

คำแปล
กรรมสารสุดท้าย
รวบรวมผลการเจรจา
การค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัย

กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์
กระทรวงพาณิชย์
ตุลาคม 2537

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961134509

วันที่ ๖ / ๓.๐ / ๓๙
เลขฉบับ ๓-๓๙๙๐ ๘.๑
เลขหมู่ KK
46.2
7V596๗
๒.๕๓๔

ดำเนป
กรรมสารสุดท่าย
รวบรวมผลการเจรจา
การค้าพหุภาคีรอบอูรุกวัย

ห้องสมุดกฎหมาย

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์
กระทรวงพาณิชย์
ตุลาคม ๒๕๓๗

คำนำ

เอกสารบรรพนี้ นอกจากจะได้รวบรวมตัวบทของความตกลงแต่ละเรื่องที่เป็นผลจากการปิดการเจรจารอบอุรุกวัยเมื่อเดือนธันวาคม 1993 แล้ว ยังรวมถึงบรรดามติที่เกี่ยวข้องในเวลาเดียวกันนั้น และมติที่ได้ตกลงในคราวประชุมระดับรัฐมนตรี ณ เมืองมาร्राเกซ ในเดือนเมษายน 1994 อีกด้วย ในการประชุมระดับรัฐมนตรีนั้น ได้มีการลงนามในกรรมสารสุดท้ายของรอบอุรุกวัย และความตกลงมาร้าเกซจัดตั้งองค์การการค้าโลก (ความตกลงดับบลิวทีโอ) นอกจากเอกสารดังกล่าวนี้แล้ว ยังมีความตกลงหลายฝ่ายอีกสี่ฉบับ ที่ปรากฏอยู่ในภาคผนวก 4 ของความตกลงดับบลิวทีโอ ซึ่งคณะผู้แทนบางประเทศได้ลงนามในความตกลงดังกล่าว เพียงหนึ่งฉบับหรือมากกว่านั้น

เอกสารบรรพนี้มีได้รวมถึงตารางข้อลดหย่อนภาษีศุลกากรและข้อผูกพันทางการค้าบริการซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของความตกลงองค์การการค้าโลก ตารางเหล่านี้รวมทั้งความตกลงหลายฝ่ายทั้งสี่ฉบับได้ถูกแยกไว้ต่างหาก

ความตกลงดับบลิวทีโอ รวมถึง “ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994” ตราสารฉบับนี้ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนามของ “แกตต์ 1994” ตั้งอยู่บนพื้นฐานของตัวบทของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้าฉบับเดิม ซึ่งเรียกว่า “แกตต์ 1947” ในตอนท้ายของบรรพนี้ ได้รวมตัวบทของ “แกตต์ 1947” ซึ่งได้มีการแก้ไขโดยมติของที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาไว้ด้วย เพื่อใช้ในการอ้างอิง

รายการคำย่อ

AMS	มาตรการอุดหนุนรวม (ในความตกลงว่าด้วยการเกษตร)
BISD	เอกสารพื้นฐานและเอกสารสำคัญที่เลือกแล้วบางฉบับ (จัดพิมพ์โดยแกลดส์)
CCC	คณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร
CCC Secretariat	สำนักงานเลขาธิการคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร
Dispute Settlement Understanding/DSU	ความเข้าใจว่าด้วยกฎและกระบวนการที่ใช้กับการระงับข้อพิพาท
DSB	องค์กรระงับข้อพิพาท
FAO	องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ
GATS	ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ
GATT 1994	ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994
HS	การจำแนกพิกัดและรหัสสินค้าตามระบบฮาร์โมนไนซ์
IMF	กองทุนการเงินระหว่างประเทศ
ISO	องค์การมาตรฐานระหว่างประเทศ
ISO/IEC	ไอเอสโอ/คณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐานสาขาอิเล็กทรอนิกส์
MFA	ข้อตกลงว่าด้วยการค้าสิ่งทอระหว่างประเทศ
PGE	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญถาวร (ในความตกลงว่าด้วยการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้)
SCM	มาตรการว่าด้วยการอุดหนุนและการตอบโต้
Secretariat	สำนักงานเลขาธิการองค์การการค้าโลก
SSG	มาตรการปกป้องพิเศษ (ในความตกลงว่าด้วยการเกษตร)

ST	การประติบัติที่พิเศษ (ในภาคผนวก 5 ของความตกลงว่าด้วยการเกษตร)
TMB	องค์กรกำกับดูแลสิ่งทอ
TPRB	องค์กรทบทวนนโยบายการค้า
TPRM	กลไกทบทวนนโยบายการค้า
TRIMs	มาตรการการลงทุนที่เกี่ยวกับการค้า
TRIPS	สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า
TSB	องค์กรตรวจตราสิ่งทอ
WIPO	องค์การทรัพย์สินทางปัญญาแห่งโลก
World Bank	ธนาคารเพื่อการบูรณะและการพัฒนาระหว่างประเทศ
WTO	องค์การการค้าโลก
WTO Agreement	ความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก

ปฏิญญามาร์ราเกช เมื่อวันที่ 15 เมษายน 1994

บรรดารัฐมนตรี

ซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐบาล 124 ประเทศ และผู้แทนจากประชาคมยุโรปที่เข้าร่วมการเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอูรุกวัย เนื่องในวาระการประชุมสมัยสุดท้ายของคณะกรรมการเจรจาการค้าระดับรัฐมนตรีที่จัดขึ้นที่เมืองมาร์ราเกช ประเทศโมร็อกโก เมื่อวันที่ 12-15 เมษายน 1994

รำลึกถึง ปฏิญญารัฐมนตรีที่ได้รับรอง ณ เมืองปุนดา เดล เอสเต ประเทศอูรุกวัย เมื่อวันที่ 20 กันยายน 1986 เพื่อเปิดการเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอูรุกวัย

รำลึกถึง ความก้าวหน้าต่าง ๆ ที่ได้บรรลุมาจากการประชุมระดับรัฐมนตรี ณ นครมอนทรีออล ประเทศแคนาดา และ กรุงบรัสเซลส์ ประเทศเบลเยียม เมื่อเดือนธันวาคม 1988 และ 1990 ตามลำดับ

รับทราบว่าการเจรจาได้สรุปผลลงอย่างมาก เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 1993

มุ่งมั่น ที่จะสานต่อความสำเร็จของการเจรจารอบอูรุกวัยโดยผ่านการมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจของคนในระบบการค้าโลก โดยอยู่บนพื้นฐานของนโยบายการค้าที่เปิดกว้าง และใช้กลไกตลาดรวมทั้งข้อผูกพันที่ได้กำหนดไว้ในความตกลงรอบอูรุกวัยและในมติทั้งหลาย

ณ วันนี้ จึงให้การรับรอง ดังต่อไปนี้

ปฏินญา

1. บรรดารัฐมนตรีได้กล่าวสดุดีความสำเร็จครั้งประวัติศาสตร์สำหรับการปิดรอบการเจรจาครั้งนี้ ซึ่งตนเชื่อว่าจะเป็นการเพิ่มความแข็งแกร่งให้กับเศรษฐกิจโลก และจะนำไปสู่การค้า การลงทุน การจ้างงาน และการเติบโตของรายได้ ทั่วโลกมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐมนตรีแสดงความยินดีต่อ :

- กรอบกฎหมายที่มีความชัดเจนและรัดกุมขึ้น ซึ่งได้มีการรับรองเพื่อนำมาใช้กับการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งกลไกการระงับข้อพิพาทที่มีประสิทธิภาพและความน่าเชื่อถือมากขึ้น

- การลดภาษีศุลกากรลงโดยรวมถึงร้อยละ 40 และความตกลงในการเปิดตลาดการค้าให้กว้างขึ้น และความสามารถในการคาดการณ์ที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งความมั่นคงที่ได้รับจากการขยายขอบเขตข้อผูกพันด้านภาษีศุลกากรอย่างมาก และ

- การจัดตั้งกรอบพหุภาคีของกฎ ระเบียบ สำหรับการค้าบริการ และสำหรับการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า รวมทั้งการทำให้บทบัญญัติของการค้าพหุภาคีในเรื่องการเกษตรและสิ่งทอเข้มแข็งขึ้น

2. รัฐมนตรียืนยันว่าการจัดตั้งองค์การการค้าโลก (ดับเบิลทีโอ) นำมาซึ่งยุคใหม่ของความร่วมมือทางเศรษฐกิจโลก สะท้อนถึงความปรารถนาอย่างกว้างขวางในการดำเนินการระบบการค้าพหุภาคีที่ยุติธรรมขึ้นและเปิดกว้างมากขึ้นเพื่อประโยชน์และสวัสดิการของประชาชนของตน รัฐมนตรีได้แสดงความมุ่งมั่นที่จะต่อต้านกับแรงกดดันของการปกป้องการค้าทุกประเภท โดยเชื่อว่าการค้าเสรีและกฎเกณฑ์ที่รัดกุมขึ้น ซึ่งได้มาจากรอบอุรุกวัยจะนำไปสู่บรรยากาศทางการค้าโลกที่เปิดมากขึ้นอย่างก้าวหน้าโดยลำดับ รัฐมนตรีรับที่จะไม่ใช้มาตรการการค้าใด ๆ ที่จะทำให้ผลการเจรจารอบอุรุกวัยด้อยลง หรือมีผลกระทบต่อผลการเจรจารอบอุรุกวัย หรือการปฏิบัติตามผลการเจรจาของตน ทั้งนี้ นับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป จนกระทั่งดับเบิลทีโอ จะมีผลใช้บังคับ

3. รัฐมนตรีได้ยืนยันการแก้ไขปัญหาในการที่จะก้าวไปสู่นโยบายที่สอดคล้องโดยส่วนรวมมากขึ้น ทั้งในด้านการค้า การเงินและการคลัง รวมทั้งความร่วมมือระหว่างดับบลิวทีโอ ไอเอ็มเอฟ และธนาคารโลกเพื่อจุดประสงค์ดังกล่าว

4. รัฐมนตรีได้แสดงความยินดีต่อข้อเท็จจริงที่ว่า การเข้าร่วมในการเจรจา รอบอูรุกวัย เมื่อพิจารณาแล้ว ได้ขยายมากกว่าการเจรจาการค้าพหุภาคีในครั้งก่อน ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการเข้ามามีบทบาทอย่างมากของประเทศกำลังพัฒนาในการเจรจาดังกล่าว สิ่งนี้นับเป็นก้าวประวัติศาสตร์ที่สำคัญอันจะก้าวไปสู่ความร่วมมือทางการค้าโลกที่มีความสมดุลและมั่นคงมากยิ่งขึ้น รัฐมนตรีรับทราบว่า ในระหว่างการเจรจาที่ดำเนินอยู่ ประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศ และประเทศซึ่งมีระบบเศรษฐกิจที่ถูกควบคุมโดยส่วนกลาง ได้ดำเนินการที่สำคัญเพื่อการปฏิรูปทางเศรษฐกิจและการเปิดเสรีทางการค้าโดยเอกเทศ

5. รัฐมนตรีรำลึกว่า ผลการเจรจาได้กำหนดบทบัญญัติที่ให้การปฏิบัติที่แตกต่างกันและเอื้อประโยชน์มากกว่าสำหรับประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อสถานการณ์เฉพาะของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รัฐมนตรียอมรับความสำคัญของการปฏิบัติตามบทบัญญัติเหล่านี้ สำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และประกาศเจตนารมณ์ของตนในการให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกต่อไป ในการขยายโอกาสการค้าและการลงทุนของประเทศเหล่านี้ รัฐมนตรีตกลงที่จะให้มีการทบทวนโดยสม่ำเสมอโดยการประชุมระดับรัฐมนตรี และองค์กรที่เหมาะสมของดับบลิวทีโอเกี่ยวกับผลกระทบของผลการเจรจาที่มีต่อประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นผู้นำเข้าอาหารสุทธิ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้คงมาตรการที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้ประเทศเหล่านั้นสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ด้านการพัฒนาของตนได้เพิ่มขึ้น รัฐมนตรียอมรับความจำเป็นที่จะต้องปรับความสามารถของแอดดส์ และ

ดับบลิวทีโอ ในการจัดให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคในสาขาที่คนเชี่ยวชาญ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อขยายความช่วยเหลือเหล่านี้ไปยังประเทศพัฒนาน้อยที่สุดอย่างมาก

6. รัฐมนตรีประกาศว่า การลงนามใน “กรรมการสุดท้ายรวบรวมผลการเจรจาการค้าภาคีรอบอุรุกวัย” และการรับรองมติรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องเป็นการเริ่มของการปรับเปลี่ยนจากแกตต์มาเป็น ดับบลิวทีโอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐมนตรีได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการเตรียมการในการปูพื้นฐานสำหรับการบังคับใช้ความตกลงดับบลิวทีโอ และผูกพันตนเองในการดำเนินการทุกวิถีทางที่จำเป็นให้เสร็จสิ้นเพื่อที่จะให้สัตยาบันความตกลงดับบลิวทีโอเพื่อให้มีผลใช้บังคับภายในวันที่ 1 มกราคม 1995 หรือเร็วที่สุด หลังจากนั้น นอกจากนี้ รัฐมนตรียังได้รับรอง มติว่าด้วยการค้าและสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

7. รัฐมนตรีได้กล่าวรำลึกอย่างจริงใจต่อพระมหากษัตริย์คุณ กษัตริย์ฮัสซัน II ที่ได้พระราชทานการสนับสนุนส่วนพระองค์ ซึ่งมีผลต่อความสำเร็จต่อการประชุมระดับรัฐมนตรีครั้งนี้ และกล่าวแสดงความขอบคุณต่อรัฐบาลและประชาชนชาวโมร็อกโกที่ได้ให้การต้อนรับอย่างอบอุ่น และได้จัดการประชุมที่ดีเลิศ สำหรับข้อเท็จจริงที่ว่าการประชุมระดับรัฐมนตรีครั้งสุดท้ายในการเจรจารอบอุรุกวัยได้มีขึ้น ณ เมืองมาร์ราเกช เป็นการพิสูจน์เพิ่มเติมถึงข้อผูกพันที่ประเทศโมร็อกโกมีต่อระบบการค้าเสรีของโลก และต่อการผนึกเข้ากับเศรษฐกิจโลกอย่างเต็มที่ที่สุด

8. ด้วยการรับรองและการลงนามในกรรมสารสุดท้ายและการเปิดให้มีการยอมรับความตกลงดับบลิวทีโอ รัฐมนตรีได้ประกาศว่า งานของคณะกรรมการเจรจาการค้าได้เสร็จสมบูรณ์และเป็นการสรุปการเจรจารอบอุรุกวัยอย่างเป็นทางการแล้ว

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	(1)
รายการคำย่อ	(2)
ปริญญามาร์ราเกซ	(4)
กรรมสารสุดท้าย	1
ความตกลงมาร์ราเกซจัดตั้งองค์การการค้าโลก	3
ภาคผนวก 1	21
ภาคผนวก 1 เอ ความตกลงพหุภาคีว่าด้วยการค้าสินค้า	23
ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994	24
ความเข้าใจว่าด้วยการตีความข้อ II:1(b) ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994	29
ความเข้าใจว่าด้วยการตีความข้อ XVII ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994	35
ความเข้าใจว่าด้วยการตีความข้อ XXIV ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994	42
ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อยกเว้นพันธกรณีภายใต้ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994	48
ความเข้าใจว่าด้วยการตีความข้อ XXVIII ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า	49
พิธีสารมาร์ราเกซแนบท้ายความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994	52
ความตกลงว่าด้วยการเกษตร	55
ความตกลงว่าด้วยการใช้บังคับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช	102
ความตกลงว่าด้วยสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	127

ความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า	198
ความตกลงว่าด้วยมาตรการการลงทุนที่เกี่ยวกับการค้า	236
ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VI ของความตกลง ทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994	243
ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VII ของความตกลง ทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994	290
ความตกลงว่าด้วยการตรวจสอบก่อนส่งออก	343
ความตกลงว่าด้วยกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้า	361
ความตกลงว่าด้วยวิธีดำเนินการออกใบอนุญาตนำเข้า	386
ความตกลงว่าด้วยการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้	400
ความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้อง	482
ภาคผนวก 1 บี ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ	498
ภาคผนวก 1 ซี ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สิน ทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า	557
ภาคผนวก 2 ความเข้าใจว่าด้วยกฎและกระบวนการที่ใช้กับ การระงับข้อพิพาท	617
ภาคผนวก 3 กลไกทบทวนนโยบายการค้า	664
ภาคผนวก 4 ความตกลงการค้าหลายฝ่าย	669
ความตกลงว่าด้วยการค้าอากาศยานพลเรือน	669
ความตกลงว่าด้วยการจัดซื้อโดยรัฐ	669
ความตกลงว่าด้วยนมและผลิตภัณฑ์นมระหว่างประเทศ	669
ความตกลงว่าด้วยเนื้อไก่ระหว่างประเทศ	669
มติและปฏิญญารัฐมนตรี	671
มติและปฏิญญารัฐมนตรีรับรองโดยคณะกรรมการเจรจาการค้า เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 1993	
มติว่าด้วยมาตรการที่เอื้อประโยชน์ต่อประเทศพัฒนาน้อยที่สุด	672

ปรากฏการณ์ว่าด้วยการมีส่วนร่วมช่วยต่อองค์การการค้าโลก ที่จะบรรลุถึงความสอดคล้องมากขึ้นในการกำหนด นโยบายเศรษฐกิจโลก	675
มติว่าด้วยกระบวนการแจ้ง	678
ปรากฏการณ์ว่าด้วยความสัมพันธ์ขององค์การการค้าโลก กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ	683
มติว่าด้วยมาตรการที่เกี่ยวกับผลเสียที่เป็นไปได้ของ โครงการปฏิรูปสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นผู้นำเข้าอาหารสุทธิ	684
มติว่าด้วยการแจ้งการนำสิ่งทอกลับมาอยู่ภายใต้เกดด์ ครั้งแรกภายใต้ข้อ 2.6 ของความตกลงว่าด้วยสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่ม	687
มติเกี่ยวกับความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า มติว่าด้วยความเข้าใจเกี่ยวกับระบบข้อสันเทศมาตรฐาน ดับบลิวทีโอ-ไอเอสโอ	688
มติว่าด้วยการทบทวนคำพิพากษาของศูนย์ข้อสันเทศ ไอเอสโอ/ไออีซี	690
มติและปรากฏการณ์เกี่ยวกับความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VI ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากร และการค้า 1994	
มติว่าด้วยการต่อต้านการหลบเลี่ยง	691
มติว่าด้วยการทบทวนของข้อ 17.6 ของความตกลง ว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VI ของความตกลงทั่วไป ว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994	691
ปรากฏการณ์ว่าด้วยการระงับข้อพิพาทตามความตกลงว่าด้วย การปฏิบัติตามข้อ VI ของความตกลงทั่วไปว่าด้วย ภาษีศุลกากรและการค้า 1994 หรือภาค V ของความ ตกลงว่าด้วยการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้	692

มติเกี่ยวกับความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VII ของ ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 มติเกี่ยวกับกรณีที่หน่วยงานบริหารทางศุลกากร มีเหตุที่จะสงสัยข้อเท็จจริงหรือความถูกต้อง ของมูลค่าที่สำแดงไว้	693
มติว่าด้วยตัวบทที่เกี่ยวกับมูลค่าต่ำที่สุด และการนำเข้า โดยตัวแทนแต่ผู้เดียว ผู้แทนจำหน่ายแต่ผู้เดียว และ ผู้ได้รับสัมปทานแต่ผู้เดียว	695
มติเกี่ยวกับความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ มติว่าด้วยการจัดการของสถาบันสำหรับความตกลง ทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ	697
มติว่าด้วยกระบวนการระงับข้อพิพาททางประการสำหรับ ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ	699
มติว่าด้วยการค้าบริการและสิ่งแวดล้อม	700
มติว่าด้วยการเจรจาเรื่องการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา	701
มติว่าด้วยการบริการการเงิน	702
มติว่าด้วยการเจรจาเรื่องการบริการการขนส่งทางทะเล	703
มติว่าด้วยการเจรจาเรื่องการโทรคมนาคมพื้นฐาน	706
มติว่าด้วยการบริการทางวิชาชีพ	708
มติว่าด้วยการภาคยานุวัติในความตกลงว่าด้วยการจัดซื้อโดยรัฐ	710
มติว่าด้วยการใช้บังคับและการทบทวนความเข้าใจว่าด้วย กฎและกระบวนการที่ใช้กับการระงับข้อพิพาท	712
มติรัฐมนตรีรับรองโดยรัฐมนตรีในการประชุมคณะกรรมการ เจรจาการค้า ณ เมืองมาร์ราเกช เมื่อวันที่ 14 เมษายน 1994	
มติว่าด้วยการรับรองและการภาคยานุวัติในความตกลง จัดตั้งองค์การการค้าโลก	713
มติว่าด้วยการค้าและสิ่งแวดล้อม	717

มติว่าด้วยผลทางด้านองค์กรและการเงินที่สืบเนื่องมาจาก การปฏิบัติตามความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก	722
มติว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการเตรียมการสำหรับองค์การ การค้าโลก	724

ความเข้าใจว่าด้วยข้อผูกพันในการบริการการเงิน	728

ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (แกตต์ 1947)	735

กรรมสารสุดท้าย

รวบรวมผลการเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัย

1. หลังจากได้ประชุมกันเพื่อสรุปการเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัย ผู้แทนของรัฐบาลและของประชาคมยุโรป ซึ่งเป็นสมาชิกของคณะกรรมการเจรจาการค้าได้ตกลงกันว่า ความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก (ในกรรมสารสุดท้ายนี้เรียกว่า “ความตกลงดับบลิวทีโอ”) ปฏิญญาและมติของรัฐมนตรีและความเข้าใจว่าด้วยคำมั่นในเรื่องการบริการด้านการเงิน ตามที่ผนวกไว้ ณ ที่นี้ รวบรวมผลการเจรจาของผู้แทนเหล่านั้น และประกอบเป็นส่วนหนึ่งของกรรมสารสุดท้ายนี้

2. โดยการลงนามในกรรมสารสุดท้ายนี้ ผู้แทนตกลงกัน

(เอ) ที่จะเสนอความตกลงดับบลิวทีโอ ให้หน่วยงานผู้มีอำนาจของตนพิจารณาตามที่สมควร เพื่อขอความเห็นชอบสำหรับความตกลงตามวิธีดำเนินการของตน และ

(บี) ที่จะรับรองปฏิญญา และมติของรัฐมนตรี

3. ผู้แทนเห็นพ้องกันถึงความพึงปรารถนาที่จะให้มีการยอมรับความตกลงดับบลิวทีโอ โดยทุกประเทศซึ่งเข้าร่วมในการเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัย (หลังจากนี้เรียกว่า “ประเทศซึ่งเข้าร่วม”) เพื่อให้ความตกลงมีผลใช้บังคับภายในวันที่ 1 มกราคม 1995 หรือโดยเร็วที่สุดที่จะเป็นไปได้หลังจากนั้น โดยไม่ช้ากว่าปลายปี 1994 รัฐมนตรีจะประชุมกันตามความในวรรคสุดท้ายของปฏิญญาของรัฐมนตรีที่ปุนตา เดล เอสเต เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับการนำผลการเจรจาไปปฏิบัติระดับระหว่างประเทศ รวมทั้งกำหนดเวลาที่ผลการเจรจาจะมีผลใช้บังคับ

4. ผู้แทนตกลงกันว่า จะเปิดให้มีการยอมรับความตกลงดับบลิวทีโอ โดยรวมทั้งหมด ด้วยการลงนามหรือด้วยวิธีอื่น โดยทุกประเทศซึ่งเข้าร่วมตามข้อ XIV ของความตกลงดังกล่าว การยอมรับและการมีผลใช้บังคับของความ

ตกลงการค้าหลายฝ่ายที่รวมอยู่ในภาคผนวก 4 ของความตกลงฉบับลิวทิงโฮ จะอยู่ได้บังคับของบทบัญญัติของความตกลงการค้าหลายฝ่ายนั้น

5. ก่อนที่จะยอมรับความตกลงฉบับลิวทิงโฮ ประเทศที่เข้าร่วมซึ่งไม่ได้เป็นภาคีสัญญาของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้าต้องสรุปการเจรจาเพื่อการภาคยานุวัติความตกลงทั่วไป และเข้าเป็นภาคีสัญญาของความตกลงดังกล่าวก่อน สำหรับผู้เข้าร่วมซึ่งไม่ได้เป็นภาคีสัญญาความตกลงทั่วไปในวันที่ของกรรมสารสุดท้าย ตารางข้อลดหย่อนยังไม่ถือว่าสมบูรณ์และจะต้องจัดทำให้เสร็จสมบูรณ์ในภายหลังเพื่อความมุ่งประสงค์ในการภาคยานุวัติความตกลงทั่วไป และการยอมรับความตกลงฉบับลิวทิงโฮของตน

6. ให้เก็บรักษากรมสารสุดท้ายนี้และฉบับที่ผนวกไว้กับเลขานุการของที่ประชุมใหญ่ของประเทศภาคีสัญญาของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ผู้ซึ่งจะจัดส่งสำเนากรมสารสุดท้ายและฉบับที่ผนวกที่ได้รับการรับรองให้แก่ประเทศซึ่งเข้าร่วมรายละเอียดฉบับโดยเร็ว

ทำที่ มาร์ราเกช เมื่อวันที่สิบห้า เมษายน หนึ่งพันเก้าร้อยเก้าสิบสี่ เป็นฉบับเดียว เป็นภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส และสเปน ฉบับแต่ละฉบับเป็นต้นฉบับจริงเท่าเทียมกัน

ความตกลงมาร์ราเกช จัดตั้งองค์การการค้าโลก

บรรดาภาคีความตกลงฉบับนี้

ยอมรับว่า ความสัมพันธ์ในด้านการค้าและความพยายามทางเศรษฐกิจของนครจะดำเนินการไปเพื่อยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ เพื่อประกันให้มีการจ้างงานอย่างทั่วถึงและการขยายตัวอย่างกว้างขวางและมั่นคงของปริมาณรายได้ที่แท้จริงและอุปสงค์ที่มีประสิทธิภาพ และเพื่อการขยายการผลิตและการค้าสินค้าและบริการในขณะที่ยังให้มีการใช้ทรัพยากรของโลกให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมุ่งที่จะคุ้มครองและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และเพื่อเพิ่มหนทางในการดำเนินการดังกล่าวในลักษณะที่สอดคล้องกับความต้องการและปัญหาของภาคีทั้งหลายที่ระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจซึ่งแตกต่างกัน

ยอมรับต่อไปว่า มีความจำเป็นที่ต้องมีความพยายามในทางสร้างสรรค์ซึ่งได้รับการกำหนดรูปแบบที่จะประกันว่า ประเทศกำลังพัฒนา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุดจะได้รับส่วนแบ่งจากความเติบโตของการค้าระหว่างประเทศที่พอเพียงและสอดคล้องกับความต้องการสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของตน

ปรารถนาที่จะสนับสนุนวัตถุประสงค์เหล่านี้ โดยการทำข้อตกลงบนพื้นฐานของการปฏิบัติต่างตอบแทน และเพื่อประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งมุ่งที่จะลดภาษีศุลกากรและอุปสรรคทางการค้าอื่นลงอย่างมาก และเพื่อจัดการปฏิบัติที่เป็นการเลือกปฏิบัติในความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างประเทศ

จึงเห็นพ้องกันที่จะพัฒนาระบบการค้าพหุภาคีซึ่งรวมทุกเรื่องเข้าด้วยกันที่มีผลในทางปฏิบัติและมีความคงทนถาวรมากขึ้น โดยรวมเข้าไว้ซึ่งความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ผลของความพยายามในการเปิดเสรี

ทางด้านการค้าในอดีตและผลทั้งหมดของการเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัย

ตัดสินใจที่จะอนุรักษ์หลักการพื้นฐาน และส่งเสริมวัตถุประสงค์ของระบบการค้าพหุภาคีนี้

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ I การจัดตั้งองค์การ

องค์การการค้าโลก (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “ดับบลิวทีโอ”) ได้รับการจัดตั้งขึ้น ณ ที่นี้

ข้อ II ขอบเขตของดับบลิวทีโอ

1. ดับบลิวทีโอ จะจัดให้มีกรอบของสถาบันร่วมสำหรับการดำเนินความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างสมาชิกของดับบลิวทีโอ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความตกลงและเอกสารทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งรวมอยู่ในภาคผนวกของความตกลงนี้
2. ความตกลงและเอกสารทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งรวมอยู่ในภาคผนวก 1 2 และ 3 (หลังจากนี้เรียกว่า “ความตกลงการค้าพหุภาคี”) เป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้ซึ่งผูกพันสมาชิกทั้งปวง
3. ความตกลงและเอกสารทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งรวมอยู่ในภาคผนวก 4 (หลังจากนี้เรียกว่า “ความตกลงการค้าหลายฝ่าย”) เป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้สำหรับสมาชิกที่ได้ยอมรับ และมีผลผูกพันสมาชิกเหล่านั้น ความตกลงการค้าหลายฝ่ายไม่ก่อให้เกิดพันธกรณีหรือสิทธิสำหรับสมาชิกที่ไม่ได้ยอมรับความตกลงเหล่านั้น
4. ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 ตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 1 เอ (หลังจากนี้เรียกว่า แกตต์ 1994) มีความแตกต่างทาง

กฎหมายจากความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ลงวันที่ 30 ตุลาคม 1947 ซึ่งผนวกกับกรรมสารสุดท้ายที่ได้รับการรับรองในการสรุปการประชุมวาระสองของคณะกรรมการเตรียมการของการประชุมของสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการจ้างงาน ตามที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงในภายหลัง (หลังจากนี้เรียกว่า แกดต์ 1947)

ข้อ III หน้าที่ของดับบลิวทีโอ

1. ดับบลิวทีโอ จะอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติตาม การบริหารและการดำเนินการ และส่งเสริมวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้และความตกลงการค้าพหุภาคี และจะจัดให้มีกรอบสำหรับการปฏิบัติตาม การบริหาร และการปฏิบัติการของความตกลงการค้าหลายฝ่าย
2. ดับบลิวทีโอ จะจัดให้มีเวทีสำหรับการเจรจาระหว่างสมาชิกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางการค้าพหุภาคีของสมาชิกเหล่านั้น ในเรื่องที่เกี่ยวข้องด้วยภายใต้ความตกลงในภาคผนวกของความตกลงนี้ ดับบลิวทีโออาจให้เวทีสำหรับการเจรจาต่อไป ระหว่างสมาชิกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางการค้าพหุภาคีและกรอบสำหรับการปฏิบัติตามผลของการเจรจาเช่นนั้นด้วยก็ได้ ตามที่ที่ประชุมรัฐมนตรีอาจตัดสินใจ
3. ดับบลิวทีโอ จะบริหารความเข้าใจว่าด้วยกฎและวิธีดำเนินการที่ใช้บังคับกับการระงับข้อพิพาท (หลังจากนี้เรียกว่า “ความเข้าใจว่าด้วยการระงับข้อพิพาท” หรือ “ดีเอสยู”) ในภาคผนวก 2 ของความตกลงนี้
4. ดับบลิวทีโอ จะบริหารกลไกทบทวนนโยบายทางการค้า (หลังจากนี้เรียกว่า “ทีพีอาร์เอ็ม”) ที่ระบุไว้ในภาคผนวก 3 ของความตกลงนี้
5. เพื่อให้บรรลุถึงความเป็นเอกภาพที่มากขึ้นในการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจโลก ดับบลิวทีโอจะร่วมมือตามที่เหมาะสมกับกองทุนการเงินระหว่าง

ประเทศและกับธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ IV โครงสร้างของดับบลิวทีโอ

1. ให้มีการประชุมรัฐมนตรี ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนของสมาชิกทั้งปวงซึ่งจะประชุมกันอย่างน้อยครั้งหนึ่งในทุกสองปี ที่ประชุมรัฐมนตรีจะปฏิบัติหน้าที่ของดับบลิวทีโอและดำเนินการที่จำเป็นเพื่อการนี้หากได้รับการร้องขอจากสมาชิกที่ประชุมรัฐมนตรีจะมีอำนาจในการตัดสินใจในเรื่องทั้งปวงภายใต้ความตกลงการค้าพหุภาคีใดตามข้อกำหนดเฉพาะสำหรับการทำการตัดสินใจในความตกลงนี้ และในความตกลงการค้าพหุภาคีที่เกี่ยวข้อง
2. ให้มีคณะมนตรีทั่วไปคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนของสมาชิกทั้งปวงซึ่งจะประชุมกันตามความเหมาะสม ในช่วงระหว่างที่ไม่มีการประชุมรัฐมนตรี คณะมนตรีทั่วไปจะปฏิบัติหน้าที่ของการประชุมรัฐมนตรี คณะมนตรีทั่วไปจะปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายโดยความตกลงนี้ด้วย คณะมนตรีทั่วไปจะกำหนดกฎของวิธีดำเนินการของตนและให้ความเห็นชอบกฎของวิธีดำเนินการสำหรับคณะกรรมการตามที่ระบุไว้ในวรรค 7
3. คณะมนตรีทั่วไปจะประชุมกันตามความเหมาะสมเพื่อปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบในฐานะองค์กรระดับข้อพิพาทตามที่ระบุไว้ในความเข้าใจว่าด้วยการระงับข้อพิพาท องค์กรระดับข้อพิพาทอาจมีประธานของตนเองและจะกำหนดกฎของวิธีดำเนินการ ซึ่งตนเห็นว่าจำเป็นสำหรับการดำเนินการตามความรับผิดชอบเหล่านั้น
4. คณะมนตรีทั่วไปจะประชุมกันตามความเหมาะสม เพื่อปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรทบทวนนโยบายการค้าที่ระบุไว้ในทีอาร์เอ็ม องค์กรทบทวนนโยบายการค้าอาจมีประธานของตนเอง และจะกำหนดกฎของ

วิธีดำเนินการที่เห็นว่าจำเป็นสำหรับการดำเนินการตามความรับผิดชอบเหล่านั้น

5. ให้มีคณะกรรมการสำหรับการค้าสินค้าคณะหนึ่ง คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการคณะหนึ่ง และคณะมนตรีสำหรับด้านที่เกี่ยวข้องกับการค้าของทรัพย์สินทางปัญญา (หลังจากนี้เรียกว่า “คณะมนตรีสำหรับทริปส์”) อีกคณะหนึ่ง ซึ่งจะปฏิบัติการภายใต้การชี้นำโดยทั่วไปของคณะมนตรีทั่วไป คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าจะดูแลการทำงานของความตกลงการค้าพหุภาคีในภาคผนวก 1 เอ คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการจะดูแลการทำงานของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (หลังจากนี้เรียกว่า “แกตส์”) คณะมนตรีสำหรับทริปส์ จะควบคุมดูแลการทำงานของความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (หลังจากนี้เรียกว่า “ความตกลงว่าด้วยทริปส์”) คณะมนตรีเหล่านี้จะปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายโดยความตกลงในแต่ละเรื่อง และโดยคณะมนตรีทั่วไป คณะมนตรีเหล่านี้จะกำหนดกฎของวิธีดำเนินการของตนซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีทั่วไป สมาชิกภาพในคณะมนตรีเหล่านี้จะเปิดให้แก่ผู้แทนของสมาชิกทั้งปวง คณะมนตรีเหล่านี้จะประชุมกันตามความจำเป็นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตน

6. คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้า คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการและคณะมนตรีสำหรับทริปส์ จะจัดตั้งองค์กรย่อยได้ตามที่ต้องการ องค์กรย่อยเหล่านี้จะกำหนดกฎของวิธีดำเนินการของตนโดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีของตน

7. ที่ประชุมรัฐมนตรีจะแต่งตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการค้าและการพัฒนา คณะกรรมการว่าด้วยข้อจำกัดเกี่ยวกับดุลชำระเงิน และคณะกรรมการงบประมาณ การเงินและการบริหาร ซึ่งจะปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายโดยความตกลงนี้และโดยความตกลงการค้าพหุภาคี และหน้าที่เพิ่มเติมใดซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะมนตรีทั่วไป และอาจตั้งคณะกรรมการเพิ่มเติมเพื่อปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวตามที่ตนอาจเห็นสมควร โดยเป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่ของตน

คณะกรรมการว่าด้วยการค้าและการพัฒนาจะทบทวนบทบัญญัติพิเศษในความตกลงการค้าพหุภาคีเป็นครั้งคราว ในทางที่เป็นการอนุเคราะห์สมาชิกที่เป็นประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และจะรายงานคณะมนตรีทั่วไปเพื่อการดำเนินการที่เหมาะสม สมาชิกภาพในคณะกรรมการเหล่านี้จะเปิดให้แก่ผู้แทนของสมาชิกทั้งปวง

8. องค์การที่ระบุไว้ภายใต้ความตกลงการค้าหลายฝ่ายจะปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายภายใต้ความตกลงเหล่านั้นและจะปฏิบัติการภายในกรอบสถาบันของดับบลิวทีโอ องค์การเหล่านี้จะแจ้งให้คณะมนตรีทั่วไปทราบถึงกิจกรรมของตนโดยสม่ำเสมอ

ข้อ V

ความสัมพันธ์กับองค์การอื่น

1. คณะมนตรีทั่วไปจะทำข้อตกลงที่เหมาะสมเพื่อความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพกับองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลอื่น ๆ ซึ่งมีความรับผิดชอบเกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของดับบลิวทีโอ
2. คณะมนตรีทั่วไปอาจทำข้อตกลงที่เหมาะสมสำหรับการปรึกษาหารือและความร่วมมือกับองค์การที่ไม่ใช่ของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของดับบลิวทีโอ

ข้อ VI

สำนักเลขาธิการ

1. ให้มีสำนักเลขาธิการของดับบลิวทีโอ (หลังจากนี้เรียกว่า “สำนักเลขาธิการ”) ซึ่งมีผู้อำนวยการใหญ่เป็นหัวหน้า
2. ที่ประชุมรัฐมนตรีจะแต่งตั้งผู้อำนวยการใหญ่ และรับรองข้อบังคับที่กำหนดอำนาจหน้าที่ เจเนอรัลของปฏิบัติหน้าที่และระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของผู้อำนวยการใหญ่

3. ผู้อำนวยการใหญ่จะแต่งตั้งบุคลากรของสำนักเลขาธิการและกำหนดหน้าที่และเงื่อนไขของการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรเหล่านั้นโดยสอดคล้องกับข้อบังคับที่ได้รับการรับรองโดยที่ประชุมรัฐมนตรี
4. ความรับผิดชอบของผู้อำนวยการใหญ่ และของบุคลากรของสำนักเลขาธิการจะมีลักษณะระหว่างประเทศโดยเฉพาะ ในการปฏิบัติหน้าที่ของตนผู้อำนวยการใหญ่และบุคลากรของสำนักเลขาธิการจะไม่ขอหรือรับคำสั่งจากรัฐบาลใดหรือจากหน่วยงานผู้มีอำนาจอื่นใดที่อยู่นอกดับบลิวทีโอ ผู้อำนวยการใหญ่และเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการจะละเว้นจากการกระทำใดซึ่งอาจมีผลเสียหายต่อสถานะของตนในฐานะเจ้าหน้าที่ระหว่างประเทศ สมาชิกของดับบลิวทีโอจะให้ความเคารพลักษณะระหว่างประเทศของความรับผิดชอบของผู้อำนวยการใหญ่และของเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการ และไม่หาทางใช้อิทธิพลต่อบุคคลดังกล่าวในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ VII

งบประมาณและเงินสนับสนุน

1. ผู้อำนวยการใหญ่จะเสนอประมาณการงบประมาณประจำปีและรายงานสถานะการเงินของดับบลิวทีโอ ต่อคณะกรรมการงบประมาณ การเงิน และการบริหาร คณะกรรมการงบประมาณ การเงินและการบริหารจะทบทวนประมาณการงบประมาณประจำปีและรายงานสถานะการเงินที่เสนอโดยผู้อำนวยการใหญ่ และจะทำข้อเสนอแนะในเรื่องดังกล่าวต่อคณะมนตรีทั่วไป งบประมาณการงบประมาณประจำปีจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีทั่วไป
2. คณะกรรมการงบประมาณ การเงินและการบริหารจะเสนอต่อคณะมนตรีทั่วไปซึ่งข้อบังคับทางการเงิน ซึ่งจะรวมบทบัญญัติที่กำหนด

(เอ) มาตราส่วนของเงินสนับสนุน ซึ่งแบ่งส่วนค่าใช้จ่ายของดับบลิวทีโอระหว่างสมาชิก และ

(บี) มาตรการที่จะดำเนินการต่อสมาชิกที่ไม่ชำระเงินสนับสนุนตามกำหนดข้อบังคับทางการเงินจะอยู่บนพื้นฐานของระเบียบและแนวปฏิบัติของแกดด์ 1947 เท่าที่จะทำได้ในทางปฏิบัติ

3. คณะมนตรีทั่วไปจะรับรองข้อบังคับทางการเงินและประมาณการงบประมาณประจำปี โดยเสียงข้างมากสองในสามซึ่งประกอบด้วยสมาชิกดับบลิวทีโอจำนวนเกินกึ่งหนึ่ง

4. สมาชิกแต่ละประเทศจะชำระเงินสนับสนุนแก่ดับบลิวทีโอโดยเร็วตามส่วนของตนในค่าใช้จ่ายของดับบลิวทีโอ โดยสอดคล้องกับข้อบังคับทางการเงินซึ่งได้รับการรับรองโดยคณะมนตรีทั่วไป

ข้อ VIII

สถานะของดับบลิวทีโอ

1. ดับบลิวทีโอ จะมีสถานะเป็นนิติบุคคลทางกฎหมาย และสมาชิกแต่ละรายจะให้การรับรองความสามารถทางกฎหมายเท่าที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานของดับบลิวทีโอ

2. ดับบลิวทีโอ จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของตนจากสมาชิกแต่ละราย

3. เจ้าหน้าที่ของดับบลิวทีโอ และผู้แทนของสมาชิกก็เช่นเดียวกัน จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของตนโดยอิสระในส่วนที่เกี่ยวข้องกับดับบลิวทีโอ

4. เอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่ประเทศสมาชิกให้แก่ดับบลิวทีโอ เจ้าหน้าที่ของดับบลิวทีโอ และผู้แทนของสมาชิก จะเป็นไปในทำนองเดียวกับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่ระบุไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การชำนาญพิเศษ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสมาชิกทั่วไปของสหประชาชาติ เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 1947

5. ดับบลิวทีโอ อาจทำความตกลงสำนักงานใหญ่ได้

ข้อ IX การทำข้อตกลง

1. ดับบลิวทีโอ จะคงไว้ซึ่งวิधिปฏิบัติของการตัดสินใจโดยฉันทามติ ซึ่งได้รับการปฏิบัติตามภายใต้แกตต์ 1947¹ ยกเว้นตามที่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ในกรณีที่การตัดสินใจไม่อาจทำได้โดยฉันทามติ เรื่องที่เป็นประเด็นจะได้รับการตัดสินใจโดยการลงคะแนนเสียงในการประชุมของที่ประชุมรัฐมนตรีและของคณะมนตรีทั่วไป สมาชิกของดับบลิวทีโอแต่ละรายจะมีคะแนนเสียงหนึ่งเสียง ในกรณีที่ประชาคมยุโรปใช้สิทธิในการลงคะแนนเสียง ประชาคมยุโรปจะมีจำนวนคะแนนเสียงเท่ากับจำนวนของประเทศสมาชิกของตน² ซึ่งเป็นสมาชิกดับบลิวทีโอ การตัดสินใจของที่ประชุมรัฐมนตรีและคณะมนตรีทั่วไป จะทำโดยเสียงส่วนใหญ่ของคะแนนเสียงที่ได้ลง เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงนี้ หรือในความตกลงการค้าพหุภาคีที่เกี่ยวข้อง³

2. ที่ประชุมรัฐมนตรีและคณะมนตรีทั่วไปจะมีอำนาจโดยเด็ดขาดที่จะรับรองการตีความความตกลงนี้ และความตกลงการค้าพหุภาคี ในกรณีการตีความความตกลงการค้าพหุภาคีในภาคผนวก 1 ที่ประชุมรัฐมนตรีและคณะมนตรีทั่วไปจะใช้อำนาจของตนบนพื้นฐานของข้อเสนอแนะโดยคณะมนตรีซึ่งกำกับ ดูแลการทำงานของความตกลงนั้น ข้อตัดสินใจที่จะรับรองการตีความ

¹ ให้ถือว่าองค์กรที่เกี่ยวข้องได้ตัดสินใจโดยฉันทามติในเรื่องที่ได้รับการเสนอเพื่อการพิจารณาของตน หากไม่มีสมาชิกซึ่งอยู่ในการประชุมในขณะที่มีการตัดสินใจคัดค้านอย่างเป็นทางการต่อข้อตัดสินใจที่ได้รับการเสนอ

² จำนวนคะแนนเสียงของประชาคมยุโรปและรัฐสมาชิกไม่ว่าในกรณีใดจะต้องไม่เกินจำนวนรัฐสมาชิกของประชาคมยุโรป

³ การตัดสินใจโดยคณะมนตรีทั่วไปเมื่อประชุมในฐานะองค์กรระดับข้อพิพาทจะต้องทำโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของวรรค 4 ของข้อ 2 ของความเข้าใจว่าด้วยการระงับข้อพิพาทเท่านั้น

จะทำโดยคะแนนเสียงส่วนใหญ่สามในสี่ของจำนวนสมาชิก พรรคนี้จะไม่ให้ไปในลักษณะที่จะเป็นการบั่นทอนบทบาทบัญญัติว่าด้วยการแก้ไขในข้อ 10

3. ในสภาพการณ์พิเศษ ที่ประชุมรัฐมนตรีอาจตัดสินใจที่จะยกเว้นพันธกรณีที่บังคับสมาชิกโดยความตกลงนี้หรือความตกลงการค้าพหุภาคีใด ทั้งนี้ ข้อตัดสินใจเช่นว่านั้นจะต้องทำโดยใช้คะแนนเสียงจำนวนสามในสี่ของสมาชิก เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในวรรคนี้

(เอ) คำขอให้ยกเว้นพันธกรณีที่เกี่ยวข้องกับความตกลงนี้ให้ยื่นต่อการประชุมรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาตามแนวปฏิบัติของการตัดสินใจโดยฉันทามติ ที่ประชุมรัฐมนตรีจะกำหนดระยะเวลา ซึ่งจะต้องไม่เกิน 90 วันเพื่อพิจารณาคำขอ ถ้าไม่สามารถบรรลุถึงฉันทามติภายในกำหนดระยะเวลา การตัดสินใจใด ๆ ที่จะอนุญาตให้ยกเว้นพันธกรณีจะทำโดยใช้คะแนนเสียงสามในสี่ของจำนวนสมาชิก

(บี) คำขอให้ยกเว้นพันธกรณีที่เกี่ยวกับความตกลงการค้าพหุภาคีในภาคผนวก 1 เอ หรือ 1 บี หรือ 1 ซี และภาคผนวกของความตกลงเหล่านั้น จะต้องยื่นในขั้นต้นต่อคณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้า คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการหรือคณะมนตรีสำหรับทรัพย์สิน ตามลำดับ เพื่อให้พิจารณาในระหว่างระยะเวลา ซึ่งจะไม่เกิน 90 วัน เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาดังกล่าว คณะมนตรีที่เกี่ยวข้องจะเสนอรายงานไปยังที่ประชุมรัฐมนตรี

⁴ ข้อตัดสินใจที่จะอนุญาตให้ยกเว้นพันธกรณีใดที่อยู่ภายใต้ช่วงระยะเวลาเปลี่ยนแปลงหรือระยะเวลาสำหรับการปฏิบัติตามเป็นขั้นตอน ซึ่งสมาชิกผู้ร้องขอยังไม่ได้ปฏิบัติเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่เกี่ยวข้อง จะทำโดยฉันทามติเท่านั้น

4. การตัดสินใจโดยที่ประชุมรัฐมนตรีซึ่งอนุญาตให้มีการยกเว้นพันธกรณี จะต้องระบุสภาพการณ์พิเศษซึ่งเป็นเหตุผลสนับสนุนการตัดสินใจ ข้อกำหนด และเงื่อนไขที่ใช้บังคับกับการยกเว้นและวันที่ที่การยกเว้นจะสิ้นสุด การยกเว้นใดซึ่งได้รับอนุญาตสำหรับระยะเวลานานกว่าหนึ่งปี จะต้องได้รับการทบทวนโดยที่ประชุมรัฐมนตรีไม่เกินกว่าหนึ่งปี นับจากวันที่ได้รับอนุญาต และหลังจากนั้นต้องได้รับการทบทวนปีละครั้งจนกว่าการยกเว้นนั้นจะสิ้นสุดลง ในการทบทวนแต่ละครั้ง ที่ประชุมรัฐมนตรีจะตรวจสอบว่าสภาพการณ์พิเศษซึ่งเป็นเหตุผลสนับสนุนการยกเว้นยังคงอยู่หรือไม่ และข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ผูกไว้กับการยกเว้น ได้รับการปฏิบัติตามโดยครบถ้วนหรือไม่ ที่ประชุมรัฐมนตรีอาจขยายเวลาเปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกการยกเว้นบนพื้นฐานของการทบทวนแต่ละปี

5. การตัดสินใจภายใต้ความตกลงการค้าหลายฝ่าย รวมทั้งการตัดสินใจใดเกี่ยวกับการตีความและการยกเว้น จะอยู่ใต้บังคับของบทบัญญัติของความตกลงนั้น

ข้อ X การแก้ไข

1. สมาชิกใดของดับบลิวทีโอ อาจริเริ่มเสนอให้มีการแก้ไขบทบัญญัติของความตกลงนี้หรือความตกลงการค้าพหุภาคีในภาคผนวก 1 โดยยื่นข้อเสนอเช่นนั้นต่อที่ประชุมรัฐมนตรี คณะมนตรีซึ่งระบุไว้ในวรรค 5 ของข้อ IV อาจยื่นข้อเสนอต่อที่ประชุมรัฐมนตรีเพื่อให้แก้ไขบทบัญญัติของความตกลงการค้าพหุภาคีในภาคผนวก 1 ที่เกี่ยวข้องซึ่งตนดูแลการทำงานอยู่ได้ด้วย เว้นแต่ที่ประชุมรัฐมนตรีจะตัดสินใจให้ระยะเวลาที่นานกว่านั้น สำหรับระยะเวลา 90 วัน หลังจากข้อเสนอได้ถูกยื่นอย่างเป็นทางการต่อที่ประชุมรัฐมนตรี การตัดสินใจใดโดยที่ประชุมรัฐมนตรีที่จะยื่นข้อเสนอขอแก้ไขให้สมาชิกรับรองจะทำโดยฉันทามติ เว้นแต่บทบัญญัติของวรรค 2, 5, หรือ 6 จะใช้บังคับ ข้อตัดสินใจนั้นจะต้องระบุว่าบทบัญญัติของวรรค 3 หรือ 4 จะใช้บังคับหรือไม่ ถ้ามีการบรรลุ

ฉันทามติ ที่ประชุมรัฐมนตรีจะยื่นข้อเสนอขอแก้ไขให้สมาชิกเพื่อการรับรองต่อจากนั้น ถ้าไม่สามารถบรรลุฉันทามติได้ในการประชุมของที่ประชุมรัฐมนตรีภายในระยะเวลาที่กำหนด ที่ประชุมรัฐมนตรีจะตัดสินใจโดยคะแนนเสียงส่วนใหญ่สองในสามของจำนวนสมาชิกว่าจะยื่นข้อเสนอแก้ไขต่อสมาชิกเพื่อการยอมรับหรือไม่ ยกเว้นตามที่ได้กำหนดไว้ในวรรค 2, 5 และ 6 ให้ใช้บทบัญญัติของวรรค 3 กับข้อเสนอแก้ไข เว้นแต่ที่ประชุมของรัฐมนตรีจะตัดสินใจด้วยคะแนนเสียงข้างมากสามในสี่ของจำนวนสมาชิกว่า ให้ใช้บทบัญญัติของวรรค 4 บังคับ

2. การแก้ไขบทบัญญัติของข้อนี้และบทบัญญัติของข้อต่อไปนี้มีผลใช้บังคับเมื่อได้รับการยอมรับโดยสมาชิกทั้งหมดเท่านั้น

ข้อ IX ของความตกลงนี้

ข้อ I และ II ของแอกต์ 1994

ข้อ II วรรค 1 ของแอกต์

ข้อ 4 ของความตกลงว่าด้วยทริปส์

3. การแก้ไขบทบัญญัติของความตกลงนี้ หรือความตกลงการค้าพหุภาคีในภาคผนวก 1 เอ และ 1 ซี นอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ในวรรค 2 และ 6 ซึ่งมีลักษณะที่จะเปลี่ยนแปลงสิทธิ และพันธกรณีของสมาชิก จะมีผลใช้บังคับสำหรับสมาชิกที่ได้ยอมรับการแก้ไขเหล่านั้นเมื่อได้รับการยอมรับโดยสองในสามของจำนวนสมาชิก และหลังจากนั้นจะมีผลใช้บังคับสำหรับสมาชิกอื่นแต่ละราย เมื่อสมาชิกนั้นได้ยอมรับข้อแก้ไขนั้น ที่ประชุมรัฐมนตรีอาจตัดสินใจด้วยคะแนนเสียงข้างมากสามในสี่ของจำนวนสมาชิกว่า การแก้ไขใดที่ทำให้มีผลภายใต้วรรคนี้เป็นการแก้ไขซึ่งมีลักษณะที่ว่าสมาชิกใดซึ่งไม่ได้ยอมรับการแก้ไขนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยที่ประชุมรัฐมนตรีในแต่ละกรณี จะมีอิสระที่จะถอนตัวจากดัตช์ลิวติโอ หรือคงเป็นสมาชิกต่อไปด้วยความยินยอมของที่ประชุมรัฐมนตรี

4. การแก้ไขบทบัญญัติของความตกลงนี้ หรือความตกลงการค้าพหุภาคีในภาคผนวก 1 เอ และ 1 ซี นอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ในวรรค 2 และ 6 ซึ่งมีลักษณะที่จะไม่เปลี่ยนแปลงสิทธิและพันธกรณีของสมาชิก จะมีผลบังคับต่อสมาชิกทั้งปวงเมื่อได้รับการยอมรับโดยสมาชิกจำนวนสองในสาม
5. เว้นแต่ที่ได้กำหนดไว้ในวรรค 2 ข้างต้น การแก้ไขภาค I II และ III ของแกตส์ และภาคผนวกแต่ละฉบับ จะมีผลใช้บังคับแก่สมาชิกซึ่งได้ยอมรับการแก้ไขนั้น เมื่อได้มีการยอมรับโดยสมาชิกจำนวนสองในสาม และหลังจากนั้น จะมีผลใช้บังคับแก่สมาชิกแต่ละรายซึ่งได้ยอมรับการแก้ไขนั้น ที่ประชุมรัฐมนตรีอาจตัดสินใจโดยคะแนนเสียงข้างมากสามในสี่ของจำนวนสมาชิกว่าการแก้ไขใดซึ่งได้ทำให้มีผลใช้บังคับภายใต้บทบัญญัติก่อนหน้านี้ เป็นการแก้ไขซึ่งมีลักษณะที่สมาชิกใดซึ่งไม่ได้ยอมรับการแก้ไขนั้นภายในระยะเวลาที่ระบุโดยที่ประชุมของรัฐมนตรีในแต่ละกรณี จะมีอิสระที่จะถอนตัวจากดับบลิวทีโอ หรือคงเป็นสมาชิกต่อไปโดยไม่ได้รับความยินยอมของที่ประชุมรัฐมนตรี การแก้ไขภาค IV V และ VI ของแกตส์ และภาคผนวกแต่ละฉบับจะมีผลสำหรับสมาชิกทั้งปวงเมื่อได้รับการยอมรับโดยสองในสามของจำนวนสมาชิก
6. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นของข้อนี้ การแก้ไขความตกลงว่าด้วยทรัพย์สิน ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดของวรรค 2 ของข้อ 71 อาจได้รับการรับรองโดยที่ประชุมรัฐมนตรี โดยไม่ต้องมีกระบวนการวิธียอมรับอย่างเป็นทางการต่อไป
7. สมาชิกใดซึ่งยอมรับการแก้ไขความตกลงนี้ หรือความตกลงการค้าพหุภาคีในภาคผนวก 1 จะเก็บรักษาสารยอมรับไว้กับผู้อำนวยการใหญ่ของดับบลิวทีโอ ภายในระยะเวลาของการยอมรับที่ระบุโดยที่ประชุมรัฐมนตรี
8. สมาชิกใดของดับบลิวทีโอ อาจเริ่มเสนอแก้ไขบทบัญญัติของความตกลงการค้าพหุภาคีในภาคผนวก 2 และ 3 โดยการยื่นข้อเสนอเช่นนั้นต่อที่ประชุมรัฐมนตรี การตัดสินใจให้ความเห็นชอบต่อการแก้ไขความตกลงการค้า

พหุภาคีในภาคผนวก 2 จะทำโดยฉันทามติ และการแก้ไขเหล่านี้จะมีผลต่อสมาชิกทั้งปวง เมื่อได้รับความเห็นชอบโดยที่ประชุมรัฐมนตรี การตัดสินใจให้ความเห็นชอบต่อการแก้ไขความตกลงการค้าพหุภาคีในภาคผนวก 3 จะมีผลใช้บังคับสำหรับสมาชิกทั้งปวงเมื่อได้รับความเห็นชอบโดยที่ประชุมรัฐมนตรี

9. เมื่อได้รับการร้องขอของสมาชิกซึ่งเป็นภาคีความตกลงการค้า ที่ประชุมรัฐมนตรีอาจตัดสินใจเป็นการเฉพาะโดยฉันทามติที่จะเพิ่มความตกลงนั้นเข้าในภาคผนวก 4 เมื่อได้รับการร้องขอของสมาชิกซึ่งเป็นภาคีความตกลงการค้าหลายฝ่าย ที่ประชุมรัฐมนตรีอาจตัดสินใจที่จะตัดความตกลงนั้นออกจากภาคผนวก 4 ได้

10. การแก้ไขความตกลงการค้าหลายฝ่าย จะอยู่ได้บังคับของบทบัญญัติของความตกลงนั้น

ข้อ XI สมาชิกภาพดั้งเดิม

1. ภาควิชาสัญญาของแกตต์ 1947 ในวันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ และประชาคมยุโรป ซึ่งยอมรับความตกลงนี้ และความตกลงการค้าพหุภาคี และซึ่งตารางข้อลดหย่อน และข้อผูกพัน ได้รับการผนวกเข้ากับแกตต์ 1994 และซึ่งตารางข้อผูกพันเฉพาะได้รับการผนวกเข้ากับแกตต์ จะกลายมาเป็นสมาชิกดั้งเดิมของ ดับบลิวทีโอ

2. ประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุดซึ่งได้รับการยอมรับสถานะเช่นนั้นโดยสหประชาชาติ ถูกกำหนดให้รับข้อผูกพัน และให้ข้อลดหย่อน เพียงเท่าที่สอดคล้องกับความต้องการในด้านการพัฒนา ด้านการเงิน และด้านการค้าของตน หรือโดยสอดคล้องกับความสามารถในการบริหารและทางด้านสถาบันของตน

ข้อ XII

การภาคยานุวัติ

1. รัฐหรืออาณาเขตสุดการที่แยกต่างหากใดซึ่งมีอำนาจเต็มในการดำเนินความสัมพันธ์ทางการค้าของตนกับต่างประเทศ และในเรื่องอื่นที่กำหนดไว้ในความตกลงนี้ และความตกลงการค้าพหุภาคี อาจภาคยานุวัติเข้าเป็นภาคีความตกลงนี้ตามข้อกำหนดซึ่งจะได้ตกลงกับดับบลิวทีโอ การภาคยานุวัติเช่นนั้นจะใช้กับความตกลงนี้ และความตกลงการค้าพหุภาคีที่ผนวกกับความตกลงดังกล่าว
2. การตัดสินใจเกี่ยวกับการภาคยานุวัติจะทำโดยที่ประชุมรัฐมนตรีที่ประชุมรัฐมนตรีจะให้ความเห็นชอบความตกลงเกี่ยวกับข้อกำหนดของการภาคยานุวัติโดยเสียงข้างมากสองในสามของสมาชิกของดับบลิวทีโอ
3. การภาคยานุวัติความตกลงการค้าหลายฝ่ายจะอยู่ได้บังคับของบทบัญญัติของความตกลงนั้น

ข้อ XIII

การไม่ใช้ความตกลงการค้าพหุภาคีระหว่างสมาชิกบางราย

1. ความตกลงนี้และความตกลงการค้าพหุภาคีในภาคผนวก 1 และ 2 จะไม่ใช่ในระหว่างสมาชิกใด กับสมาชิกอื่นใด ถ้าสมาชิกฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในขณะที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกลายเป็นสมาชิก ไม่ให้ความยินยอมต่อการใช้เช่นนั้น
2. วรรค 1 อาจถูกยกขึ้นมาใช้ระหว่างสมาชิกดั้งเดิมของดับบลิวทีโอ ซึ่งเป็นภาคีคู่สัญญาของแอกดต์ 1947 เฉพาะเมื่อข้อ XXXV ของความตกลงนั้นได้ถูกยกขึ้นก่อนหน้านั้น และมีผลระหว่างภาคีคู่สัญญาเหล่านั้นในเวลาที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับแก่ภาคีเหล่านั้น

3. พรรค 1 จะใช้ระหว่างสมาชิกและสมาชิกอื่นซึ่งได้ภักยานุวัติ ภายใต้ข้อ XII เฉพาะถ้าสมาชิกซึ่งไม่ยินยอมให้มีการบังคับใช้ ได้แจ้งการไม่ยินยอมไปยังที่ประชุมรัฐมนตรีก่อนการให้ความเห็นชอบต่อความตกลงเกี่ยวกับข้อกำหนดของการภักยานุวัติโดยที่ประชุมรัฐมนตรี
4. ที่ประชุมรัฐมนตรีอาจทบทวนการปฏิบัติการของข้อนี้ในกรณีเฉพาะตามคำขอของสมาชิกใดและทำข้อเสนอแนะที่เหมาะสม
5. การไม่ใช้ความตกลงหลายฝ่ายระหว่างภาคีของความตกลงนั้นจะอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของความตกลงนั้น

ข้อ XIV

การยอมรับ การมีผลใช้บังคับ และการเก็บรักษา

1. ความตกลงนี้จะเปิดเพื่อการยอมรับโดยการลงนามหรือโดยวิธีอื่นใดโดยภาคีคู่สัญญาของแกตต์ 1947 และประชาคมยุโรป ซึ่งมีคุณสมบัติที่จะเป็นสมาชิกดั้งเดิมของดับบลิวทีโอ ตามข้อ XI ของความตกลงนี้ การยอมรับเช่นว่านั้นจะใช้กับความตกลงนี้ และความตกลงการค้าพหุภาคีที่ผนวกอยู่กับความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่พิจารณากำหนดโดยรัฐมนตรีตามวรรค 3 ของกรรมสารสุดท้ายรวบรวมผลการเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัย และจะคงเปิดเพื่อการยอมรับเป็นระยะเวลาสองปีหลังจากวันนั้น เว้นแต่รัฐมนตรีจะตัดสินใจเป็นอย่างอื่น การยอมรับภายหลังการมีผลใช้บังคับความตกลงนี้ จะมีผลใช้บังคับในวันที่ 30 หลังจากวันที่มีการยอมรับเช่นว่านั้น
2. สมาชิกซึ่งยอมรับความตกลงนี้หลังจากที่ความตกลงมีผลใช้บังคับจะต้องปฏิบัติตามข้อลดหย่อนและพันธกรณีในความตกลงการค้าพหุภาคี ซึ่งจะต้องมีการปฏิบัติตามในช่วงระยะเวลาที่เริ่มจากการมีผลใช้บังคับของความตกลงนี้ เสมือนกับว่าได้ยอมรับความตกลงนี้ในวันที่ความตกลงมีผลใช้บังคับ

3. ตัวบทของความตกลงนี้ และความตกลงการค้าพหุภาคี จะเก็บรักษาไว้กับเลขาธิการของที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาภาคี 1947 จนกว่าความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับ ผู้อำนวยการใหญ่จะจัดส่งสำเนาที่ได้รับการรับรองของความตกลงนี้ และความตกลงการค้าพหุภาคี และคำแจ้งการยอมรับความตกลงดังกล่าวแต่ละราย ไปยังรัฐบาลของแต่ละประเทศและของประชาคมยุโรปซึ่งได้ยอมรับความตกลงนี้แล้ว ความตกลงนี้และความตกลงการค้าพหุภาคีและการแก้ไขใดใด คือความตกลงดังกล่าว จะเก็บรักษาไว้กับผู้อำนวยการใหญ่ของดับบลิวทีโอ เมื่อความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ

4. การยอมรับและการมีผลใช้บังคับของความตกลงการค้าหลายฝ่ายจะอยู่ใต้บังคับของบทบัญญัติของความตกลงนั้น ความตกลงเช่นนั้นให้เก็บรักษาไว้กับเลขาธิการของที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาภาคี 1947 เมื่อความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ ความตกลงเช่นนั้นจะเก็บรักษาไว้กับผู้อำนวยการใหญ่ของดับบลิวทีโอ

ข้อ XV

การถอนตัว

1. สมาชิกใดใดอาจถอนตัวจากความตกลงนี้ การถอนตัวเช่นนั้นจะใช้กับความตกลงนี้ และความตกลงการค้าพหุภาคี และจะมีผลเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันที่ผู้อำนวยการใหญ่ของดับบลิวทีโอได้รับคำแจ้งขอถอนตัวเป็นลายลักษณ์อักษร

2. การถอนตัวจากความตกลงการค้าหลายฝ่ายจะอยู่ในบังคับของบทบัญญัติของความตกลงนั้น

ข้อ XVI

บทบัญญัติเบ็ดเตล็ด

1. เว้นแต่ความตกลงนี้และความตกลงการค้าพหุภาคีจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ดับบลิวทีโอจะปฏิบัติตามแนวทางของข้อตัดสินใจ วิธีดำเนินการและ

ประเพณีปฏิบัติซึ่งได้รับการปฏิบัติตามโดยภาคีคู่สัญญาของแกตต์ 1947 และองค์การที่ดั่งขึ้นในกรอบของแกตต์ 1947

2. เท่าที่จะทำได้ในทางปฏิบัติ สำนักเลขาธิการของแกตต์ 1947 จะกลายมาเป็นสำนักเลขาธิการของดับบลิวทีโอ และจนกว่าจะถึงเวลาที่ที่ประชุมรัฐมนตรีได้แต่งตั้งผู้อำนวยการใหญ่ ตามวรรค 2 ของข้อ VI ของความตกลงนี้ เลขาธิการของที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาแกตต์ 1947 จะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้อำนวยการใหญ่ของดับบลิวทีโอ

3. ในกรณีที่มีความขัดแย้งระหว่างบทบัญญัติของความตกลงนี้กับบทบัญญัติของความตกลงการค้าพหุภาคีใด ให้ถือบทบัญญัติของความตกลงนี้เป็นสำคัญเพียงเท่าที่เป็นขอบเขตของความขัดแย้งกัน

4. สมาชิกแต่ละรายจะให้หลักประกันความสอดคล้องของกฎหมายข้อบังคับและวิธดำเนินการทางการบริหารของตน กับพันธกรณีของตนที่ระบุไว้ในความตกลงในภาคผนวก

5. ข้อสงวนในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติใดของความตกลงนี้ไม่อาจทำได้ ข้อสงวนในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติใดของความตกลงการค้าพหุภาคีอาจทำได้ เพียงเท่าที่กำหนดไว้ในความตกลงเหล่านั้น ข้อสงวนในส่วนที่เกี่ยวกับความตกลงการค้าหลายฝ่ายจะอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของความตกลงนั้น

6. ความตกลงนี้จะได้รับการลงทะเบียน ตามบทบัญญัติของข้อ 102 ของกฎบัตรสหประชาชาติ

ทำที่ มาร์ราเกช เมื่อวันที่ สิบห้า เมษายน หนึ่งพันเก้าร้อยเก้าสิบสี่ เป็นฉบับเดียว เป็นภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส และสเปน ด้วยบทแต่ละฉบับเป็นต้นฉบับจริงเท่าเทียมกัน

หมายเหตุ คำอธิบาย:

คำว่า “ประเทศ” หรือ “ประเทศทั้งหลาย” ที่ใช้ในความตกลงนี้ และความตกลงการค้าพหุภาคี เป็นที่เข้าใจว่ารวมถึงสมาชิกอาณาเขตศุลกากรที่แยกต่างหากใด ๆ ของดับบลิวทีโอ

ในกรณีของสมาชิกอาณาเขตศุลกากรที่แยกต่างหากของดับบลิวทีโอ ซึ่งในความตกลงนี้ และความตกลงการค้าพหุภาคีใช้คำว่า “ชาติ” คำดังกล่าวให้อ่านหมายถึงอาณาเขตศุลกากรนั้น เว้นแต่จะระบุเป็นอย่างอื่น

รายการภาคผนวก

ภาคผนวก 1

ภาคผนวก 1 เอ ความตกลงการค้าพหุภาคีว่าด้วยการค้าสินค้า

ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994

ความตกลงว่าด้วยการเกษตร

ความตกลงว่าด้วยการใช้บังคับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

ความตกลงว่าด้วยสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

ความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า

ความตกลงว่าด้วยมาตรการการลงทุนที่เกี่ยวกับการค้า

ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VI ของความตกลงทั่วไปว่าด้วย

ภาษีศุลกากรและการค้า 1994

ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VII ของความตกลงทั่วไป

ว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994

ความตกลงว่าด้วยการตรวจสอบก่อนส่งออก

ความตกลงว่าด้วยกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้า

ความตกลงว่าด้วยวิธีดำเนินการออกไปอนุญาตนำเข้า

ความตกลงว่าด้วยการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้

ความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้อง

ภาคผนวก 1 บี

ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการและภาคผนวก

ภาคผนวก 1 ซี

ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า

ภาคผนวก 2

ความเข้าใจว่าด้วยกฎและกระบวนการที่ใช้กับการระงับข้อพิพาท

ภาคผนวก 3

กลไกทบทวนนโยบายการค้า

ภาคผนวก 4

ความตกลงการค้าหลายฝ่าย

ความตกลงว่าด้วยการค้าอากาศยานพลเรือน

ความตกลงว่าด้วยการจัดซื้อโดยรัฐ

ความตกลงว่าด้วยนมและผลิตภัณฑ์นมระหว่างประเทศ

ความตกลงว่าด้วยเนื้อไก่ระหว่างประเทศ

ภาคผนวก 1

ภาคผนวก 1 เอ

ความตกลงพหุภาคีทั้งหลายว่าด้วยการค้าสินค้า

บันทึกการตีความทั่วไปแนบท้ายภาคผนวก 1 เอ :

ในกรณีที่เกิดความขัดแย้งระหว่างบทบัญญัติของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 และบทบัญญัติของอีกความตกลงหนึ่งในภาคผนวก 1 เอ แนบท้ายความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งองค์การการค้าโลก (อ้างถึงในความตกลงทั้งหลายในภาคผนวก 1 เอ ว่า “ความตกลงดับบลิวทีโอ”) ให้ถือบทบัญญัติของความตกลงอื่นนั้นในภาคผนวก 1 เอ เป็นสำคัญเพียงพอที่เป็นขอบเขตของความขัดแย้งกัน

ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994

1. ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (“แกตต์ 1994”) จะประกอบด้วย

- (เอ) บทบัญญัติในความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ฉบับลงวันที่ 30 ตุลาคม 1947 ซึ่งแนบท้ายกรรมสารสุดท้าย ที่รับรองเมื่อสิ้นสมัยประชุมครั้งที่สองของคณะกรรมการเตรียมการของการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการจ้างงาน (ยกเว้นพิธีสารเรื่องการไต่บังคับชั่วคราว) ซึ่งได้ตรวจชำระแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงด้วยถ้อยคำภายใต้ตราสารทางกฎหมายซึ่งมีผลใช้บังคับก่อนวันที่ ความตกลงดับบลิวทีโอ มีผลใช้บังคับ
- (บี) บทบัญญัติของตราสารทางกฎหมายที่ระบุข้างล่างนี้ซึ่งมีผลใช้บังคับภายใต้แกตต์ 1947 ก่อนวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ
 - (1) พิธีสารและใบรับรองที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลงย่อนภาษีศุลกากร
 - (2) พิธีสารการภาคยานุวัติ (ยกเว้นบทบัญญัติ (เอ) ที่เกี่ยวกับการไต่บังคับชั่วคราวและการเพิกถอนการไต่บังคับชั่วคราว และ (บี) ภายใต้เงื่อนไขว่าภาค II ของแกตต์ 1947 จะใช้บังคับชั่วคราวอย่างเต็มที่ตราบเท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมายที่มีอยู่ในวันที่ของพิธีสาร)
 - (3) มติเกี่ยวกับข้อยกเว้นซึ่งอนุญาติไว้ตามข้อ XXV ของแกตต์ 1947 และซึ่งยังคงมีผลใช้บังคับในวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอ¹ มีผลใช้บังคับ

¹ ข้อยกเว้นซึ่งครอบคลุมถึงโดยบทบัญญัตินี้มีระบุไว้ในเชิงอรรถที่ 7 ของหน้า 11 และ 12 ของภาค II ของเอกสาร เอ็มทีเอ็น/เอฟเอ ลงวันที่ 15 ธันวาคม 1993 และใน เอ็มทีเอ็น/คอร์ร 8 ลงวันที่ 21 มีนาคม 1994 การประชุมระดับรัฐมนตรีในสมัยประชุมครั้งแรกจะจัดทำรายการข้อยกเว้นที่บทวนแล้วซึ่งครอบคลุมโดยบทบัญญัตินี้โดยเพิ่มข้อยกเว้นใด ๆ ที่อนุญาติภายใต้แกตต์ 1947 หลังจากวันที่ 15 ธันวาคม 1993 และก่อนวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอ มีผลใช้บังคับและตัดข้อยกเว้น ซึ่งหมดอายุเมื่อถึงเวลานั้นแล้วออก

(4) มติอื่นๆ ของภาควิชาสัญญาแอดดต์ 1947

(ซี) ความเข้าใจที่ระบุข้างล่างนี้

(1) ความเข้าใจว่าด้วยการตีความข้อ II : 1 (บี) ของความตกลงทั่วไป ว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994

(2) ความเข้าใจว่าด้วยการตีความข้อ XVII ของความตกลงทั่วไป ว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994

(3) ความเข้าใจว่าด้วยบทบัญญัติเกี่ยวกับดุลการชำระเงินของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994

(4) ความเข้าใจว่าด้วยการตีความข้อ XXIV ของความตกลงทั่วไป ว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994

(5) ความเข้าใจที่เกี่ยวกับข้อยกเว้นจากพันธกรณีภายใต้ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994

(6) ความเข้าใจว่าด้วยการตีความข้อ XXVIII ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 และ

(ดี) พิธีสารมารีราเกชแนบท้ายแอดดต์ 1994

2. บันทึกคำอธิบาย

(เอ) การอ้างถึง “ภาควิชาสัญญา” ในบทบัญญัติของแอดดต์ 1994 ให้ถือว่าเป็น “สมาชิก” การอ้างถึง “ภาควิชาสัญญาที่พัฒนาน้อยกว่า” และ “ภาควิชาสัญญาที่พัฒนาแล้ว” ให้ถือว่าเป็น “สมาชิกประเทศกำลังพัฒนา” และ “สมาชิกประเทศพัฒนาแล้ว” การ

อ้างถึง “เลขาธิการบริหาร” ให้ถือว่าเป็น “ผู้อำนวยการใหญ่ของดับบลิวทีโอ”

(บี) การอ้างถึงที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาที่กระทำการร่วมกันในข้อ XV:1, XV:2, XV:8, XXXVIII และหมายเหตุเพิ่มเติมท้ายข้อ XII และ XVIII และในบทบัญญัติว่าด้วยความตกลงที่เกี่ยวกับอัตราแลกเปลี่ยนพิเศษในข้อ XV:2, XV:3, XV:6, XV:7 และ XV:9 ของแกดด์ 1994 ให้ถือว่าเป็นการอ้างถึงดับบลิวทีโอ อำนาจหน้าที่อื่นซึ่งบทบัญญัติของแกดด์ 1994 ที่มอบหมายให้ที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญากระทำการร่วมกันจะได้รับการแบ่งสรรโดยที่ประชุมรัฐมนตรี

(จี) (1) ตัวบทของแกดด์ 1994 จะเป็นฉบับจริงในภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส และภาษาสเปน

(2) ตัวบทของแกดด์ 1994 ในภาษาฝรั่งเศสจะอยู่ภายใต้บังคับของการตรวจชำระด้วยคำตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก เอ แนบท้ายเอกสาร เอ็มทีเอ็น. ทีเอ็นซี/41

(3) ตัวบทฉบับจริงของแกดด์ 1994 ในภาษาสเปนจะเป็นตัวบทในเล่มที่ IV ของหนังสือรวมความตกลงพื้นฐานและเอกสารที่เลือกแล้ว ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของการตรวจชำระด้วยคำตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก บี แนบท้ายเอกสาร เอ็มทีเอ็น. ทีเอ็นซี/41

3. (เอ) บทบัญญัติของภาค II ของแกดด์ 1994 จะไม่ใช้บังคับกับมาตรการที่สมาชิกรนำมาใช้ภายใต้กฎหมายที่เป็นบทบังคับที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งได้บัญญัติขึ้นโดยสมาชิกรนั้นก่อนการเข้าเป็น

ภาคีสัญญาของแอกต์ 1947 ซึ่งห้ามการใช้ การขาย หรือการให้เช่า ซึ่งเรือที่สร้างขึ้นในต่างประเทศหรือที่นำมาสร้างใหม่ในต่างประเทศ เพื่อใช้ทางพาณิชย์ระหว่างจุดต่างๆ ใน น่านน้ำของชาติหรือน่านน้ำในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ข้อยกเว้นนี้ใช้บังคับต่อ : (เอ) การสืบเนื่องหรือการต่ออายุโดยพลัน ของบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องของกฎหมายนั้นและ (บี) การ แก้ไขบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องของกฎหมายนั้นครบเท่าที่การ แก้ไขมิได้ลดความสอดคล้องของบทบัญญัตินั้นกับภาค II ของ แอกต์ 1947 ลง ข้อยกเว้นนี้จำกัดอยู่แต่มาตรการที่นำมาใช้ ภายใตักฎหมายที่กล่าวถึงข้างต้นซึ่งได้แจ้งและระบุไว้แล้วก่อน วันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ หากกฎหมายเช่น วนั้น ได้ถูกเปลี่ยนแปลงภายหลังเพื่อที่จะลดความสอดคล้อง ของกฎหมายนั้นกับภาค II ของแอกต์ 1994 ลงแล้ว กฎหมาย ดังกล่าวจะไม่มีคุณสมบัติที่จะถูกรอบคลุมภายใต้วรรคนี้ อีกต่อไป

- (บี) ให้ที่ประชุมรัฐมนตรีทบพวนข้อยกเว้นนี้ในเวลาไม่ช้ากว่า 5 ปี หลังจากวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ และหลังจากนั้นทุกๆ 2 ปี トラบเท่าที่ข้อยกเว้นนี้มีผลบังคับใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะตรวจสอบว่าเงื่อนไขซึ่งก่อให้เกิดความจำเป็น ที่จะต้องมีข้อยกเว้นนี้ยังมีอยู่หรือไม่
- (จี) สมาชิกซึ่งมาตรการของคนอยู่ภายใต้ข้อยกเว้นจะต้องแจ้ง รายละเอียดทางสถิติเป็นประจำทุกปี ซึ่งประกอบด้วยเกณฑ์ เฉลี่ยในรอบ 5 ปีของการส่งมอบเรือที่เกี่ยวข้องตามความเป็นจริงกับตามที่คาดว่าจะป็นรวมทั้งข้อสนเทศเพิ่มเติมว่าด้วยการใช้ การจำหน่าย การให้เช่า หรือการซ่อมแซมเรือที่เกี่ยวข้อง ซึ่งข้อยกเว้นนี้คลุมถึง

- (ค) สมาชิกซึ่งพิจารณาว่าข้อยกเว้นนี้ดำเนินไปในลักษณะที่จะอธิบายอย่างมีเหตุผลได้ว่าการจำกัดเป็นการถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติและเป็นสัดส่วนต่อการใช้ การขาย การให้เช่า หรือการซ่อมแซมเรือที่สร้างขึ้นในดินแดนของสมาชิกที่ยื่นขอข้อยกเว้นนี้ จะมีอิสระที่จะเสนอการจำกัดเช่นนั้น ทั้งนี้ ย่อมอยู่ภายใต้บังคับ ของการแจ้งให้ที่ประชุมรัฐมนตรีทราบล่วงหน้า
- (อี) ข้อยกเว้นนี้ไม่กระทบต่อทางออกที่เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะของกฎหมายนั้น ซึ่งข้อยกเว้นนี้ครอบคลุมถึง ซึ่งได้เจรจาไว้ในความตกลงเฉพาะด้านหรือในเวทีอื่น

ความเข้าใจว่าด้วยการตีความข้อ II : 1 (บี) ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากร และการค้า 1994

ณ ที่นี้ บรรดาสมาชิกตกลงกัน ดังต่อไปนี้

1. เพื่อที่จะประกันว่าสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย ซึ่งเป็นผลจากรรค 1 (บี) ของข้อ II เป็นไปอย่างโปร่งใส ให้ลักษณะและระดับของ “อากรหรือค่าภาระอื่น” ใดๆ ที่เก็บจากรายการพิกัดที่ได้ผูกพันไว้ตามที่อ้างถึงในบทบัญญัติ นั้นจะต้องบันทึกไว้ในตารางข้อตกลงหย่อนแนบท้ายแกตต์ 1994 ที่ตรงตามรายการพิกัดที่อากรหรือค่าภาระนั้นใช้บังคับ เป็นที่เข้าใจว่าการบันทึกเช่นว่านี้ไม่เปลี่ยนแปลงคุณลักษณะทางกฎหมายของ “อากรหรือค่าภาระอื่น”
2. วันที่ที่ “อากรหรือค่าภาระอื่น” มีผลผูกพัน เพื่อวัตถุประสงค์ของข้อ II จะเป็นวันที่ 15 เมษายน 1994 ดังนั้น “อากรหรือค่าภาระอื่น” จะต้องบันทึกไว้ในตารางในระดับต่างๆ ที่กำลังใช้อยู่ในวันนั้น ในการเจรจาข้อตกลงหย่อนซ้ำในภายหลังหรือการเจรจาข้อตกลงหย่อนใหม่แต่ละครั้ง วันที่ใช้บังคับสำหรับรายการพิกัดที่เจรจา จะเป็นวันที่ของการจัดทำข้อตกลงฉบับใหม่ในตารางที่เหมาะสมอย่างไรก็ดี วันที่ของตราสารซึ่งข้อตกลงหย่อนของรายการพิกัดใด โดยเฉพาะที่ได้ถูกรวมเข้าไปในแกตต์ 1947 หรือแกตต์ 1994 ในตอนแรกนั้น จะยังคงถูกบันทึกไว้ต่อไปในช่องที่ 6 ของตาราง
3. “อากรหรือค่าภาระอื่น” จะต้องบันทึกในส่วนที่เกี่ยวกับข้อผูกพันด้านภาษีศุลกากรทั้งหมด
4. ในกรณีที่รายการพิกัดเคยเป็นข้อตกลงหย่อน ระดับของ “อากรหรือค่าภาระอื่น” ซึ่งถูกบันทึกไว้ในตารางที่เหมาะสมจะต้องไม่สูงกว่าระดับที่เป็นอยู่ใน

เวลาที่จัดทำข้อตกลงหย่อนครั้งแรกในตารางนั้น สมาชิกใดสามารถโต้แย้ง ความมีอยู่ของ “อากรหรือค่าภาระอื่น” เช่นว่านั้นโดยมูลฐานว่าไม่มี “อากรหรือค่าภาระอื่น” อยู่ในเวลาที่รายการดังกล่าวมีผลผูกพัน รวมทั้งสามารถโต้แย้งความสอดคล้องของระดับของ “อากรหรือค่าภาระอื่น” ใดที่ได้บันทึกไว้กับระดับที่มีผลผูกพันไว้แล้วก่อนหน้านี้ ทั้งนี้ ภายในเวลา 3 ปี หลังจากวันที่ความตกลงดับดับลิวีโอมีผลใช้บังคับ หรือ 3 ปี หลังจากวันที่วางตราสารที่จัดทำตารางดังกล่าวไว้ในแกดต์ 1994 ไว้กับผู้อำนวยความสะดวกใหญ่ของดับดับลิวีโอ ถ้าช่วงเวลาหลังเป็นเวลาที่ช้ากว่า

5. การบันทึก “อากรหรือค่าภาระอื่น” ในตารางย่อมไม่กระทบต่อความสอดคล้องกับสิทธิและพันธกรณีภายใต้แกดต์ 1994 นอกเหนือไปจากสิทธิและพันธกรณีซึ่งเป็นผลจากรวรรค 4 ให้สมาชิกทั้งปวงยังคงมีสิทธิที่จะโต้แย้งในทุกละดับซึ่งความสอดคล้องของ “อากรหรือค่าภาระอื่น” ใดกับพันธกรณีเช่นว่านั้น

6. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความเข้าใจนี้ บทบัญญัติของข้อ XXII และ XXIII ของแกดต์ 1994 ตามที่ขยายความและใช้บังคับด้วยความเข้าใจว่าด้วยการระบับข้อพิพาทจะนำมาใช้บังคับ

7. “อากรหรือค่าภาระอื่น” ที่ไม่ได้ระบุไว้ในตารางในเวลาที่วางตราสารซึ่งรวมตารางดังกล่าวเข้าไว้ในแกดต์ 1994 ไว้กับเลขานุการของที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาของแกดต์ 1947 จนกระทั่งถึงวันที่ความตกลงดับดับลิวีโอมีผลใช้บังคับหรือหลังจากนั้น วางไว้กับผู้อำนวยความสะดวกใหญ่ของดับดับลิวีโอ จะไม่ถูกเพิ่มเข้าไปในภายหลัง และสำหรับ “อากรหรือค่าภาระอื่น” ใดที่ถูกบันทึกไว้ในระดับที่ต่ำกว่าระดับที่ใช้อยู่จะไม่นำมาเพิ่มเข้าไปให้เป็นระดับที่ใช้อยู่เว้นเสียแต่ว่าการเพิ่มหรือการเปลี่ยนแปลงเช่นว่านั้นได้กระทำภายใน 6 เดือน นับจากวันที่วางตราสารนั้น

8. มติในวรรค 2 เกี่ยวกับวันที่ใช้บังคับของข้อลดหย่อนแต่ละครั้ง เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 1 (บี) ของข้อ II ของแกดต์ 1994 ย่อมลบล้างมติเกี่ยวกับวันที่ใช้บังคับที่รับรองเมื่อวันที่ 26 มีนาคม 1980 (บีไอเอสดี 27 เอส/24)

ความเข้าใจว่าด้วยการตีความข้อ XVII ของ ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994

บรรดาสมาชิก

ทราบว่าข้อ XVII กำหนดพันธกรณีต่อสมาชิกทั้งหลายในเรื่องกิจกรรมของรัฐวิสาหกิจที่ทำการค้าตามที่อ้างถึงในวรรค 1 ของข้อ XVII ซึ่งจำเป็นต้องสอดคล้องกับหลักทั่วไปของการไม่เลือกปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในแกตต์ 1994 สำหรับมาตรการของรัฐบาลที่มีผลกระทบต่อสินค้านำเข้าหรือส่งออกโดยผู้ค้าเอกชน

ทราบต่อไปว่า สมาชิกทั้งหลายย่อมอยู่ภายใต้พันธกรณีของแกตต์ 1994 ในเรื่องมาตรการของรัฐบาลที่มีผลกระทบต่อรัฐวิสาหกิจที่ทำการค้า

ตระหนักว่าความเข้าใจนี้ย่อมไม่กระทบกระเทือนต่อกฎระเบียบที่เป็นเนื้อหาสาระตามที่บัญญัติไว้ในข้อ XVII

ณ ที่นี้ ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

1. เพื่อที่จะประกันว่ามีความโปร่งใสของกิจกรรมของรัฐวิสาหกิจที่ทำการค้าให้สมาชิกทั้งหลายแจ้งเกี่ยวกับวิสาหกิจเช่นว่าให้แก่คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าเพื่อทบทวนโดยคณะทำงานที่จะตั้งขึ้นภายใต้วรรค 5 ตามคำจำกัดความการทำงานดังนี้

“วิสาหกิจที่เป็นของรัฐบาลและที่มีได้เป็นของรัฐบาล รวมทั้งสภาการตลาด ซึ่งได้รับสิทธิจำเพาะหรือสิทธิพิเศษหรือเอกสิทธิ รวมทั้งอำนาจตามกฎหมายหรือตามรัฐธรรมนูญที่จะใช้อำนาจนั้น ซึ่งคนมีอิทธิพลต่อระดับหรือทิศทางของการนำเข้าหรือส่งออกโดยผ่านการซื้อหรือการขาย”

ข้อกำหนดในการแจ้งจะไม่ใช่บังคับต่อการนำเข้าผลิตภัณฑ์เพื่อการบริโภคโดยทันทีหรือในขั้นสุดท้ายโดยรัฐบาล หรือโดยวิสาหกิจตามที่ระบุไว้ข้างต้นและที่มิใช่เพื่อการขายต่อ หรือใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อขาย

2. สมาชิกแต่ละรายจะทบทวนนโยบายของตนที่เกี่ยวกับการยื่นคำแจ้งเรื่องรัฐวิสาหกิจที่ทำการค้าต่อคณะกรรมการสำหรับการค้าสินค้า โดยคำนึงถึงบทบัญญัติของความเข้าใจนี้ ในการดำเนินการทบทวนเช่นว่า สมาชิกแต่ละรายควรคำนึงถึงความจำเป็นที่จะทำให้แน่ใจว่ามีความโปร่งใสมากที่สุดที่จะเป็นไปได้ในการแจ้งนั้น เพื่อที่จะทำให้เข้าใจชัดถึงลักษณะการดำเนินงานของวิสาหกิจ ซึ่งถูกแจ้งไปและผลกระทบของการดำเนินงานของวิสาหกิจเหล่านั้นต่อการค้าระหว่างประเทศ

3. การแจ้งจะต้องทำตามแบบสอบถามเรื่องการค้าโดยรัฐที่ได้รับรองเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 1960 (ปีไอเอสดี 9เอส/184-185) เป็นที่เข้าใจกันว่าสมาชิกทั้งหลายจะแจ้งเรื่องวิสาหกิจที่อ้างถึงในวรรค 1 ไม่ว่าการนำเข้าหรือส่งออกได้เกิดขึ้นจริงหรือไม่ก็ตาม

4. สมาชิกใดซึ่งมีเหตุผลที่จะเชื่อว่าอีกสมาชิกหนึ่งยังมีได้ปฏิบัติตามพันธกรณีในเรื่องการแจ้งอย่างเพียงพออาจยกเรื่องขึ้นกับสมาชิกที่เกี่ยวข้องนั้น หากเรื่องดังกล่าวมิได้ถูกแก้ไขอย่างเป็นที่พอใจ สมาชิกดังกล่าวอาจแจ้งโต้แย้งให้คณะกรรมการสำหรับการค้าสินค้าพิจารณาโดยคณะทำงานที่จัดตั้งขึ้นแล้วภายใต้วรรค 5 และแจ้งให้สมาชิกที่เกี่ยวข้องทราบในขณะเดียวกันด้วย

5. คณะทำงานจะถูกจัดตั้งขึ้นในนามของคณะกรรมการสำหรับการค้าสินค้าเพื่อทบทวนคำแจ้งและคำแจ้งโต้แย้ง ในส่วนที่เกี่ยวกับการทบทวนนี้และโดยไม่กระทบต่อวรรค 4 (จี) ของข้อ XVII คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าอาจให้ข้อเสนอแนะในเรื่องความเพียงพอของคำแจ้งและความจำเป็นที่จะต้องได้ข้อสนเทศเพิ่มเติม ตามคำแจ้งที่ได้รับนี้ คณะทำงานจะต้องทบทวนด้วยว่า

แบบสอบถามที่อ้างถึงข้างต้นนั้นเพียงพอหรือไม่ในเรื่องของการค้าโดยรัฐและ
 ขอบข่ายของรัฐวิสาหกิจที่ทำการค้าที่ได้แจ้งไปแล้วภายใต้วรรค 1 ให้คณะทำ
 งานจัดทำรายการระบุประเภทของความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลและวิสาหกิจ และ
 ประเภทของกิจกรรมที่ดำเนินการโดยวิสาหกิจเหล่านี้ ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องกับ
 ความมุ่งประสงค์ของข้อ XVII ด้วย เป็นที่เข้าใจว่าสำนักเลขาธิการจะจัดทำ
 เอกสารภูมิหลังทั่วไปให้แก่คณะทำงานในเรื่องการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจที่
 ทำการค้าในส่วนที่เกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ สมาชิกภาพของคณะทำงาน
 จะเปิดให้แก่สมาชิกทั้งปวงที่แจ้งความประสงค์ที่จะทำงานในคณะทำงาน คณะ
 ทำงานจะประชุมกันภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับ
 และภายหลังจากนั้นไม่น้อยกว่าปีละหนึ่งครั้ง ให้คณะทำงานรายงานคณะมนตรี
 สำหรับการค้าสินค้าทราบทุกปี¹

¹ กิจกรรมของคณะทำงานนี้จะประสานกับกิจกรรมของกลุ่มทำงานซึ่งจัดตั้งขึ้นตามส่วน
 III ของมติรัฐมนตรีว่าด้วยกระบวนการแจ้ง ซึ่งได้รับรองเมื่อวันที่ 15 เมษายน 1994

ความเข้าใจว่าด้วยบทบัญญัติเกี่ยวกับ ดุลการชำระเงินของความตกลงทั่วไป ว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994

บรรดาสมาชิก

รับรองบทบัญญัติของข้อ XII และ XVIII: บี ของแอกต์ 1994 และของปฏิญญาว่าด้วยมาตรการทางการค้าซึ่งมีขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของดุลการชำระเงิน ซึ่งรับรองเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 1979 (ปีไอเอสดี 26เอส/205-209 ซึ่งเรียกในความเข้าใจนี้ว่า “ปฏิญญา 1979”) และเพื่อที่จะทำให้บทบัญญัติเช่นว่ามีความกระจำจັນ¹

ณ ที่นี้ ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

การใช้บังคับซึ่งมาตรการ

1. สมาชิกยืนยันข้อผูกพันที่จะประกาศให้ทราบทั่วกันโดยเร็วที่สุดที่จะเป็นไปได้ เกี่ยวกับกำหนดเวลาที่จะยกเลิกมาตรการการจำกัดการนำเข้า ซึ่งได้จัดทำขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของดุลการชำระเงิน เป็นที่เข้าใจว่า กำหนดเวลาเช่นว่าอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงตามที่เหมาะสมเพื่อคำนึงถึงความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ดุลการชำระเงิน เมื่อใดที่กำหนดเวลาได้มีการประกาศโดยสมาชิกหนึ่งโดยเปิดเผยแล้ว สมาชิกผู้นั้นต้องจัดทำคำชี้แจงเหตุผลที่ไม่ได้ประกาศ

¹ ไม่มีข้อใดในความเข้าใจนี้มีเจตนาที่จะแก้ไขสิทธิและพันธกรณีของสมาชิกภายใต้ข้อ XII หรือ XVIII : บี ของแอกต์ 1994 บทบัญญัติของข้อ XXII และ XXIII ของแอกต์ 1994 เท่าที่อธิบายมาแล้วและใช้บังคับด้วยความเข้าใจเรื่องการระงับข้อพิพาทจากถูกยกขึ้นมาได้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องใดๆ ที่เกิดจากการใช้มาตรการการจำกัดการนำเข้า ซึ่งมีขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของดุลการชำระเงิน

2. สมาชิกทั้งหลายยืนยันข้อผูกพันของคนที่เลือกใช้มาตรการเหล่านั้น ซึ่งมีผลกระทบต่อการค้าน้อยที่สุด มาตรการเช่นว่า (ซึ่งเรียกในความเข้าใจนี้ว่า “มาตรการที่ใช้ราคาเป็นพื้นฐาน”) ให้เป็นที่เข้าใจว่ารวมค่าธรรมเนียมนำเข้า พิเศษ ข้อกำหนดให้วางเงินเพื่อการนำเข้าหรือมาตรการทางการค้าอื่นที่เทียบเท่า ซึ่งมีผลกระทบต่อราคาของสินค้าที่นำเข้า เป็นที่เข้าใจว่ามาตรการที่ใช้ราคาเป็นพื้นฐานซึ่งมีขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของดุลการชำระเงินอาจจะนำมาใช้โดยสมาชิกประเทศหนึ่งนอกเหนือไปจากอากรที่กำหนดไว้ในตารางข้อลดหย่อนของสมาชิกนั้นโดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ II ยิ่งไปกว่านั้น ให้สมาชิกนั้น แสดงจำนวน ซึ่งมาตรการที่ใช้ราคาเป็นพื้นฐานนั้นเกินกว่าอากรที่ผูกพันไว้ โดยแสดงอย่างชัดเจนและแยกต่างหากภายใต้กระบวนการแจ้งของความเข้าใจนี้

3. ให้สมาชิกหาทางหลีกเลี่ยงการกำหนดข้อจำกัดใหม่ๆ ทางด้านปริมาณ เพื่อความมุ่งประสงค์ของดุลการชำระเงิน เว้นแต่มาตรการที่ใช้ราคาเป็นพื้นฐาน ไม่สามารถหยุดยั้งการเสื่อมลงอย่างรวดเร็วของสถานการณ์การชำระเงินออกไปภายนอกประเทศเนื่องจากสถานการณ์ดุลการชำระเงินอยู่ในขั้นวิกฤต ในกรณีเหล่านี้ ซึ่งสมาชิกนำข้อจำกัดทางด้านปริมาณมาใช้ ก็จะต้องให้เหตุผลด้วยว่า เหตุใดมาตรการที่ใช้ราคาเป็นพื้นฐานไม่ใช่เครื่องมือที่เพียงพอที่จะนำมาใช้กับสถานการณ์ดุลการชำระเงินได้ สมาชิกที่ยังคงใช้ข้อจำกัดทางด้านปริมาณจะต้องแสดงในระหว่างการประชุมหารือครั้งต่อๆ มา ถึงความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นในการลดอย่างสำคัญซึ่งภาระและผลของการจำกัดของมาตรการเช่นว่า เป็นที่เข้าใจว่าจะใช้มาตรการในการจำกัดการนำเข้ามากกว่าหนึ่งมาตรการซึ่งมีขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของดุลการชำระเงินสำหรับใช้กับผลิตภัณฑ์เดียวกันไม่ได้

4. สมาชิกยืนยันว่ามาตรการจำกัดการนำเข้าที่นำมาใช้เพื่อความมุ่งประสงค์ของดุลการชำระเงินนั้นอาจนำมาใช้เพียงเพื่อควบคุมระดับโดยทั่วไปของการนำเข้าเท่านั้นและไม่อนุญาตให้เกินกว่าที่จำเป็นเพื่อใช้สำหรับสถานการณ์ดุลการชำระเงิน เพื่อที่จะลดผลกระทบจากการปกป้องที่อาจเกิดขึ้นให้น้อยที่สุด

สมาชิกจะใช้ข้อจำกัดในลักษณะที่โปร่งใส หน่วยงานที่รับผิดชอบทั้งหลายของสมาชิกที่นำเข้านั้นจะให้เหตุผลที่เพียงพอต่อหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาว่าผลิตภัณฑ์ใดเข้าข่ายการจำกัด ตามที่ระบุไว้ในวรรค 3 ของข้อ XII และวรรค 10 ของข้อ XVIII ในกรณีผลิตภัณฑ์ที่เป็นบางผลิตภัณฑ์ สมาชิกอาจจะไม่ใช้หรือจำกัดการใช้ค่าธรรมเนียมพิเศษที่ใช้ครอบคลุมไปทุกรายการหรือไม่ใช้หรือจำกัดการใช้มาตรการอื่นที่นำมาใช้เพื่อความมุ่งประสงค์ของดุลการชำระเงิน คำว่า “ผลิตภัณฑ์ที่จำเป็น” ให้เข้าใจว่าหมายถึงผลิตภัณฑ์ซึ่งตรงกับความต้องการที่บริโภคขั้นพื้นฐาน หรือซึ่งช่วยให้สมาชิกสามารถปรับปรุงสถานะของดุลการชำระเงินให้ดีขึ้น เช่น สินค้าประเภททุนหรือวัตถุดิบที่จำเป็นเพื่อการผลิต ในการบริหารข้อจำกัดทางด้านปริมาณ ให้สมาชิกใช้ดุลยพินิจในการออกใบอนุญาตเฉพาะเมื่อไม่อาจหลีกเลี่ยงได้และจะค่อยๆ เลิกใช้ทีละน้อยๆ ลงเรื่อยๆ ให้มีการให้เหตุผลที่เหมาะสมต่อหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาปริมาณหรือมูลค่าการนำเข้าที่ได้รับอนุญาต

กระบวนการปรึกษาหารือเรื่องดุลการชำระเงิน

5. ให้คณะกรรมการว่าด้วยข้อจำกัดดุลการชำระเงิน (จะเรียกในความเข้าใจนี้ว่า “คณะกรรมการ”) ดำเนินการปรึกษาหารือเพื่อที่จะทบทวนมาตรการทั้งปวงซึ่งจำกัดการนำเข้าที่นำมาใช้เพื่อความมุ่งประสงค์ของดุลการชำระเงิน สมาชิกภาพของคณะกรรมการจะเปิดให้แก่สมาชิกทั้งปวงที่แสดงความปรารถนาที่จะทำงานในคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการดำเนินการตามขั้นตอนการหารือในเรื่องข้อจำกัดดุลการชำระเงินที่ได้ผ่านความเห็นชอบเมื่อวันที่ 28 เมษายน 1970 (ปีไอเอสดี 18เอส/48-53 จะเรียกในความเข้าใจนี้ว่า “ขั้นตอนการหารือเต็มรูป”) ซึ่งจะอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติข้างล่างนี้

6. สมาชิกที่นำข้อจำกัดใหม่มาใช้บังคับหรือเพิ่มระดับทั่วไปของข้อจำกัดที่ให้อยู่โดยการจำกัดมากขึ้นอย่างมากจะต้องปรึกษาหารือกับคณะกรรมการภายใน 4 เดือนนับแต่ได้ใช้มาตรการเช่นว่า สมาชิกที่ใช้มาตรการเช่นว่านั้นอาจจะร้อง

ขอให้จัดการปรึกษาหารือขึ้นภายใต้วรรค 4 (เอ) ของข้อ XII หรือวรรค 12 (เอ) ของข้อ XVIII ตามที่เหมาะสม หากไม่มีการร้องขอเช่นว่า ให้ประธานคณะกรรมการเศรษฐกิจนั้นเพื่อมาปรึกษาหารือ องค์ประกอบที่อาจนำมาพิจารณาในระหว่างการปรึกษาหารือจะรวมถึง แต่ไม่จำกัดเฉพาะ การนำมาตราการจำกัดชนิดใหม่ๆ มาใช้เพื่อความมุ่งประสงค์ของดุลการชำระเงิน หรือการเพิ่มขึ้นของระดับของมาตรการหรือขยายขอบข่ายของผลิตภัณฑ์ที่ถูกจำกัด

7. ข้อจำกัดทั้งปวงที่ใช้เพื่อความมุ่งประสงค์ของดุลการชำระเงินจะอยู่ภายใต้บังคับของการทบทวนเป็นระยะๆ ในคณะกรรมการภายใต้วรรค 4 (บี) ของข้อ XII หรือภายใต้วรรค 12 (บี) ของข้อ XVIII ทั้งนี้ ย่อมอยู่ภายใต้บังคับของความเป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนแปลงระยะห่างของการปรึกษาหารือโดยทำความตกลงกับสมาชิกที่ให้คำปรึกษาหารือนั้น หรือเป็นไปตามกระบวนการทบทวนเฉพาะเจาะจงใด ๆ ซึ่งคณะมนตรีทั่วไปอาจให้ข้อเสนอแนะ

8. การปรึกษาหารืออาจกระทำขึ้นภายใต้กระบวนการอย่างง่าย ๆ ที่ได้ผ่านความเห็นชอบแล้วเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 1972 (บีไอเอสดี 20เอส/47-49) จะเรียกในความเข้าใจนี้ว่า “กระบวนการปรึกษาหารืออย่างง่าย ๆ”) ในกรณีของสมาชิกประเทศพัฒนาน้อยที่สุดหรือในกรณีของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาซึ่งกำลังพยายามทำการค้าให้เสรีโดยสอดคล้องกับกำหนดเวลาที่เสนอต่อคณะกรรมการในการปรึกษาหารือครั้งก่อนๆ กระบวนการปรึกษาหารืออย่างง่าย ๆ อาจนำมาใช้ด้วยเมื่อมีการกำหนดให้ทบทวนนโยบายการค้าของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา ในปีปฏิทินเดียวกันกับวันที่ที่ได้ระบุไว้สำหรับการให้คำปรึกษาหารือ ในกรณีดังกล่าวการตัดสินใจจะใช้กระบวนการปรึกษาเต็มรูปหรือไม่นั้นจะมีขึ้นบนพื้นฐานขององค์ประกอบที่ได้แจกแจงไว้ในวรรค 8 ของปฏิญญา 1979 เว้นแต่เป็นกรณีของสมาชิกประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจะไม่มีการปรึกษาหารือเกินกว่าสองครั้งติดต่อกันภายใต้กระบวนการให้คำปรึกษาหารืออย่างง่าย ๆ

การแจ้งและการนำเอกสารมาประกอบ

9. ให้สมาชิกแจ้งให้คณะมนตรีทั่วไปทราบถึงการนำมาใช้หรือการเปลี่ยนแปลงมาตรการการจำกัดการนำเข้าเพื่อความมุ่งประสงค์ของดุลการชำระเงินตลอดจนการเปลี่ยนแปลงใดๆ เกี่ยวกับกำหนดเวลาสำหรับการยกเลิกมาตรการเช่นว่าตามที่ได้ประกาศไว้ภายใต้วรรค 1 ให้แจ้งความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญต่อคณะมนตรีทั่วไปทราบล่วงหน้าหรือไม่ช้ากว่า 30 วันหลังจากวันประกาศ ในแต่ละปีให้สมาชิกแต่ละรายจัดทำคำแจ้งรวมให้แก่สำนักเลขาธิการ ซึ่งรวมถึงการเปลี่ยนแปลงทั้งปวงเกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบ แนวนโยบายหรือประกาศสาธารณะเพื่อให้สมาชิกทั้งหลายตรวจสอบ คำแจ้งจะต้องรวมข้อสนเทศที่บริบูรณ์เท่าที่จะเป็นไปได้ในแต่ละพิกัดอัตราศุลกากรเกี่ยวกับชนิดของมาตรการที่นำมาใช้ หลักเกณฑ์ที่ใช้สำหรับการบริหารงาน ขอบเขตของผลิตภัณฑ์และการค้าที่ถูกระทบกระเทือน

10. เมื่อสมาชิกใดร้องขอ การแจ้งอาจจะถูกทบทวนโดยคณะกรรมการก็ได้ การทบทวนเช่นว่าจะถูกจำกัดเพียงเพื่อความกระจำงของประเด็นบางประเด็น โดยเฉพาะซึ่งถูกหยิบยกขึ้นในการแจ้งหรือการตรวจสอบการให้คำปรึกษาหารือภายใต้วรรค 4 (เอ) ของข้อ XII หรือวรรค 12 (เอ) ของข้อ XVIII ยังจำเป็นอยู่หรือไม่ สมาชิกซึ่งมีเหตุผลที่จะเชื่อว่ามาตรการจำกัดการนำเข้าที่นำมาใช้โดยสมาชิกอีกประเทศนั้นมีขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของดุลการชำระเงินอาจนำเรื่องข้างต้นเสนอต่อคณะกรรมการ ให้ประธานคณะกรรมการร้องขอข้อสนเทศในเรื่องมาตรการนั้นและแจ้งให้สมาชิกทั้งปวงทราบ โดยไม่กระทบถึงสิทธิของประเทศสมาชิกใดในคณะกรรมการที่จะขอความกระจำงที่เหมาะสม ในการปรึกษาหารือ คำถามทั้งหลายอาจจะเสนอมาก่อนล่วงหน้าโดยสมาชิกที่ขอคำปรึกษาหารือเพื่อใช้ในการพิจารณา

11. ให้สมาชิกที่ขอคำปรึกษาหารือจัดทำเอกสารพื้นฐานเกี่ยวกับการปรึกษาหารือซึ่งนอกเหนือไปจากข้อสนเทศอื่นใดที่พิจารณาว่าเกี่ยวข้องแล้วควรจะรวมถึง

(เอ) ภาพรวมของสถานการณ์และแนวโน้มในอนาคตของดุลการชำระเงิน รวมถึงการพิจารณาปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อสถานการณ์ดุลการชำระเงิน และมาตรการทางด้านนโยบายภายในที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อที่จะทำให้กลับสู่ความสมดุลที่มีพื้นฐานที่มั่นคงและยืนยาว (บี) คำอธิบายที่สมบูรณ์ของข้อจำกัดที่ใช้บังคับเพื่อความมุ่งประสงค์ของดุลการชำระเงิน พื้นฐานทางกฎหมายของข้อจำกัดเหล่านั้น และขั้นตอนที่ถูกนำมาใช้เพื่อลดผลกระทบของการปกป้องที่อาจเกิดขึ้น (ซี) มาตรการที่ถูกนำมาใช้ตั้งแต่การปรึกษาหารือครั้งล่าสุดเพื่อที่จะทำให้ข้อจำกัดการนำเข้าเป็นไปอย่างเสรีซึ่งเป็นไปตามผลสรุปของคณะกรรมการ (ดี) แผนสำหรับการขจัดและการผ่อนคลายอย่างก้าวหน้าของข้อจำกัดที่ยังคงเหลืออยู่ การอ้างอิงอาจจะกระทำเมื่อมีประเด็นที่เกี่ยวข้องถึงข้อสนเทศที่มีอยู่ในคำประกาศหรือรายงานอื่นที่เสนอต่อดับบลิวทีโอภายใต้กระบวนการให้คำปรึกษาหารืออย่างง่าย ๆ ให้สมาชิกที่ขอคำปรึกษาหารืออื่นด้วยแสดงเป็นลายลักษณ์อักษรระบุข้อสนเทศที่จำเป็นเกี่ยวกับสาระที่ถูกครอบคลุมโดยเอกสารพื้นฐาน

12. เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกในการปรึกษาหารือในคณะกรรมการ ให้สำนักเลขาธิการจัดเตรียมเอกสารภูมิหลังเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ซึ่งแสดงแง่มุมต่างๆของแผนสำหรับใช้ในการปรึกษาหารือ ในกรณีของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา เอกสารของสำนักเลขาธิการจะรวมภูมิหลังที่เกี่ยวข้องและเอกสารวิเคราะห์เหตุการณ์สภาพแวดล้อมทางการค้าภายนอกที่เกี่ยวกับสถานการณ์ดุลการชำระเงินและแนวโน้มของประเทศที่ขอคำปรึกษาหารือ หน่วยให้บริการช่วยเหลือทางวิชาการของสำนักเลขาธิการจะช่วยให้การจัดเตรียมเอกสารสำหรับการปรึกษาหารือเมื่อสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาร้องขอ

ผลสรุปของการปรึกษาหารือเรื่องดุลการชำระเงิน

13. ให้คณะกรรมการรายงานการปรึกษาหารือของตนแก่คณะมนตรีทั่วไปเมื่อใช้กระบวนการปรึกษาหารืออย่างเต็มรูปแบบแล้ว รายงานควรแสดงผลสรุป

ของคณะกรรมการในส่วนที่แตกต่างของแผนสำหรับการปรึกษาหารือ รวมทั้งข้อเท็จจริงและเหตุผลที่ใช้เป็นพื้นฐานด้วย ให้คณะกรรมการพยายามที่จะทำข้อเสนอแนะไว้ในผลสรุปของคณะกรรมการด้วย ซึ่งข้อเสนอแนะนั้นมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมการปฏิบัติตามข้อ XII และ XVIII : บี ปฏิญญา 1979 และความเข้าใจนี้ ในกรณีเหล่านั้นซึ่งได้เสนอกำหนดเวลาเพื่อยกเลิกมาตรการจำกัดที่นำมาใช้เพื่อความมุ่งประสงค์ของดุลการชำระเงิน คณะมนตรีทั่วไปอาจจะเสนอแนะว่าในการที่จะยึดถือเอาตามกำหนดเวลาที่มีลักษณะเช่นว่า ให้ถือว่าสมาชิกปฏิบัติตามพันธกรณีตามแกดด์ 1994 แล้ว เมื่อไรก็ตามที่คณะมนตรีทั่วไปได้ให้ข้อเสนอแนะเฉพาะแล้ว สิทธิและพันธกรณีของสมาชิกทั้งหลายจะต้องถูกประเมินในแนวทางตามข้อเสนอแนะเช่นว่า ในกรณีที่คณะมนตรีทั่วไปไม่มีข้อเสนอแนะเฉพาะ ผลสรุปของคณะกรรมการควรบันทึกความเห็นที่แตกต่างกันซึ่งได้แสดงไว้ในคณะกรรมการ เมื่อใช้กระบวนการปรึกษาหารืออย่างง่าย ๆ รายงานจะรวมบทสรุปของสาระสำคัญที่ได้อภิปรายในคณะกรรมการไว้และคำวินิจฉัยว่ากระบวนการปรึกษาหารืออย่างเต็มรูปแบบหรือไม่

ความเข้าใจว่าด้วยการตีความข้อ XXIV ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากร และการค้า 1994

บรรดาสมาชิก

โดยคำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ XXIV ของแกตต์ 1994

ยอมรับว่าสหภาพศุลกากรและเขตการค้าเสรีเพิ่มขึ้นอย่างมากทั้งจำนวนและความสำคัญตั้งแต่มีการก่อตั้งแกตต์ 1947 เป็นต้นมา และปัจจุบันได้ครอบคลุมส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่งของการค้าโลกไว้

ยอมรับการมีส่วนร่วมต่อการขยายตัวของการค้าของโลกว่าอาจเกิดจากการรวมตัวกันอย่างใกล้ชิดระหว่างเศรษฐกิจของภาคีของความตกลงทั้งหลาย เช่นว่า

รับรองด้วยการมีส่วนร่วมเช่นว่านี้จะเพิ่มขึ้นหากการจัดอากรและระเบียบข้อจำกัดทางพาณิชย์อื่นระหว่างเขตแดนทางศุลกากรขยายไปยังการค้าทั้งปวงและจะลดลงหากสาขาสำคัญของการค้าใดถูกแยกออกไป

ยืนยันว่าวัตถุประสงค์ของความตกลงเช่นว่าควรจะเป็นเพื่ออำนวยความสะดวก ซึ่งการค้าระหว่างเขตแดนทางศุลกากรและมีใช้เพื่อเพิ่มมาตรการกีดกันการค้าของประเทศสมาชิกอื่นต่อดินแดนเช่นว่า และว่าในการก่อตั้งหรือขยายตัวดังกล่าวภาคีความตกลงเหล่านี้ควรหลีกเลี่ยงที่จะทำให้เกิดผลกระทบในทางเสียหายต่อการค้าของสมาชิกอื่นให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

เชื่อกันว่ามีความจำเป็นที่จะเสริมประสิทธิภาพของบทบาทของคณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าในการทบทวนความตกลงทั้งหลายที่ได้แจ้งแล้ว

ภายใต้ข้อ XXIV โดยอธิบายให้ชัดเจนถึงหลักเกณฑ์และกระบวนการการประเมินผลของความตกลงใหม่หรือความตกลงที่ถูกขยายออกไปและโดยการปรับปรุงความโปร่งใสของความตกลงทั้งปวงที่เกี่ยวกับข้อ XXIV

รับรองความจำเป็นที่จะต้องมีความเข้าใจร่วมกันถึงพันธกรณีของสมาชิกภายใต้วรรค 12 ของข้อ XXIV

ณ ที่นี้ ได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

1. สหภาพศุลกากร เขตการค้าเสรีและความตกลงชั่วคราวทั้งหลายที่นำไปสู่การก่อตั้งสหภาพศุลกากรหรือเขตการค้าเสรี เพื่อให้ช่วยให้สอดคล้องกับข้อ XXIV จะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของวรรค 5, 6, 7 และ 8 ของข้อนั้น เป็นอาทิ

ข้อ XXIV : 5

2. การประเมินผลภายใต้วรรค 5 (เอ) ของข้อ XXIV ของภาระทั่วไปของอากรและระเบียบอื่นๆ ทางพาณิชย์ที่ใช้บังคับก่อนและหลังการจัดตั้งสหภาพศุลกากรในส่วนที่เกี่ยวกับอากรและค่าภาระให้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการประเมินทั่วไปของอัตราภาษีศุลกากรเฉลี่ยโดยด่วงน้ำหนักแล้วและของอากรศุลกากรที่เรียกเก็บ ให้การประเมินตั้งอยู่บนพื้นฐานของสถิติการนำเข้าในช่วงเวลาหนึ่งที่ผ่านมาล่าสุด ซึ่งจัดหามาให้โดยสหภาพศุลกากร บนพื้นฐานของพิกัดอัตราศุลกากรและตามมูลค่าและปริมาณ ซึ่งแบ่งย่อยตามประเทศสมาชิกดับลิวีไอที่เป็นแหล่งกำเนิด ให้สำนักเลขาธิการคำนวณภาษีศุลกากรเฉลี่ยโดยด่วงน้ำหนักแล้วและอากรศุลกากรที่เรียกเก็บได้ตามวิธีการที่ใช้ในการประเมินข้อเสนอด้านภาษีศุลกากรในการเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัย เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ให้อากรและค่าภาระที่จะนำมาพิจารณาเป็นอัตราอากรที่ได้มีการเก็บจริง เป็นที่รับรองว่าเพื่อความมุ่งประสงค์ของการประเมินผลรวมของภาระของระเบียบอื่นๆ ทางพาณิชย์ ซึ่งการนำมารวมกันเพื่อคำนวณเป็นเรื่องยาก อาจจะจำเป็นที่จะมี

การตรวจสอบมาตรการแต่ละมาตรการ ระเบียบแต่ละฉบับ ผลิตภัณฑ์ที่คลุมถึง และปริมาณการค้าที่ถูกกระทบกระเทือน

3. คำว่า “ระยะเวลาพอสมควร” ที่อ้างถึงในวรรค 5 (ซี) ของข้อ XXIV ควรเกิน 10 ปีในกรณีที่ยกเว้นเท่านั้น ในกรณีที่ภาคีสมาชิกของความตกลงชั่วคราวเชื่อว่า เวลา 10 ปีจะไม่เพียงพอก็ให้จัดให้มีคำอธิบายที่สมบูรณ์ต่อคณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าในเรื่องความจำเป็นสำหรับระยะเวลาที่จะนานกว่านี้

ข้อ XXIV : 6

4. วรรค 6 ของข้อ XXIV ก่อให้เกิดกระบวนการที่จะต้องปฏิบัติเมื่อประเทศสมาชิกหนึ่งซึ่งเป็นสมาชิกสหภาพศุลกากรเสนอที่จะเพิ่มอัตราภาษีศุลกากรที่ได้ผูกพันไว้ในกรณีนี้ สมาชิกยืนยันซ้ำว่ากระบวนการที่ระบุในข้อ XXVIII ตามที่ขยายความในแนวทางที่ได้รับรองเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 1980 (ปีไอเอสดี 27เอส/26-28) และในความเข้าใจว่าด้วยการตีความข้อ XXVIII ของแอกต์ 1994 จะต้องเริ่มก่อนที่จะขอลดหย่อนภาษีศุลกากรจะถูกเปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนในขณะที่จัดตั้งสหภาพศุลกากรหรือความตกลงชั่วคราวที่นำไปสู่การจัดตั้งสหภาพศุลกากร

5. จะดำเนินการเจรจาเหล่านี้โดยสุจริตเพื่อที่จะบรรลุการปรับเปลี่ยนค่าชดเชยซึ่งเป็นที่พอใจร่วมกัน ในการเจรจาเช่นว่า ตามที่กำหนดในวรรค 6 ของข้อ XXIV ให้คำนึงถึงการลดอากรในประเภทพิกัดเดียวกันของเขตแดนทางศุลกากรอื่นของสหภาพศุลกากรเมื่อมีการจัดตั้งสหภาพศุลกากรนั้น หากการลดเช่นว่าไม่เพียงพอที่จะทำให้มีการปรับเปลี่ยนค่าชดเชยที่จำเป็นแล้ว สหภาพศุลกากร ก็จะเสนอค่าชดเชยให้ ซึ่งอาจจะเป็นในรูปของการลดอากรในประเภทพิกัดอื่น การเสนอเช่นว่านั้นให้ได้รับการพิจารณาจากสมาชิกทั้งหลายที่มีสิทธิเจรจาในสินค้าที่ผูกพันไว้ แต่ถูกเปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอน หากการปรับเปลี่ยนค่าชดเชยยังคงยอมรับไม่ได้ การเจรจาควรจะดำเนินต่อไป ในกรณีที่แม้จะมี

ความพยายามดังกล่าว แต่ก็ไม่อาจทำความตกลงกันได้ ในระหว่างเจรจาปรับเปลี่ยนคำชดเชยภายใต้ข้อ XXVIII ซึ่งได้ขยายความโดยความเข้าใจว่าด้วยการตีความข้อ XXVIII ของแอกต์ 1994 ภายในระยะเวลาอันสมควรนับจากเริ่มการเจรจา สหภาพศุลกากรมีอิสระที่จะเปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนข้อลดหย่อนได้ สมาชิกทั้งหลายที่ได้รับผลกระทบจะมีอิสระที่จะเพิกถอนข้อลดหย่อนที่เทียบเคียงกันได้อย่างมากตามข้อ XXVIII

6. แอกต์ 1994 ไม่ก่อให้เกิดพันธกรณีต่อสมาชิกที่ได้รับผลประโยชน์จากการลดอากรซึ่งเป็นผลตามมาจากการก่อตั้งสหภาพศุลกากรหรือความตกลงชั่วคราวที่นำไปสู่การก่อตั้งสหภาพศุลกากร ในอันที่จะทำให้มีการปรับเปลี่ยนคำชดเชยต่อเขตแดนทางศุลกากรของตน

การทบทวนเกี่ยวกับสหภาพศุลกากร และเขตการค้าเสรี

7. ให้การประกาศทั้งปวงที่ทำขึ้นภายใต้วรรค 7 (เอ) ของข้อ XXIV ได้รับการตรวจสอบโดยคณะทำงานโดยให้เป็นไปตามบทบัญญัติของแอกต์ 1994 ที่เกี่ยวข้องและของวรรค 1 ของความเข้าใจนี้ ให้คณะทำงานเสนอรายงานต่อคณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าถึงผลการพิจารณาในเรื่องนี้ คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าอาจให้ข้อเสนอแนะเช่นว่าต่อสมาชิกตามที่เห็นเหมาะสม

8. ในส่วนที่เกี่ยวกับความตกลงชั่วคราว คณะทำงานอาจจะให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมในเรื่องกำหนดเวลาที่เสนอไว้ และในเรื่องมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้การก่อตั้งสหภาพศุลกากรหรือเขตการค้าเสรีเสร็จสมบูรณ์ไว้ในรายงานด้วย คณะทำงานอาจจัดทำการทบทวนความตกลงนั้น หากจำเป็น

9. ให้ภาคีสมาชิกต่อความตกลงชั่วคราวแจ้งการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญของแผนและกำหนดเวลาที่รวมอยู่ในความตกลงนั้นต่อคณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าและให้คณะมนตรีตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงนั้น หากได้รับคำร้องขอ

10. หากความตกลงชั่วคราวที่ได้แจ้งภายใต้วรรค 7 (เอ) ของข้อ XXIV มิได้รวมแผนและกำหนดเวลาไว้ ซึ่งขัดต่อวรรค 5 (ซี) ของข้อ XXIV ให้คณะกรรมการทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแผนและกำหนดเวลาเช่นว่านั้นในรายงานของตน ภาคีสมาชิกทั้งหลายนั้นจะต้องไม่คงไว้หรือทำให้มีผลแล้วแต่กรณี ซึ่งความตกลงดังกล่าว ถ้าภาคีสมาชิกเหล่านั้นไม่พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขความตกลงตาม ข้อเสนอแนะเหล่านี้ ทั้งนี้ให้จัดทำการทบทวนการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะ เหล่านั้นต่อไป

11. ให้สหภาพศุลกากรและเขตพื้นที่การค้าเสรีรายงานต่อคณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าทราบเป็นระยะ ๆ ดังเช่นที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาภาคี 1947 กำหนดไว้ในคำสั่งต่อคณะมนตรีภาคี 1947 เกี่ยวกับรายงานเรื่องความตกลงระดับภูมิภาค (บีไอเอสดี 18เอส/38) ว่าได้ดำเนินการในส่วนของความตกลงนั้น ๆ อย่างไร ทั้งนี้ควรรายงานการเปลี่ยนแปลงและ/หรือพัฒนาการที่สำคัญใด ๆ ในความตกลงทั้งหลายตามที่เกิดขึ้นด้วย

การระงับข้อพิพาท

12. บทบัญญัติของข้อ XXII และ XXIII ของภาคี 1994 ตามที่ขยายความและใช้บังคับโดยความเข้าใจว่าด้วยการระงับข้อพิพาทอาจจะนำมาใช้ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องใดๆ ซึ่งเกิดขึ้นจากการใช้บทบัญญัติของข้อ XXIV ที่เกี่ยวกับสหภาพศุลกากร เขตการค้าเสรีหรือความตกลงชั่วคราวที่นำไปสู่การก่อตั้งสหภาพศุลกากรหรือเขตการค้าเสรี

ข้อ XXIV : 12

13. สมาชิกแต่ละรายมีความรับผิดชอบเต็มที่ภายใต้ภาคี 1994 ที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติของภาคี 1994 และให้ใช้มาตรการที่สมเหตุสมผลตามที่มีอยู่ในอันที่จะทำให้แน่ใจว่ามีการปฏิบัติตามพันธกรณีโดยรัฐบาลในภูมิภาคและท้องถิ่นและหน่วยงานในอาณาเขตของตน

14. บทบัญญัติของข้อ XXII และ XXIII ของแอกต์ 1994 ตามที่ ขยายความและใช้บังคับโดยความเข้าใจว่าด้วยการระงับข้อพิพาทอาจถูกนำมา ใช้ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการที่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติตามพันธกรณีซึ่ง ดำเนินการโดยรัฐบาลในภูมิภาคหรือท้องถิ่นหรือหน่วยงานภายในอาณาเขต ของสมาชิก เมื่อองค์กรระงับข้อพิพาทได้ตัดสินว่าบทบัญญัติของแอกต์ 1994 มิได้รับการปฏิบัติตาม สมาชิกที่ต้องรับผิดชอบนั้นจะดำเนินมาตรการที่สมเหตุ สมผลตามที่มีอยู่ในอันที่จะทำให้แน่ใจว่าจะมีการปฏิบัติตามพันธกรณี บทบัญญัติ ที่เกี่ยวกับการชดเชยและการระงับข้อขัดแย้งอนภายในศาลการหรือพันธกรณีอื่น นำมาใช้ในกรณีที่ไม่อาจเป็นไปได้ที่จะปฏิบัติตามพันธกรณีเช่นว่า

15 สมาชิกแต่ละรายรับที่จะให้การพิจารณาด้วยความเห็นใจและให้ โอกาสที่เพียงพอสำหรับการปรึกษาหารือเกี่ยวกับคำฟ้องร้องของอีกสมาชิกหนึ่ง เกี่ยวกับมาตรการที่มีผลกระทบต่อการดำเนินการของแอกต์ 1994 ที่ดำเนินอยู่ ภายในอาณาเขตของสมาชิกที่กล่าวถึงในตอนแรก

ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อยกเว้นจากพันธกรณีภายใต้ ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากร และการค้า 1994

ณ ที่นี้ บรรดาสมาชิกตกลงกัน ดังต่อไปนี้

1. คำร้องขอเกี่ยวกับข้อยกเว้นหรือต่ออายุข้อยกเว้นที่ยังมีอยู่จะระบุถึงมาตรการซึ่งสมาชิกนั้นเสนอที่จะใช้ วัตถุประสงค์ของนโยบายเฉพาะซึ่งสมาชิกนั้นพยายามดำเนินการต่อไปและเหตุผลซึ่งทำให้สมาชิกนั้นไม่อาจบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายของตนได้ด้วยมาตรการที่สอดคล้องกับพันธกรณีภายใต้แกตต์ 1994
2. ข้อยกเว้นใดที่มีผลใช้บังคับของความตกลงดับบลิวทีโอ จะต้องสิ้นสุดลงในวันที่ข้อยกเว้นหมดอายุหรือสองปีนับจากวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ แล้วแต่วันใดจะถึงกำหนดก่อน เว้นแต่จะได้รับการต่ออายุตามกระบวนการข้างต้นและกระบวนการของข้อ IX ของความตกลงดับบลิวทีโอ
3. สมาชิกใดที่พิจารณาว่าผลประโยชน์อันเกิดขึ้นแก่ตนภายใต้แกตต์ 1994 กำลังจะถูกกลบฝังหรือเสื่อมเสียไปโดยเหตุจาก
 - (เอ) การละเว้นของสมาชิกซึ่งได้รับการยกเว้นจากพันธกรณี ที่จะปฏิบัติตามเงื่อนไขของข้อยกเว้นนั้น หรือ
 - (บี) การนำมาใช้ซึ่งมาตรการที่สอดคล้องกับเงื่อนไขของข้อยกเว้นนั้น

สมาชิกนั้นอาจนำบทบัญญัติของข้อ XXIII ของแกตต์ 1994 ตามที่ขยายความและใช้บังคับโดยความเข้าใจว่าด้วยการระงับข้อพิพาทมาใช้.

ความเข้าใจว่าด้วยการตีความข้อ XXVIII ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากร และการค้า 1994

ณ ที่นี้ บรรดาสมาชิกตกลงกัน ดังต่อไปนี้

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการเปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนข้อตกลงยอมสมาชิกซึ่งมีอัตราส่วนการส่งออกสูงสุด ซึ่งมีผลกระทบจากข้อตกลงยอม (ได้แก่การส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์ไปยังตลาดของสมาชิกที่เปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนข้อตกลงยอมนั้น) ค่อสินค้าส่งออกทั้งหมด ให้ถือว่ามีผลประโยชน์ในการส่งออกสินค้านี้เป็นหลัก หากสมาชิคนั้นยังมิได้มีสิทธิในการเจรจาเริ่มแรกหรือเป็นผู้มีผลประโยชน์ในการส่งออกสินค้านี้เป็นหลักตามที่ได้กำหนดไว้ในวรรค 1 ของข้อ XXVIII อย่างไรก็ตามก็ดีเป็นที่ตกลงกันว่า วรรคนี้จะได้รับการทบทวนโดยคณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าภายในห้าปี นับจากวันที่ความตกลงดับลิวีไอมีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ เพื่อที่จะวินิจฉัยว่าหลักเกณฑ์นี้ใช้ได้ผลเป็นที่น่าพอใจในการแบ่งสรรใหม่ซึ่งสิทธิในการเจรจาเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อสมาชิกที่ส่งออกขนาดเล็กและขนาดกลาง หากไม่เป็นเช่นนั้น ให้พิจารณาถึงความเป็นไปได้ที่จะปรับปรุงรวมทั้งการกำหนดหลักเกณฑ์บนพื้นฐานของอัตราส่วนของผลิตภัณฑ์ส่งออกที่ถูกกระทบจากข้อตกลงยอมต่อการส่งออกไปยังตลาดทั้งหมดของผลิตภัณฑ์ดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามข้อมูลที่มีอยู่

2. ในกรณีที่สมาชิกพิจารณาว่าตนมีผลประโยชน์ในการส่งออกสินค้านี้เป็นหลัก ตามความหมายของวรรค 1 สมาชิกดังกล่าวคงจะแจ้งสิทธิเรียกร้องนี้เป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมหลักฐานสนับสนุนให้แก่สมาชิกที่เสนอให้แก่ไขหรือเพิกถอนข้อตกลงยอมนั้น และในเวลาเดียวกันก็แจ้งให้สำนักเลขาธิการทราบให้นาวรรค 4 ของ “กระบวนการสำหรับการเจรจา ภายใต้ข้อ XXVIII” ซึ่งรับรองเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 1980 (บีไอเอสดี 27 เอส/26-28) มาใช้บังคับในกรณีเหล่านี้

3. ในการวินิจฉัยว่าสมาชิกใดมีผลประโยชน์ในการส่งออกสินค้านี้เป็นหลัก (ไม่ว่าจะเป็นไปตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 ข้างต้นหรือในวรรค 1 ของข้อ XXVIII) หรือมีผลประโยชน์อย่างสำคัญ ให้นำการค้าของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับผลกระทบเฉพาะที่เกิดขึ้นบนพื้นฐานของเอ็มเอฟเอ็นมาพิจารณาเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ให้นำการค้าของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับผลกระทบ ซึ่งเกิดขึ้นภายใต้สิทธิพิเศษที่ไม่ได้เป็นสัญญาผูกพันมาคำนึงถึงด้วย หากการค้าดังกล่าวมิได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติที่เป็นพิเศษเช่นนั้น ซึ่งทำให้กลายเป็นการค้าเอ็มเอฟเอ็นในขณะที่มีการเจรจาเพื่อแก้ไขหรือเพิกถอนข้อตกลงหย่อนนั้น หรือในขณะที่มีการสรุปผลการเจรจานั้น

4. เมื่อข้อตกลงหน่วงภาษีศุลกากรของผลิตภัณฑ์ใหม่ได้รับการแก้ไขหรือเพิกถอนไป (ได้แก่ผลิตภัณฑ์ ซึ่งสถิติการค้าในรอบ 3 ปี ยังไม่ได้ทำขึ้น) สมาชิกที่เป็นเจ้าของสิทธิในการเจรจาเริ่มแรกในพิกัดอัตราศุลกากรที่ผลิตภัณฑ์จัดอยู่ในประเภทนั้น หรือเคยถูกจัดให้อยู่ในประเภทนั้น จะถือว่ามียุทธสิทธิในการเจรจาเริ่มแรกในข้อตกลงดังกล่าว การวินิจฉัยเรื่องผลประโยชน์ในการส่งออกสินค้านี้เป็นหลักและอย่างสำคัญ และการคำนวณการชดเชย จะคำนึงถึงปัจจัยต่อไปนี้ แต่ไม่จำกัดเฉพาะเพียงกำลังการผลิตและการลงทุนในผลิตภัณฑ์ที่ได้รับผลกระทบของสมาชิกผู้ส่งออก และการคาดการณ์ของการเจริญเติบโตของการส่งออก รวมทั้งการคาดคะเนอุปสงค์ของผลิตภัณฑ์ของสมาชิกผู้นำเข้า เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ “ผลิตภัณฑ์ใหม่” ให้เข้าใจว่ารวมรายการพิกัดอัตราศุลกากรโดยวิธีการแยกออกมาจากแนวพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่

5. ในกรณีที่สมาชิกพิจารณาว่า คนมีผลประโยชน์ในการส่งออกสินค้านี้เป็นหลักหรืออย่างสำคัญตามความหมายของวรรค 4 สมาชิกดังกล่าวควรจะแจ้งสิทธิเรียกร้องนี้เป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมหลักฐานสนับสนุนให้แก่สมาชิกที่เสนอให้แก้ไขหรือเพิกถอนข้อตกลงหย่อน และในเวลาเดียวกันก็แจ้งให้สำนักเลขาธิการทราบ ให้นับวรรค 4 ของ “กระบวนการสำหรับการเจรจาภายใต้ข้อ XXVIII” ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น มาใช้บังคับต่อกรณีเหล่านี้

6. เมื่อข้อตกลงหย่อนภาษีศุลกากรที่ไม่มีข้อจำกัดถูกแทนที่ด้วยโควตาอัตราภาษีศุลกากร จำนวนของค่าชดเชยที่ให้การจะเกินจำนวนของการค้าที่ได้รับผลกระทบอย่างแท้จริงจากการแก้ไขข้อตกลงหย่อนนั้น พื้นฐานสำหรับการคำนวณค่าชดเชยควรจะเป็นจำนวนที่แนวโน้มการค้าในอนาคตเกินกว่าระดับของโควตา เป็นที่เข้าใจกันว่า การคำนวณแนวโน้มการค้าในอนาคตควรมีพื้นฐานจากการคำนวณต่อไปนี้ แล้วแต่ว่าข้อใดจะมากกว่า

(เอ) การค้าประจำปีโดยเฉลี่ยในช่วงระยะ 3 ปีที่เพิ่งผ่านมา ซึ่งเพิ่มขึ้นโดยอัตราการเจริญเติบโตประจำปีโดยเฉลี่ยของสินค้านำเข้าในช่วงเวลาเดียวกัน หรือถึงร้อยละ 10 แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า หรือ

(บี) การค้าในปีที่เพิ่งผ่านมา ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 10

ไม่ว่าในกรณีใด ภาระของสมาชิกต่อค่าชดเชยต้องไม่เกินจำนวนซึ่งอาจจะถูกกำหนดขึ้นโดยการเพิกถอนข้อตกลงหย่อนนั้น

7. สมาชิกใดที่มีผลประโยชน์ในการส่งออกสินค้านี้เป็นหลักไม่ว่าจะเป็นไปตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 ข้างต้น หรือในวรรค 1 ของข้อ XXVIII ในข้อตกลงหย่อน ซึ่งถูกแก้ไขหรือเพิกถอนแล้ว ย่อมได้รับสิทธิในการเจรจาเริ่มแรกสำหรับข้อตกลงหย่อนที่ขอรับค่าชดเชยได้ เว้นแต่สมาชิกทั้งหลายที่เกี่ยวข้องจะตกลงค่าชดเชยในรูปแบบอื่น

พิธีสารมารีราเกษแนบท้ายความตกลงทั่วไป ว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994

บรรดาสมาชิก

ซึ่งได้เจรจากันภายใต้กรอบของแอกต์ 1947 อันสืบเนื่องจากปฏิญญา
รัฐมนตรีเรื่องการเจรจาอนุกรมวิทย์

ณ ที่นี้ ได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

1. ตารางข้อลดหย่อนภาษีศุลกากรที่แนบท้ายพิธีสารนี้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสมาชิกหนึ่งจะกลายเป็นตารางแนบท้ายแอกต์ 1994 อันเกี่ยวข้องกับสมาชิกนั้นในวันซึ่งความตกลงฉบับลิวทิงโฮ มีผลใช้บังคับสำหรับสมาชิคนั้น ตารางใดที่เสนอตามมติรัฐมนตรีว่าด้วยมาตรการที่เป็นคุณค่าต่อประเทศพัฒนาน้อยที่สุดให้ถือว่าเป็นเอกสารแนบท้ายพิธีสารนี้
2. การลดภาษีศุลกากรที่ได้ตกลงกันโดยสมาชิกแต่ละรายให้นำมาปฏิบัติโดยการลดลง 5 ครั้ง ในอัตราที่เท่า ๆ กัน เว้นแต่อาจจะระบุเป็นอย่างอื่นในตารางของสมาชิก การลดครั้งแรกให้มีผลใช้บังคับในวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับ การลดที่ตามมาแต่ละครั้งให้มีผลใช้บังคับในวันที่ 1 มกราคมของแต่ละปีถัดไป และอัตราสุดท้ายจะมีผลใช้บังคับไม่ช้ากว่าวันทีนั้นใน 4 ปี หลังจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับ เว้นแต่อาจจะระบุไว้เป็นอย่างอื่นในตารางของสมาชิคนั้น สมาชิกที่ยอมรับความตกลงฉบับลิวทิงโฮภายหลังจากที่ความตกลงมีผลใช้บังคับแล้ว ในวันที่ความตกลงมีผลใช้บังคับสมาชิคนั้นจะต้องทำให้การลดอัตราที่พึงประสงค์ขึ้นก่อนหน้านั้นรวมทั้งการลดซึ่งจะมีพันธกรณีที่จะต้องทำตามในประโยคก่อนหน้านี้นี้ให้มีผลใช้บังคับในวันที่ 1 มกราคมของปีถัดไป และจะทำให้การลดที่ยังคงเหลืออยู่ทั้งหมดมีผลใช้บังคับตามตารางเวลาที่ระบุในประโยคก่อนหน้านี้อัตราที่ลดแล้วในแต่ละชั้น

ควรจะเป็นตัวเลขปิดเศษที่ทศนิยมหนึ่งตำแหน่ง สำหรับผลิตภัณฑ์การเกษตร ตามที่ให้นิยามในข้อ 2 ของความตกลงว่าด้วยการเกษตร ขั้นตอนการลดจะนำมาปฏิบัติตามที่ระบุไว้ในส่วนที่เกี่ยวข้องของตาราง

3. การปฏิบัติตามข้อตกลงย้อนและพันธกรณีที่ระบุไว้ในตารางแนบท้ายพิธีสารนี้ จะต้องถูกตรวจสอบในเวทีหลายฝ่ายโดยสมาชิกทั้งหลาย หากได้รับคำร้องขอ ทั้งนี้ จะไม่กระทบต่อสิทธิและพันธกรณีของสมาชิกทั้งหลายภายใต้ความตกลงทั้งหลายในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงฉบับลิวตีโอ

4. หลังจากตารางแนบท้ายพิธีสารนี้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสมาชิกหนึ่งได้กลายมาเป็นตารางแนบท้ายแกตต์ 1994 ตามบทบัญญัติของวรรค 1 ให้สมาชิกนั้นมีอิสระในทุกขณะที่จะยับยั้งหรือเพิกถอนข้อตกลงย้อนทั้งหมดหรือบางส่วนในตารางดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ใด ซึ่งประเทศที่เป็นผู้ส่งออกอย่างมากเป็นผู้เข้าร่วมอื่นใดในการเจรจารอบอุรุกวัยที่ตารางของสมาชิกนั้นยังไม่ได้กลายเป็นตารางแนบท้ายแกตต์ 1994 อย่างไรก็ดี การกระทำเช่นว่าสามารถดำเนินการ ได้หลังจากได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรถึงการยับยั้งหรือเพิกถอนข้อตกลงย้อนแก่คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้า และหลังจากที่มีการปรึกษาหารือกับสมาชิกใดเมื่อได้รับคำร้องขอ ซึ่งสมาชิกนั้นเกี่ยวข้องและตารางได้เป็นตารางแนบท้ายแกตต์ 1994 แล้ว และเป็นประเทศที่มีผลประโยชน์อย่างสำคัญในผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ให้ข้อตกลงย้อนทั้งหลายใด ๆ ที่ถูกยับยั้งหรือเพิกถอนแล้วใช้บังคับตั้งแต่วันที่ที่ตารางของสมาชิกที่มีผลประโยชน์ส่งออกอย่างมากได้กลายเป็นตารางแนบท้ายแกตต์ 1994 แล้ว

5. เอ) โดยไม่กระทบต่อบทบัญญัติของวรรค 2 ของข้อ 4 ของความตกลงว่าด้วยการเกษตร เพื่อความมุ่งประสงค์ของการอ้างถึงในวรรค 1 : (บี) และ 1 (ซี) ของข้อ II ของแกตต์ 1994 จนถึงวันที่ของความตกลงนั้น ให้วันที่ใช้บังคับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์แต่ละอย่าง ซึ่งเป็นรายการที่ให้ข้อตกลงย้อน ซึ่ง

ได้กำหนดไว้ในตารางข้อตกลงย้อนทั้งหลายที่แนบท้ายพิรี้สารนี้
คือวันที่ของพิรี้สารนี้

ป) เพื่อความมุ่งประสงค์ของการอ้างถึงในวรรค ๘ (เอ) ของข้อ II
ของแกตต์ 1994 จนถึงวันที่ของความตกลงนั้น ให้วันที่ใช้
บังคับในส่วนที่เกี่ยวกับตารางข้อตกลงย้อนทั้งหลายแนบท้ายพิรี้
สารนี้คือวันที่ของพิรี้สารนี้

6. ในกรณีที่มีการแก้ไขหรือเพิกถอนข้อตกลงย้อนทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับ
มาตรการที่มีใช้ภายใต้การตามทฤษฎีในภาค III ของตาราง ให้นำบทบัญญัติ
ของข้อ XXVIII ของแกตต์ 1994 และ “กระบวนการเจรจาภายใต้
ข้อ XXVIII” ซึ่งได้รับรองเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 1980 (บีไอเอสดี 27เอส
/26-28) มาใช้บังคับ กรณีนี้จะไม่กระทบต่อสิทธิและพันธกรณีของสมาชิกทั้ง
หลายภายใต้แกตต์ 1994

7. ในแต่ละกรณีซึ่งตารางแนบท้ายพิรี้สารนี้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อ
การปฏิบัติที่ไม่เท่าเทียมกันที่ควรจะได้รับสำหรับผลิตภัณฑ์เช่นว่า ในตารางของ
แกตต์ 1994 ก่อนกำหนดเวลาที่ความตกลงฉบับลิวตีโอมมีผลใช้บังคับ ให้ถือว่า
สมาชิกซึ่งเกี่ยวข้องกับตารางนั้นได้ดำเนินการที่เหมาะสมตามที่ควรจะได้กระทำ
ตามความจำเป็นภายใต้บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของข้อ XXVIII ของแกตต์ 1947
หรือ 1994 ให้บทบัญญัติของวรรคนี้ใช้บังคับต่ออียิปต์ เปรู อาฟริกาใต้ และ
อูรุกวัยเท่านั้น

8. ตารางแนบท้ายนี้เป็นต้นฉบับที่ทำขึ้นเป็นภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส
หรือภาษาสเปน ตามที่ระบุในตารางแต่ละฉบับ

9. วันที่ของพิรี้สารนี้ คือ วันที่ 15 เมษายน 1994

ความตกลงว่าด้วยการเกษตร

บรรดาสมาชิก

ได้ตัดสินใจที่จะกำหนดพื้นฐานสำหรับเริ่มกระบวนการปฏิรูปการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเจรจาตามที่ระบุไว้ในปฏิญญาปุนตา เดล เอสเต

คำนึงว่า วัตถุประสงค์ระยะยาวที่ได้ตกลงกันไว้ในการประชุมทบทวนผลกลางรอบของการเจรจารอบอุรุกวัย “คือ เพื่อสร้างระบบการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรที่เป็นธรรม และอิงกลไกตลาด และคำนึงว่า กระบวนการปฏิรูปควรจะมีริเริ่มโดยผ่านการเจรจาที่จะผูกพันการอุดหนุนและการคุ้มครอง และโดยผ่านการกำหนดกฎเกณฑ์ และระเบียบของแอกต์ที่เข้มแข็ง และที่มีผลในทางปฏิบัติมากขึ้น”

คำนึงต่อไปอีกว่า “วัตถุประสงค์ระยะยาวที่กล่าวข้างต้น เป็นไปเพื่อให้มีการลดการอุดหนุน และการคุ้มครองการเกษตรที่มีอยู่ลงมาอย่างมากขึ้น เป็นลำดับและต่อเนื่องภายในช่วงระยะเวลาที่ตกลงกัน อันจะยังผลให้เกิดการแก้ไข และป้องกันการจำกัด และการบิดเบือนในตลาดสินค้าเกษตรของโลก

ผูกพันที่จะปฏิบัติตามเพื่อให้บรรลุพันธะที่ผูกพันเฉพาะในแต่ละด้านต่อไปนี้ การเข้าสู่ตลาด การอุดหนุนภายใน การแข่งขันด้านการส่งออก และให้มีการตกลงในเรื่องสุขอนามัย และสุขอนามัยพืช

ได้ตกลงว่า ในการปฏิบัติตามข้อผูกพันด้านการตลาด สมาชิกประเทศพัฒนาแล้ว จะต้องคำนึงอย่างเต็มที่ถึงความจำเป็น และสถานการณ์เฉพาะของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา โดยการจัดให้มีการปรับปรุงให้มากขึ้น ซึ่งโอกาส และเงื่อนไขการเข้าสู่ตลาด สำหรับผลิตภัณฑ์เกษตร ซึ่งเป็นผล

ประโยชน์เฉพาะของสมาชิกเหล่านี้ รวมทั้งการเปิดเสรีอย่างเต็มที่สำหรับการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรเขตร้อน ตามที่ได้มีการตกลงไว้ในการทบทวนผลกลางรอบ และสำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีความสำคัญเป็นพิเศษต่อการปลูกพืชทดแทนพืชเสพติดที่ผิดกฎหมาย

รับรู้ ว่า ข้อผูกพันภายใต้โครงการปฏิรูปควรทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติระหว่างสมาชิกทั้งปวง โดยพิจารณาถึงข้อกังวลที่ไม่เกี่ยวกับการค้า รวมทั้งเรื่องความมั่นคงทางด้านอาหาร และความจำเป็นที่จะคุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยพิจารณาถึงความตกลงว่า การให้การปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างสำหรับประเทศกำลังพัฒนาเป็นปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งของการเจรจา และคำนึงถึงผลกระทบด้านลบของการดำเนินการตามโครงการปฏิรูปที่อาจมีต่อประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และประเทศกำลังพัฒนาที่นำเข้าอาหารสุทธิ

ณ ที่นี้ได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

ภาค I

ข้อ 1

คำนิยาม

ในความตกลงนี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

- (เอ) “มาตรวัดการอุดหนุนรวม” และ “เอเอ็มเอส” หมายถึง ระดับการอุดหนุนเป็นรายปี แสดงออกเป็นจำนวนเงินที่ให้กับผลิตภัณฑ์เกษตรเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อผู้ผลิตผลิตภัณฑ์เกษตรพื้นฐาน หรือการอุดหนุนที่ไม่ได้เจาะจงผลิตภัณฑ์ใดเป็นการเฉพาะเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อผู้ผลิตผลิตภัณฑ์เกษตรทั่วไป นอกเหนือจากการอุดหนุนที่ให้ภายใต้โครงการที่เข้าข่ายเป็นข้อยกเว้นจากการลดภายใต้ภาคผนวก 2 ของความตกลงนี้ ซึ่งคือ

- (1) ในส่วนที่เกี่ยวกับการอุดหนุนที่ให้ในช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐานตามที่ระบุอยู่ในตารางเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผนวกไว้เพื่อการอ้างอิงใน ภาค IV ของตารางข้อผูกพันของสมาชิก และ
 - (2) ในส่วนที่เกี่ยวกับการอุดหนุนที่ให้ในปีใด ๆ ของช่วงเวลาปฏิบัติตามข้อผูกพัน และหลังจากนั้น กำหนดตามบทบัญญัติของภาคผนวก 3 ของความตกลงนี้ และคำนึงถึงข้อมูลประกอบ และวิธีการที่ใช้ในตารางเอกสารประกอบ ซึ่งผนวกไว้เพื่อการอ้างอิงในภาค IV ของตารางข้อผูกพันของสมาชิก
- (บี) “ผลิตภัณฑ์เกษตรพื้นฐาน” ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อผูกพันการอุดหนุนภายใน หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ใกล้เคียงที่สุดกับจุดที่มีการจำหน่ายครั้งแรกตามที่ระบุอยู่ในตารางข้อผูกพันของประเทศสมาชิก และในเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้อง
 - (ซี) “งบประมาณรายจ่าย” หรือ “รายจ่าย” ให้รวมถึงรายได้ที่พึงได้แต่เสียไป
 - (ดี) “มาตรการอุดหนุนเทียบเท่า” หมายถึงระดับการอุดหนุนรายปี แสดงออกเป็นจำนวนเงินที่ให้กับผู้ผลิตผลิตภัณฑ์เกษตรพื้นฐาน โดยผ่านการใช้มาตรการหนึ่งอย่าง หรือมากกว่าขึ้นไปที่การกำหนดตามวิธีการของเอเอ็มเอส ใช้ไม่ได้ในทางปฏิบัติ นอกเหนือจากการอุดหนุนที่ให้ภายใต้โครงการที่เข้าข่ายได้รับการยกเว้นจากการลดภายใต้ภาคผนวก 2 ของความตกลงนี้ และซึ่งคือ

- (1) ในส่วนที่เกี่ยวกับการอุดหนุนที่ให้ในช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐานตามที่ระบุในตารางเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผนวกไว้เพื่อการอ้างอิงในภาค IV ของตารางข้อมูลพื้นฐานของสมาชิก และ
 - (2) ในส่วนที่เกี่ยวกับการอุดหนุนที่ให้ในปีใด ๆ ของช่วงเวลาปฏิบัติตามข้อมูลพื้นฐาน และหลังจากนั้น กำหนดตามบทบัญญัติของภาคผนวก 4 ของความตกลงนี้ และคำนึงถึงข้อมูลประกอบและวิธีการที่ใช้ในตารางเอกสารประกอบ ซึ่งผนวกไว้เพื่อการอ้างอิงในภาค IV ของตารางข้อมูลพื้นฐานของสมาชิก
- (อี) “การอุดหนุนการส่งออก” หมายถึง การอุดหนุนที่ผูกไว้กับผลการส่งออก รวมทั้งการอุดหนุนส่งออกที่ระบุไว้ในข้อ 9 ของความตกลงนี้
- (เอฟ) “ช่วงเวลาปฏิบัติตามข้อมูลพื้นฐาน” หมายถึง ระยะเวลา 6 ปี เริ่มตั้งแต่ ปี 1995 นอกจากว่าเพื่อให้เป็นไปตามความมุ่งประสงค์ของข้อ 13 จะหมายถึงระยะเวลา 9 ปี เริ่มตั้งแต่ปี 1995
- (จี) “ข้อตกลงย่อนด้านการเข้าสู่ตลาด” รวมถึง ข้อมูลพื้นฐานการเข้าสู่ตลาดทั้งปวงที่รับจะดำเนินการตามความตกลงนี้
- (เอช) “มาตรวัดยอดการอุดหนุนรวม” และ “ยอดรวมเอเอ็มเอส” หมายถึง ผลรวมของการอุดหนุนภายในทั้งหมดที่ให้เพื่อเอื้อประโยชน์แก่ผู้ผลิต ผลิตภัณฑ์เกษตร กำหนดจากผลรวมของมาตรวัดการอุดหนุนรวมทั้งปวงสำหรับผลิตภัณฑ์เกษตรพื้นฐานและมาตรวัดการอุดหนุนรวมที่ไม่ได้เจาะจงผลิตภัณฑ์ใด

เป็นการเฉพาะทั้งปวง และมาตรการอุดหนุนเทียบเท่าทั้งปวง
สำหรับผลิตภัณฑ์เกษตร และซึ่งคือ

- (1) ในส่วนที่เกี่ยวกับการอุดหนุนที่ให้อิงช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐาน
(นั่นคือ “ยอดรวมเอเอ็มเอสที่ใช้เป็นฐาน”) และการ
อุดหนุนสูงสุดที่อนุญาตให้ทำได้ในปีใด ๆ ของช่วงเวลา
ปฏิบัติตามข้อผูกพัน หรือหลังจากนั้น (นั่นคือ “ระดับ
พันธะที่ผูกพันรายปี และระดับพันธะที่ผูกพันสุดท้าย”)
ตามที่ระบุในภาค IV ของตารางข้อผูกพันของสมาชิก
และ
 - (2) ในส่วนที่เกี่ยวกับระดับการอุดหนุนที่ให้อิงในปีใด ๆ
ของช่วงเวลาปฏิบัติตามข้อผูกพัน และหลังจากนั้น (นั่น
คือ “ยอดรวมเอเอ็มเอสในปัจจุบัน”) กำหนดตามบท
บัญญัติของความตกลงนี้ รวมทั้งข้อ 6 และข้อมูล ประกอบ
และวิธีการที่ใช้ในตารางเอกสารประกอบ ซึ่งผนวกไว้เพื่อ
การอ้างอิง ในภาค IV ของตารางข้อผูกพันของสมาชิก
- (ไอ) “ปี” ในวรรค (เอฟ) ข้างต้น และที่เกี่ยวข้องกับข้อผูกพัน
เฉพาะของสมาชิก หมายถึง ปีปฏิทิน ปีการเงิน หรือปีการตลาด
ที่ระบุในตารางข้อผูกพันที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกนั้น

ข้อ 2

ขอบเขตของผลิตภัณฑ์ในครอบคลุม

ความตกลงนี้ใช้บังคับกับผลิตภัณฑ์ที่ระบุไว้ในภาคผนวก 1 ของ
ความตกลงนี้ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่าผลิตภัณฑ์เกษตร

ภาค II

ข้อ 3

การรวมข้อลดหย่อนและข้อผูกพัน

1. ข้อผูกพันว่าด้วยการอุดหนุนภายใน และการอุดหนุนการส่งออกในภาค IV ของตารางข้อผูกพันของสมาชิกแต่ละราย ประกอบขึ้นเป็นข้อผูกพันที่จะจำกัดการอุดหนุน และ ณ ที่นี้ถือเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของแกดด์ 1994
2. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติข้อ 6 สมาชิกจะต้องไม่ให้การสนับสนุนที่เอื้อประโยชน์แก่ผู้ผลิตในประเทศเกินกว่าระดับของข้อผูกพันตามที่ระบุไว้ในส่วนที่ I ของภาค IV ของตารางข้อผูกพันของตน
3. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติวรรค 2 (บี) และ 4 ของข้อ 9 สมาชิกจะต้องไม่ให้การอุดหนุนการส่งออกตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อ 9 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์เกษตร หรือกลุ่มของผลิตภัณฑ์ที่ระบุในส่วนที่ II ของภาค IV ของตารางข้อผูกพันของตนเกินกว่างบประมาณรายจ่าย และระดับข้อผูกพันด้านปริมาณที่ระบุไว้นั้น และจะต้องไม่ให้การอุดหนุนเช่นนั้นแก่ผลิตภัณฑ์เกษตรใด ๆ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในส่วนนั้นของตารางข้อผูกพันของตน

ภาค III

ข้อ 4

การเข้าสู่ตลาด

1. ข้อลดหย่อนด้านการเข้าสู่ตลาดที่ระบุในตารางข้อผูกพันจะเกี่ยวกับการผูกพัน และการลดภาษีศุลกากร และเกี่ยวกับข้อผูกพันว่าด้วยการเข้าสู่ตลาดตามที่ระบุไว้

2. สมาชิกจะต้องไม่คงไว้ นามาใช้ หรือหวนกลับไปใช้ซึ่งมาตรการใด ๆ ซึ่งได้ถูกกำหนดให้เปลี่ยนเป็นภาษีศุลกากรทั่วไปแล้ว¹ ยกเว้นแต่จะระบุไว้ใน ข้อ 5 และภาคผนวก 5

ข้อ 5

บทบัญญัติว่าด้วยการปกป้องพิเศษ

1. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของวรรค 1 (บี) ของข้อ II ของแอกต์ 1994 สมาชิกใดสามารถเข้าบทบัญญัติของวรรค 4 และวรรค 5 ข้างล่างได้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการนำเข้าผลิตภัณฑ์เกษตร ในกรณีที่มาตรการซึ่งอ้างถึงไว้ในวรรค 2 ของข้อ 4 ของความตกลงนี้ ได้ถูกเปลี่ยนเป็นภาษีศุลกากรทั่วไป และซึ่งได้ระบุไว้ในตารางข้อผูกพันของตนด้วยสัญลักษณ์ “เอสเอสจี” โดยนับว่าเป็นข้อลดหย่อนที่บทบัญญัติของมาตรานี้อาจถูกนำมาใช้ได้ ถ้า

(เอ) ปริมาณนำเข้าของผลิตภัณฑ์นั้นที่เข้ามาภายในเขตภาษีศุลกากรของสมาชิกที่ได้ให้ข้อลดหย่อนไว้ในช่วงปีใด ๆ เกินกว่าระดับที่เป็นเกณฑ์ ซึ่งเชื่อมโยงกับโอกาสในการเข้าสู่ตลาดที่มีอยู่ตามที่ระบุไว้ในวรรค 4 หรือ แต่จะใช้ร่วมกันมิได้กับ

¹ มาตรการเหล่านี้รวมถึง การจำกัดปริมาณการนำเข้า ค่าธรรมเนียมนำเข้าแปรผัน รวมนำเข้าขั้นต่ำ การออกใบอนุญาตนำเข้าโดยการใช้ดุลพินิจ มาตรการที่มีใช้ภาษีศุลกากรซึ่งใช้โดยวิสาหกิจของรัฐ การจำกัดการส่งออกโดยสมัครใจ และมาตรการที่พรมแดนซึ่งคล้ายคลึงกัน ที่นอกเหนือจากภาษีศุลกากรทั่วไป ไม่ว่ามาตรการนี้จะใช้โดยเป็นการยกเว้นจากบทบัญญัติของแอกต์ 1947 เป็นการเฉพาะกับประเทศใดประเทศหนึ่งหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่ใช่มาตรการที่ใช้ภายใต้บทบัญญัติการชำระเงินหรือภายใต้บทบัญญัติอื่นทั่วไปที่ไม่เกี่ยวกับการเกษตร ภายใต้แอกต์ 1994 หรือความตกลงการค้าพหุภาคีอื่นในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงดับลินวิโอ

(บี) ราคานำเข้าของผลิตภัณฑ์ที่เข้ามาภายในเขตภาษีศุลกากรของสมาชิกที่ให้ข้อตกลงย่อไว้ ซึ่งกำหนดบนพื้นฐานของราคานำเข้าซีไอเอฟของการขนส่งเท่านั้น แสดงเป็นสกุลเงินในประเทศของคนต่ำกว่าราคาที่เป็นเกณฑ์ ซึ่งเท่ากับราคาอ้างอิง² เฉลี่ยปี 1986-1988 ของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

2. สินค้าเข้าภายใต้ข้อผูกพันการเข้าสู่ตลาดเท่าที่เคยเป็น และข้อผูกพันการเข้าสู่ตลาดขั้นต่ำ ที่กำหนดเป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงย่อที่กล่าวถึงในวรรค 1 ข้างต้น จะต้องถูกนับเพื่อกำหนดระดับปริมาณการนำเข้าที่จำเป็นสำหรับการอ้างบทบัญญัติของอนุวรรค 1 (เอ) และวรรค 4 แต่สินค้านำเข้าตามข้อผูกพันดังกล่าวจะต้องไม่ได้รับผลกระทบจากการเก็บอากรเพิ่มเติม ไม่ว่าจะภายใต้อนุวรรค 1 (เอ) และวรรค 4 หรืออนุวรรค 1 (บี) และวรรค 5 ข้างล่าง

3. ปริมาณใด ๆ ที่ส่งมาของผลิตภัณฑ์นั้น ซึ่งกำลังอยู่ระหว่างการขนส่งบนพื้นฐานของสัญญาที่ได้ตกลงกัน ก่อนการเรียกเก็บอากรเพิ่มเติมภายใต้อนุวรรค 1 (เอ) และวรรค 4 จะได้รับการยกเว้นจากการเรียกเก็บอากรเพิ่มเติม นั้น โดยมีข้อแม้ว่า ปริมาณเหล่านั้น จะถูกนับรวมในระดับปริมาณนำเข้าของผลิตภัณฑ์ดังกล่าวในช่วงปีถัดไป เพื่อการใช้อนุวรรค 1 (เอ) ในปีนั้น

² ราคาอ้างอิงที่ใช้ในการอ้างบทบัญญัติของวรรคนี้ โดยทั่วไปแล้วจะต้องเป็นค่าเฉลี่ยต่อหน่วยซีไอเอฟ ของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง หรือมิฉะนั้นจะต้องเป็นราคาที่เหมาะสมเมื่อคำนึงถึงคุณภาพของผลิตภัณฑ์และขั้นตอนการแปรรูปของผลิตภัณฑ์นั้น หลังจากการใช้ครั้งแรกจะต้องระบุราคาอ้างอิงนั้น และเปิดเผยแก่สาธารณะเท่าที่จำเป็น เพื่อให้สมาชิกอื่นประเมินอากรเพิ่มเติมที่อาจถูกเรียกเก็บ

4. อาการเพิ่มเติมใด ๆ ที่เรียกเก็บภายใต้อนุวรรค 1 (เอ) จะเรียกเก็บได้จนถึงสิ้นปีซึ่งเรียกเก็บเท่านั้น และจะเรียกเก็บได้ในระดับที่ไม่เกินหนึ่งในสามของระดับภาษีศุลกากรทั่วไปที่เก็บอยู่ในปีนั้นเท่านั้น ระดับที่เป็นเกณฑ์จะถูกกำหนดตามตารางดังต่อไปนี้ ซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนโอกาสในการเข้าสู่ตลาด ซึ่งหมายถึง สินค้าเข้าคิดเป็นร้อยละของการบริโภคภายในประเทศ³ ที่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลา 3 ปี ก่อนหน้าเท่าที่จะหาข้อมูลได้

- (เอ) ในกรณีที่โอกาสการเข้าสู่ตลาดนั้น สำหรับผลิตภัณฑ์ต่ำกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 10 ฐานระดับที่เป็นเกณฑ์จะเท่ากับร้อยละ 125
- (บี) ในกรณีที่โอกาสการเข้าสู่ตลาดนั้นสำหรับผลิตภัณฑ์มากกว่าร้อยละ 10 แต่ต่ำกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 30 ฐานระดับที่เป็นเกณฑ์จะเท่ากับร้อยละ 110
- (ซี) ในกรณีที่โอกาสการเข้าสู่ตลาดนั้น สำหรับผลิตภัณฑ์มากกว่าร้อยละ 30 ฐานระดับที่เป็นเกณฑ์จะเท่ากับร้อยละ 105

ในทุกกรณี อาการเพิ่มเติมอาจถูกเรียกเก็บในปีใด ๆ เมื่อปริมาณสัมบูรณ์ของสินค้าเข้าที่เกี่ยวข้องที่เข้ามาในเขตภาษีศุลกากรของสมาชิกที่ให้ข้อตกลงย้อนไว้ เกินกว่าจำนวนรวมของ (x) ฐานระดับที่เป็นเกณฑ์ที่กำหนดไว้ข้างต้น คูณกับปริมาณนำเข้าเฉลี่ยในช่วงระยะเวลา 3 ปี ก่อนหน้า ซึ่งหาข้อมูลได้ และ (y) ปริมาณสัมบูรณ์ของการเปลี่ยนในการบริโภคภายในของผลิตภัณฑ์นั้นในปีล่าสุดที่หาข้อมูลได้ เปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า โดยระดับที่เป็นเกณฑ์จะต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 105 ของปริมาณนำเข้าเฉลี่ยใน (x) ข้างต้น

³ ในกรณีที่ไม่มีหรือนำการบริโภคภายในประเทศมาพิจารณา ให้ใช้ฐานระดับที่เป็นเกณฑ์ภายใต้อนุวรรค 4 (เอ)

5. อาการเพิ่มเติมที่เรียกเก็บภายใต้อนุวรรค 1 (บี) จะถูกกำหนดตามตารางต่อไปนี้

- (เอ) ถ้าส่วนต่างของราคานำเข้าซีไอเอฟ ของการส่งสินค้าที่แสดงเป็นสกุลเงินในประเทศ (ในที่นี้จะเรียกว่า “ราคานำเข้า”) และราคาระดับที่เป็นเกณฑ์ที่นิยามไว้ในอนุวรรคนั้น ต่ำกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 10 ของราคาระดับที่เป็นเกณฑ์ ไม่ให้มีการเก็บอาการเพิ่มเติม
- (บี) ถ้าส่วนต่างของราคานำเข้า และราคาที่เป็นเกณฑ์ (ในที่นี้จะเรียกว่า “ส่วนต่าง”) มากกว่าร้อยละ 10 แต่ต่ำกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 40 ของราคาที่เป็นเกณฑ์ อาการเพิ่มเติมจะเท่ากับร้อยละ 30 ของปริมาณส่วนต่างส่วนที่เกินร้อยละ 10
- (ซี) ถ้าส่วนต่างมากกว่าร้อยละ 40 แต่ต่ำกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 60 ของราคาที่เป็นเกณฑ์ อาการเพิ่มเติมจะเท่ากับร้อยละ 50 ของปริมาณส่วนต่างส่วนที่เกินร้อยละ 40 บวกอาการเพิ่มเติมที่อนุญาตให้เก็บภายใต้ (บี)
- (ดี) ถ้าส่วนต่างมากกว่าร้อยละ 60 แต่ต่ำกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 75 อาการเพิ่มเติมจะเท่ากับร้อยละ 70 ของปริมาณส่วนต่างส่วนที่เกินร้อยละ 60 ของราคาที่เป็นเกณฑ์ บวกอาการเพิ่มเติมที่อนุญาตให้เก็บภายใต้ (บี) และ (ซี)
- (อี) ถ้าส่วนต่างมากกว่าร้อยละ 75 ของราคาที่เป็นเกณฑ์ อาการเพิ่มเติมจะเท่ากับร้อยละ 90 ของปริมาณส่วนต่างส่วนที่เกินร้อยละ 75 บวกอาการเพิ่มเติมที่อนุญาตให้เก็บภายใต้ (บี) (ซี) และ (ดี)

6. สำหรับผลิตภัณฑ์ที่เน่าเสียง่าย และตามฤดูกาล เงื่อนไขที่กำหนดไว้ข้างต้นจะนำมาปรับใช้โดยคำนึงถึงลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์ดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการอ้างถึงช่วงระยะเวลาที่ใช้เป็นฐานอ้างอิงช่วงเวลาที่สูงกว่าภายใต้อนุวรรค 1 (เอ) และวรรค 4 และอาจใช้ราคาอ้างอิงที่ต่างกันไป สำหรับระยะเวลาที่ต่างกันภายใต้อนุวรรค 1 (บี)

7. การใช้ข้อกำหนดว่าด้วยการปกป้องพิเศษจะต้องทำในลักษณะที่โปร่งใสสมาชิกใดที่ดำเนินการตามบทบัญญัติในอนุวรรค 1 (เอ) ข้างต้น จะต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้คณะกรรมการว่าด้วยการเกษตรทราบล่วงหน้าเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ และในกรณีใดก็ตาม ต้องแจ้งภายใน 10 วัน ตั้งแต่ที่ได้เริ่มดำเนินการเช่นนั้น ในกรณีที่ต้องมีการจัดสรรการเปลี่ยนแปลงปริมาณการบริโภคตามพิภคฤดูกาลของแต่ละสินค้าขึ้นอยู่กับดำเนินการภายใต้วรรค 4 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องจะต้องรวมถึงข้อสนเทศ และวิธีการจัดสรรปริมาณที่เปลี่ยนแปลงนี้ สมาชิกที่ใช้บทบัญญัติตามวรรค 4 จะต้องเปิดโอกาสให้สมาชิกที่สนใจใด ๆ หรือกับสมาชิกที่จะใช้บทบัญญัติในอนุวรรค 1 (บี) ข้างต้น จะต้องแจ้งล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้คณะกรรมการว่าด้วยการเกษตรภายใน 10 วัน นับแต่ที่ใช้การดำเนินการเช่นนั้นเป็นครั้งแรก หรือสำหรับผลิตภัณฑ์ที่เน่าเสียง่าย หรือตามฤดูกาล นับแต่ที่ใช้บทบัญญัตินี้เป็นครั้งแรกในช่วงเวลาใด ๆ สมาชิกรับที่จะไม่ใช้บทบัญญัติของอนุวรรค 1 (บี) เท่าที่จะทำได้ ถ้าปริมาณสินค้าเข้าของผลิตภัณฑ์ดังกล่าวกำลังลดลง ไม่ว่าจะเป็นกรณีใดก็ตามสมาชิกที่จะใช้การดำเนินการเช่นนั้น จะต้องเปิดโอกาสให้สมาชิกที่สนใจใด ๆ หรือถึงเลื่อนใบการดำเนินการเช่นนั้น

8. ในกรณีที่มาตรการที่ใช้สอดคล้องกับวรรค 1 ถึง 7 ข้างต้น สมาชิกรับที่จะไม่ใช้บทบัญญัติ วรรค 1 (เอ) และ 3 ของข้อ XIX ของแกตต์ 1994 หรือข้อ 8 วรรค 2 ของความตกลงว่าด้วยการปกป้อง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการเช่นนั้น

9. บทบัญญัติของข้อนี้จะยังคงใช้บังคับตลอดช่วงระยะเวลาของการปฏิรูปตามที่กำหนดภายใต้ข้อ 20

ภาค IV

ข้อ 6

ข้อผูกพันการอุดหนุนภายใน

1. ข้อผูกพันการลดการอุดหนุนภายในของสมาชิกแต่ละรายที่ระบุไว้ในภาค IV ของตารางข้อผูกพัน จะใช้กับมาตรการอุดหนุนภายในทั้งหมด ของคนที่ให้เพื่อเอื้อประโยชน์แก่ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์เกษตร โดยยกเว้นมาตรการภายในที่ไม่อยู่ภายใต้บังคับที่จะต้องลดตามเงื่อนไขของหลักเกณฑ์ที่ระบุไว้ในข้อนี้ และในภาคผนวก 2 ของความตกลงนี้ ข้อผูกพันจะแสดงอยู่ในรูปของมาตรวัดยอดการอุดหนุนรวม และ “ระดับพันธะที่ผูกพันรายปี และในปีสุดท้าย”

2. ตามข้อตกลงการทบทวนผลกลางรอบ มาตรการช่วยเหลือของรัฐบาล ไม่ว่าจะทางตรง หรือทางอ้อม เพื่อสนับสนุนการพัฒนาการเกษตร และชนบท เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของโครงการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนา และการอุดหนุนการลงทุนซึ่งให้เป็นการทั่วไปแก่การเกษตรในสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา และการอุดหนุนในเรื่องปัจจัยการผลิตการเกษตร ซึ่งให้เป็นการทั่วไปแก่ผู้ผลิตที่มีรายได้น้อย หรือผู้ผลิตที่มีทรัพยากรไม่สมบูรณ์ในสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา จะได้รับการยกเว้นจากข้อผูกพันการลดการอุดหนุนภายใน ซึ่งมีฉะนั้นแล้วจะใช้บังคับกับมาตรการเหล่านี้เช่นเดียวกับการอุดหนุนภายในแก่ผู้ผลิตในสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา เพื่อสนับสนุนการปลูกพืชทดแทนพืชเสพติดซึ่งผิดกฎหมาย มาตรการอุดหนุนภายในซึ่งตรงกับหลักเกณฑ์ของวรรคนี้ จะไม่ถูกนับรวมไว้ในการคำนวณของสมาชิกในยอดรวมเอเอ็มเอสในปัจจุบันของตน

3. ให้ถือว่าสมาชิกปฏิบัติตามข้อผูกพันการลดการอุดหนุนภายในของตนในปีใด ๆ ซึ่งการอุดหนุนภายในของคนที่ให้เพื่อเอื้อประโยชน์แก่ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์เกษตร ซึ่งแสดงอยู่ในรูปของยอดรวมเอเอ็มเอสในปัจจุบันไม่เกิน

ระดับพื้นที่ผูกพันรายปี หรือในปีสุดท้ายที่ตรงกันกับที่ระบุไว้ในภาค IV ของ ตารางข้อผูกพันของสมาชิก

4. (เอ) สมาชิกไม่ต้องรวมยอดรวมเอเอ็มเอสในปัจจุบันของตนในการคำนวณ และไม่ต้องลดการอุดหนุนดังต่อไปนี้
 - (1) การอุดหนุนภายในที่เจาะจงผลิตภัณฑ์ใดเป็นการเฉพาะซึ่งมีฉะนั้นแล้วจะต้องถูกรวมอยู่ในการคำนวณของสมาชิกในเอเอ็มเอสในปัจจุบันของตน ในกรณีที่มีการอุดหนุนนั้นไม่เกินร้อยละ 5 ของมูลค่ารวมของผลผลิตของผลิตภัณฑ์เกษตรพื้นฐานของสมาชิกในช่วงปีที่เกี่ยวข้อง และ
 - (2) การอุดหนุนภายในที่ไม่เจาะจงผลิตภัณฑ์ใดเป็นการเฉพาะซึ่งมีฉะนั้นแล้วจะต้องถูกรวมอยู่ในการคำนวณของสมาชิกในเอเอ็มเอสในปัจจุบันของตนในกรณีที่มีการอุดหนุนนั้นไม่เกินร้อยละ 5 ของมูลค่าของผลผลิตผลิตภัณฑ์เกษตรทั้งหมดของสมาชิกนั้น
- (บี) สำหรับสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา เกณฑ์การอุดหนุนเล็กน้อยในวรคนี้ คือ ร้อยละ 10
5. (เอ) การจ่ายเงินโดยตรงภายใต้โครงการจำกัดการผลิต จะไม่อยู่ภายใต้บังคับของข้อผูกพันที่จะลดการอุดหนุนภายใน ถ้ามีหลักเกณฑ์ ดังนี้
 - (1) การจ่ายเงินนั้น ขึ้นอยู่กับเนื้อที่ และผลผลิตต่อหน่วยที่กำหนดไว้แล้ว หรือ
 - (2) การจ่ายเงินนั้นจ่ายให้ร้อยละ 85 หรือต่ำกว่าของระดับการผลิตที่ใช้เป็นฐาน หรือ

(3) การจ่ายเงินสำหรับปศุสัตว์ที่จ่ายตามจำนวนหัวซึ่งกำหนดไว้แล้ว

(บี) ข้อยกเว้นจากข้อผูกพันการลดการอุดหนุนของการจ่ายเงินโดยตรงที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ข้างต้นจะไม่ถูกนับรวมในมูลค่าของการจ่ายเงินโดยตรงเหล่านั้น ในการคำนวณของสมาชิกในยอดรวมเอเอ็มเอสในปัจจุบันของคุณ

ข้อ 7

กฎระเบียบทั่วไปว่าด้วยการอุดหนุนภายใน

1. สมาชิกแต่ละรายจะต้องให้ความมั่นใจว่า มาตรการอุดหนุนภายในใดที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ผลิตผลิตภัณฑ์เกษตร ซึ่งไม่อยู่ภายใต้บังคับของข้อผูกพันที่จะลดการอุดหนุน เพราะมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 ของความตกลงนี้ จะคงไว้โดยสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ดังกล่าว

2. (เอ) มาตรการอุดหนุนภายในใดที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ผลิตผลิตภัณฑ์เกษตร รวมทั้งการแก้ไขปรับปรุงใดต่อมาตรการดังกล่าว และมาตรการใดที่ถูกนำมาใช้หลังจากนั้น ซึ่งไม่สามารถแสดงให้เห็นได้ว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ในภาคผนวก 2 ของความตกลงนี้ หรือจะได้รับการยกเว้นจากการลดด้วยเหตุผลของบทบัญญัติอื่นใดในความตกลงนี้ จะต้องถูกรวมไว้ในการคำนวณของสมาชิกในยอดรวมเอเอ็มเอสในปัจจุบันของคุณ

(บี) ในกรณีที่ข้อผูกพันยอดรวมเอเอ็มเอสไม่ปรากฏในภาค IV ของตารางข้อผูกพันของสมาชิก สมาชิกจะต้องไม่ให้การอุดหนุนแก่ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์เกษตรเกินกว่าระดับเกณฑ์การอุดหนุนเล็กน้อยที่เกี่ยวข้องที่ระบุไว้ในวรรค 4 ของข้อ 6

ภาค V

ข้อ 8

ข้อผูกพันเกี่ยวกับการแข่งขันการส่งออก

สมาชิกแต่ละรายรับที่จะไม่ให้การอุดหนุนการส่งออกอื่นใดนอกเหนือไปจากที่สอดคล้องกับความตกลงนี้ และที่สอดคล้องกับข้อผูกพันที่ระบุไว้ในตารางข้อผูกพันของสมาชิคนั้น

ข้อ 9

ข้อผูกพันการอุดหนุนการส่งออก

1. การอุดหนุนการส่งออกดังต่อไปนี้ อยู่ภายใต้ข้อผูกพันที่จะต้องลดลงตามความตกลงนี้
 - (เอ) การให้เงินอุดหนุนโดยตรงโดยรัฐบาล หรือหน่วยงานตัวแทนของรัฐบาล รวมทั้งการจ่ายให้ในรูปของสิ่งของ โดยมีเงื่อนไขผูกติดกับความสามารถในการส่งออกแก่บริษัท อุตสาหกรรม ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์เกษตร สหกรณ์ หรือสมาคมอื่นของผู้ผลิต เช่นว่านั้น หรือแก่สภาการค้าตลาด
 - (บี) การขาย หรือจำหน่ายเพื่อการส่งออก โดยรัฐบาล หรือหน่วยงานตัวแทนของรัฐบาล ซึ่งสต็อกผลิตภัณฑ์เกษตรประเภทที่ไม่ได้มีไว้เพื่อการพาณิชย์ ในราคาที่ต่ำกว่าราคาที่เทียบเคียงกันได้ที่เก็บจากผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกันในตลาดภายใน
 - (ซี) การจ่ายเงินเพื่อการส่งออกผลิตภัณฑ์เกษตร ซึ่งชำระโดยอาศัยการกระทำของรัฐบาลไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในบัญชีของรัฐหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งการจ่ายเงินซึ่งชำระจากรายรับที่ได้จากการเก็บค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์เกษตรที่เกี่ยวข้อง หรือที่เก็บจากผลิตภัณฑ์เกษตรซึ่งทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ส่งออก

- (ค) การให้การอุดหนุนเพื่อลดต้นทุนการตลาดในการส่งออกผลิตภัณฑ์เกษตร (นอกเหนือไปจากการส่งเสริมการส่งออกที่มีอยู่โดยทั่วไป และการให้บริการแนะนำ) รวมทั้งการจัดการ การปรับปรุงคุณภาพ และต้นทุนอื่น ๆ ในกระบวนการ และต้นทุนการขนส่งระหว่างประเทศ และค่าระวาง
 - (ค) ค่าขนส่งภายในประเทศ และค่าระวางที่เรียกเก็บในการขนส่งสินค้าส่งออกที่ให้หรือบังคับให้จ่ายโดยรัฐบาล ภายใต้เงื่อนไขที่เอื้อประโยชน์กว่าการขนส่งสินค้าภายใน
 - (ค) การอุดหนุนผลิตภัณฑ์เกษตรมีเงื่อนไขผูกติดให้รวมผลิตภัณฑ์ดังกล่าวในผลิตภัณฑ์ส่งออก
2. (ค) เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่นในอนุวรรค (ค) ระดับการผูกพันการอุดหนุนการส่งออกในแต่ละปีในช่วงเวลาการปฏิบัติตามข้อผูกพันตามที่ระบุไว้ในตารางข้อผูกพันของสมาชิก จะหมายถึงการอุดหนุนส่งออกที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้ ในกรณีต่อไปนี้
- (1) ในกรณีที่ข้อผูกพันเพื่อลดงบประมาณรายจ่าย ระดับค่าใช้จ่ายสูงสุดสำหรับการอุดหนุนดังกล่าวที่อาจได้รับการจัดสรร หรือที่เกิดขึ้นในปีนั้น สำหรับผลิตภัณฑ์เกษตรหรือกลุ่มของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และ
 - (2) ในกรณีที่ข้อผูกพันเพื่อลดปริมาณการส่งออก ปริมาณสูงสุดของผลิตภัณฑ์เกษตร หรือกลุ่มของผลิตภัณฑ์ในส่วนที่อาจได้รับการอุดหนุนการส่งออกดังกล่าวในปีนั้น
- (ค) ในปีใดระหว่างปีที่ 2 ถึงปีที่ 5 ในช่วงเวลาการปฏิบัติตามข้อผูกพัน สมาชิกอาจให้การอุดหนุนการส่งออกที่ระบุในวรรค 1

ข้างต้นในปีใดปีหนึ่ง เกินกว่าระดับข้อผูกพันในแต่ละปีที่ตรงกันในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่ระบุไว้ในภาค IV ของตารางข้อผูกพันของสมาชิกได้ โดยมีเงื่อนไขว่า

- (1) จำนวนสะสมของงบประมาณรายจ่ายสำหรับการอุดหนุนดังกล่าวตั้งแต่เริ่มช่วงระยะเวลาการปฏิบัติตามข้อผูกพันจนถึงปีที่กล่าวถึง ไม่เกินจำนวนสะสมที่ควรจะเป็นผลจากการปฏิบัติอย่างเต็มที่ โดยสอดคล้องกับระดับข้อผูกพันรายจ่ายประจำปีที่เกี่ยวข้องที่ระบุในตารางข้อผูกพันของสมาชิกไปมากกว่าร้อยละ 3 ของระดับงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวในช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐาน
- (2) ปริมาณสะสมซึ่งส่งออกโดยได้รับประโยชน์จากการอุดหนุนการส่งออกนั้น ตั้งแต่เริ่มช่วงระยะเวลาการปฏิบัติตามข้อผูกพันจนถึงปีที่กล่าวถึงไม่เกินปริมาณสะสมที่ควรจะเป็นผลจากการปฏิบัติอย่างเต็มที่โดยสอดคล้องกับระดับปริมาณข้อผูกพันประจำปีที่เกี่ยวข้องที่ระบุในตารางข้อผูกพันของสมาชิกไปมากกว่าร้อยละ 1.75 ของปริมาณในช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐาน
- (3) จำนวนสะสมรวมของงบประมาณรายจ่ายสำหรับการอุดหนุนการส่งออกดังกล่าว และปริมาณที่ได้รับประโยชน์จากการอุดหนุนการส่งออกนั้น ตลอดช่วงเวลาของการปฏิบัติตามข้อผูกพัน ไม่มากกว่ายอดรวมที่ควรจะเป็นผลจากการปฏิบัติอย่างเต็มที่โดยสอดคล้องกับระดับข้อผูกพันประจำปีที่เกี่ยวข้องที่ระบุในตารางข้อผูกพันของสมาชิก และ

(4) งบประมาณรายจ่ายสำหรับการอุดหนุนการส่งออกของสมาชิก และปริมาณที่ได้รับประโยชน์จากการอุดหนุนดังกล่าว เมื่อสิ้นสุดช่วงเวลาการปฏิบัติตามข้อผูกพันไม่เกินร้อยละ 64 และร้อยละ 79 ของระดับในช่วงเวลา 1986-1990 ที่ใช้เป็นฐานตามลำดับ สำหรับสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาอัตราเหล่านี้จะเป็นร้อยละ 76 และ 86 ตามลำดับ

3. ข้อผูกพันที่เกี่ยวกับการจำกัดการขยายขอบเขตการอุดหนุนการส่งออกเป็นไปตามที่ระบุในตารางข้อผูกพัน

4. ในช่วงเวลาการปฏิบัติตามข้อผูกพัน สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาจะไม่ต้องปฏิบัติตามข้อผูกพันในเรื่องการอุดหนุนการส่งออกที่ระบุไว้ในอนุวรรค (ดี) และ (อี) ของวรรค 1 ข้างต้น โดยมีเงื่อนไขว่าบทบัญญัติเหล่านี้จะต้องไม่ใช่ในลักษณะที่จะเป็นการหลีกเลี่ยงข้อผูกพันการลด

ข้อ 10

การป้องกันการหลีกเลี่ยงข้อผูกพันการอุดหนุนการส่งออก

1. การอุดหนุนการส่งออกที่ไม่ได้ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อ 9 จะต้องไม่ถูกใช้ในลักษณะที่จะส่งผลให้เกิด หรือคุกคามที่จะนำไปสู่การหลีกเลี่ยงข้อผูกพันการอุดหนุนการส่งออก และจะต้องไม่ใช่ธุรกรรมที่ไม่ใช่ทางพาณิชย์เพื่อหลีกเลี่ยงข้อผูกพันดังกล่าว

2. สมาชิกที่จะดำเนินการเพื่อพัฒนากระบวนการที่เป็นที่ตกลงกันระหว่างประเทศที่จะใช้ควบคุมการให้สินเชื่อส่งออก การประกันสินเชื่อส่งออก หรือโครงการประกันภัย และหลังจากทำความเข้าใจความตกลงในเรื่องกระบวนการดังกล่าวแล้ว จะต้องให้สินเชื่อส่งออก การประกันสินเชื่อส่งออก หรือโครงการประกันภัย เฉพาะที่สอดคล้องกับกระบวนการนั้น

3. สมาชิกใดที่กล่าวอ้างว่า ปริมาณการส่งออกใดที่เกินจากระดับข้อผูกพันที่จะลด จะไม่ได้รับการอุดหนุน จะต้องชี้และระบุให้ได้ว่า ไม่มีการให้การอุดหนุนการส่งออกในปริมาณที่ส่งออกดังกล่าว ไม่ว่าจะระบุไว้ในข้อ 9 หรือไม่ก็ตาม

4. สมาชิกที่ให้ความช่วยเหลือด้านอาหารระหว่างประเทศจะต้องประกันว่า

(เอ) การให้ความช่วยเหลือด้านอาหารระหว่างประเทศจะต้องไม่ผูกมัด ไม่ว่าทางตรง หรือทางอ้อมกับการส่งออกเชิงพาณิชย์ ซึ่งผลิตภัณฑ์เกษตร ไปยังประเทศผู้รับ

(บี) ธุรกรรมการให้ความช่วยเหลือด้านอาหารระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือด้านอาหารระดับทวิภาคี ซึ่งเกี่ยวกับการเงิน จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของเอฟเอโอ “หลักการจำหน่ายส่วนที่เกิน และพันธกรณีที่ต้องปรึกษา” รวมทั้ง ในกรณีที่เหมาะสมระบบของข้อกำหนดทางการตลาดทั่วไป (ยูเอ็มอาร์เอส) และ

(ซี) ความช่วยเหลือดังกล่าวจะต้องให้ในรูปของการให้เปล่าอย่างเต็มที่ หรือภายใต้เงื่อนไขที่ลดหย่อนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ IV ของอนุสัญญาว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือด้านอาหาร 1986 เท่าที่จะเป็นไปได้

ข้อ 11

ผลิตภัณฑ์ที่ถูกนำมารวม

ไม่ว่าในกรณีใด การอุดหนุนต่อหน่วยที่จ่ายให้กับผลิตภัณฑ์เกษตรขั้นปฐมที่ถูกนำมารวมเป็นวัตถุดิบ จะต้องไม่เกินระดับการอุดหนุนการส่งออกต่อหน่วยที่ให้การส่งออกผลิตภัณฑ์ขั้นปฐมนั้น

ภาค VI

ข้อ 12

กฎระเบียบว่าด้วยการห้าม และการจำกัดการส่งออก

1. ในกรณีที่สมาชิกใด ๆ ที่ออกกฎระเบียบใหม่ใดที่ห้าม หรือจำกัด การส่งออกผลิตภัณฑ์ที่เป็นอาหารที่สอดคล้องกับวรรค 2 (เอ) ของข้อ XI ของ แกดต์ 1994 สมาชิกนั้นจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติดังต่อไปนี้

- (เอ) สมาชิกที่ออกกฎระเบียบที่ห้าม หรือจำกัดการส่งออก จะต้องให้มีการพิจารณาอันควรต่อผลกระทบของการห้ามหรือจำกัด นั้นที่จะมีต่อความมั่นคงทางด้านอาหารของสมาชิกที่นำเข้า
- (บี) ก่อนที่สมาชิกใดจะออกกฎระเบียบที่ห้าม หรือจำกัดการส่งออก สมาชิกนั้นจะต้องให้คำบอกกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้า ให้นานที่สุดเท่าที่จะปฏิบัติได้แก่คณะกรรมการว่าด้วยการเกษตร ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลต่าง ๆ เช่น ลักษณะ และระยะเวลาของ มาตรการดังกล่าว และจะต้องปรึกษากับสมาชิกอื่นใดที่มีผล ประโยชน์อย่างสำคัญในฐานะผู้นำเข้าในเรื่องที่เกี่ยวกับ มาตรการดังกล่าว เมื่อได้รับการร้องขอ สมาชิกที่ออกกฎ ระเบียบที่ห้ามหรือ จำกัดการส่งออกจะต้องจัดหาข้อมูลที่ จำเป็นให้แก่สมาชิกดังกล่าวเมื่อได้รับการร้องขอ

2. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่ใช้กับสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาใด เว้นแต่ มาตรการนั้นจะดำเนินการโดยสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นผู้ส่งออกอาหาร สุทธิซึ่งผลิตภัณฑ์ที่เป็นอาหารที่เกี่ยวข้องที่ระบุไว้อย่างชัดเจนนั้น

ภาค VII

ข้อ 13

การระงับยับยั้งอันควร

ในช่วงเวลาการปฏิบัติตามข้อผูกพัน ถึงแม้จะมีบทบัญญัติของแอกต์ 1994 และความตกลงว่าด้วยการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้ (ซึ่งในข้อนี้เรียกว่า “ความตกลงว่าด้วยการอุดหนุน”)

(เอ) มาตรการอุดหนุนภายในที่สอดคล้องอย่างสมบูรณ์กับบทบัญญัติของภาคผนวก 2 ของความตกลงนี้ จะต้อง

- (1) ถือว่าเป็นการอุดหนุนที่จะถูกตอบโต้ไม่ได้ เพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บอากรตอบโต้⁴
- (2) ได้รับยกเว้นจากการดำเนินการที่อยู่บนพื้นฐานของข้อ XVI ของแอกต์ 1994 และภาค III ของความตกลงว่าด้วยการอุดหนุนและ
- (3) ได้รับยกเว้นจากการดำเนินการที่อยู่บนพื้นฐานของการลบล้าง หรือเสื่อมเสียที่ไม่ได้เกิดจากการละเมิดสิทธิซึ่งผลประโยชน์จากการลดหย่อนภาษีศุลกากรที่เกิดแก่สมาชิกอื่นภายใต้ข้อ II ของแอกต์ 1994 ในความหมายของวรรค 1 (b) ของข้อ XXIII ของแอกต์ 1994

⁴ อากรตอบโต้ที่กล่าวถึงในข้อนี้ จะได้แก่อากรตามข้อ VI ของแอกต์ 1994 และภาค V ของความตกลงว่าด้วยการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้ครอบคลุมถึง

- (บี) มาตรการอุดหนุนภายในที่สอดคล้องโดยสมบูรณ์กับบทบัญญัติในข้อ 6 ของความตกลงนี้ รวมทั้งการจ่ายเงินโดยตรงที่สอดคล้องกับข้อกำหนดของวรรค 5 ของข้อ 6 ที่ปรากฏในตารางข้อผูกพันของสมาชิกแต่ละราย รวมทั้งการอุดหนุนภายในภายใต้ระดับเกณฑ์การอุดหนุนเล็กน้อย และที่สอดคล้องกับวรรค 2 ของข้อ 6 จะต้อง
- (1) ได้รับยกเว้นจากการเก็บอากรตอบโต้ เว้นแต่จะได้มีการตัดสินในเรื่องความเสียหาย หรือการคุกคามที่จะทำให้เกิดความเสียหาย ดังกล่าวตามข้อ VI ของแอกต์ 1994 และภาค V ของความตกลงว่าด้วยการอุดหนุน และจะต้องให้เห็นการยับยั้งอันควรในการริเริ่มการได้สวนเพื่อเรียกเก็บอากรตอบโต้
 - (2) ได้รับยกเว้นจากการตอบโต้ที่อยู่บนพื้นฐานของวรรค 1 ของข้อ XVI ของแอกต์ 1994 หรือข้อ 5 และข้อ 6 ของความตกลงว่าด้วยการอุดหนุน โดยมีเงื่อนไขว่า มาตรการดังกล่าวจะต้องไม่เป็นการให้การอุดหนุนแก่สินค้าโภคภัณฑ์เฉพาะใดเกินกว่าที่ได้ตกลงไว้ในระหว่างปีการตลาด 1992 และ
 - (3) ได้รับยกเว้นจากการดำเนินการที่อยู่บนพื้นฐานของการลบล้าง หรือเสื่อมเสีย ซึ่งไม่ได้เกิดจากการละเมิดสิทธิซึ่งผลประโยชน์จากการลดหย่อนภาษีศุลกากร ที่เกิดแก่สมาชิกอื่นภายใต้ข้อ II ของแอกต์ 1994 ในความหมายของวรรค 1 (บี) ของข้อ XXIII ของแอกต์ 1994 โดยมีเงื่อนไขว่า มาตรการดังกล่าว จะต้องไม่เป็นการให้การอุดหนุนแก่สินค้าโภคภัณฑ์เฉพาะใดเกินกว่าที่ได้ตกลงไว้ในระหว่างปีการตลาด 1992

(ซี) การอุดหนุนการส่งออกที่สอดคล้องอย่างสมบูรณ์กับบทบัญญัติของภาค V ของความตกลงนี้ ตามที่ปรากฏในตารางข้อผูกพันของสมาชิกแต่ละราย จะต้อง

- (1) ถูกเก็บอากรตอบโต้เมื่อมีการตัดสินว่าทำให้เกิดความเสียหาย หรือคุกคามให้เกิดความเสียหายบนพื้นฐานของปริมาณ ผลต่อราคา หรือผลกระทบที่ตามมา ตามข้อ VI ของแกตต์ 1994 และภาค V ของความตกลงว่าด้วยการอุดหนุน และจะต้องให้เห็นการยับยั้งอันควรในการเริ่มการได้สวนใด ๆ เพื่อเรียกเก็บอากรตอบโต้ และ
- (2) ได้รับยกเว้นจากการดำเนินการบนพื้นฐานของข้อ XVI ของแกตต์ 1994 หรือข้อ 3 5 และ 6 ของความตกลงว่าด้วยการอุดหนุน

ภาค VIII

ข้อ 14

มาตรการสุขอนามัย และสุขอนามัยพืช

สมาชิกตกลงที่จะให้ความตกลงว่าด้วยการใช้มาตรการสุขอนามัย และสุขอนามัยพืช มีผลบังคับ

ภาค IX

ข้อ 15

การประติบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่าง

1. เพื่อให้เป็นไปตามที่มีการยอมรับว่า การประติบัติที่แตกต่างและเอื้อประโยชน์กว่าแก่สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาถือเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการเจรจา การประติบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อผูกพันจะ

ต้องให้ตามที่ระบุไว้ในบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของความตกลงนี้ และตามที่ระบุไว้ในตารางข้อตกลงหย่อนและข้อผูกพัน

2. สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาจะต้องได้รับความยืดหยุ่นในการที่จะลดตามข้อผูกพันตลอดระยะเวลา 10 ปี สมาชิกประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจะไม่ถูกกำหนดให้ดำเนินการทำข้อผูกพันการลด

ภาค X

ข้อ 16

ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และประเทศกำลังพัฒนาที่เป็น ผู้นำเข้าอาหารสุทธิ

1. สมาชิกประเทศพัฒนาแล้วจะต้องดำเนินการตามที่ได้ระบุไว้ในกรอบของมติว่าด้วยมาตรการที่เกี่ยวกับผลเสียที่เป็นไปได้ของโครงการปฏิรูปสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นผู้นำเข้าอาหารสุทธิ
2. คณะกรรมการว่าด้วยการเกษตรจะต้องกำกับดูแลการปฏิบัติตามมตินี้ตามความเหมาะสม

ภาค XI

ข้อ 17

คณะกรรมการว่าด้วยการเกษตร

คณะกรรมการว่าด้วยการเกษตรได้รับการจัดตั้งขึ้น ณ ที่นี้

ข้อ 18

การทบทวนการปฏิบัติตามข้อผูกพัน

1. ความคืบหน้าในการปฏิบัติตามข้อผูกพันที่เจรจากภายใต้โครงการปฏิรูปของการเจรจารอบอุรุกวัย จะได้รับการทบทวนโดยคณะกรรมการว่าด้วยการเกษตร
2. กระบวนการทบทวนจะดำเนินการไปบนพื้นฐานของคำแจ้งเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวที่ยื่นโดยสมาชิก และในช่วงเวลาที่จะกำหนด และบนพื้นฐานของเอกสารนั้น ซึ่งสำนักเลขาธิการอาจถูกร้องขอให้จัดทำเพื่อที่จะอำนวยความสะดวกแก่กระบวนการทบทวน
3. นอกเหนือจากคำแจ้งที่จะต้องยื่นภายใต้วรรค 2 มาตรการอุดหนุนภายในใหม่ใด ๆ หรือการแก้ไขมาตรการที่มีอยู่ ซึ่งได้มีการอ้างสิทธิข้อยกเว้นในการลดจะต้องได้รับการแจ้งโดยทันที คำแจ้งนี้จะต้องมีรายละเอียดของมาตรการใหม่ หรือมาตรการที่ได้รับการแก้ไข และความสอดคล้องของมาตรการนั้นกับหลักเกณฑ์ที่ได้ตกลงกัน ไม่ว่าที่ระบุไว้ในข้อ 6 หรือในภาคผนวก 2
4. ในกระบวนการทบทวน สมาชิกจะต้องให้การพิจารณาอันควรแก่อิทธิพลของอัตราเงินเฟ้อที่สูงมาก ที่มีต่อความสามารถของสมาชิกที่จะปฏิบัติตามข้อผูกพันการอุดหนุนภายใน
5. สมาชิกตกลงที่จะหารือกันทุกปีในคณะกรรมการว่าด้วยการเกษตรในเรื่องที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของคนในการเติบโตตามปกติของการค้าโลกในด้านผลิตภัณฑ์เกษตรภายในกรอบของข้อผูกพันการอุดหนุนการส่งออกภายใต้ความตกลงนี้
6. กระบวนการทบทวนจะต้องเปิดโอกาสให้สมาชิกหยิบยกเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามข้อผูกพันภายใต้โครงการปฏิรูปตามที่ได้ระบุไว้ในความตกลงนี้

7. สมาชิกใดอาจเสนอคณะกรรมการว่าด้วยการเกษตร ซึ่งมาตรการใด ๆ ที่ตนพิจารณาเห็นว่าสมาชิกอื่นควรแจ้งให้คณะกรรมการทราบ

ข้อ 19

การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท

บทบัญญัติของข้อ XXII และ XXIII ของแอกต์ 1994 ตามที่ได้ขยายความ และใช้โดยความเข้าใจว่าด้วยการระงับข้อพิพาท จะใช้บังคับกับการปรึกษาหารือ และการระงับข้อพิพาทภายใต้ความตกลงนี้

ภาค XII

ข้อ 20

ความต่อเนื่องของกระบวนการปฏิรูป

โดยที่ได้ยอมรับว่า วัตถุประสงค์ระยะยาวของการลดการอุดหนุน และลดการปกป้องลงอย่างก้าวหน้าเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นผลให้มีการปฏิรูปขั้นพื้นฐานเป็นกระบวนการต่อเนื่อง สมาชิกตกลงกันว่าการเจรจาเพื่อให้ความต่อเนื่องของกระบวนการจะเริ่มใน 1 ปี ก่อนสิ้นสุดระยะเวลาการปฏิบัติตามข้อผูกพัน โดยคำนึงถึง

- (เอ) ประสพการณ์จนถึงวันนั้นในการปฏิบัติตามข้อผูกพันที่จะต้องลด
- (บี) ผลกระทบของข้อผูกพันที่จะต้องลดต่อการค้าในโลกทางด้านเกษตร
- (ซี) ข้อกังวลที่ไม่เกี่ยวกับการค้า การประติบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างแก่สมาชิกประเทศกำลังพัฒนา และวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งระบบการค้าเกษตรที่เป็นธรรม และมุ่งเน้นกลไกการตลาด และวัตถุประสงค์อื่น และข้อกังวลที่ระบุไว้ในอารัมภบทของความตกลงนี้ และ

- (ดี) ข้อผูกพันอื่นใดอีกที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ระยะยาวที่ระบุไว้ข้างต้น

ภาค XIII

ข้อ 21

บทบัญญัติสุดท้าย

1. บทบัญญัติของภาค 1994 และของความตกลงการค้าพหุภาคีอื่นในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงฉบับลิวทิงโฮ จะใช้โดยอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของความตกลงนี้
2. ภาคผนวกของความตกลงนี้เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของความตกลงนี้

ภาคผนวก 1

ขอบข่ายของผลิตภัณฑ์

1. ความตกลงนี้จะครอบคลุมผลิตภัณฑ์ ดังต่อไปนี้
 - (1) พิกัดระบบเอสเอสตอนที่ 1 ถึง 24 โดยไม่รวมปลาและผลิตภัณฑ์ ปลา รวมถึง*
 - (2)

พิกัดเอสเอสประเภทย่อย	2905.43	(แมนนิทอล)
พิกัดเอสเอสประเภทย่อย	2905.44	(ซอร์บิทอล)
พิกัดเอสเอสประเภท	33.01	(เอสเซนเชียลออกซ์)
พิกัดเอสเอสประเภท	35.01 ถึง 35.05	(สารแอลบูมินอดอล โมดิไฟด์สตาร์ช กาว)
พิกัดเอสเอสประเภทย่อย	3809.10	(ฟนิซซิงเอเจนส์)
พิกัดเอสเอสประเภทย่อย	3823.60	(ซอร์บิทอล เอ็นอีพี)
พิกัดเอสเอสประเภท	41.01 ถึง 41.03	(หนังดิบ)

* คำอธิบายสินค้าที่ปรากฏในวงเล็บไม่จำเป็นว่าจะครบถ้วน

พิกัดเอสเอสประเภท	43.01	(หนังสือพิมพ์)
พิกัดเอสเอสประเภท	50.01 ถึง 50.03	(โหมดยบ และเสขโหม)
พิกัดเอสเอสประเภท	51.01 ถึง 51.03	(ขนแกะ และขนสัตว์)
พิกัดเอสเอสประเภท	52.01 ถึง 52.03	(ฝ้ายดบ เศษฝ้ายและฝ้ายสง หรือหวีแล้ว)
พิกัดเอสเอสประเภท	53.01	(ปาน ลินดบ)
พิกัดเอสเอสประเภท	53.02	(ปานดบ)

2. ข้อความข้างต้นจะไม่จำกัดขอบข่ายของผลดกัณฑ์ของความดกลงว่าด้วยการบังคับใช้มาตรการสุขอนามัย และสุขอนามัยพืช

ภาคผนวก 2

การอุดหนุนภายใน พื้นฐานสำหรับการยกเว้นจาก ข้อผูกพันการลดการอุดหนุน

1. มาตรการอุดหนุนภายในซึ่งมีการอ้างสิทธิ์ยกเว้นจากข้อผูกพันการลดจะต้องเข้าข่ายข้อกำหนดพื้นฐานที่ว่า จะต้องไม่มีผล หรือมีผลแต่น้อยที่สุดที่ทำให้การค้าถูกบิดเบือน หรือที่กระทบต่อการผลิต ดังนั้น มาตรการทั้งปวงซึ่งอ้างการมีสิทธิ์ยกเว้นจะต้องเป็นไปหลักเกณฑ์พื้นฐานต่อไปนี้

- (เอ) การอุดหนุนดังกล่าว จะต้องให้โดยผ่านโครงการรัฐบาล ซึ่งใช้เงินของรัฐ (รวมทั้งรายได้ของรัฐบาลที่พึงได้แต่เสียไป) โดยไม่รวมถึงการอุดหนุน ที่มาจากผู้บริภค และ
- (บี) การอุดหนุนดังกล่าวจะต้องไม่มีผลให้เกิดการสนับสนุนด้านราคาแก่ผู้ผลิต

รวมทั้งหลักเกณฑ์นโยบายเฉพาะและเงื่อนไขที่ระบุข้างล่างนี้

โครงการให้บริการของรัฐ

2. การบริการทั่วไป

นโยบายในประเภทนี้เกี่ยวข้องกับรายจ่าย (หรือรายได้ที่พึงได้แต่เสียไป) ในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการ ซึ่งให้บริการ หรือผลประโยชน์ต่อการเกษตร หรือชุมชนชนบท นโยบายเหล่านี้จะต้องไม่เป็นการจ่ายเงินโดยตรงแก่ผู้ผลิต หรือผู้แปรรูป โครงการเหล่านี้ซึ่งรวมถึงแต่ไม่ได้จำกัดเฉพาะรายการที่ปรากฏต่อไปนี้จะต้องเข้าข่ายหลักเกณฑ์ทั่วไปในวรรค 1 ข้างต้น และเงื่อนไขนโยบายเฉพาะที่ปรากฏข้างล่างนี้

- (เอ) การวิจัย รวมถึงการวิจัยทั่วไป การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงการสิ่งแวดล้อม และโครงการวิจัยที่เกี่ยวกับสินค้าเฉพาะอย่าง
- (บี) การควบคุมแมลงศัตรูพืชและโรค รวมถึงมาตรการควบคุมศัตรูพืช และ โรค ทั้งที่เป็นการให้โดยทั่วไปและเฉพาะผลิตภัณฑ์ เช่น ระบบการเตือนภัยล่วงหน้า การกักและการกำจัด
- (ซี) การบริการฝึกอบรม รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการฝึกอบรมเป็นการทั่วไป และเพื่อฝึกผู้เชี่ยวชาญ
- (ดี) การบริการส่งเสริม และการให้คำแนะนำ รวมถึงการจัดหาวิธีที่จะอำนวยความสะดวกในการถ่ายทอดข้อมูล และผลของการวิจัยแก่ผู้ผลิต และผู้บริโภค
- (อี) การบริการการตรวจสอบ รวมทั้งการบริการตรวจสอบโดยทั่วไป และการตรวจสอบผลิตภัณฑ์เฉพาะอย่าง เพื่อวัตถุประสงค์ทางด้านสุขภาพ ความปลอดภัย การจัดคุณภาพ หรือการจัดทำมาตรฐาน

- (เอฟ) การบริการด้านการตลาด และการส่งเสริมการตลาด รวมทั้ง ข้อมูลการตลาด การให้คำแนะนำ และการส่งเสริมที่เกี่ยวข้อง กับผลิตภัณฑ์เฉพาะอย่าง แต่ไม่รวมค่าใช้จ่ายที่ไม่มีการระบุ วัตถุประสงค์ ซึ่งสามารถใช้โดยผู้ขายที่จะลดราคาขาย หรือการ ให้ผลประโยชน์ด้านเศรษฐกิจโดยตรงแก่ผู้ซื้อและ
- (จี) การบริการในด้านโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงการขายขบข่าย ไฟฟ้า ถนน และวิธีการขนส่งอื่น สิ่งอำนวยความสะดวกด้าน การตลาดและท่าเรือ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้าน แหล่งน้ำ เขื่อน และระบบระบายน้ำ และงานโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเกี่ยวกับโครงการสิ่งแวดล้อม ในทุกกรณีค่าใช้จ่ายจะต้องใช้ ไปในการจัดหาหรือการก่อสร้างงานประเภททุนเท่านั้น และจะ ต้องไม่รวมการอุดหนุนที่ให้เพื่ออำนวยความสะดวกในบริเวณ พื้นที่ทำการเกษตรที่นอกเหนือไปจากการขายขบข่ายของ สาธารณูปโภคที่ใช้ได้เป็นการทั่วไป และจะต้องไม่รวมการ อุดหนุนวัตถุดิบ หรือต้นทุนการดำเนินงาน หรือการให้ อัตราพิเศษแก่ผู้ใช้

3. การคงคลังสาธารณะเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร ⁵

⁵ เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 3 ของภาคผนวกนี้ โครงการคงคลังสินค้าของรัฐบาล เพื่อความมั่นคงทางอาหารในประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งมีการดำเนินการที่โปร่งใส และดำเนินการโดย สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ หรือแนวทางที่มีเหตุผล ที่ตีพิมพ์อย่างเป็นทางการจะได้รับพิจารณาว่าสอดคล้อง กับบทบัญญัติของวรรคนี้ รวมทั้งโครงการซึ่งมีการคงคลังผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อความมั่นคงทางอาหารที่ได้ มาและจ่ายออกไปในราคาที่กำหนดไว้โดยมีเงื่อนไขว่าส่วนต่างระหว่างราคาที่จัดหากับราคาอ้างอิงภาย นอกได้ถูกนับรวมอยู่ในเอเอ็มเอส

5&๖ เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 3 และ 4 ของภาคผนวกนี้ การจัดหาผลิตภัณฑ์อาหาร ณ ราคาอุดหนุนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการอาหารของพื้นที่ในเมือง และชนบทที่ ยากจนในประเทศกำลังพัฒนาโดยสม่ำเสมอในราคาที่เหมาะสมจะถือว่าสอดคล้องกับบทบัญญัติในวรรคนี้

ค่าใช้จ่าย (หรือรายได้ที่พึงได้แต่เสียไป) ที่เกี่ยวกับการสะสมและการคงสต็อกของผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญของโครงการความมั่นคงทางด้านอาหารที่ระบุไว้ในกฎหมายของประเทศ สิ่งนี้อาจรวมถึงความช่วยเหลือของรัฐบาลที่ให้แก่การเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ของภาคเอกชนที่เป็นส่วนหนึ่งของโครงการดังกล่าว

ปริมาณและการเพิ่มขึ้นของสต็อกดังกล่าวจะต้องตรงกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ก่อน ซึ่งเกี่ยวข้องกับความมั่นคงทางด้านอาหารเท่านั้น กระบวนการเพิ่มสต็อกและจำหน่ายจะต้องโปร่งใสทางการเงิน การซื้ออาหารโดยรัฐบาลจะต้องทำโดยใช้ราคาตลาดในขณะนั้น และการขายจากคลังสินค้าเพื่อความมั่นคงจะต้องทำในราคาที่ไม่ต่ำกว่าระดับราคาตลาดในประเทศในขณะนั้นสำหรับผลิตภัณฑ์และในระดับคุณภาพของผลิตภัณฑ์นั้น

4. การช่วยเหลือในด้านอาหารภายในประเทศ⁶

ค่าใช้จ่าย (หรือรายได้ที่พึงได้แต่เสียไป) ที่เกี่ยวกับการจัดหาความช่วยเหลือด้านอาหารภายในประเทศให้แก่กลุ่มของประชาชนที่มีความต้องการ

การมีสิทธิจะได้รับความช่วยเหลือด้านอาหารจะต้องอยู่ภายใต้บังคับของหลักเกณฑ์ที่มีการนิยามอย่างชัดเจนที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ทางโภชนาการ ความช่วยเหลือดังกล่าวจะอยู่ในรูปของการจัดหาอาหารโดยตรงให้แก่ผู้เกี่ยวข้อง หรือการจัดหาช่องทางเพื่อให้ผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือซื้ออาหารไม่ว่าในราคาตลาด หรือราคาอุดหนุน การซื้ออาหารโดยรัฐบาลจะต้องใช้ราคาตลาดในขณะนั้น และการชำระเงินกับการบริหารความช่วยเหลือจะต้องโปร่งใส

5. การจ่ายเงินโดยตรงแก่ผู้ผลิต

การอุดหนุนที่ให้โดยการจ่ายเงินโดยตรง (หรือรายได้ที่พึงได้แต่เสียไป รวมทั้งการชำระเป็นสิ่งของ) แก่ผู้ผลิต ซึ่งมีการอ้างสิทธิ์ขอยกเว้นจากข้อ

ผูกพันที่ต้องลดจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์พื้นฐานที่กำหนดไว้ในวรรค 1 ข้างต้น รวมทั้งหลักเกณฑ์เฉพาะที่ใช้กับการจ่ายเงินโดยตรงแต่ละประเภทที่กำหนดไว้ในวรรค 6 ถึง 13 ข้างล่าง ในกรณีที่มีการอ้างสิทธิ์เพื่อขอยกเว้นจากการลดนั้นสำหรับการจ่ายเงินโดยตรงประเภทที่เป็นอยู่ หรือประเภทใหม่ทีนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในวรรค 6 ถึง 13 การจ่ายเงินโดยตรงนั้น จะต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ (บี) ถึง (อี) ในวรรค 6 เพิ่มเติมจากหลักเกณฑ์ทั่วไปที่กำหนดไว้ในวรรค 1

6. การอุดหนุนทางการเงินที่ไม่เกี่ยวข้องกับการผลิต

- (เอ) การมีสิทธิ์ที่จะได้รับการชำระเงินเช่นนั้น จะต้องกำหนดโดยหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน เช่น รายได้ สถานภาพเป็นผู้ผลิต หรือเป็นเจ้าของที่ดิน ปัจจัยที่ใช้หรือระดับการผลิตในช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐานที่กำหนดไว้และแน่นอน
- (บี) จำนวนค่าใช้จ่ายในปีใด ๆ จะต้องไม่เกี่ยวข้อง หรืออยู่บนพื้นฐาน ของชนิดหรือปริมาณการผลิต (รวมทั้งจำนวนหน่วยของปศุสัตว์) ที่ผลิตโดยผู้ผลิตในปีใด ๆ หลังจากช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐาน
- (ซี) จำนวนค่าใช้จ่ายเช่นนั้น ในปีใด ๆ จะต้องไม่เชื่อมโยง หรืออยู่บนพื้นฐานของราคาภายใน หรือระหว่างประเทศที่ใช้กับการผลิตในปีใด ๆ หลังจากช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐาน
- (ดี) จำนวนค่าใช้จ่ายเช่นนั้นในปีใด ๆ จะต้องไม่เชื่อมโยง หรืออยู่บนพื้นฐานของปัจจัยการผลิตที่ใช้ในปีหลังจากช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐาน
- (อี) ต้องไม่มีเงื่อนไขว่าจะต้องมีการผลิตเพื่อรับเงินช่วยเหลือดังกล่าว

7. การให้เงินช่วยเหลือของรัฐบาลผ่านทางการประกันรายได้ และโครงการรายได้ขั้นต่ำ

- (เอ) การมีสิทธิ์ที่จะได้รับการจ่ายเงินดังกล่าว จะพิจารณากำหนดจากการสูญเสียรายได้ โดยคำนึงเฉพาะรายได้จากการเกษตรเท่านั้น ซึ่งเกินกว่าร้อยละ 30 ของรายรับเฉลี่ยรวมก่อนหักรายจ่าย หรือจำนวนที่เทียบเท่าในรูปของรายได้สุทธิ (ไม่รวมค่าใช้จ่ายอื่นจากโครงการเดียวกัน หรือโครงการที่คล้ายคลึงกัน) ในช่วงระยะเวลา 3 ปี ก่อนหน้า หรือเฉลี่ยในช่วง 3 ปีใดในช่วงของ 5 ปีก่อนหน้า ทั้งนี้ ไม่รวมรายรับสูงสุด และรายรับต่ำสุด ผู้ผลิตรายได้ที่มีคุณสมบัติตรงกับเงื่อนไขจะมีสิทธิ์ที่จะได้รับการจ่ายเงินดังกล่าว
- (บี) จำนวนเงินรายจ่ายดังกล่าวจะชดเชยเพียงไม่เกินร้อยละ 70 ของรายได้ที่ผู้ผลิตเสียไปในปีที่ผู้ผลิตเริ่มมีสิทธิ์ที่จะรับความช่วยเหลือนี้
- (ซี) จำนวนรายจ่ายดังกล่าวใด ๆ จะต้องเชื่อมโยงกับรายได้เท่านั้น โดยจะต้องไม่เชื่อมโยงกับชนิด หรือปริมาณการผลิต (รวมทั้งจำนวนหน่วยของ ปศุสัตว์) ที่ผลิตโดยผู้ผลิต หรือกับราคาทั้งที่เป็นภายใน หรือระหว่าง ประเทศ ที่ใช้กับการผลิตนั้น หรือกับปัจจัยที่ใช้ในการผลิต
- (ดี) ในกรณีที่ผู้ผลิตได้รับเงินช่วยเหลือภายใต้วรรคนี้ ในปีเดียวกัน และภายใต้วรรค 8 (การบรรเทาความเสียหายจากภัยธรรมชาติ) ยอดรวมของรายจ่ายเช่นว่านั้น จะต้องน้อยกว่าร้อยละ 100 ของความเสียหายรวมของผู้ผลิต

8. รายจ่าย (ที่ให้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยผ่านทางกรมที่มีส่วนร่วมทางการเงินของรัฐบาลในโครงการประกันพืชผล) เพื่อการบรรเทาความเสียหายจากภัยธรรมชาติ

- (เอ) การมีสิทธิ์ที่จะได้รับการจ่ายเงินดังกล่าวนี้จะเกิดขึ้นได้เฉพาะในกรณีที่ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการจากหน่วยงานของรัฐว่าภัยธรรมชาติ หรือภัยพิบัติที่คล้ายคลึงกัน (รวมทั้งโรคระบาด แผลงโรคพืชระบาด อุบัติเหตุทางนิวเคลียร์ และสงครามในอาณาเขตของสมาชิกที่เกี่ยวข้อง) ได้เกิดขึ้น หรือกำลังเกิดขึ้น และจะถูกกำหนดจากความเสียหายของผลผลิต ซึ่งมากกว่าร้อยละ 30 ของผลผลิตเฉลี่ยในช่วงระยะเวลา 3 ปีก่อนหน้า หรือเฉลี่ยในช่วง 3 ปีใดในช่วงของ 5 ปีก่อนหน้า ทั้งนี้ ไม่รวมผลเสียหายสูงสุด และผลเสียหายต่ำสุด
- (บี) การจ่ายเงินภายหลังจากภัยพิบัติจะจ่ายเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสูญเสียรายได้ ปศุสัตว์ (รวมทั้งรายจ่ายที่เชื่อมโยงกับการรักษาสัตว์) ที่ดิน หรือปัจจัยการผลิตอื่น ๆ ที่เนื่องมาจากภัยธรรมชาติดังกล่าวเท่านั้น
- (ซี) การจ่ายเงินจะชดเชยไม่มากกว่าต้นทุนทั้งหมดที่ทดแทนความเสียหายดังกล่าว และจะต้องไม่กำหนดหรือระบุชนิดหรือปริมาณของการผลิตในอนาคต
- (ดี) การจ่ายเงินในช่วงภัยพิบัติจะต้องไม่เกินระดับที่กำหนดไว้เพื่อป้องกัน หรือบรรเทาความเสียหายที่จะมีมากขึ้น ตามที่ให้นิยามไว้ในหลักเกณฑ์ (บี) ข้างต้น
- (อี) ในกรณีที่ผู้ผลิตได้รับการจ่ายเงินภายใต้วรรคนี้ และภายใต้วรรค 7 (ประกันรายได้ และโครงการรายได้ขั้นต่ำ) ในปีเดียวกัน

ยอดรวมของการจ่ายเงิน ดังกล่าว จะต้องน้อยกว่าร้อยละ 100 ของความเสียหายรวมของผู้ผลิต

9. ความช่วยเหลือในการปรับโครงสร้างที่ให้ผ่านทางโครงการเลิกอาชีพของผู้ผลิต

- (เอ) การมีสิทธิได้รับการจ่ายเงินดังกล่าวจะถูกกำหนดโดยอ้างถึงหลักเกณฑ์ที่นิยามอย่างชัดเจนในโครงการที่วางไว้สำหรับการอำนวยความสะดวกในการเลิกอาชีพของบุคคลที่ทำการผลิตผลิตภัณฑ์เกษตรที่จำหน่ายได้ หรือการเคลื่อนย้ายไปสู่กิจกรรมที่ไม่ใช่ภาคเกษตร
- (บี) การจ่ายเงินจะมีเงื่อนไขขึ้นอยู่กับการเลิกอาชีพจากการผลิตผลิตภัณฑ์เกษตรที่จำหน่ายได้อย่างเบ็ดเสร็จและถาวรของผู้รับเงินนั้น

10. ความช่วยเหลือในการปรับโครงสร้างที่ให้ผ่านทางโครงการการเลิกใช้ทรัพยากร

- (เอ) การมีสิทธิได้รับการจ่ายเงินดังกล่าวจะถูกกำหนดโดยอ้างถึงหลักเกณฑ์ที่นิยามอย่างชัดเจนในโครงการที่วางไว้เพื่อนำที่ดินหรือทรัพยากรอื่น รวมทั้งปศุสัตว์ออกจากการผลิตผลิตภัณฑ์เกษตรที่จำหน่ายได้
- (บี) การจ่ายเงินจะมีเงื่อนไขโดยขึ้นอยู่กับการเลิกใช้ที่ดินในการผลิตผลิตภัณฑ์เกษตรเพื่อจำหน่ายได้อย่างต่ำ 3 ปี และในกรณีปศุสัตว์ขึ้นอยู่กับการฆ่าสัตว์ หรือการกำจัดอย่างถาวรและแน่นอน
- (ซี) การจ่ายเงินจะไม่กำหนดหรือระบุทางเลือกของการใช้ที่ดินดังกล่าว หรือทรัพยากรอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการผลิตผลิตภัณฑ์เกษตรที่จำหน่ายได้

- (ดี) การจ่ายเงินจะไม่เกี่ยวกับไม่ว่าชนิดหรือปริมาณการผลิต หรือราคา ทั้งภายในประเทศ หรือระหว่างประเทศ ที่ใช้กับการผลิต ที่ดำเนินการซึ่งใช้ที่ดิน หรือทรัพยากรอื่น ๆ ที่มีอยู่ในการผลิต

11. ความช่วยเหลือในการปรับโครงสร้างที่ให้ผ่านทางการช่วยเหลือในการลงทุน

- (เอ) การมีสิทธิได้รับการจ่ายเงิสดังกล่าวจะถูกกำหนดโดยอ้างถึงหลักเกณฑ์ที่นิยามอย่างชัดเจนในโครงการของรัฐบาลที่วางไว้เพื่อช่วยการปรับโครงสร้างทางการเงิน หรือทางกายภาพของการดำเนินการของผู้ผลิต เพื่อตอบสนองการเสียเปรียบทางโครงสร้างที่ถูกแสดงให้เห็นได้อย่างมีหลักเกณฑ์ การมีสิทธิในโครงการดังกล่าวอาจจะอยู่บนพื้นฐานของโครงการรัฐบาลที่นิยามไว้อย่างชัดเจนเพื่อการเปลี่ยนกรรมสิทธิ์ที่ดินสำหรับการเกษตรให้เป็นของเอกชนด้วย
- (บี) จำนวนรายจ่ายดังกล่าวในปีใด ๆ จะต้องไม่เชื่อมโยง หรืออยู่บนพื้นฐานของชนิด หรือปริมาณการผลิต (รวมทั้งจำนวนหน่วยของปศุสัตว์) ที่ผลิตโดยผู้ผลิตในปีใด ๆ หลังจากช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐานที่นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์(อี) ข้างล่าง
- (ซี) จำนวนรายจ่ายดังกล่าวในปีใด ๆ จะต้องไม่เชื่อมโยงหรืออยู่บนพื้นฐานของราคาภายในประเทศ หรือระหว่างประเทศที่ใช้กับการผลิต ที่ผลิตในปีใด ๆ หลังจากช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐาน
- (ดี) การจ่ายเงินจะต้องจ่ายเฉพาะสำหรับในช่วงระยะเวลาที่จำเป็นเพื่อให้การลงทุนเกิดขึ้น ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินที่ได้จ่ายให้มัน

- (อี) การจ่ายเงินจะต้องไม่บังคับ หรือไม่กำหนดในทางใด ๆ ที่จะต้องผลิตผลิตภัณฑ์เกษตรโดยผู้รับเงิน ยกเว้นแต่จะกำหนดให้ผู้รับเหล่านั้นไม่ผลิตผลิตภัณฑ์ใดโดยเฉพาะ
- (เอฟ) การจ่ายเงินจะถูกจำกัดเพียงให้เหลือจำนวนที่ต้องการจะชดเชยสำหรับความเสียหายเปรียบเทียบทางโครงสร้าง

12. การจ่ายเงินภายใต้โครงการสิ่งแวดล้อม

- (เอ) การมีสิทธิที่จะได้รับการจ่ายเงินดังกล่าว จะถูกกำหนดเป็นส่วนหนึ่งของโครงการสิ่งแวดล้อมหรือการอนุรักษ์ของรัฐบาลที่มีนิยามไว้อย่างชัดเจน และจะต้องขึ้นอยู่กับการบรรลุเงื่อนไขเฉพาะภายใต้โครงการของรัฐบาล รวมทั้งเงื่อนไขที่เกี่ยวกับวิธีการผลิตหรือวัตถุดิบ
- (บี) จำนวนรายจ่ายจะถูกจำกัดเพียงค่าใช้จ่ายที่ต้องเพิ่มเติม หรือรายได้ที่สูญเสียที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามโครงการของรัฐบาล

13. การจ่ายเงินภายใต้โครงการช่วยเหลือในภูมิภาค

- (เอ) การมีสิทธิได้รับการจ่ายเงินจะถูกจำกัดแก่ผู้ผลิตในภูมิภาคที่เสียหายเปรียบในแต่ละภูมิภาคดังกล่าว จะต้องมีการระบุเขตภูมิศาสตร์ที่ติดต่อกันอย่างชัดเจน พร้อมทั้งเอกลักษณ์ทางเศรษฐกิจ และการบริหารที่สามารถกำหนดชี้แจงได้ และถูกพิจารณาว่าอยู่ในฐานะที่เสียหายบนพื้นฐานของหลักเกณฑ์ที่เป็นกลาง และมีเหตุผลโดยระบุไว้อย่างชัดเจนในกฎหมาย หรือระเบียบ และระบุว่า ความยากลำบากของภูมิภาคไม่ได้เกิดขึ้นจากสภาพการณ์ชั่วคราว

- (บี) จำนวนการจ่ายเงินดังกล่าวในปีใด ๆ จะต้องไม่เกี่ยวกับ หรืออยู่บนพื้นฐานของชนิด หรือปริมาณการผลิต (รวมทั้งจำนวนหน่วยของปศุสัตว์) ที่ผลิตโดยผู้ผลิตในปีใด ๆ หลังจากช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐาน นอกเหนือจากการลดการผลิตนั้น
- (ซี) จำนวนการจ่ายเงินดังกล่าวในปีใด ๆ จะต้องไม่เกี่ยวกับ หรืออยู่บนพื้นฐานของราคาภายใน หรือระหว่างประเทศที่ใช้กับการผลิตใด ๆ ที่ผลิตในปีใด ๆ หลังจากช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐาน
- (ดี) การจ่ายเงินจะมีให้เฉพาะผู้ผลิตในเขตภูมิภาคที่มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือ แต่มีให้ทั่วไประหว่างผู้ผลิตทุกคนในภูมิภาคนั้น
- (อี) ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยการผลิต การจ่ายเงินจะต้องจ่ายในอัตราที่ลดลงเป็นลำดับเหนือระดับที่กำหนดเป็นเกณฑ์สำหรับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง
- (เอฟ) การจ่ายเงินจะจำกัดเพียงค่าใช้จ่ายที่ต้องเพิ่มเติม หรือรายได้ที่สูญเสียที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลิตภัณฑ์เกษตรในพื้นที่ที่กำหนด

ภาคผนวก 3

การอุดหนุนภายใน

การคำนวณมาตรการอุดหนุนรวม

1. ขึ้นอยู่กับบทบัญญัติของข้อ 6 การคำนวณมาตรการอุดหนุนรวม (เอเอ็มเอส) จะทำโดยยึดหลักของการให้เจาะจงสินค้าโดยคำนวณสำหรับผลิตภัณฑ์เกษตรพื้นฐานแต่ละชนิดที่ได้รับการอุดหนุนด้านราคาลาด การจ่ายเงินโดยตรงที่ไม่ได้รับยกเว้นหรือการอุดหนุนอื่นใดที่ไม่ได้รับยกเว้นจากข้อผูกพันให้ลด (“นโยบายที่ไม่ได้รับการยกเว้นอื่น”) การอุดหนุนซึ่งเป็นการให้ที่ไม่เจาะจงผลิตภัณฑ์ จะต้องถูกรวมอยู่ในเอเอ็มเอสการให้ไม่เจาะจงผลิตภัณฑ์ โดยคิดเป็นยอดรวม และมีหน่วยเป็นเงิน

2. การอุดหนุนภายใต้วรรค 1 จะรวมทั้งงบประมาณรายจ่าย และรายได้ที่พึงได้แต่เสียไปทำให้โดยรัฐบาล หรือตัวแทนของรัฐ
3. จะต้องรวมการอุดหนุนทั้งในระดับชาติ และในระดับล่างลงไปกว่าระดับชาติ
4. จะต้องหักค่าอากรผลิตภัณฑ์เกษตรเฉพาะ หรือค่าธรรมเนียมที่จ่ายโดยผู้ผลิตออกจากเอเอ็มเอส
5. เอเอ็มเอสที่คำนวณตามแนวทางข้างล่างสำหรับช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐานจะถือเป็นระดับที่ใช้เป็นฐานเพื่อการปฏิบัติตามข้อผูกพันให้ลดการอุดหนุนภายใน
6. สำหรับผลิตภัณฑ์เกษตรพื้นฐานแต่ละชนิดจะต้องกำหนดเอเอ็มเอสแบบเฉพาะเจาะจง เป็นยอดรวมมีหน่วยเป็นเงิน
7. จะต้องคำนวณเอเอ็มเอส ณ จุดขายที่ใกล้เคียงที่สุดเท่าที่จะทำได้กับจุดการขายครั้งแรกของผลิตภัณฑ์เกษตรพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง จะรวมมาตรการที่ใช้โดยมุ่งที่ผู้แปรรูปทางการเกษตรทราบเท่าที่มาตรการนั้นให้ประโยชน์แก่ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์เกษตรพื้นฐาน
8. ในส่วนของการอุดหนุนด้านราคาสตลาด : การคำนวณการอุดหนุนด้านราคาสตลาดจะคำนวณโดยใช้ส่วนต่างระหว่างราคาอ้างอิงภายนอกที่กำหนดคงที่ และราคาที่ใช้เพื่อการอุดหนุนคูณด้วยปริมาณผลผลิตที่มีสิทธิได้รับราคาที่ใช้เพื่อการอุดหนุนนั้น ส่วนเงินงบประมาณที่จ่ายไปเพื่อคงความแตกต่างนี้ อาทิเช่น การซื้อเข้ามาเก็บ หรือต้นทุนการเก็บรักษา จะไม่รวมอยู่ในเอเอ็มเอสนั้น
9. ราคาอ้างอิงภายนอกที่กำหนดคงที่จะอยู่บนพื้นฐานของราคาในปี 1986 ถึง 1988 และโดยทั่วไปจะเป็นมูลค่าต่อหน่วยเฉลี่ยเอฟ.โอ.บี. ของผลิตภัณฑ์เกษตรพื้นฐานที่เกี่ยวข้องในประเทศผู้ส่งออกสุทธิ และมูลค่าต่อหน่วยเฉลี่ย

ซี.ไอ.เอฟ. ของผลิตภัณฑ์เกษตรที่เกี่ยวข้องในประเทศผู้นำเข้าสุทธิในช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐาน

10. ในส่วนของการจ่ายเงินโดยตรงซึ่งไม่ได้รับยกเว้น : การคำนวณการจ่ายเงินโดยตรงซึ่งไม่ได้รับยกเว้นที่ให้ตามส่วนต่างของราคาจะคำนวณโดยใช้ส่วนต่างของราคาระหว่างราคาอ้างอิงที่กำหนดคงที่ และราคาที่ใช้เพื่อการอุดหนุนคุณกับปริมาณผลผลิตที่มีสิทธิ์ได้รับราคาที่ใช้เพื่อการอุดหนุน หรือใช้งบประมาณรายจ่าย

11. ราคาอ้างอิงที่กำหนดคงที่จะอยู่บนพื้นฐานของราคาในปี 1986 ถึง 1988 และโดยทั่วไปจะใช้ราคาจริงที่ใช้สำหรับการกำหนดอัตราค่าการจ่ายเงิน

12. การจ่ายเงินโดยตรงที่ไม่ได้รับยกเว้น ซึ่งจ่ายโดยยึดปัจจัยที่นอกเหนือจากราคาจะวัดจากงบประมาณรายจ่าย

13. ในส่วนของมาตรการที่ไม่ได้รับยกเว้นอื่น ๆ รวมทั้งการอุดหนุนวัตถุดิบและมาตรการอื่น ๆ อาทิเช่น มาตรการเพื่อลดต้นทุนการตลาด การวัดมูลค่าของมาตรการดังกล่าวเหล่านั้นจะทำโดยใช้งบประมาณรายจ่ายของรัฐบาล หรือหากการใช้งบประมาณรายจ่ายไม่สะท้อนให้เห็นขอบเขตของการอุดหนุนนั้นอย่างเต็มที่แล้วไซ้ หลักเกณฑ์สำหรับคำนวณการอุดหนุนนั้นให้ใช้ส่วนต่างระหว่างราคาสินค้า หรือบริการที่ได้รับอุดหนุน และราคาตลาดที่เป็นตัวแทนสำหรับสินค้า หรือบริการที่คล้ายคลึงกันคุณด้วยปริมาณของสินค้า หรือบริการ

ภาคผนวก 4

การอุดหนุนภายใน

การคำนวณมาตรการอุดหนุนเทียบเท่า

1. ขึ้นอยู่กับบทบัญญัติของข้อ 6 จะมีการคำนวณมาตรการอุดหนุนเทียบเท่าในส่วน of ผลิตภัณฑ์เกษตรพื้นฐานทุกชนิดที่มีการอุดหนุนด้านราคาตลาดตามทีนิยามไว้ในภาคผนวก 3 แต่ไม่สามารถคำนวณเอเอ็มเอสส่วนนี้ได้

ในทางปฏิบัติสำหรับผลิตภัณฑ์ดังกล่าวนี้ ระดับที่ใช้เป็นฐานในการปฏิบัติตามข้อผูกพันการลดการอุดหนุนภายในจะประกอบด้วยส่วนของการอุดหนุนด้านราคาตลาดที่ระบุไว้ในรูปของมาตรการอุดหนุนเทียบเท่าภายใต้วรรค 2 ข้างล่างรวมทั้งการจ่ายเงินโดยตรงที่ไม่ได้รับยกเว้น และการอุดหนุนอื่น ๆ ที่ไม่ได้รับยกเว้น ซึ่งจะได้รับการประเมินค่าตามที่กำหนดไว้ภายใต้วรรค 3 ข้างล่าง โดยจะรวมการอุดหนุนทั้งในระดับชาติ และระดับล่างลงไปต่ำกว่าระดับชาติด้วย

2. การคำนวณมาตรการอุดหนุนเทียบเท่าที่ระบุในวรรค 1 จะทำโดยยึดหลักของการให้เจาะจงผลิตภัณฑ์ โดยคำนวณสำหรับผลิตภัณฑ์เกษตรพื้นฐานทุกชนิด ณ จุดขายที่ใกล้เคียงที่สุดเท่าที่จะทำได้กับจุดขายจุดแรกที่ได้รับการอุดหนุนด้านราคาตลาด และสำหรับกรณีที่การคำนวณส่วนของการอุดหนุนด้านราคาในเอเอ็มเอสไม่สามารถปฏิบัติได้ สำหรับผลิตภัณฑ์เกษตรพื้นฐานเหล่านั้น หน่วยวัดเทียบเท่าการอุดหนุนด้านราคาตลาดจะต้องกระทำโดยใช้ราคาเพื่อการอุดหนุนนั้น และปริมาณผลผลิตที่มีสิทธิ์ได้รับราคานั้น หรือในกรณีที่ไม่สามารถทำเช่นนี้ได้ ก็ให้ใช้งบประมาณรายจ่ายที่ใช้คงราคาผู้ผลิต

3. ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์เกษตรพื้นฐานที่อยู่ภายใต้วรรค 1 เป็นเรื่องของการจ่ายเงินโดยตรงที่ไม่ได้รับยกเว้น หรือการอุดหนุนที่ให้เจาะจงสินค้าอื่น ๆ ที่ไม่ได้รับยกเว้นจากข้อผูกพันให้ลดก็ให้ยึดหลักว่า สำหรับมาตรการอุดหนุนเทียบเท่า ที่เกี่ยวข้องกับมาตรการเหล่านี้ ให้ใช้การคำนวณที่ทำสำหรับส่วนของเอเอ็มเอส ที่ตรงกัน (ระบุไว้ในวรรค 10 ถึงวรรค 13 ของภาคผนวก 3)

4. มาตรการอุดหนุนเทียบเท่าจะคำนวณจากปริมาณการอุดหนุน ณ จุดที่ใกล้เคียงที่สุดเท่าที่ทำได้กับจุดขายจุดแรกของผลิตภัณฑ์เกษตรพื้นฐานที่เกี่ยวข้องจะนับรวมมาตรการที่ใช้โดยมุ่งที่ผู้แปรรูปทางการเกษตรตราบเท่าที่มาตรการนั้นเอื้อประโยชน์กับผู้ผลิตผลิตภัณฑ์เกษตรพื้นฐาน ค่าอากรเฉพาะทางการเกษตร หรือค่าธรรมเนียมที่จ่ายโดยผู้ผลิตจะลดมาตรการอุดหนุนเทียบเท่าลงเท่ากับตามจำนวนที่เก็บ

ภาคผนวก 5

การประติบัติเป็นพิเศษในส่วนที่เกี่ยวข้องวรรค 2 ของข้อ 4

ส่วน เอ

1. บทบัญญัติของวรรค 2 ของข้อ 4 จะไม่ใช่โดยมีผลตั้งแต่การเริ่มบังคับใช้ของความตกลงฉบับลิวทิงโฮ ต่อผลิตภัณฑ์เกษตรขั้นปฐมใด ๆ และผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป และ/หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งเตรียมการแปรรูป (“ผลิตภัณฑ์ที่ถูกระบุ”) โดยคำนึงว่าสอดคล้องกับเงื่อนไขต่อไปนี้ (ในที่นี้หมายถึง “การประติบัติที่เป็นพิเศษ”)

- (เอ) การนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่ถูกระบุซึ่งรวมแล้วน้อยกว่าร้อยละ 3 ของปริมาณการบริโภคภายในของผลิตภัณฑ์นั้นในช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐาน 1986-1988 (“ในช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐาน”)
- (บี) ไม่มีการให้การอุดหนุนการส่งออกตั้งแต่เริ่มต้นช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐานสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ถูกระบุ
- (ซี) มีการใช้มาตรการจำกัดการผลิตที่มีประสิทธิภาพกับผลิตภัณฑ์เกษตรขั้นปฐม
- (ดี) ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นจะถูกระบุไว้ด้วยสัญลักษณ์ “เอสที-ภาคผนวก 5” ในส่วน ไอ-บี ของภาค I ของตารางข้อผูกพันของสมาชิกที่ผนวกกับพิธีสารมารราเกชว่าอยู่ภายใต้การประติบัติที่เป็นพิเศษที่สะท้อนถึงปัจจัยของข้อกังวลที่ไม่เกี่ยวข้องกับการค้า อาทิเช่น ความมั่นคงทางด้านอาหารและการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และ
- (อี) โอกาสในการเข้าสู่ตลาดขั้นต่ำสุดสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ถูกระบุนั้นตามที่ระบุไว้ในส่วน ไอ-บี ของภาค I ของตารางข้อผูกพันของสมาชิกที่เกี่ยวข้อง เท่ากับร้อยละ 4 ของการบริโภคภายในของ

ผลิตภัณฑ์ที่ถูกระบุนั้นในช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐาน ตั้งแต่ต้นปีแรก
ของช่วงระยะเวลาการปฏิบัติตามข้อผูกพัน และ หลังจากนั้น
จะเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8 ของการบริโภคภายใน ในช่วงเวลาที่ใช้
เป็นฐานต่อปีสำหรับช่วงเวลาที่เหลือของระยะเวลาการปฏิบัติ
ตามข้อผูกพัน

2. ณ จุดเริ่มต้นของปีใด ๆ ของช่วงระยะเวลาปฏิบัติตามข้อผูกพัน
สมาชิกอาจหยุดใช้การประคับค้ำที่เป็นพิเศษในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ถูกระบุ
โดยปฏิบัติให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในวรรค 6 ในกรณีนั้น สมาชิกที่เกี่ยวข้อง
จะต้องคงโอกาสในการเปิดตลาดขั้นต่ำสุดตามที่ได้บังคับใช้ไปแล้วในช่วงเวลานั้น
และจะต้องเพิ่มโอกาสในการเปิดตลาดขั้นต่ำสุดร้อยละ 0.4 ของการบริโภค
ภายใน ในช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐานต่อปีสำหรับช่วงเวลาที่เหลือของระยะเวลาการ
ปฏิบัติตามข้อผูกพัน หลังจากนั้น ระดับการเปิดตลาดขั้นต่ำซึ่งเป็นผลจากสูตร
นี้ในปีสุดท้ายของการปฏิบัติตามข้อผูกพันจะต้องถูกคงไว้ในตารางข้อผูกพัน
ของสมาชิกที่เกี่ยวข้อง
3. การเจรจาใด ๆ เกี่ยวกับปัญหาที่จะสามารถดำเนินการประคับค้ำที่
เป็นพิเศษตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 ต่อไป หลังจากสิ้นสุดช่วงระยะเวลาปฏิบัติ
ตามข้อผูกพันได้หรือไม่ จะต้องเสร็จสมบูรณ์ภายในระยะเวลาของการปฏิบัติ
ตามข้อผูกพันนั้นในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการเจรจาที่ปรากฏในข้อ 20 ของ
ความตกลงนี้ โดยคำนึงถึงปัจจัยของข้อกังวลที่ไม่เกี่ยวข้องกับการค้าด้วย
4. ถ้าเป็นที่ยกตามผลการเจรจาที่อ้างถึงในวรรค 3 ว่า สมาชิกอาจใช้
การประคับค้ำที่เป็นพิเศษได้ต่อไป สมาชิกนั้นจะต้องให้ข้อลดหย่อนเพิ่มเติมที่
เป็นที่ยอมรับได้ตามที่กำหนดไว้ในการเจรจานั้น
5. ในกรณีที่การประคับค้ำที่เป็นพิเศษจะดำเนินการต่อไปไม่ได้หลังจาก
ช่วงระยะเวลาปฏิบัติตามข้อผูกพัน สมาชิกที่เกี่ยวข้องจะต้องปฏิบัติตามบท
บัญญัติของวรรค 6 ในกรณีนั้นหลังจากสิ้นสุดช่วงระยะเวลาปฏิบัติตามข้อผูกพัน

โอกาสการเข้าสู่ตลาดขั้นต่ำสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ระบุจะต้องคงไว้ที่ระดับร้อยละ 8 ของการบริโภคภายในของผลิตภัณฑ์นั้น ในช่วงระยะเวลาที่ใช้เป็นฐานในตารางข้อผูกพันของสมาชิกที่เกี่ยวข้อง

6. มาตรการที่พรมแดนที่นอกเหนือจากอัตราภาษีศุลกากรทั่วไปที่ใช้อยู่ในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ถูกระบุจะอยู่ภายใต้บังคับบทบัญญัติของวรรค 2 ของข้อ 4 ซึ่งมีผลใช้บังคับจากเริ่มต้นปีที่หยุดใช้การประติบัติที่เป็นพิเศษ ผลิตภัณฑ์นั้นจะถูกเก็บภาษีศุลกากรทั่วไป ซึ่งจะถูกรวมในตารางข้อผูกพันของสมาชิกที่เกี่ยวข้องและใช้บังคับจากต้นปี ซึ่งหยุดใช้การประติบัติที่เป็นพิเศษ และหลังจากนั้น ในอัตราที่พึงเรียกเก็บเสมือนว่าได้มีการลดอัตราภาษีอย่างน้อยร้อยละ 15 ในช่วงระยะเวลาปฏิบัติตามข้อผูกพันโดยแบ่งการลดต่อปีในอัตราที่เท่า ๆ กัน อัตราภาษีศุลกากรนี้จะกำหนดขึ้นบนพื้นฐานของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าที่ถูกคำนวณตามแนวทางที่ระบุไว้ในเอกสารที่แนบนี้

ส่วน บี

7. บทบัญญัติของวรรค 2 ของข้อ 4 ก็เช่นเดียวกัน จะไม่ใช้ตั้งแต่ ความตกลงฉบับลิวทิงโฮ มีผลใช้บังคับ ต่อสินค้าเกษตรขั้นปฐม ซึ่งเป็นอาหารหลักที่สำคัญในการบริโภคของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา และในทางที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขต่อไปนี้ เพิ่มเติมจากที่ระบุไว้ในวรรค 1 (เอ) ถึง 1 (ดี) ตามที่ใช้กับสินค้าที่เกี่ยวข้องจะต้องสอดคล้องกับ

(เอ) โอกาสการเข้าสู่ตลาดขั้นต่ำของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องนั้น ตามที่ระบุในภาค ไอ-บี ของภาค I ตารางข้อผูกพันของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาที่เกี่ยวข้องเท่ากับร้อยละ 1 ของการบริโภคภายในของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐาน จากต้นปีแรกของช่วงระยะเวลาปฏิบัติตามข้อผูกพัน และเพิ่มขึ้นโดยแบ่งเป็นงวดละเท่า ๆ กันเป็นรายปีจนถึงร้อยละ 2 ของการบริโภคภายใน ในช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐานเมื่อเริ่มปีที่ 5 ของระยะ

เวลาปฏิบัติตามข้อผูกพัน จากต้นปีที่ 6 ของระยะเวลาปฏิบัติตามข้อผูกพัน โอกาสการเข้าสู่ตลาดขั้นต่ำสุดของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องนั้นจะเท่ากับร้อยละ 2 ของการบริโภคภายใน ในช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐาน และเพิ่มขึ้น โดยแบ่งเป็นงวดงวดละเท่า ๆ กันเป็นรายปีจนถึงร้อยละ 4 ของการบริโภคภายใน ในช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐาน จนกระทั่งเริ่มปีที่ 10 หลังจากนั้น ระดับโอกาสการเข้าสู่ตลาดขั้นต่ำที่เป็นผลจากสูตรนี้ในปีที่ 10 จะถูกคงไว้ในตารางข้อผูกพันของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาที่เกี่ยวข้อง

(บี) โอกาสการเข้าสู่ตลาดที่เหมาะสมได้ถูกจัดให้กับสินค้าอื่นภายใต้ความตกลงนี้

8. การเจรจาใดเกี่ยวกับปัญหาที่ว่า จะสามารถดำเนินการประคับคองที่เป็นพิเศษตามที่ระบุไว้ในวรรค 7 หลังจากสิ้นปีที่ 10 หลังจากการเริ่มต้นระยะเวลาการปฏิบัติตามข้อผูกพันได้ต่อไปหรือไม่นั้น จะต้องเริ่มและเสร็จสมบูรณ์ภายในกรอบเวลาของปีที่ 10 หลังจากการเริ่มต้นระยะเวลาการปฏิบัติตามข้อผูกพัน

9. ถ้าเป็นที่ตกลงตามผลการเจรจาที่อ้างถึงในวรรค 8 ว่า สมาชิกอาจใช้การประคับคองที่เป็นพิเศษได้ต่อไป สมาชิกนั้นจะต้องให้ข้อลดหย่อนเพิ่มเติมที่เป็นที่ยอมรับได้ตามที่กำหนดไว้ในการเจรจานั้น

10. ในกรณีที่การประคับคองที่เป็นพิเศษภายใต้วรรค 7 จะไม่ใช่ต่อไปหลังจากปีที่ 10 หลังจากการเริ่มต้นระยะเวลาการปฏิบัติตามข้อผูกพัน ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง จะถูกเก็บภาษีศุลกากรทั่วไป ซึ่งกำหนดขึ้นบนพื้นฐานของภาษีศุลกากรเทียบเท่าที่ถูกคำนวณตามแนวทางที่ระบุไว้ในเอกสารแนบนี้ ซึ่งจะถูกผูกพันในตารางข้อผูกพันของสมาชิกที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องอื่น ๆ บทบัญญัติของวรรค 6 จะใช้ตามที่ได้แก้ไขโดยการประคับคองที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เกี่ยวข้องที่ให้แก่สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาภายใต้ความตกลงนี้

เอกสารแนบภาคผนวก 5

แนวทางสำหรับคำนวณภาษีศุลกากรเทียบเท่าสำหรับ วัตถุประสงค์พิเศษที่ระบุในวรรค 6 และ 10 ของภาคผนวกนี้

1. การคำนวณภาษีศุลกากรเทียบเท่า ไม่ว่าจะแสดงเป็นอัตราตามราคา หรืออัตราตามสภาพ จะต้องทำโดยใช้ความแตกต่างจริงระหว่างราคาภายใน และภายนอกในลักษณะที่โปร่งใส ข้อมูลที่ใช้จะต้องเป็นของปี 1986 ถึง 1988 ภาษีศุลกากรเทียบเท่า
 - (เอ) จะต้องกำหนดเบื้องต้นที่ระดับเอชเอส 4 หลัก
 - (บี) จะต้องกำหนดที่ระดับเอชเอส 6 หลัก หรือมากกว่า หากเหมาะสม
 - (ซี) จะต้องกำหนดสำหรับผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป และ/หรือผลิตภัณฑ์ ซึ่งเตรียมการแปรรูป โดยการคูณอัตราศุลกากรเทียบเท่าเฉพาะ ของผลิตภัณฑ์เกษตรขั้นปฐม โดยสัดส่วนในทางมูลค่า หรือใน ทางกายภาพตาม ความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์เกษตรขั้นปฐม ในผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป และ/หรือ ผลิตภัณฑ์ซึ่งเตรียมการแปรรูป และคำนึงถึงความจำเป็นเกี่ยวกับองค์ประกอบ เพิ่มเติม ใด ๆ ที่มีไว้เพื่อการปกป้องแก่อุตสาหกรรมอยู่ในขณะนั้น
2. ราคาภายนอกโดยทั่วไปจะเป็นราคาจริงเฉลี่ยซีไอเอฟต่อหน่วยสำหรับ ประเทศผู้นำเข้า ในกรณีที่ราคาเฉลี่ยซีไอเอฟ. ต่อหน่วยไม่สามารถหาได้ หรือ ไม่เหมาะสม ราคาภายนอกจะเป็นราคาใดราคาหนึ่ง ดังนี้
 - (เอ) ราคาเฉลี่ยซีไอเอฟ. ต่อหน่วยที่เหมาะสมของประเทศใกล้เคียง

หรือ

(บี) ประมาณจากราคาเฉลี่ยเอฟ.โอ.บี. ต่อหน่วยของประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่ที่เหมาะสมปรับโดยการเพิ่มประมาณการของค่าประกัน ค่าขนส่ง และค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องไปยังประเทศผู้นำเข้า

3. ราคาภายนอกโดยทั่วไปจะต้องแปลงเป็นเงินสกุลในประเทศ โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนโดยเฉลี่ยประจำปีในท้องตลาดสำหรับช่วงระยะเวลาเดียวกับข้อมูลราคา

4. ราคาภายในโดยทั่วไปจะเป็นราคาขายส่งที่ใช้เป็นตัวแทนซึ่งเกิดขึ้นในตลาดภายในประเทศ หรือประมาณการของราคานั้น ในกรณีที่ข้อมูลที่เพียงพอหาไม่ได้

5. ค่าภาษีศุลกากรเทียบเท่าเดิมอาจปรับได้ หากจำเป็น โดยคำนึงถึงความแตกต่างในทางคุณภาพ หรือชนิดโดยใช้ตัวแปรที่เหมาะสม

6. ในกรณีที่ภาษีศุลกากรเทียบเท่า ซึ่งเป็นผลจากแนวทางนี้เป็นลบ หรือต่ำกว่าอัตราภาษีที่ผูกพันในปัจจุบัน ค่าภาษีศุลกากรเทียบเท่าเดิมอาจถูกกำหนดที่อัตราที่ผูกพันในปัจจุบันหรือบนพื้นฐานของข้อเสนอของประเทศสำหรับสินค้านั้น

7. ในกรณีที่การปรับได้ทำกับระดับภาษีศุลกากรเทียบเท่า ซึ่งควรจะเป็นผลมาจากแนวทางข้างต้น หากมีการร้องขอสมาชิกที่เกี่ยวข้องจะต้องให้โอกาสอย่างเต็มที่สำหรับการหารือเพื่อให้เจรจาหาทางออกที่เหมาะสมได้

ความตกลงว่าด้วยการใช้บังคับมาตรการ สุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

บรรดาสมาชิก

ยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่าไม่ควรมีการห้ามสมาชิกที่จะกำหนดหรือใช้ บังคับมาตรการที่จำเป็นในการป้องกันชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช ภายใต้ข้อกำหนดว่าจะไม่นำมาตรการเหล่านี้มาใช้ในลักษณะที่ก่อให้เกิดการ เลือกปฏิบัติโดยอำเภอใจหรือไม่สามารถอธิบายได้อย่างมีเหตุผลกับสมาชิกทั้งหลาย ซึ่งมีเงื่อนไขอย่างเดียวกัน หรือใช้มาตรการในลักษณะที่เป็นการจำกัดการค้า ระหว่างประเทศโดยแอบแฝง

ปรารถนาที่จะปรับปรุงสุขภาพของมนุษย์ สุขภาพของสัตว์ และ สถานการณ์ด้านสุขอนามัยของพืชในสมาชิกทั้งหมด

คำนึงว่าได้มีการนำมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชมาใช้อย่าง สม่าเสมอบนพื้นฐานของความตกลงหรือพิธีสารในระดับทวิภาคี

ปรารถนาที่จะจัดทำกรอบพหุภาคีของกฎเกณฑ์และระเบียบวินัยที่จะชี้นำการพัฒนา การกำหนด และการใช้บังคับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัย พืชเพื่อที่จะลดผลกระทบที่เป็นการเสื่อมเสียต่อการค้าให้น้อยที่สุด

ยอมรับว่าในการดำเนินการเรื่องนี้ มาตรฐานระหว่างประเทศ แนวทาง และข้อเสนอแนะมีส่วนสำคัญเป็นอย่างมาก

ปรารถนาที่จะให้มีการใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชที่ กลมกลืนกันให้มากขึ้นในระหว่างสมาชิกบนพื้นฐานของมาตรฐานระหว่างประเทศ แนวทางและข้อเสนอแนะที่ได้รับการพัฒนาโดยองค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งคณะกรรมการโคเด็กซ์แอลิเมนแทเรียส องค์การ

โรคระบาดสัตว์แห่งโลก และองค์การระหว่างประเทศ และองค์การภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง ซึ่งดำเนินการภายใต้กรอบของอนุสัญญาอารักขาพืชระหว่างประเทศ โดยไม่เป็นการบังคับสมาชิกให้เปลี่ยนระดับที่เหมาะสมของการป้องกันชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช

ยอมรับว่าสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาอาจประสบความยากลำบากเป็นพิเศษในการปฏิบัติตามมาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชที่ใช้โดยสมาชิกผู้นำเข้า และมีผลต่อการเข้าสู่ตลาด และรวมถึงการกำหนดขึ้นและการใช้บังคับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชในอาณาเขตของตนด้วยและปรารถนาที่จะช่วยเหลือสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาในความพยายามในเรื่องนี้

ดังนั้น จึงปรารถนาที่จะวางกฎเกณฑ์ในการใช้บทบัญญัติภาคต่อ 1994 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทบัญญัติของข้อ 20 (บี)¹

ณ ที่นี้ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1 บทบัญญัติทั่วไป

1. ความตกลงนี้ใช้บังคับกับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชทั้งปวงซึ่งอาจกระทบกระเทือนการค้าระหว่างประเทศโดยตรงหรือทางอ้อมให้มีการพัฒนาและใช้มาตรการเช่นนั้นตามบทบัญญัติของความตกลงนี้
2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ ให้ใช้คำนิยามตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก เอ

¹ ในความตกลงนี้ การอ้างถึงข้อ 20 (บี) จะรวมถึงบทนำของข้อนั้นด้วย

3. ภาคผนวกทั้งหลายให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้
4. ไม่มีสิ่งใดในความตกลงนี้จะกระทบกระเทือนสิทธิของสมาชิกภายใต้ความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการซึ่งไม่อยู่ภายในขอบเขตของความตกลงนี้

ข้อ 2 สิทธิและพันธกรณีพื้นฐาน

1. สมาชิกมีสิทธิที่จะใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชที่จำเป็นเพื่อคุ้มครองชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช หากว่ามาตรการเหล่านั้นไม่ขัดกับบทบัญญัติของความตกลงนี้
2. สมาชิกต้องประกันว่าจะใช้มาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อคุ้มครองชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืชบนพื้นฐานของหลักการวิทยาศาสตร์ และจะไม่คงมาตรการโดยปราศจากหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่เพียงพอ เว้นแต่ที่อนุญาตไว้ในวรรค 7 ของข้อ 5
3. สมาชิกต้องประกันว่ามาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชของตนจะไม่ปฏิบัติตามอำเภอใจหรือเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่สามารถอธิบายได้อย่างมีเหตุผลกับสมาชิกซึ่งมีเงื่อนไขอย่างเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกันอยู่ ทั้งนี้รวมถึงในระหว่างอาณาเขตของตน และอาณาเขตของสมาชิกอื่น จะต้องไม่นำมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชไปใช้ในลักษณะซึ่งจะก่อให้เกิดการจำกัดการค้าระหว่างประเทศโดยแอบแฝง
4. ให้สันนิษฐานว่ามาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช ซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของความตกลงนี้ เป็นไปตามพันธกรณีของสมาชิกภายใต้บทบัญญัติแกตต์ 1994 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้มาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบัญญัติของข้อ 20 (บี)

ข้อ 3

การทำให้เกิดความกลมกลืน

1. เพื่อจะทำให้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชอยู่บนพื้นฐานที่กลมกลืนกันอย่างมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ สมาชิกจะกำหนดมาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชตามมาตรฐานระหว่างประเทศ แนวทาง หรือข้อเสนอแนะที่มีอยู่ เว้นแต่ที่กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวรรค 3
2. ให้ถือว่ามาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศ แนวทาง หรือข้อเสนอแนะเป็นการจำเป็นที่จะคุ้มครองชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช และให้สันนิษฐานว่าสอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของความตกลงนี้และของแอกต์ 1994
3. สมาชิกอาจนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชที่มีผลให้ระดับการคุ้มครองด้านสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชสูงกว่าที่ควรจะเป็นเมื่อมาตรการนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของมาตรฐานระหว่างประเทศ แนวทาง หรือข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้อง หากว่ามีการให้เหตุผลทางวิทยาศาสตร์ หรือเป็นผลของระดับของการคุ้มครองด้านสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชที่สมาชิกกำหนดว่าเหมาะสมตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของวรรค 1 ถึงวรรค 8 ของข้อ 5² แม้ว่าจะมีบทบัญญัติขัดกัน มาตรการทั้งปวงซึ่งมีผลให้ระดับของการคุ้มครองสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชที่แตกต่างจากระดับซึ่งเป็นผลจากมาตรการที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของมาตรฐานระหว่างประเทศ แนวทาง หรือข้อเสนอแนะจะไม่ขัดกับบทบัญญัติอื่นใดของความตกลงนี้

² เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 3 ของข้อ 3 ถือว่ามีเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ถ้าสมาชิกตัดสินบนพื้นฐานของการตรวจสอบและประเมินข้อมูลด้านวิทยาศาสตร์ที่มีอยู่สอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของความตกลงนี้ ว่ามาตรฐานระหว่างประเทศ แนวทาง หรือข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องไม่เพียงพอที่จะบรรลุระดับที่เหมาะสมของการคุ้มครองสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช

4. ภายในข้อจำกัดทางด้านทรัพยากรของตน สมาชิกจะต้องมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในองค์การระหว่างประเทศและหน่วยงานในเครือที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการโคเด็กซ์แอลิเมนต์แทเรียส องค์การโรคระบาดสัตว์แห่งโลก และองค์การระหว่างประเทศและองค์การภูมิภาคซึ่งดำเนินการภายใต้กรอบของอนุสัญญาการรักษาพืชระหว่างประเทศ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาและการทบทวนเป็นครั้งคราวเกี่ยวกับมาตรฐาน แนวทาง และข้อเสนอแนะในทุกด้านของมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชภายในองค์กรเหล่านี้

5. คณะกรรมการว่าด้วยมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชตามที่กำหนดไว้ในวรรค 1 และ 4 ของข้อ 12 (ซึ่งจะเรียกโดยความตกลงนี้ว่า “คณะกรรมการ”) จะพัฒนาวิธีการที่จะติดตามกระบวนการของการทำให้เกิดความกลมกลืนกันระหว่างประเทศ และประสานความพยายามในเรื่องนี้กับองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 4

ความเท่าเทียมกัน

1. สมาชิกยอมรับว่ามาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชของสมาชิกอื่นมีความเท่าเทียมกัน ถึงแม้ว่ามาตรการเหล่านี้แตกต่างจากของตน หรือจากมาตรการซึ่งใช้โดยสมาชิกอื่นที่ค้าขายผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกัน หากสมาชิกที่ส่งออกสามารถแสดงอย่างมีหลักเกณฑ์แก่สมาชิกที่นำเข้าได้ว่า มาตรการของตนก่อให้เกิดผลเท่ากับระดับการคุ้มครองสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชที่เหมาะสมของสมาชิกที่นำเข้า เพื่อการนี้ เมื่อมีคำร้องขอจะอนุญาตให้สมาชิกที่นำเข้าสามารถเข้าถึงการตรวจ การทดสอบ และวิธีการอื่นที่เกี่ยวข้องตามสมควร

2. เมื่อมีคำร้องขอ สมาชิกจะต้องหารือกันเพื่อจัดทำความตกลงทวิภาคีและพหุภาคีเกี่ยวกับการยอมรับความเท่าเทียมกันของมาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชที่ระบุไว้

ข้อ 5

การประเมินค่าความเสี่ยง และการกำหนดระดับที่เหมาะสมของ การคุ้มครองสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช

1. สมาชิกจะต้องประกันว่ามาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชของตนตั้งอยู่บนพื้นฐานของการประเมินค่าของความเสี่ยงต่อชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืชตามที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์ โดยคำนึงถึงเทคนิคการประเมินค่าความเสี่ยงที่พัฒนาโดยองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
2. ในการประเมินค่าความเสี่ยง สมาชิกจะต้องคำนึงถึงหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่มีอยู่ ขบวนการและวิธีการผลิตที่เกี่ยวข้อง วิธีการตรวจ การสุ่มตัวอย่างและการทดสอบที่เกี่ยวข้อง การระบาดของโรคหรือแมลงศัตรูพืช การมีอยู่ของเขตที่ปลอดแมลงศัตรูพืชหรือโรค เงื่อนไขด้านนิเวศวิทยาหรือสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง และการกักโรคหรือการบำบัดอื่น
3. ในการประเมินค่าความเสี่ยงต่อชีวิตหรือสุขภาพของสัตว์หรือพืช และการกำหนดมาตรการที่จะใช้เพื่อให้บรรลุถึงระดับที่เหมาะสมของการคุ้มครองสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชจากความเสี่ยงนั้น สมาชิกจะคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง ความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการสูญเสียการผลิตหรือการขายในกรณีที่มีการเข้ามา การเกิดขึ้น หรือการแพร่ขยายของแมลงศัตรูพืชหรือโรค ต้นทุนในการควบคุมหรือกำจัดในอาณาเขตของสมาชิกที่นำเข้า และต้นทุนต่อประสิทธิภาพโดยเปรียบเทียบของทางเลือกต่าง ๆ ในการจำกัดความเสี่ยง
4. ในการกำหนดระดับที่เหมาะสมของการคุ้มครองสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช สมาชิกควรคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการลดผลกระทบที่เป็นการเสื่อมเสียต่อการค้าให้น้อยที่สุด
5. เพื่อวัตถุประสงค์ในการบรรลุถึงความสอดคล้องกันในการใช้แนวคิดเรื่องระดับที่เหมาะสมของการคุ้มครองสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชต่อความเสี่ยงของชีวิต หรือสุขภาพของมนุษย์ หรือชีวิตหรือสุขภาพของสัตว์และพืช

สมาชิกแต่ละรายจะหลีกเลี่ยงการก่อให้เกิดความแตกต่างกันตามอำเภอใจหรือเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่สามารถอธิบายได้อย่างมีเหตุผลของระดับที่ตนเห็นว่าเหมาะสมในสถานการณ์ที่ต่างกัน หากความแตกต่างนั้นก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติหรือข้อจำกัดต่อการค้าระหว่างประเทศโดยแอบแฝง สมาชิกจะต้องร่วมมือกันในคณะกรรมการตามวรรค 1, 2 และ 3 ของข้อ 12 ที่จะพัฒนาแนวทางเพื่อการปฏิบัติตามบทบัญญัตินี้ต่อไปเท่าที่ทำได้ ในการพัฒนาแนวทางการคณะกรรมการจะคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งปวง รวมทั้งลักษณะพิเศษของความเสียดังกล่าวของมนุษย์ ซึ่งคนทั่วไปนำตนเองเข้าสู่ความเสี่ยงนั้นโดยสมัครใจ

6. โดยไม่กระทบกระเทือนวรรค 2 ของข้อ 3 เมื่อมีการก่อตั้งหรือคงไว้ซึ่งมาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชเพื่อให้บรรลุถึงระดับที่เหมาะสมของการคุ้มครองสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช สมาชิกจะประกันว่ามาตรการเหล่านั้นจะไม่เป็นการจำกัดการค้ามากกว่าที่จำเป็นเพื่อบรรลุถึงระดับที่เหมาะสมของการคุ้มครองสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ทางวิชาการและเศรษฐกิจ³

7. ในกรณีที่มีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องไม่เพียงพอ สมาชิกได้อาจใช้มาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชโดยชั่วคราวบนพื้นฐานของข้อมูลในเรื่องนั้นที่มีอยู่ รวมทั้งที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และจากมาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชที่ใช้โดยสมาชิกอื่น ในพหุติการณ์เหล่านั้นสมาชิกจะแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมที่จำเป็นในการประเมินค่าความเสี่ยงอย่างมีเหตุผลมากขึ้นและทบทวนมาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชต่อไปภายในระยะเวลาที่สมควร

³ เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 6 ของข้อ 5 มาตรการหนึ่งจะไม่ถือว่าจำกัดการค้ามากกว่าที่ควร เว้นแต่มีมาตรการอื่นอยู่แล้วตามสมควร เมื่อคำนึงถึงความเป็นไปได้ทางวิชาการและเศรษฐกิจ ซึ่งมาตรการนั้นบรรลุระดับที่เหมาะสมของการคุ้มครองสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช และมีผลจำกัดการค้าน้อยกว่าเป็นอย่างมาก

8. เมื่อสมาชิกใดมีเหตุผลที่เชื่อว่ามาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชใด โดยเฉพาะที่นำมาใช้หรือคงไว้โดยสมาชิกอื่นเป็นการจำกัด หรือมีแนวโน้มที่จะ จำกัดการส่งออกของคน และมาตรการนั้นไม่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของมาตรฐาน ระหว่างประเทศ แนวทาง หรือข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้อง หรือหากไม่มีมาตรฐาน แนวทาง หรือข้อเสนอแนะนั้น สมาชิกนั้นอาจร้องขอคำอธิบายเหตุผลของ การใช้มาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช และสมาชิกที่คงไว้ซึ่งมาตรการนั้น จะให้คำอธิบายดังกล่าว

ข้อ 6

การปรับให้เข้ากับสภาพของภูมิภาครวมทั้ง เขตที่ปลอดแมลงศัตรูพืชหรือโรคและ เขตที่มีการระบาดของแมลงศัตรูพืชหรือโรคน้อย

1. สมาชิกจะต้องประกันว่ามาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชจะได้รับการปรับให้เข้ากับลักษณะสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชของเขตนั้น ไม่ว่าจะเป็น ส่วนทั้งหมดของประเทศ บางส่วนของประเทศ หรือส่วนทั้งหมด หรือบาง ส่วนของหลายประเทศ จากที่ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของผลิตภัณฑ์และที่ซึ่งเป็นจุด หมายของผลิตภัณฑ์ ในการประเมินลักษณะสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชของ ภูมิภาคใด สมาชิกจะคำนึงถึงเงื่อนไข โดยไม่จำกัดเฉพาะในกรณีที่จะกล่าวต่อไป เช่น ระดับการแพร่ระบาดของโรคหรือแมลงศัตรูพืชชนิดใดโดยเฉพาะ โครงการ การกำจัดหรือควบคุมที่มีอยู่ และหลักเกณฑ์หรือแนวทางที่เหมาะสมซึ่งอาจได้ รับการพัฒนาโดยองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

2. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สมาชิกจะยอมรับแนวความคิดเรื่องเขตที่ปลอด แมลงศัตรูพืชหรือโรค และเขตที่มีการระบาดของแมลงศัตรูพืชหรือโรคน้อย การกำหนดเขตเช่นนั้นจะกระทำบนพื้นฐานของปัจจัยต่าง ๆ เช่น ภูมิศาสตร์ ระบบนิเวศน์วิทยา การเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา และประสิทธิภาพของการ ควบคุมด้านสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช

3. สมาชิกผู้ส่งออกซึ่งกล่าวอ้างว่าเขตในอาณาเขตของตนเป็นเขตที่ปลอดจากแมลงศัตรูพืชหรือโรค หรือเป็นเขตที่มีการระบาดของแมลงศัตรูพืชหรือโรคน้อย จะต้องจัดหาหลักฐานที่จำเป็นเกี่ยวกับเรื่องนี้เพื่อที่จะแสดงอย่างมีหลักเกณฑ์แก่สมาชิกที่นำเข้ามาว่า เขตดังกล่าวเป็นหรือมีแนวโน้มที่จะยังเป็นเขตที่ปลอดจากแมลงศัตรูพืชหรือโรค หรือเป็นเขตที่มีการระบาดของแมลงศัตรูพืชหรือโรคน้อยตามลำดับ เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ เมื่อมีคำร้องขอ จะอนุญาตให้ประเทศที่นำเข้ามีสิทธิอันสมควรในอันที่จะเข้าไปทำการตรวจ ทดสอบ และใช้วิธีการอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 7

ความโปร่งใส

สมาชิกจะแจ้งการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เกี่ยวกับมาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช และจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชตามบทบัญญัติของภาคผนวก บี

ข้อ 8

วิธีการควบคุม การตรวจ และการอนุมัติ

สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของภาคผนวก ซี ในการดำเนินการตามวิธีการควบคุม การตรวจ และการอนุมัติ รวมทั้งระบบของชาติคนในการอนุมัติการใช้สารปรุงแต่ง หรือในการกำหนดระดับที่ยอมรับได้ของสิ่งเจือปนในอาหาร เครื่องดื่ม หรืออาหารสัตว์ และมีฉะนั้นจะประกันว่าวิธีการเหล่านั้นไม่ขัดกับบทบัญญัติของความตกลงนี้

ข้อ 9

ความช่วยเหลือทางวิชาการ

1. สมาชิกตกลงที่จะให้ความสะดวกแก่การให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่สมาชิกอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา ไม่ว่าในระดับทวิภาคีหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่เหมาะสม การให้ความช่วยเหลือ

นั้นอาจไม่จำกัดเฉพาะในกรณีที่จะกล่าว เช่น ในด้านเทคโนโลยีของการแปรรูป การวิจัย และโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการจัดตั้งหน่วยงานควบคุมระดับชาติ และอาจอยู่ในรูปของค่าปรึกษา เงินกู้ เงินบริจาค และเงินให้เปล่า รวมทั้งเพื่อ จุดมุ่งหมายในการแสวงหาความชำนาญทางวิชาการ การฝึกอบรมและอุปกรณ์ เพื่อช่วยเหลือประเทศเหล่านั้นปรับตัวต่อและปฏิบัติตามมาตรการสุขอนามัยหรือ สุขอนามัยพืชที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุถึงระดับที่เหมาะสมของการคุ้มครอง สุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชในตลาดส่งออกของตน

2. ในกรณีที่จะต้องลงทุนจำนวนมากเพื่อให้สมาชิกผู้ส่งออกซึ่งเป็น ประเทศกำลังพัฒนาปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชของ สมาชิกที่นำเข้า ฝ่ายหลังจะพิจารณาให้ความช่วยเหลือทางวิชาการเพื่อที่จะ ทำให้สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาคงไว้ และขยายโอกาสการเข้าสู่ตลาดแก่ ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 10

การปฏิบัติเป็นพิเศษและแตกต่าง

1. ในการเตรียมและการใช้มาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช สมาชิก จะคำนึงถึงความจำเป็นเป็นพิเศษของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด

2. ในกรณีที่ระดับที่เหมาะสมของการคุ้มครองสุขอนามัยหรือสุขอนามัย พืชเปิดทางให้มีการนำเข้ามาเป็นระยะ ๆ ซึ่งมาตรการใหม่ทางด้านสุขอนามัย หรือสุขอนามัยพืช ควรจะให้ระยะเวลาที่ยาวกว่าในการปฏิบัติตามแก่ผลิตภัณฑ์ ที่สมาชิกประเทศกำลังพัฒนามีผลประโยชน์ เพื่อให้คงไว้ซึ่งโอกาสในการ ส่งออกของตน

3. เพื่อที่จะประกันว่าสมาชิกประเทศกำลังพัฒนามีความสามารถที่จะ ปฏิบัติตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ เมื่อได้รับการร้องขอ คณะกรรมการมี สิทธิที่จะให้ได้รับข้อยกเว้นจากการปฏิบัติตามพันธกรณีทั้งหมดหรือบางส่วน

ภายใต้ความตกลงนี้ โดยมีการกำหนดรายละเอียด และการจำกัดเวลาแก่ประเทศเหล่านั้น โดยคำนึงถึงความจำเป็นด้านการเงิน การค้าและการพัฒนา

4. สมาชิกควรจะส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการเข้าร่วมอย่างแข็งขันของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาในองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 11

การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท

1. บทบัญญัติของข้อ XXII และ XXIII ของแอกต์ 1994 ตามที่ได้มีการขยายความและใช้บังคับ “ความเข้าใจว่าด้วยการระงับข้อพิพาท” จะใช้กับการปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาทภายใต้ความตกลงนี้ เว้นแต่จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยเฉพาะ
2. ในข้อพิพาทภายใต้ความตกลงนี้ซึ่งเกี่ยวข้องกับประเด็นทางวิทยาศาสตร์หรือวิชาการ คณะผู้พิจารณาจะแสวงหาคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเลือกโดยการหารือระหว่างคณะผู้พิจารณากับคู่กรณีในข้อพิพาท เพื่อการนี้ เมื่อพิจารณาเห็นว่าเหมาะสม คณะผู้พิจารณาอาจจัดตั้งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ปรึกษาด้านเทคนิค หรือหารือกับองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องตามคำร้องขอของคู่ภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาท หรือตามความริเริ่มของตน
3. ไม่มีสิ่งใดในความตกลงนี้ที่จะลดรอนสิทธิของสมาชิกภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศอื่น รวมทั้งควรใช้สิทธิในการใช้ฐานะของฝ่ายบริหารในองค์การระหว่างประเทศในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท หรือกลไกการระงับข้อพิพาทขององค์การระหว่างประเทศอื่น หรือที่เกิดขึ้นภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศใด ๆ

ข้อ 12

การบริหาร

1. คณะกรรมการว่าด้วยมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชจะได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นเวทีปกคิของการหารือกัน คณะกรรมการจะปฏิบัติหน้าที่ซึ่งจำเป็นเพื่อปฏิบัติตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ และสานต่อซึ่งวัตถุประสงค์ของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการทำให้เกิดความกลมกลืนกัน คณะกรรมการจะตัดสินใจโดยฉันทามติ
2. คณะกรรมการจะส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการหารือหรือเจรจาเป็นครั้งคราวระหว่างสมาชิกในเรื่องสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชโดยเฉพาะ คณะกรรมการจะส่งเสริมสมาชิกทั้งหมดให้ใช้มาตรฐานระหว่างประเทศ แนวทาง หรือข้อเสนอแนะ และในการนี้จะสนับสนุนการหารือและค้นคว้าทางวิชาการโดยมีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มการประสานงานและรวมเข้าด้วยกันของระบบและแนวทางทางสากล และของชาติเกี่ยวกับการอนุมัติการใช้สารปรุงแต่งในอาหาร หรือในการกำหนดระดับการยอมรับได้ของสิ่งเจือปนในอาหาร เครื่องดื่ม หรืออาหารสัตว์
3. คณะกรรมการจะดำรงไว้ซึ่งการติดต่ออย่างใกล้ชิดกับองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องในสาขาการคุ้มครองสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคณะกรรมการโคเด็กซ์แอลิเมนแทเรียส องค์การโรคระบาดสัตว์แห่งโลก และสำนักเลขาธิการอนุสัญญาอารักขาพืชระหว่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์ในการแสวงหาคำแนะนำทางวิทยาศาสตร์และวิชาการที่ดีที่สุดที่อาจจะหาได้เพื่อการบริหารงานของความตกลงนี้ และเพื่อประกันว่าจะมีการหลีกเลี่ยงการดำเนินการอย่างซ้ำซ้อนโดยไม่จำเป็น
4. คณะกรรมการจะพัฒนาวิธีการที่จะติดตามกระบวนการของการทำให้เกิดความกลมกลืนระหว่างประเทศ และการใช้มาตรฐานระหว่างประเทศ แนวทาง หรือข้อเสนอแนะ เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ คณะกรรมการร่วมกับองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องจะจัดทำรายชื่อของมาตรฐานระหว่างประเทศ

แนวทาง หรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะมีผลกระทบต่อการค้าเป็นอย่างมาก รายชื่อนั้นควรจะรวมถึงมาตรฐานระหว่างประเทศ แนวทาง หรือข้อเสนอแนะที่สมาชิกได้แสดงไว้ว่าได้ใช้เป็นเงื่อนไขสำหรับการนำเข้า หรือใช้เป็นพื้นฐานซึ่งทำให้เกิดลักษณะที่เป็นไปตามมาตรฐานเหล่านั้นสามารถเข้าสู่ตลาดของตนได้ ในกรณีซึ่งสมาชิกไม่ใช้มาตรฐานระหว่างประเทศ แนวทาง หรือข้อเสนอแนะเป็นเงื่อนไขในการนำเข้า สมาชิกนั้นควรแสดงผลเช่นว่า และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เหตุผลว่าสมาชิกพิจารณาหรือไม่ว่ามาตรฐานนั้นไม่เข้มงวดเพียงพอที่จะให้เกิดระดับที่เหมาะสมของการคุ้มครองสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชถ้าสมาชิกเปลี่ยนแปลงท่าทีของตน หลังจากได้มีการแสดงการใช้มาตรฐาน แนวทาง หรือข้อเสนอแนะเป็นเงื่อนไขในการนำเข้า สมาชิกควรให้คำอธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงและแจ้งสำนักเลขาธิการ รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่การแจ้งและการอธิบายนั้นได้มีการจัดทำตามวิธีการของภาคผนวก บี

5. เพื่อหลีกเลี่ยงการดำเนินการอย่างซ้ำซ้อนโดยไม่จำเป็น คณะกรรมการอาจตัดสินใจตามที่เห็นสมควร ในการใช้ข้อมูลซึ่งเกิดขึ้นจากวิธีการทั้งหลาย ซึ่งใช้อยู่ในองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกิดจากการแจ้ง

6. บนพื้นฐานของการริเริ่มจากสมาชิกใด คณะกรรมการอาจเชิญองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง หรือหน่วยงานในเครือ โดยผ่านช่องทางที่เหมาะสม เพื่อตรวจสอบเรื่องใดโดยเฉพาะซึ่งเกี่ยวกับมาตรฐานใดโดยเฉพาะ แนวทาง หรือข้อเสนอแนะใด รวมถึงพื้นฐานของการไม่ใช้เงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในวรรค 4

7. คณะกรรมการจะต้องทบทวนการดำเนินการและการปฏิบัติตามความตกลงนี้เมื่อครบสามปีหลังจากวันที่มีผลใช้บังคับของความตกลงฉบับลิวทิงโฮ และหลังจากนั้นเมื่อมีความจำเป็น เมื่อเห็นว่าเหมาะสม คณะกรรมการอาจยื่นข้อเสนอต่อคณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าเพื่อให้แก้ไขด้วยบทของความตกลงนี้ โดยคำนึงถึงประสบการณ์ที่ได้รับจากการปฏิบัติตามความตกลงของตน เป็นอาทิ

ข้อ 13

การปฏิบัติตาม

สมาชิกจะรับผิดชอบอย่างเต็มที่ภายใต้ความตกลงนี้ในการปฏิบัติตามพันธกรณีทั้งปวงที่ได้กำหนดไว้ ณ ที่นี้ สมาชิกจะกำหนดและปฏิบัติตามมาตรการและกลไกที่เป็นประโยชน์เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตามบทบัญญัติของความตกลงนี้โดยหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากองค์กรรัฐบาลส่วนกลาง สมาชิกจะใช้มาตรการที่มีเหตุผลดังกล่าวซึ่งตนอาจมีอยู่เพื่อประกันว่าหน่วยงานซึ่งมิใช่รัฐบาลภายในอาณาเขตของตน รวมทั้งองค์กรภูมิภาคซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในอาณาเขตของตนเป็นสมาชิกอยู่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของความตกลงนี้ นอกเหนือจากนี้ สมาชิกจะต้องไม่ใช้มาตรการซึ่งมีผลไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม บังคับหรือส่งเสริมให้หน่วยงานภูมิภาคหรือที่มีใช้ของรัฐบาลหรือองค์กรรัฐบาลส่วนท้องถิ่นที่จะกระทำการในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลงนี้ สมาชิกจะประกันว่าตนจะพึงพาบริการของหน่วยงานที่มีใช้ของรัฐบาลในการปฏิบัติตามมาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพิเศษเฉพาะในกรณีที่หน่วยงานเหล่านี้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของความตกลงนี้เท่านั้น

ข้อ 14

บทบัญญัติสุดท้าย

สมาชิกประเทศพัฒนาน้อยที่สุดอาจเลื่อนการบังคับใช้บทบัญญัติของความตกลงนี้เป็นเวลาห้าปีหลังจากวันที่มีผลใช้บังคับของความตกลงดับลิวิโอ ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพิเศษซึ่งกระทบต่อการนำเข้าหรือผลิตภัณฑ์นำเข้า สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาอื่นอาจเลื่อนการบังคับใช้บทบัญญัติของความตกลงนี้ที่มีใช้วรรค 8 ของข้อ 5 และข้อ 7 เป็นเวลาสองปีหลังจากวันที่มีผลใช้บังคับของความตกลงดับลิวิโอ ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพิเศษที่มีอยู่ซึ่งกระทบต่อการนำเข้าหรือผลิตภัณฑ์นำเข้า หากการบังคับใช้นั้นมีอาจกระทำได้นี้เนื่องจากขาดความเชี่ยวชาญทางวิชาการ โครงสร้างพื้นฐานทางเทคนิค หรือทรัพยากร

ภาคผนวก เอ

คำจำกัดความ⁴

1. **มาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช** - มาตรการใดที่ใช้ :
 - (เอ) เพื่อคุ้มครองชีวิตหรือสุขภาพสัตว์หรือพืชภายในอาณาเขตของสมาชิกจากความเสี่ยงซึ่งเกิดจากการเข้ามา การเกิดขึ้น หรือการแพร่ขยายของแมลงศัตรูพืช โรค สิ่งมีชีวิตที่เป็นพาหะของโรค หรือสิ่งมีชีวิตที่ทำให้เกิดโรค
 - (บี) เพื่อคุ้มครองชีวิตหรือสุขภาพมนุษย์หรือสัตว์ภายในอาณาเขตของสมาชิกจากความเสี่ยงซึ่งเกิดจากการใช้สารปรุงแต่ง สิ่งเจือปน สารพิษ หรือสิ่งมีชีวิตที่ทำให้เกิดโรคในอาหาร เครื่องดื่ม หรืออาหารสัตว์
 - (ซี) เพื่อคุ้มครองชีวิตหรือสุขภาพมนุษย์ภายในอาณาเขตของสมาชิกจากความเสี่ยงซึ่งเกิดจากโรคที่มีสัตว์ พืช หรือผลิตภัณฑ์จากสิ่งเหล่านั้นเป็นพาหะ หรือจากการเข้ามา การเกิดขึ้น หรือการแพร่ขยายของแมลงศัตรูพืช หรือ
 - (ดี) เพื่อป้องกันหรือจำกัดความเสียหายอื่นภายในอาณาเขตของสมาชิกจากการเข้ามา การเกิดขึ้น หรือการแพร่ขยายของแมลงศัตรูพืช

⁴ เพื่อความมุ่งประสงค์ของคำจำกัดความเหล่านี้ “สัตว์” ให้รวมถึงปลาและสัตว์ป่า “พืช” ให้รวมถึงป่าไม้และพืชพันธุ์ป่า “แมลงศัตรูพืช” ให้รวมวัชพืช และ “สิ่งเจือปน” ให้รวมยาฆ่าแมลงและสารตกค้างในยาสำหรับรักษาสัตว์และสิ่งแปลกปลอมอื่น ๆ

มาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชรวมถึงกฎหมาย กฎศีกา ข้อบังคับ ข้อกำหนด และวิธีการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะหลักเกณฑ์ พิจารณาผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้าย ขบวนการและวิธีการผลิต การทดสอบ การตรวจ การออกใบรับรอง และวิธีการอนุมัติ การปฏิบัติทางด้านกักพืชหรือสัตว์รวมทั้ง ข้อกำหนดซึ่งเกี่ยวข้องกับการขนส่งสัตว์หรือพืช หรือเกี่ยวกับวัตถุที่จำเป็น สำหรับการดำรงอยู่ของสัตว์หรือพืชในระหว่างการขนส่ง การจัดหาวิธีการทาง สถิติที่เกี่ยวข้อง วิธีการสุ่มตัวอย่าง และวิธีการประเมินค่าความเสี่ยง และ ข้อกำหนดการบรรจุหีบห่อ และการปิดฉลากซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับความ ปลอดภัยของอาหาร

2. **การทำให้เกิดความกลมกลืน** - การก่อให้เกิดขึ้น การยอมรับ และ การใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชที่เหมือนกันโดยสมาชิกที่แตกต่างกัน

3. **มาตรฐานระหว่างประเทศ แนวทาง และข้อเสนอแนะ**

- (เอ) เพื่อความปลอดภัยด้านอาหาร มาตรฐาน แนวทาง และ ข้อเสนอแนะที่กำหนดโดยคณะกรรมการโคเด็กซ์แอลิเมน เทเรียสเกี่ยวกับสารปรุงแต่งในอาหาร สารตกค้างในยาฆ่าแมลง และยาสำหรับรักษาสัตว์ สิ่งเจือปน วิธีการวิเคราะห์และ สุ่มตัวอย่าง และข้อปฏิบัติและแนวทางเกี่ยวกับข้อปฏิบัติด้าน สุขลักษณะ
- (บี) เพื่อสุขภาพสัตว์ และโรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน มาตรฐาน แนวทาง และข้อเสนอแนะที่พัฒนาภายใต้การอุปถัมภ์ของ องค์การโรคระบาดสัตว์แห่งโลก
- (ซี) เพื่อสุขภาพของพืช มาตรฐานระหว่างประเทศ แนวทาง และ ข้อเสนอแนะที่พัฒนาภายใต้การอุปถัมภ์ของสำนักเลขาธิการ อนุสัญญาอารักขาพืชระหว่างประเทศโดยความร่วมมือกับ องค์การภูมิภาคซึ่งดำเนินการภายในกรอบของอนุสัญญา

อารักขาพืชระหว่างประเทศ และ

- (ดี) สำหรับเรื่องที่ไม่ครอบคลุมโดยองค์การข้างต้น มาตรฐานที่เหมาะสม แนวทาง และข้อเสนอแนะที่ประกาศใช้โดยองค์การระหว่างประเทศอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งเปิดโอกาสให้สมาชิกทั้งปวงเข้าเป็นสมาชิกได้ตามที่ระบุโดยคณะกรรมการ

4. การประเมินค่าความเสี่ยง - การประเมินความเป็นไปได้ของการเข้ามา การเกิดขึ้น หรือการแพร่ขยายของแมลงศัตรูพืช หรือโรภายในอาณาเขตของสมาชิกผู้นำเข้าเป็นไปตามมาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช ซึ่งอาจใช้อยู่ และการประเมินผลที่อาจเกิดขึ้นและตามมาทางด้านเศรษฐกิจและชีววิทยาซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการเข้ามา การเกิดขึ้น หรือการแพร่ขยายดังกล่าว หรือการประเมินแนวโน้มซึ่งจะมีผลเสียต่อสุขภาพมนุษย์หรือสัตว์ ซึ่งเกิดจากการมีสารปรุงแต่ง สิ่งเจือปน สารพิษหรือสิ่งมีชีวิตที่ทำให้เกิดโรคในอาหาร เครื่องดื่ม หรืออาหารสัตว์

5. ระดับที่เหมาะสมของการคุ้มครองสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช - ระดับของการคุ้มครองซึ่งถือว่าเหมาะสมโดยสมาชิก ที่กำหนดมาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชเพื่อคุ้มครองชีวิตหรือสุขภาพมนุษย์ สัตว์ หรือพืชภายในอาณาเขตตน

หมายเหตุ : มีสมาชิกหลายประเทศที่อ้างถึงแนวคิดนี้ว่า “ระดับที่ยอมรับได้ของความเสี่ยง”

6. เขตปลอดแมลงศัตรูพืชหรือโรค - เขตไม่ว่าจะเป็นส่วนทั้งหมดของประเทศ บางส่วนของประเทศ หรือส่วนทั้งหมด หรือบางส่วนของหลายประเทศ ซึ่งได้รับการระบุโดยเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจว่าแมลงศัตรูพืชหรือโรคมิได้เกิดขึ้น

หมายเหตุ : เขตปลอดแมลงศัตรูพืชหรือโรคอาจล้อม ถูกล้อมโดย

หรือติดกับเขตใดไม่ว่าอยู่ภายในบางส่วนของประเทศ หรือในขอบเขตทางภูมิศาสตร์ ซึ่งรวมถึงบางส่วน หรือส่วนทั้งหมดของหลายประเทศ ซึ่งเป็นที่รู้จักว่าแมลงศัตรูพืชหรือโรคเฉพาะเกิดขึ้นแต่อยู่ภายใต้มาตรการควบคุมระดับภูมิภาคเช่น การกำหนดการกักครอง การตรวจตรา และเขตกันชนที่จะจำกัดหรือกำจัดแมลงศัตรูพืชหรือโรคเช่นว่า

7. เขตซึ่งมีการระบาดของแมลงศัตรูพืชหรือโรคน้อย - เขตไม่ว่าจะเป็นส่วนทั้งหมดของประเทศ บางส่วนของประเทศ หรือส่วนทั้งหมดหรือบางส่วนของหลายประเทศ ซึ่งได้รับการระบุโดยเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจว่าแมลงศัตรูพืชหรือโรคเกิดขึ้นในระดับต่ำ และซึ่งอยู่ภายใต้มาตรการติดตามควบคุมหรือการกำจัดที่มีประสิทธิภาพ

ภาคผนวก บี

ความโปร่งใสของข้อบังคับว่าด้วยสุขอนามัย และสุขอนามัยพืช

การพิมพ์โฆษณาข้อบังคับ

1. สมาชิกจะประกันว่าข้อบังคับว่าด้วยสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชทั้งปวง⁵ ซึ่งได้มีการนำมาใช้จะได้รับการพิมพ์โฆษณาโดยพลันในลักษณะที่จะทำให้สมาชิกที่สนใจคุ้นเคยกับข้อบังคับเช่นว่า
2. เว้นแต่ในพฤติการณ์เร่งด่วน สมาชิกจะอนุญาตให้มีช่วงเวลาพอสมควรระหว่างการพิมพ์โฆษณาข้อบังคับว่าด้วยสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช และการมีผลใช้บังคับเพื่อให้เวลาแก่ผู้ผลิตในประเทศสมาชิกที่ส่งออก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่ประเทศสมาชิกกำลังพัฒนา ที่จะเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์ และวิธีการผลิตของตนให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประเทศสมาชิกที่นำเข้า

จุดตอบข้อซักถาม

3. สมาชิกแต่ละรายจะประกันว่าจะมีจุดตอบข้อซักถามอยู่หนึ่งแห่งซึ่งรับผิดชอบในการให้คำตอบแก่คำถามที่มีเหตุผลทั้งปวงจากสมาชิกที่สนใจรวมทั้งการให้เอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับ

(เอ) ข้อบังคับว่าด้วยสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชใด ๆ ที่ได้ใช้หรือ
เสนอจะใช้ภายในอาณาเขตของตน

⁵ มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช เช่น กฎหมาย กฎฎีกาหรือกฎซึ่งมีการใช้โดยทั่วไป

- (บ) วิธีการควบคุมและตรวจสอบ การปฏิบัติด้านการผลิตและการปฏิบัติด้านการกักพืชและสัตว์ ระดับที่ยอมรับได้ของยาฆ่าแมลง และวิธีการอนุมัติสารปรุงแต่งในอาหาร ซึ่งใช้บังคับอยู่ในอาณาเขตของตน
- (ค) วิธีการประเมินค่าความเสี่ยง ปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณา รวมทั้งการกำหนดระดับที่เหมาะสมของการป้องกันสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช
- (ด) สมาชิกภาพและการเข้าร่วมของสมาชิก หรือขององค์กรที่เกี่ยวข้องในอาณาเขตของตน ในองค์การและระบบระหว่างประเทศและภูมิภาคด้วยสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช รวมทั้งในความตกลงและข้อตกลงทวิภาคีและพหุภาคี ภายในขอบเขตของความตกลงนี้ และด้วยบทของความตกลงและข้อตกลงดังกล่าว

4. สมาชิกจะประกันว่าเมื่อสมาชิกที่สนใจร้องขอสำเนาเอกสารใด เอกสารนั้นจะมีการจัดส่งให้โดยคิดราคาเดียวกัน (หากคิดราคา) กับคนชาติ⁶ ของสมาชิกที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้โดยไม่รวมค่าขนส่ง

วิธีการแจ้ง

5. เมื่อใดก็ตามที่ไม่มีมาตรฐานระหว่างประเทศ แนวทาง หรือข้อเสนอแนะ หรือเนื้อหาของข้อบังคับเกี่ยวกับสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชที่เสนอจะนำ

⁶ เมื่อมีการระบุถึง “คนชาติ” ในความตกลงนี้ ในกรณีอาณาเขตศุลกากรที่แยกกันของสมาชิกดับบลิวทีโอที่เป็นอาณาเขตศุลกากรแตกต่างหาก ให้ถือว่าคำนี้หมายถึง บุคคลทั้งธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งมีภูมิลำเนา หรือมีสถานประกอบการอุตสาหกรรม หรือพาณิชย์กรรมที่แท้จริง และมีผลในอาณาเขตศุลกากรนั้น

มาใช้มีความแตกต่างเป็นอย่างมากกับเนื้อหาของมาตรฐานระหว่างประเทศ แนวทาง หรือข้อเสนอแนะ และหากข้อบังคับนั้นอาจมีผลกระทบเป็นอย่างมาก ต่อการค้าของสมาชิกอื่น สมาชิกจะต้อง

- (เอ) พิมพ์โฆษณาประกาศตั้งแต่ในระยะแรกในลักษณะที่จะทำให้สมาชิกที่สนใจมีความคุ้นเคยกับข้อเสนอที่จะนำข้อบังคับใดมาใช้
- (บี) แจ้งแก่สมาชิกอื่นโดยผ่านสำนักเลขาธิการถึงผลิตภัณฑ์ที่จะอยู่ภายใต้ข้อบังคับนั้น รวมทั้งแสดงอย่างสั้น ๆ ถึงวัตถุประสงค์ และเหตุผลของข้อบังคับที่เสนอนำมาใช้นั้น การแจ้งดังกล่าว จะมีขึ้นในระยะแรก เมื่อยังคงมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง และนำความคิดเห็นต่าง ๆ มาประกอบการพิจารณาได้
- (ซี) จัดหาสำเนาของข้อบังคับที่เสนอให้แก่สมาชิกอื่นเมื่อมีคำร้องขอและเมื่อเป็นไปได้ แสดงให้เห็นว่าส่วนใดมีสาระที่เบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานระหว่างประเทศ แนวทาง หรือข้อเสนอแนะ
- (ดี) ให้เวลาที่เหมาะสมแก่สมาชิกอื่นที่จะแสดงความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษร หรือเกี่ยวกับความเห็นเหล่านั้นเมื่อมีคำร้องขอ และนำความเห็นและผลของการหารือมาเป็นข้อพิจารณาโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ

6. อย่างไรก็ดีตาม เมื่อปัญหาเร่งด่วนเกี่ยวกับการคุ้มครองสุขภาพเกิดขึ้น หรือถูกคามว่าจะเกิดขึ้นแก่สมาชิกใด สมาชิกนั้นอาจไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในวรรค 5 ของภาคผนวกนี้ถ้าคนเห็นว่าจำเป็น โดยมีเงื่อนไขว่าสมาชิกนั้น

- (เอ) แจ้งสมาชิกอื่นโดยทันทีโดยผ่านสำนักเลขาธิการถึงข้อบังคับ และผลิตภัณฑ์ใดที่อยู่ในข้อบังคับ โดยแสดงอย่างย่อถึงวัตถุประสงค์และเหตุผลของข้อบังคับรวมทั้งลักษณะของปัญหาเร่งด่วนนั้น

- (บี) จัดหาสำเนาของข้อบังคับให้แก่สมาชิกอื่นเมื่อมีคำร้องขอ
- (ซี) ให้โอกาสสมาชิกอื่นแสดงความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษร หรือเกี่ยวกับความเห็นนั้นเมื่อมีคำร้องขอ และนำความเห็นและผลของการหารือมาพิจารณา

7. การแจ้งแก่สำนักเลขาธิการจะทำได้เป็นภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส หรือภาษาสเปน

8. ถ้าได้รับคำร้องขอจากสมาชิกอื่น สมาชิกประเทศพัฒนาแล้วจะจัดหาสำเนาของเอกสารให้ หรือในกรณีที่มีเอกสารจำนวนมาก สรุปใจความของเอกสารดังกล่าวคู่ไปกับคำแจ้งโดยเฉพาะเป็นภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส หรือภาษาสเปน

9. สำนักเลขาธิการจะเวียนสำเนาของคำแจ้งแก่สมาชิกทั้งปวงและองค์การระหว่างประเทศที่สนใจโดยพลัน และดึงความสนใจของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาต่อคำแจ้งใด ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ที่สมาชิกล้วนมีผลประโยชน์โดยเฉพาะ

10. สมาชิกจะแต่งตั้งหน่วยงานรัฐบาลกลางเพียงหน่วยเดียวให้รับผิดชอบในการดำเนินการในระดับชาติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวกับวิธีการแจ้งตามวรรค 5, 6, 7 และ 8 ของภาคผนวกนี้

ข้อสงวนโดยทั่วไป

11. ไม่มีสิ่งใดในความตกลงนี้จะตีความได้ว่าเป็นการกำหนดให้

- (เอ) จัดหาให้ซึ่งรายละเอียด หรือสำเนาของร่างหรือการพิมพ์โฆษณาด้วยบทใดซึ่งไม่อยู่ในภาษาของสมาชิก เว้นแต่ที่ระบุในวรรค 8 ของภาคผนวกนี้ หรือ
- (บี) สมาชิกต้องเปิดเผยข้อมูลลับซึ่งอาจขัดขวางการบังคับการตามกฎหมายว่าด้วยสุขนามัยหรือสุขนามัยพืช หรือซึ่งอาจกระทบกระเทือนผลประโยชน์ทางพาณิชย์โดยชอบธรรมของวิสาหกิจใดโดยเฉพาะ

ภาคผนวก จี

การควบคุม การตรวจสอบ และวิธีการอนุมัติ⁷

1. ในส่วนซึ่งเกี่ยวกับวิธีการตรวจสอบและประกันการปฏิบัติตามมาตรการ
สุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช สมาชิกจะต้องประกันว่า

- (เอ) วิธีการนั้นจะต้องได้รับการปฏิบัติและเสร็จลุล่วงโดยปราศจาก
ความล่าช้าที่ไม่จำเป็นและไม่เป็นไปในลักษณะที่ทำให้ความ
อนุเคราะห์แก่ผลิตภัณฑ์นำเข้าน้อยกว่าผลิตภัณฑ์ภายใน
ประเทศที่คล้ายคลึงกัน
- (บี) จะมีการพิมพ์โฆษณาระยะเวลามาตรฐานในการดำเนินการของ
แต่ละวิธีการหรือจะได้มีการแจ้งระยะเวลาดำเนินการที่อาจคาด
คะเนได้แก่ผู้ยื่นคำขอ เมื่อได้รับคำร้องขอ องค์กรที่มีอำนาจจะ
ตรวจสอบความสมบูรณ์ของเอกสารและแจ้งแก่ผู้ยื่นคำขอใน
ลักษณะชัดเจนและสมบูรณ์ถึงความบกพร่องใดโดยพลัน องค์กร
ที่มีอำนาจจะแจ้งผลการดำเนินการตามวิธีการในลักษณะชัดเจน
และสมบูรณ์แก่ผู้ยื่นคำขอโดยเร็วที่สุดเพื่อว่าหากจำเป็นจะมี
การแก้ไขได้ แม้ว่าคำร้องขอนั้นจะบกพร่อง องค์กรที่มีอำนาจ
จะดำเนินการตามวิธีการนั้นเท่าที่จะทำได้ถ้าผู้ยื่นคำขอร้องขอ
และเมื่อมีการร้องขอ ผู้ยื่นคำขอจะได้รับทราบถึงขั้นตอนความ
คืบหน้าของวิธีการ และจะได้รับคำอธิบายถึงสาเหตุแห่งความ
ล่าช้าใด ๆ

⁷ การควบคุม การตรวจสอบ และวิธีการอนุมัติ รวมถึง วิธีการสำหรับส่วนตัวอย่าง
การทดสอบ และการออกใบรับรอง เป็นอาทิ

- (จ) ข้อกำหนดเรื่องข้อมูลจะมีอยู่เพียงที่จำเป็นเพื่อวิธีการควบคุม การตรวจสอบ และการอนุมัติที่เหมาะสม รวมทั้งเพื่อการ อนุมัติการใช้สารปรุงแต่ง หรือเพื่อกำหนดระดับที่ยอมรับ ได้ของสิ่งเจือปนในอาหาร เครื่องดื่ม หรืออาหารสัตว์
- (ด) ความลับของข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์นำเข้าซึ่งเกิดขึ้นจาก หรือที่ได้มีการจัดให้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการ ตรวจสอบและการอนุมัติ จะได้รับการถือปฏิบัติในลักษณะที่ไม่ ด้อยไปกว่าที่ปฏิบัติกับผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ และใน ลักษณะที่ผลประโยชน์ทางพาณิชย์โดยชอบธรรมจะได้รับการ ค้ำครอง
- (อี) ข้อกำหนดสำหรับการควบคุม การตรวจสอบ และการอนุมัติ แต่ละตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ จะจำกัดเพียงเท่าที่มีเหตุผลและ จำเป็น
- (เอฟ) ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บสำหรับวิธีการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์นำ เข้าจะเป็นธรรมโดยสอดคล้องกับค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจาก ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศที่คล้ายคลึงกันหรือผลิตภัณฑ์ที่มีต้น กำเนิดในสมาชิกอื่นใด และไม่ควรจะสูงกว่าต้นทุนที่แท้จริง ของการบริการ
- (จี) หลักเกณฑ์เดียวกันจะถูกนำมาใช้ในการกำหนดที่ตั้งของสถานที่ ทำการซึ่งต้องใช้ในวิธีการ และในการเลือกตัวอย่างของ ผลิตภัณฑ์ที่นำเข้า เช่นเดียวกับผลิตภัณฑ์ภายในประเทศเพื่อ ลดความไม่สะดวกแก่ผู้ยื่นคำร้อง ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือ ตัวแทนให้น้อยที่สุด
- (เอช) เมื่อใดก็ตามที่ลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์เปลี่ยนแปลงไปหลัง จากมีการควบคุมและตรวจสอบตามข้อบังคับที่ใช้อยู่ วิธีการ

สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการแก้ไขแล้วจะจำกัดเพียงเท่าที่จำเป็น เพื่อกำหนดว่ามีความมั่นใจอย่างเพียงพอว่าผลิตภัณฑ์นั้นยังคงเป็นไปตามข้อบังคับที่เกี่ยวข้องหรือไม่ และ

- (ไอ) วิธีการมีอยู่เพื่อทบทวนคำร้องทุกข์เกี่ยวกับการดำเนินการตามวิธีการนั้นและดำเนินการแก้ไข เมื่อคำร้องทุกข์นั้นรับฟังได้

ในกรณีที่สมาชิกผู้นำเข้าใช้ระบบเพื่อการอนุมัติการใช้สารปรุงแต่งในอาหารหรือเพื่อกำหนดระดับที่ยอมรับได้ของสิ่งเจือปนในอาหาร เครื่องดื่ม หรืออาหารสัตว์ซึ่งห้าม หรือจำกัดการเข้าสู่ตลาดภายในของตนสำหรับผลิตภัณฑ์ที่อยู่บนพื้นฐานที่ไม่มีการอนุมัติ สมาชิกผู้นำเข้าจะต้องพิจารณาใช้มาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องเป็นพื้นฐานสำหรับการให้เข้าจนกว่าจะได้ตัดสินใจครั้งสุดท้าย

2. ในกรณีที่มาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชได้ระบุการควบคุมที่ระดับของการผลิต สมาชิกซึ่งมีการผลิตเกิดขึ้นในอาณาเขตของตน จะให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกการควบคุม และการทำงานของหน่วยงานที่ควบคุมนั้น

3. ไม่มีสิ่งใดในความตกลงนี้จะเป็นการห้ามสมาชิกที่จะดำเนินการตรวจสอบที่สมเหตุสมผลภายในอาณาเขตของตน

ความตกลงว่าด้วยสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

บรรดาสมาชิก

โดยระลึกว่าบรรดารัฐมนตรีได้ตกลงกันที่ปุนตา เดล เอสเตว่า “การเจรจาในเรื่องสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มจะมุ่งไปในการกำหนดรูปแบบที่จะทำให้มีการนำภาคสิ่งทอกลับเข้าไปอยู่ภายใต้เกดต์ในที่สุด โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของกฎเกณฑ์และวินัยของเกดต์ที่เข้มแข็งขึ้น ซึ่งจะเป็นการเกื้อหนุนต่อวัตถุประสงค์ของการเปิดเสรีการค้ามากขึ้นด้วยเช่นกัน”

โดยระลึกเช่นเดียวกันว่า ข้อตัดสินใจของคณะกรรมการเจรจาการค้าเมื่อเดือนเมษายน 1989 ตกลงว่า กระบวนการของการนำภาคสิ่งทอกลับเข้าไปอยู่ภายใต้เกดต์ควรเริ่มต้นหลังการสรุปผลการเจรจาการค้าหลายฝ่ายรอบอุรุกวัย และควรมีลักษณะเป็นไปอย่างก้าวหน้า

โดยระลึกต่อไปว่าเป็นที่ตกลงกันว่าควรจะมีการให้การปฏิบัติเป็นพิเศษแก่สมาชิกประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

ณ ที่นี้ จึงตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

1. ความตกลงนี้กำหนดบทบัญญัติให้สมาชิกถือปฏิบัติในระหว่างช่วงเวลาปรับเปลี่ยนสำหรับการนำภาคสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มกลับเข้าไปอยู่ภายใต้เกดต์ 1994
2. สมาชิกตกลงที่จะใช้บทบัญญัติวรรค 18 ของข้อ 2 และวรรค 6 (บี) ของข้อ 6 ในทางที่จะเป็นการเพิ่มความเข้มแข็งไปได้ในการเข้าสู่ตลาดของผู้ผลิต

รายเล็ก และการพัฒนาโอกาสสำคัญ ๆ ทาง การพาณิชย์แก่ผู้ส่งออกรายใหม่ใน สาขาการค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม¹

3. สมาชิกจะต้องคำนึงถึงสถานการณ์ของสมาชิกอื่นที่ไม่ได้รับพิธีสารต่อ อาชญากรรมเกี่ยวกับการค้าสิ่งทอระหว่างประเทศ (ซึ่งต่อไปนี้ในความตกลงนี้ จะเรียกว่า “เอ็มเอฟเอ”) ตั้งแต่ปี 1986 และจะให้การปฏิบัติเป็นพิเศษในการใช้ บทบัญญัติของความตกลงนี้เท่าที่จะทำได้
4. สมาชิกตกลงว่า ผลประโยชน์เฉพาะของสมาชิกผู้ผลิตฝ่ายส่งออก ควรสะท้อนอยู่ในการปฏิบัติตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ โดยการปรึกษาหารือกับสมาชิกเหล่านั้น
5. เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกในการนำากสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มกลับ เข้าไปอยู่ภายใต้เกดต์ 1994 สมาชิกควรยอมให้มีการปรับตัวทางอุตสาหกรรม ด้วยตัวเองอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มการแข่งขันในตลาดของตน
6. เว้นแต่จะกำหนดเป็นอย่างอื่นในความตกลงนี้ บทบัญญัติในความ ตกลงนี้จะไม่กระทบต่อสิทธิและพันธกรณีของสมาชิกภายใต้บทบัญญัติของ ความตกลงดับบลิวทีโอ และความตกลงพหุภาคีทั้งหลาย
7. ผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มที่ความตกลงนี้ใช้บังคับกำหนดไว้ใน ภาคผนวก

¹ สินค้าออกจากสมาชิกประเทศพัฒนาน้อยที่สุดอาจได้รับประโยชน์จากบทบัญญัตินี้ เช่นเดียวกันเท่าที่จะเป็นไปได้

ข้อ 2

1. ให้สมาชิกผู้คงใช้ข้อจำกัดแจ้งให้องค์กรกำกับดูแลสิ่งทอดตามที่กำหนดไว้ในข้อ 8 (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกกันว่า ทีเอ็มบี) ทราบโดยละเอียดถึงข้อจำกัดด้านปริมาณทั้งปวงในความตกลงทวิภาคีที่คงใช้อยู่ภายใต้ข้อ 4 หรือที่ได้แจ้งไว้ภายใต้ข้อ 7 หรือข้อ 8 ของความตกลงเอ็มเอฟเอ ที่มีผลใช้บังคับก่อนวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ ภายใน 60 วัน หลังจากวันที่ดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ โดยระบุรายละเอียดทั้งหมดรวมทั้งระดับที่จำกัด อัตราการเติบโต และบทบัญญัติเรื่องความยืดหยุ่น บรรดาสมาชิกตกลงว่า นับตั้งแต่วันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ ข้อจำกัดทั้งปวงเช่นว่านั้นที่คงใช้อยู่ระหว่างภาคีสัญญาภาคี 1947 และที่ใช้อยู่ในวันก่อนการใช้บังคับดังกล่าวจะอยู่ภายใต้บทบัญญัติของความตกลงนี้

2. ทีเอ็มบีจะเวียนการแจ้งเหล่านี้แก่สมาชิกทั้งปวงเพื่อทราบ และเปิดโอกาสให้สมาชิกใดส่งข้อสังเกตตามที่ตนเห็นว่าเหมาะสมเกี่ยวกับการแจ้งดังกล่าวแก่ทีเอ็มบีภายใน 60 วันหลังจากที่มีการเวียนข้อมูลเหล่านั้น ข้อสังเกตเหล่านั้นจะเวียนให้แก่สมาชิกอื่น ๆ เพื่อทราบ ทีเอ็มบีอาจจะมิข้อเสนอแนะตามความเหมาะสมให้แก่สมาชิกที่เกี่ยวข้อง

3. เมื่อช่วงเวลา 12 เดือนของข้อจำกัดที่จะต้องแจ้งให้ทราบภายใต้วรรค 1 ข้างต้นไม่เป็นช่วงเวลาเดียวกับช่วงเวลา 12 เดือนก่อนวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ สมาชิกที่เกี่ยวข้องควรจะตกลงร่วมกันที่จะทำให้ช่วงเวลาของข้อจำกัดสอดคล้องกับปีในความตกลง² และกำหนดปริมาณที่จะใช้เป็นพื้นฐานของข้อจำกัดนั้น เพื่อปฏิบัติตามบทบัญญัติข้อนี้ สมาชิกที่เกี่ยวข้องตกลงที่จะ

² ปีที่ตกลงกันให้หมายถึง ระยะเวลา 12 เดือน เริ่มจากวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับและช่วงเวลา 12 เดือนต่อมา

หารือโดยทันทีเมื่อมีคำร้องขอเพื่อให้บรรลุข้อตกลงร่วมกัน ความตกลงใด ๆ เช่นว่าจะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งไม่จำกัดเฉพาะเพียงรูปแบบของการส่งออกตามฤดูกาลในปีก่อน ๆ ผลของการหารือจะต้องแจ้งต่อทีเอ็มบี ซึ่งจะให้ข้อเสนอแนะที่เห็นว่าเหมาะสมต่อสมาชิกที่เกี่ยวข้อง

4. ข้อจำกัดที่ได้แจ้งให้ทราบภายใต้วรรค 1 ข้างต้น จะถือว่าเป็นข้อจำกัดทั้งหมดที่สมาชิกแต่ละรายใช้บังคับก่อนวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับ จะไม่มีการใช้ข้อจำกัดใหม่ ๆ ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบจำกัดผลิตภัณฑ์ หรือบรรดาสมาชิก เว้นแต่จะสอดคล้องภายใต้บทบัญญัติของความตกลงนี้หรือบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของแกตต์ 1994³ ข้อจำกัดที่ไม่ได้แจ้งภายใน 60 วัน นับจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับต้องถือว่าสิ้นสุดตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป

5. มาตรการฝ่ายเดียวใด ๆ ที่ใช้ภายใต้ข้อ 3 ของเอ็มเอฟเอก่อนวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮจะมีผลใช้บังคับ อาจยังคงมีผลใช้บังคับต่อในช่วงเวลาเท่าที่ระบุไว้ แต่ต้องไม่เกิน 12 เดือน ถ้าได้มีการทบทวนแล้วโดยคณะกรรมการดูแลเรื่องสิ่งทอ (ซึ่งในความตกลงนี้ เรียกว่า ทีเอสบี) ที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ความตกลงเอ็มเอฟเอ หากทีเอสบียังไม่มีโอกาสทบทวนมาตรการฝ่ายเดียวนั้น ๆ ก็ให้มีการทบทวนโดยทีเอ็มบี ตามกฎเกณฑ์และกระบวนการในข้อ 3 ภายใต้เอ็มเอฟเอ มาตรการใด ๆ ที่ใช้ภายใต้ข้อ 4 ของเอ็มเอฟเอก่อนวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับ ซึ่งเป็นกรณีพิพาทที่ทีเอสบียังไม่มีโอกาสทบทวน ก็ให้ทีเอ็มบีเป็นผู้ทบทวนตามกฎเกณฑ์และกระบวนการที่ใช้ในการทบทวนเรื่องนั้น ๆ ของเอ็มเอฟเอ

³ บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของแกตต์ 1994 จะไม่รวมข้อ 19 ที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ที่ยังไม่ได้รวมเข้าไปภายใต้แกตต์ 1994 ยกเว้นที่มีระบุไว้ในวรรค 3 ของภาคผนวก

6. ในวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับ สมาชิกแต่ละประเทศจะต้องนำสิ่งทอกลับเข้าไปอยู่ภายใต้เกดต์ 1994 เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 16 ของปริมาณการนำเข้ารวมในปี 1990 ของผลิตภัณฑ์ในภาคผนวก ในรูปของ พิกัดเอสเอส หรือหมวดหมู่ ผลิตภัณฑ์ที่จะมีการนำกลับเข้าไปอยู่ภายใต้เกดต์ จะประกอบด้วยแต่ละประเภทใน 4 กลุ่ม คือ เส้นด้ายและเส้นใย ผ้าผืน ผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเสื้อผ้า

7. บรรดาสมาชิกที่เกี่ยวข้องจะต้องแจ้งรายละเอียดอย่างเต็มที่ของการดำเนินการตามวรรค 6 ข้างต้น ดังต่อไปนี้

(เอ) แม้จะมีวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับ บรรดาสมาชิกที่ใช้ข้อจำกัดภายใต้วรรค 1 ข้างต้น ถือปฏิบัติที่จะแจ้งรายละเอียดต่อสำนักเลขาธิการเกดต์ไม่ช้ากว่าวันที่ที่กำหนด โดยมติรัฐมนตรีในวันที่ 15 เมษายน 1994 สำนักเลขาธิการเกดต์จะเวียนข้อมูลที่แจ้งเหล่านั้นต่อสมาชิกอื่นเพื่อทราบโดยทันที เมื่อมีการตั้งทีเอ็มบีแล้ว จะต้องให้ข้อมูลเหล่านั้นแก่ทีเอ็มบีด้วยเพื่อดำเนินการตามจุดประสงค์ในวรรค 21

(บี) ตามวรรค 1 ของข้อ 6 บรรดาสมาชิกซึ่งได้สงวนสิทธิในการใช้บทบัญญัติของข้อ 6 จะต้องแจ้งรายละเอียดต่อทีเอ็มบีภายใน 60 วัน นับจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับ หรือในกรณีของสมาชิกเหล่านั้นที่ครอบคลุมอยู่ภายใต้วรรค 3 ของข้อ 1 ให้แจ้งภายใน 12 เดือนจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับ ทีเอ็มบีจะเวียนข้อมูลที่แจ้งเหล่านั้นให้สมาชิกอื่นเพื่อทราบ และทบทวนข้อมูลเหล่านั้นตามที่กำหนดไว้ในวรรค 21

8. ผลิตภัณฑ์ที่ยังเหลืออยู่ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ที่ยังไม่ได้นำกลับเข้าไปอยู่ภายใต้เกดต์ 1994 ภายใต้วรรค 6 ข้างต้นให้นำกลับเข้าไปอยู่ภายใต้เกดต์ ในรูปของพิกัดเอชเอส หรือหมวดหมู่ใน 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

(เอ) ในวันแรกของเดือนที่ 37 ที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับให้นำผลิตภัณฑ์ในภาคผนวกกลับเข้าไปอยู่ภายใต้เกดต์อีกไม่น้อยกว่าร้อยละ 17 ของปริมาณนำเข้ารวมในปี 1990 ผลิตภัณฑ์ที่สมาชิกจะนำกลับเข้าไปอยู่ภายใต้เกดต์จะประกอบด้วยแต่ละประเภทใน 4 กลุ่ม คือ เส้นด้ายและเส้นใยผ้าฝ้าย ผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเสื้อผ้า

(บี) ในวันแรกของเดือนที่ 85 ที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับให้นำผลิตภัณฑ์ในภาคผนวกเกดต์กลับเข้าไปอยู่ภายใต้เกดต์อีกไม่น้อยกว่าร้อยละ 18 ของปริมาณการนำเข้ารวมในปี 1990 ผลิตภัณฑ์ที่สมาชิกจะนำเข้าไปอยู่ภายใต้เกดต์ 4 กลุ่ม คือ เส้นด้ายและเส้นใย ผ้าฝ้าย ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และเสื้อผ้า

(ซี) ในวันแรกของเดือนที่ 121 ที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ จะต้องยกเลิกข้อจำกัดภาคสิ่งทอและเสื้อผ้าทั้งหมดภายใต้ความตกลงนี้ที่ยังคงเหลือสำหรับจะนำกลับเข้าไปอยู่ภายใต้เกดต์ 1994

9. บรรดาสมาชิกซึ่งได้แจ้งตามวรรค 1 ของข้อ 6 ถึงความตั้งใจว่าจะไม่สงวนสิทธิในการใช้บทบัญญัติของข้อ 6 ให้ถือว่าได้นำสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มกลับเข้าไปอยู่ภายใต้เกดต์ 1994 ตามความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้แล้ว ดังนั้น สมาชิกนั้น ๆ จะได้รับการยกเว้นจากการปฏิบัติตามบทบัญญัติในวรรค 6 ถึง 8 และวรรค 11

10. ไม่มีบทบัญญัติใดในความตกลงฉบับนี้ที่ห้ามสมาชิกที่ได้ยื่นแผนการนำสิ่งทอกลับเข้าไปอยู่ภายใต้เกณฑ์ตามวรรค 6 ถึง 8 ข้างต้น มิให้นำสิ่งทอกลับเข้าไปอยู่ภายใต้เกณฑ์ 1994 เร็วกว่าเวลาที่กำหนดไว้ในแผนการ อย่างไรก็ตาม การนำสิ่งทอกลับเข้าไปอยู่ภายใต้เกณฑ์ควรจะมีผลใช้บังคับในตอนต้นของปีในความตกลง และให้แจ้งรายละเอียดแก่ที่เอมบีอย่างน้อย 3 เดือนก่อนหน้านั้น เพื่อเวียนให้สมาชิกทั้งหมดทราบ
11. ให้แจ้งแผนการลำดับต่อไปที่จะนำสิ่งทอกลับเข้าไปอยู่ภายใต้เกณฑ์ตามวรรค 8 ต่อที่เอมบีอย่างน้อย 12 เดือนก่อนที่จะมีผลใช้บังคับ และที่เอมบีจะเวียนให้สมาชิกทั้งหมดทราบ
12. ระดับพื้นฐานของข้อจำกัดของผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่ยังไม่ได้นำกลับเข้าไปอยู่ภายใต้เกณฑ์ตามที่ได้กล่าวถึงในวรรค 8 ให้เป็นระดับการจำกัดที่ได้อ้างถึงในวรรค 1
13. ในระหว่างขั้นตอนที่ 1 ของความตกลงนี้ (รวมตลอดจากวันที่ความตกลงฉบับลิวตีโอมีผลใช้บังคับตลอดถึงเดือนที่ 36) ระดับของข้อจำกัดแต่ละรายการในความตกลงสองฝ่ายภายใต้เอ็มเอฟเอที่มีผลใช้บังคับในช่วง 12 เดือนก่อนที่ความตกลงฉบับลิวตีโอจะมีผลใช้บังคับ จะต้องเพิ่มขึ้นแต่ละปีไม่น้อยกว่าอัตราการเจริญเติบโตที่กำหนดขึ้นสำหรับข้อจำกัดในช่วงต่อไป โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 16
14. ยกเว้นในกรณีที่คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าหรือองค์กรระงับข้อพิพาทตัดสินเป็นอย่างอื่นภายใต้วรรค 12 ข้อ 8 ให้ระดับของข้อจำกัดที่เหลืออยู่เพิ่มขึ้นแต่ละปี ในระหว่างขั้นตอนต่อ ๆ ไปของความตกลงนี้ โดยต้องไม่น้อยกว่าระดับต่อไปนี้
 - (เอ) สำหรับขั้นตอนที่ 2 (จากเดือนที่ 37 ถึงเดือนที่ 84 ที่ความตกลงฉบับลิวตีโอมีผลใช้บังคับ) ให้เพิ่มอัตราการเจริญเติบโตของข้อจำกัดในขั้นตอนที่ 1 อีกร้อยละ 25

(บี) สำหรับขั้นตอนที่ 3 (จากเดือนที่ 85 ถึงเดือนที่ 120 จากวันที่ความตกลงดับปลิวที่มีผลใช้บังคับ) ให้เพิ่มอัตราการเจริญเติบโตของข้อจำกัดในขั้นตอนที่ 2 อีกร้อยละ 27

15. ไม่มีบทบัญญัติใดในข้อตกลงนี้ที่ห้ามสมาชิกใดมิให้ยกเลิกข้อจำกัดใดๆ ที่มีอยู่ภายใต้ข้อนี้ โดยให้มีผลตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของปีใด ๆ ในความตกลงในช่วงที่มีการปรับเปลี่ยน โดยแจ้งให้สมาชิกที่เป็นประเทศผู้ส่งออก และที่เอมบีทราบอย่างน้อย 3 เดือนก่อนที่การยกเลิกข้อจำกัดนั้น ๆ จะมีผลใช้บังคับ ระยะเวลาที่จะต้องแจ้งก่อนอาจถูกลดลงให้เป็น 30 วัน โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสมาชิกที่ถูกใช้มาตรการจำกัดนั้น ที่เอมบีจะต้องเวียนประกาศยกเลิกข้อจำกัดดังกล่าวแก่สมาชิกทั้งหมด ในการพิจารณายกเลิกข้อจำกัดตามวรรคนี้ สมาชิกที่เกี่ยวข้องจะต้องคำนึงถึงการปฏิบัติต่อสินค้าออกที่คล้ายคลึงกันจากสมาชิกอื่น

16. บทบัญญัติในเรื่องความยืดหยุ่น ได้แก่ การโอนโควตาข้ามหมวดสินค้า การโอนโควตาของปีที่แล้วมาใช้ในปีถัดไป และการยืมโควตาของปีหน้ามาใช้ในปีปัจจุบันที่ใช้ได้กับข้อจำกัดด้านปริมาณทั้งหมดตามบทบัญญัติในข้อนี้ ให้เป็นอย่างเดียวกับที่กำหนดไว้ในความตกลงสองฝ่ายภายใต้เอ็มเอฟเอนในช่วง 12 เดือนก่อนที่ความตกลงดับปลิวที่มีผลใช้บังคับ จะไม่มีการกำหนด หรือใช้ข้อจำกัดด้านปริมาณในความยืดหยุ่นในการโอนโควตาข้ามหมวดสินค้า การโอนโควตาของปีที่แล้วมาใช้ในปีถัดไปและการยืมโควตาของปีหน้ามาใช้ในปีปัจจุบันร่วมกัน

17. ข้อตกลงด้านการบริหารที่เห็นว่าจำเป็นต่อการปฏิบัติตามบทบัญญัติใด ๆ ในข้อนี้ ให้เป็นความตกลงร่วมกันระหว่างสมาชิกที่เกี่ยวข้อง ข้อตกลงใด ๆ ที่เกิดขึ้นจะต้องแจ้งให้ที่เอมบีทราบ

18. สำหรับบรรดาสมาชิกซึ่งการส่งออกอยู่ภายใต้ข้อจำกัดในวันก่อนที่ความตกลงดับปลิวที่โอจะมีผลใช้บังคับและข้อจำกัดนั้นคิดเป็นร้อยละ 1.2 หรือ

น้อยกว่าของปริมาณของข้อจำกัดรวมของประเทศนำเข้าในวันที่ 31 ธันวาคม 1991 และได้แจ้งภายใต้ข้อนี้แล้ว จะต้องปรับปรุงการเข้าสู่ตลาดของสินค้าออกของประเทศเหล่านั้นให้ดีขึ้นเป็นอย่างมากในวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับ และตลอดช่วงเวลาของความตกลงฉบับนี้ โดยใช้อัตราการเจริญเติบโตล่วงหน้าไปอีก 1 ขั้นตอนของการเพิ่มโควตาตามที่กำหนดไว้ในวรรคที่ 13 และ 14 หรืออย่างน้อยที่สุด ให้มีการเปลี่ยนแปลงที่มีผลเท่ากันโดยให้มีการตกลงร่วมกันในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติในเรื่องร่วมระดับพื้นฐานที่แตกต่างกัน อัตราการเจริญเติบโต และความยืดหยุ่น การปรับปรุงเหล่านั้นให้แข็งแกร่งที่เอ็มบีทราป

19. ในกรณีใด ๆ ระหว่างช่วงเวลาที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ เมื่อสมาชิกใช้มาตรการคุ้มกันภายใต้ข้อ XIX ของแอกต์ 1994 ในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใดในช่วง 1 ปีทันทีหลังจากวันที่มีการนำผลิตภัณฑ์นั้นกลับเข้าไปอยู่ภายใต้แอกต์ 1994 ตามบทบัญญัติในข้อนี้ บทบัญญัติของข้อ XIX ตามที่ตีความไว้ในความตกลงว่าด้วยมาตรการป้องกัน จะใช้ได้ตามวรรค 20

20. เมื่อมีการใช้มาตรการเช่นว่าด้วยวิธีที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากร สมาชิกผู้นำเข้าที่เกี่ยวข้องต้องใช้มาตรการนั้นในลักษณะที่กำหนดไว้ในวรรค 2 (ดี) ของข้อ XIII ของแอกต์ 1994 ตามคำร้องขอของสมาชิกผู้ส่งออกใด ซึ่งผลิตภัณฑ์นั้นอยู่ภายใต้ข้อจำกัดภายใต้ความตกลงนี้เมื่อใดก็ตามภายใน 1 ปีก่อนเริ่มใช้มาตรการป้องกัน สมาชิกผู้ส่งออกที่เกี่ยวข้องจะเป็นผู้บริหารข้อจำกัดภายใต้มาตรการนั้น ๆ ระดับที่ใช้จะไม่เป็นการลดการส่งออกให้ต่ำกว่าระดับในช่วงเวลาที่เพิ่งสิ้นสุดไปก่อนหน้านี้ ซึ่งโดยปกติจะเป็นการส่งออกเฉลี่ยของสมาชิกที่เกี่ยวข้องในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา ซึ่งมีสถิติปรากฏอยู่ นอกจากนี้ เมื่อมีการใช้มาตรการป้องกันมากกว่า 1 ปี ระดับปริมาณที่จำกัด ควรเปิดเสรีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในช่วงของการใช้มาตรการป้องกัน ในกรณีนั้น สมาชิกผู้ส่งออกที่เกี่ยวข้องจะไม่ใช้สิทธิในการระงับข้อลดหย่อนที่มีผลเท่ากัน หรือข้อผูกพันอื่น ๆ ภายใต้วรรค 3 (เอ) ของข้อ XIX ของแอกต์ 1994

21. ทีเอ็มบีจะทบทวนการปฏิบัติตามบทบัญญัติในข้อนี้ เมื่อมีสมาชิกใดร้องขอจะต้องทบทวนเรื่องหนึ่งเรื่องใดเฉพาะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามบทบัญญัติตามข้อนี้ ทีเอ็มบีจะให้ข้อเสนอแนะตามที่เหมาะสม หรือผลการตัดสินภายใน 30 วัน แก่สมาชิกที่ร้องขอนั้น หรือแก่สมาชิกใดหรือบรรดาสมาชิกที่เกี่ยวข้องภายหลังจากที่ได้มีการเชิญสมาชิกเหล่านั้นเข้าร่วมหารือ

ข้อ 3

1. ภายใน 60 วัน หลังจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮนี้มีผลใช้บังคับ บรรดาสมาชิกที่ยังคงใช้ข้อจำกัด⁴ผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (นอกเหนือจากข้อจำกัดที่คงใช้ภายใต้เอ็มเอฟเอ และครอบคลุมภายใต้บทบัญญัติของข้อ 2) ไม่ว่าสอดคล้องกับแกตต์ 1994 หรือไม่ก็ตาม ให้ (เอ) แจ้งรายละเอียดของข้อจำกัดเหล่านั้นต่อทีเอ็มบีหรือ (บี) ให้แจ้งทีเอ็มบีทราบข้อมูลเกี่ยวกับข้อจำกัดซึ่งได้ส่งให้แก่องค์กรอื่น ๆ ภายใต้ฉบับลิวทิงโฮ หากสามารถทำได้ในคำแจ้งนั้น ควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลสนับสนุนใดภายใต้แกตต์ 1994 ในการใช้ข้อจำกัดนั้น รวมทั้งบทบัญญัติของแกตต์ 1994 ที่ใช้เป็นพื้นฐาน

2. บรรดาสมาชิกที่คงใช้ข้อจำกัดภายใต้วรรค 1 ยกเว้นข้อจำกัดที่มีเหตุผลสนับสนุนภายใต้บทบัญญัติแกตต์ 1994 ให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้

(เอ) ทำข้อจำกัดเหล่านั้นให้สอดคล้องกับแกตต์ 1994 ภายใน 1 ปี หลังจากที่มีความตกลงฉบับลิวทิงโฮ มีผลใช้บังคับ และให้แจ้งแก่ทีเอ็มบีเพื่อทราบ หรือ

⁴ ข้อจำกัด หมายถึง ข้อจำกัดด้านปริมาณฝ่ายเดียวทั้งหมด ข้อจำกัดภายใต้ความตกลงสองฝ่ายและมาตรการอื่น ๆ ที่มีผลเช่นเดียวกัน

(บี) ยกเลิกข้อจำกัดไปอย่างก้าวหน้าตามแผนการที่จะยื่นต่อทีเอ็มบี โดยสมาชิกที่ใช้ข้อจำกัดนั้น ๆ โดยไม่ช้ากว่า 6 เดือนหลังจาก วันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ แผนการนี้จะ กำหนดการยกเลิกข้อจำกัดภายในระยะเวลาไม่เกินกว่ากำหนด เวลาของความตกลงฉบับนี้ ทีเอ็มบีอาจให้ข้อเสนอแนะแก่ สมาชิกที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแผนการนั้น

3. ในระหว่างอายุของความตกลงฉบับนี้ บรรดาสมาชิกจะต้องแจ้งให้ ทีเอ็มบีทราบข้อสนเทศ ซึ่งได้ยื่นต่อองค์กรอื่นภายใต้ดับบลิวทีโอเกี่ยวกับข้อ จำกัดใหม่ ๆ หรือการเปลี่ยนแปลงข้อจำกัดสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มที่ใช้อยู่ ภายใต้บทบัญญัติใด ๆ ของแอกต์ 1994 ภายใน 60 วันหลังจากที่ข้อจำกัด มีผลใช้บังคับ

4. เปิดโอกาสให้แก่สมาชิกใด ๆ ในการแจ้งโต้แย้งข้อมูลดังกล่าวต่อทีเอ็มบี เพื่อทราบในส่วนที่เกี่ยวกับเหตุผลสนับสนุนตามแอกต์ 1994 หรือในส่วน ของข้อจำกัดใด ๆ ที่อาจจะไม่ได้แจ้งภายใต้บทบัญญัติของข้อนี้ การดำเนินการใน ส่วนของการแจ้งอาจจะดำเนินการโดยสมาชิกใด ๆ ภายใต้บทบัญญัติที่ เกี่ยวข้องของแอกต์ 1994 หรือตามกระบวนการของหน่วยงานดับบลิวทีโอที่ เหมาะสม

5. ทีเอ็มบีจักเวียนคำแจ้งข้อมูลตามบทบัญญัติข้อนี้แก่สมาชิกทั้งหมด เพื่อทราบ

ข้อ 4

1. ข้อจำกัดที่ได้อ้างถึงในข้อ 2 และที่ดำเนินการตามข้อ 6 ให้บรรดา สมาชิกผู้ส่งออกเป็นผู้บริหารการควบคุมดังกล่าว บรรดาสมาชิกผู้นำเข้าจะไม่ ผูกพันที่ต้องยอมรับสิ่งทอที่ส่งเข้าเกินกว่าข้อจำกัดที่ได้แจ้งไว้ภายใต้ข้อ 2 หรือ ข้อจำกัดที่ดำเนินการตามข้อ 6

2. สมาชิกตกลงว่า การเปลี่ยนแปลงใด ๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติ กฎเกณฑ์ กระบวนการและการจัดประเภทผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับระบบฮาร์โมนไนซ์ในการปฏิบัติตามความตกลง หรือการบริหารการควบคุมข้อจำกัดที่ได้แจ้งไว้ หรือดำเนินการตามความตกลงนี้ ไม่ควรทำให้เสียสมดุลของสิทธิและข้อผูกพันระหว่างสมาชิกที่เกี่ยวข้องภายใต้ความตกลงฉบับนี้ หรือเกิดผลในทางลบต่อการเข้าสู่ตลาดของสมาชิก หรือกีดขวางการใช้ประโยชน์เต็มทีของการเข้าสู่ตลาดนั้น หรือก่อกวนการค้าภายใต้ความตกลงฉบับนี้

3. ถ้าผลิตภัณฑ์ใด ซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งของรายการสินค้าที่ถูกจำกัดซึ่งได้แจ้งว่าจะนำเข้าไปอยู่ภายใต้เกดด์ตามบทบัญญัติในข้อ 2 บรรดาสมาชิกตกลงว่า การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในระดับปริมาณที่ถูกจำกัด ต้องไม่ทำให้เสียสมดุลของสิทธิและข้อผูกพันระหว่างสมาชิกที่เกี่ยวข้องภายใต้ความตกลงนี้

4. อย่างไรก็ตาม เมื่อมีความจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงตามที่ได้กล่าวถึงในวรรค 2 และวรรค 3 สมาชิกตกลงว่า สมาชิกที่เป็นผู้ริเริ่มเสนอการเปลี่ยนแปลงนั้นจะต้องแจ้งสมาชิกใดหรือสมาชิกทั้งหลายที่ได้รับผลกระทบและเมื่อเป็นไปได้จะหารือกับสมาชิกที่ได้รับผลกระทบเหล่านั้นก่อนที่จะดำเนินการเปลี่ยนแปลงนั้น เพื่อให้ได้ผลที่เป็นที่ยอมรับร่วมกัน ในการปรับเปลี่ยนที่เหมาะสมและเท่าเทียมกัน สมาชิกตกลงเพิ่มเติมอีกว่าหากการหารือก่อนที่จะดำเนินการเปลี่ยนแปลงไม่สามารถกระทำได้ สมาชิกผู้ริเริ่มเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงจะหารือกับสมาชิกที่ได้รับผลกระทบภายใน 60 วัน ทั้งนี้ โดยการร้องขอของสมาชิกที่ได้รับผลกระทบเพื่อให้บรรลุผลที่เป็นที่พอใจร่วมกัน ในการปรับเปลี่ยนการปรับที่เหมาะสมและเท่าเทียมกัน ถ้าไม่สามารถบรรลุผลที่เป็นที่พอใจร่วมกัน สมาชิกที่เกี่ยวข้องอาจนำเรื่องเสนอต่อที่เอมบี เพื่อขอคำแนะนำตามที่กำหนดไว้ในข้อ 8 หากที่เอสบีไม่มีโอกาสพบทวนข้อพิพาทเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นก่อนที่ความตกลงดับลิวตีโอมีผลใช้บังคับ ที่เอมบีจะทำหน้าที่พบทวนตามกฎหมายและกระบวนการของเอ็มเอฟเอ ที่ใช้สำหรับการพบทวน

ข้อ 5

1. สมาชิกตกลงกันว่า การแอบอ้างการส่งออกโดยการถ่ายเรือ การเปลี่ยนเส้นทาง การสำแดงเท็จเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้า และการปลอมแปลงเอกสารราชการ เป็นการก่อกวนการปฏิบัติตามความตกลงนี้ที่จะนำสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มกลับเข้าไปอยู่ภายใต้เกดต์ 1994 ฉะนั้น สมาชิกควรกำหนดทบทวนปฏิบัติตามกฎหมายเท่าที่จำเป็น และ/หรือวิธีการบริหารที่จะแก้ปัญหา และดำเนินการตอบโต้การแอบอ้างการส่งออกนั้น นอกจากนี้ สมาชิกยังตกลงว่าจะให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ในการแก้ปัญหาที่เกิดจากการแอบอ้างการส่งออก โดยต้องสอดคล้องกับกฎหมายและกระบวนการในประเทศ

2. หากสมาชิกใดเชื่อว่า ความตกลงนี้ถูกแอบอ้างโดยการถ่ายเรือ การเปลี่ยนเส้นทาง การสำแดงเท็จเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้า และการปลอมแปลงเอกสารราชการ และไม่มีมาตรการใดที่มีอยู่ หรือมาตรการที่มีอยู่ไม่เพียงพอที่จะนำไปใช้เพื่อแก้ไขปัญหา และ/หรือดำเนินการตอบโต้การแอบอ้างนั้น สมาชิกนั้น ๆ ต้องหารือกับสมาชิกใดหรือบรรดาสมาชิกที่เกี่ยวข้อง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาทางแก้ปัญหาที่เป็นที่พอใจร่วมกัน การหารือนั้นควรจัดขึ้นโดยทันที และเมื่อเป็นไปได้ให้จัดภายใน 30 วัน ถ้าไม่สามารถบรรลุถึงทางแก้ปัญหาที่เป็นที่พอใจร่วมกันได้ สมาชิกที่เกี่ยวข้องใดก็ตามสามารถที่จะนำเรื่องขึ้นหารือภายใต้ที่เอ็มบี เพื่อขอคำแนะนำ

3. สมาชิกตกลงที่จะดำเนินการเท่าที่จำเป็น โดยสอดคล้องกับกฎหมายและกระบวนการภายในประเทศ เพื่อป้องกัน สอบสวน และเมื่อเห็นสมควร ดำเนินการตามกฎหมาย และ/หรือมาตรการบริหารเพื่อตอบโต้การแอบอ้างการส่งออกนั้นภายในอาณาเขตของตน สมาชิกตกลงที่จะร่วมมืออย่างเต็มที่ โดยสอดคล้องกับกฎหมาย และกระบวนการภายในประเทศ ในกรณีของปัญหาการแอบอ้างการส่งออกหรือการกล่าวหาว่ามีการแอบอ้างการส่งออกตามความตกลงนี้ ให้มีการหาความจริงที่เกี่ยวข้องกับแหล่งที่มีการนำเข้า การส่งออก และถ้าเป็นไปได้การขนถ่ายเรือ เป็นที่ตกลงกันว่า ความร่วมมือดังกล่าวซึ่งสอดคล้องกับ

กฎหมายและกระบวนการภายในประเทศจะรวมการสอบสวนการแอบอ้างการส่งออก ซึ่งยังผลให้มีการเพิ่มจำนวนสินค้าที่ถูกควบคุมไปยังประเทศที่เป็นผู้ใช้ข้อจำกัดนั้น การแลกเปลี่ยนเอกสาร จดหมายโต้ตอบ รายงาน และข้อมูลที่เกี่ยวข้องเท่าที่มีได้ และอำนวยความสะดวกในการไปตรวจโรงงานและการติดต่อตามที่ได้รับการร้องขอเป็นกรณีไป สมาชิกควรพยายามอย่างดีที่สุดที่จะให้ความกระจ่างในเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับการแอบอ้างการส่งออกหรือข้อกล่าวหาการแอบอ้างการส่งออก รวมทั้งบทบาทของผู้ส่งออก และผู้นำเข้าที่เกี่ยวข้อง

4. ในกรณีที่ผลการสอบสวนพบว่า มีหลักฐานเพียงพอว่ามีการแอบอ้างการส่งออก (เช่น มีหลักฐานเกี่ยวกับประเทศหรือสถานที่ต้นกำเนิด และสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการแอบอ้างการส่งออก) สมาชิกตกลงว่าจะใช้มาตรการที่เหมาะสมแก้ปัญหา มาตรการดังกล่าวอาจรวมถึงการปฏิเสธการนำเข้า หรือในกรณีที่มีการนำเข้ามาแล้ว ให้มีการปรับระดับที่ถูกควบคุมอยู่เพื่อให้สะท้อนการนำเข้าจากประเทศที่แท้จริง หรือแหล่งต้นกำเนิดสินค้าที่แท้จริง โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นจริง และความเกี่ยวพันของประเทศนั้นหรือแหล่งต้นกำเนิดสินค้าที่แท้จริง ในกรณีที่มีหลักฐานความเกี่ยวพันของการเปลี่ยนเรือขนถ่ายสินค้าในอาณาเขตของสมาชิกเหล่านั้น มาตรการดังกล่าวอาจรวมถึงการกำหนดข้อจำกัดปริมาณกับประเทศเหล่านั้นด้วย มาตรการใด ๆ รวมทั้งกำหนดเวลาและขอบเขต อาจดำเนินการได้หลังจากการหารือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บรรลุผลเป็นที่น่าพอใจร่วมกัน และให้แจ้งแก่ทีเอ็มบี พร้อมทั้งรายละเอียดเหตุผลสนับสนุนในการปรึกษาหารือ สมาชิกที่เกี่ยวข้องอาจตกลงกันในเรื่องการเยียวยาแก้ไขอื่น ข้อตกลงใด ๆ ที่เกิดขึ้นให้แจ้งแก่ทีเอ็มบีด้วย และทีเอ็มบีอาจให้ข้อเสนอแนะแก่สมาชิกที่เกี่ยวข้องตามที่เห็นว่าเหมาะสม ถ้าผลการหารือที่น่าพอใจร่วมกันไม่สามารถบรรลุได้ สมาชิกที่เกี่ยวข้องใด ๆ อาจนำเรื่องเสนอต่อทีเอ็มบีเพื่อขอให้มีการทบทวนทันทีและให้ข้อเสนอแนะ

5. สมาชิกมีข้อสังเกตว่า การแอบอ้างการส่งออกในบางกรณีอาจเกี่ยวข้องกับสินค้าที่ส่งผ่านประเทศหรือสถานที่ที่เป็นทางผ่าน โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขใด ๆ ในสินค้าที่ส่งออกนั้น ณ สถานที่ที่เป็นทางผ่าน

สมาชิกมีข้อสังเกตว่าในทางปฏิบัติโดยทั่วไปประเทศที่เป็นทางผ่านอาจไม่สามารถควบคุมสินค้าที่ส่งผ่านเช่นนั้น

6. สมาชิกตกลงกันว่า การสำแดงเท็จเกี่ยวกับส่วนผสมของเส้นใย ปริมาณรายละเอียดสินค้าหรือการจัดประเภทของรายการสินค้า เป็นการก่อกวน วัตถุประสงค์ของความตกลงนี้ด้วย ในกรณีที่มีหลักฐานว่าการสำแดงเท็จนั้น ๆ กระทำโดยเจตนาเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะแอบอ้างการส่งออก สมาชิกตกลงว่าจะใช้มาตรการที่เหมาะสมซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายและกระบวนการภายในประเทศ กับผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้าที่เกี่ยวข้อง หากสมาชิกใดเชื่อว่า มีการหลีกเลียงความตกลงนี้ โดยการสำแดงเท็จดังกล่าวและไม่มีมาตรการ หรือมีมาตรการด้านการบริหารแต่ไม่เพียงพอที่จะใช้แก้ปัญหา และ/หรือตอบโต้การหลีกเลียงแอบอ้างการส่งออกดังกล่าว สมาชิกนั้นควรหารือโดยทันทีกับสมาชิกที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุผลที่เป็นที่น่าพอใจร่วมกัน ถ้าผลการหารือไม่สามารถตกลงกันได้ สมาชิกฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่เกี่ยวข้องอาจนำเรื่องเสนอต่อที่เอ็มบีเพื่อขอคำแนะนำ บทบัญญัตินี้ไม่มีวัตถุประสงค์ที่จะกดดันสมาชิกที่จะปรับตัวทางเทคนิค เมื่อมีความผิดพลาดที่ไม่ได้เจตนาเกิดขึ้นในการสำแดงสินค้าข้างต้น

ข้อ 6

1. สมาชิกยอมรับว่าในช่วงเวลาปรับเปลี่ยน อาจมีความจำเป็นที่จะใช้กลไกป้องกันชั่วคราวพิเศษ (อ้างถึงในความตกลงนี้ ว่า “มาตรการป้องกันชั่วคราว”) มาตรการป้องกันชั่วคราวอาจจะใช้โดยสมาชิกใด ๆ กับผลิตภัณฑ์ที่อยู่ภายใต้ภาคผนวก ยกเว้นส่วนที่ได้นำกลับเข้าไปอยู่ภายใต้แกดต์ 1994 ตามข้อ 2 ของความตกลงนี้แล้ว สมาชิกที่ไม่ได้ใช้มาตรการจำกัดการค้าที่อยู่ภายใต้ข้อ 2 ให้แจ้งแก่ที่เอ็มบี ภายใน 60 วัน หลังจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับว่า สมาชิกปรารถนาจะสงวนสิทธิในการใช้บทบัญญัติข้อนี้หรือไม่ สำหรับสมาชิกที่ไม่ได้ยอมรับพิธีสารต่ออายุเอ็มเอฟเอ ตั้งแต่ ค.ศ. 1986 ต้องแจ้งความปรารถนาภายใน 6 เดือน หลังจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับ มาตรการคุ้มกันชั่วคราวควรใช้อย่างจำกัดที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยให้

สอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้ และการนำสิ่งทอกลับเข้าไปอยู่ภายใต้เกดต์อย่างมีประสิทธิภาพ

2. สมาชิกจะใช้มาตรการป้องกันภายใต้ข้อนี้ได้ ต่อเมื่อมีการแสดงให้เห็นว่า มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์เฉพาะอย่างเข้ามาในอาณาเขตเป็นจำนวนเพิ่มขึ้นจนเป็นสาเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง หรือการคุกคามที่เกิดขึ้นจริงแก่อุตสาหกรรมภายในประเทศที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกัน และ/หรือสินค้าที่แข่งขันกันโดยตรง ความเสียหายอย่างร้ายแรงหรือการคุกคามซึ่งเกิดขึ้นจริงดังกล่าว ต้องแสดงให้เห็นว่าเกิดจากการเพิ่มขึ้นของปริมาณการนำเข้ารวมของผลิตภัณฑ์นั้น และไม่ได้เกิดจากปัจจัยอื่น ๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภค

3. ในการตัดสินความเสียหายอย่างร้ายแรง หรือคุกคามที่เกิดขึ้นจริงตามที่กล่าวถึงในวรรค 2 สมาชิกต้องตรวจสอบผลกระทบของการนำเข้าสินค้าเหล่านั้นต่อสภาพของอุตสาหกรรมภายใน ซึ่งแสดงให้เห็นในรูปการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง เช่น ผลผลิต ประสิทธิภาพการผลิต การใช้กำลังการผลิต สินค้าคงคลัง ส่วนแบ่งการตลาด การส่งออก ค่าจ้าง การจ้างงาน ราคาภายในประเทศ กำไรและการลงทุน ทั้งนี้ โดยปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งข้างต้น หรือหลายปัจจัยประกอบกันไม่สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการชี้ขาดได้

4. มาตรการใด ๆ ที่ใช้ตามบทบัญญัติของข้อนี้ ให้ใช้กับสมาชิกเป็นราย ๆ ไป สมาชิกใดสมาชิกหนึ่งหรือสมาชิกทั้งหลายที่มีปัญหาเรื่องความเสียหาย

⁵ สหภาพศุลกากรอาจใช้มาตรการคุ้มกันในนามของสหภาพหรือในนามของประเทศสมาชิกใดประเทศสมาชิกหนึ่ง เมื่อสหภาพศุลกากรใช้มาตรการคุ้มกันสำหรับสหภาพศุลกากรแล้ว เงื่อนไขทั้งหมดสำหรับตัดสินความเสียหายร้ายแรงหรือการคุกคามที่เกิดขึ้นจริงภายใต้ความตกลงนี้จะเป็นปัจจัยที่เป็นอยู่จริงของทั้งสหภาพ เมื่อประเทศสมาชิกใดประเทศสมาชิกหนึ่งของสหภาพใช้มาตรการคุ้มกัน เงื่อนไขทั้งหมดสำหรับตัดสินความเสียหายร้ายแรงหรือการคุกคามที่อาจก่อให้เกิดขึ้นจริงจะเป็นปัจจัยที่เป็นอยู่จริงของประเทศสมาชิกรายนั้น ๆ และมาตรการนั้นให้ใช้เฉพาะกับประเทศนั้นเท่านั้น

อย่างร้ายแรง หรือการคุกคามที่เกิดขึ้นจริงตามที่อ้างถึงในวรรค 2 และวรรค 3 ความเสียหายดังกล่าวให้ตัดสินบนพื้นฐานของการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าอย่างมาก และรวดเร็วซึ่งเกิดขึ้นจริงหรือเป็นที่แน่ชัดว่าจะเกิดขึ้น⁶จากสมาชิกรู้หรือ บรรดาสมาชิกแต่ละราย และตัดสินบนพื้นฐานของระดับการนำเข้าเมื่อเปรียบ เทียบกับการนำเข้าจากแหล่งอื่น ๆ ส่วนแบ่งการตลาด และราคาดำเนินค้าและราคา ภายใน ณ ระดับที่เปรียบเทียบกันได้ในเชิงพาณิชย์จากแหล่งอื่น ๆ ทั้งนี้ โดย ปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้นหรือหลายปัจจัยประกอบกันไม่สามารถนำมาใช้เป็น แนวทางในการชี้ขาดได้ มาตรการป้องกันจะไม่ใช้กับสินค้าออกของประเทศ สมาชิก ซึ่งถูกจำกัดการส่งออกอยู่แล้วภายใต้ความตกลงนี้

5. ระยะเวลาที่ใช้พิจารณาความเสียหายอย่างร้ายแรง หรือการคุกคามที่ เกิดขึ้นจริง จะต้องไม่เกิน 90 วันจากวันที่มีการเริ่มต้นแจ้ง ดังที่กำหนดในวรรค 7

6. การใช้มาตรการป้องกันชั่วคราว ให้คำนึงถึงผลประโยชน์ของสมาชิกผู้ ส่งออกตามที่กำหนดไว้ข้างล่างนี้

(เอ) ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด จะต้องได้รับการปฏิบัติที่เป็นพิเศษ มากกว่าที่ให้แก่สมาชิกกลุ่มอื่นที่กล่าวถึงในวรรคนี้ ในทุกส่วน ที่จะทำได้หรืออย่างน้อยที่สุดในภาพรวม

(บี) สมาชิกซึ่งส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในปริมาณน้อยเมื่อ เปรียบเทียบกับปริมาณส่งออกของสมาชิกอื่น ๆ ทั้งหมด และ มีสัดส่วนเพียงเล็กน้อยในปริมาณการนำเข้าผลิตภัณฑ์นั้นใน ประเทศสมาชิกนำเข้า ควรได้รับการปฏิบัติเป็นพิเศษและ

⁶ การเพิ่มขึ้นซึ่งเป็นที่แน่ชัดว่าจะเกิดขึ้นจะต้องสามารถวัดได้ และจะต้องไม่ตัดสินบน พื้นฐานของการกล่าวหา ความมองภาพไปข้างหน้า หรือความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น จาก กำลังการผลิตที่เป็นอยู่ในประเทศสมาชิกผู้ส่งออก

แตกต่างในการกำหนดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจตามที่กำหนดไว้ในวรรค 8 13 และ 14 สำหรับประเทศสมาชิกผู้ส่งออกตามที่ระบุไว้ในวรรค 2 และ 3 ของ ข้อ 1 ให้คำนึงถึงความเป็นไปได้ในอนาคตที่จะพัฒนาการค้า และความจำเป็นที่จะอนุญาตให้นำเข้าจากประเทศเหล่านี้ในปริมาณเชิงพาณิชย์

- (ซี) ในกรณีผลิตภัณฑ์ขนสัตว์จากประเทศสมาชิกกำลังพัฒนาที่ผลิตขนสัตว์ ซึ่งเศรษฐกิจและการค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มขึ้นอยู่กับสิ่งทอที่ทำจากขนสัตว์ การส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเกือบทั้งหมดเป็นขนสัตว์ และปริมาณของการค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มโดยเปรียบเทียบแล้วเป็นเพียงส่วนน้อยของตลาดในสมาชิกผู้นำเข้า ประเทศเหล่านั้นจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษในเรื่องของระดับโควตา อัตราการขยายตัวและความยืดหยุ่น
- (ดี) จะให้การปฏิบัติเป็นพิเศษแก่สมาชิกที่ผลิตสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มที่ได้นำสินค้ากลับเข้ามาใหม่ หลังจากที่ได้ส่งออกไปเพื่อแปรรูปในประเทศสมาชิกอีกประเทศหนึ่ง ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและหลักปฏิบัติของประเทศสมาชิกผู้นำเข้า และขึ้นอยู่กับกระบวนการควบคุมที่ตกลงกัน และตามกระบวนการรับรองเมื่อมีการนำเข้าสินค้าเหล่านี้มาจากสมาชิกซึ่งส่งออกสินค้าลักษณะนี้ ในสัดส่วนที่สำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับ การส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มทั้งหมด

7. สมาชิกที่จะใช้มาตรการคุ้มกัน ต้องหารือกับสมาชิคนั้นหรือสมาชิกทั้งหลายซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากมาตรการดังกล่าว คำร้องขอหารือต้องประกอบด้วยข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องโดยตรงซึ่งทันสมัยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง (เอ) ปัจจัยตามที่อ้างถึงในวรรค 3 ซึ่งสมาชิกที่ขอใช้มาตรการ ใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินความเสียหายอย่างร้ายแรง หรือการคุกคามที่เกิดขึ้นจริง และ

(บี) ปัจจัยที่อ้างถึงในวรรค 4 บนพื้นฐานในการที่จะใช้มาตรการป้องกันกับสมาชิกรุ่นหรือสมาชิกรุ่นหลาย ในส่วนของการที่ขอใช้มาตรการป้องกันภายใต้วรรคนี้ ข้อมูลจะต้องเกี่ยวข้องอย่างมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้กับอุตสาหกรรมการผลิต และระยะเวลาอ้างอิงตามที่กำหนดไว้ในวรรค 8 สมาชิกที่จะใช้มาตรการดังกล่าวต้องระบุระดับของสินค้านำเข้าที่จะถูกจำกัดจากประเทศที่เกี่ยวข้อง ระดับที่ถูกจำกัดนั้นต้องไม่ต่ำกว่าระดับที่อ้างถึงในวรรค 8 ในขณะที่เดียวกันสมาชิกที่ต้องการหารือจะต้องแจ้งประธานที่เอมปีทราบคำร้องขอให้มีการหารือ รวมทั้งข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องที่ได้กล่าวถึงในวรรค 3 และ 4 พร้อมทั้งระดับโควตาที่จะจำกัดด้วย ประธานที่เอมปีจะแจ้งให้สมาชิกของที่เอมปีทราบถึงคำร้องขอให้มีการหารือ โดยระบุชื่อประเทศที่ร้องขอ ผลผลิตภัณฑ์ที่เป็นปัญหา และชื่อประเทศสมาชิกที่ถูกขอหารือ สมาชิกที่เกี่ยวข้องจะต้องตอบรับคำร้องขอโดยทันที และการหารือจะต้องมีขึ้นโดยไม่ชักช้า และโดยปกติจะแล้วเสร็จใน 60 วัน นับจากวันที่ได้รับคำร้องขอนั้น

8. ถ้าในการหารือ มีความเห็นร่วมกันว่า สถานการณ์จำเป็นต้องมีการจำกัดการส่งออกผลิตภัณฑ์เฉพาะอย่างจากประเทศที่เกี่ยวข้อง ระดับที่จำกัดดังกล่าวจะต้องกำหนดในระดับที่ไม่ต่ำกว่าระดับการส่งออกหรือนำเข้าที่แท้จริงจากสมาชิกที่เกี่ยวข้องในระยะเวลา 12 เดือน ซึ่งสิ้นสุดก่อนหน้า 2 เดือน ที่จะมีการร้องขอให้หารือ

9. จะต้องแจ้งรายละเอียดของมาตรการจำกัดที่ตกลงกันให้ที่เอมปีทราบภายใน 60 วัน หลังจากวันที่สรุปข้อตกลงกัน ที่เอมปีจะเป็นผู้พิจารณาว่าความตกลงสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้หรือไม่ สมาชิกที่เกี่ยวข้องจะต้องแจ้งข้อเท็จจริงแก่ประธาน ตามที่อ้างถึงในวรรค 7 รวมทั้งกับข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาของที่เอมปี ทั้งนี้ ที่เอมปีอาจให้คำแนะนำที่เห็นว่าเหมาะสมแก่สมาชิกที่เกี่ยวข้อง

10. อย่างไรก็ตาม ถ้าหลังจากครบกำหนด 60 วัน นับจากวันที่สมาชิกได้รับคำร้องขอให้มีการหารือ บรรดาสมาชิกยังไม่สามารถตกลงกันได้ สมาชิก

ที่ขอใช้มาตรการป้องกันอาจกำหนดการควบคุมการส่งออกโดยนับจากวันที่นำเข้าหรือวันที่ส่งออกได้ภายใน 30 วัน หลังจากครบกำหนด 60 วันของการหารือ และขณะเดียวกันให้แจ้งต่อที่เอ็มบีด้วย อย่างไรก็ตาม จะต้องเปิดโอกาสแก่สมาชิกหนึ่งสมาชิกใดที่จะนำเรื่องเสนอต่อที่เอ็มบีพิจารณาก่อนครบกำหนดเวลา 60 วัน ไม่ว่ากรณีใด ที่เอ็มบีจะต้องดำเนินการพิจารณาโดยทันที รวมทั้งการพิจารณาความเสียหายอย่างร้ายแรง หรือการคุกคามที่เกิดขึ้นจริง และให้คำแนะนำที่เหมาะสมแก่สมาชิกที่เกี่ยวข้องภายใน 30 วัน ในการพิจารณา ที่เอ็มบีจะให้ข้อเท็จจริงที่ได้แจ้งต่อประธานที่เอ็มบีตามที่ได้อ้างถึงในวรรค 7 รวมทั้งข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องที่ได้รับจากสมาชิกผู้กรณี

11. ในกรณีที่สถานการณ์วิกฤตและผิดปกติอย่างมาก และความล่าช้าอาจก่อให้เกิดความเสียหายที่ยากจะเยียวยา การดำเนินการภายใต้วรรค 10 อาจใช้เป็นการชั่วคราวโดยมีเงื่อนไขว่า คำร้องขอให้มีการหารือและคำแจ้งต่อที่เอ็มบีจะต้องดำเนินการให้เกิดผลภายในไม่เกิน 5 วันทำการ นับจากวันที่ใช้มาตรการแล้ว ในกรณีที่การหารือไม่อาจมีข้อตกลงกันได้ จะต้องแจ้งที่เอ็มบีทราบผลสรุปการหารือ และจะต้องดำเนินการแจ้งภายใน 60 วันนับจากวันที่เริ่มใช้มาตรการ ที่เอ็มบีจะจัดให้มีการพิจารณาโดยทันที และให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมแก่สมาชิกที่เกี่ยวข้องภายใน 30 วัน ในกรณีที่การหารือสามารถตกลงกันได้ สมาชิกจะต้องแจ้งผลการหารือต่อที่เอ็มบีภายใน 90 วันนับจากวันที่เริ่มใช้มาตรการ และที่เอ็มบีอาจจะให้ข้อแนะนำตามที่พิจารณาว่าเหมาะสมแก่สมาชิกที่เกี่ยวข้อง

12. สมาชิกอาจคงมาตรการตามบทบัญญัติในข้อนี้ (เอ) เป็นระยะเวลา 3 ปี โดยไม่มีการต่ออายุ หรือ (บี) จนกว่าจะมีการนำสินค้านั้นกลับเข้าไปอยู่ภายใต้เกดต์ 1994 แล้วแต่ว่าจะอะไรเกิดขึ้นก่อน

13. หากคงมาตรการจำกัดการค้าไว้เกินกว่า 1 ปี ระดับของโควตาในปีถัดไป ต้องเป็นระดับเดียวกับที่ระบุไว้ในปีแรก โดยมีอัตราขยายตัวเพิ่มขึ้นอีกไม่น้อยกว่าร้อยละ 6 ต่อปี ยกเว้นแต่จะสามารถชี้แจงเป็นอย่างอื่นต่อที่เอ็มบี

ระดับโควตาของสินค้าที่เกี่ยวข้องในปีใดปีหนึ่งของสองปีถัดมา อาจเกินกว่านี้ เมื่อมีการยืมโควตาปีหน้ามาใช้ และ/หรือโอนโควตาไปใช้ในปีถัดไปได้ร้อยละ 10 โดยการยืมโควตาปีหน้ามาใช้ จะต้องไม่เกินกว่าร้อยละ 5 ทั้งนี้ ห้ามไม่ให้จำกัดการใช้ผลรวมของอัตราความยืดหยุ่นของการโอนโควตาปีนี้ไปใช้ในปีถัดไป การยืมโควตาปีหน้ามาใช้และบทบัญญัติในวรรค 14

14. เมื่อมีสินค้าสิ่งทอมากกว่า 1 รายการจากประเทศสมาชิกหนึ่งถูกกำหนดโควตาภายใต้มาตรานี้โดยอีกประเทศสมาชิกหนึ่ง ระดับของโควตาที่ตกลงกัน ตามบทบัญญัติในมาตรานี้ สำหรับแต่ละรายการอาจเกินกว่าที่กำหนดไว้ร้อยละ 7 ได้โดยมีข้อแม้ว่าการส่งออกรวมที่ถูกกำหนดโควตาไม่เกินกว่าระดับรวมของผลิตภัณฑ์ทุกชนิดที่ถูกกำหนดโควตาภายใต้ข้อนี้ โดยใช้หน่วยนับที่ได้ตกลงร่วมกัน ในกรณีที่ระยะเวลาการกำหนดโควตาของผลิตภัณฑ์แต่ละรายการไม่ตรงกัน บทบัญญัตินี้จะใช้กับเวลาที่คาบเกี่ยวกัน โดยวิธีการเฉลี่ยสัดส่วน

15. ถ้ามาตรการป้องกันภายใต้ข้อนี้ใช้กับผลิตภัณฑ์ที่เคยถูกจำกัดโควตาภายใต้ เอ็มเอฟเอ ในช่วง 12 เดือนก่อนความตกลงฉบับลิวทิงโ มีผลใช้บังคับ หรือใช้ตามที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติข้อ 2 หรือข้อ 6 ระดับของโควตาที่จะกำหนดใหม่ต้องเป็นระดับที่กำหนดตามวรรค 8 ยกเว้นโควตาใหม่จะมีผลใช้บังคับภายใน 1 ปี นับจาก

- (เอ) วันที่แจ้งการยกเลิกโควตาเดิมตามที่อ้างถึงในวรรค 15 ของข้อ 2 หรือ
- (บี) วันที่ยกเลิกโควตาเดิมตามความในบทบัญญัติของข้อนี้ หรือของเอ็มเอฟเอไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม ระดับโควตาจะต้องไม่ต่ำกว่าระดับ (1) ระดับโควตาในรอบ 12 เดือนสุดท้ายในระหว่างที่ผลิตภัณฑ์นั้นถูกจำกัดโควตา หรือ (2) ระดับของ โควตาตามที่กำหนดในวรรค 8 แล้วแต่ว่าระดับใดจะสูงกว่า

16. เมื่อสมาชิกซึ่งไม่ได้คงมาตรการจำกัดการค้าภายใต้ข้อ 2 คัดสินใจที่จะกำหนดโควตา ตามบทบัญญัติของข้อนี้ สมาชิกนั้นจะต้องจัดการดำเนินการที่เหมาะสม ซึ่ง (เอ) คำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ อย่างเต็มที่ เช่น กำหนดพิภักด์อัตราภาษีศุลกากร และหน่วยปริมาณ บนพื้นฐานของวิธีปฏิบัติทางการค้าโดยทั่ว ๆ ไปในการส่งออกและนำเข้า รวมทั้งคำนึงถึงส่วนผสมของเส้นใย และในแง่ของการแข่งขันกับสินค้าชนิดเดียวกันในตลาดภายในประเทศ และ (บี) หลีกเลี่ยงการจำแนกออกเป็นรายการมากเกินไป ทั้งนี้ คำร้องขอหาหรือตามวรรค 7 หรือ 11 ต้องรวมข้อมูลทั้งหมดในการดำเนินการนี้ด้วย

ข้อ 7

1. โดยที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการนำสิ่งทอกลับไปอยู่ภายใต้แอกต์ และเกี่ยวข้องกับข้อผูกพันเฉพาะที่บรรดาสมาชิกต้องถือปฏิบัติตามผลของการเจรจาอนุสัญญานี้ สมาชิกทั้งปวงจะต้องดำเนินการที่อาจจำเป็นในการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ และวินัยของแอกต์ 1994 เพื่อที่จะ

- (เอ) ให้บรรลุถึงการปรับปรุงการเข้าสู่ตลาดผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม โดยใช้มาตรการ เช่น การลดและผูกพันภาษี การลดหรือยกเลิกอุปสรรคที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากร และการอำนวยความสะดวกด้านศุลกากร การบริหาร และระเบียบออกใบอนุญาต
- (บี) ให้มั่นใจว่ามีการใช้นโยบายที่เป็นธรรมและเท่าเทียมกันในการค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เช่น ในเรื่องของกฎเกณฑ์และกระบวนการในเรื่องการทุ่มตลาด และการต่อต้านการทุ่มตลาด การอุดหนุนและมาตรการตอบโต้การอุดหนุน และการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา และ
- (ซี) หลีกเลี่ยงการเลือกปฏิบัติต่อการนำเข้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เมื่อมีการใช้มาตรการด้วยเหตุผลในด้านนโยบายการค้าทั่ว ๆ ไป

การดำเนินการดังกล่าวจะไม่กระทบกระเทือนต่อสิทธิและพันธกรณีของบรรดาสมาชิกภายใต้แกตต์ 1994

2. สมาชิกจะต้องแจ้งต่อทีเอ็มบีถึงการดำเนินการในวรรค 1 ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามข้อตกลงนี้ ทั้งนี้ หากได้แจ้งมาตรการเหล่านี้แก่หน่วยงานอื่นของดับบลิวทีโอแล้ว ก็ให้ยื่นบทสรุปของคำแจ้งต่อหน่วยงานดังกล่าวให้กับทีเอ็มบี ซึ่งจะถือว่าพอเพียงตามข้อกำหนดภายใต้วรรคนี้ และเปิดโอกาสให้สมาชิกใด ๆ ยื่นคำแจ้งโต้แย้งได้ต่อทีเอ็มบี

3. หากสมาชิกใดพิจารณาว่า สมาชิกอื่นไม่ได้ปฏิบัติตามวรรค 1 และความสมดุลของสิทธิและพันธกรณีภายใต้ความตกลงนี้ได้สูญเสียไป สมาชิกนั้นอาจนำเรื่องนี้เสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของดับบลิวทีโอ และแจ้งทีเอ็มบีเพื่อทราบ คำวินิจฉัยหรือคำสรุปของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของดับบลิวทีโอ จะเป็นส่วนหนึ่งของรายงานของทีเอ็มบี

ข้อ 8

1. เพื่อเป็นการควบคุมการปฏิบัติตามความตกลงนี้ เพื่อการตรวจสอบมาตรการทั้งหมดที่ใช้ภายใต้ความตกลงนี้ให้สอดคล้องกับความตกลง และเพื่อดำเนินการตามมาตรการเฉพาะเจาะจงตามที่กำหนดไว้ในความตกลงนี้ จึงให้จัดตั้งองค์กรกำกับดูแลสิ่งทอ (“ทีเอ็มบี”) ให้ทีเอ็มบีประกอบด้วยประธาน 1 ท่าน และกรรมการอีก 10 ท่าน โดยสมาชิกภาพจะต้องมีความสมดุลและครอบคลุมประเทศสมาชิกทั้งหมดอย่างกว้างขวาง และมีการสับเปลี่ยนในระยะเวลาอันสมควร สมาชิกทีเอ็มบีจะต้องได้รับการแต่งตั้งจากคณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้า โดยการปฏิบัติหน้าที่บนพื้นฐานของเฉพาะตัวบุคคล

2. ทีเอ็มบีต้องกำหนดกระบวนการดำเนินงานของตน อย่างไรก็ตาม เป็นที่เข้าใจกันว่า ฉันทามติภายในทีเอ็มบีนั้นไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมหรือเห็นพ้องเป็นเอกฉันท์จากสมาชิกที่ได้รับแต่งตั้งโดยประเทศที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่ยังไม่สามารถหาข้อยุติภายใต้การทบทวนของทีเอ็มบี

3. ทีเอ็มบีเป็นองค์กรถาวร และจะมีประชุมเท่าที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในความตกลงนี้ โดยอาศัยประกาศและข้อมูลจากสมาชิกที่แจ้งไว้ภายใต้บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในความตกลงนี้ รวมทั้งข้อมูลเพิ่มเติม หรือรายละเอียดที่จำเป็นที่ได้ยื่นไว้ หรือทีเอ็มบีขอให้ยื่นและอาจได้จากประกาศ และรายงานจากองค์กรอื่นของดับบลิวทีโอ และจากองค์กรอื่นที่เห็นว่าเหมาะสม
4. สมาชิกจะต้องเปิดโอกาสอย่างเพียงพอแก่กันและกันในการหารือ ในเรื่องใด ๆ ที่มีผลกระทบถึงการดำเนินการตามความตกลงนี้
5. หากไม่สามารถบรรลุข้อสรุปร่วมกันในการหารือสองฝ่ายตามที่กำหนดไว้ในความตกลงนี้ สมาชิกใดฝ่ายหนึ่งสามารถร้องขอให้ทีเอ็มบีพิจารณา และให้คำแนะนำแก่สมาชิกที่เกี่ยวข้อง
6. หากสมาชิกใดร้องขอ ทีเอ็มบีต้องทบทวนโดยทันทีในเรื่องที่สมาชิกพิจารณาเห็นว่าจะเกิดความเสียหายต่อผลประโยชน์ภายใต้ความตกลงนี้ และการหารือในระหว่างสมาชิกใดหรือสมาชิกทั้งหลายที่เกี่ยวข้องไม่ประสบผลสำเร็จในการที่จะหาข้อสรุปที่เป็นที่พอใจร่วมกันในเรื่องดังกล่าว ทีเอ็มบีจะให้ความเห็นที่เห็นว่าเหมาะสมแก่สมาชิกที่เกี่ยวข้อง และตามวัตถุประสงค์ของการทบทวน ตามที่กำหนดไว้ในวรรค 11
7. ก่อนที่จะจัดทำข้อเสนอแนะหรือความเห็น ทีเอ็มบีจะเชิญสมาชิกที่ได้รับผลกระทบโดยตรงในเรื่องที่เป็นปัญหาร่วมหารือด้วย
8. เมื่อใดก็ตามที่ทีเอ็มบีได้รับคำร้องขอให้คำแนะนำหรือคำวินิจฉัย ให้ทีเอ็มบีดำเนินการภายใน 30 วัน ยกเว้นมีกำหนดระยะเวลาที่แตกต่างไปที่ระบุไว้ในความตกลงนี้ คำแนะนำหรือคำวินิจฉัยให้ส่งแก่สมาชิกที่เกี่ยวข้องโดยตรง และให้ส่งแก่คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าเพื่อเป็นข้อมูล
9. สมาชิกจะต้องพยายามอย่างดีที่สุดที่จะยอมรับข้อเสนอแนะของทีเอ็มบี ซึ่งทีเอ็มบีจะดำเนินการตรวจตราการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะดังกล่าว

10. ถ้าสมาชิกพิจารณาว่าตนไม่สามารถปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของทีเอ็มบี ให้ชี้แจงเหตุผลต่อทีเอ็มบี ภายใน 1 เดือน หลังจากได้รับข้อเสนอแนะ หลังจากได้พิจารณาถึงเหตุผลที่ได้รับ ทีเอ็มบีจะให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมซึ่งพิจารณาว่าเหมาะสม หลังจากได้รับข้อเสนอแนะใหม่แล้ว และยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ สมาชิกประเทศใดก็ตามอาจยื่นเรื่องต่อองค์กรระงับข้อพิพาท โดยใช้วรรค 2 ข้อ XXIII ของแกตต์ 1994 และบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องตามบันทึกความเข้าใจเรื่องการระงับข้อพิพาท

11. เพื่อที่จะตรวจตราการดำเนินการตามความตกลงนี้ คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าต้องจัดให้มีการทบทวนใหญ่ ก่อนสิ้นสุดแต่ละขั้นตอนของกระบวนการนำสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเข้าไปอยู่ภายใต้แกตต์ เพื่อเป็นการช่วยในการทบทวนนี้ ทีเอ็มบีจะต้องส่งรายงานการดำเนินการตามความตกลงนี้ในแต่ละขั้นตอนให้แก่คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าน้อย 5 เดือน ก่อนสิ้นสุดช่วงเวลาแต่ละขั้นตอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการนำสิ่งทอกลับเข้าไปอยู่ภายใต้แกตต์ การใช้กลไกการป้องกันชั่วคราว และมาตรการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้กฎเกณฑ์และวินัยของแกตต์ 1994 ตามข้อ 2, 3, 6 และ 7 ตามลำดับ ในรายงานฉบับสมบูรณ์ของทีเอ็มบี อาจรวมข้อเสนอแนะของทีเอ็มบีที่เห็นว่าเหมาะสมเสนอต่อคณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้า

12. ในการพิจารณาทบทวนของคณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้า คณะมนตรีจะมีคำวินิจฉัยโดยฉันทามติตามที่เห็นว่าเหมาะสม เพื่อประกันว่า ความสมดุลของสิทธิและพันธกรณีตามความตกลงนี้ไม่ถูกทำให้เสียหาย สำหรับผลการพิจารณากรณีพิพาทที่อาจเกิดขึ้นในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องนี้อ้างถึงในข้อ 7 องค์กรระงับข้อพิพาทอาจอนุญาตให้มีการปรับตัวตามวรรค 14 ของข้อ 2 สำหรับขั้นตอนต่อไปของการทบทวนในส่วนที่เกี่ยวกับสมาชิกที่พบว่าไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้ความตกลงนี้ ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนต่อวันที่สุดท้ายที่กำหนดภายใต้มาตรา 9

ข้อ 9

ความตกลงนี้ และข้อจำกัดทั้งปวงภายใต้ความตกลงนี้ จะสิ้นสุดลงในวันแรกของเดือนที่ 121 ที่ความตกลงดับปลิวทมิโอมิผลใช้บังคับ ซึ่งเป็นวันที่ที่ภาคีทั้งสองและเครื่องนุ่งห่มจะต้องกลับเข้าไปอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของแกตต์ 1994 อย่างสมบูรณ์ ความตกลงนี้จะต้องไม่มีการต่ออายุ

ภาคผนวก

รายการผลิตภัณฑ์ที่อยู่ภายใต้ความตกลงนี้

1. ภาคผนวกนี้สำแดงรายการผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มภายใต้พิกัดภาษีศุลกากรระบบฮาร์โมนไนซ์ในระดับ 6 พิกัด
2. การใช้มาตรการป้องกันตามข้อ 6 ของความตกลงนี้ให้ใช้กับผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเฉพาะรายการนั้น ๆ และไม่ได้ให้ใช้กับผลิตภัณฑ์ในรายการที่ปรากฏตามรหัสพิกัดศุลกากร
3. มาตรการป้องกันตามมาตรา 6 ของความตกลงนี้ จะไม่สามารถใช้กับ
 - (เอ) ผลิตภัณฑ์บางชนิดที่ส่งออกโดยสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา ได้แก่ สินค้าหัตถกรรม หรือผ้าผืนทอด้วยมือ หรืออุตสาหกรรมและหัตถกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มพื้นเมือง ตราบใดที่ผลิตภัณฑ์เหล่านี้มีใบรับรองที่ถูกต้องภายใต้ความตกลงของทั้งสองฝ่าย
 - (บี) ผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่ในอดีตมีการค้าในปริมาณเชิงพาณิชย์เป็นจำนวนมากก่อนปี 1982 อาทิ ถุง กระสอบ แผ่นรองพรม เชือกชนิดคอร์เดจ กระเป๋าสัมภาระ เสื้อ พรมที่ทำจากใยต่าง ๆ ได้แก่ ใยจากปอ กาบมะพร้าว ปอกระเจา ป่านศรนารายณ์ เส้นใยอะบากา แมงกู และเฮเนแควน

(จี) ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไหมแท้

สำหรับผลิตภัณฑ์ทั้งหลายดังกล่าว ให้สามารถนำบทบัญญัติของข้อ XIX ของ
แกตต์ 1994 ซึ่งได้ตีความโดยความตกลงว่าด้วยการป้องกันมาใช้

**ผลิตภัณฑ์ภายใต้หมวด XI (สิ่งทอและของทำด้วยสิ่งทอ) ของการจำแนก
สินค้าตามระบบฮาร์โมนไนซ์ (เอชเอส)**

พิกัด เอชเอส	รายการผลิตภัณฑ์
ตอนที่ 50	ไหม
5004.00	ด้ายไหม (นอกจากด้ายที่ปั่นจากเศษไหม) ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
5005.00	ด้ายที่ปั่นจากเศษไหม ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
5006.00	ด้ายไหมและด้ายที่ปั่นจากเศษไหม จัดทำขึ้นเพื่อการขายปลีกรวมทั้งได้ตัวไหม
5007.10	ผ้าทอ ทำด้วยซี่ไหม
5007.20	ผ้าทอ ทำด้วยไหมหรือเศษไหม (นอกจากซี่ไหม) โดยมีเส้นใยเหล่านั้นตั้งแต่ 85% ขึ้นไป
5007.90	ผ้าทอ ทำด้วยไหมที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
ตอนที่ 51	ขนแกะ ขนละเอียดหรือขนหยาบของสัตว์ ด้ายขนม้า และผ้าผืน
5105.10	ขนแกะที่สางแล้ว
5105.21	ขนแกะที่หิวแล้วทำเป็นเส้นสั้น
5105.29	วูลทอป และขนแกะที่หิวแล้วอื่น ๆ นอกจากขนแกะที่หิวแล้วทำเป็นเส้นสั้น
5105.30	ขนละเอียดของสัตว์ที่สางหรือหิวแล้ว
5106.10	ด้ายทำด้วยขนแกะที่สางแล้ว ที่มีขนแกะตั้งแต่ 85% ขึ้นไปโดยน้ำหนัก ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
5106.20	ด้ายทำด้วยขนแกะที่สางแล้ว ที่มีขนแกะน้อยกว่า 85% โดยน้ำหนัก ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
5107.10	ด้ายทำด้วยขนแกะที่หิวแล้ว ที่มีขนแกะตั้งแต่ 85% ขึ้นไปโดยน้ำหนัก ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก

- 5107.20 ด้ายทำด้วยขนแกะที่หิวแล้ว ที่มีขนและน้อยกว่า 85% โดยน้ำหนัก ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5108.10 ด้ายทำด้วยขนละเอียดของสัตว์ที่สางแล้ว ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5108.20 ด้ายทำด้วยขนละเอียดของสัตว์ที่หิวแล้ว ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5108.10 ด้ายทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์ที่มีเส้นใยดังกล่าวตั้งแต่ 85% ขึ้นไป
- 5109.90 ด้ายทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์ที่มีเส้นใยดังกล่าวน้อยกว่า 85% โดยน้ำหนัก ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5110.00 ด้ายทำด้วยขนหยาบของสัตว์หรือขนม้า
- 5111.11 ผ้าทอทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์ที่สางแล้ว ที่มีเส้นใยดังกล่าวตั้งแต่ 85% ขึ้นไปโดยน้ำหนัก แต่ไม่เกิน 300 ก./ตรม.
- 5111.19 ผ้าทอทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์ที่สางแล้ว ที่มีเส้นใยดังกล่าวตั้งแต่ 85% ขึ้นไปโดยน้ำหนัก น้ำหนักมากกว่า 300 ก./ตรม.
- 5111.20 ผ้าทอทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์ที่สางแล้ว ที่มีเส้นใยดังกล่าวตั้งแต่ 85% ขึ้นไปโดยน้ำหนัก ผสมด้วยเส้นใยขาวประดิษฐ์
- 5111.30 ผ้าทอทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์ที่สางแล้ว ที่มีเส้นใยดังกล่าวตั้งแต่ 85% ขึ้นไปโดยน้ำหนัก ผสมด้วยเส้นใยสีประดิษฐ์
- 5111.90 ผ้าทอทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์ที่สางแล้ว ที่มีเส้นใยดังกล่าวตั้งแต่ 85% ขึ้นไปโดยน้ำหนักที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5112.11 ผ้าทอทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์ที่หิวแล้ว ที่มีเส้นใยดังกล่าวตั้งแต่ 85% ขึ้นไปโดยน้ำหนัก น้ำหนักไม่เกิน 200 ก./ตรม.
- 5112.19 ผ้าทอทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์ที่หิวแล้ว ที่มีเส้นใยดังกล่าวตั้งแต่ 85% ขึ้นไปโดยน้ำหนัก น้ำหนักมากกว่า 200 ก./ตรม.
- 5112.20 ผ้าทอทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์ที่หิวแล้ว ที่มีเส้นใยดังกล่าวน้อยกว่า 85% โดยน้ำหนัก ผสมด้วยเส้นใยขาวประดิษฐ์
- 5112.30 ผ้าทอทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์ที่หิวแล้ว ที่มีเส้นใยดังกล่าวน้อยกว่า 85% โดยน้ำหนัก ผสมด้วยเส้นใยสีประดิษฐ์
- 5112.90 ผ้าทอทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์ที่หิวแล้ว ที่มีเส้นใยดังกล่าวน้อยกว่า 85% โดยน้ำหนัก ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5113.00 ผ้าทอทำด้วยขนหยาบของสัตว์หรือขนม้า

- 5206.35 ด้ายฝ้ายชนิดด้ายควบที่ยังไม่ได้หรี มีฝ้ายน้อยกว่า 85% วัดได้น้อยกว่า 125 เดซิเทกซ์ ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5206.41 ด้ายฝ้ายชนิดด้ายควบที่หรีแล้ว มีฝ้ายน้อยกว่า 85% วัดได้ตั้งแต่ 714.29 เดซิเทกซ์ขึ้นไป ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5206.42 ด้ายฝ้ายชนิดด้ายควบที่หรีแล้ว มีฝ้ายน้อยกว่า 85% วัดได้น้อยกว่า 714.29 เดซิเทกซ์ แต่ไม่น้อยกว่า 232.56 เดซิเทกซ์ ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5206.43 ด้ายฝ้ายชนิดด้ายควบที่หรีแล้ว มีฝ้ายน้อยกว่า 85% วัดได้น้อยกว่า 232.56 เดซิเทกซ์ แต่ไม่น้อยกว่า 192.31 เดซิเทกซ์ ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5206.44 ด้ายฝ้ายชนิดด้ายควบที่หรีแล้ว มีฝ้ายน้อยกว่า 85% วัดได้น้อยกว่า 192.31 เดซิเทกซ์ แต่ไม่น้อยกว่า 125 เดซิเทกซ์ ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5206.45 ด้ายฝ้ายชนิดด้ายควบที่หรีแล้ว มีฝ้ายน้อยกว่า 85% วัดได้น้อยกว่า 125 เดซิเทกซ์ ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5207.10 ด้ายฝ้าย (นอกจากด้ายเย็บ) ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5207.90 ด้ายฝ้าย (นอกจากด้ายเย็บ) ที่มีฝ้ายน้อยกว่า 85% ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5208.11 ผ้าฝ้ายที่ยังไม่ได้ฟอก ทอหลายชุด ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักไม่เกิน 100 ก./ตรม.
- 5208.12 ผ้าฝ้ายที่ยังไม่ได้ฟอก ทอหลายชุด ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักมากกว่า 100 ก./ตรม. ถึง 200 ก./ตรม.
- 5208.13 ผ้าฝ้ายที่ยังไม่ได้ฟอก ทอหลายชุด ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป หนักไม่เกิน 200 ก./ตรม.
- 5208.19 ผ้าทอทำด้วยฝ้ายที่ยังไม่ได้ฟอก ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป หนักไม่เกิน 200 ก./ตรม. ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5208.21 ผ้าฝ้ายที่ฟอกแล้ว ทอหลายชุด ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป หนักไม่เกิน 100 ก./ตรม.
- 5208.22 ผ้าฝ้ายที่ฟอกแล้ว ทอหลายชุด ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป หนักมากกว่า 100 ก./ตรม. ถึง 200 ก./ตรม.
- 5208.23 ผ้าฝ้ายที่ฟอกแล้ว ทอหลายชุด ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป หนักไม่เกิน 200 ก./ตรม.

- 5208.29 ผ้าทอทำด้วยฝ้ายที่ฟอกแล้ว หนักไม่เกิน 100 ก./ตรม. ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5208.31 ผ้าฝ้ายย้อมสี ทอลายขัด ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป หนักไม่เกิน 100 ก./ตรม.
- 5208.32 ผ้าฝ้ายย้อมสี ทอลายขัด ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป หนักมากกว่า 100 ก./ตรม. ถึง 200 ก./ตรม.
- 5208.33 ผ้าฝ้ายย้อมสี ทอลายสอง ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป หนักไม่เกิน 200 ก./ตรม.
- 5208.39 ผ้าทอทำด้วยฝ้ายที่ย้อมสี ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป หนักไม่เกิน 200 ก./ตรม. ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5208.41 ผ้าฝ้ายทอด้วยด้ายที่ย้อมสี ทอเป็นลายขัด ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักไม่เกิน 100 ก./ตรม.
- 5208.42 ผ้าฝ้ายทอด้วยด้ายที่ย้อมสี ทอเป็นลายขัด ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักมากกว่า 100 ก./ตรม. ถึง 200 ก./ตรม.
- 5208.43 ผ้าฝ้ายทอด้วยด้ายที่ย้อมสี ทอเป็นลายสอง ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักไม่เกิน 200 ก./ตรม.
- 5208.49 ผ้าทอทำด้วยฝ้ายที่ทอจากด้ายย้อมสีที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักไม่เกิน 200 ก./ตรม. ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5208.51 ผ้าฝ้ายพิมพ์ ทอเป็นลายขัด ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักไม่เกิน 100 ก./ตรม.
- 5208.52 ผ้าฝ้ายพิมพ์ ทอเป็นลายขัด ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักมากกว่า 100 ก./ตรม. ถึง 200 ก./ตรม.
- 5208.53 ผ้าฝ้ายพิมพ์ ทอลายสอง ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักไม่เกิน 200 ก./ตรม.
- 5208.59 ผ้าทอพิมพ์ทำด้วยฝ้าย ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักไม่เกิน 200 ก./ตรม. ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5209.11 ผ้าฝ้ายที่ยังไม่ได้ฟอก ทอลายขัด ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักไม่เกิน 200 ก./ตรม.
- 5209.12 ผ้าฝ้ายที่ยังไม่ได้ฟอก ทอลายสอง ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักเกิน 200 ก./ตรม.
- 5209.19 ผ้าทอด้วยฝ้ายที่ยังไม่ได้ฟอก ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักเกิน 200 ก./ตรม. ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น

- 5209.21 ผ้าฝ้ายฟอกแล้ว ทอลายขัด ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักเกิน 200 ก./ตรม.
- 5209.22 ผ้าฝ้ายฟอกแล้ว ทอลายสอง ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักเกิน 200 ก./ตรม.
- 5209.29 ผ้าทอด้วยฝ้ายที่ฟอกแล้ว ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักเกิน 200 ก./ตรม. ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5209.31 ผ้าฝ้ายย้อมสีแล้ว ทอลายขัด ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักเกิน 200 ก./ตรม.
- 5209.32 ผ้าฝ้ายย้อมสีแล้ว ทอลายสอง ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักเกิน 200 ก./ตรม.
- 5209.39 ผ้าทอด้วยฝ้ายย้อมสีแล้ว ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักเกิน 200 ก./ตรม.
- 5209.41 ผ้าฝ้ายทอด้วยด้ายที่ย้อมสี ทอลายขัด ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักเกิน 200 ก./ตรม.
- 5209.42 ผ้าเดนิมทำด้วยฝ้าย ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักเกิน 200 ก./ตรม.
- 5209.43 ผ้าฝ้ายทอด้วยด้ายย้อมสี ทอลายสอง นอกจากผ้าเดนิม ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักเกิน 200 ก./ตรม.
- 5209.49 ผ้าทอด้วยฝ้ายที่เป็นด้ายย้อมสี ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักเกิน 200 ก./ตรม. ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5209.51 ผ้าฝ้ายพิมพ์ ทอลายขัด ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักเกิน 200 ก./ตรม.
- 5209.52 ผ้าฝ้ายพิมพ์ ทอลายสอง ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักเกิน 200 ก./ตรม.
- 5209.59 ผ้าทอพิมพ์ทำด้วยฝ้าย ที่มีฝ้ายตั้งแต่ 85% ขึ้นไป และหนักเกิน 200 ก./ตรม. ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5210.11 ผ้าฝ้ายทอลายขัด ที่มีฝ้ายน้อยกว่า 85% ผสมด้วยเส้นใยประดิษฐ์ และหนักไม่เกิน 200 ก./ตรม. ซึ่งยังไม่ได้ฟอก
- 5210.12 ผ้าฝ้ายทอลายสอง ที่มีฝ้ายน้อยกว่า 85% ผสมด้วยเส้นใยประดิษฐ์ หนักไม่เกิน 200 ก./ตรม. ซึ่งยังไม่ได้ฟอก
- 5210.19 ผ้าทอจากฝ้าย ที่มีฝ้ายน้อยกว่า 85% ผสมด้วยเส้นใยประดิษฐ์ และหนักตั้งแต่ 200 ก./ตรม. ลงไป ซึ่งยังไม่ได้ฟอก และไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น

- 5211.22 ผ้าฝ้ายทอลายสอง ที่มีฝ้ายน้อยกว่า 85% ผสมด้วยเส้นใยประดิษฐ์ หนักเกิน 200 ก./ตรม. ซึ่งฟอกแล้ว
- 5211.29 ผ้าทอด้วยฝ้าย ที่มีฝ้ายน้อยกว่า 85% ผสมด้วยเส้นใยประดิษฐ์ หนักเกิน 200 ก./ตรม. ซึ่งฟอกแล้ว และไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5211.31 ผ้าฝ้ายทอลายขัด ที่มีฝ้ายน้อยกว่า 85% ผสมด้วยเส้นใยประดิษฐ์ หนักเกิน 200 ก./ตรม. ซึ่งย้อมสีแล้ว
- 5211.32 ผ้าฝ้ายทอลายสอง ที่มีฝ้ายน้อยกว่า 85% ผสมด้วยเส้นใยประดิษฐ์ หนักเกิน 200 ก./ตรม. ซึ่งย้อมสีแล้ว
- 5211.39 ผ้าทอด้วยฝ้าย ที่มีฝ้ายน้อยกว่า 85% ผสมด้วยเส้นใยประดิษฐ์ หนักเกินกว่า 200 ก./ตรม. ซึ่งย้อมสีแล้ว และไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5211.41 ผ้าฝ้ายทอลายขัด ที่มีฝ้ายน้อยกว่า 85% ผสมด้วยเส้นใยประดิษฐ์ หนักเกินกว่า 200 ก./ตรม. ซึ่งทอด้วยด้ายย้อมสีแล้ว
- 5211.42 ผ้าเดนิมทำด้วยฝ้าย ที่มีฝ้ายน้อยกว่า 85% ผสมด้วยเส้นใยประดิษฐ์ หนักมากกว่า 200 ก./ตรม.
- 5211.43 ผ้าฝ้ายทอลายสอง นอกจากผ้าเดนิม ที่มีฝ้ายน้อยกว่า 85% ผสมด้วยเส้นใยประดิษฐ์ หนักเกิน 200 ก./ตรม. ซึ่งทอด้วยด้ายที่ย้อมสีแล้ว
- 5211.49 ผ้าทอด้วยฝ้าย ที่มีฝ้ายน้อยกว่า 85% ผสมด้วยเส้นใยประดิษฐ์ หนักเกิน 200 ก./ตรม. ซึ่งทอด้วยด้ายย้อมสี และไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5211.51 ผ้าฝ้ายทอลายขัด ที่มีฝ้ายน้อยกว่า 85% ผสมด้วยเส้นใยประดิษฐ์ หนักเกิน 200 ก./ตรม. เป็นผ้าที่พิมพ์แล้ว
- 5211.52 ผ้าฝ้ายทอลายสอง ที่มีฝ้ายน้อยกว่า 85% ผสมด้วยเส้นใยประดิษฐ์ หนักเกิน 200 ก./ตรม. เป็นผ้าที่พิมพ์แล้ว
- 5211.59 ผ้าทอด้วยฝ้าย ที่มีฝ้ายน้อยกว่า 85% ผสมด้วยเส้นใยประดิษฐ์ หนักเกิน 200 ก./ตรม. เป็นผ้าที่พิมพ์แล้ว
- 5212.11 ผ้าทอด้วยฝ้าย หนักไม่เกิน 200 ก./ตรม. ยังไม่ได้ฟอก และไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5212.12 ผ้าทอด้วยฝ้าย หนักไม่เกิน 200 ก./ตรม. ฟอกแล้ว และไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5212.13 ผ้าทอด้วยฝ้าย หนักไม่เกิน 200 ก./ตรม. ย้อมแล้ว และไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5212.14 ผ้าทอด้วยฝ้าย หนักตั้งแต่ 200 ก./ตรม. ขึ้นไป ทอด้วยด้ายสีต่าง ๆ และไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น

- 5212.15 ผ้าทอด้วยฝ้าย หนักไม่เกิน 200 ก./ตรม. พิมพ์แล้ว และไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5212.21 ผ้าทอด้วยฝ้าย หนักเกิน 200 ก./ตรม. ยังไม่ได้ฟอก และไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5212.22 ผ้าทอด้วยฝ้าย หนักเกิน 200 ก./ตรม. ฟอกแล้ว และไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5212.23 ผ้าทอด้วยฝ้าย หนักเกิน 200 ก./ตรม. ย้อมสีแล้ว และไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5212.24 ผ้าทอด้วยฝ้าย หนักเกิน 200 ก./ตรม. ทอด้วยด้ายสีต่าง ๆ และไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5212.25 ผ้าทอด้วยฝ้าย หนักเกิน 200 ก./ตรม. พิมพ์แล้ว และไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- ตอนที่ 53 เส้นใยสิ่งทอจากพืชอื่น ๆ ด้ายกระดาษ และผ้าทอ
- 5306.10 ด้ายป่านลินิน เส้นเดี่ยว
- 5306.20 ด้ายป่านลินิน ด้ายควบ (ด้ายเกลียว) หรือเคเบิล
- 5307.10 ด้ายปอกระเจาหรือด้ายทำด้วยเส้นใยสิ่งทอจากเปลือกในของต้นไม้อื่น ๆ ชนิดเส้นเดี่ยว
- 5307.20 ด้ายปอกระเจาหรือด้ายทำด้วยเส้นใยสิ่งทอจากเปลือกในของต้นไม้อื่น ๆ ชนิดด้ายควบ (ด้ายเกลียว) หรือเคเบิล
- 5308.20 ด้ายป่านแท้
- 5308.90 ด้ายจากเส้นใยสิ่งทอจากพืชอื่น ๆ
- 5309.11 ผ้าทอ ที่มีป่านลินิน 85% หรือมากกว่าโดยน้ำหนัก ยังไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว
- 5309.19 ผ้าทอ ที่มีป่านลินิน 85% หรือมากกว่าโดยน้ำหนัก นอกจากที่ยังไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว
- 5309.21 ผ้าทอด้วยป่านลินิน ที่มีป่านลินินน้อยกว่า 85% โดยน้ำหนัก ยังไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว
- 5309.29 ผ้าทอด้วยป่านลินิน ที่มีป่านลินินน้อยกว่า 85% โดยน้ำหนัก นอกจากที่ยังไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว
- 5310.10 ผ้าทอทำด้วยปอกระเจาหรือเส้นใยสิ่งทอจากเปลือกในของต้นไม้อื่น ๆ ยังไม่ได้ฟอก
- 5310.90 ผ้าทอทำด้วยปอกระเจาหรือเส้นใยสิ่งทอจากเปลือกในของต้นไม้อื่น ๆ นอกจากที่ยังไม่ได้ฟอก

- 5311.00 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสิ่งทอจากพืชอื่น ๆ ผ้าทอด้วยด้ายกระดาศ
- ตอนที่ 54 เส้นใยยาวประดิษฐ์**
- 5401.10 ด้ายเย็บทำด้วยใยยาวสังเคราะห์
- 5401.20 ด้ายเย็บทำด้วยใยยาวเทียม
- 5402.10 ด้ายทนแรงดึงสูง (นอกจากด้ายเย็บ) ทำด้วยใยยาวในลอนหรือโพลีเอไมด์อื่น ๆ ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5402.20 ด้ายทนแรงดึงสูง (นอกจากด้ายเย็บ) ทำด้วยใยยาวโพลีเอสเตอร์ ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5402.31 ด้ายเพื่อผิวสัมผัสที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ทำด้วยใยยาวในลอนหรือโพลีเอไมด์อื่น ๆ วัดได้ไม่เกิน 50 เทกซ์/ดร.หลา ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5402.32 ด้ายเพื่อผิวสัมผัสที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ทำด้วยใยยาวในลอนหรือโพลีเอไมด์อื่น ๆ วัดได้เกิน 50 เทกซ์/ดร.หลา ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5402.33 ด้ายเพื่อผิวสัมผัสที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ทำด้วยใยยาวโพลีเอสเตอร์ ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5402.39 ด้ายเพื่อผิวสัมผัสทำด้วยใยยาวสังเคราะห์ ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5402.41 ด้ายทำด้วยใยยาวในลอนหรือโพลีเอไมด์ เส้นเดี่ยว ไม่ได้ตีเกลียว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5402.42 ด้ายทำด้วยใยยาวโพลีเอสเตอร์ชนิดพาร์เชิลลิโอเรียนเค็ด เส้นเดี่ยว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5402.43 ด้ายทำด้วยเส้นใยยาวโพลีเอสเตอร์ชนิดเส้นเดี่ยว ไม่ได้ตีเกลียว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น และไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5402.49 ด้ายทำด้วยเส้นใยยาวสังเคราะห์ ชนิดเส้นเดี่ยว ไม่ได้ตีเกลียว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5402.51 ด้ายทำด้วยเส้นใยยาวในลอนหรือโพลีเอไมด์อื่น ๆ ชนิดเส้นเดี่ยว เกิน 50 รอบ/ม. ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5402.52 ด้ายทำด้วยเส้นใยยาวโพลีเอสเตอร์ ชนิดเส้นเดี่ยว เกิน 50 รอบ/ม. ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5402.59 ด้ายทำด้วยเส้นใยยาวสังเคราะห์ ชนิดเส้นเดี่ยว เกิน 50 รอบ/ม. ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น และไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก

- 5402.61 ด้ายทำด้วยเส้นใยขาวในลอนหรือโพลีอะไมด์อื่น ๆ ชนิดด้ายควบ ไม่ได้ ระบายไว้ในที่อื่น และไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5402.62 ด้ายทำด้วยเส้นใยขาวโพลีเอสเตอร์ ชนิดด้ายควบ ไม่ได้ระบายไว้ในที่อื่น และไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5402.69 ด้ายทำด้วยเส้นใยขาวสังเคราะห์ ชนิดด้ายควบ ไม่ได้ระบายไว้ในที่อื่น และไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5403.10 ด้ายทอแรงดึงสูง (นอกจากด้ายเย็บ) ทำด้วยวิสโคสเรยอน ไม่ได้ทำขึ้น เพื่อขายปลีก
- 5403.20 ด้ายเพื่อผิวสัมผัสที่ไม่ได้ระบายไว้ในที่อื่น ทำด้วยเส้นใยเทียม ไม่ได้ทำขึ้น เพื่อขายปลีก
- 5403.31 ด้ายทำด้วยเส้นใยขาววิสโคสเรยอน ชนิดเส้นเดี่ยว ไม่ได้ตีเกลียว ไม่ได้ ระบายไว้ในที่อื่น และไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5403.32 ด้ายทำด้วยเส้นใยขาววิสโคสเรยอน ชนิดเส้นเดี่ยวเกิน 120 รอบ/ม. ไม่ ได้ระบายไว้ในที่อื่น ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5403.33 ด้ายทำด้วยเส้นใยขาวเซลลูโลสอะซิเตด ชนิดเส้นเดี่ยว ไม่ได้ระบายไว้ในที่ อื่น และไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5403.39 ด้ายทำด้วยเส้นใยขาวเทียม ชนิดเส้นเดี่ยว ไม่ได้ระบายไว้ในที่อื่น และ ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5403.41 ด้ายทำด้วยเส้นใยขาววิสโคสเรยอน ชนิดด้ายควบ ไม่ได้ระบายไว้ในที่อื่น และไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5403.42 ด้ายทำด้วยเส้นใยขาวเซลลูโลสอะซิเตด ชนิดด้ายควบ ไม่ได้ระบายไว้ใน ที่อื่น และไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5403.49 ด้ายทำด้วยเส้นใยขาวเทียม ชนิดด้ายควบ ไม่ได้ระบายไว้ในที่อื่น และ ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5404.10 ใยขาวเดี่ยวสังเคราะห์ที่มีขนาดตั้งแต่ 67 เดซิเทกซ์ขึ้นไป และไม่มี ขนาดภาคตัดขวางใดเกิน 1 มม.
- 5404.90 แถบและของที่คล้ายกันทำด้วยวัตถุสังเคราะห์ที่มีความกว้างปรากฏไม่เกิน 5 มม.
- 5405.00 ใยขาวเดี่ยวเทียมที่มีขนาดตั้งแต่ 67 เดซิเทกซ์ มีขนาดภาคตัดขวางเกิน 1 มม. แถบและของที่คล้ายกันทำด้วยวัตถุเทียมที่มีความกว้างปรากฏ ไม่เกิน 5 มม.

- 5406.10 ด้ายทำด้วยเส้นใยยาวสังเคราะห์ (นอกจากด้ายเย็บ) ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5406.20 ด้ายทำด้วยเส้นใยยาวเทียม (นอกจากด้ายเย็บ) ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5407.10 ผ้าทอทำด้วยด้ายทนแรงดึงสูงทำจากไนลอนโพลิอะไมด์อื่น/โพลิเอสเทอร์
- 5407.20 ผ้าทอได้จากแถบ/ของที่คล้ายกันทำด้วยสิ่งทอสังเคราะห์
- 5407.30 ผ้าตามที่ระบุไว้ในหมายเหตุ 9 ของหมวด XI
- 5407.41 ผ้าทอที่มีเส้นใยยาวทำด้วยไนลอน/โพลิอะไมด์อื่นตั้งแต่ 85% ขึ้นไป
ไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5407.42 ผ้าทอที่มีเส้นใยยาวทำด้วยไนลอน/โพลิอะไมด์อื่นตั้งแต่ 85% ขึ้นไป
ย้อมสีแล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5407.43 ผ้าทอที่มีเส้นใยยาวทำด้วยไนลอน/โพลิอะไมด์อื่นตั้งแต่ 85% ขึ้นไป
ทอด้วยด้ายย้อมสีแล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5407.44 ผ้าทอที่มีเส้นใยยาวทำด้วยไนลอน/โพลิอะไมด์อื่นตั้งแต่ 85% ขึ้นไป
พิมพ์แล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5407.51 ผ้าทอที่มีเส้นใยยาวทำด้วยเท็กเจอร์โพลิเอสเทอร์ตั้งแต่ 85% ขึ้นไป
ยังไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5407.52 ผ้าทอที่มีเส้นใยยาวทำด้วยเท็กเจอร์โพลิเอสเทอร์ตั้งแต่ 85% ขึ้นไป
ย้อมสีแล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5407.53 ผ้าทอที่มีเส้นใยยาวทำด้วยเท็กเจอร์โพลิเอสเทอร์ตั้งแต่ 85% ขึ้นไป
ทอด้วยด้ายที่ย้อมสีแล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5407.54 ผ้าทอที่มีเส้นใยยาวทำด้วยเท็กเจอร์โพลิเอสเทอร์ตั้งแต่ 85% ขึ้นไป
พิมพ์แล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5407.60 ผ้าทอที่มีเส้นใยยาวทำด้วยนอนเท็กเจอร์โพลิเอสเทอร์ตั้งแต่ 85% ขึ้นไป
ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5407.71 ผ้าทอที่มีเส้นใยยาวสังเคราะห์ตั้งแต่ 85% ขึ้นไป ยังไม่ได้ฟอกหรือ
ฟอกแล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5407.72 ผ้าทอที่มีเส้นใยยาวสังเคราะห์ตั้งแต่ 85% ขึ้นไป ที่ย้อมสีแล้ว ไม่ได้ระบุ
ไว้ในที่อื่น
- 5407.73 ผ้าทอที่มีเส้นใยยาวสังเคราะห์ตั้งแต่ 85% ขึ้นไป ทอด้วยด้ายที่ย้อมสีแล้ว
ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5407.74 ผ้าทอที่มีเส้นใยยาวสังเคราะห์ตั้งแต่ 85% ขึ้นไป พิมพ์แล้ว ไม่ได้ระบุไว้
ในที่อื่น

5407.81	ผ้าทอทำด้วยเส้นใยขาวสังเคราะห์ ที่น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย ยังไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5407.82	ผ้าทอทำด้วยเส้นใยขาวสังเคราะห์ที่น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย ย้อมสีแล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5407.83	ผ้าทอทำด้วยเส้นใยขาวสังเคราะห์ที่น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย ทอด้วยด้ายย้อมสีแล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5407.84	ผ้าทอทำด้วยเส้นใยขาวสังเคราะห์ที่น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย พิมพ์แล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5407.91	ผ้าทอทำด้วยเส้นใยขาวสังเคราะห์ที่น้อยกว่า 85% ยังไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5407.92	ผ้าทอทำด้วยเส้นใยขาวสังเคราะห์ ย้อมสีแล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5407.93	ผ้าทอทำด้วยเส้นใยขาวสังเคราะห์ ทอด้วยด้ายย้อมสีแล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5407.94	ผ้าทอทำด้วยเส้นใยขาวสังเคราะห์ พิมพ์แล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5408.10	ผ้าทอทำด้วยด้ายทนแรงดึงสูง ทำจากวิสโคสเรยอน
5408.21	ผ้าทอที่มีเส้นใยขาวเทียมหรือแถบหรือของที่คล้ายกันตั้งแต่ 85% ขึ้นไป ไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5408.22	ผ้าทอที่มีเส้นใยขาวเทียมหรือแถบหรือของที่คล้ายกันตั้งแต่ 85% ขึ้นไป ย้อมสีแล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5408.23	ผ้าทอที่มีเส้นใยขาวเทียมหรือแถบหรือของที่คล้ายกันตั้งแต่ 85% ขึ้นไป ทอด้วยด้ายย้อมสี ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5408.24	ผ้าทอที่มีเส้นใยขาวเทียมหรือแถบหรือของที่คล้ายกันตั้งแต่ 85% ขึ้นไป พิมพ์แล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5408.31	ผ้าทอทำด้วยเส้นใยขาวเทียม ไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5408.32	ผ้าทอทำด้วยเส้นใยขาวเทียม ย้อมสี ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5408.33	ผ้าทอทำด้วยเส้นใยขาวเทียม ทอด้วยด้ายย้อมสี ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5408.34	ผ้าทอทำด้วยเส้นใยขาวเทียม พิมพ์แล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น

ตอนที่ 55

เส้นใยสังเคราะห์

5501.10	กลุ่มใยขาวทำด้วยไนลอนหรือโพลีเอไมด์อื่น
5501.20	กลุ่มใยขาวทำด้วยโพลีเอสเตอร์

- 5501.30 กลุ่มใยขาวทำด้วยอะคริลิก หรือโม่ดาคกริลิก
- 5501.90 กลุ่มใยขาวสังเคราะห์ ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5502.00 กลุ่มใยขาวเทียม
- 5503.10 เส้นใยสั้นทำด้วยไนลอนหรือโพลีเอไมด์อื่น ยังไม่ได้สาางหรือหวิ
- 5503.20 เส้นใยสั้นทำด้วยโพลีเอสเตอร์ ยังไม่ได้สาางหรือหวิ
- 5503.30 เส้นใยสั้นทำด้วยอะคริลิกหรือโม่ดาคกริลิก ยังไม่ได้สาางหรือหวิ
- 5503.40 เส้นใยสั้นทำด้วยโพลีโพรพิลีน ยังไม่ได้สาางหรือหวิ
- 5503.90 เส้นใยสั้นสังเคราะห์ ยังไม่ได้สาางหรือหวิ ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5504.10 เส้นใยสั้นทำด้วยวิสโคส ยังไม่ได้สาางหรือหวิ
- 5504.90 เส้นใยสั้นเทียม นอกจากวิสโคส ยังไม่ได้สาางหรือหวิ
- 5505.10 เศษของเส้นใยสังเคราะห์
- 5505.20 เศษของเส้นใยเทียม
- 5506.10 เส้นใยสั้นทำด้วยไนลอนหรือโพลีเอไมด์อื่น สาางหรือหวิแล้ว
- 5506.20 เส้นใยสั้นทำด้วยโพลีเอสเตอร์ สาางหรือหวิแล้ว
- 5506.30 เส้นใยสั้นทำด้วยอะคริลิกหรือโม่ดาคกริลิก สาางหรือหวิแล้ว
- 5506.90 เส้นใยสั้นสังเคราะห์ สาางหรือหวิแล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5507.00 เส้นใยสั้นเทียม สาางหรือหวิแล้ว
- 5508.10 ด้ายเย็บทำด้วยเส้นใยสั้นสังเคราะห์
- 5508.20 ด้ายเย็บทำด้วยเส้นใยสั้นเทียม
- 5509.11 ด้ายที่มีเส้นใยสั้นทำด้วยไนลอนหรือโพลีเอไมด์อื่นตั้งแต่ 85% ขึ้นไป ชนิดเส้นเดี่ยว ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5509.12 ด้ายที่มีเส้นใยสั้นทำด้วยไนลอนหรือโพลีเอไมด์อื่นตั้งแต่ 85% ขึ้นไป ชนิดด้ายควบ ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5509.21 ด้ายที่มีเส้นใยสั้นทำด้วยโพลีเอสเตอร์ตั้งแต่ 85% ขึ้นไป ชนิดเส้นเดี่ยว ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5509.22 ด้ายที่มีเส้นใยสั้นทำด้วยโพลีเอสเตอร์ตั้งแต่ 85% ขึ้นไป ชนิดด้ายควบ ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5509.31 ด้ายที่มีเส้นใยสั้นทำด้วยอะคริลิกหรือโม่ดาคกริลิก ชนิดเส้นเดี่ยว ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5509.32 ด้ายที่มีเส้นใยสั้นทำด้วยอะคริลิกหรือโม่ดาคกริลิก ชนิดด้ายควบ ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น

5509.41	ด้วยที่มีเส้นใยสั้นสังเคราะห์อื่น ๆ ตั้งแต่ 85% ขึ้นไป ชนิดเส้นเดี่ยว ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
5509.42	ด้วยที่มีเส้นใยสั้นสังเคราะห์อื่น ๆ ตั้งแต่ 85% ขึ้นไป ชนิดด้ายควบ ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5509.51	ด้วยทำด้วยเส้นใยสั้นโพลีเอสเตอร์ผสมด้วยเส้นใยสั้นเทียม ไม่ได้ทำขึ้น เพื่อขายปลีก ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5509.52	ด้วยทำด้วยเส้นใยสั้นโพลีเอสเตอร์ผสมด้วยขนแกะ/ขนละเอียดของสัตว์ ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5509.53	ด้วยทำด้วยเส้นใยสั้นโพลีเอสเตอร์ผสมด้วยฝ้าย ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อบรรจุ ขายปลีก ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5509.59	ด้วยทำด้วยเส้นใยสั้นโพลีเอสเตอร์ ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก ไม่ได้ระบุ ไว้ในที่อื่น
5509.61	ด้วยทำด้วยเส้นใยสั้นอะคริลิกผสมด้วยขนแกะ/ขนละเอียดของสัตว์ ไม่ได้ ทำขึ้นเพื่อขายปลีก ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5509.62	ด้วยทำด้วยเส้นใยสั้นอะคริลิกผสมด้วยฝ้าย ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก ไม่ ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5509.69	ด้วยทำด้วยเส้นใยสั้นอะคริลิก ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก ไม่ได้ระบุไว้ใน ที่อื่น
5509.91	ด้วยทำด้วยเส้นใยสั้นสังเคราะห์อื่นผสมด้วยขนแกะ/ขนละเอียดของสัตว์ ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5509.92	ด้วยทำด้วยเส้นใยสั้นสังเคราะห์อื่นผสมด้วยฝ้ายไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5509.99	ด้วยทำด้วยเส้นใยสั้นสังเคราะห์อื่น ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก ไม่ได้ระบุ ไว้ในที่อื่น
5510.11	ด้วยที่มีเส้นใยสั้นเทียมน้อยตั้งแต่ 85% ขึ้นไป ชนิดเส้นเดี่ยว ไม่ได้ทำขึ้น เพื่อยกเลิก
5510.12	ด้วยที่มีเส้นใยสั้นเทียน้อยตั้งแต่ 85% ขึ้นไป ชนิดด้ายควบ ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อบรรจุ ขายปลีก ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5510.20	ด้วยทำด้วยเส้นใยสั้นเทียมผสมด้วยขนแกะ/ขนละเอียดของสัตว์ ไม่ได้ ทำขึ้นเพื่อขายปลีก ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
5510.30	ด้วยทำด้วยเส้นใยสั้นเทียมผสมด้วยฝ้าย ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก ไม่ได้ ระบุไว้ในที่อื่น

- 5510.90 ด้ายทำด้วยเส้นใยสั้นเทียม ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อขายปลีก ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5511.10 ด้ายที่มีเส้นใยสั้นสังเคราะห์ตั้งแต่ 85% ขึ้นไป นอกจากด้ายเย็บ ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5511.20 ด้ายที่มีเส้นใยสั้นสังเคราะห์น้อยกว่า 85% ลงไป ทำขึ้นเพื่อขายปลีก ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5511.30 ด้ายทำด้วยเส้นใยสั้นเทียม (นอกจากด้ายเย็บ) ทำขึ้นเพื่อขายปลีก
- 5512.11 ผ้าทอที่มีเส้นใยสั้นโพลีเอสเตอร์ตั้งแต่ 85% ขึ้นไป ยังไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว
- 5512.19 ผ้าทอที่มีเส้นใยสั้นโพลีเอสเตอร์ตั้งแต่ 85% ขึ้นไป นอกจากที่ยังไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว
- 5512.21 ผ้าทอที่มีเส้นใยสั้นอะคริลิกตั้งแต่ 85% ขึ้นไป ยังไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว
- 5512.29 ผ้าทอที่มีเส้นใยสั้นอะคริลิกตั้งแต่ 85% ขึ้นไป นอกจากที่ยังไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว
- 5512.91 ผ้าทอที่มีเส้นใยสั้นสังเคราะห์อื่นตั้งแต่ 85% ขึ้นไป ยังไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว
- 5512.99 ผ้าทอที่มีเส้นใยสั้นสังเคราะห์อื่นตั้งแต่ 85% ขึ้นไป นอกจากที่ยังไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว
- 5513.11 ผ้าทำด้วยเส้นใยสั้นโพลีเอสเตอร์ ทอหลายขีด มีเส้นใยสั้นโพลีเอสเตอร์น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย และหนักไม่เกิน 170 ก./ตรม. ยังไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว
- 5513.12 ผ้าทำด้วยเส้นใยสั้นโพลีเอสเตอร์ ทอหลายสอง มีเส้นใยสั้นโพลีเอสเตอร์น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย และหนักไม่เกิน 170 ก./ตรม. ยังไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว
- 5513.13 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสั้นโพลีเอสเตอร์ ที่มีเส้นใยสั้นโพลีเอสเตอร์น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย และหนักไม่เกิน 170 ก./ตรม. ยังไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว
- 5513.19 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสั้นสังเคราะห์อื่นที่น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย และขนาดไม่เกิน 170 ก./ตรม. ยังไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว
- 5513.21 ผ้าทำด้วยเส้นใยสั้นโพลีเอสเตอร์ทอหลายขีด ที่มีเส้นใยสั้นโพลีเอสเตอร์น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย มีขนาดไม่เกิน 170 ก./ตรม. ย้อมสีแล้ว
- 5513.22 ผ้าทำด้วยเส้นใยสั้นโพลีเอสเตอร์ทอหลายสอง ที่มีเส้นใยสั้นโพลีเอสเตอร์น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย ที่มีขนาดไม่เกิน 170 ก./ตรม. ย้อมสีแล้ว

- [illegible]

- 5514.21 ผ้าทำด้วยเส้นใยสันโพลิเอสเตอร์ ทอลายขัด มีเส้นใยโพลิเอสเตอร์น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย มีขนาดเกิน 170 ก./ตรม. ย้อมสีแล้ว
- 5514.22 ผ้าทำด้วยเส้นใยสันโพลิเอสเตอร์ ทอลายสอง มีเส้นใยโพลิเอสเตอร์น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย มีขนาดเกิน 170 ก./ตรม. ย้อมสีแล้ว
- 5514.23 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันโพลิเอสเตอร์น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย มีขนาดเกิน 170 ก./ตรม. ย้อมสีแล้ว
- 5514.29 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์อื่นน้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย มีขนาดเกิน 170 ก./ตรม. ทอด้วยด้ายย้อมสี
- 5514.31 ผ้าทำด้วยเส้นใยสันโพลิเอสเตอร์ ทอลายขัด มีเส้นใยโพลิเอสเตอร์น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย มีขนาดเกิน 170 ก./ตรม. ทอด้วยด้ายย้อมสี
- 5514.32 ผ้าทำด้วยเส้นใยสันโพลิเอสเตอร์ ทอลายสอง มีเส้นใยโพลิเอสเตอร์น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย มีขนาดเกิน 170 ก./ตรม. ทอด้วยด้ายย้อมสี
- 5514.33 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันโพลิเอสเตอร์น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย มีขนาดเกิน 170 ก./ตรม. ทอด้วยด้ายย้อมสี ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5514.39 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันสังเคราะห์อื่นที่น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย มีขนาดเกิน 170 ก./ตรม. ทอด้วยด้ายย้อมสี
- 5514.41 ผ้าทำด้วยเส้นใยสันโพลิเอสเตอร์ ทอลายขัด น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย มีขนาดเกิน 170 ก./ตรม. พิมพ์แล้ว
- 5514.42 ผ้าทำด้วยเส้นใยสันโพลิเอสเตอร์ ทอลายสอง น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย มีขนาดเกิน 170 ก./ตรม. พิมพ์แล้ว
- 5514.43 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันโพลิเอสเตอร์ น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย มีขนาดเกิน 170 ก./ตรม. พิมพ์แล้ว ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5514.49 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันสังเคราะห์อื่น น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้ายมีขนาดเกิน 170 ก./ตรม. พิมพ์แล้ว
- 5515.11 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันโพลิเอสเตอร์ผสมด้วยเส้นใยสันวิสโคสเรยอนที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5515.12 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันโพลิเอสเตอร์ผสมด้วยเส้นใยยาวประดิษฐ์ ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5515.13 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันโพลิเอสเตอร์ผสมด้วยขนแกะ/ขนละเอียดยของสัตว์ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น

- 5515.19 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันโพลีเอสเตอร์ ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5515.21 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันอะคริลิกผสมด้วยเส้นใยยาวประดิษฐ์ ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5515.22 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันอะคริลิกผสมด้วยขนแกะ/ขนละเอียดของสัตว์ ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5515.29 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันอะคริลิกหรือโมดาคริลิก ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5515.91 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันสังเคราะห์อื่น ผสมด้วยเส้นใยยาวประดิษฐ์ ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5515.92 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันสังเคราะห์อื่นผสมด้วยขนแกะ/ขนละเอียดของสัตว์ ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5515.99 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันสังเคราะห์ ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5516.11 ผ้าทอที่มีเส้นใยสันเทียมตั้งแต่ 85% ขึ้นไป ยังไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว
- 5516.12 ผ้าทอที่มีเส้นใยสันเทียมตั้งแต่ 85% ขึ้นไป ย้อมสีแล้ว
- 5516.13 ผ้าทอที่มีเส้นใยสันเทียมตั้งแต่ 85% ขึ้นไป ทอด้วยด้ายย้อมสี
- 5516.14 ผ้าทอที่มีเส้นใยสันเทียมตั้งแต่ 85% ขึ้นไป พิมพ์แล้ว
- 5516.21 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันเทียมที่น้อยกว่า 85% ผสมด้วยเส้นใยยาวประดิษฐ์ ยังไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว
- 5516.22 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันเทียมที่น้อยกว่า 85% ผสมด้วยเส้นใยยาวประดิษฐ์ ย้อมสีแล้ว
- 5516.23 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันเทียมที่น้อยกว่า 85% ผสมด้วยเส้นใยยาวประดิษฐ์ ทอด้วยด้ายย้อมสี
- 5516.24 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันเทียมที่น้อยกว่า 85% ผสมด้วยเส้นใยยาวประดิษฐ์ พิมพ์แล้ว
- 5516.31 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันเทียมที่น้อยกว่า 85% ผสมด้วยขนแกะ/ขนละเอียดของสัตว์ ยังไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว
- 5516.32 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันเทียมที่น้อยกว่า 85% ผสมด้วยขนแกะ/ขนละเอียดของสัตว์ ย้อมสีแล้ว
- 5516.33 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันเทียมที่น้อยกว่า 85% ผสมด้วยขนแกะ/ขนละเอียดของสัตว์ ทอด้วยด้ายย้อมสีแล้ว
- 5516.34 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสันเทียมที่น้อยกว่า 85% ผสมด้วยขนแกะ/ขนละเอียดของสัตว์ พิมพ์แล้ว

- 5516.41 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสังเทียมที่น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย ยังไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว
- 5516.42 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสังเทียมที่น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย ย้อมสีแล้ว
- 5516.43 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสังเทียมที่น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย ทอด้วยด้ายย้อมสี
- 5516.44 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสังเทียมที่น้อยกว่า 85% ผสมด้วยฝ้าย พิมพ์แล้ว
- 5516.91 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสังเทียม ยังไม่ได้ฟอกหรือฟอกแล้ว
- 5516.92 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสังเทียม ย้อมสี ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5516.93 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสังเทียม ด้ายย้อมสี ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5516.94 ผ้าทอทำด้วยเส้นใยสังเทียม พิมพ์ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- ตอนที่ 58** แวดดิ่ง สักหลาดและผ้าไม่ทอ ด้าย เชือกชนิดทาว์น คอर्टเจก เป็นต้น
- 5601.10 ของใช้เพื่อการอนามัยทำด้วยแวดดิ่ง ทำด้วยวัตถุทอ ได้แก่ ผ้าอนามัยแทมพอน
- 5601.21 แวดดิ่ง ทำด้วยฝ้าย และของทำด้วยแวดดิ่งดังกล่าว นอกเหนือจากของใช้เพื่อการอนามัย
- 5601.22 แวดดิ่ง ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ และของทำด้วยแวดดิ่งดังกล่าว นอกเหนือจากของใช้เพื่อการอนามัย
- 5601.29 แวดดิ่ง ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ และของทำด้วยแวดดิ่งดังกล่าว นอกเหนือจากของใช้เพื่อการอนามัย
- 5601.30 ฟลีสก ผงสิ่งทอ และมิลเนป
- 5602.10 สักหลาดที่ได้จากเครื่องจักรดัดเข็ม และผ้าที่ได้จากการยัดเส้นใยโดยกรรมวิธีสตีชบอนด์ด้วยเส้นใยจากแผ่นเชื้อ
- 5602.21 สักหลาด นอกเหนือจากที่ได้จากเครื่องจักรดัดเข็ม ทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์ ไม่อาบซึม เคลือบ หุ้ม เป็นต้น
- 5602.29 สักหลาด นอกเหนือจากที่ได้จากเครื่องจักรดัดเข็ม ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ ไม่อาบซึม เคลือบ หุ้ม เป็นต้น
- 5602.90 สักหลาดทำด้วยวัตถุทอ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5603.00 ผ้าไม่ทอ จะอาบซึม เคลือบ หุ้มหรืออัดเป็นชั้นหรือไม่ก็ตาม
- 5604.10 ด้ายขาง และด้ายขางชนิดคอर्ट ที่หุ้มด้วยสิ่งทอ
- 5604.20 ด้ายทนแรงดึงสูง ทำด้วยโพลีเอสเตอร์ ในลอนหรือโพลีเอไมด์อื่น ๆ หรือทำด้วยวิสโคสเรยอน หรือเคลือบ เป็นต้น

- 5604.90 ด้ายสิ่งทอ แถบและของที่คล้ายกัน ที่อาบซึม เคลือบ/หุ้ม ด้วยยางหรือพลาสติกที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5605.00 ผ้าที่มีโลหะอยู่ด้วย ที่เป็นด้ายสิ่งทอ ประกอบเข้ากับเส้นแถบ/ผงโลหะ
- 5606.00 ด้ายกิมพ์ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ด้ายเชนลส์ ลูปเวลยาร์น
- 5607.10 เชือกชนิดทไวน์ คอร์ดเจ โรป และชนิดเคเบิล ทำด้วยปอกระเจาหรือเส้นใยสิ่งทอจากเปลือกในของต้นไม้อื่น ๆ
- 5607.21 เชือกชนิดทไวน์ที่ใช้ผูกหรือมัดของ ทำด้วยป่านสรนารายณ์ หรือเส้นใยสิ่งทอของพืชอื่น ๆ ในตระกูลอะกาเว
- 5607.29 เชือกชนิดทไวน์ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น คอร์ดเจ โรป และเคเบิล ทำด้วยป่านสรนารายณ์
- 5607.30 เชือกชนิดทไวน์ คอร์ดเจ โรป และชนิดเคเบิล ทำด้วยอะบากาหรือฮาร์ดไฟเบอร์อื่น ๆ (จากใบ)
- 5607.41 เชือกชนิดทไวน์ ที่ใช้ผูก หรือมัดของ ทำด้วยโพลิเอทิลีน หรือโพลิโพรพิลีน (โพรนิลีน)
- 5607.49 เชือกชนิดทไวน์ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น คอร์ดเจ โรป และชนิดเคเบิล ทำด้วยโพลิเอทิลีน หรือ โพลิโพรพิลีน
- 5607.50 เชือกชนิดทไวน์ คอร์ดเจ โรป และชนิดเคเบิล ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์อื่น ๆ
- 5607.90 เชือกชนิดทไวน์ คอร์ดเจ โรป และชนิดเคเบิล ทำด้วยวัตถุอื่น ๆ
- 5608.11 ดาข่ายจับปลาที่จัดทำแล้ว ทำด้วยวัตถุทอประดิษฐ์
- 5608.19 ดาข่ายแบบผูกปมทำด้วยเชือกชนิดทไวน์/ชนิดคอร์ดเจ/ชนิดโรป และดาข่ายอื่น ๆ ที่จัดทำแล้วทำด้วยวัตถุทอประดิษฐ์
- 5608.90 ดาข่ายแบบผูกปมทำด้วยเชือกชนิดทไวน์/ชนิดคอร์ดเจ/ชนิดโรป ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น และดาข่ายที่จัดทำแล้วทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ
- 5609.00 ของทำด้วยด้าย แถบ เชือกชนิดทไวน์ ชนิดคอร์ดเจ ชนิดโรป และเคเบิล ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- ตอนที่ 57 พรมและสิ่งทอปูพื้นอื่น ๆ**
- 5701.10 พรมทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดยของสัตว์ ทำโดยวิธีผูกปม
- 5701.90 พรมทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ ทำโดยวิธีผูกปม
- 5702.10 เคเลม ชูแม็ก คารามานี และพรมผืนทอด้วยมือที่คล้ายกัน
- 5702.20 สิ่งปูพื้นทำจากเส้นใยมะพร้าว (กาบมะพร้าว)

- 5702.31 พรหมทำด้วยขนแกะ/ขนละเอียดของสัตว์ ทอทำงานแบบไฟล์ ยังไม่ได้จัดทำ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5702.32 พรหมทำด้วยวัตถุดูหยาบประดุจขนสัตว์ ทอทำงานแบบไฟล์ ยังไม่ได้จัดทำ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5702.39 พรหมทำด้วยวัตถุดูหยาบอื่น ๆ ทอทำงานแบบไฟล์ ยังไม่ได้จัดทำ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5702.41 พรหมทำด้วยขนแกะ/ขนละเอียดของสัตว์ ทอทำงานแบบไฟล์ จัดทำแล้ว ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5702.42 พรหมทำด้วยวัตถุดูหยาบประดุจขนสัตว์ ทอทำงานแบบไฟล์ จัดทำแล้ว ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5702.49 พรหมทำด้วยวัตถุดูหยาบอื่น ๆ ทอทำงานแบบไฟล์ จัดทำแล้ว ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5702.51 พรหมทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์ ทำโดยวิธีทอ ยังไม่ได้จัดทำ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5702.52 พรหมทำด้วยวัตถุดูหยาบประดุจขนสัตว์ ทำโดยวิธีทอ ยังไม่ได้จัดทำ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5702.59 พรหมทำด้วยวัตถุดูหยาบอื่น ๆ ทำโดยวิธีทอ ยังไม่ได้จัดทำ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5702.91 พรหมทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์ ทำโดยวิธีทอ จัดทำแล้ว ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5702.92 พรหมทำด้วยวัตถุดูหยาบประดุจขนสัตว์ ทำโดยวิธีทอ จัดทำแล้ว ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5702.99 พรหมทำด้วยวัตถุดูหยาบอื่น ๆ ทำโดยวิธีทอ จัดทำแล้ว ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5703.10 พรหมทำด้วยขนแกะ หรือ ขนละเอียดของสัตว์ ทำปูแบบทัฟต์
- 5703.20 พรหมทำด้วยขนลอน หรือ โพลีเอไมด์อื่น ๆ ทำปูแบบทัฟต์
- 5703.30 พรหมทำด้วยวัตถุดูหยาบประดุจขนสัตว์อื่น ๆ ทำปูแบบทัฟต์
- 5703.90 พรหมทำด้วยวัตถุดูหยาบอื่น ๆ ทำปูแบบทัฟต์
- 5704.10 เป็นแผ่นทำด้วยสักหลาด ทำด้วยวัตถุดูหยาบ มีพื้นที่ผิวไม่เกิน 0.3 ตารางเมตร
- 5704.90 พรหมทำด้วยสักหลาด ทำด้วยวัตถุดูหยาบ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5705.00 พรหมและสิ่งทอปูพื้นอื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น

- ตอนที่ 58 ผ้าทอนิตพิเศษ ผ้าสิ่งทอที่ทำปูแบบทพต์ ผ้าลูกไม้ ผ้าเทพสตรี
- 5801.10 ผ้าทอที่ขนแบบไพล์ ทำด้วยขนแกะ/ขนละเอียดของสัตว์ นอกจาก
ผ้าแบบผ้าขนหนู และผ้าหน้าแคบ
- 5801.21 ผ้าทอนิตที่ไม่ได้ดัดด้วยฟุ้งส่วนที่ลอยพันผืนผ้าให้เป็นขน ทำด้วยฝ้าย
นอกจากผ้าแบบผ้าขนหนู และผ้าหน้าแคบ
- 5801.22 ผ้าคอร์ดูรอยที่ดัดด้วยฟุ้งแล้วทำด้วยฝ้าย นอกจากผ้าหน้าแคบ
- 5801.23 ผ้าทอนิตที่ดัดด้วยฟุ้งส่วนที่ลอยพันผืนผ้าให้เป็นขนทำด้วยฝ้าย ที่ไม่
ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5801.24 ผ้าทอนิตที่ไม่ได้ดัดด้วยยีนส่วนที่ลอยพันผ้าให้เป็นขน ทำด้วยฝ้าย
นอกจากผ้าแบบผ้าขนหนู และผ้าหน้าแคบ
- 5801.25 ผ้าทอนิตที่ดัดด้วยยีนส่วนที่ลอยพันผ้าให้เป็นขน ทำด้วยฝ้าย นอกจาก
ผ้าแบบผ้าขนหนู และผ้าหน้าแคบ
- 5801.26 ผ้าทอแบบเชนิลล์ ทำด้วยฝ้าย นอกจากผ้าหน้าแคบ
- 5801.31 ผ้าทอนิตที่ไม่ได้ดัดด้วยฟุ้งส่วนที่ลอยพันผืนผ้าให้เป็นขน ทำด้วยเส้น
ใยประดิษฐ์ นอกจากผ้าแบบผ้าขนหนู และผ้าหน้าแคบ
- 5801.32 ผ้าคอร์ดูรอยที่ดัดด้วยฟุ้งแล้ว ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ นอกจากผ้า
หน้าแคบ
- 5801.33 ผ้าทอนิตที่ดัดด้วยฟุ้งส่วนที่ลอยพันผืนผ้าให้เป็นขน ทำด้วยเส้นใย
ประดิษฐ์ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5801.34 ผ้าทอนิตที่ไม่ได้ดัดด้วยยีนส่วนที่ลอยพันผืนผ้าให้เป็นขน ทำด้วย
เส้นใยประดิษฐ์ นอกจากผ้าแบบผ้าขนหนู และผ้าหน้าแคบ
- 5801.35 ผ้าทอนิตที่ดัดด้วยยีนส่วนที่ลอยพันผืนผ้าให้เป็นขน ทำด้วยเส้นใย
ประดิษฐ์ นอกจากผ้าแบบผ้าขนหนู และผ้าหน้าแคบ
- 5801.36 ผ้าทอแบบเชนิลล์ ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ นอกจากผ้าหน้าแคบ
- 5801.90 ผ้าทอมิมขนแบบไพล์ และแบบเชนิลล์ ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ นอกจากผ้า
แบบผ้าขนหนู และผ้าหน้าแคบ
- 5802.11 ผ้าทอแบบผ้าขนหนู และผ้าทอที่คล้ายกัน ทำด้วยฝ้าย ไม่ได้ฟอก นอก
จากผ้าหน้าแคบ
- 5802.19 ผ้าทอแบบผ้าขนหนู และผ้าทอที่คล้ายกัน ทำด้วยฝ้าย นอกจากไม่ได้
ฟอก และนอกจากผ้าหน้าแคบ
- 5802.20 ผ้าทอแบบผ้าขนหนู และผ้าทอที่คล้ายกัน ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ
นอกจากผ้าหน้าแคบ

- 5802.30 ผ้าสิ่งทอที่ทำรูปแบบทึบตัน นอกจากผลิตภัณฑ์ตามประเภทที่ 57.03
- 5803.10 ผ้าโปร่งทำด้วยฝ้าย นอกจาก ผ้าหน้าแคบ
- 5803.90 ผ้าโปร่งทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ นอกจากผ้าหน้าแคบ
- 5804.10 ผ้าโปร่งชนิดทูลล์ และผ้าตาข่ายอื่น ๆ ไม่รวมถึงผ้าทอ และผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเซต์
- 5804.21 ผ้าลูกไม้ที่ทำด้วยเครื่องจักร ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ เป็นผืน เป็นแถบ/เป็นชิ้นลวดลาย
- 5804.29 ผ้าลูกไม้ที่ทำด้วยเครื่องจักร ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ เป็นผืน เป็นแถบ/เป็นลวดลาย สำหรับใช้ประดับ
- 5804.30 ผ้าลูกไม้ที่ทำด้วยมือ เป็นผืน เป็นแถบ หรือ เป็นลวดลายสำหรับใช้ประดับ
- 5805.00 เทพสตรีทอด้วยมือ และเทพสตรีที่ปักลวดลาย จะจัดทำแล้วหรือไม่ก็ตาม
- 5806.10 ผ้าทอมีขนแบบโพล์หน้าแคบ และแบบเชนิลล์หน้าแคบ
- 5806.20 ผ้าทอหน้าแคบ ที่มีด้ายขัด/ด้ายยาง ตั้งแต่ 5% ขึ้นไปโดยน้ำหนัก ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5806.31 ผ้าทอหน้าแคบ ทำด้วยฝ้าย ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5806.32 ผ้าทอหน้าแคบ ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5806.39 ผ้าทอหน้าแคบ ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5806.40 ผ้าที่มีด้ายขลิบ โดยไม่มีด้ายพุ่ง ประกอบเข้าด้วยกันโดยใช้สารยึดติด
- 5807.10 ป้าย ตรา และของทอที่คล้ายกัน ทำด้วยวัตถุดิบ
- 5807.90 ป้าย ตรา และของที่คล้ายกันไม่ทอ ทำด้วยวัตถุดิบ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5808.10 แถบถักแบบเบี่ยงเป็นผืน
- 5808.90 ผ้าที่ใช้ตกแต่งเป็นผืนซึ่งไม่ได้ถักแบบนิต พู่ ดุม และของที่คล้ายกัน
- 5809.00 ผ้าทอทำด้วยด้ายโลหะ/ทำด้วยด้ายที่มีโลหะสำหรับเครื่องแต่งกายเป็นต้น ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5810.10 ผ้าปักที่ไม่เห็นพื้นเนื้อผ้า เป็นผืน เป็นแถบ หรือเป็นชิ้นลวดลาย
- 5810.91 ผ้าปักทำด้วยฝ้าย เป็นผืน เป็นแถบหรือเป็นชิ้นลวดลาย ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5810.92 ผ้าปักทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ เป็นผืน เป็นแถบ หรือเป็นชิ้นลวดลาย ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น

- 5810.99 ผ้าปักทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ เป็นผืน เป็นแถบ/เป็นชิ้น ลวดลาย ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5811.00 ผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่บุนวม เป็นผืน
- ตอนที่ 59
- 5901.10 ผ้าสิ่งทอที่เคลือบด้วยกัม ชนิดที่ใช้หุ้มปกหนังสือ
- 5901.90 ผ้าลอกลาย ผ้าใบที่จัดทำไว้สำหรับระบายสี ผ้าแข็ง สำหรับห่มก เป็นต้น
- 5902.10 ผ้าใบยางรด (ผ้าไทรคอร์ด) ทำด้วยด้ายทนแรงดึงสูง ซึ่งทำด้วยไนลอน หรือ โพลีเอไมด์อื่น ๆ
- 5902.20 ผ้าใบยางรด (ผ้าไทรคอร์ด) ทำด้วยด้ายทนแรงดึงสูงซึ่งทำด้วย โพลีเอสเตอร์
- 5902.90 ผ้าใบยางรด (ผ้าไทรคอร์ด) ทำด้วยด้ายทนแรงดึงสูงซึ่งทำด้วย วิสโคสเรยอน
- 5903.10 ผ้าสิ่งทอที่ทอขิม เคลือบ หุ้ม หรืออัดเป็นชั้นด้วยโพลิไวนิลคลอไรด์ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5903.20 ผ้าสิ่งทอที่ทอขิม เคลือบ หุ้ม หรืออัดเป็นชั้นด้วยโพลียูรีเทน ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5903.90 ผ้าสิ่งทอที่ทอขิม เคลือบ หุ้ม หรืออัดเป็นชั้นด้วยพลาสติก ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5904.10 พรหมน้ำมัน จะดัดให้เป็นรูปทรงหรือไม่ก็ตาม
- 5904.91 สิ่งปูพื้น นอกจากพรหมน้ำมัน ที่มีแผ่นรองรับทำด้วยสักลาดที่ได้จาก เครื่องจักรดัดเข็ม/ทำด้วยผ้าไมทอ
- 5904.92 สิ่งปูพื้น นอกจากพรหมน้ำมัน ที่มีแผ่นรองรับทำด้วยสิ่งทออื่น ๆ
- 5905.00 สิ่งปิดผนังทำด้วยสิ่งทอ
- 5906.10 แถบยึดติดสิ่งทอบนยางที่มีความกว้างไม่เกิน 20 เซนติเมตร
- 5906.91 ผ้าถักแบบนิตหรือแบโครเชต์สิ่งทอบนยาง ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5906.99 ผ้าสิ่งทอบนยาง ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 5907.00 ผ้าสิ่งทอที่ทอขิม เคลือบ หรือหุ้ม ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ผ้าใบที่ระบายสี เช่น ฉากละคร
- 5908.00 ไม้ที่เป็นสิ่งทอสำหรับใช้กับตะเกียง เต่า เป็นต้น รวมทั้งไม้ตะเกียง และ ผ้าที่ถักแบบนิตสำหรับไม้ตะเกียง
- 5909.00 ท่ออ่อน และท่อที่คล้ายกัน ทำด้วยสิ่งทอ

- 5910.00 สายพานส่งกำลัง สายพานลำเลียง หรือสิ่งที่ใช้เป็นสายพาน ทำด้วย วัสดุทอ
- 5911.10 ผ้าสิ่งทอ ใช้กับเครื่องสาวใยวัสดุทอ และผ้าที่คล้ายกัน ใช้เพื่อประโยชน์ ทางเทคนิค
- 5911.20 ผ้าร้อนสิ่งทอ จะจัดทำแล้วหรือไม่ก็ตาม
- 5911.31 ผ้าสิ่งทอ ใช้กับเครื่องจักรทำกระดาษหรือเครื่องจักรที่คล้ายกัน หนัก น้อยกว่า 850 กรัมต่อตารางเมตร
- 5911.32 ผ้าสิ่งทอ ใช้กับเครื่องจักรทำกระดาษหรือเครื่องจักรที่คล้ายกัน หนัก ตั้งแต่ 850 กรัมต่อตารางเมตรขึ้นไป
- 5911.40 ผ้ากรองสิ่งทอใช้กับเครื่องอัดน้ำมัน หรือที่คล้ายกัน รวมถึงที่ทำด้วย ผสมคน
- 5911.90 ผลิตภัณฑ์และของที่ทำด้วยสิ่งทอ เพื่อใช้ทางเทคนิค ที่ไม่ได้ระบุไว้ใน ที่อื่น
- ตอนที่ 60** **ผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์**
- 6001.10 ผ้าทอมีขนแบบล่องไหลที่ถักแบบนิต หรือ แบบโครเชต์
- 6001.21 ผ้ามีขนแบบโพลีชนิดรูปที่ถักแบบนิต หรือ แบบโครเชต์ ทำด้วยฝ้าย
- 6001.22 ผ้ามีขนแบบโพลีชนิดรูปที่ถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ ทำด้วยเส้นใย ประดิษฐ์
- 6001.29 ผ้ามีขนแบบโพลีชนิดรูปที่ถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ ทำด้วยวัสดุ ทออื่น ๆ
- 6001.91 ผ้ามีขนแบบโพลี ที่ถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ ทำด้วยฝ้าย ที่ไม่ได้ระบุ ไว้ในที่อื่น
- 6001.92 ผ้ามีขนแบบโพลี ที่ถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 6001.99 ผ้ามีขนแบบโพลี ที่ถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ ทำด้วยวัสดุทออื่น ๆ ที่ ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 6002.10 ผ้าทอถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ มีความกว้างไม่เกิน 30 เซนติเมตร มีด้ายยึด/ด้ายข้างตั้งแต่ 5% ขึ้นไป ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 6002.20 ผ้าทอถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ มีความกว้างไม่เกิน 30 เซนติเมตร ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น

- 6002.30 ผ้าทอถักแบบนิต/แบบโครเชต์ มีความกว้างเกิน 30 เซนติเมตร มีด้าย
ยิด/ด้ายข้าง ตั้งแต่ 5% ขึ้นไป ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 6002.41 ผ้าถักแบบวาร์พนิต ทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์ ที่ไม่ได้ระบุ
ไว้ในที่อื่น
- 6002.42 ผ้าถักแบบวาร์พนิต ทำด้วยฝ้าย ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 6002.43 ผ้าถักแบบวาร์พนิต ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 6002.49 ผ้าถักแบบวาร์พนิต ทำด้วยวัตถุดิบ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 6002.91 ผ้าถักแบบนิต หรือแบบโครเชต์ ทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์
ที่ ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 6002.92 ผ้าถักแบบนิต หรือแบบโครเชต์ ทำด้วยฝ้าย ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 6002.93 ผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ที่ไม่ได้ระบุไว้ใน
ที่อื่น
- 6002.99 ผ้าถักแบบนิต หรือแบบโครเชต์ ทำด้วยวัตถุดิบ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- ตอนที่ 61 เครื่องแต่งกาย และของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายถักแบบนิต
หรือแบบโครเชต์
- 6101.10 เสื้อโอเวอร์โค้ต อาโนรัก เป็นต้น ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วย
ขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์
- 6101.20 เสื้อโอเวอร์โค้ต อาโนรัก เป็นต้น ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วย
ฝ้าย
- 6101.30 เสื้อโอเวอร์โค้ต อาโนรัก เป็นต้น ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วย
เส้นใยประดิษฐ์
- 6101.90 เสื้อโอเวอร์โค้ต อาโนรัก เป็นต้น ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วย
วัตถุดิบอื่น ๆ
- 6102.10 เสื้อโอเวอร์โค้ต อาโนรัก เป็นต้น ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำ
ด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดของสัตว์
- 6102.20 เสื้อโอเวอร์โค้ต อาโนรัก เป็นต้น ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำ
ด้วยฝ้าย
- 6102.30 เสื้อโอเวอร์โค้ต อาโนรัก เป็นต้น ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำ
ด้วยเส้นใยประดิษฐ์
- 6102.90 เสื้อโอเวอร์โค้ต อาโนรัก เป็นต้น ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำ
ด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ

- 6103.11 สูท ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์
- 6103.12 สูท ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์
- 6103.19 สูท ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ
- 6103.21 เครื่องแต่งตัวเป็นชุด ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์
- 6103.22 เครื่องแต่งตัวเป็นชุด ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย
- 6103.23 เครื่องแต่งตัวเป็นชุด ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์
- 6103.29 เครื่องแต่งตัวเป็นชุด ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ
- 6103.31 แจ็กเก็ต และ เสื้อเบลเซอร์ ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์
- 6103.32 แจ็กเก็ต และ เสื้อเบลเซอร์ ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย
- 6103.33 แจ็กเก็ต และ เสื้อเบลเซอร์ ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์
- 6103.39 แจ็กเก็ต และ เสื้อเบลเซอร์ ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ
- 6103.41 กางเกงขายาว และ กางเกงขาสั้น ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดของสัตว์
- 6103.42 กางเกงขายาว และ กางเกงขาสั้น ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย
- 6103.43 กางเกงขายาว และ กางเกงขาสั้น ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์
- 6103.49 กางเกงขายาว และ กางเกงขาสั้น ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ
- 6104.11 สูท ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดของสัตว์
- 6104.12 สูท ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย
- 6104.13 สูท ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์
- 6104.19 สูท ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ

- 6104.21 เครื่องแต่งตัวเป็นชุด ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดยของสัตว์
- 6104.22 เครื่องแต่งตัวเป็นชุด ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย
- 6104.23 เครื่องแต่งตัวเป็นชุด ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์
- 6104.29 เครื่องแต่งตัวเป็นชุด ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ
- 6104.31 แจ็กเก็ต ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดยของสัตว์
- 6104.32 แจ็กเก็ต ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย
- 6104.33 แจ็กเก็ต ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์
- 6104.39 แจ็กเก็ต ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ
- 6104.41 เสื้อกระโปรงชุด ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดยของสัตว์
- 6104.42 เสื้อกระโปรงชุด ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย
- 6104.43 เสื้อกระโปรงชุด ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์
- 6104.44 เสื้อกระโปรงชุด ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยเทียม
- 6104.49 เสื้อกระโปรงชุด ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ
- 6104.51 กระโปรง ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดยของสัตว์
- 6104.52 กระโปรง ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย
- 6104.53 กระโปรง ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์
- 6104.59 กระโปรง ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ
- 6104.61 กางเกงขายาว และกางเกงขาสั้น ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดยของสัตว์
- 6104.62 กางเกงขายาว และกางเกงขาสั้น ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย
- 6104.63 กางเกงขายาว และกางเกงขาสั้น ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์
- 6104.69 กางเกงขายาว และกางเกงขาสั้น ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ
- 6105.10 เชิ้ต ของ บุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย

- 6105.20 เช็ด ของ บุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์
- 6105.90 เช็ด ของ บุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุอื่น ๆ
- 6106.10 เสื้อเบลลาส์ และเช็ด ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย
- 6106.20 เสื้อเบลลาส์ และเช็ด ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์
- 6106.90 เสื้อเบลลาส์ และเช็ด ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุอื่น ๆ
- 6107.11 กางเกงชั้นใน และกางเกงชั้นในชนิดบริฟ ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย
- 6107.12 กางเกงชั้นใน และกางเกงชั้นในชนิดบริฟ ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์
- 6107.19 กางเกงชั้นใน และกางเกงชั้นในชนิดบริฟ ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุอื่น ๆ
- 6107.21 ไนต์เช็ด และพิกามา ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย
- 6107.22 ไนต์เช็ด และพิกามา ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์
- 6107.29 ไนต์เช็ด และพิกามา ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุอื่น ๆ
- 6107.91 เสื้อคลุมอาบน้ำ และเสื้อคลุมแต่งตัว เป็นต้น ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย
- 6107.92 เสื้อคลุมอาบน้ำ และเสื้อคลุมแต่งตัว เป็นต้น ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์
- 6107.99 เสื้อคลุมอาบน้ำ และเสื้อคลุมแต่งตัว เป็นต้น ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุอื่น ๆ
- 6108.11 ชุดชั้นในชนิดสลีป และกระโปรงชั้นใน ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์
- 6108.19 ชุดชั้นในชนิดสลีป และกระโปรงชั้นใน ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุอื่น ๆ
- 6108.21 กางเกงชั้นในชนิดบริฟ และกางเกงชั้นใน ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย
- 6108.22 กางเกงชั้นในชนิดบริฟ และกางเกงชั้นใน ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์
- 6108.29 กางเกงชั้นในชนิดบริฟ และกางเกงชั้นใน ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุอื่น ๆ

- 6108.31 ชุดนอนยาว และพิกามา ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย
- 6108.32 ชุดนอนยาว และพิกามา ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์
- 6108.39 ชุดนอนยาว และพิกามา ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ
- 6108.91 เสื้อคลุมอาบน้ำ และเสื้อคลุมแต่งตัว เป็นต้น ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย
- 6108.92 เสื้อคลุมอาบน้ำ และเสื้อคลุมแต่งตัว เป็นต้น ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์
- 6108.99 เสื้อคลุมอาบน้ำ และเสื้อคลุมแต่งตัว เป็นต้น ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ
- 6109.10 ที่เช็ด เสื้อชั้นในชนิดซิงเกลด และเสื้อชั้นในอย่างอื่น ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย
- 6109.90 ที่เช็ด เสื้อชั้นในชนิดซิงเกลด และเสื้อชั้นในอย่างอื่น ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ
- 6110.10 พูลโอเวอร์ เสื้อชนิดคาร์ดิแกน และเสื้อที่คล้ายกัน ถักแบบนิต ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดของสัตว์
- 6110.20 พูลโอเวอร์ เสื้อชนิดคาร์ดิแกน และเสื้อที่คล้ายกัน ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย
- 6110.30 พูลโอเวอร์ เสื้อชนิดคาร์ดิแกน และเสื้อที่คล้ายกัน ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์
- 6110.90 พูลโอเวอร์ เสื้อชนิดคาร์ดิแกน และเสื้อที่คล้ายกัน ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ
- 6111.10 เสื้อผ้า และของที่ใส่ประกอบกับเครื่องแต่งกายของเด็กเล็ก ถักแบบนิต ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดของสัตว์
- 6111.20 เสื้อผ้า และของที่ใส่ประกอบกับเครื่องแต่งกายของเด็กเล็ก ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย
- 6111.30 เสื้อผ้า และของที่ใส่ประกอบกับเครื่องแต่งกายของเด็กเล็ก ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์
- 6111.90 เสื้อผ้า และของที่ใส่ประกอบกับเครื่องแต่งกายของเด็กเล็ก ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ
- 6112.11 ชุดวอร์ม ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย

- 6112.12 ชุดวอร์ม ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์
- 6112.19 ชุดวอร์ม ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ
- 6112.20 ชุดสกี ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุดิบ
- 6112.31 ชุดว่ายน้ำ ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์
- 6112.39 ชุดว่ายน้ำ ของบุรุษ/เด็กชาย ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ
- 6112.41 ชุดว่ายน้ำ ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์
- 6112.49 ชุดว่ายน้ำ ของสตรี/เด็กหญิง ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ
- 6113.00 เสื้อผ้าที่ทำด้วยผ้าถักแบบนิต ที่อาบซึม เคลือบ หุ้มหรืออัดเป็นชั้น
- 6114.10 เสื้อผ้าที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ถักแบบนิต ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดของสัตว์
- 6114.20 เสื้อผ้าที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย
- 6114.30 เสื้อผ้าที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์
- 6114.90 เสื้อผ้าที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ
- 6115.11 ถุงน่องกางเกง และ เสื้อกางเกงยืดแบบเนื้อ ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์ ขนาดด้ายเดี่ยวแต่ละเส้น น้อยกว่า 67 เดซิเทกซ์ ถักแบบนิต
- 6115.12 ถุงน่องกางเกง และ เสื้อกางเกงยืดแบบเนื้อ ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์ ขนาดด้ายเดี่ยวแต่ละเส้นตั้งแต่ 67 เดซิเทกซ์ ขึ้นไป
- 6115.19 ถุงน่องกางเกง และ เสื้อกางเกงยืดแบบเนื้อ ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ
- 6115.20 ถุงเท้าสำหรับสตรี ชนิดยาวถึงด้นขา/ยาวถึงเข่า ขนาดด้ายเดี่ยวแต่ละเส้นน้อยกว่า 67 เดซิเทกซ์ ถักแบบนิต
- 6115.91 ถุงเท้า ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ถักแบบนิต ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดของสัตว์
- 6115.92 ถุงเท้า ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย
- 6115.93 ถุงเท้า ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์
- 6115.99 ถุงเท้า ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ
- 6116.10 ถุงมือที่อาบซึม เคลือบหรือหุ้ม ด้วยพลาสติก หรือยาง ถักแบบนิต
- 6116.91 ถุงมือทุกชนิด ที่ถักแบบนิต ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดของสัตว์ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 6116.92 ถุงมือทุกชนิด ที่ถักแบบนิต ทำด้วยฝ้าย ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 6116.93 ถุงมือทุกชนิด ถักแบบนิต ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 6116.99 ถุงมือทุกชนิด ถักแบบนิต ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น

- 6117.10 ผ้าคลุมไหล่ ผ้าพันคอสีเหลี่ยม ผ้าคลุมหน้า และของที่คล้ายกัน ทำด้วย
วัตถุธอ ดักแบบนิต
- 6117.20 ผ้าผูกคอ ผ้าผูกคอหุกระต่าย และผ้าผูกคอแบบกราวด์ ทำด้วยวัตถุธอ
ดักแบบนิต
- 6117.80 ของที่ใช้ประกอบเครื่องแต่งกาย ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ทำด้วยวัตถุธอ
ดักแบบนิต
- 6117.90 ส่วนประกอบของเสื้อผ้า/ของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกาย ทำด้วย
วัตถุธอ ดักแบบนิต
- ตอนที่ 62 เครื่องแต่งกายและของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายที่ไม่ได้ดัก
แบบนิต หรือแบบโครเชต์
- 6201.11 เสื้อโอเวอร์โค้ด และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยขน
แกะ/ขนละเอียดยของสัตว์ ไม่ดักแบบนิต
- 6201.12 เสื้อโอเวอร์โค้ด และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยฝ้าย
ไม่ดักแบบนิต
- 6201.13 เสื้อโอเวอร์โค้ด และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วย
เส้นใยประดิษฐ์ ไม่ดักแบบนิต
- 6201.19 เสื้อโอเวอร์โค้ด และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยวัตถุธอ
ทออื่น ๆ ไม่ดักแบบนิต
- 6201.91 อาโนรัก และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยขนแกะ/
ขนละเอียดยของสัตว์ ไม่ดักแบบนิต
- 6201.92 อาโนรัก และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยฝ้าย
ไม่ดักแบบนิต
- 6201.93 อาโนรัก และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยเส้นใย
ประดิษฐ์ ไม่ดักแบบนิต
- 6201.99 อาโนรัก และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยวัตถุธออื่น ๆ
ไม่ดักแบบนิต
- 6202.11 เสื้อโอเวอร์โค้ด และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยขน
แกะ/ขนละเอียดยของสัตว์ ไม่ดักแบบนิต
- 6202.12 เสื้อโอเวอร์โค้ด และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยฝ้าย
ไม่ดักแบบนิต

- 6202.13 เสื่อโอเวอร์โค้ด และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ไม่ถักแบบนิต
- 6202.19 เสื่อโอเวอร์โค้ด และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ ไม่ถักแบบนิต
- 6202.91 อาโนรัก และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยขนแกะ/ขนละเอียดของสัตว์ ไม่ถักแบบนิต
- 6202.92 อาโนรัก และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยฝ้าย ไม่ถักแบบนิต
- 6202.93 อาโนรัก และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ไม่ถักแบบนิต
- 6202.99 อาโนรัก และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ ไม่ถักแบบนิต
- 6203.11 สูท ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยขนแกะ/ขนละเอียดของสัตว์ ไม่ถักแบบนิต
- 6203.12 สูท ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์ ไม่ถักแบบนิต
- 6203.19 สูท ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ ไม่ถักแบบนิต
- 6203.21 เครื่องแต่งตัวเป็นชุด ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดของสัตว์ ไม่ถักแบบนิต
- 6203.22 เครื่องแต่งตัวเป็นชุด ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยฝ้าย ไม่ถักแบบนิต
- 6203.23 เครื่องแต่งตัวเป็นชุด ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์ ไม่ถักแบบนิต
- 6203.29 เครื่องแต่งตัวเป็นชุด ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ ไม่ถักแบบนิต
- 6203.31 แจ็กเก็ต และเสื้อเบลเซอร์ ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์ ไม่ถักแบบนิต
- 6203.32 แจ็กเก็ต และเสื้อเบลเซอร์ ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยฝ้าย ไม่ถักแบบนิต
- 6203.33 แจ็กเก็ต และเสื้อเบลเซอร์ ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์ ไม่ถักแบบนิต
- 6203.39 แจ็กเก็ต และเสื้อเบลเซอร์ ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ ไม่ถักแบบนิต
- 6203.41 กางเกงขายาว และกางเกงขาสั้น ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยขนแกะหรือขนละเอียดของสัตว์ ไม่ถักแบบนิต

- 6203.42 กางเกงขายาว และกางเกงขาสั้น ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยผ้าใย
ไม่ถักแบบนิต
- 6203.43 กางเกงขายาว และกางเกงขาสั้น ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยเส้นใย
สังเคราะห์ ไม่ถักแบบนิต
- 6203.49 กางเกงขายาว และกางเกงขาสั้น ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยวัตถุดิบ
อื่น ๆ ไม่ถักแบบนิต
- 6204.11 ชุด ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดของสัตว์
ไม่ถักแบบนิต
- 6204.12 ชุด ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยผ้าใย ไม่ถักแบบนิต
- 6204.13 ชุด ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์ ไม่ถักแบบนิต
- 6204.19 ชุด ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ ไม่ถักแบบนิต
- 6204.21 เครื่องแต่งตัวเป็นชุด ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยขนแกะ หรือ
ขนละเอียดของสัตว์ ไม่ถักแบบนิต
- 6204.22 เครื่องแต่งตัวเป็นชุด ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยผ้าใย ไม่ถักแบบนิต
- 6204.23 เครื่องแต่งตัวเป็นชุด ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์
ไม่ถักแบบนิต
- 6204.29 เครื่องแต่งตัวเป็นชุด ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ
ไม่ถักแบบนิต
- 6204.31 แจ็กเก็ต ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดของสัตว์
ไม่ถักแบบนิต
- 6204.32 แจ็กเก็ต ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยผ้าใย ไม่ถักแบบนิต
- 6204.33 แจ็กเก็ต ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์ ไม่ถักแบบนิต
- 6204.39 แจ็กเก็ต ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ ไม่ถักแบบนิต
- 6204.41 เสื้อกระโปรงชุด ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียด
ของสัตว์ ไม่ถักแบบนิต
- 6204.42 เสื้อกระโปรงชุด ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยผ้าใย ไม่ถักแบบนิต
- 6204.43 เสื้อกระโปรงชุด ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์
ไม่ถักแบบนิต
- 6204.44 เสื้อกระโปรงชุด ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยเส้นใยเทียม ไม่ถักแบบนิต
- 6204.49 เสื้อกระโปรงชุด ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ ไม่ถักแบบนิต
- 6204.51 กระโปรง ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดของสัตว์
ไม่ถักแบบนิต

- 6204.52 กระโปรง ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยผ้าฝ้าย ไม่ถักแบบนิต
- 6204.53 กระโปรง ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์ ไม่ถักแบบนิต
- 6204.59 กระโปรง ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ ไม่ถักแบบนิต
- 6204.61 กางเกงขายาว และกางเกงขาสั้น ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดของสัตว์ ไม่ถักแบบนิต
- 6204.62 กางเกงขายาว และกางเกงขาสั้น ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยผ้าฝ้าย ไม่ถักแบบนิต
- 6204.63 กางเกงขายาว และกางเกงขาสั้น ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์ ไม่ถักแบบนิต
- 6204.69 กางเกงขายาว และกางเกงขาสั้น ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ ไม่ถักแบบนิต
- 6205.10 เชิ้ต ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดของสัตว์ ไม่ถักแบบนิต
- 6205.20 เชิ้ต ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยผ้าฝ้าย ไม่ถักแบบนิต
- 6205.30 เชิ้ต ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ไม่ถักแบบนิต
- 6205.90 เชิ้ต ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ ไม่ถักแบบนิต
- 6206.10 เสื้อเบลลาส์ และเชิ้ต ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยไหมหรือเศษไหม ไม่ถักแบบนิต
- 6206.20 เสื้อเบลลาส์ และเชิ้ต ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดของสัตว์ ไม่ถักแบบนิต
- 6206.30 เสื้อเบลลาส์ และเชิ้ต ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยผ้าฝ้าย ไม่ถักแบบนิต
- 6206.40 เสื้อเบลลาส์ และเชิ้ต ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ไม่ถักแบบนิต
- 6206.90 เสื้อเบลลาส์ และเชิ้ต ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ ไม่ถักแบบนิต
- 6207.11 กางเกงชั้นใน และกางเกงชั้นในชนิดบริฟ ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยผ้าฝ้าย ไม่ถักแบบนิต
- 6207.19 กางเกงชั้นใน และกางเกงชั้นในชนิดบริฟ ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยวัตถุดิบอื่น ๆ ไม่ถักแบบนิต
- 6207.21 ไนต์เชิ้ต และพิกามา ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยผ้าฝ้าย ไม่ถักแบบนิต
- 6207.22 ไนต์เชิ้ต และพิกามา ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ไม่ถักแบบนิต

- 6207.29 ไนค์เซต และพิกามา ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ ไม่ถักแบบนิค
- 6207.91 เสื้อคลุมอาบน้ำ เสื้อคลุมแต่งตัว เป็นต้น ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยผ้า ไม่ถักแบบนิค
- 6207.92 เสื้อคลุมอาบน้ำ เสื้อคลุมแต่งตัว เป็นต้น ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ไม่ถักแบบนิค
- 6207.99 เสื้อคลุมอาบน้ำ เสื้อคลุมแต่งตัว เป็นต้น ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ ไม่ถักแบบนิค
- 6208.11 ชุดชั้นในชนิดสลิป และกระโปรงชั้นใน ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ไม่ถักแบบนิค
- 6208.19 ชุดชั้นในชนิดสลิป และกระโปรงชั้นใน ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ ไม่ถักแบบนิค
- 6208.21 ชุดนอนยาว และพิกามา ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยผ้า ไม่ถักแบบนิค
- 6208.22 ชุดนอนยาว และพิกามา ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ไม่ถักแบบนิค
- 6208.29 ชุดนอนยาว และพิกามา ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ ไม่ถักแบบนิค
- 6208.91 กางเกงชั้นใน เสื้อคลุมอาบน้ำ เป็นต้น ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยผ้า ไม่ถักแบบนิค
- 6208.92 กางเกงชั้นใน เสื้อคลุมอาบน้ำ เป็นต้น ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ไม่ถักแบบนิค
- 6208.99 กางเกงชั้นใน เสื้อคลุมอาบน้ำ เป็นต้น ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ ไม่ถักแบบนิค
- 6209.10 เสื้อผ้า และของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายของเด็กเล็ก ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดของสัตว์ ไม่ถักแบบนิค
- 6209.20 เสื้อผ้า และของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายของเด็กเล็ก ทำด้วยผ้า ไม่ถักแบบนิค
- 6209.30 เสื้อผ้า และของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายของเด็กเล็ก ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ไม่ถักแบบนิค
- 6209.90 เสื้อผ้า และของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายของเด็กเล็ก ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ ไม่ถักแบบนิค

- 6210.10 เสื้อผ้าที่ทำด้วย สักหลาดสิ่งทอ และผ้าไม่ทอ
- 6210.20 เสื้อโอเวอร์โค้ด และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วย ผ้าทอที่อาบซึม เคลือบ หุ้ม เป็นต้น
- 6210.30 เสื้อโอเวอร์โค้ด และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วย ผ้าทอที่อาบซึม เคลือบ หุ้ม เป็นต้น
- 6210.40 เสื้อผ้า ของบุรุษ/เด็กชาย ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ทำด้วยผ้าทอที่อาบซึม เคลือบ หุ้ม เป็นต้น
- 6210.50 เสื้อผ้า ของสตรี/เด็กหญิง ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ทำด้วยผ้าทอที่อาบซึม เคลือบ หุ้ม เป็นต้น
- 6211.11 ชุดว่ายน้ำ ของบุรุษ/เด็กชาย ทำด้วยวัสดุทอ ไม่ถักแบบนิต
- 6211.12 ชุดว่ายน้ำ ของสตรี/เด็กหญิง ทำด้วยวัสดุทอ ไม่ถักแบบนิต
- 6211.20 ชุดสกี ทำด้วยวัสดุทอ ไม่ถักแบบนิต
- 6211.31 เสื้อผ้า ของบุรุษ/เด็กชาย ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ทำด้วยขนแกะหรือขน ละเอียดยของสัตว์ ไม่ถักแบบนิต
- 6211.32 เสื้อผ้า ของบุรุษ/เด็กชาย ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ทำด้วยฝ้าย ไม่ถักแบบนิต
- 6211.33 เสื้อผ้า ของบุรุษ/เด็กชาย ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ไม่ถักแบบนิต
- 6211.39 เสื้อผ้า ของบุรุษ/เด็กชาย ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ทำด้วยวัสดุทออื่น ๆ ไม่ถักแบบนิต
- 6211.41 เสื้อผ้า ของสตรี/เด็กหญิง ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ทำด้วยขนแกะหรือ ขนละเอียดยของสัตว์ ไม่ถักแบบนิต
- 6211.42 เสื้อผ้า ของสตรี/เด็กหญิง ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ทำด้วยฝ้าย ไม่ถักแบบนิต
- 6211.43 เสื้อผ้า ของสตรี/เด็กหญิง ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ไม่ถักแบบนิต
- 6211.49 เสื้อผ้า ของสตรี/เด็กหญิง ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ทำด้วยวัสดุทออื่น ๆ ไม่ถักแบบนิต
- 6212.10 เครื่องยกทรง รวมทั้งส่วนประกอบของของดังกล่าว ทำด้วยวัสดุทอ
- 6212.20 เครื่องรัดเอวและคัพโปก การเกงรัดเอวและคัพโปก รวมทั้งส่วน ประกอบของของดังกล่าวทำด้วยวัสดุทอ
- 6212.30 คอร์ซีเลตต์ รวมทั้งส่วนประกอบของของดังกล่าว ทำด้วยวัสดุทอ

- 6212.90 เครื่องรัดทรง สายโยงกางเกง และของที่คล้ายกัน รวมทั้งส่วนประกอบ
ของของดังกล่าว ทำด้วยวัตถุธอ
- 6213.10 ผ้าเช็ดหน้า ทำด้วยไหม หรือเศษไหม ไม่ถักแบบนิต
- 6213.20 ผ้าเช็ดหน้า ทำด้วยฝ้าย ไม่ถักแบบนิต
- 6213.90 ผ้าเช็ดหน้า ทำด้วยวัตถุธออื่น ๆ ไม่ถักแบบนิต
- 6214.10 ผ้าคลุมไหล่ ผ้าพันคอชนิดสี่เหลี่ยม ผ้าคลุมหน้า และของที่คล้ายกัน
ทำด้วยไหมหรือเศษไหม ไม่ถักแบบนิต
- 6214.20 ผ้าคลุมไหล่ ผ้าพันคอชนิดสี่เหลี่ยม ผ้าคลุมหน้า และของที่คล้ายกัน
ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดของสัตว์ ไม่ถักแบบนิต
- 6214.30 ผ้าคลุมไหล่ ผ้าพันคอชนิดสี่เหลี่ยม ผ้าคลุมหน้า และของที่คล้ายกัน
ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์ ไม่ถักแบบนิต
- 6214.40 ผ้าคลุมไหล่ ผ้าพันคอชนิดสี่เหลี่ยม ผ้าคลุมหน้า และของที่คล้ายกัน
ทำด้วยเส้นใยเทียม ไม่ถักแบบนิต
- 6214.90 ผ้าคลุมไหล่ ผ้าพันคอชนิดสี่เหลี่ยม ผ้าคลุมหน้า และของที่คล้ายกัน
ทำด้วยวัตถุธออื่น ๆ ไม่ถักแบบนิต
- 6215.10 ผ้าผูกคอ ผ้าผูกคอหูกกระด้าย และผ้าผูกคอแบบกราวด์ ทำด้วยไหม
หรือเศษไหม ไม่ถักแบบนิต
- 6215.20 ผ้าผูกคอ ผ้าผูกคอหูกกระด้าย และผ้าผูกคอแบบกราวด์ ทำด้วยเส้นใย
ประดิษฐ์ ไม่ถักแบบนิต
- 6215.90 ผ้าผูกคอ ผ้าผูกคอหูกกระด้าย และผ้าผูกคอแบบกราวด์ ทำด้วยวัตถุธอ
อื่น ๆ ไม่ถักแบบนิต
- 6216.00 ถุงมือทุกชนิด ทำด้วยวัตถุธอ ไม่ถักแบบนิต
- 6217.10 ของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกาย ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ทำด้วยวัตถุธอ
ไม่ถักแบบนิต
- 6217.90 ส่วนประกอบของเสื้อผ้า หรือของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายที่ไม่ได้
ระบุไว้ในที่อื่น ทำด้วยวัตถุธอ ไม่ถักแบบนิต
- ตอนที่ 63 ของทำด้วยสิ่งของที่จัดทำแล้วอื่น ๆ ของเป็นชุด เสื้อผ้าที่ใช้แล้ว
- 6301.10 ผ้าห่มไฟฟ้า ทำด้วยวัตถุธอ
- 6301.20 ผ้าห่ม (นอกจากผ้าห่มไฟฟ้า) และผ้าคลุมตัวที่ใช้ในเวลาเดินทาง
ทำด้วยขนแกะ หรือขนละเอียดของสัตว์

- 6301.30 ผ้าห่ม (นอกจากผ้าห่มไฟฟ้า) และผ้าคลุมตัวที่ใช้ในเวลาเดินทาง ทำด้วยฝ้าย
- 6301.40 ผ้าห่ม (นอกจากผ้าห่มไฟฟ้า) และผ้าคลุมตัวที่ใช้ในเวลาเดินทาง ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์
- 6301.90 ผ้าห่ม (นอกจากผ้าห่มไฟฟ้า) และผ้าคลุมตัวที่ใช้ในเวลาเดินทาง ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ
- 6302.10 ผ้าที่ใช้กับเตียง ทำด้วยวัตถุทอถักแบบนิต หรือแบบโครเชต์
- 6302.21 ผ้าที่ใช้กับเตียง ทำด้วยฝ้าย ไม่ถักแบบนิต
- 6302.22 ผ้าที่ใช้กับเตียง ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ที่พิมพ์แล้ว ไม่ถักแบบนิต
- 6302.29 ผ้าที่ใช้กับเตียง ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ ที่พิมพ์แล้ว ไม่ถักแบบนิต
- 6302.31 ผ้าที่ใช้กับเตียง ทำด้วยฝ้าย ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 6302.32 ผ้าที่ใช้กับเตียง ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 6302.39 ผ้าที่ใช้กับเตียง ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 6302.40 ผ้าที่ใช้กับโต๊ะ ทำด้วยวัตถุทอ ถักแบบนิต หรือแบบโครเชต์
- 6302.51 ผ้าที่ใช้กับโต๊ะ ทำด้วยฝ้าย ไม่ถักแบบนิต
- 6302.52 ผ้าที่ใช้กับโต๊ะ ทำด้วยป่านลินิน ไม่ถักแบบนิต
- 6302.53 ผ้าที่ใช้กับโต๊ะ ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ไม่ถักแบบนิต
- 6302.59 ผ้าที่ใช้กับโต๊ะ ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ ไม่ถักแบบนิต
- 6302.60 ผ้าที่ใช้กับห้องน้ำ และห้องครัว ทำด้วยผ้าทอแบบขนหนู หรือผ้าทอที่คล้ายกัน ทำด้วยฝ้าย
- 6302.91 ผ้าที่ใช้กับห้องน้ำ และห้องครัว ทำด้วยฝ้าย ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น
- 6302.92 ผ้าที่ใช้กับห้องน้ำ และห้องครัว ทำด้วยป่านลินิน
- 6302.93 ผ้าที่ใช้กับห้องน้ำ และห้องครัว ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์
- 6302.99 ผ้าที่ใช้กับห้องน้ำและห้องครัว ทำด้วยวัตถุทออื่น ๆ
- 6303.11 ม่าน ม่านชนิดจับจีบ ม่านบังตา และกะบังม่าน หรือกะบังเตียงทำด้วย ฝ้าย ถักแบบนิต
- 6303.12 ม่าน ม่านชนิดจับจีบ ม่านบังตา และกะบังม่าน หรือกะบังเตียงทำด้วย ใยสังเคราะห์ ถักแบบนิต
- 6303.19 ม่าน ม่านชนิดจับจีบ ม่านบังตา และกะบังม่านหรือกะบังเตียงทำด้วย วัสดุทออื่น ถักแบบนิต
- 6303.91 ม่าน/ม่านชนิดจับจีบ ม่านบังตา และกะบังม่านหรือกะบังเตียงทำด้วย ฝ้าย ไม่ได้ถักแบบนิต

- 6303.92 ม่าน/ม่านชนิดจับจีบ ม่านบังตา/กะบังเตียง ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์ ไม่ได้ถักแบบนิต
- 6303.99 ม่าน/ม่านชนิดจับจีบ/ม่านบังตา/กะบังเตียง ทำด้วยวัตถุอื่น ไม่ได้ถักแบบนิต
- 6304.11 ผ้ามุลมเตียงทำด้วยวัตถุที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ถักแบบนิตหรือโครเชต์
- 6304.19 ผ้ามุลมเตียงทำด้วยวัตถุที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ไม่ได้ถักแบบนิตหรือโครเชต์
- 6304.91 ของที่ใช้ตกแต่งที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ทำด้วยวัตถุ ถักแบบนิตหรือโครเชต์
- 6304.92 ของที่ใช้ตกแต่งที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ทำด้วยผ้า ไม่ได้ถักแบบนิตหรือโครเชต์
- 6304.93 ของที่ใช้ตกแต่งที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์ ไม่ได้ถักแบบนิตหรือโครเชต์
- 6304.99 ของที่ใช้ตกแต่งที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ทำด้วยวัตถุอื่น ไม่ได้ถักแบบนิตหรือโครเชต์
- 6305.10 กระสอบและถุงชนิดใช้บรรจุของ ทำด้วยปอกระเจาหรือเปลือกในของต้นไม้อื่น
- 6305.20 กระสอบและถุงชนิดใช้บรรจุของ ทำด้วยผ้า
- 6305.31 กระสอบและถุง ใช้บรรจุของ ทำด้วยแถบโพลีเอทิลีนหรือโพลิโพรพิลีน
- 6305.39 กระสอบและถุง ใช้บรรจุของ ทำด้วยวัตถุจากใยสังเคราะห์อื่น
- 6305.90 กระสอบและถุงใช้บรรจุของ ทำด้วยวัตถุอื่น ๆ
- 6306.11 ผ้าใบคลุมของ และผ้าใบบังแดด ทำด้วยผ้า
- 6306.12 ผ้าใบคลุมของ และผ้าใบบังแดด ทำด้วยใยสังเคราะห์
- 6306.19 ผ้าใบคลุมของ และผ้าใบบังแดด ทำด้วยวัตถุอื่น ๆ
- 6306.21 เต็นท์ทำด้วยผ้า
- 6306.22 เต็นท์ทำด้วยใยสังเคราะห์
- 6306.29 เต็นท์ทำด้วยวัตถุอื่น
- 6306.31 ใบเรือทำด้วยใยสังเคราะห์
- 6306.39 ใบเรือทำด้วยวัตถุอื่น
- 6306.41 ที่นอนชนิดอัดลม ทำด้วยผ้า
- 6306.49 ที่นอนชนิดอัดลม ทำด้วยวัตถุอื่น
- 6306.91 เครื่องแคมป์ที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ทำด้วยผ้า

6306.99	เครื่องแกมบิงที่ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น ทำด้วยวัตถุดิบอื่น
6307.10	ผ้าเช็ดพื้น ผ้าเช็ดขาม ผ้าปิดฝุ่นและผ้าทำความสะอาดที่คล้ายกัน ทำด้วยวัตถุดิบ
6307.20	เสื้อชูชีพ และเข็มขัดชูชีพทำด้วยวัตถุดิบ
6307.90	ของที่จัดทำแล้วทำด้วยวัตถุดิบ ไม่ได้ระบุไว้ในที่อื่น รวมทั้งแบบสำหรับ ดัดเสื้อผ้า
6308.00	ของเป็นชุดที่ประกอบด้วยผ้าทอ และด้ายสำหรับทำพรมพื้นเทเพสทรี เป็นดิน
6309.00	เสื้อผ้าที่ใช้แล้ว และของที่ใช้แล้วอื่น ๆ
ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และเสื้อผ้าในตอนที่ 30-40 64-96	
3005.90	นวม ผ้าโปร่ง ผ้าพันแผล และสิ่งที่มีเหมือนกัน
ex 3921.12	} ผ้าทอ ถักแบบนิต หรือผ้าไม่ได้ทอที่ไร้นุ่น คลุม หรือเคลือบด้วยพลาสติก
ex 3921.13	
ex 3921.90	
ex 4202.12	} กระเป๋าเดินทาง กระเป๋าถือ และ flatgoods ซึ่งชั้นนอกทำด้วยวัตถุดิบ เป็นส่วนใหญ่
ex 4202.22	
ex 4202.32	
ex 4202.92	
ex 6405.20	รองเท้าที่มีพื้นและส่วนบนทำด้วยสั๊กหลาดขนแกะ
ex 6406.10	ส่วนบนของรองเท้าที่มีผิวด้านนอกตั้งแต่ 50% เป็นวัตถุดิบ
ex 6406.99	leg warmers และสนับแข้งทำด้วยวัตถุดิบ
6501.00	ทรงหมวก ตัวหมวก และฮู้ดทำด้วยสั๊กหลาด รวมทั้งพลาโต และมังของ
6502.00	ทรงหมวก สานหรือทำโดยการประกอบแถบเข้าด้วยกัน ทำด้วยวัตถุดิบ ใดก็ตาม
6503.00	หมวกสั๊กหลาด หรือเครื่องสวมศีรษะอื่นทำด้วยสั๊กหลาด
6504.00	หมวกและเครื่องสวมศีรษะอื่น สานหรือทำโดยการประกอบแถบเข้าด้วยกัน ทำด้วยวัตถุดิบใดก็ตาม
6505.90	หมวกและเครื่องสวมศีรษะอื่น ถักแบบนิต หรือทำจากผ้าลูกไม้หรือ วัตถุดิบอื่น

6601.10	ร่มและร่มกันแดด ชนิดใช้ในสวน
6601.91	ร่มชนิดอื่น ๆ เป็นรูปเทเลโดปิก
6601.99	ร่มอื่น ๆ
ex 7019.10	ถ้วยทำจากไฟเบอร์กลาส
ex 7019.20	ผ้าทอจากไฟเบอร์กลาส
8708.21	เข็มขัดนิรภัยสำหรับรถยนต์
8804.00	ร่มชูชีพ ส่วนประกอบ และอุปกรณ์
9113.90	สายหนังนาฬิกาข้อมือ แถบและสร้อยข้อมือทำด้วยวัตถุทอ
ex 9404.90	หมอนหนุนและหมอนอิงทำด้วยผ้าฝ้าย ผ่านวมคลุมเตียง ผ่านวมขัดด้วย ขนเป็ด comforter และวัตถุที่คล้ายกันทำจากวัตถุทอ
9502.91	เสื้อผ้าตุ๊กตา
ex 9612.10	โบทอทำจากใยประดิษฐ์นอกเหนือจากที่วัดด้านกว้างได้น้อยกว่า 30 มม. และใช้ทำเป็นกระสุน

ความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า

บรรดาสมาชิก

โดยคำนึงถึงการเจรจาการค้าหลายฝ่ายรอบอุรุกวัย

ปรารถนาที่จะเพิ่มพูนวัตถุประสงค์ของแกตต์ 1994

ยอมรับว่าในการนี้มาตรฐานระหว่างประเทศและระบบการประเมินความสอดคล้องมีส่วนช่วยอย่างสำคัญในการปรับปรุงประสิทธิภาพของการผลิตและเอื้ออำนวยต่อการดำเนินการค้าระหว่างประเทศ

ดังนั้น จึงปรารถนาที่จะส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานระหว่างประเทศและระบบการประเมินความสอดคล้องดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม จึงปรารถนาที่จะประกันว่า ข้อบังคับทางเทคนิคและมาตรฐานรวมถึงข้อกำหนดเรื่องการบรรจุหีบห่อ การทำเครื่องหมายและการปิดฉลาก และวิธีดำเนินการประเมินความสอดคล้องกับข้อบังคับทางเทคนิคและมาตรฐานไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการค้าระหว่างประเทศอย่างไม่จำเป็น

ยอมรับว่า จะไม่มีประเทศใดถูกกีดกันจากการใช้มาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อประกันถึงคุณภาพของการส่งออกหรือเพื่อปกป้องชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืชพันธุ์ สิ่งแวดล้อม หรือเพื่อเป็นการป้องกันการหลอกลวงในระดับที่พิจารณาเห็นว่าเหมาะสม ภายใต้ข้อกำหนดว่าจะต้องไม่มีการใช้ในลักษณะที่ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยอำเภอใจหรือไม่สามารถอธิบายได้อย่างมีเหตุผลกับประเทศต่าง ๆ ที่มีเงื่อนไขอย่างเดียวกัน หรือใช้มาตรการในลักษณะที่เป็นการจำกัดการค้าระหว่างประเทศโดยแอบแฝง และหากไม่เป็นไปเช่นนั้นจะกระทำได้อีกเมื่อสอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลงนี้

ยอมรับว่า จะไม่มีประเทศใดถูกกีดกันจากการใช้มาตรการที่จำเป็นต่อการปกป้องผลประโยชน์ด้านความมั่นคงที่จำเป็น

ยอมรับว่า มาตรฐานระหว่างประเทศมีส่วนช่วยในการทำให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากประเทศพัฒนาแล้วไปสู่ประเทศกำลังพัฒนา

ยอมรับว่า ประเทศกำลังพัฒนาอาจจะประสบกับความยากลำบากเป็นพิเศษในการจัดทำและใช้ข้อบังคับทางเทคนิคและมาตรฐาน และวิธีดำเนินการสำหรับการประเมินความสอดคล้องกับข้อบังคับทางเทคนิคและมาตรฐานและปรารถนาที่จะช่วยเหลือต่อความพยายามของประเทศกำลังพัฒนาเพื่อการนี้

ณ ที่นี้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

บทบัญญัติทั่วไป

1.1 คำศัพท์ทั่วไปของการกำหนดมาตรฐานและวิธีดำเนินการประเมินความสอดคล้อง ซึ่งตามปกติจะใช้ความหมายตามคำนิยามที่ใช้อยู่ในระบบของสหประชาชาติ และองค์กรกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศ โดยพิจารณาถึงบริบทและวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายของความตกลงนี้

1.2 อย่างไรก็ตาม เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ในภาคผนวก 1

1.3 บทบัญญัติของความตกลงนี้ครอบคลุมสินค้าทุกชนิด ทั้งสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าเกษตร

1.4 ลักษณะเฉพาะของสิ่งที่จะจัดซื้อซึ่งจัดทำขึ้นโดยองค์กรรัฐบาล เพื่อให้ในข้อกำหนดการผลิตหรือการบริโภคขององค์กรรัฐบาล จะไม่อยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติความตกลงนี้ แต่จะขึ้นอยู่กับความตกลงว่าด้วยการจัดซื้อโดยรัฐ

โดยให้สอดคล้องกับขอบเขตของความตกลงดังกล่าว

1.5 บทบัญญัติของความตกลงนี้จะไม่ใช่กับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก เอ ของความตกลงว่าด้วยการใช้บังคับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

1.6 การอ้างอิงทั้งหมดภายใต้ความตกลงนี้ที่เกี่ยวกับข้อบังคับทางเทคนิคมาตรฐาน และวิธีดำเนินการประเมินความสอดคล้อง จะแปลความว่า รวมถึงการปรับปรุงแก้ไข หรือการเพิ่มเติมกฎเกณฑ์ หรือขอบเขตของสินค้าด้วย ยกเว้นการปรับปรุงแก้ไขและเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่มีความสำคัญ

ข้อบังคับทางเทคนิคและมาตรฐาน

ข้อ 2

การเตรียมการ การออก และการใช้ข้อบังคับทางเทคนิค

โดยองค์การรัฐบาลส่วนกลาง

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์การรัฐบาลส่วนกลาง

2.1 สมาชิกจะต้องประกันว่า ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อบังคับทางเทคนิค ผลิตภัณฑ์ที่มีการนำเข้าจากอาณาเขตของสมาชิกใด จะต้องได้รับการปฏิบัติด้วยความอนุเคราะห์ไม่น้อยกว่าผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกันที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศ และผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกันที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศอื่นใดก็ตาม

2.2 สมาชิกจะต้องประกันว่า จะไม่มีการจัดเตรียม ออกหรือใช้ข้อบังคับทางเทคนิค เพื่อที่จะหรือเป็นผลก่อให้เกิดอุปสรรคทางการค้าระหว่างประเทศอย่างไม่จำเป็น เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ข้อบังคับทางเทคนิคจะต้องไม่เป็นการจำกัดการค้าเกินกว่าที่จำเป็นเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ที่ชอบธรรม โดยพิจารณาถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นถ้าไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ชอบธรรมนั้น วัตถุประสงค์ที่ชอบธรรมเช่นว่านั้น รวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะข้อกำหนดเกี่ยวกับ

ความมั่นคงของชาติ การป้องกันการหลอกลวง การคุ้มครองสุขภาพหรือความปลอดภัยของมนุษย์ ชีวิตหรือสุขภาพของสัตว์หรือพืช หรือสิ่งแวดล้อม ในการประเมินความเสี่ยงดังกล่าว องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องของการพิจารณาจะรวมถึง แต่ไม่จำกัดเฉพาะข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และทางวิชาการที่มีอยู่ เทคโนโลยีการแปรรูปที่เกี่ยวข้อง หรือความตั้งใจในการใช้ประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้าย

2.3 จะต้องไม่มีการคงไว้ซึ่งข้อบังคับทางเทคนิค ถ้าพฤติกรรมหรือวัตถุประสงค์ของการออกข้อบังคับไม่จำเป็นต้องมีต่อไป หรือถ้าพฤติกรรมหรือวัตถุประสงค์ได้เปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่จะจำกัดการค้าให้น้อยลง

2.4 ในกรณีต้องใช้ข้อบังคับทางเทคนิค และในกรณีที่มีมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องอยู่ หรือจะมีการนำมาใช้ในระยะเวลายันใกล้ สมาชิกจะใช้มาตรฐานที่มีอยู่นั้น หรือส่วนที่เกี่ยวข้องนั้นเป็นพื้นฐานสำหรับข้อบังคับทางเทคนิคของตน ยกเว้น ในกรณีที่มาตรฐานระหว่างประเทศเช่นว่านั้น หรือส่วนที่เกี่ยวข้อง ไม่ก่อให้เกิดผลหรือไม่เหมาะสมสำหรับการปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่ชอบธรรม ตัวอย่างเช่น บังคับพื้นฐานของภูมิอากาศหรือภูมิศาสตร์หรือสภาพพื้นฐานทางเทคโนโลยี

2.5 สมาชิกที่กำลังจัดเตรียม ออก หรือใช้ข้อบังคับทางเทคนิคซึ่งอาจจะส่งผลกระทบอย่างสำคัญต่อการค้าของสมาชิกอื่น ๆ หากได้รับการร้องขอจากสมาชิกอื่น ๆ จะต้องอธิบายถึงความชอบธรรมในการใช้ข้อบังคับทางเทคนิคตามบทบัญญัติของวรรค 2 ถึง 4 เมื่อใดก็ตามที่ข้อบังคับทางเทคนิคที่มีการจัดเตรียม ออก หรือใช้สำหรับวัตถุประสงค์ที่ชอบธรรมอันใดอย่างชัดเจนตามที่ระบุไว้ในวรรค 2 และสอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องแล้ว จะสันนิษฐานไว้ก่อนว่าไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคทางการค้าระหว่างประเทศอย่างไม่จำเป็น

2.6 เพื่อจุดประสงค์ของการจัดทำข้อบังคับทางเทคนิคให้กลมกลืนกันให้มากที่สุด สมาชิกต้องเข้าร่วมมีบทบาทอย่างเต็มที่ในการจัดเตรียมมาตรฐานระหว่างประเทศ โดยองค์การมาตรฐานระหว่างประเทศที่เหมาะสมสำหรับผลิตภัณฑ์ ซึ่งสมาชิกนั้นได้ออกหรือคาดว่าจะออกข้อบังคับทางเทคนิค ทั้งนี้ภายในข้อจำกัดของทรัพยากรของตน

2.7 สมาชิกต้องให้การพิจารณาเพื่อให้เป็นผลที่จะยอมรับว่าข้อบังคับทางเทคนิคของสมาชิกอื่นมีความเท่าเทียมกับของตน ถึงแม้ว่าข้อบังคับเหล่านั้นจะแตกต่างจากของตนก็ตาม หากว่าสมาชิกพอใจว่าข้อบังคับเหล่านั้นบรรลุวัตถุประสงค์ของข้อบังคับของตน

2.8 หากมีความเหมาะสม สมาชิกต้องระบุข้อบังคับทางเทคนิคโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ในด้านการใช้ประโยชน์มากกว่ารูปแบบหรือลักษณะภายนอก

2.9 ในกรณีที่ไม่มีมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง หรือสาระทางเทคนิคของข้อเสนอเกี่ยวกับข้อบังคับทางเทคนิคไม่สอดคล้องกับสาระทางเทคนิคของมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และถ้าข้อบังคับทางเทคนิคอาจมีผลกระทบอย่างสำคัญต่อการค้าของสมาชิกอื่น สมาชิกจะต้อง

2.9.1 พิมพ์โฆษณาประกาศในสิ่งพิมพ์ เผยแพร่เกี่ยวกับข้อเสนอที่จะนำข้อบังคับทางเทคนิคใดมาใช้ตั้งแต่ระยะเวลาแรกที่เหมาะสมในลักษณะที่ทำให้ผู้สนใจของสมาชิกอื่น ๆ มีความคุ้นเคย

2.9.2 แจ้งสมาชิกอื่น ๆ ผ่านทางสำนักเลขาธิการถึงรายการผลิตภัณฑ์ที่ครอบคลุมโดยข้อเสนอเกี่ยวกับข้อบังคับทางเทคนิค รวมถึงการแจ้งวัตถุประสงค์และเหตุผลโดยย่อ การแจ้งเช่นนั้นจะมีขึ้นตั้งแต่ระยะเวลาแรกที่เหมาะสมเมื่อยังคงมีการ

แก้ไขเปลี่ยนแปลง และนำความคิดเห็นต่าง ๆ มาประกอบการพิจารณาได้

2.9.3 จัดหารายละเอียดหรือสำเนาของข้อเสนอเกี่ยวกับข้อบังคับทางเทคนิคให้แก่สมาชิกอื่นเมื่อมีคำร้องขอและเมื่อเป็นไปได้ แสดงให้เห็นว่าส่วนใดมีสาระที่เบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

2.9.4 ให้เวลาที่เหมาะสมแก่สมาชิกอื่น ๆ ที่จะแสดงความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษร หรือเกี่ยวกับความเห็นเหล่านี้ เมื่อมีคำร้องขอ และนำความเห็นที่เป็นลายลักษณ์อักษร และผลของการหารือดังกล่าวมาเป็นข้อพิจารณาประกอบโดยไม่มีทางเลือกปฏิบัติ

2.10 ภายใต้ข้อบังคับในบทนำของบทบัญญัติวรรค 9 ในกรณีที่เกิดหรือคุกคามว่าจะเกิดปัญหาเร่งด่วนเกี่ยวกับความปลอดภัย สุขภาพ การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม หรือความมั่นคงของประเทศกับสมาชิกใดก็ตาม สมาชิกนั้นอาจจะไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนที่ระบุในข้อกำหนดวรรค 9 ถ้าเห็นว่ามีคามจำเป็น โดยมีเงื่อนไขว่าในการออกข้อบังคับทางเทคนิคสมาชิกจะต้อง

2.10.1 แจ้งต่อสมาชิกอื่นโดยทันทีโดยผ่านสำนักเลขาธิการถึงข้อบังคับทางเทคนิค และผลิตภัณฑ์ใดที่อยู่ในข้อบังคับ โดยแสดงอย่างย่อถึงวัตถุประสงค์และเหตุผลของข้อบังคับทางเทคนิค รวมทั้งลักษณะของปัญหาเร่งด่วนนั้น

2.10.2 จัดหาสำเนาของข้อบังคับทางเทคนิคให้แก่สมาชิกอื่น เมื่อมีคำร้องขอ

2.10.3 ให้โอกาสสมาชิกอื่นแสดงความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษร หรือเกี่ยวกับความเห็นเหล่านี้ เมื่อมีคำร้องขอ และนำความ

เห็นที่เป็นลายลักษณ์อักษรและผลของการหารือเหล่านี้ไป
พิจารณาประกอบ โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ

2.11 สมาชิกจะประกันว่าจะจัดพิมพ์โฆษณาข้อบังคับทางเทคนิคทั้งหมดที่ได้ออกโดยพลันหรือมิฉะนั้นก็เปิดเผยในลักษณะที่ทำให้ผู้สนใจของสมาชิกอื่น ๆ ได้คุ้นเคยกับข้อบังคับทางเทคนิค

2.12 ยกเว้นในพฤติการณ์เร่งด่วนตามที่กล่าวถึงในวรรค 10 สมาชิกต้องยินยอมให้เวลาที่เหมาะสมในช่วงระยะเวลาที่มีการพิมพ์โฆษณาข้อบังคับทางเทคนิค และวันที่จะมีผลบังคับใช้ เพื่อให้เวลาแก่ผู้ผลิตในสมาชิกผู้ส่งออก และโดยเฉพาะสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาเพื่อปรับปรุงผลิตภัณฑ์ หรือวิธีการผลิตของตนตามที่สมาชิกผู้นำเข้ากำหนดไว้

ข้อ 3

การเตรียมการ การออก และการใช้ข้อบังคับทางเทคนิค โดยองค์กรรัฐบาลส่วนท้องถิ่นและองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐ

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์กรรัฐบาลส่วนท้องถิ่นและองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐ ภายในอาณาเขตของตน

3.1 สมาชิกต้องใช้มาตรการที่สมเหตุสมผลเท่าที่มีอยู่ เพื่อที่จะประกันว่าองค์กรเหล่านั้นจะปฏิบัติตามบทบัญญัติข้อ 2 เว้นแต่พันธกรณีในการแจ้งตามวรรค 9.2 และ 10.1 ของข้อ 2

3.2 สมาชิกจะประกันว่าข้อบังคับทางเทคนิคของรัฐบาลส่วนท้องถิ่นซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำกว่ารัฐบาลส่วนกลางของสมาชิกนั้นโดยตรงได้แจ้งโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติวรรค 9.2 และ 10.1 ของข้อ 2 โดยไม่ต้องแจ้งสาระของข้อบังคับทางเทคนิค ซึ่งมีสาระส่วนใหญ่เหมือนกับที่องค์กรรัฐบาลส่วนกลางของสมาชิกที่ได้เคยแจ้งข้อบังคับทางเทคนิคแล้ว

3.3 สมาชิกอาจจะติดต่อกับสมาชิกอื่น ๆ รวมถึงการแจ้งการให้ข้อมูลความเห็นและการหารือ ตามวรรค 9 และ 10 ของข้อ 2 โดยผ่านทางรัฐบาลกลาง

3.4 สมาชิกต้องไม่ใช้มาตรการซึ่งเป็นการกำหนดหรือส่งเสริมให้องค์กรรัฐบาลส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐภายในอาณาเขตของตน ปฏิบัติในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อ 2

3.5 สมาชิกรับผิดชอบอย่างเต็มที่ภายใต้ความตกลงนี้ สำหรับการดำเนินการตามบทบัญญัติทั้งหมดของข้อ 2 สมาชิกจะต้องกำหนดและปฏิบัติตามมาตรการและกลไกที่เป็นประโยชน์ในการสนับสนุนการดำเนินการตามบทบัญญัติของข้อ 2 โดยองค์กรนอกเหนือจากองค์กรรัฐบาลส่วนกลาง

ข้อ 4

การเตรียมการ การออก และการใช้บังคับมาตรฐาน

4.1 สมาชิกจะประกันว่า องค์กรมาตรฐานของรัฐบาลส่วนกลางของตน ยอมรับและปฏิบัติตามประมวลการปฏิบัติที่เหมาะสมสำหรับการเตรียมการ การออก และการใช้บังคับมาตรฐานในภาคผนวก 3 ของความตกลงนี้ (อ้างอิงถึงในความตกลงนี้ว่า “ประมวลว่าด้วยการปฏิบัติที่เหมาะสม”) สมาชิกต้องใช้มาตรการที่สมเหตุสมผลที่ตนอาจจะมียู เพื่อที่จะประกันว่า รัฐบาลส่วนท้องถิ่นและองค์กรมาตรฐานที่ไม่ใช่ของรัฐภายในอาณาเขตของตน รวมถึงองค์กรมาตรฐานภูมิภาค ที่ซึ่งสมาชิกหรือองค์กรหนึ่งหรือมากกว่าภายในอาณาเขตของตนเป็นสมาชิกอยู่ ยอมรับและปฏิบัติตามประมวลว่าด้วยการปฏิบัติที่เหมาะสมยิ่งไปกว่านี้ สมาชิกต้องไม่ใช้มาตรการที่ซึ่งมีผลทั้งทางตรงหรือทางอ้อมเพื่อกำหนดหรือสนับสนุนองค์กรมาตรฐานเหล่านี้ปฏิบัติในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับประมวลว่าด้วยการปฏิบัติที่เหมาะสม พันธกรณีของสมาชิกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามองค์กรมาตรฐานของบทบัญญัติของประมวลว่าด้วยการปฏิบัติที่เหมาะสม ให้นำมาใช้โดยไม่คำนึงว่าองค์กรมาตรฐานจะยอมรับประมวลว่าด้วยการปฏิบัติที่เหมาะสมหรือไม่ก็ตาม

4.2 องค์การมาตรฐานที่ยอมรับและปฏิบัติตามประมวลว่าด้วยการปฏิบัติที่เหมาะสมจะได้รับการรับรองโดยสมาชิกว่าปฏิบัติตามหลักการของความตกลงนี้

ความสอดคล้องกับข้อบังคับทางเทคนิคและมาตรฐาน

ข้อ 5

วิธีดำเนินการสำหรับการประเมินความสอดคล้องโดยองค์กรรัฐบาล

ส่วนกลาง

5.1 สมาชิกจะประกันว่า ในกรณีที่ต้องมีการยืนยันการรับประกันความสอดคล้องของข้อบังคับทางเทคนิคหรือมาตรฐาน องค์กรรัฐบาลส่วนกลางจะใช้บทบัญญัติดังต่อไปนี้กับสินค้าที่มีถิ่นกำเนิดในอาณาเขตของสมาชิกอื่น

5.1.1 การเตรียมการ การออก และการใช้วิธีการประเมินความสอดคล้อง เพื่ออนุญาตให้ผู้ขายสินค้าคล้ายคลึงกันที่มีถิ่นกำเนิดในอาณาเขตของสมาชิกอื่นสามารถใช้วิธีการนั้นได้ ภายใต้เงื่อนไขซึ่งเป็นการอนุเคราะห์ให้น้อยกว่าที่ให้กับผู้ขายสินค้าคล้ายคลึงกันที่มีถิ่นกำเนิดในชาติของตน หรือที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศอื่น ๆ ในสถานการณ์ที่เปรียบเทียบกันได้ ในการใช้วิธีการนั้นจะต้องให้สิทธิผู้ขายในการประเมินความสอดคล้องภายใต้กฎเกณฑ์ของวิธีการ รวมถึงเมื่อคาดการณ์ล่วงหน้าได้ถึงความเป็นไปได้ของวิธีการนี้ที่จะให้มีการประเมินความสอดคล้อง ณ สถานที่ดำเนินการและความเป็นไปได้ที่จะได้รับเครื่องหมายของระบบ

5.1.2 จะต้องไม่มีการเตรียมการ การออก หรือการใช้วิธีการประเมินความสอดคล้อง เพื่อมิให้เกิดหรือมีผลก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการค้าระหว่างประเทศอย่างไม่จำเป็น ซึ่งหมายความรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงวิธีการประเมินความสอดคล้องนั้นต้องไม่

เข้มงวดมากขึ้น หรือใช้อย่างเข้มงวดมากขึ้นเกินกว่าความจำเป็นเพื่อให้สมาชิกผู้นำเข้ามีความมั่นใจว่าผลิตภัณฑ์มีความสอดคล้องกับข้อบังคับทางเทคนิคหรือมาตรฐานที่ใช้อยู่ โดยพิจารณาถึงความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นหากมีการไม่ปฏิบัติตาม

5.2 ในการปฏิบัติตามบทบัญญัติของวรรค 1 สมาชิกต้องประกันว่า

- 5.2.1 จะดำเนินการเกี่ยวกับวิธีการประเมินความสอดคล้องและเร่งรัดให้เสร็จสมบูรณ์โดยเร็วเท่าที่จะเป็นไปได้ และให้ความอนุเคราะห์กับสินค้าที่มีถิ่นกำเนิดในอาณาเขตของสมาชิกอื่นไม่น้อยกว่าสินค้าคล้ายคลึงกันภายในประเทศ
- 5.2.2 จะจัดพิมพ์โฆษณาระยะเวลาของขั้นตอนการตรวจสอบมาตรฐานของวิธีประเมินความสอดคล้องหรือจะต้องแจ้งระยะเวลาของขั้นตอนการตรวจสอบที่คาดว่าจะใช้แก่ผู้ร้องขอเมื่อได้รับคำขอหน่วยงานที่มีอำนาจจะพิจารณาโดยพลันถึงความครบถ้วนของเอกสาร และแจ้งข้อบกพร่องทั้งปวงในลักษณะที่เที่ยงตรงและสมบูรณ์ต่อผู้ยื่นขอ หน่วยงานที่มีอำนาจจะแจ้งผลการประเมินอย่างเที่ยงตรงและสมบูรณ์ต่อผู้ยื่นขอโดยเร็วเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อให้มีการแก้ไขได้หากจำเป็น แม้ในกรณีที่การยื่นขอมีข้อบกพร่อง หน่วยงานที่มีอำนาจก็จะดำเนินการประเมินความสอดคล้องต่อไป เท่าที่จะกระทำได้ หากผู้ยื่นได้มีการร้องขอ และผู้ยื่นขอจะได้รับแจ้งถึงขั้นตอนของระเบียบการพร้อมกับคำอธิบายถึงความล่าช้าที่เกิดขึ้น หากได้รับการร้องขอ
- 5.2.3 จะจำกัดข้อมูลที่ต้องใช้ เฉพาะที่จำเป็นต่อการประเมินความสอดคล้องและการกำหนดค่าธรรมเนียม

- 5.2.4 ข้อมูลที่เป็นความลับเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่มีถิ่นกำเนิดในอาณาเขตของสมาชิกอื่นที่ใช้ในการประเมินความสอดคล้องดังกล่าว จะต้องเหมือนกับสินค้าภายในประเทศ และจะต้องได้รับการคุ้มครองในด้านกฎหมายการค้า
- 5.2.5 ค่าธรรมเนียมใดที่มีการจัดเก็บสำหรับการประเมินความสอดคล้องของผลิตภัณฑ์ที่มีถิ่นกำเนิดในอาณาเขตของสมาชิกอื่น จะถือว่าเป็นธรรมในส่วนที่เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมเพื่อการประเมินความสอดคล้องกับผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกันที่มีถิ่นกำเนิดในชาติของตนหรือมีถิ่นกำเนิดในประเทศอื่นใด โดยพิจารณาถึงการคมนาคม การขนส่งและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกิดจากความแตกต่างระหว่างสถานที่ดำเนินการของผู้ยื่นขอ กับองค์กรประเมินความสอดคล้อง
- 5.2.6 ที่ตั้งของสถานที่ในการใช้วิธีการประเมินความสอดคล้องและการคัดตัวอย่างจะต้องไม่ก่อให้เกิดความไม่สะดวกต่อผู้ยื่นขอหรือตัวแทนของผู้ยื่นขออย่างไม่จำเป็น
- 5.2.7 ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์ภายหลังการตัดสินใจตามวิธีการประเมินความสอดคล้องต่อข้อบังคับทางเทคนิคและมาตรฐานที่ใช้อยู่ วิธีการประเมินความสอดคล้องของผลิตภัณฑ์ที่มีการปรับปรุงแก้ไขจะจำกัดอยู่เท่าที่จำเป็นต่อการตัดสินใจ มีความเชื่อมั่นอย่างเพียงพอว่าผลิตภัณฑ์จะยังคงเป็นไปตามข้อบังคับทางเทคนิคและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง หรือไม่
- 5.2.8 ระเบียบการที่มีขึ้นเพื่อทบทวนคำร้องเกี่ยวกับการดำเนินการของวิธีการประเมินความสอดคล้อง และเพื่อการดำเนินการแก้ไขเมื่อคำร้องขอนั้นอธิบายได้อย่างมีเหตุผล

5.3 บทบัญญัติในวรรค 1 และ 2 จะไม่กีดกันสมาชิกในการมีส่วนร่วมเพื่อตรวจสอบ อย่างสมเหตุสมผลในอาณาเขตของสมาชิก

5.4 ในกรณีที่ต้องมีการยืนยันการรับประกันว่า ผลิตภัณฑ์สอดคล้องกับข้อบังคับทางเทคนิคหรือมาตรฐาน และแนวทางหรือข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องซึ่งออกโดยองค์กรมาตรฐานระหว่างประเทศที่มีอยู่ หรือที่กำลังจะมีผล สมาชิกจะรับประกันว่าองค์กรรัฐบาลส่วนกลางใช้กฎข้อบังคับเหล่านี้หรือส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นพื้นฐานในการกำหนดวิธีการประเมินความสอดคล้องของตน ยกเว้นในกรณีที่มีการอธิบายเมื่อได้รับการร้องขอว่า แนวทางหรือคำแนะนำหรือส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดังกล่าวไม่เหมาะสมกับสมาชิกที่เกี่ยวข้อง ด้วยเหตุผลดังที่จะกล่าวแต่ไม่จำกัดเพียงเฉพาะข้อกำหนดเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ การป้องกันการหลอกลวง การคุ้มครองสุขอนามัย หรือความปลอดภัยของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช หรือสิ่งแวดล้อม ฐานสภาพภูมิอากาศ หรือปัจจัยสภาพภูมิประเทศอื่น ๆ ฐานทางด้านเทคโนโลยีหรือปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน

5.5 เพื่อให้มีวิธีการประเมินความสอดคล้องที่กลมกลืนกันให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ สมาชิกต้องมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ ในการเตรียมการจัดทำแนวทางและคำแนะนำสำหรับวิธีการประเมินความสอดคล้องโดยองค์กรมาตรฐานระหว่างประเทศที่เหมาะสม ภายในข้อจำกัดของทรัพยากรของตน

5.6 ในกรณีที่องค์กรมาตรฐานระหว่างประเทศไม่ได้กำหนดแนวทางที่เกี่ยวข้องหรือข้อเสนอแนะไว้ หรือสาระทางเทคนิคของข้อเสนอเกี่ยวกับวิธีการประเมินความสอดคล้องไม่สอดคล้องกับแนวทางและข้อเสนอแนะที่จัดทำโดยองค์กรมาตรฐานระหว่างประเทศ และหากวิธีการประเมินความสอดคล้องอาจจะส่งผลกระทบอย่างสำคัญต่อการค้าของสมาชิกอื่น สมาชิกจะต้อง

5.6.1 พิมพ์โฆษณาประกาศในสิ่งพิมพ์เผยแพร่เกี่ยวกับข้อเสนอที่จะนำระเบียบการประเมินความสอดคล้องใดมาใช้ตั้งแต่ระยะ

เวลาแรกที่เหมาะสม ในลักษณะที่ทำให้ผู้สนใจของสมาชิกอื่น ๆ มีความคุ้นเคย

5.6.2 แจ้งสมาชิกอื่น ๆ ผ่านทางสำนักเลขาธิการถึงรายการผลิตภัณฑ์ที่ครอบคลุมโดยข้อเสนอเกี่ยวกับวิธีการประเมินความสอดคล้อง รวมถึงการแจ้งวัตถุประสงค์และเหตุผลโดยย่อ การแจ้งเช่นนั้นจะดีขึ้นตั้งแต่ระยะเวลาแรกที่เหมาะสมเมื่อยังคงมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงและความคิดเห็นต่าง ๆ มาประกอบการพิจารณาได้

5.6.3 จัดหารายละเอียดหรือสำเนาของข้อเสนอเกี่ยวกับระเบียบวิธีการให้แก่สมาชิกอื่นเมื่อมีคำร้องขอและเมื่อเป็นไปได้แสดงให้เห็นว่าส่วนใดมีสาระเบี่ยงเบนไปจากแนวทางหรือข้อเสนอแนะที่จัดทำขึ้นโดยองค์กรมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

5.6.4 ให้เวลาที่เหมาะสมแก่สมาชิกอื่น ๆ ที่จะแสดงความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรหรือเกี่ยวกับความเห็นเหล่านี้เมื่อมีคำร้องขอและนำความเห็นที่เป็นลายลักษณ์อักษรและผลของการหารือดังกล่าวมาพิจารณาประกอบ โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ

5.7 ภายใต้ข้อบังคับในบทนำของบทบัญญัติวรรค 6 ในกรณีที่เกิดหรือถูกคาดว่าจะเกิดปัญหาเร่งด่วนเกี่ยวกับความปลอดภัย สุขภาพ การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม หรือความมั่นคงของประเทศกับสมาชิกใดก็ตามสมาชิคนั้นก็อาจจะไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในข้อกำหนดวรรค 6 ถ้าเห็นว่าเป็นความจำเป็นโดยมีเงื่อนไขว่าในการออกวิธีการสมาชิกจะต้อง

5.7.1 แจ้งต่อสมาชิกอื่นโดยทันทีโดยผ่านสำนักเลขาธิการ ถึงวิธีการเช่นนั้นและผลิตภัณฑ์ที่อยู่ภายใต้วิธีการ โดยแสดงอย่าง

ข้อถึงวัตถุประสงค์และเหตุผลของวิธีการ รวมทั้งลักษณะของ
ปัญหาเร่งด่วนนั้น

5.7.2 จัดหาสำเนากฎเกณฑ์ของวิธีการให้แก่สมาชิกอื่นเมื่อมีคำร้องขอ

5.7.3 ให้โอกาสสมาชิกอื่นแสดงความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษร
หรือเกี่ยวกับความเห็นเหล่านี้ เมื่อมีคำร้องขอและนำความ
เห็นที่เป็นลายลักษณ์อักษรและของผลการหารือเหล่านี้ไป
พิจารณาประกอบ โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ

5.8 สมาชิกประกันว่าจะจัดพิมพ์โฆษณา วิธีการประเมินความสอดคล้อง
ทั้งหมดที่ได้ออกโดยพลันหรือมีฉะนั้นต้องเผยแพร่ในลักษณะที่ผู้สนใจของ
สมาชิกอื่นๆ ได้คุ้นเคยกับวิธีการดังกล่าว

5.9 ยกเว้นในพฤติการณ์เร่งด่วนตามที่กล่าวถึงในวรรค 7 สมาชิกต้อง
ยินยอมให้เวลาที่เหมาะสมในช่วงระหว่างที่มีการพิมพ์โฆษณาข้อกำหนดเกี่ยวกับ
วิธีการประเมินความสอดคล้องและวันที่จะมีผลบังคับใช้ เพื่อให้เวลาแก่ผู้ผลิต
ในสมาชิกผู้ส่งออก และโดยเฉพาะสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาในการปรับปรุง
ผลิตภัณฑ์หรือวิธีการผลิตของตนตามที่สมาชิกผู้นำเข้ากำหนดไว้

ข้อ 6

การยอมรับการประเมินความสอดคล้องโดยองค์กรรัฐบาล

ส่วนกลาง

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์กรรัฐบาลส่วนกลาง

6.1 โดยไม่กระทบต่อสิทธิและพันธกรณีภายใต้บทบัญญัติของวรรค 3 และ
4 สมาชิกจะต้องประกันว่า เมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้ ผลของวิธีการประเมินความ
สอดคล้องของสมาชิกอื่นจะได้รับการยอมรับถึงแม้ว่าจะเปรียบเทียบเหล่านั้นจะ
แตกต่างไปจากของตนก็ตาม หากคนพอใจว่าวิธีการเหล่านั้น ให้หลักประกันว่า

สอดคล้องกับข้อบังคับทางเทคนิค หรือมาตรฐานเท่าเทียมกับวิธีการของคนที่ใช้ อยู่ เป็นที่ยอมรับว่าการหารือกันก่อนอาจมีความจำเป็นเพื่อให้บรรลุความเข้าใจ ที่เป็นที่พอใจร่วมกันโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับ

6.1.1 ความสามารถทางเทคนิคที่พอเพียงและยั่งยืนขององค์กร ประเมินความสอดคล้องในสมาชิกผู้ส่งออก เพื่อว่าจะให้มีความมั่นใจว่าผลการประเมินความสอดคล้องของตนยังน่าเชื่อถืออยู่ต่อไป ในการนี้การพิสูจน์ความสอดคล้องด้วยแนวทางหรือข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องซึ่งออกโดยองค์กรมาตรฐานระหว่างประเทศ จะต้องคำนึงถึงเสมือนว่าเป็นเครื่องชี้ความสามารถทางเทคนิคที่พอเพียง ตัวอย่างเช่นการให้การรับรอง

6.1.2 การจำกัดการยอมรับผลของการประเมินความสอดคล้อง ซึ่งจัดทำโดยองค์กรที่ได้รับมอบหมายของสมาชิกผู้ส่งออก

6.2 สมาชิกจะประกันว่า วิธีการประเมินความสอดคล้องของตนทำให้สามารถปฏิบัติตามบทบัญญัติในวรรค 1 ได้

6.3 หากได้รับการร้องขอจากสมาชิกอื่นสมาชิกจะได้รับการสนับสนุนให้เต็มใจที่จะเข้าร่วมการเจรจาเพื่อจัดทำความตกลงการยอมรับร่วมกันเกี่ยวกับผลของวิธีการประเมินความสอดคล้องของสมาชิกแต่ละราย สมาชิกอาจกำหนดให้ความตกลงดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวรรค 1 และให้มีการพอใจร่วมกันเกี่ยวกับแนวโน้มการอำนวยความสะดวกต่อการค้าผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องของตน

6.4 สมาชิกจะได้รับการสนับสนุนให้เปิดโอกาสให้องค์กรประเมินความสอดคล้องที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของสมาชิกอื่น เข้าร่วมในวิธีการประเมินความสอดคล้องของตน ภายใต้เงื่อนไขการให้ความอนุเคราะห์ไม่น้อยกว่าที่ให้กับ

องค์กรที่ตั้งภายในอาณาเขตของตน หรืออาณาเขตของประเทศอื่นใด

ข้อ 7

วิธีการประเมินความสอดคล้องโดยองค์กรรัฐบาลส่วนท้องถิ่น

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์กรรัฐบาลส่วนท้องถิ่นภายในอาณาเขตของตน

7.1 สมาชิกต้องใช้มาตรการที่สมเหตุสมผลที่มีอยู่เพื่อที่จะประกันว่าองค์กรเหล่านั้นจะปฏิบัติตามบทบัญญัติของข้อ 5 และ 6 เว้นแต่พันธกรณีที่ต้องปฏิบัติตามวรรค 6.2 และ 7.1 ของข้อ 5

7.2 สมาชิกจะประกันว่าวิธีการประเมินความสอดคล้องของรัฐบาลส่วนท้องถิ่น ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำกว่ารัฐบาลส่วนกลางของสมาชิคนั้นโดยตรงได้แจ้งโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของวรรค 6.2 และ 7.1 ของข้อ 5 โดยไม่ต้องแจ้งสาระทางเทคนิคของวิธีการประเมินความสอดคล้องที่เหมือนกับที่องค์กรรัฐบาลส่วนกลางของสมาชิกที่ได้โดยแจ้งวิธีประเมินการตามสอดคล้องแล้ว

7.3 สมาชิกอาจจะติดต่อกับสมาชิกอื่น ๆ รวมถึงการแจ้งการให้ข้อมูลความเห็น และการหารือตามวรรค 6 และ 7 ของข้อ 5 โดยผ่านทางรัฐบาลกลาง

7.4 สมาชิกต้องไม่ใช้มาตรการซึ่งเป็นการกำหนดหรือส่งเสริมให้องค์กรรัฐบาลส่วนท้องถิ่นภายในอาณาเขตของตน ปฏิบัติในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติข้อ 5 และ 6

7.5 สมาชิกรับผิดชอบอย่างเต็มที่ภายใต้ความตกลงนี้ สำหรับการดำเนินการตามบทบัญญัติทั้งหมดของข้อ 5 และ 6 สมาชิกจะต้องกำหนด และปฏิบัติตามมาตรการและกลไกต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการสนับสนุนการดำเนินการตามบทบัญญัติของข้อ 5 และ 6 โดยองค์กรนอกเหนือจากองค์กรรัฐบาลส่วนกลาง

ข้อ 8

วิธีการประเมินความสอดคล้องโดยองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐ

8.1 สมาชิกต้องใช้มาตรการที่สมเหตุสมผลที่มีอยู่ เพื่อประกันว่าองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐภายในอาณาเขตของตนซึ่งใช้วิธีการประเมินความสอดคล้อง ตามบทบัญญัติของข้อ 5 และ 6 ยกเว้น พันธกรณีที่จะแจ้งวิธีการประเมินความสอดคล้องที่เสนอใช้ ยิ่งไปกว่านั้นสมาชิกต้องไม่ใช้มาตรการซึ่งจะมีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการกำหนด หรือสนับสนุนให้องค์กรดังกล่าวปฏิบัติในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อ 5 และ 6

8.2 สมาชิกต้องประกันว่า องค์กรรัฐบาลส่วนกลางของตนให้ความไว้วางใจต่อวิธีการประเมินความสอดคล้องโดยองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐ ครอบคลุมเท่าที่องค์กรเหล่านี้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของข้อ 5 และ 6 ยกเว้นพันธกรณีที่จะแจ้งวิธีการประเมินความสอดคล้องที่เสนอใช้

ข้อ 9

ระบบระหว่างประเทศและภูมิภาค

9.1 เท่าที่ปฏิบัติได้หากจะต้องมีการยืนยันการรับประกันในเรื่องความสอดคล้องกับข้อบังคับทางเทคนิคหรือมาตรฐาน สมาชิกจะต้องยกร่างและรับเอาระบบระหว่างประเทศเพื่อการประเมินความสอดคล้องมาใช้ และเป็นสมาชิกหรือเข้าร่วมระบบดังกล่าว

9.2 สมาชิกต้องใช้มาตรการที่สมเหตุสมผลเท่าที่มีอยู่ เพื่อประกันว่าระบบระหว่างประเทศและภูมิภาคสำหรับการประเมินความสอดคล้อง ซึ่งองค์กรที่เกี่ยวข้องภายในอาณาเขตของตนเป็นสมาชิกหรือเป็นผู้เข้าร่วม สอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อ 5 และ 6 ยิ่งไปกว่านั้นสมาชิกต้องไม่ใช้มาตรการใด ๆ ซึ่งจะมีผลทั้งทางตรงหรือทางอ้อมต่อการกำหนดหรือสนับสนุนให้ระบบดังกล่าวปฏิบัติในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติใด ๆ ของข้อ 5 และ 6

9.3 สมาชิกต้องประกันว่า องค์การบริหารส่วนกลางของตนให้ความไว้วางใจต่อระบบการประเมินความสอดคล้องระหว่างประเทศหรือภูมิภาคเฉพาะในขอบเขตที่ระบบเหล่านี้สอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อ 5 และ 6 ที่ใช้อยู่เท่านั้น

ข้อมูลและความช่วยเหลือ

ข้อ 10

ข้อมูลเกี่ยวกับข้อบังคับทางเทคนิค มาตรฐาน และวิธีการประเมินความสอดคล้อง

10.1 สมาชิกแต่ละรายต้องประกันว่า จุดตอบข้อซักถามที่มีอยู่ต้องสามารถให้คำตอบทั้งหมดอย่างมีเหตุผลแก่สมาชิกอื่น และผู้สนใจในประเทศสมาชิกอื่น รวมถึงการให้เอกสารที่เกี่ยวข้องกับ

10.1.1 ข้อบังคับทางเทคนิคใดที่นำมาใช้หรือเสนอให้ใช้ภายในอาณาเขตของตน โดยองค์การบริหารส่วนกลางหรือ ส่วนท้องถิ่นโดยองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐ ที่มีอำนาจทางกฎหมาย บังคับการตามข้อบังคับทางเทคนิค หรือโดยองค์มาตรฐานภูมิภาคซึ่งองค์กรดังกล่าวเป็นสมาชิกหรือผู้เข้าร่วม

10.1.2 มาตรฐานใด ๆ ที่มีการนำมาใช้หรือเสนอให้ใช้ภายในดินแดนของตนโดยองค์การบริหารส่วนกลาง หรือส่วนท้องถิ่น หรือโดยองค์มาตรฐานภูมิภาค ซึ่งองค์กรดังกล่าวเป็นสมาชิกหรือผู้เข้าร่วม

10.1.3 วิธีการประเมินความสอดคล้องใด ๆ หรือการเสนอให้ใช้วิธีการประเมินความสอดคล้อง ซึ่งดำเนินการภายในอาณาเขตของตนโดยองค์การบริหารส่วนกลาง หรือส่วนท้องถิ่น หรือโดยองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐ ที่มีอำนาจทางกฎหมายบังคับการ

ตามข้อบังคับทางเทคนิค หรือโดยองค์กรภูมิภาคซึ่งองค์กรดังกล่าวเป็นสมาชิกหรือผู้เข้าร่วม

10.1.4 สมาชิกภาพและการเข้าร่วมของสมาชิก หรือองค์กรรัฐบาล ส่วนกลางหรือส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องภายในอาณาเขตของตนในองค์กรมาตรฐานระหว่างประเทศและภูมิภาค และระบบการประเมินความสอดคล้อง รวมถึงข้อตกลงระดับทวิภาคีและพหุภาคีซึ่งอยู่ในขอบเขตความตกลงนี้ และต้องสามารถให้ข้อมูลที่มีเหตุผลเกี่ยวกับบทบาทญัตติของระบบและข้อตกลงดังกล่าวด้วย

10.1.5 ที่ตั้งของหน่วยงานที่จัดพิมพ์ประกาศต่าง ๆ ตามความตกลงนี้ หรือการให้ข้อมูล ในที่ซึ่งสามารถรับข้อมูลดังกล่าวได้

10.1.6 ที่ตั้งของจุดตอบข้อซักถาม ตามที่ระบุไว้ในวรรค 3

10.2 อย่างไรก็ตาม หากด้วยเหตุผลทางด้านกฎหมายหรือการบริหารที่สมาชิกต้องจัดตั้งจุดตอบข้อซักถามมากกว่าหนึ่งแห่ง สมาชิกนั้นต้องจัดให้สมาชิกอื่นทราบถึงข้อมูลที่สมบูรณ์และปราศจากข้อสงสัย เกี่ยวกับขอบเขตความรับผิดชอบของจุดตอบข้อซักถามแต่ละแห่งเหล่านี้ยิ่งไปกว่านั้น สมาชิกนั้นจะประกันว่า ข้อสอบถามใด ๆ ไปยังจุดตอบข้อซักถามที่ไม่ถูกต้องจะถูกส่งต่อไปยังจุดตอบข้อซักถามที่ถูกต้องโดยพลัน

10.3 สมาชิกแต่ละรายต้องใช้มาตรการที่สมเหตุสมผลเช่นว่านั้นเท่าที่อาจทำได้เพื่อประกันว่า จุดตอบข้อซักถามที่มีอยู่หนึ่งแห่งหรือมากกว่า สามารถตอบข้อซักถามที่มีเหตุผลทั้งหมดจากสมาชิกอื่น และผู้สนใจของสมาชิกอื่น รวมถึงการให้เอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องว่าจะได้รับจากที่ใดเกี่ยวกับ

10.3.1 มาตรฐานใด ๆ ที่มีการนำมาใช้หรือเสนอที่จะใช้ภายในอาณาเขตของตนโดยองค์กรมาตรฐานที่ไม่ใช่ของรัฐ หรือโดยองค์กรมาตรฐานภูมิภาค ซึ่งองค์กรเหล่านี้เป็นสมาชิกหรือ ผู้เข้าร่วม และ

10.3.2 วิธีการประเมินความสอดคล้องใด ๆ หรือข้อเสนอวิธีการประเมินความสอดคล้อง ซึ่งมีการปฏิบัติภายในอาณาเขตของตนโดยองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐ หรือโดยองค์กรภูมิภาค ซึ่งองค์กรดังกล่าวเป็นสมาชิก หรือผู้เข้าร่วม

10.3.3 สมาชิกภาพ และการเข้าร่วมในองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐที่เกี่ยวข้องภายในอาณาเขตของตน ในองค์กรมาตรฐานระหว่างประเทศและภูมิภาค และระบบการประเมินความสอดคล้อง รวมถึงข้อตกลงระดับทวิภาคีหรือพหุภาคีภายในขอบเขตของความตกลงนี้ สมาชิกต้องสามารถที่จะให้ข้อมูลที่มีเหตุผลเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของระบบและข้อตกลงดังกล่าวด้วย

10.4 สมาชิกต้องใช้มาตรการที่สมเหตุสมผลเท่าที่มีอยู่ เพื่อประกันว่าสำเนาของเอกสารที่มีการร้องขอโดยสมาชิกอื่น หรือผู้สนใจของสมาชิกอื่นโดยสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของความตกลงนี้ โดยจะต้องส่งให้ในราคาที่เป็นธรรม (หากต้องจ่าย) ซึ่งนอกจากต้นทุนที่แท้จริงในการจัดส่งจะต้องเหมือนกันกับที่ให้แก่คนชาติ¹ของสมาชิกที่เกี่ยวข้อง หรือสมาชิกอื่นใดก็ได้

¹ ในกรณีของสมาชิกดับบลิวทีโอที่เป็นอาณาเขตศุลกากรแยกต่างหากให้ถือว่า “คนชาติ” หมายถึงบุคคลทั้งบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งมีภูมิลำเนาหรือมีการจัดตั้งสถานประกอบการอุตสาหกรรม หรือ พาณิชยกรรมที่แท้จริงและมีผลในอาณาเขตศุลกากรนั้น

10.5 หากได้รับการร้องขอจากสมาชิกอื่น สมาชิกประเทศพัฒนาแล้วต้องให้เอกสารเป็นภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส หรือสเปน คำแปลเอกสารเหล่านั้นหรือในกรณีที่เอกสารมีจำนวนมาก คำแปลสรุปสาระของเอกสารเหล่านั้น

10.6 เมื่อได้รับประกาศต่าง ๆ ภายใต้บทบัญญัติของความตกลงนี้ สำนักเลขาธิการต้องเวียนสำเนาประกาศดังกล่าวให้กับสมาชิกทั้งหมด และองค์กมมาตรฐานระหว่างประเทศและองค์กมประเมินความสอดคล้องที่สนใจและแจ้งให้สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาทราบถึงประกาศใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกบผลิตภัณฑ์ที่ประเทศเหล่านี้มีความสนใจเป็นพิเศษ

10.7 เมื่อสมาชิกใด บรรลุความตกลงกับประเทศอื่นใด หรือกับประเทศทั้งหลายในเรื่องเกี่ยวกับข้อบังคับทางเทคนิค มาตรฐาน หรือวิธีการประเมินความสอดคล้อง ซึ่งอาจมีผลกระทบอย่างสำคัญต่อการค้า อย่างน้อยที่สุดภาคีสมาชิกหนึ่งที่เป็นภาคีของความตกลง จะต้องแจ้งสมาชิกอื่นผ่านสำนักเลขาธิการให้ทราบถึงสินค้าภายใต้ความตกลง และรวมถึงการสรุปความตกลง เมื่อได้รับคำร้องขอสมาชิกที่เกี่ยวข้องจะได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมในการหารือกับสมาชิกอื่นเพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดทำความตกลงที่คล้ายคลึงกันหรือจัดเตรียมเข้าร่วมความตกลงดังกล่าวของตน

10.8 ไม่มีส่วนใดในความตกลงนี้ที่ตีความได้ว่าการกำหนดให้

10.8.1 มีการตีพิมพ์โฆษณาเอกสารในภาษาที่ต่างจากภาษาของสมาชิก

10.8.2 มีการให้รายละเอียด หรือสำเนาของร่างในภาษาที่ต่างจากภาษาของสมาชิก ยกเว้น ที่ระบุไว้ในวรรค 5 หรือ

10.8.3 สมาชิกต้องให้ข้อมูลใด ๆ ที่การเปิดเผยอาจขัดกับความจำเป็นทางด้านความมั่นคงของประเทศ

10.9 การแจ้งแก่สำนักเลขาธิการ ต้องใช้ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส หรือสเปน

10.10 สมาชิกต้องมอบหมายให้หน่วยงานที่มีอำนาจแห่งเดียวของรัฐบาล ส่วนกลางซึ่งรับผิดชอบในการปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการแจ้งระเบียบ การต่าง ๆ ภายใต้ความตกลงนี้ ในระดับประเทศยกเว้น ในส่วนที่รวมอยู่ใน ภาคผนวก 3

10.11 อย่างไรก็ตาม หากด้วยเหตุผลทางด้านกฎหมายหรือการบริหารความ รับผิดชอบต่อวิธีการแจ้งถูกแบ่งออกระหว่างหน่วยงานรัฐบาลกลางสองแห่ง หรือมากกว่า สมาชิกที่เกี่ยวข้องต้องให้ข้อมูลที่สมบูรณ์และไม่กำกวมเกี่ยวกับ ขอบเขตความรับผิดชอบของหน่วยงานเหล่านี้แต่ละแห่งแก่สมาชิกอื่น ๆ

ข้อ 11

ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการแก่สมาชิกอื่น

11.1 หากได้รับการร้องขอสมาชิกต้องให้การแนะนำแก่สมาชิกอื่น โดยเฉพาะสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา ในด้านการจัดทำข้อบังคับทางเทคนิค

11.2 หากได้รับการร้องขอ สมาชิกต้องให้การแนะนำแก่สมาชิกอื่นโดย เฉพาะสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา และต้องให้ความช่วยเหลือทางวิชาการตาม เงื่อนไขที่ได้ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์มาตรฐานแห่งชาติ และการ เข้าร่วมในองค์มาตรฐานระหว่างประเทศ และจะสนับสนุนให้องค์มาตรฐาน แห่งชาติของตนดำเนินการเช่นเดียวกัน

11.3 หากได้รับการร้องขอสมาชิกต้องใช้มาตรการที่สมเหตุสมผลเท่าที่ตนมี อยู่หรือดำเนินการให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ควบคุมภายในอาณาเขตของตน ให้คำ แนะนำแก่สมาชิกอื่นโดยเฉพาะสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา และต้องให้ความ ช่วยเหลือทางวิชาการตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับ

11.3.1 การจัดตั้งหน่วยงานที่ดำเนินการควบคุม หรือหน่วยงานที่ทำ หน้าที่ประเมินความสอดคล้องเกี่ยวกับข้อบังคับทางเทคนิคและ

11.3.2 วิธีการที่สามารถปฏิบัติตามข้อบังคับทางเทคนิคได้ดีที่สุด

11.4 หากได้รับการร้องขอ สมาชิกต้องใช้มาตรการที่สมเหตุสมผลเท่าที่ตนมีอยู่เพื่อให้คำแนะนำแก่สมาชิกอื่น โดยเฉพาะสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา และต้องให้ความช่วยเหลือทางวิชาการตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการจัดตั้งหน่วยงานประเมินความสอดคล้องเกี่ยวกับมาตรฐานที่มีการนำมาใช้ภายในอาณาเขตของสมาชิกที่ร้องขอ

11.5 หากได้รับการร้องขอ สมาชิกต้องให้คำแนะนำแก่สมาชิกอื่น โดยเฉพาะสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา และต้องให้ความช่วยเหลือทางวิชาการตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับขั้นตอนที่ต้องดำเนินการโดยผู้ผลิตของตน หากผู้ผลิตประสงค์ที่จะเข้าสู่ระบบสำหรับการประเมินความสอดคล้องที่ดำเนินการโดยองค์กรของรัฐ หรือองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐ ภายในอาณาเขตของสมาชิกที่ได้รับคำร้องขอ

11.6 หากได้รับการร้องขอสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกหรือผู้เข้าร่วมระบบการประเมินความสอดคล้องระหว่างประเทศหรือภูมิภาคต้องให้คำแนะนำแก่สมาชิกอื่น โดยเฉพาะสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา และต้องให้ความช่วยเหลือทางวิชาการตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการจัดตั้งสถาบัน และกรอบทางกฎหมายที่จะทำให้สามารถปฏิบัติตามพันธกรณีในการเป็นสมาชิกหรือการเข้าร่วมในระบบดังกล่าว

11.7 หากได้รับการร้องขอ สมาชิกต้องสนับสนุนองค์กรต่าง ๆ ภายในอาณาเขตของตน ซึ่งเป็นสมาชิกหรือผู้เข้าร่วมในระบบการประเมินความสอดคล้องระหว่างประเทศหรือภูมิภาคเพื่อให้การแนะนำแก่สมาชิกอื่น โดยเฉพาะสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา และจะต้องพิจารณาคำร้องขอความช่วยเหลือทางวิชาการจากประเทศเหล่านี้เกี่ยวกับการจัดตั้งสถาบันซึ่งสามารถทำให้องค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องภายในอาณาเขตของตนปฏิบัติตามพันธกรณี ในการเป็นสมาชิกหรือการเข้าร่วม

11.8 ในการให้คำแนะนำ และความช่วยเหลือแก่สมาชิกอื่นตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 ถึง 7 สมาชิกต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกต่อความต้องการของสมาชิกประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด

ข้อ 12

การประติบัติเป็นพิเศษและแตกต่างแก่ประเทศกำลังพัฒนา

12.1 สมาชิกต้องให้การประติบัติเป็นพิเศษและแตกต่างแก่สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาของความตกลงนี้ โดยใช้บทบัญญัติดังต่อไปนี้ รวมถึงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในข้ออื่น ๆ ของความตกลงนี้

12.2 สมาชิกต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับบทบัญญัติของความตกลงนี้เกี่ยวกับสิทธิและพันธกรณีของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา และต้องคำนึงถึงความจำเป็นพิเศษทางด้านการพัฒนา การเงิน และการค้าของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาในการปฏิบัติตามความตกลงนี้ ทั้งในระดับชาติและในการดำเนินงานของสถาบันต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ความตกลงนี้

12.3 ในการจัดทำและการใช้ข้อบังคับทางเทคนิค มาตรฐาน และวิธีการประเมินความสอดคล้อง สมาชิกต้องคำนึงถึงความจำเป็นพิเศษทางด้านการพัฒนาการเงิน และการค้าของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา เพื่อประกันว่า ข้อบังคับทางเทคนิค มาตรฐาน และวิธีการประเมินความสอดคล้อง ไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคอย่างไม่จำเป็นต่อการส่งออกของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา

12.4 ถึงแม้มาตรฐานระหว่างประเทศ แนวทางหรือคำแนะนำอาจมีอยู่แล้วก็ตาม โดยเฉพาะภายใต้เงื่อนไขทางเทคโนโลยี และทางเศรษฐกิจสังคม สมาชิกยอมรับว่าสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาใช้ข้อบังคับทางเทคนิค มาตรฐาน หรือวิธีการประเมินความสอดคล้องได้ โดยมีจุดหมายเพื่อรักษาไว้ซึ่งเทคโนโลยี และวิธีการผลิตพื้นเมือง และขบวนการต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการในด้านการพัฒนาของตน ดังนั้น สมาชิกยอมรับว่า ไม่ควรคาดหวังที่จะให้สมาชิก

ประเทศกำลังพัฒนานำมาตรฐานระหว่างประเทศมาเป็นพื้นฐานสำหรับข้อบังคับทางเทคนิคหรือมาตรฐานของตน รวมถึงวิธีการทดสอบ ซึ่งไม่เหมาะสมกับความจำเป็นทางด้านการพัฒนา การเงิน และการค้าของตน

12.5 สมาชิกต้องใช้มาตรการที่สมเหตุสมผลเช่นว่านั้นเท่าที่ตนมีอยู่ เพื่อประกันว่า องค์กรมาตรฐานระหว่างประเทศ และระบบสำหรับการประเมินความสอดคล้องระหว่างประเทศจะต้องมีการจัดตั้งและดำเนินการในทางที่จะเป็นการเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการเข้าร่วมเป็นผู้แทนอย่างแข็งขันและถ้วนทั่วขององค์กรต่าง ๆ ของสมาชิกทั้งหมด โดยคำนึงถึงปัญหาพิเศษของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา

12.6 หากได้รับการร้องขอจากสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา สมาชิกจะใช้มาตรการที่สมเหตุสมผลเช่นว่านั้นเท่าที่ตนมีอยู่ เพื่อประกันว่าองค์กรมาตรฐานระหว่างประเทศตรวจสอบถึงความเป็นไปได้ของมาตรฐานระหว่างประเทศของผลิตภัณฑ์ที่สมาชิกประเทศกำลังพัฒนามีผลประโยชน์เป็นพิเศษ และหากเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ก็จัดทำมาตรฐานระหว่างประเทศของผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

12.7 เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อ 11 สมาชิกต้องให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการแก่สมาชิกประเทศกำลังพัฒนา เพื่อประกันว่า ในการจัดทำและการใช้ข้อบังคับทางเทคนิค มาตรฐาน และวิธีการประเมินความสอดคล้อง ไม่ได้ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการขยายและการกระจายสินค้าที่มีการส่งออกจากสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาโดยไม่จำเป็น ในการกำหนดเงื่อนไขของการให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการ จะต้องคำนึงถึงระดับการพัฒนาของสมาชิกที่ร้องขอ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด

12.8 เป็นที่ยอมรับว่า สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาอาจจะประสบปัญหาพิเศษรวมถึงปัญหาทางด้านสถาบัน และโครงสร้าง ในการจัดเตรียมและการใช้ข้อบังคับทางเทคนิค มาตรฐานและวิธีการประเมินความสอดคล้อง นอกจากนี้

ยังให้การยอมรับอีกด้วยว่า ความจำเป็นพิเศษทางการพัฒนา และการค้าของ สมาชิกประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงระดับการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีอาจจะ ทำให้ประเทศเหล่านี้ไม่สามารถปฏิบัติตามพันธกรณีของความตกลงนี้อย่างเต็มที่ได้นั้น สมาชิกต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงนี้ด้วย ด้วยเหตุนี้ เพื่อประกันว่า สมาชิก ประเทศกำลังพัฒนาสามารถปฏิบัติตามความตกลงนี้ได้ คณะกรรมการว่าด้วย อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าที่กำหนดไว้ในข้อ 13 (อ้างถึงในความตกลงนี้ว่า “คณะกรรมการ”) หากได้รับการร้องขอก็สามารถที่จะให้ข้อยกเว้นจากการ ปฏิบัติตามพันธกรณีทั้งหมด หรือบางส่วนภายใต้ความตกลงนี้โดยมีการ กำหนดรายละเอียดและการจำกัดเวลา เมื่อมีการพิจารณาถึงคำร้องดังกล่าว คณะกรรมการต้องคำนึงถึงปัญหาพิเศษ ในด้านการจัดเตรียมและการใช้ข้อ บังคับทางเทคนิค มาตรฐาน และวิธีการประเมินความสอดคล้อง และความ จำเป็นพิเศษทางการพัฒนาและการค้าของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงระดับการพัฒนาทางเทคโนโลยีของตนซึ่งอาจขัดขวางความสามารถในการ ปฏิบัติตามพันธกรณี ภายใต้ความตกลงนี้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะคณะกรรมการ ต้องคำนึงถึงปัญหาพิเศษของสมาชิกประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด

12.9 ในระหว่างการปรึกษาหารือ สมาชิกประเทศพัฒนาแล้วต้องเข้าใจถึง ความยุ่งยากเป็นพิเศษที่สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาประสบในการจัดทำมาตรฐาน และข้อบังคับทางเทคนิค และวิธีการประเมินความสอดคล้อง และความ บรรลือของคนที่ช่วยเหลือสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา ที่ได้พยายามดำเนินการตามแนวนี้นี้ สมาชิกประเทศพัฒนาแล้วต้องคำนึงถึงความจำเป็นพิเศษของ ประเทศกำลังพัฒนาเกี่ยวกับการเงิน การค้า และการพัฒนา

12.10 คณะกรรมการต้องตรวจสอบการให้การปฏิบัติเป็นพิเศษและแตกต่าง เป็นประจำตามที่กำหนดไว้ในความตกลงนี้ที่ได้ให้แก่สมาชิกประเทศกำลังพัฒนา ทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ

สถาบัน การหารือ และการระงับข้อพิพาท

ข้อ 13

คณะกรรมการว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า

13.1 ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าขึ้น และต้องประกอบด้วยผู้แทนจากสมาชิกแต่ละราย คณะกรรมการจะเลือกประธานของตนเองและต้องจัดประชุมตามความจำเป็นแต่ต้องไม่น้อยกว่าปีละครั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกได้หารือในเรื่องใดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามความตกลง หรือเพื่อการดำเนินการให้ได้ตามวัตถุประสงค์และต้องปฏิบัติตามความรับผิดชอบตามที่กำหนดไว้ภายใต้ความตกลงนี้ หรือตามที่ได้กำหนดโดยสมาชิก

13.2 คณะกรรมการต้องตั้งคณะทำงาน หรือองค์กรอื่น ๆ ที่อาจเหมาะสม เพื่อดำเนินการตามความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของความตกลงนี้

13.3 เป็นที่เข้าใจว่าจะต้องหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนที่ไม่จำเป็นของงานภายใต้ ความตกลงนี้กับงานของรัฐในองค์กรทางด้านเทคนิคอื่น ๆ คณะกรรมการต้อง พิจารณาปัญหานี้ โดยมุ่งที่จะลดความซ้ำซ้อนให้เหลือน้อยที่สุด

ข้อ 14

การหารือ และการระงับข้อพิพาท

14.1 การหารือและการระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับเรื่องใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินการของความตกลงนี้ จะอยู่ภายใต้ความอุปถัมภ์ขององค์กรระงับข้อพิพาท และจะปฏิบัติตามข้อกำหนดของข้อ XXII และ XXIII ของแกตต์ 1994 ตามที่ได้มีการขยายความ และใช้บังคับโดยความเข้าใจว่าด้วยการระงับข้อพิพาท โดยอนุโลม

14.2 หากได้รับการร้องขอจากคู่กรณีฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาท หรือจากการริเริ่ม ของตน คณะผู้พิจารณาอาจจะตั้งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคขึ้นเพื่อให้การช่วย

เหลือปัญหาทางด้านเทคนิคที่จำเป็นต้องพิจารณาในรายละเอียดโดยผู้เชี่ยวชาญ

14.3 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิค ต้องปฏิบัติตามวิธีการในภาคผนวก 2

14.4 บทบัญญัติว่าด้วยการระงับข้อพิพาทดังกล่าวข้างต้น สามารถที่จะนำมาใช้ในกรณีที่สมาชิกพิจารณาเห็นว่า สมาชิกอื่นไม่ได้ดำเนินการตามข้อ 3 4 7 8 และ 9 ให้ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ และผลประโยชน์ทางการค้าของตนถูกกระทบกระเทือนเป็นอย่างมาก ในการนี้ผลเช่นว่านั้นจะเปรียบเสมือนว่าองค์กรที่มีปัญหานั้นเป็นสมาชิก

ข้อ 15

บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อสงวน

15.1 ไม่อาจจัดทำข้อสงวนในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติใด ๆ ของความตกลงนี้ โดยปราศจากคำยินยอมของประเทศสมาชิกอื่น

การทบทวน

15.2 โดยทันทีภายหลังจากวันที่ซึ่งความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับ สมาชิกแต่ละรายต้องแจ้งต่อคณะกรรมการ ถึงมาตรการต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ หรือใช้ เพื่อประกันการปฏิบัติตามและการบริหารความตกลงนี้ การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ของมาตรการดังกล่าวในภายหลังต้องแจ้งต่อคณะกรรมการด้วย

15.3 คณะกรรมการจะทบทวนประจำปีถึงการปฏิบัติตามและการดำเนินงานตามความตกลงนี้ โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ดังกล่าว

15.4 ก่อนที่จะสิ้นสุดปีที่สามนับจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮจะมีผลใช้บังคับ และภายหลังจากนั้นก่อนที่จะสิ้นสุดทุกสามปี คณะกรรมการต้องทบทวนการดำเนินงานและการปฏิบัติตามความตกลงนี้ รวมถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับ

ความโปร่งใส เพื่อให้ข้อเสนอแนะในการเปลี่ยนแปลงสิทธิและพันธกรณีของความตกลงนี้ เท่าที่จำเป็นเพื่อประกันถึงประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน และความสมดุลของสิทธิและพันธกรณีโดยไม่กระทบกระเทือนต่อบทบัญญัติของข้อ 12 คณะกรรมการต้องยื่นข้อเสนอการปรับปรุงแก้ไขสาระของความตกลงนี้ต่อ คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้า โดยคำนึงถึงแต่ไม่จำกัดเพียงประสบการณ์ที่ได้รับจากการปฏิบัติตามความตกลง

ภาคผนวกต่าง ๆ

15.5 ภาคผนวกต่าง ๆ ของความตกลงนี้ถือเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของความตกลงนี้

ภาคผนวก 1

คำศัพท์และคำจำกัดความเพื่อความมุ่งประสงค์ ของความตกลงนี้

คำศัพท์ต่าง ๆ ที่ปรากฏในการพิมพ์ครั้งที่ 6 ของไอเอสโอ/ไออีซี ไกด์ 2 : 1991 คำศัพท์ทั่วไปและคำจำกัดความเกี่ยวกับมาตรฐาน และการดำเนินการที่เกี่ยวข้องเมื่อใช้ความตกลงนี้ ต้องใช้ความหมายเดียวกับคำจำกัดความตามที่กล่าวถึงในไกด์ดังกล่าว โดยคำนึงถึงว่าเรื่องการบริหารไม่อยู่ในขอบเขตของความตกลงนี้

อย่างไรก็ตาม เพื่อวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้ จะใช้คำจำกัดความดังต่อไปนี้

1. ข้อบังคับทางเทคนิค

เอกสารซึ่งอธิบายถึงลักษณะผลิตภัณฑ์หรือขบวนการและวิธีการผลิตที่เกี่ยวข้องของผลิตภัณฑ์นั้นรวมถึงข้อกำหนดการบริหารที่ใช้อยู่ ซึ่งเป็นกฎข้อบังคับที่ต้องปฏิบัติตาม โดยอาจจะรวมหรือระบุโดยเฉพาะถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำ สัญลักษณ์ การบรรจุหีบห่อ การทำเครื่องหมายหรือการปิดฉลากที่ใช้กับผลิตภัณฑ์ขบวนการ หรือวิธีการผลิตด้วย

คำอธิบาย

คำจำกัดความในไอเอสโอ/ไออีซี ไกด์ 2 ยังไม่สมบูรณ์เพียงพอ แต่อยู่บนพื้นฐานที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า “ระบบที่ต้องพัฒนาต่อไป”

2. มาตรฐาน

เอกสารที่ได้รับความเห็นชอบโดยองค์กรที่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งระบุกฎข้อบังคับ แนวทาง หรือลักษณะของผลิตภัณฑ์หรือขบวนการและวิธีการผลิตที่เกี่ยวข้อง ซึ่งใช้กันโดยทั่วไปและใช้อยู่เนื่อง ๆ ไม่ได้เป็นกฎข้อบังคับที่ต้องปฏิบัติตามโดยอาจจะรวมหรือระบุโดยเฉพาะถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำ สัญลักษณ์ การบรรจุหีบห่อ การทำเครื่องหมาย หรือการปิดฉลากที่ใช้กับผลิตภัณฑ์ ขบวนการหรือวิธีการผลิตด้วย

คำอธิบาย

คำศัพท์ที่กำหนดไว้ในไอเอสโอ/ไออีซี ไกด์ 2 ครอบคลุมผลิตภัณฑ์ ขบวนการและการบริการ ความตกลงนี้ใช้กับข้อบังคับทางเทคนิคมาตรฐาน และระเบียบการประเมินความสอดคล้องที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือขบวนการและวิธีการผลิตเท่านั้น มาตรฐานที่กำหนดโดยไอเอสโอ/ไออีซี ไกด์ 2 อาจเป็นที่บังคับหรือโดยความสมัครใจ เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้มาตรฐานเป็นการกำหนดโดยความสมัครใจและข้อบังคับทางเทคนิคเป็นเอกสารที่มีผลเป็นการบังคับ

มาตรฐานที่มีการจัดเตรียมโดยประชาคมมาตรฐานระหว่างประเทศตั้งอยู่บนพื้นฐานของฉันทามติ ความตกลงนี้ครอบคลุมถึงเอกสารที่ไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของฉันทามติด้วย

3. วิธีการประเมินความสอดคล้อง

การใช้ระเบียบการใด ๆ ทั้งทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อกำหนดว่าได้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับข้อบังคับทางเทคนิคหรือมาตรฐาน

คำอธิบาย

วิธีการประเมินความสอดคล้อง รวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะวิธีการสำหรับการสุ่มตัวอย่าง การทดสอบและการตรวจสอบ การประเมิน การพิสูจน์ความถูกต้องและการรับรองความสอดคล้อง การจดทะเบียน การรับรองเป็นทางการและให้การยอมรับ รวมถึงการใช้วิธีทั้งสองร่วมกัน

4. องค์กรหรือระบบระหว่างประเทศ

องค์กรหรือระบบซึ่งสมาชิกภาพเปิดให้แก่องค์กรที่เกี่ยวข้อง ของสมาชิกทั้งหมดเป็นอย่างน้อย

5. องค์กรหรือระบบในภูมิภาค

องค์กรหรือระบบซึ่งสมาชิกภาพเปิดให้แก่องค์กรที่เกี่ยวข้องของสมาชิกบางรายเท่านั้น

6. องค์กรรัฐบาลส่วนกลาง

รัฐบาลส่วนกลาง กระทรวงและกรมต่าง ๆ หรือองค์กรใดก็ตามที่อยู่ในความควบคุมของรัฐบาลส่วนกลาง ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมเช่นว่า

คำอธิบาย

ในกรณีของประชาคมยุโรป จะใช้บทบัญญัติที่ควบคุมองค์กรรัฐบาลส่วนกลาง อย่างไรก็ตาม อาจจะมีการจัดตั้งองค์กรภูมิภาคหรือระบบการประเมินความสอดคล้องภายในประชาคมยุโรป และในกรณีดังกล่าวต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ที่เกี่ยวกับองค์กรหรือระบบการประเมินความสอดคล้องในภูมิภาค

7. องค์กรรัฐบาลส่วนท้องถิ่น

รัฐบาลนอกเหนือจากรัฐบาลกลาง (ตัวอย่างเช่น รัฐ จังหวัด มลรัฐ มณฑล เทศบาล ฯลฯ) กระทรวงหรือกรม หรือองค์กรใดก็ตามที่ขึ้นอยู่กับความควบคุมของรัฐบาลดังกล่าว ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมเช่นว่า

8. องค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐ

องค์กรนอกเหนือจากองค์กรรัฐบาลส่วนกลาง หรือส่วนท้องถิ่น รวมถึงองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายใช้บังคับข้อบังคับทางเทคนิค

ภาคผนวก 2

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิค

วิธีการต่อไปนี้จะใช้ในการแต่งตั้งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญตามบทบัญญัติของข้อ 14

1. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคอยู่ภายใต้การดูแลของคณะผู้พิจารณา คณะผู้พิจารณาจะเป็นผู้กำหนดอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบและรายละเอียดวิธีการทำงาน และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต้องรายงานต่อคณะผู้พิจารณา

2. การเข้าร่วมในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคต้องจำกัดเฉพาะบุคคลที่มีอาชีพและประสบการณ์ในปัญหาดังกล่าว
3. พลเมืองของคูกรณีพิพาท ต้องไม่ร่วมทำงานในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคหากไม่มีความตกลงร่วมกันของคูกรณีในข้อพิพาท ยกเว้นในพฤติการณ์พิเศษเมื่อคณะผู้พิจารณาพิจารณาเห็นว่า หากไม่มีผู้เชี่ยวชาญทางวิทยาศาสตร์เฉพาะด้าน จะไม่สามารถปฏิบัติงานได้ เจ้าหน้าที่รัฐบาลของคูกรณีพิพาทจะไม่เข้าร่วมในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิค กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคต้องทำงานในฐานะตนเอง และไม่ใช่ว่าเป็นผู้แทนของรัฐบาลหรือเป็นผู้แทนขององค์การใด ๆ ดังนั้น รัฐบาลหรือองค์การต้องไม่ออกคำสั่งต่อกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคในเรื่องที่เป็นข้อพิพาท
4. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคอาจจะหาหรือหาข้อมูลและคำแนะนำทางด้านเทคนิคจากแหล่งใด ๆ ที่กลุ่มดังกล่าวเห็นว่าเหมาะสม ก่อนที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคจะหาข้อมูลดังกล่าวหรือคำแนะนำจากแหล่งภายในเขตอำนาจของสมาชิก จะต้องแจ้งต่อรัฐบาลของสมาชิคนั้น สมาชิกใด ๆ ต้องตอบโดยพลันและอย่างเต็มที่ หากได้รับการร้องขอจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคสำหรับข้อมูลดังกล่าวซึ่งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคพิจารณาเห็นว่าจำเป็นและเหมาะสม
5. คูกรณีพิพาทต้องเข้าถึงข้อมูลทั้งหมดที่ให้ออกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิค ถ้าไม่ใช่ข้อมูลที่เป็นความลับ ข้อมูลที่เป็นความลับที่ให้ออกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคต้องไม่มีการเปิดเผย โดยไม่ได้รับมอบอำนาจอย่างเป็นทางการจากรัฐบาล องค์การ หรือบุคคลที่ให้ออกข้อมูล ในกรณีที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคร้องขอข้อมูลดังกล่าว แต่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคไม่ได้รับมอบอำนาจให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว รัฐบาล องค์การ หรือบุคคลที่ให้ออกข้อมูลจะต้องให้ภาคสรุปของข้อมูลที่ไม่เป็นความลับ

6. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคต้องยื่นร่างรายงานต่อสมาชิกที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทราบถึงความเห็น และนำไปพิจารณาตามความเหมาะสมในรายงานสุดท้าย ซึ่งต้องเวียนให้สมาชิกที่เกี่ยวข้องเมื่อมีการยื่นต่อคณะผู้พิจารณา

ภาคผนวก 3

ประมวลการปฏิบัติที่เหมาะสมสำหรับการเตรียมการ การออกและการใช้บังคับมาตรฐาน

บทบัญญัติทั่วไป

เอ. เพื่อความมุ่งประสงค์ของประมวลนี้ ต้องใช้คำจำกัดความในภาคผนวก 1 ของความตกลงนี้

บี. ประมวลนี้จะเปิดให้มีการยอมรับโดยองค์กรมาตรฐานใด ๆ ภายในอาณาเขตของสมาชิกดับบลิวทีโอ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรรัฐบาลส่วนกลาง องค์กรรัฐบาลส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐ องค์กรกำหนดมาตรฐานของรัฐใน ส่วนภูมิภาคที่รัฐบาลของสมาชิกหนึ่งหรือมากกว่า ซึ่งรัฐบาลของสมาชิกหนึ่ง หรือมากกว่าเป็นสมาชิกของดับบลิวทีโอ และองค์กรกำหนดมาตรฐานในส่วน ภูมิภาคที่ไม่ใช่ของรัฐตั้งอยู่ภายในอาณาเขตของสมาชิกดับบลิวทีโอ (อ้างถึงใน ประมวลนี้ โดยรวมว่า “องค์กรกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ” และอ้างถึงโดยเฉพาะ รายว่า “องค์กรกำหนดมาตรฐาน”)

ซี. องค์กรกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ ที่ยอมรับ หรือถอนตัวจากประมวลนี้ ต้องแจ้งข้อเท็จจริงนี้ต่อ ศูนย์ข้อมูลไอเอสโอ/ไออีซี ณ นครเจนีวา การแจ้งต้อง รวมถึงชื่อและที่ตั้งขององค์กรที่เกี่ยวข้องและขอบเขตของกิจกรรมมาตรฐานใน ปัจจุบันและที่จะทำต่อไป การแจ้งอาจจะส่งโดยตรงถึงศูนย์ข้อมูลไอเอสโอ/ไออีซี หรือผ่านองค์กรของประเทศที่เป็นสมาชิก ของไอเอสโอ/ไออีซี หรือหากจะให้ดี ควรผ่านประเทศสมาชิกที่เกี่ยวข้อง หรือเครือข่ายระหว่างประเทศ ของไอโซเนท ตามความเหมาะสม

บทบัญญัติที่เป็นเนื้อหา

ดี. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐาน องค์รกรกำหนดมาตรฐานต้องให้การปฏิบัติต่อผลิตภัณฑ์ที่มีถิ่นกำเนิดในอาณาเขตของสมาชิกอื่นใดของดับบลิวทีโอ ไม่น้อยกว่าที่ให้กับผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกันที่มีถิ่นกำเนิดในชาติ และผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกันที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศอื่นใด

อี. องค์รกรกำหนดมาตรฐานต้องประกันว่า จะต้องไม่มีการเตรียมการ ออก หรือนำมาใช้ซึ่งมาตรฐานเพื่อหรือมีผลต่อการก่อให้เกิดอุปสรรคทางการค้า ระหว่างประเทศอย่างไม่จำเป็น

เอฟ. ในกรณีที่มีมาตรฐานระหว่างประเทศอยู่ หรือกำลังจะนำมาใช้ในระยะเวลาอันใกล้ องค์รกรกำหนดมาตรฐานต้องใช้มาตรฐานดังกล่าวหรือส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นพื้นฐานสำหรับที่จะพัฒนามาตรฐาน ยกเว้นในกรณีที่มาตรฐานระหว่างประเทศดังกล่าวหรือส่วนที่เกี่ยวข้อง ไม่ได้ก่อให้เกิดผลหรือไม่เหมาะสม ตัวอย่าง เช่น เนื่องจากระดับการคุ้มครองไม่เพียงพอ หรือมูลฐานภูมิอากาศ หรือปัจจัยทางด้านภูมิศาสตร์ หรือมูลฐานปัญหาทางเทคโนโลยี

จี. เพื่อให้มาตรฐานมีความกลมกลืนกันให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ องค์รกรกำหนดมาตรฐานต้องมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และเหมาะสม ภายในข้อจำกัดของทรัพยากรของตน ในการจัดทำมาตรฐานระหว่างประเทศเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องรกรกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องได้ออกหรือคาดว่าจะออก สำหรับองค์รกรกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ ภายในอาณาเขตของสมาชิก การเข้าร่วมกิจกรรมกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศใด ๆ หากเป็นไปได้ต้องผ่านคณะผู้แทนซึ่งเป็นตัวแทนขององค์รกรกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ ทั้งหมดในอาณาเขตที่มีการออกมาตรฐานแล้ว หรือจะมีการออกมาตรฐาน ซึ่งการกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกำลังดำเนินการจัดทำอยู่

เอช. องค์การกำหนดมาตรฐานภายในอาณาเขตของสมาชิกต้องพยายามหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนของงานกับองค์การกำหนดมาตรฐานอื่น ๆ ในอาณาเขตของประเทศตนหรือกับงานขององค์การกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศหรือภูมิภาคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์การกำหนดมาตรฐานต้องพยายามให้การพัฒนามาตรฐานมีฉันทามติ ในทำนองเดียวกันในองค์การกำหนดมาตรฐานภูมิภาคต้องพยายามหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนกับงานขององค์การกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ไอ. เพื่อความเหมาะสม องค์การกำหนดมาตรฐานจะต้องระบุมาตรฐานโดยอยู่บนพื้นฐานของคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ในด้านการใช้ประโยชน์มากกว่ารูปแบบหรือลักษณะภายนอก

เจ. อย่างน้อยทุก 6 เดือน องค์การกำหนดมาตรฐานต้องจัดพิมพ์โฆษณาแผนการดำเนินงาน ซึ่งประกอบด้วยชื่อที่อยู่ มาตรฐานที่กำลังจัดทำในปัจจุบัน และมาตรฐานที่ได้ออกไปแล้วในช่วงก่อนหน้า มาตรฐานที่อยู่ระหว่างการจัดทำนับตั้งแต่ได้มีการตัดสินใจที่จะกำหนดมาตรฐานจนกระทั่งได้มีการออกมาตรฐานนั้น หากได้รับการร้องขอ ชื่อเรื่องของร่างมาตรฐานเฉพาะจะจัดทำเป็นภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส หรือสเปน คำประกาศแผนการดำเนินงานกิจกรรมการกำหนดมาตรฐานที่มีอยู่ต้องจัดพิมพ์เผยแพร่ในประเทศ และในบางกรณีอาจเผยแพร่ในภูมิภาค

สำหรับมาตรฐานแต่ละชนิด แผนการดำเนินงานต้องระบุ การแยกประเภทของเรื่องต่าง ๆ ขั้นตอนในการพัฒนามาตรฐาน และการอ้างอิงมาตรฐานระหว่างประเทศใด ๆ ที่ใช้เป็นพื้นฐานทั้งนี้โดยให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของไอโซเนตดำเนินงาน องค์การกำหนดมาตรฐานต้องแจ้งแผนการดำเนินงานของตนต่อศูนย์ข้อมูล ไอเอสไอ/ไออีซี ณ นครเจนีวา ก่อนที่จะพิมพ์เผยแพร่

การประกาศต้องมีชื่อและที่อยู่ขององค์การกำหนดมาตรฐาน ชื่อและเรื่องของสิ่งพิมพ์ที่พิมพ์เผยแพร่แผนการดำเนินงาน ระยะเวลาการดำเนินงาน

ของแผนการดำเนินงาน ราคา (หากมี) และสามารถจะรับได้อย่างไรและที่ใด การแจ้งอาจจะส่งโดยตรงถึงศูนย์ข้อมูลไอเอสโอ/ไออีซี หรือหากจะให้ดีควรผ่าน ประเทศสมาชิกที่เกี่ยวข้อง หรือเครือข่ายระหว่างประเทศของไอโซเนทตาม ความเหมาะสม

เก. ชาติสมาชิกของไอเอสโอ/ไออีซี จะต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะเป็น สมาชิกของไอโซเนท หรือแต่งตั้งองค์กรอื่นเป็นสมาชิก รวมถึงถ้าเป็นไปได้ให้ พยายามเข้าเป็นสมาชิกในกลุ่มที่มีความก้าวหน้ามากที่สุดของไอโซเนทองค์กร กำหนดมาตรฐานอื่น ๆ ต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับสมาชิก ไอโซเนท

แอล. ก่อนที่จะมีการออกมาตรฐาน องค์กรกำหนดมาตรฐานต้องใช้เวลา อย่างน้อย 60 วัน สำหรับการยื่นเสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างมาตรฐานโดย องค์กรที่สนใจภายในอาณาเขตของสมาชิกระดับลิวทิโอ อย่างไรก็ตาม ระยะเวลา นี้อาจจะสั้นขึ้น ในกรณีที่เกิดหรือคุกคามว่าจะเกิดปัญหาเร่งด่วนเกี่ยวกับความ ปลอดภัย สุขภาพ หรือสิ่งแวดล้อม องค์กรกำหนดมาตรฐานต้องจัดพิมพ์ ประกาศระยะเวลาสำหรับการเสนอความเห็นในสิ่งพิมพ์ ตามที่กล่าวถึงใน วรรค เจ. ก่อนที่จะถึงระยะเวลาการเสนอความเห็นการประกาศดังกล่าวต้องรวม ว่าร่างมาตรฐานดังกล่าวเบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวข้อง หรือไม่ เท่าที่จะกระทำได้

เอ็ม. หากได้รับการร้องขอจากผู้สนใจภายในอาณาเขตของสมาชิกระดับลิวทิโอ องค์กรกำหนดมาตรฐานต้องให้หรือจัดการให้สำเนาของร่างมาตรฐานที่ได้มีการ ยื่นเสนอขอความเห็นโดยพลันค่าธรรมเนียมใด ๆ ที่จะมีการจัดเก็บสำหรับ ค่าบริการนี้ต้องเป็นราคาเดียวกัน สำหรับผู้ขอต่างประเทศและภายในประเทศ ทั้งนี้โดยไม่รวมค่าขนส่งที่แท้จริง

เอ็น. ในขบวนการที่จะบรรลุการกำหนดมาตรฐานองค์กรกำหนดมาตรฐาน ต้องคำนึงถึง ความเห็นที่ได้รับระหว่างระยะเวลาสำหรับการเสนอความเห็น

หากได้รับการร้องขอจะต้องตอบข้อคิดเห็นที่ได้รับผ่านองค์กรกำหนดมาตรฐาน ซึ่งยอมรับประมวลการปฏิบัติที่เหมาะสม โดยทันทีเท่าที่จะทำได้ การตอบรวมถึงการอธิบายถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการเบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

โอ. เมื่อใดที่มีการออกมาตรฐานแล้ว จะต้องมีการจัดพิมพ์โดยทันที

พี. หากได้รับการร้องขอจากผู้สนใจใด ๆ ภายในอาณาเขตของสมาชิก ดับบลิวทีโอ องค์กรกำหนดมาตรฐานต้องดำเนินการให้สำเนาแผนการดำเนินงานล่าสุด หรือมาตรฐานซึ่งได้จัดทำแล้ว ค่าธรรมเนียมใด ๆ ที่มีการจัดเก็บสำหรับค่าบริการนี้ โดยเป็นราคาเดียวกันสำหรับผู้ขอต่างประเทศและภายในประเทศ ทั้งนี้โดยไม่รวมค่าขนส่งที่แท้จริง

คิว. องค์กรกำหนดมาตรฐานต้องให้การพิจารณาด้วยความเห็นอกเห็นใจ และให้โอกาสที่พอเพียงในการปรึกษาหารือเกี่ยวกับคำฟ้องในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของประมวลนี้ ซึ่งองค์กรกำหนดมาตรฐานที่ยอมรับประมวลการปฏิบัติที่เหมาะสมเป็นผู้ยื่น องค์กรกำหนดมาตรฐานต้องมีความพยายามอย่างมีเหตุผลที่จะหาข้อยุติสำหรับคำฟ้องใด ๆ

ความตกลงว่าด้วยมาตรการการลงทุน ที่เกี่ยวกับการค้า

บรรดาสมาชิก

โดยพิจารณาว่า รัฐมนตรีได้ตกลงกันในปฏิญญาที่เมือง ปุนตา เดล เอสเตว่า “หลังจากได้มีการตรวจสอบผลการดำเนินการตามข้อต่างๆ ของแอกต์ที่เกี่ยวกับผลในทางจำกัดและบิดเบือนทางการค้าของมาตรการด้านการลงทุนแล้ว การเจรจาควรจะระบุและกำหนดบทบัญญัติเพิ่มเติมตามที่เหมาะสมและที่อาจจำเป็นเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบที่รุนแรงต่อการค้าดังกล่าว”

โดยความปรารถนาที่จะส่งเสริมการขยายตัวและการเปิดเสรีทางการค้าตามลำดับของโลกและอำนวยความสะดวกต่อการลงทุนข้ามพรมแดนระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าทั้งหลายเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา ในขณะที่เดียวกันก็เพื่อประกันให้มีการแข่งขันเสรี

โดยคำนึงถึงการค้าอย่างใดอย่างหนึ่ง ความต้องการในทางการพัฒนาและทางการเงินของสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับสมาชิกที่เป็นประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

โดยรับรองว่า มาตรการด้านการลงทุนบางมาตรการอาจก่อให้เกิดผลกระทบในทางจำกัดการค้าและบิดเบือนการค้าขึ้นได้

จึงได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

ขอบเขต

ความตกลงฉบับนี้ใช้บังคับกับมาตรการการลงทุนที่เกี่ยวกับการค้าสินค้าเท่านั้น (จะอ้างถึงในความตกลงนี้ว่า ทริมส์)

ข้อ 2

การปฏิบัติเยี่ยงชาติและการจำกัดปริมาณ

1. โดยไม่กระทบต่อสิทธิและพันธกรณีอื่น ๆ ภายใต้แกตต์ 1994 จะไม่มีสมาชิกใดใช้บังคับทริมส์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อ III หรือ ข้อ XI ของแกตต์ 1994
2. รายการทริมส์ ที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีในการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่กำหนดไว้ตามวรรค 4 ของข้อ III ของแกตต์ 1994 และพันธกรณีในการจัดการจำกัดปริมาณโดยทั่วไปตามที่กำหนดไว้ในวรรค 1 ของข้อ XI ของแกตต์ 1994 ได้ระบุไว้ในภาคผนวกของความตกลงนี้

ข้อ 3

ข้อยกเว้น

ข้อยกเว้นทั้งหมดภายใต้แกตต์ 1994 จะนำมาใช้บังคับกับบทบัญญัติของความตกลงนี้ตามความเหมาะสม

ข้อ 4

สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา

สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนามีอิสระที่จะเบี่ยงเบนไปจากบทบัญญัติของข้อ 2 ได้เป็นการชั่วคราว ภายใต้ขอบเขตและลักษณะของข้อ XVIII

ของแกตต์ 1994 ความเข้าใจว่าด้วยบทบัญญัติเรื่องดุลการชำระเงินของแกตต์ 1994 และคำประกาศว่าด้วยมาตรการด้านการค้าที่ดำเนินไปเพื่อวัตถุประสงค์ในด้านดุลการชำระเงิน ซึ่งได้ยอมรับไว้เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2522 (บีไอเอสดี 26เอส/205-209) อนุญาตให้สมาชิกเบี่ยงเบนไปจากบทบัญญัติของข้อ III และข้อ XI ของแกตต์ 1994

ข้อ 5

การแจ้งและการดำเนินการในช่วงปรับเปลี่ยน

1. ภายใน 90 วันนับจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับ สมาชิกจะต้องแจ้งทริสต์ทั้งหมดที่ใช้บังคับอยู่ ซึ่งไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลงนี้ต่อคณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้า สมาชิกจะต้องแจ้งพร้อมแสดงลักษณะหลักที่สำคัญ¹ ของทริสต์ดังกล่าวที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไปและเป็นการเฉพาะ
2. สมาชิกแต่ละรายจะจัดทริสต์ทั้งหมดซึ่งได้แจ้งภายใต้วรรค 1 ภายในระยะเวลา 2 ปี นับจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับในกรณีของสมาชิกที่เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ภายในระยะเวลา 5 ปี นับจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับในกรณีของสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา และภายในระยะเวลา 7 ปี นับจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับในกรณีของประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด
3. เมื่อได้รับการร้องขอ คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าอาจขยายช่วงระยะเวลาปรับเปลี่ยนสำหรับการจัดทริสต์ที่ได้แจ้งไว้ตามวรรค 1 ข้างต้น สำหรับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงสมาชิกที่เป็นประเทศพัฒนา

¹ ในกรณีทริสต์ที่ใช้บังคับโดยดุลพินิจของเจ้าหน้าที่จะต้องมีการแจ้งการใช้บังคับแต่ละครั้ง ข้อสนเทศซึ่งอาจจะกระทบต่อผลประโยชน์ที่ชอบธรรมเชิงพาณิชย์ของวิสาหกิจใดวิสาหกิจหนึ่งไม่จำเป็นต้องถูกเปิดเผย

น้อยที่สุด ซึ่งได้แสดงให้เห็นถึงความยากลำบากเป็นกรณีเฉพาะในการปฏิบัติตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ ในการพิจารณาการร้องขอดังกล่าว คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าต้องคำนึงถึงความต้องการด้านการพัฒนา ด้านการเงินและด้านการค้าที่มีลักษณะเฉพาะตัวของสมาชิกดังกล่าว

4. ในช่วงระยะเวลาการปรับเปลี่ยน สมาชิกต้องไม่แก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดของทริมส์ที่ได้แจ้งไว้ตามวรรค 1 ข้างต้น จากข้อกำหนดซึ่งมีอยู่ก่อนในวันที่ความตกลงดับลิวิตีโอมีผลใช้บังคับไปในทางที่มีผลเป็นการไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อ 2 เพิ่มขึ้น ทริมส์ที่นำมาใช้น้อยกว่า 180 วันก่อนวันที่ความตกลงดับลิวิตีโอมีผลใช้บังคับ จะไม่ได้รับประโยชน์จากการดำเนินการในช่วงปรับเปลี่ยนตามที่กำหนดไว้ในวรรค 2

5. เพื่อจะไม่ทำให้วิสาหกิจที่จัดตั้งแล้ว ซึ่งตกในบังคับของทริมส์ที่ได้แจ้งไว้ภายใต้วรรค 1 เสียเปรียบ บทบัญญัติของข้อ 2 จะไม่ใช้บังคับกับสมาชิกซึ่งอาจใช้ทริมส์เดียวกันกับการลงทุนใหม่ในระหว่างช่วงปรับเปลี่ยน (1) ในกรณีผลิตภัณฑ์จากการลงทุนดังกล่าวเป็นผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันกับผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจที่ได้จัดตั้งขึ้นก่อนแล้ว และ (2) ในกรณีมีความจำเป็น เพื่อหลีกเลี่ยงการบิดเบือนเงื่อนไขของการแข่งขันกันระหว่างการลงทุนรายใหม่กับวิสาหกิจที่ได้จัดตั้งมาก่อน ทริมส์ที่นำมาใช้บังคับกับการลงทุนรายใหม่ต้องแจ้งต่อคณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าด้วย ข้อกำหนดของทริมส์จะต้องมีผลให้เกิดการแข่งขันที่เทียบเท่ากับข้อกำหนดที่บังคับใช้กับวิสาหกิจที่ได้จัดตั้งมาก่อน และจะต้องให้สิ้นผลไปในเวลาเดียวกันอีกด้วย

ข้อ 6

ความโปร่งใส

1. ในส่วนที่เกี่ยวกับทริมส์ สมาชิกได้ยืนยันอีกครั้งถึงข้อผูกพันตามพันธกรณีว่าด้วยเรื่องความโปร่งใสและการแจ้งตามข้อ X ของแอกต์ 1994 ในความเข้าใจเกี่ยวกับการแจ้ง การปรึกษาหารือ การระงับข้อพิพาทและการตรวจตรา

ซึ่งได้รับการยอมรับเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2522 ซึ่งได้ระบุถึงการดำเนินการเรื่อง “การแจ้ง” ไว้และตามมติรัฐมนตรีว่าด้วยวิธีดำเนินการแจ้ง ซึ่งได้รับการยอมรับเมื่อวันที่ 15 เมษายน 2537

2. สมาชิกแต่ละรายต้องแจ้งต่อสำนักเลขาธิการทราบถึงสิ่งพิมพ์ซึ่งอาจพบทริมส์ รวมถึงทริมส์ซึ่งบังคับใช้โดยรัฐบาลส่วนภูมิภาคและรัฐบาลส่วนท้องถิ่นและผู้มีอำนาจในดินแดนของรัฐบาลเหล่านั้น
3. สมาชิกแต่ละรายต้องให้การพิจารณาอย่างเห็นอกเห็นใจต่อการร้องขอข้อสนเทศ และให้โอกาสอย่างพอเพียงให้มีการปรึกษาหารือในเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากความตกลงนี้ซึ่งสมาชิกอื่นยกขึ้น และเพื่อให้สอดคล้องกับข้อ X ของภาคผนวก 1994 จะไม่มีสมาชิกใดถูกกำหนดให้เปิดเผยข้อสนเทศซึ่งเมื่อเปิดเผยแล้วจะเป็นการขัดขวางการบังคับใช้กฎหมาย หรือมีฉะนั้นอาจขัดกับประโยชน์ของรัฐ หรืออาจกระทบต่อผลประโยชน์ที่ชอบธรรมเชิงพาณิชย์ของวิสาหกิจหนึ่งวิสาหกิจใดโดยเฉพาะไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือภาคเอกชน

ข้อ 7

คณะกรรมการว่าด้วยมาตรการการลงทุนที่เกี่ยวกับการค้า

1. ให้มีการตั้งคณะกรรมการว่าด้วยมาตรการการลงทุนที่เกี่ยวกับการค้า (จะอ้างถึงในความตกลงนี้ว่า “คณะกรรมการ”) ขึ้น และจะเปิดสำหรับสมาชิกทั้งปวง คณะกรรมการจะเลือกประธานและรองประธานขึ้นมาเอง และต้องจัดให้มีการประชุมไม่น้อยกว่าปีละ 1 ครั้ง และมีฉะนั้นเมื่อได้มีการร้องขอจากสมาชิกใด ๆ
2. คณะกรรมการจะปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบซึ่งกำหนดโดยคณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้า และจะต้องให้โอกาสแก่สมาชิกเพื่อปรึกษาหารือในเรื่องใดใดที่เกี่ยวกับการดำเนินงานและการปฏิบัติตามความตกลงนี้

3. คณะกรรมการจะต้องสอดคล้องการดำเนินงานของความตกลง และการปฏิบัติตามความตกลงนี้ และจะต้องรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะมนตรี สำหรับการค้าสินค้าเป็นประจำทุกปี

ข้อ 8

การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท

จะต้องนำบทบัญญัติในข้อ XXII และข้อ XXIII ของแอกต์ 1994 ซึ่งได้แจกแจงและบังคับใช้โดยความเข้าใจในเรื่องการระงับข้อพิพาท มาบังคับใช้ในการปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาทภายใต้ความตกลงนี้

ข้อ 9

การทบทวนโดยคณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้า

หลังจากวันที่ความตกลงดับลิวีที่มีผลใช้บังคับไม่เกิน 5 ปี คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าจะทบทวนการดำเนินงานของความตกลงนี้ และเมื่อเห็นสมควรให้เสนอข้อแก้ไขต่อที่ประชุมระดับรัฐมนตรีพิจารณา ในการทบทวนนี้ คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าจะต้องพิจารณาว่าความตกลงควรมีการเพิ่มเติม บทบัญญัติว่าด้วยนโยบายการลงทุน และนโยบายด้านการแข่งขันหรือไม่

ภาคผนวก

รายการที่แจกแจงไว้

1. ทริคส์ ที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีเรื่อง การประคับคองเชิงชาติตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ III วรรค 4 ของแอกต์ 1994 รวมถึงมาตรการซึ่งมีลักษณะเป็นการบังคับตามกฎหมาย หรือสามารถบังคับได้ตามกฎหมายภายในประเทศ หรือภายใต้ระเบียบปฏิบัติทางการบริหาร หรือการปฏิบัติตามข้อบังคับต่าง ๆ เช่นว่านั้นเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อจะได้รับสิทธิประโยชน์และเป็นมาตรการซึ่งกำหนด

- (เอ) ให้วิสาหกิจจัดซื้อหรือใช้ผลิตภัณฑ์ซึ่งมีแหล่งกำเนิดภายในประเทศ หรือจากแหล่งอื่นในประเทศ ไม่ว่าจะกำหนดเป็นผลิตภัณฑ์เฉพาะอย่าง ปริมาณ หรือมูลค่าของผลิตภัณฑ์ หรือกำหนดเป็นสัดส่วนของปริมาณหรือมูลค่าของการผลิตในประเทศของวิสาหกิจนั้น หรือ
- (บี) ให้วิสาหกิจจัดซื้อและใช้ผลิตภัณฑ์ที่นำเข้าซึ่งถูกจำกัดให้อยู่ในจำนวนที่เกี่ยวข้องกับปริมาณ หรือมูลค่าของผลิตภัณฑ์ในประเทศที่ส่งออก

2. ทริคส์ที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี ในการยกเลิกการจำกัดปริมาณทั่วไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ XI วรรค 1 ของแกตต์ 1994 รวมถึงมาตรการที่มีลักษณะเป็นการบังคับตามกฎหมาย หรือสามารถบังคับได้ตามกฎหมายภายในประเทศ หรือภายใต้ระเบียบปฏิบัติทางการบริหาร หรือการปฏิบัติตามข้อบังคับต่าง ๆ เช่นว่านั้นเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อจะได้รับประโยชน์และเป็นมาตรการซึ่งจำกัด

- (เอ) การนำเข้าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจเพื่อใช้ในหรือเกี่ยวกับการผลิตภายในประเทศของวิสาหกิจนั้นโดยทั่วไป หรือในจำนวนที่ขึ้นอยู่กับปริมาณ หรือมูลค่าของการผลิตภายในประเทศซึ่งวิสาหกิจนั้นส่งออก
- (บี) การนำเข้าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจเพื่อใช้ในหรือเกี่ยวกับการผลิตภายในประเทศ โดยการจำกัดการใช้บริการแลกเปลี่ยนเงินตราในจำนวนที่ขึ้นอยู่กับเงินตราต่างประเทศที่นำเข้ามาโดยวิสาหกิจนั้น หรือ
- (ซี) การส่งออกหรือการขายเพื่อการส่งออกสินค้าของวิสาหกิจ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดในรูปของผลิตภัณฑ์ หรือในเชิงปริมาณ หรือมูลค่าของผลิตภัณฑ์ หรือในเชิงสัดส่วนของปริมาณหรือมูลค่าของการผลิตภายในประเทศของวิสาหกิจนั้น

ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VI ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากร และการค้า 1994

ณ ที่นี้บรรดาสมาชิกได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

ภาค I

ข้อ 1

หลักการ

ให้นำมาตรการต่อต้านการทุ่มตลาดมาใช้เฉพาะภายใต้พฤติการณ์ตามที่ระบุไว้ในข้อ VI ของแกตต์ 1994 และตามที่ได้มีการริเริ่มการไต่สวน¹ และการดำเนินการที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลงนี้ บทบัญญัติต่างๆ ดังต่อไปนี้จะควบคุมการใช้บังคับข้อ VI ของแกตต์ 1994 เท่าที่การดำเนินการนั้นอยู่ภายใต้กฎหมายหรือข้อบังคับว่าด้วยการต่อต้านการทุ่มตลาด

ข้อ 2

การพิจารณาในเรื่องการทุ่มตลาด

2.1 เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ ผลิตภัณฑ์ที่ถูกพิจารณาว่าได้เข้ามาทุ่มตลาด คือ ผลิตภัณฑ์ของประเทศอื่นที่เข้ามาในเชิงพาณิชย์ในราคาซึ่งต่ำกว่ามูลค่าปกติ หากผลิตภัณฑ์ที่ส่งออกจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งมีราคาส่งออกที่ต่ำกว่าราคาซึ่งเทียบเคียงกันได้ของผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกัน ที่จำหน่ายในทางการค้าปกติเพื่อการบริโภคในประเทศผู้ส่งออก

¹ คำว่า “การริเริ่ม” ที่ใช้ในความตกลงนี้หมายถึงการดำเนินการตามกระบวนการ ซึ่งสมาชิกได้เริ่มการไต่สวนตามที่บัญญัติไว้ในข้อ 5

2.2 เมื่อไม่มีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันในทางการค้าปกติในตลาดภายในประเทศผู้ส่งออก หรือเมื่อการจำหน่ายดังกล่าวไม่อาจนำมาใช้เปรียบเทียบได้อย่างเหมาะสม เนื่องจากสถานการณ์ด้านการตลาดบางประการ หรือ การจำหน่ายในตลาดภายในประเทศผู้ส่งออกมีปริมาณน้อย² ในการกำหนดส่วนเหลือของการทุ่มตลาดให้เปรียบเทียบกับราคาของผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันที่เทียบเคียงกันได้ซึ่งได้ส่งออกไปยังประเทศที่สามที่เหมาะสม โดยมีเงื่อนไขว่าราคานั้นสามารถใช้เป็นตัวแทนได้ หรือเทียบเคียงกับต้นทุนการผลิตในประเทศที่เป็นแหล่งผลิตบวกด้วยจำนวนที่สมเหตุผลผลสำหรับค่าใช้จ่ายในด้านการบริหาร การจำหน่าย และต้นทุนทั่วไป และสำหรับผลกำไร

2.2.1 การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันในตลาดภายในของประเทศผู้ส่งออกหรือการจำหน่ายไปยังประเทศที่สาม ในราคาที่ต่ำกว่าต้นทุนการผลิตต่อหน่วย (ต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปร) บวกด้วยค่าใช้จ่ายในด้านการบริหาร ด้านการจำหน่ายและต้นทุนทั่วไป อาจถือว่าไม่เป็นการค้าโดยปกติโดยเหตุผลของราคา และอาจจะไม่นำมาใช้ในการคำนวณหามูลค่าปกติได้ เฉพาะเมื่อผู้มีอำนาจหน้าที่³ ได้กำหนดว่าการจำหน่ายดังกล่าวนั้นกระทำในช่วงเวลาที่ขยายออกไป⁴ ในปริมาณที่มากพอ⁵ และใน

² การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันที่มุ่งสำหรับการบริโภคในตลาดภายในประเทศผู้ส่งออก โดยปกติให้ถือว่าปริมาณเพียงพอที่จะกำหนดมูลค่าปกติ ถ้าการจำหน่ายดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 5 หรือมากกว่าร้อยละ 5 ของการจำหน่ายไปยังประเทศผู้นำเข้าของผลิตภัณฑ์ที่กำลังถูกพิจารณาอยู่ โดยมีเงื่อนไขว่าควรยอมรับอัตราซึ่งต่ำกว่าได้ในกรณีที่มีหลักฐานซึ่งแสดงว่าการจำหน่ายภายในประเทศในอัตราที่ต่ำกว่าดังกล่าวนี้ เป็นปริมาณที่เพียงพอที่จะทำการเปรียบเทียบกันได้อย่างเหมาะสม

³ เมื่อมีการใช้คำว่า “ผู้มีอำนาจหน้าที่” ในความตกลงนี้ ให้ตีความผู้มีอำนาจหน้าที่ว่าเป็นระดับอาวุโสที่เหมาะสม

⁴ ปกติช่วงเวลาที่ยาวออกไปควรเป็น 1 ปี แต่ไม่ว่ากรณีใดก็ต้องไม่ต่ำกว่า 6 เดือน

⁵ การจำหน่ายต่ำกว่าต้นทุนต่อหน่วยมีปริมาณมากพอ เมื่อผู้มีอำนาจหน้าที่คำนวณพบว่าค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของราคาในการจำหน่ายครั้งที่มีการพิจารณาเพื่อหามูลค่าปกตินั้นต่ำกว่าค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของต้นทุนต่อหน่วย หรือคำนวณพบว่าปริมาณของการจำหน่ายที่ได้จำหน่ายในราคาต่ำกว่าต้นทุนมีน้อยกว่าร้อยละ 20 ของปริมาณซึ่งได้จำหน่ายไปในครั้งที่มีการพิจารณาเพื่อหามูลค่าปกตินั้น

ราคาซึ่งไม่สามารถคืนทุนทั้งหมดได้ในระยะเวลาตามสมควร หากราคาซึ่งต่ำกว่าต้นทุนการผลิตต่อหน่วยในช่วงเวลาการจำหน่ายสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยการถ่วงน้ำหนักด้วยต้นทุนต่อหน่วยในช่วงเวลาของการไต่สวน ให้ถือว่าราคาดังกล่าวสามารถคืนต้นทุนภายในระยะเวลาตามควร

2.2.1.1 เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 2 ให้คำนวณต้นทุนการผลิตบนพื้นฐานของข้อมูลซึ่งได้บันทึกไว้โดยผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตที่ถูกไต่สวน ทั้งนี้มีเงื่อนไขว่าข้อมูลดังกล่าวได้บันทึกโดยสอดคล้องกับหลักการด้านบัญชีที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปของประเทศผู้ส่งออก และได้แสดงสะท้อนถึงต้นทุนเกี่ยวกับการผลิตและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่พิจารณาอย่างสมเหตุสมผล ผู้มีอำนาจหน้าที่ต้องพิจารณาหลักฐานที่มีอยู่ทั้งหมดที่เกี่ยวกับการจัดสรรต้นทุนที่เหมาะสม รวมถึงหลักฐานที่ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตมีอยู่ในช่วงการไต่สวน ภายใต้เงื่อนไขว่าการจัดสรรต้นทุนนั้นผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตได้เคยจัดสรรไว้แต่เดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมในการตัดบัญชีและการตัดค่าเสื่อมราคา และค่าเผื่อรายจ่ายส่วนทุนสำรองเงินทุนและต้นทุนในการพัฒนาอื่นๆ ยกเว้นแต่ว่าได้คิดรวมอยู่ในการจัดสรรต้นทุนภายใต้อนุวรรคนี้แล้ว ต้นทุนจะต้องปรับให้เหมาะสมสำหรับรายการของต้นทุนที่ไม่ได้เกิดขึ้นจริง ซึ่งให้ประโยชน์ต่อการผลิตในอนาคตและ / หรือการผลิตในปัจจุบัน หรือสำหรับพฤติกรรมซึ่งต้นทุนในช่วงของการไต่สวน

ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการในระยะเริ่มต้น การผลิต⁶

2.2.2 เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 2 ให้ใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงในการผลิตและการจำหน่ายในทางการค้าปกติของผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันของผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตที่ถูกไต่สวน มาใช้ในการคำนวณต้นทุนค่าใช้จ่ายด้านบริหาร การจำหน่าย และต้นทุนทั่วไป และผลกำไร เมื่อการกำหนดจำนวนดังกล่าวไม่สามารถกระทำได้นบนพื้นฐานนี้ ก็อาจกำหนดจำนวนได้นบนพื้นฐาน ดังนี้

- (1) จำนวนจริงที่เกิดขึ้นของผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตที่ถูกไต่สวน ในส่วนของการผลิตและการจำหน่ายในตลาดภายในประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิดของผลิตภัณฑ์ที่เป็นประเภททั่วไปประเภทเดียวกัน
- (2) ค่าเฉลี่ยโดยถ่วงน้ำหนักของจำนวนจริงที่เกิดขึ้นของผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตอื่นที่อยู่ภายใต้การไต่สวน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันในตลาดภายในของประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิด
- (3) วิธีที่สมเหตุสมผลอื่นใด โดยมีเงื่อนไขว่าผลกำไรที่คำนวณขึ้น จะต้องไม่เกินกำไรปกติของผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตอื่นที่ได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประเภททั่วไปประเภทเดียวกันในตลาดภายในของประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิด

⁶ การปรับต้นทุนเนื่องจากการเริ่มต้นการผลิตจะต้องแสดงต้นทุนในช่วงสิ้นสุดของระยะเริ่มต้นการผลิต หรือหากช่วงดังกล่าวได้ขยายออกไปเกินช่วงระยะการไต่สวน ให้ผู้มีอำนาจหน้าที่พิจารณาโดยมีเหตุผลถึงต้นทุนที่เกิดขึ้นล่าสุดในช่วงระยะเวลาการไต่สวน

2.3 ในกรณีที่ไม่มีราคาส่งออกหรือในกรณีที่เป็นที่ปรากฏกับผู้มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องว่า ราคาส่งออกไม่น่าเชื่อถือ เนื่องจากผู้ส่งออกและผู้นำเข้า หรือบุคคลที่สามได้มีการรวมกลุ่มกัน หรือมีการจัดการเพื่อชดเชยประโยชน์ระหว่างกัน ราคาส่งออกอาจถูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานของราคาของผลิตภัณฑ์ที่นำเข้า ซึ่งจำหน่ายต่อเป็นทอดแรกไปยังผู้ซื้อที่ไม่เกี่ยวข้องกัน หรือหากผลิตภัณฑ์นั้นไม่มีการจำหน่ายต่อไปยังผู้ซื้อที่ไม่เกี่ยวข้องกัน หรือไม่ได้จำหน่ายต่อไปตามสภาพที่มีการนำเข้า ก็ให้คำนวณบนพื้นฐานที่สมเหตุสมผลตามที่ผู้มีอำนาจหน้าที่อาจจะกำหนด

2.4 ให้ทำการเปรียบเทียบราคาส่งออกกับมูลค่าปกติอย่างยุติธรรม โดยทำการเปรียบเทียบที่ระดับการค้าเดียวกัน ซึ่งปกติจะเป็นระดับราคาส่งมอบที่โรงงาน และในส่วนของกำหนดย ให้เปรียบเทียบ ณ เวลาที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด ในการนี้ให้หักส่วนที่อนุญาตให้หักได้ในแต่ละกรณีตามที่เกิดขึ้นจริง สำหรับความแตกต่างซึ่งมีผลกระทบต่อการเปรียบเทียบราคา รวมถึงความแตกต่างในเงื่อนไขของการจำหน่าย การเก็บภาษี ระดับของการค้า ปริมาณ คุณสมบัติทางกายภาพและความแตกต่างอื่นใด ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีผลกระทบต่อการเปรียบเทียบราคานั้นด้วย⁷ ในกรณีที่ได้อ้างถึงตามวรรค 3 การหักส่วนที่อนุญาตให้หักสำหรับต้นทุน ให้รวมถึงอากรและภาษีที่เกิดขึ้นระหว่างการนำเข้ามาและการจำหน่ายต่อ และสำหรับผลกำไรที่เกิดขึ้นด้วย หากในกรณีดังกล่าวเกิดผลกระทบต่อการเปรียบเทียบราคา ให้ผู้มีอำนาจหน้าที่กำหนดมูลค่าปกติขึ้นที่ระดับการค้าซึ่งเท่าเทียมกับระดับการค้าของราคาส่งออกที่สร้างขึ้น หรือให้หักส่วนที่อนุญาตให้หักตามเหตุผลอันสมควรภายใต้วรรคนี้ ทั้งนี้ให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ชี้แจงแก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกรณีนี้ว่า ข้อมูลประเภทใดที่จำเป็นต้องใช้

⁷ เป็นที่เข้าใจว่า บังคับบางประการของปัจจัยข้างต้นนี้อาจเหลื่อมกันได้ และผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องประกันว่าตนจะไม่ทำสิ่งที่ได้ทำไปแล้วซ้ำซ้อนภายใต้บทบัญญัตินี้

เพื่อประกันการเปรียบเทียบอย่างเป็นธรรม และต้องไม่ก่อให้เกิดภาระโดยไม่มีเหตุผลในการพิสูจน์แก่คู่กรณีเหล่านั้น

2.4.1 เมื่อการเปรียบเทียบราคาภายใต้วรรค 4 ต้องมีการเปลี่ยนสกุลของเงินตรา การเปลี่ยนสกุลของเงินตราต่างประเทศดังกล่าวจะต้องใช้อัตราแลกเปลี่ยนในวันที่มีการจำหน่าย⁸ ภายใต้เงื่อนไขว่าเมื่อการขายเงินตราต่างประเทศในตลาดซื้อขายล่วงหน้ามีความเกี่ยวพันโดยตรงกับการจำหน่ายเพื่อการส่งออกที่เกี่ยวข้องก็ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนในตลาดล่วงหน้านั้น การไหวตัวของอัตราแลกเปลี่ยนจะไม่นำมาพิจารณา และในการได้สวน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจต้องยินยอมให้ผู้ส่งออกมีเวลาอย่างน้อย 60 วัน ในการปรับราคาส่งออกของตน เพื่อสะท้อนให้เห็นการเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนในระหว่างช่วงเวลาของการได้สวน

2.4.2 ภายใต้บังคับของบทบัญญัติซึ่งกำหนดให้ทำการเปรียบเทียบอย่างยุติธรรมตามวรรค 4 ส่วนเหลือของการทุ่มตลาดในช่วงระหว่างการได้สวน โดยปกติจะต้องคำนวณขึ้นบนพื้นฐานของการเทียบเคียงระหว่างมูลค่าปกติที่ได้เฉลี่ยโดยถ่วงน้ำหนักกับราคาส่งออกของธุรกรรมการส่งออกที่เทียบเคียงกันได้ทั้งปวงที่ได้เฉลี่ยโดยถ่วงน้ำหนัก หรือโดยการเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าปกติกับราคาส่งออกบนพื้นฐานของธุรกรรมต่อธุรกรรม มูลค่าปกติที่ได้กำหนดขึ้นบนพื้นฐานของการหาค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักอาจเทียบได้กับราคาของการส่งออกแต่ละครั้ง ถ้าผู้มีอำนาจ

⁸ โดยปกติแล้ว วันที่ถือว่าเป็นวันที่จำหน่ายจะเป็นวันที่ทำสัญญา ทำคำสั่งซื้อ การยืนยันคำสั่งซื้อหรือใบแจ้งราคาสินค้า แล้วแต่เงื่อนไขใดจะเป็นเงื่อนไขสำคัญของการจำหน่าย

หน้าที่พบแบบแผนของราคาส่งออก ซึ่งมีความแตกต่างกันมากในระหว่างผู้ซื้อ ระหว่างภูมิภาคหรือช่วงเวลาที่แตกต่างกัน และถ้าสามารถให้การอธิบายได้ถึงสาเหตุที่ไม่อาจนำความแตกต่างนั้นมาพิจารณาได้อย่างเหมาะสมโดยการใช้การเปรียบเทียบโดยวิธีการเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักต่อการเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก หรือเปรียบเทียบธุรกรรมต่อธุรกรรม

2.5 ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์นั้นไม่มีการนำเข้าโดยตรงจากประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิด แต่ได้ส่งออกไปยังสมาชิกผู้นำเข้าจากประเทศที่เป็นตัวกลาง โดยปกติราคาผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายจากประเทศผู้ส่งออกไปยังสมาชิกผู้นำเข้าจะเปรียบเทียบกับราคาในประเทศผู้ส่งออกที่เทียบเคียงกันได้ อย่างไรก็ตาม อาจให้เปรียบเทียบกับราคาในประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิดได้ ถ้าเป็นกรณี เช่น ผลิตภัณฑ์นั้นเป็นเพียงการส่งผ่านแดนของประเทศผู้ส่งออก หรือผลิตภัณฑ์นั้นมิได้ทำการผลิตในประเทศผู้ส่งออก หรือไม่มีราคาที่เทียบเคียงกันได้สำหรับผลิตภัณฑ์เหล่านั้นในประเทศผู้ส่งออก

2.6 คำว่า “ผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกัน” ทั้งหมดตลอดความตกลงนี้ ให้ความหมายถึง ผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นอย่างเดียวกัน กล่าวคือ เหมือนกันกับผลิตภัณฑ์ที่ทำการพิจารณาทุกประการ หรือหากไม่มีผลิตภัณฑ์ชนิดนั้น ผลิตภัณฑ์อื่นซึ่งแม้ไม่เหมือนกันทุกประการ แต่มีลักษณะเหมือนกันอย่างมากกับผลิตภัณฑ์ที่ทำการพิจารณา

2.7 ข้อนี้ จะไม่กระทบต่อสิทธิและพันธกรณีภายใต้บทบัญญัติเพิ่มเติมครั้งที่ 2 ของวรรค 1 ของข้อ VI ในภาคผนวก I แนบท้ายแกตต์ 1994

ข้อ 3

การพิจารณาความเสียหาย⁹

3.1 เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ VI ของแอกต์ 1994 ในการพิจารณาความเสียหาย ให้พิจารณานบนพื้นฐานของเอกสารที่มีหลักฐานสนับสนุน และให้ตรวจสอบอย่างมีหลักเกณฑ์ทั้งจาก (เอ) ปริมาณของผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ท่วมตลาด และผลจากผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ท่วมตลาดนั้นที่มีต่อราคาผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันในตลาดภายในประเทศ และ (บี) ผลกระทบที่ตามมาต่อผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ดังกล่าวภายในประเทศอันเนื่องมาจากการนำเข้าผลิตภัณฑ์เหล่านั้น

3.2 ในส่วนที่เกี่ยวกับปริมาณของผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ท่วมตลาด ให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ได้สวนพิจารณาว่า ได้มีการนำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างมากหรือไม่ ไม่ว่าจะพิจารณาโดยปริมาณนำเข้าจริงหรือปริมาณที่เทียบเคียงกันกับปริมาณผลิตหรือการบริโภคในสมาชิกผู้นำเข้า ในส่วนที่เกี่ยวกับผลกระทบจากผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ท่วมตลาดที่มีต่อราคานี้ ให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ได้สวนพิจารณาว่า ราคาของผลิตภัณฑ์ที่นำเข้าที่ท่วมตลาดนั้นได้มีการตัดราคาอย่างมากเมื่อเทียบกับราคาของผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันในสมาชิกผู้นำเข้าหรือไม่ หรือมีเช่นนั้นการนำเข้าดังกล่าวจะมีผลเป็นการกดราคาเป็นอย่างมาก หรือจะหยุดยั้งการที่ราคาจะขยับตัวสูงขึ้นเป็นอย่างมากเนื่องมาจากการท่วมตลาดนั้นหรือไม่ ไม่มีปัจจัยหนึ่งใดหรือหลายปัจจัยเหล่านี้ที่จะใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจอย่างเด็ดขาด

⁹ ภายใต้ความตกลงนี้ นอกจากที่ได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น คำว่า “ความเสียหาย” หมายความว่าความเสียหายอย่างมากต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ การคุกคามว่าความเสียหายจะเกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมภายในประเทศ หรือการชะงักงันอย่างรุนแรงในการก่อตั้งอุตสาหกรรมเช่นนั้น และให้ตีความโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้

3.3 ในกรณีที่มีการนำเข้าของผลิตภัณฑ์หนึ่งจากประเทศมากกว่าหนึ่งประเทศในขณะเดียวกันภายใต้การได้ส่วนเพื่อต่อต้านการทุ่มตลาด ผู้มีอำนาจหน้าที่ได้ส่วนอาจประเมินผลกระทบของการนำเข้าอย่างสะสมได้เฉพาะเมื่อวินิจฉัยแล้วว่า (เอ) ส่วนเหลือของการทุ่มตลาดที่ได้จากการนำเข้าจากแต่ละประเทศมากกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่ระบุไว้ในวรรค 8 ของข้อ 5 และปริมาณการนำเข้าจากแต่ละประเทศไม่ถือว่าเป็นเพียงเล็กน้อย และ (บี) การประเมินผลอย่างสะสมของผลกระทบจากการนำเข้าเป็นการเหมาะสมโดยพิจารณาถึงสภาพของการแข่งขันระหว่างผลิตภัณฑ์ที่นำเข้า และสภาพการแข่งขันระหว่างผลิตภัณฑ์นำเข้ากับผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันภายในประเทศ

3.4 การตรวจสอบผลกระทบจากผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ทุ่มตลาดที่มีต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศที่เกี่ยวข้องต้องรวมถึงการประเมินปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และดัชนีที่มีผลต่อสภาพของอุตสาหกรรม รวมทั้งการลดลงทั้งที่เป็นจริงและที่อาจเกิดขึ้นของการจำหน่าย กำไร ผลผลิต ส่วนแบ่งตลาด ประสิทธิภาพทางการผลิต ผลตอบแทนจากการลงทุนต่าง ๆ หรือการใช้กำลังการผลิต ปัจจัยที่กระทบต่อราคาภายในประเทศ ความเล็กน้อยของส่วนเหลือการทุ่มตลาด ผลกระทบทางลบที่เป็นจริงและที่อาจเกิดขึ้นต่อเงินทุนหมุนเวียน สินค้าคงคลัง การจ้างงาน ค่าจ้างแรงงาน อัตราเจริญเติบโต ความสามารถในการเพิ่มเงินทุนหรือการลงทุน รายการนี้ยังไม่ครอบคลุมทุกอย่างและไม่มีปัจจัยหนึ่งใดหรือหลายปัจจัยเหล่านี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจได้อย่างเด็ดขาด

3.5 จะต้องมีการแสดงโดยผ่านผลกระทบของการทุ่มตลาดตามที่กำหนดไว้ในวรรค 2 และวรรค 4 ข้างต้น ว่าผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ทุ่มตลาดเป็นสาเหตุให้เกิดความเสียหายตามความหมายของความตกลงนี้ การแสดงความสัมพันธ์ทางเหตุและผลระหว่างผลิตภัณฑ์ที่ทุ่มตลาดกับความเสียหายต่ออุตสาหกรรมในประเทศ จะต้องอาศัยการตรวจสอบหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดต่อหน้าผู้มีอำนาจหน้าที่ ผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องทำการตรวจสอบปัจจัยอื่นใดที่ได้ทราบซึ่ง

นอกเหนือจากผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ท่วมตลาด ซึ่งในเวลาเดียวกันนั้นทำความเสียหายให้กับอุตสาหกรรมภายในประเทศ และความเสียหายซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยอื่นจะต้องไม่นำมาเกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ท่วมตลาด ปัจจัยต่าง ๆ ที่อาจเกี่ยวข้องในกรณีที่กำลังกล่าวถึงนี้ไม่จำกัดเฉพาะปริมาณและราคาของผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ไม่ได้จำหน่ายในราคาที่ท่วมตลาด การลดลงของอุปสงค์ หรือการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการบริโภค พฤติกรรมการจำกัดทางการค้า และการแข่งขันระหว่างผู้ผลิตในต่างประเทศกับผู้ผลิตภายในประเทศ การพัฒนาด้านเทคโนโลยีและความสามารถในการส่งออก และประสิทธิภาพในการผลิตของอุตสาหกรรมภายในประเทศ

3.6 ผลกระทบของผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ท่วมตลาด จะต้องประเมินโดยพิจารณาถึงปริมาณการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันภายในประเทศ เมื่อข้อมูลที่มีอยู่สามารถแยกการผลิตนั้นออกมาซึ่งได้บนพื้นฐานของหลักเกณฑ์ เช่น กระบวนการผลิต ยอดจำหน่ายและผลกำไรของผู้ผลิต หากข้อมูลการแยกการผลิตดังกล่าวไม่สามารถหาได้ ให้ประเมินผลกระทบของการนำเข้าที่ท่วมตลาดโดยทำการตรวจสอบการผลิตของผู้ผลิตในกลุ่มที่เล็กที่สุดหรือประเภทที่จำกัดที่สุด ซึ่งรวมถึงผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันเท่าที่จะสามารถหาข้อมูลที่เป็นได้

3.7 ในการกำหนดการคุกคามว่าจะเกิดความเสียหายอย่างมาก ให้พิจารณาตามข้อเท็จจริงโดยไม่ถือเพียงแค่ข้อกล่าวหา การคาดคะเนหรือความน่าจะเป็นไปได้ที่ยังห่างไกลเท่านั้น การเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมซึ่งอาจก่อให้เกิดสภาพการณ์ซึ่งการท่วมตลาดจะทำให้เกิดความเสียหายขึ้นจะต้องสามารถเห็นล่วงหน้าได้ชัดเจนและใกล้จะเกิดขึ้นจริง¹⁰ ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการคุกคาม

¹⁰ ตัวอย่างหนึ่งถึงแม้จะไม่ใช่เป็นตัวอย่างเดียวเท่านั้น คือ กรณีที่มีสาเหตุที่ทำให้เชื่อได้ว่า จะมีการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าผลิตภัณฑ์ในราคาที่ท่วมตลาดในปริมาณมากในอนาคตอันใกล้

ว่าจะเกิดความเสียหายอย่างมากที่มีอยู่ผู้มีอำนาจหน้าที่ควรพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อาทิเช่น

(1) อัตราการเพิ่มขึ้นอย่างมากของผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ท่วมตลาดที่เข้ามาในตลาดภายในประเทศ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าจะมีแนวโน้มของการนำเข้าเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก

(2) ความสามารถของผู้ส่งออกในการถ่ายเทผลิตภัณฑ์ได้อย่างอิสระเต็มที่ ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างมากหรือใกล้ว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งชี้ว่าจะมีการส่งผลิตภัณฑ์เข้ามาท่วมตลาดประเทศผู้นำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างมาก ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความสามารถในการดูดซับปริมาณการส่งออกที่เพิ่มขึ้นของตลาดส่งออกอื่นด้วย

(3) มีการนำเข้าในราคาซึ่งมีผลทำให้ราคาในประเทศจะตกลงหรือเป็นการกดราคภายในประเทศอย่างมาก และมีแนวโน้มว่าอุปสงค์ของการนำเข้าจะเพิ่มขึ้นต่อไปหรือไม่ และ

(4) ปริมาณสินค้าคงคลังของผลิตภัณฑ์ที่ได้ส่วนนั้น

ทั้งนี้ ปัจจัยหนึ่งใดของปัจจัยเหล่านี้โดยตัวมันเองจะไม่ใช่เป็นแนวทางในการตัดสินใจอย่างเด็ดขาด แต่จะต้องใช้ปัจจัยทั้งหมดในการพิจารณาเพื่อให้ได้ข้อสรุปว่าการส่งออกที่ท่วมตลาดในอนาคตอันใกล้ต่อไปนั้นเป็นการคุกคามว่าใกล้จะเกิดขึ้น และหากไม่ใช้มาตรการป้องกันจะทำให้เกิดความเสียหายขึ้นได้

3.8 ในส่วนที่เกี่ยวกับการคุกคามให้เกิดความเสียหายเนื่องจากผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ท่วมตลาด ให้พิจารณาและตัดสินใจใช้มาตรการต่อต้านการท่วมตลาดด้วยความระมัดระวังเป็นพิเศษ

ข้อ 4

คำนิยามของอุตสาหกรรมภายใน

4.1 เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ คำว่า “อุตสาหกรรมภายใน” ให้หมายถึงผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันในประเทศทั้งหมด หรือผู้ผลิตในประเทศซึ่งมีผลผลิตรวมกันได้เป็นสัดส่วนข้างมากของปริมาณการผลิตรวมภายในประเทศของผลิตภัณฑ์ชนิดนั้น ยกเว้นในกรณีที่

- (1) เมื่อผู้ผลิตเหล่านั้นมีความเกี่ยวข้อง¹¹ กับผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้า หรือผู้ผลิตนั้นเองเป็นผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ที่ถูกกล่าวหาว่า ทุ่มตลาด คำว่า “อุตสาหกรรมภายใน” อาจตีความให้หมายถึงผู้ผลิตส่วนที่เหลือ
- (2) ในพฤติการณ์พิเศษ อาณาเขตของสมาชิกสำหรับการผลิตที่กล่าวถึง อาจแบ่งออกเป็นตลาดที่แข่งขันกัน 2 ส่วนหรือมากกว่านั้น และผู้ผลิตในตลาดแต่ละส่วนนั้นอาจถือเป็นอุตสาหกรรมที่แยกต่างหากจากกันได้ ถ้า (เอ) ผู้ผลิตในตลาดนั้นจำหน่ายผลผลิตจากการผลิตของตนทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดในตลาดนั้น และ (บี) อุปสงค์ในตลาดนั้นไม่ได้รับการตอบสนองจากผู้ผลิตในอาณาเขตนั้นได้อย่างเพียงพอจากผู้ผลิต

¹¹ เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ ให้ถือว่าผู้ผลิตมีความเกี่ยวข้องกับผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้าเฉพาะเมื่อ (เอ) ฝ่ายหนึ่งถูกควบคุมโดยตรงหรือโดยอ้อมจากอีกฝ่ายหนึ่ง หรือ (บี) ทั้งสองฝ่ายถูกควบคุมโดยตรงหรือโดยอ้อมจากบุคคลที่สาม หรือ (ซี) ควบคุมบุคคลที่สามโดยตรงและโดยอ้อมร่วมกัน ภายใต้เงื่อนไขว่ามีเหตุเพียงพอที่จะเชื่อหรือสงสัยได้ว่า ผลจากการเกี่ยวพันกันนี้เป็นเหตุให้ผู้ผลิตที่เกี่ยวข้องมีพฤติกรรมแตกต่างจากผู้ผลิตซึ่งไม่เกี่ยวข้องกัน เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ ให้ถือว่าบุคคลหนึ่งอาจควบคุมบุคคลอื่นเมื่อฝ่ายแรกอยู่ในฐานะโดยกฎหมายหรือโดยทางปฏิบัติ ที่จะยับยั้งหรือสั่งการฝ่ายหลังได้

ผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ไม่ว่าจะตั้งอยู่ที่ใดก็ตามในอาณาเขตนั้น ในพฤติการณ์เช่นว่านั้น อาจพิจารณาว่ามีความเสียหายเกิดขึ้น แม้ว่าอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ภายในของอุตสาหกรรมทั้งหมด ไม่ได้รับความเสียหาย ภายได้เงื่อนไขว่าได้มีผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ท่วมตลาดเข้ามาในตลาดที่แบ่งแยกได้นั้นอย่างหนาแน่น และ ภายได้เงื่อนไขต่อไปว่าผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ท่วมตลาดนั้นทำให้ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดที่อยู่ในตลาดที่แบ่งแยกนั้นได้รับความเสียหาย

4.2 เมื่อได้มีการตีความอุตสาหกรรมภายในตามที่ได้อ้างถึงว่าเป็นผู้ผลิตในพื้นที่ใดโดยเฉพาะ กล่าวคือ ตลาดซึ่งระบุไว้ในวรรค 1 (2) ให้เรียกเก็บอากรต่อต้านการท่วมตลาด¹² เฉพาะสินค้าดังกล่าวนี้ได้ส่งมอบเพื่อการบริโภคขั้นสุดท้ายไปยังพื้นที่ดังกล่าวนั้น เมื่อกฎหมายรัฐธรรมนูญของสมาชิกผู้นำเข้าไม่ได้อนุญาตให้เรียกเก็บอากรต่อต้านการท่วมตลาด บนพื้นฐานดังกล่าวสมาชิกผู้นำเข้าอาจเรียกเก็บอากรต่อต้านการท่วมตลาดโดยไม่จำกัดเฉพาะหาก (เอ) ได้ให้โอกาสแก่ผู้ส่งออกเลิกการส่งออกในระดับราคาที่ท่วมตลาดไปยังพื้นที่ที่เกี่ยวข้องนั้น หรือมิฉะนั้นจะต้องให้หลักประกันตามข้อ 8 และในการนี้ยังไม่ได้มีการให้หลักประกันอย่างเพียงพอโดยทันที และ (บี) การเรียกเก็บอากรดังกล่าว จะไม่สามารถเรียกเก็บเพียงเฉพาะกับผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิตเฉพาะรายที่ส่งสินค้าไปยังพื้นที่ดังกล่าว

¹² คำว่า “การเรียกเก็บอากร” ที่ใช้ในความตกลงนี้ให้หมายถึง การประเมินหรือเรียกเก็บเงินเด็ดขาดหรือขั้นสุดท้ายซึ่งอากรหรือภาษีตามกฎหมาย

4.3 ในกรณีที่มีสองประเทศหรือมากกว่านั้นได้มีระดับการรวมตัวภายใต้ บทบัญญัติในวรรค 8 (เอ) ของข้อ XXIV ของแอกต์ 1994 จนถึงระดับที่มี คุณลักษณะเป็นตลาดที่เป็นเอกภาพหนึ่งเดียวกัน ให้ถือว่าอุตสาหกรรมในเขตที่ ได้รวมตัวด้วยกันทั้งหมดนั้น เป็นอุตสาหกรรมภายในตามที่อ้างในวรรค 1

4.4 ให้นำบทบัญญัติในวรรค 6 ของข้อ 3 มาใช้บังคับในข้อนี้

ข้อ 5

การริเริ่มและการไต่สวนหลังจากนั้น

5.1 ยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในวรรค 6 การไต่สวนเพื่อตัดสินว่า มีการ ทุ่มตลาด ระดับของการทุ่มตลาดและผลกระทบจากการทุ่มตลาดที่ถูกกล่าวหา ไตใด จะเริ่มต้นขึ้นเมื่อมีการยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรโดยอุตสาหกรรม ภายในหรือในนามของอุตสาหกรรมภายใน

5.2 คำร้องให้มีการไต่สวนตามวรรค 1 ให้รวมถึงหลักฐานที่แสดง (เอ) การทุ่มตลาด (บี) ความเสียหายตามความหมายของข้อ VI ของแอกต์ 1994 ซึ่งได้ตีความโดยความตกลงนี้ และ (ซี) ความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลกัน ระหว่างผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ทุ่มตลาดกับความเสียหายที่ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ การ กล่าวอ้างอย่างลอย ๆ ซึ่งไม่มีหลักฐานที่เกี่ยวข้องสนับสนุน จะไม่ถือว่าเป็น หลักฐานเพียงพอตามที่ได้กำหนดไว้ในวรรคนี้ คำร้องให้มีการไต่สวนจะต้อง ประกอบด้วยข้อมูลเท่าที่ผู้ร้องมีอยู่ตามสมควรดังต่อไปนี้

- (1) หลักฐานการแสดงตนของผู้ร้อง และรายละเอียดของปริมาณ และมูลค่าของการผลิตภายในของผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกัน ของผู้ร้อง ในกรณีที่ได้มีการยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรใน นามของอุตสาหกรรมภายใน คำร้องนั้นจะต้องระบุว่าได้ทำใน นามของอุตสาหกรรมที่ปรากฏในรายชื่อของผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่ เหมือนกันภายใน (หรือสมาคมของผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่เหมือน

กันภายใน) และเท่าที่จะเป็นไปได้ ให้จัดทำรายละเอียดของ ปริมาณและมูลค่าของการผลิตภายในของผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันที่ผลิตโดยผู้ผลิตดังกล่าว

- (2) รายละเอียดโดยสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์ที่ถูกกล่าวหาว่าทุ่มตลาด ชื่อประเทศนั้นหรือประเทศทั้งหลายที่เป็นแหล่งกำเนิดหรือส่งออกที่กล่าวถึง หลักฐานการแสดงตนของผู้ส่งออกหรือผู้ผลิต ในต่างประเทศที่ทราบแต่ละราย และรายชื่อผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ ที่กล่าวถึงนี้ที่ทราบ
- (3) ข้อมูลราคาของผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงที่ได้จำหน่ายเมื่อมุ่งสำหรับการบริโภคในตลาดภายในของประเทศหรือประเทศทั้งหลายที่เป็นแหล่งกำเนิดหรือส่งออก (หรือในกรณีที่เหมาะสม ข้อมูลราคาซึ่งผลิตภัณฑ์ได้ถูกจำหน่ายจากประเทศหรือประเทศทั้งหลายที่เป็นแหล่งกำเนิดหรือที่ส่งออกไปยังประเทศที่สาม ประเทศหนึ่งหรือหลายประเทศ หรือข้อมูลมูลค่าที่สร้างขึ้นของผลิตภัณฑ์) และข้อมูลราคาส่งออกหรือในกรณีที่เหมาะสม ราคาของผลิตภัณฑ์ที่ได้จำหน่ายต่อทอดแรกไปยังผู้ซื้ออิสระในอาณาเขตของสมาชิกผู้นำเข้า
- (4) ข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณที่น้อย ๆ เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ที่ถูกกล่าวหาว่าทุ่มตลาด ผลกระทบของการนำเข้าที่มีต่อราคา ผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันในตลาดภายใน และผลกระทบที่ตามมา ที่มีต่ออุตสาหกรรมภายในจากการนำเข้า โดยจะต้องแสดงให้เห็นจากปัจจัยและดัชนีอื่นที่เกี่ยวข้องที่มีผลกระทบต่อสภาพของอุตสาหกรรมภายใน เป็นต้นว่าปัจจัยและดัชนีตามที่ได้ระบุไว้ในวรรค 2 และวรรค 4 ของข้อ 3

5.3 ผู้มีอำนาจหน้าที่ต้องตรวจสอบความถูกต้องและความเพียงพอของหลักฐานที่ปรากฏในคำร้อง เพื่อพิจารณาว่ามีหลักฐานเพียงพอเพื่อตัดสินว่าสมควรจะเริ่มต้นการไต่สวนหรือไม่

5.4 การไต่สวนจะไม่เริ่มต้นตามวรรค 1 หากผู้มีอำนาจหน้าที่ยังไม่ได้ตัดสินว่าคำร้องนั้นได้ยื่นโดยอุตสาหกรรมภายในหรือนามของอุตสาหกรรมภายใน¹⁴ โดยพิจารณาบนพื้นฐานของการตรวจสอบระดับของการสนับสนุนหรือการคัดค้านที่มีต่อคำร้องเรียน¹³ ของผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันภายใน¹⁴ ให้ถือว่าคำร้องได้ยื่นโดย“อุตสาหกรรมภายในหรือนามของอุตสาหกรรมภายใน” ถ้าได้รับการสนับสนุนจากผู้ผลิตภายในซึ่งมีสัดส่วนการผลิตรวมกันเป็นจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของปริมาณการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันทั้งหมดซึ่งเป็นที่ฝ่ายสนับสนุนหรือฝ่ายที่คัดค้านการยื่นคำร้อง อย่างไรก็ตามจะต้องไม่มีการเริ่มต้นไต่สวนเมื่อผู้ผลิตภายในประเทศซึ่งให้การสนับสนุนคำร้องอย่างชัดเจนเป็นจำนวนน้อยกว่าร้อยละ 25 ของปริมาณการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันทั้งหมดซึ่งผลิตโดยอุตสาหกรรมภายใน

5.5 ผู้มีอำนาจหน้าที่ต้องหลีกเลี่ยงที่จะเผยแพร่คำร้องสำหรับเริ่มต้นการไต่สวนต่อสาธารณะ นอกจากว่าจะได้มีคำตัดสินที่จะเริ่มต้นการไต่สวนแล้ว อย่างไรก็ตาม หลังจากที่ได้รับเอกสารคำร้องที่ครบถ้วนแล้วและก่อนที่จะดำเนินการเพื่อเริ่มต้นการไต่สวน ผู้มีอำนาจหน้าที่ต้องแจ้งต่อรัฐบาลของสมาชิกผู้ส่งออกที่เกี่ยวข้อง

¹³ ในกรณีของอุตสาหกรรมย่อยที่เกี่ยวข้องกับผู้ผลิตจำนวนมากเป็นพิเศษ ผู้มีอำนาจหน้าที่อาจพิจารณาการสนับสนุนหรือการคัดค้านโดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างทางสถิติที่ใช้ได้

¹⁴ สมาชิกตระหนักว่าในอาณาเขตของบาราย ลูกจ้างของผู้ผลิตภายในประเทศของผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันหรือตัวแทนของลูกจ้างเหล่านั้น อาจทำคำร้องหรือให้การสนับสนุนการยื่นคำร้องให้ทำการไต่สวนภายใต้วรรค 1

5.6 ในพฤติการณ์พิเศษ หากผู้มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตัดสินใจที่จะเริ่มต้นการไต่สวน โดยไม่ได้รับคำร้องเรียนที่เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งยื่นโดยอุตสาหกรรมภายในหรือยื่นในนามของอุตสาหกรรมภายในให้เริ่มต้นการไต่สวน เจ้าหน้าที่นั้นจะทำการริเริ่มการไต่สวนได้ต่อเมื่อมีหลักฐานอย่างเพียงพอแสดงการทุ่มตลาด ความเสียหาย และความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลตามที่อธิบายไว้ในวรรค 2 เพื่อเป็นเหตุผลสนับสนุนการริเริ่มการไต่สวน

5.7 ให้พิจารณาหลักฐานซึ่งแสดงทั้งเรื่องการทุ่มตลาดและความเสียหายไปพร้อมกัน (เอ) ในการตัดสินใจว่าเริ่มต้นการไต่สวนหรือไม่ และ (บี) หลังจากนั้นในระหว่างช่วงระยะการไต่สวน โดยเริ่มต้นในวันที่ไม่ช้ากว่าวันที่เร็วที่สุดที่อาจใช้มาตรการชั่วคราวได้ตามบทบัญญัติของความตกลงนี้

5.8 คำร้องภายในวรรค 1 จะถูกปฏิเสธ และการไต่สวนจะต้องยุติโดยพลันในทันทีที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องพอใจว่า ไม่มีหลักฐานเพียงพอไม่ว่าในเรื่องการทุ่มตลาด หรือเรื่องความเสียหายที่จะเป็นเหตุผลสนับสนุนให้ดำเนินการกรณีดังกล่าวต่อไป ผู้มีอำนาจหน้าที่ต้องยุติการไต่สวนโดยทันทีในกรณีที่ผู้มีอำนาจหน้าที่เห็นว่าส่วนเหลือของการทุ่มตลาดเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ หรือกรณีที่ปริมาณของผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ทุ่มตลาดทั้งที่เป็นจริงหรืออาจจะเกิดขึ้นหรือความเสียหายเป็นเพียงเล็กน้อย ส่วนเหลือการทุ่มตลาดที่ถือว่าเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ หากส่วนเหลือนี้ต่ำกว่าร้อยละ 2 ที่เป็นร้อยละของราคาส่งออก สำหรับปริมาณการนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่ทุ่มตลาดที่โดยปกติจะถือว่าเป็นปริมาณเล็กน้อย หากพบว่าปริมาณของผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ทุ่มตลาดจากประเทศหนึ่งประเทศใดโดยเฉพาะต่ำกว่าร้อยละ 3 ของการนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันของสมาชิกผู้นำเข้า ยกเว้นประเทศเหล่านั้นแต่ละประเทศซึ่งมีปริมาณนำเข้าต่ำกว่าร้อยละ 3 ของปริมาณนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันในสมาชิกผู้นำเข้า รวมกันได้มากกว่าร้อยละ 7 ของปริมาณนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันในสมาชิกผู้นำเข้านั้น

5.9 การดำเนินการเพื่อตอบโต้การทุ่มตลาดจะต้องไม่ขัดขวางพิธีการการผ่านด่านศุลกากร

5.10 ยกเว้นในพฤติการณ์พิเศษ การไต่สวนจะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งปี และไม่ว่ากรณีใดจะต้องไม่เกิน 18 เดือนหลังจากได้เริ่มต้นการไต่สวน

ข้อ 6 หลักฐาน

6.1 ผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมดในการไต่สวนการต่อต้านการทุ่มตลาดจะได้รับแจ้งข้อมูลที่มีอำนาจหน้าที่ต้องการใช้ในการไต่สวนและจะได้รับโอกาสที่พอเพียงให้แสดงหลักฐานทั้งหมดที่เห็นว่าเกี่ยวข้องกับการไต่สวนดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษร

6.1.1 ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตในต่างประเทศที่ได้รับแบบสอบถามที่ใช้ในการไต่สวนการต่อต้านการทุ่มตลาด จะมีเวลาเพื่อตอบคำถามอย่างน้อยที่สุด 30 วัน¹⁵ ทั้งนี้ควรให้การพิจารณาตามสมควรต่อคำร้องขอขยายเวลาการตอบแบบสอบถามเกินกว่าเวลา 30 วันได้ และเมื่อมีการแสดงเหตุที่ขอขยายก็ควรให้ขยายเวลาได้เท่าที่สามารถจะปฏิบัติได้

6.1.2 ภายใต้ข้อกำหนดเพื่อรักษาความลับของข้อมูล หลักฐานที่แสดงเป็นลายลักษณ์อักษรของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียฝ่ายหนึ่งจะต้องพร้อมที่จะจัดเสนอให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียฝ่ายอื่นที่มีส่วนร่วมในการสอบสวนนั้นได้โดยทันที

¹⁵ ตามกฎเกณฑ์โดยทั่วไป ช่วงเวลาจำกัดสำหรับผู้ส่งออกจะเริ่มนับจากวันที่ได้รับแบบสอบถาม ซึ่งเพื่อความมุ่งประสงค์นี้จะถือว่าได้รับภายใน 1 สัปดาห์นับจากวันที่ส่งแบบสอบถามไปให้แก่ผู้ตอบ หรือวันที่ส่งให้แก่ตัวแทนทางการทูตของสมาชิกที่ส่งออกหรือในกรณีที่สมาชิกเป็นอาณาเขตทางศุลกากรที่แตกต่างหากซึ่งเป็นสมาชิกของดับบลิวทีโอ ก็จะต้องส่งให้แก่ผู้แทนที่เป็นทางการของอาณาเขตผู้ส่งออกนั้น

6.1.3 ทันทีที่มีการเริ่มต้นการไต่สวน ผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องให้คำร้องทั้งฉบับที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ได้รับภายใต้ วรรค 1 ของข้อ 5 แก่ผู้ส่งออกที่ทราบ¹⁶ และแก่ผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกผู้ส่งออก รวมทั้งเตรียมให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องถ้าได้มีการร้องขอ ทั้งนี้จะต้องพิจารณาถึงข้อกำหนดเพื่อรักษาความลับของข้อมูล ตามที่บัญญัติไว้ในวรรค 5 ด้วย

6.2 ตลอดการไต่สวนการต่อต้านการทุ่มตลาด ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายจะมีโอกาสอย่างเต็มที่ที่จะปกป้องส่วนได้เสียของตน เพื่อบรรลุจุดหมายนี้หากมีการร้องขอ ให้ผู้มีอำนาจหน้าที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายได้พบกับฝ่ายที่เสียผลประโยชน์ทั้งหลายเหล่านั้นเพื่อที่จะให้แสดงความเห็นที่ขัดกัน และเสนอข้อโต้แย้งที่เป็นการหักล้างระหว่างกัน การให้โอกาสดังกล่าวนี้อาจต้องคำนึงถึงความจำเป็นในการรักษาความลับ และความสะดวกของคู่กรณี จะไม่มีข้อผูกพันกับคู่กรณีฝ่ายใดให้ต้องเข้าร่วมการพบปะดังกล่าว และการไม่เข้าร่วมพบปะนั้นจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการพิจารณากรณีของฝ่ายนั้น ผู้มีส่วนได้เสียจะมีสิทธิที่จะแสดงข้อมูลอื่น ๆ ทางวาจาได้หากมีเหตุผลสนับสนุน

6.3 การให้ข้อมูลทางวาจาตามที่บัญญัติในวรรค 2 ผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องคำนึงถึงเพียงข้อมูลเท่าที่ได้มีการบันทึกไว้อย่างเป็นลายลักษณ์อักษรในเวลาต่อมา และสามารถแสดงต่อผู้มีส่วนได้เสียอื่นตามที่บัญญัติไว้ในอนุวรรค 1.2

¹⁶ เป็นที่เข้าใจว่า ในกรณีที่ผู้ส่งออกที่เกี่ยวข้องมีจำนวนมาก คำร้องทั้งฉบับที่เป็นลายลักษณ์อักษรจะจัดเตรียมให้เฉพาะกับผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในสมาชิกผู้ส่งออก หรือสมาคมการค้าที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

6.4 ผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องให้โอกาสในเวลาที่เหมาะสม เมื่อใดก็ตามที่สามารถปฏิบัติได้ แก่ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายที่จะได้เห็นข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกรณีของตน ซึ่งข้อมูลนั้นจะต้องไม่ใช่ข้อมูลที่เป็นความลับตามที่กำหนดไว้ในวรรค 5 และที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ได้ใช้ไปในการได้ส่วนการต่อต้านการทุบตลาด และให้มีโอกาสจัดเตรียมการนำเสนอบนพื้นฐานของข้อมูลนี้

6.5 ข้อมูลใดที่มีลักษณะเป็นความลับ (ตัวอย่างเช่น เพราะข้อมูลดังกล่าวหากเปิดเผยแล้วจะทำให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขันที่สำคัญแก่คู่แข่ง หรือเพราะหากเปิดเผยแล้วจะก่อผลเสียอย่างสำคัญต่อบุคคลซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูล หรือต่อบุคคลซึ่งบุคคลดังกล่าวได้รับข้อมูลมา) หรือข้อมูลซึ่งให้โดยคู่กรณีในการได้ส่วนบนพื้นฐานของความลับจะต้องได้รับการถือปฏิบัติว่าเป็นข้อมูลความลับจากผู้มีอำนาจหน้าที่เมื่อได้แสดงเหตุผลอันควร ข้อมูลดังกล่าวจะต้องไม่ถูกเปิดเผยโดยไม่ได้รับการอนุญาตโดยเจาะจงจากคู่กรณีซึ่งเป็นผู้ยื่นข้อมูล¹⁷

- 6.5.1 ผู้มีอำนาจหน้าที่ต้องเรียกร้องต่อผู้มีส่วนได้เสียซึ่งเสนอข้อมูลที่เป็นความลับ ให้จัดทำรายงานสรุปข้อมูลที่ไม่เป็นความลับจากข้อมูลความลับดังกล่าว รายงานสรุปนี้จะต้องมีรายละเอียดเพียงพอที่จะให้เข้าใจสาระสำคัญของข้อมูลที่เป็นความลับที่ยื่นเสนอนั้นตามสมควร ในพฤติการณ์พิเศษ คู่กรณีดังกล่าวอาจชี้แจงว่า ข้อมูลดังกล่าวไม่สามารถทำรายงานสรุปได้ ในพฤติการณ์พิเศษเช่นว่านั้นให้ทำคำแถลงแจ้งถึงเหตุผลที่ไม่สามารถทำรายงานสรุปได้

¹⁷ สมาชิกจะต้องตระหนักว่า ในอาณาเขตของสมาชิกบางประเทศ อาจจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลความลับตามลำดับชั้นความลับที่แบ่งแยกไว้อย่างกว้าง

6.5.2 ถ้าผู้มีอำนาจหน้าที่พบว่า คำร้องขอข้อมูลที่เป็นความลับนั้นไม่มีเหตุผล และหากว่าผู้ให้ข้อมูลไม่เต็มใจที่จะให้ข้อมูลนั้นเผยแพร่ต่อสาธารณะหรืออนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลในรูปแบบกว้าง ๆ ทัวไปหรือในรูปข้อมูลสรุป ผู้มีอำนาจหน้าที่ก็อาจไม่นำข้อมูลนั้นมาพิจารณาก็ได้ นอกเสียจากว่าจะสามารถแสดงให้เห็นได้จากแหล่งที่เหมาะสมอื่นใดให้เป็นที่พอใจได้ว่าข้อมูลนั้นถูกต้อง¹⁸

6.6 ยกเว้นในพหุติการณ์ที่ระบุไว้ในวรรค 8 ในช่วงระหว่างการไต่สวน ผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องดำเนินการจนพอใจว่าได้รับข้อมูลที่ถูกต้องจากผู้มีส่วนได้เสียเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาหาข้อสรุป

6.7 เพื่อการพิสูจน์ทราบข้อมูลที่ได้รับหรือเพื่อรับข้อมูลในรายละเอียดเพิ่มเติม ผู้มีอำนาจหน้าที่อาจดำเนินการไต่สวนต่อไปในอาณาเขตของสมาชิกอื่นตามที่ต้องการได้ ภายใต้เงื่อนไขว่าผู้ไต่สวนนั้นได้รับความตกลงเห็นชอบของบริษัทที่เกี่ยวข้องนั้น และได้แจ้งแก่ตัวแทนของรัฐบาลของสมาชิكدังกล่าว และเว้นแต่ว่าสมาชิكدังกล่าวได้คัดค้านการไต่สวนนั้น ให้นำวิธีการดำเนินการที่อธิบายไว้ใน ภาคผนวก I มาใช้ในการไต่สวนในอาณาเขตของสมาชิกอื่น ภายใต้บังคับของข้อกำหนดในการรักษาข้อมูลความลับ ผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องสรุปผลการไต่สวนที่มีอยู่หรือเปิดเผยผลการไต่สวนดังกล่าวตามวรรค 9 แก่บริษัทซึ่งเกี่ยวข้องหรืออาจให้ข้อมูลสรุปแก่ผู้ยื่นขอไต่สวน

¹⁸ สมาชิกตกลงกันว่า คำร้องขอเพื่อให้ข้อมูลที่เป็นความลับไม่ควรถูกปฏิเสธโดยอำเภอใจ

6.8 ในกรณีที่ผู้มีส่วนได้เสียฝ่ายใดปฏิเสธที่จะให้เข้าถึงข้อมูลที่เป็น จำเป็น หรือ มิฉะนั้นก็ไม่ให้ข้อมูลที่จำเป็นในการได้สวนภายในช่วงเวลาที่เหมาะสม หรือ ขัดขวางอย่างรุนแรงในการได้สวน การสรุปผลการได้สวนขั้นต้นและขั้นสุดท้าย ว่ามีความผิดหรือไม่มีความผิดอาจทำได้บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงที่มีอยู่ ในการ ใช้บังคับวรรคนี้ให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติในภาคผนวก II

6.9 ก่อนที่จะทำการตัดสินใจขั้นสุดท้าย ผู้มีอำนาจหน้าที่ต้องแจ้งต่อผู้มีส่วน ได้เสียทุกฝ่ายถึงข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญซึ่งอยู่ภายใต้การพิจารณาที่เป็นพื้น ฐานในการตัดสินใจว่าจะใช้มาตรการถาวรหรือไม่ การเปิดเผยดังกล่าวจะต้อง กระทำในเวลาที่เพียงพอแก่กรณีที่จะปกป้องผลประโยชน์ของตน

6.10 โดยกฎแล้ว ผู้มีอำนาจหน้าที่จะกำหนดส่วนเหลือของการทุ่มตลาด เฉพาะรายสำหรับผู้ส่งออกที่ทราบแต่ละราย หรือผู้ผลิตที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ ที่อยู่ภายใต้การได้สวน ในกรณีที่ผู้ส่งออก ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือชนิดของ ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องมีจำนวนมากเกินกว่าที่จะทำการตัดสินใจได้ในทางปฏิบัติ ผู้มี อำนาจหน้าที่อาจจำกัดการตรวจสอบของตนเพียงจำนวนของผู้ที่มีส่วนได้สวนเสีย ตามสมควร หรือจำนวนของผลิตภัณฑ์ตามสมควรอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยการใช้ การสุ่มตัวอย่างทางสถิติที่ทำได้บนพื้นฐานของข้อมูลเท่าที่มีอยู่ของผู้มีอำนาจ หน้าที่ในเวลาที่ทำการคัดเลือก หรือเท่าที่เป็นร้อยละที่มากที่สุดของปริมาณการ ส่งออกจากประเทศที่พิจารณาที่สามารถจะทำการได้สวนโดยมีเหตุผลได้

6.10.1 การคัดเลือก ผู้ส่งออก ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือชนิดของ ผลิตภัณฑ์ใดที่กระทำภายใต้วรรคนี้ ยิ่งจะดีกว่าถ้าในการคัด เลือกดังกล่าวจะทำการปรึกษาหารือกับ และได้รับความเห็น ชอบจากผู้ส่งออก ผู้ผลิต หรือผู้นำเข้าที่เกี่ยวข้องก่อน

6.10.2 ในกรณีที่ผู้มีอำนาจหน้าที่จำกัดการได้สวนของตนตามที่ระบุ ไว้ภายใต้วรรคนี้ อย่างไรก็ตามผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องกำหนด

ส่วนเหลือจากการทุ่มตลาดเฉพาะรายสำหรับผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตรายใดที่ไม่ได้รับการคัดเลือกครั้งแรกแต่ได้ยื่นข้อมูลที่เป็นทันเวลาของการพิจารณาได้ส่วนนั้น เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตมีจำนวนมากจนทำให้การตรวจสอบเฉพาะรายจะเป็นภาระแก่ผู้มีอำนาจหน้าที่เกินสมควรและทำให้การได้ส่วนไม่เสร็จสมบูรณ์ภายในเวลา ทั้งนี้ห้ามมิให้ขัดขวางการให้ความร่วมมือโดยสมัครใจ

6.11 เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ “ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย” ให้รวมถึง

- (1) ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตในต่างประเทศ หรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ที่อยู่ภายใต้การได้ส่วน หรือสมาคมการค้าหรือสมาคมธุรกิจที่มีสมาชิกซึ่งส่วนข้างมากเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ดังกล่าว
- (2) รัฐบาลของสมาชิกผู้ส่งออก และ
- (3) ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันในสมาชิกผู้นำเข้า หรือสมาคมการค้าหรือสมาคมธุรกิจที่สมาชิกซึ่งเป็นส่วนข้างมากได้ทำการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันในอาณาเขตของสมาชิกผู้นำเข้า

รายการนี้จะต้องไม่ตัดสิทธิสมาชิกจากการยินยอมให้คู่กรณีภายในประเทศหรือต่างประเทศนอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ข้างต้นเข้ามาร่วมเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

6.12 ผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องให้โอกาสแก่ผู้ใช้ด้านอุตสาหกรรมของผลิตภัณฑ์ที่ทำการได้ส่วน และผู้แทนองค์การผู้บริโภคในกรณีที่ผลิตภัณฑ์นั้นปกติทำการจำหน่ายในระดับขายปลีก ที่จะให้ข้อมูลซึ่งเกี่ยวข้องกับการได้ส่วนในเรื่องการทุ่มตลาด เรื่องความเสียหายและความสัมพันธ์ระหว่างการทุ่มตลาดและความเสียหาย

6.13 ผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องคำนึงตามสมควรถึงความยากลำบากใด ๆ ที่คู่กรณีที่มีส่วนได้ส่วนเสียจะต้องประสบ โดยเฉพาะกรณีของบริษัทขนาดเล็กในการให้ข้อมูลตามที่ได้รับการร้องขอ และจะต้องให้ความช่วยเหลือใด ๆ เท่าที่จะทำได้

6.14 วิธีดำเนินการที่กำหนดไว้ข้างต้นไม่ได้มุ่งหมายเพื่อมิให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกดำเนินการโดยฉับไว ในส่วนที่เกี่ยวกับการเริ่มต้นการไต่สวนไปจนถึงการตัดสินผลขั้นต้นหรือขั้นสุดท้าย ไม่ว่าจะมีความผิดหรือไม่มีความผิด หรือมิให้ใช้มาตรการชั่วคราวหรือมาตรการถาวร โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของความตกลงนี้

ข้อ 7

มาตรการชั่วคราว

7.1 มาตรการชั่วคราวอาจนำมาใช้เฉพาะ หาก

- (1) ได้เริ่มต้นการไต่สวนโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อ 5 โดยประกาศต่อสาธารณะในเรื่องดังกล่าว และได้เปิดโอกาสอย่างเพียงพอแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่จะยื่นข้อมูลและให้ข้อคิดเห็น
- (2) การตัดสินยืนยันขั้นต้น พบว่ามีการทุ่มตลาดและความเสียหายที่ตามมาต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศจริง และ
- (3) ผู้มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตัดสินว่ามาตรการดังกล่าวมีความจำเป็นเพื่อป้องกันความเสียหายที่เกิดขึ้นในระหว่างการไต่สวน

7.2 มาตรการชั่วคราวอาจกำหนดในรูปของอากรชั่วคราว หรือยิ่งจะดีกว่าหากกำหนดในรูปของหลักทรัพย์ โดยวางหลักทรัพย์ไว้เป็นเงินสดหรือพันธบัตร ในจำนวนเท่ากับอากรต่อต้านการทุ่มตลาดที่ได้ประมาณการไว้ชั่วคราว และไม่มากกว่าส่วนเหลือของการทุ่มตลาดที่ประมาณการไว้ชั่วคราว การงดการประเมินภายในเป็นมาตรการชั่วคราวที่เหมาะสม ถ้าอากรปกติและจำนวนที่ประมาณการไว้

ของอาคารต่อต้านการทุบตลาดได้ถูกกำหนดไว้ และตราบที่การเรียกเก็บอากรตามที่ประเมินราคาไว้อยู่ภายใต้เงื่อนไขเดียวกับมาตรการชั่วคราวอื่น

7.3 มาตรการชั่วคราวจะต้องไม่นำมาใช้ก่อน 60 วัน นับจากวันที่เริ่มดำเนินการได้สวน

7.4 การใช้มาตรการชั่วคราวจะต้องจำกัดในช่วงเวลาที่สั้นที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยไม่นานเกินกว่า 4 เดือน หรือตามที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตัดสินใจตามที่ได้มีการร้องขอจากผู้ส่งออกซึ่งเป็นผู้แทนที่มีสัดส่วนข้างมากของการค้าที่เกี่ยวข้อง การใช้มาตรการดังกล่าวจะต้องไม่เกินกว่า 6 เดือน เมื่อผู้มีอำนาจหน้าที่ได้ตรวจสอบในช่วงระหว่างการได้สวนว่า อาคารที่เก็บในอัตราต่ำกว่าส่วนเหลือของการทุบตลาดเพียงพอที่จะทำให้ความเสียหายหมดไปหรือไม่ ช่วงเวลาของมาตรการชั่วคราวเหล่านี้อาจเป็น 6 และ 9 เดือน ได้ตามลำดับ

7.5 การบังคับใช้มาตรการชั่วคราวให้เป็นไปตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของข้อ 9

ข้อ 8

การทำความตกลงยอมรับเงื่อนไขด้านราคา

8.1 การดำเนินการได้สวนอา¹⁹ หยุตรหรือสิ้นสุด โดยไม่ได้กำหนดมาตรการชั่วคราว หรือเรียกเก็บอากรต่อต้านการทุบตลาดก็ได้เมื่อได้รับการทำความตกลงยอมรับเงื่อนไขโดยสมัครใจจากผู้ส่งออกใดที่จะปรับราคาหรือระงับการส่งออกมายังเขตพื้นที่ที่กล่าวถึงในราคาที่เป็นการทุบตลาด ทั้งนี้เพื่อให้ผู้มีอำนาจหน้าที่พอใจว่าผลเสียหายอันเกิดจากการทุบตลาดได้ถูกขจัดไปแล้ว

¹⁹ คำว่า “อาจ” ต้องไม่ถูกตีความว่าเป็น การยินยอมให้ดำเนินการได้สวนไปพร้อมกับการทำความตกลงด้านราคา ยกเว้นตามที่ได้บัญญัติไว้ในวรรค 4

ราคาที่เพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากการทำความตกลงดังกล่าว จะต้องไม่สูงเกินกว่าความจำเป็นที่จะทำให้ส่วนเหลือการค้าหมดไป เป็นสิ่งที่พึงปรารถนาที่จะทำให้ราคาเพิ่มสูงขึ้นในอัตราที่ต่ำกว่าส่วนเหลือการค้า หากการเพิ่มขึ้นของราคาดังกล่าวจะเพียงพอที่จะทำให้ความเสียหายของอุตสาหกรรมภายในประเทศหมดสิ้นไป

8.2 ความตกลงด้านราคาจะไม่ถูกแสวงหาจากผู้ส่งออก หรือโดยการยอมรับจากผู้ส่งออก นอกจากว่าผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกผู้นำเข้าได้ตัดสินใจข้อพิจารณาเบื้องต้นพบว่าการทุ่มตลาด และความเสียหายเกิดขึ้นจากการทุ่มตลาดดังกล่าวจริง

8.3 การเสนอขอทำความตกลงไม่จำเป็นต้องได้รับการยอมรับ หากผู้มีอำนาจหน้าที่พิจารณาว่าการยอมรับนั้นไม่สามารถปฏิบัติได้ ตัวอย่างเช่น ถ้าจำนวนของผู้ส่งออกที่เป็นจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นมีมากเกินไป หรือด้วยเหตุผลอื่น ๆ รวมทั้งเหตุผลด้านนโยบายทั่วไป ถ้ามีกรณีเช่นนี้เกิดขึ้นและสามารถกระทำได้ในทางปฏิบัติ ผู้มีอำนาจหน้าที่ต้องแจ้งเหตุผลให้แก่ผู้ส่งออก ผู้ส่งออกพิจารณาได้ว่าการยอมรับทำความตกลงไม่เหมาะสม และหากเป็นไปได้จะต้องให้โอกาสแก่ผู้ส่งออกที่จะให้ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวด้วย

8.4 เมื่อมีการยอมรับให้ทำความตกลง การได้ส่วนเรื่องการทุ่มตลาดและเรื่องความเสียหายจะต้องทำให้เสร็จสมบูรณ์ถ้าผู้ส่งออกประสงค์หรือผู้มีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจเช่นนั้น ในกรณีดังกล่าวหากตัดสินใจว่าไม่มีการทุ่มตลาดหรือไม่มี ความเสียหายเกิดขึ้น ความตกลงจะสิ้นสุดโดยอัตโนมัติ ยกเว้นแต่ในกรณีที่การตัดสินใจดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นผลจากความตกลงด้านราคาที่มีอยู่ กรณีเช่นนี้ผู้มีอำนาจหน้าที่อาจกำหนดให้ความตกลงยังคงมีผลอยู่ต่อไปในช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลงนี้ ในกรณีที่มีการตัดสินใจว่ามีการทุ่มตลาดและความเสียหาย ความตกลงที่ยอมรับดังกล่าวจะยังคงมีผลใช้ต่อไปโดยสอดคล้องกับเงื่อนไขและบทบัญญัติของความตกลงนี้

8.5 ความตกลงด้านราคาอาจได้รับการเสนอแนะจากผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกผู้นำเข้า แต่ผู้ส่งออกจะไม่ถูกบังคับให้มีการยอมรับทำความตกลงดังกล่าว ข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ส่งออกที่ไม่เสนอขอทำความตกลงดังกล่าวหรือไม่ยอมรับคำเชิญให้ทำความตกลงนี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อการพิจารณากรณีนี้ อย่างไรก็ตาม ผู้มีอำนาจหน้าที่มีอิสระที่จะตัดสินว่า การคุกคามให้เกิดความเสียหายมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นจริงหากยังคงมีผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ท่วมตลาดต่อไป

8.6 ผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกผู้นำเข้าอาจกำหนดให้ผู้ส่งออกใด ๆ ที่ยอมรับทำความตกลงต้องแจ้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำให้ความตกลงบรรลุผลเป็นระยะ ๆ และอนุญาตให้ทำการตรวจสอบข้อมูลในเรื่องนี้ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนการทำความตกลง ผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกผู้นำเข้าอาจดำเนินการที่รวดเร็วที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลงนี้ โดยอาจกำหนดมาตรการชั่วคราวขึ้นโดยทันทีทันใดโดยใช้ข้อมูลที่ดีที่สุดที่มีอยู่ ในกรณีดังกล่าวนี้อากรขั้นสุดท้ายอาจถูกเรียกเก็บกับผลิตภัณฑ์ซึ่งนำเข้ามาเพื่อการบริโภคไม่เกินกว่า 90 วันก่อนวันที่มีการกำหนดใช้มาตรการชั่วคราวดังกล่าวโดยสอดคล้องกับความตกลงนี้ ยกเว้นแต่การประเมินเรียกเก็บอากรย้อนหลังดังกล่าวจะต้องไม่นำมาใช้กับผลิตภัณฑ์นำเข้าที่เข้ามาก่อนที่จะมีการฝ่าฝืนความตกลงนั้น

ข้อ 9

การกำหนดและการเรียกเก็บอากรต่อต้านการท่วมตลาด

9.1 คำตัดสินว่าจะกำหนดอากรต่อต้านการท่วมตลาดหรือไม่ในกรณีที่ข้อกำหนดทั้งหมดในการกำหนดอากรได้ลุล่วงไปแล้ว และคำตัดสินว่าจำนวนอากรต่อต้านการท่วมตลาดที่จะเรียกเก็บควรเป็นจำนวนเต็มหรือต่ำกว่าส่วนเหลือของการท่วมตลาด เป็นคำตัดสินที่กระทำโดยผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกผู้นำเข้า เป็นที่ปรารถนาว่า การเรียกเก็บอากรจะอนุญาตให้กระทำได้ในอาณาเขตของสมาชิกทั้งหมด และอัตราอากรควรต่ำกว่าส่วนเหลือของการท่วมตลาดถ้าการเรียกเก็บอากรในอัตราค่าก่วานี้เพียงพอที่จะทำให้ความเสียหายของอุตสาหกรรมภายในหมดสิ้นไป

9.2 เมื่อมีการกำหนดอากรต่อต้านการทุ่มตลาดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ใด อากรต่อต้านการทุ่มตลาดดังกล่าวจะต้องเรียกเก็บในจำนวนที่เหมาะสมในแต่ละกรณี บนหลักการที่ไม่เลือกปฏิบัติกับการนำเข้าของผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจากทุกแหล่งผลิตที่พบว่าการทุ่มตลาดและก่อให้เกิดความเสียหาย ยกเว้นเมื่อการนำเข้าจากแหล่งผลิตเหล่านั้นซึ่งได้มีการทำความตกลงด้านราคาภายใต้เงื่อนไขของความตกลงนี้ได้เป็นที่ยอมรับ ผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องระบุชื่อผู้ที่จัดส่งผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเข้ามา อย่างไรก็ตามถ้าผู้จัดส่งมีหลายรายจากประเทศเดียวและไม่สามารถระบุชื่อทุกรายได้ในทางปฏิบัติ ผู้มีอำนาจหน้าที่อาจระบุเฉพาะประเทศผู้จัดส่งที่เกี่ยวข้องเท่านั้น ถ้ามีผู้จัดส่งเข้ามาหลายรายจากประเทศที่เกี่ยวข้องมากกว่าหนึ่งประเทศ ผู้มีอำนาจหน้าที่อาจระบุชื่อผู้จัดส่งที่เกี่ยวข้องทั้งหมดหรือหากไม่สามารถปฏิบัติได้ก็ระบุชื่อประเทศผู้จัดส่งที่เกี่ยวข้องทั้งหมดอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

9.3 จำนวนอากรต่อต้านการทุ่มตลาดจะต้องไม่เกินส่วนเหลือการทุ่มตลาดที่คำนวณขึ้นมาภายใต้ ข้อ 2

9.3.1 เมื่อจำนวนอากรต่อต้านการทุ่มตลาดได้ทำการประเมินมูลค่าบนพื้นฐานการคำนวณแบบมีผลย้อนหลัง การตัดสินใจเรียกชำระหนี้ขั้นสุดท้ายของอากรต่อต้านการทุ่มตลาดจะต้องกระทำโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ปกติจะต้องภายใน 12 เดือน และไม่ว่ากรณีใดจะไม่เกิน 18 เดือน หลังจากวันที่ได้มีการร้องขอให้ทำการประเมินมูลค่าขั้นสุดท้ายของจำนวนอากรต่อต้านการทุ่มตลาด²⁰ การจ่ายเงินคืนใด ๆ จะต้องกระทำโดยทันที และปกติ

²⁰ เป็นที่เข้าใจว่า การปฏิบัติตามเวลาที่จำกัดตามที่กำหนดไว้ในอนุวรรกนี้ และอนุวรรก 3.2 อาจเป็นไปได้ ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์นี้อยู่ในขั้นตอนการทบทวนของศาล

ต้องไม่เกิน 90 วัน ตั้งแต่เมื่อมีคำตัดสินให้จำหน่ายหุ้นสุดท้าย ตามที่ระบุในอนุวรรคนี้ ในกรณีใด ๆ ก็ตาม เมื่อไม่มีการคืนเงิน ภายใน 90 วัน ผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องให้คำอธิบายหากมีการร้องขอดังกล่าว

9.3.2 เมื่อจำนวนของอากรต่อต้านการทุ่มตลาดได้ประเมินมูลค่าบนพื้นฐานของการคำนวณแบบคาดการณ์ไปข้างหน้า ให้มีการคืนอากรที่จ่ายเกินส่วนเหลือของการทุ่มตลาดโดยพลันเมื่อมีการร้องขอ การคืนอากรดังกล่าวที่จ่ายไว้เกินกว่าส่วนเหลือของการทุ่มตลาดที่เป็นจริง โดยปกติจะต้องกระทำภายใน 12 เดือน และไม่ว่าในกรณีใด ๆ จะต้องไม่เกิน 18 เดือน หลังจากวันที่ผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ที่ถูกเรียกเก็บอากรต่อต้านการทุ่มตลาดได้ร้องขอให้คืนอากร พร้อมทั้งยื่นแสดงหลักฐานสนับสนุนตามสมควร การคืนอากรที่ได้รับความเห็นชอบแล้วโดยปกติควรกระทำภายในเวลา 90 วัน เมื่อมีคำตัดสินให้คืนอากรข้างต้น

9.3.3 ในการตัดสินว่าควรจะคืนอากรหรือไม่และในจำนวนเท่าไร เมื่อได้คำนวณราคาส่งออกขึ้นตามวรรค 3 ของข้อ 2 ผู้มีอำนาจหน้าที่ควรจะคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในมูลค่าปกติ การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ของต้นทุนที่เกิดขึ้นในระหว่างการนำเข้า และการจำหน่ายต่อ และการเคลื่อนไหวใด ๆ ในราคาที่จำหน่ายต่อ ซึ่งต่อมาสะท้อนให้เห็นในรูปของราคาจำหน่าย และควรจะคำนวณราคาส่งออกโดยไม่หักจำนวนของอากรต่อต้านการทุ่มตลาดที่จ่ายให้เมื่อได้มีการแสดงหลักฐานบริบูรณ์พอที่จะลงความเห็นได้แน่นอนข้างต้น

9.4 เมื่อผู้มีอำนาจหน้าที่ได้จำกัดการตรวจสอบของคนตามความในประโยคที่สองของวรรค 10 ของข้อ 6 อากรต่อต้านการทุ่มตลาดใด ๆ ที่เรียกเก็บจากการนำเข้ากับผู้ส่งออกหรือผู้ผลิต ซึ่งไม่รวมอยู่ในการตรวจสอบนี้ จะต้องไม่เกิน :

- (1) ส่วนเหลือของการทุ่มตลาดที่เฉลี่ยโดยถ่วงน้ำหนักที่คำนวณขึ้นในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ส่งออก หรือผู้ผลิตที่ได้คัดเลือก หรือ
- (2) ในกรณีที่มีการขายชำระหนี้ของอากรต่อต้านการทุ่มตลาดได้คำนวณบนพื้นฐานของมูลค่าปกติที่คาดการณ์ไปข้างหน้า ส่วนแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของมูลค่าปกติจากผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตที่คัดเลือกแล้ว กับราคาส่งออกของผู้ส่งออก หรือผู้ผลิตที่ไม่ได้ตรวจสอบเฉพาะราย

ภายใต้เงื่อนไขที่ว่า เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ ผู้มีอำนาจหน้าที่ต้องไม่คำนึงถึงส่วนเหลือที่เป็นศูนย์และที่เป็นเกณฑ์ขั้นต่ำและส่วนเหลือที่กำหนดขึ้นภายใต้พฤติการณ์ที่ระบุไว้ในวรรค 8 ของข้อ 6 ผู้มีอำนาจหน้าที่ต้องใช้อากรเฉพาะรายหรือมูลค่าปกติกับการนำเข้าจากผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตใด ๆ ที่ไม่ได้รวมอยู่ในการตรวจสอบ ซึ่งได้ให้ข้อมูลที่จำเป็นในช่วงระหว่างการไต่สวนตามที่กำหนดไว้ในอนุวรรค 10.2 ของข้อ 6

9.5 หากผลิตภัณฑ์หนึ่งตกที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขการถูกเรียกเก็บอากรต่อต้านการทุ่มตลาดในสมาชิกผู้นำเข้า ผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องดำเนินการพิจารณาบททวนโดยพลันเพื่อความมุ่งประสงค์ในการตัดสินใจส่วนเหลือของการทุ่มตลาดแต่ละรายสำหรับผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตรายใด ๆ ในประเทศผู้ส่งออกนั้น ซึ่งไม่ได้ทำการส่งออกผลิตภัณฑ์นั้นเข้ามายังสมาชิกผู้นำเข้าในช่วงระหว่างการไต่สวน ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไขว่าผู้ส่งออกและผู้ผลิตเหล่านี้สามารถแสดงให้เห็นว่าตนไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตรายใด ๆ ในประเทศผู้ส่งออก ซึ่งถูกเรียกเก็บอากรต่อต้านการทุ่มตลาดในผลิตภัณฑ์นั้น การพิจารณาบททวนดังกล่าวจะต้องริเริ่มขึ้นและดำเนินโดยรีบเร่ง โดยเปรียบเทียบกับค่าประเมินมูลค่าอากรและการดำเนินการบททวนโดยปกติในสมาชิกผู้นำเข้า จะไม่มีการเรียกเก็บอากรต่อต้านการทุ่มตลาดจากการนำเข้าของผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตดังกล่าวในขณะที่มีการบททวน อย่างไรก็ตาม ผู้มีอำนาจหน้าที่อาจงดการประเมิน และ/หรือขอให้วางหลักประกันเพื่อให้แน่ใจว่าหากการพิจารณาบททวนนี้มีผลให้มี

การตัดสินใจการทุ่มตลาดของผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกดังกล่าว ก็สามารถเรียกเก็บอากรต่อต้านการทุ่มตลาดย้อนหลังไปถึงวันที่ได้เริ่มต้นการทบทวนได้

ข้อ 10

การมีผลย้อนหลัง

10.1 ให้มีการใช้มาตรการชั่วคราวและอากรต่อต้านการทุ่มตลาดเฉพาะกับผลิตภัณฑ์ซึ่งนำเข้ามาเพื่อการบริโภคในช่วงเวลาหลังจากที่คำตัดสินตามวรรค 1 ของข้อ 7 และวรรค 1 ของข้อ 9 ตามลำดับมีผลใช้บังคับแล้ว ภายใต้ข้อยกเว้นที่ระบุไว้ในข้อนี้

10.2 เมื่อมีคำตัดสินขั้นสุดท้ายในเรื่องความเสียหาย (แต่ไม่ใช่ในเรื่องการคุกคามให้เกิดความเสียหาย หรืออุปสรรคที่ทำให้เกิดการล่าช้าในการก่อตั้งอุตสาหกรรมอย่างชัดเจน) หรือในกรณีเมื่อมีคำตัดสินขั้นสุดท้ายในเรื่องการคุกคามให้เกิดความเสียหาย ในกรณีที่ผลจากผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ทุ่มตลาดนั้น จะนำไปสู่การตัดสินว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นในกรณีที่ไม่มีมาตรการชั่วคราว อาจกำหนดอากรต่อต้านการทุ่มตลาดให้มีผลย้อนหลังได้สำหรับช่วงเวลาซึ่งมีการใช้มาตรการชั่วคราว ถ้ามี

10.3 หากอากรต่อต้านการทุ่มตลาดขั้นสุดท้ายสูงกว่าอากรขั้นต้นที่ได้จ่ายไปแล้วหรือที่จะต้องจ่าย หรือสูงกว่าจำนวนที่ได้ประมาณไว้เพื่อความมุ่งประสงค์ของการวางหลักประกัน ส่วนต่างของอัตราจะไม่ถูกเรียกเก็บอีก แต่หากอัตราขั้นสุดท้ายต่ำกว่าอากรที่จ่ายไปแล้วหรือที่จะต้องจ่าย หรือต่ำกว่าจำนวนที่ประมาณไว้เพื่อความมุ่งประสงค์ของการวางหลักประกัน ส่วนต่างของอัตราจะต้องคืนให้หรือให้คำนวณอัตราอากรใหม่แล้วแต่กรณี

10.4 ยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในวรรค 2 เมื่อมีคำตัดสินว่ามีการคุกคามให้เกิดความเสียหายหรือมีอุปสรรคทำให้เกิดความล่าช้าอย่างชัดเจน (แต่ความเสียหายยังไม่เกิดขึ้น) อากรต่อต้านการทุ่มตลาดขั้นสุดท้ายอาจจะถูกกำหนดขึ้นเฉพาะนับจากวันที่มีคำตัดสินว่ามีการคุกคามให้เกิดความเสียหายหรือมี

อุปสรรคให้เกิดความล่าช้าอย่างชัดเจนขึ้นเท่านั้น และเงินประกันใดที่ได้วางไว้ในช่วงที่มีการใช้มาตรการชั่วคราวจะต้องคืนให้ และพันธบัตรใดๆ จะต้องไถ่ถอนคืนให้โดยรวดเร็ว

10.5 ในกรณีที่คำตัดสินขั้นสุดท้ายไม่พบความผิด เงินประกันที่ได้เรียกเก็บไว้ในช่วงการใช้มาตรการชั่วคราว จะต้องจ่ายคืนให้ และต้องไถ่ถอนพันธบัตรคืนโดยรวดเร็ว

10.6 อากรต่อต้านการทุ่มตลาดขั้นสุดท้ายอาจถูกเรียกเก็บกับผลิตภัณฑ์ซึ่งเข้ามาเพื่อการบริโภคไม่เกิน 90 วัน ก่อนวันที่ได้ใช้มาตรการชั่วคราว เมื่อผู้มีอำนาจหน้าที่ตัดสินว่าผลิตภัณฑ์ที่ทำการทุ่มตลาดนั้น

- (1) ได้มีการทุ่มตลาดในอดีตซึ่งก่อให้เกิดความเสียหาย หรือผู้นำเข้าตระหนักหรือควรจะตระหนักถึงการทุ่มตลาดของผู้ส่งออก และการทุ่มตลาดดังกล่าวนี้ อาจก่อความเสียหายขึ้น และ
- (2) มีความเสียหายเกิดขึ้นจากผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ทุ่มตลาดเป็นจำนวนมากในช่วงเวลาสั้นๆ โดยเปรียบเทียบ ซึ่งเมื่อพิจารณาในแง่ของช่วงจังหวะเวลาและปริมาณผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ทุ่มตลาด และพฤติการณ์ด้านอื่น ๆ (เช่น สดักกองเหลือของผลิตภัณฑ์ที่นำเข้าเพิ่มปริมาณขึ้นอย่างรวดเร็ว) มีแนวโน้มว่าจะลบล้างอย่างรุนแรงซึ่งผลของการที่จะเรียกเก็บอากรต่อต้านการทุ่มตลาดขั้นสุดท้าย ภายใต้เงื่อนไขว่าผู้นำเข้าที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับโอกาสที่จะแสดงข้อคิดเห็นด้วย

10.7 หลังการริเริ่มการไต่สวนแล้ว ผู้มีอำนาจหน้าที่อาจดำเนินการ เช่น การงดการประเมินมูลค่าที่อาจจำเป็นเพื่อเรียกเก็บอากรต่อต้านการทุ่มตลาดย้อนหลังตามที่ได้กำหนดไว้ในวรรค 6 เมื่อมีหลักฐานอย่างเพียงพอแสดงว่าได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามวรรคดังกล่าวครบถ้วนแล้ว

10.8 จะไม่มีการเรียกเก็บอากรให้มีผลย้อนหลังตามวรรค 6 กับผลิตภัณฑ์ที่เข้ามาเพื่อการบริโภคก่อนวันที่ได้ริเริ่มการได้ส่วนแล้ว

ข้อ 11

ระยะเวลาและการทบทวนอากรต่อต้านการทุ่มตลาดและการทำ ความตกลงด้านราคา

11.1 อากรต่อต้านการทุ่มตลาดจะยังคงมีผลอยู่เฉพาะตราบเท่าที่และเท่าที่มีความจำเป็นเพื่อตอบโต้การทุ่มตลาด ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดความเสียหาย

11.2 ผู้มีอำนาจหน้าที่ต้องพิจารณาทบทวนถึงความจำเป็นที่จะยังคงเรียกเก็บอากรต่อไป ในกรณีที่มิเหตุอันควรโดยการริเริ่มเองของผู้มีอำนาจหน้าที่หรือภายใต้เงื่อนไขว่าเวลาได้ผ่านพ้นไปตามสมควรตั้งแต่มีการเก็บอากรต่อต้านการทุ่มตลาดขั้นสุดท้ายแล้ว ตามที่ได้มีการร้องขอจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียใดซึ่งยื่นข้อมูลที่เป็นหลักเป็นฐานที่ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการทบทวน²¹ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องมีสิทธิที่จะเรียกร้องต่อผู้มีอำนาจหน้าที่ให้ตรวจสอบว่าการเรียกเก็บอากรต่อไปยังมีความจำเป็นเพื่อชดเชยการทุ่มตลาดหรือไม่ ความเสียหายนี้จะมีแนวโน้มว่าจะยังคงมีอยู่ต่อไปหรือเกิดขึ้นอีกหากมีการยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงอากรหรือไม่ หรือทั้งสองอย่างหากจากการพิจารณาทบทวนภายใต้วรรคนี้ ผู้มีอำนาจหน้าที่ตัดสินว่าอากรต่อต้านการทุ่มตลาดไม่มีเหตุผลความจำเป็นอีกต่อไป การเรียกเก็บอากรจะต้องยุติโดยทันที

11.3 แม้ว่าจะมีบทบัญญัติของวรรค 1 และวรรค 2 อากรต่อต้านการทุ่มตลาดขั้นสุดท้ายใดๆ จะต้องสิ้นสุดในวันที่ไม่เกิน 5 ปีจากที่ได้มีการเรียก

²¹ การตัดสินใจการชำระหนี้ขั้นสุดท้ายของอากรต่อต้านการทุ่มตลาดตามที่ระบุไว้ในวรรค 3 ของข้อ 9 โดยตัวเองแล้วจะไม่ก่อให้เกิดการทบทวนตามความหมายของข้อนี้

เก็บอากรนั้น (หรือนับจากวันที่ทำการทบทวนครั้งสุดท้ายได้วรรค 2 ถ้าการทบทวนนั้นครอบคลุมทั้งเรื่องการทุ้มตลาดและเรื่องความเสียหายหรือจากวันที่ทบทวนภายใต้วรรคนี้) นอกจากว่าในการทบทวนซึ่งได้เริ่มก่อนวันที่ผู้มีอำนาจหน้าที่เอง หรือจากการร้องขออย่างเป็นทางการโดยอุตสาหกรรมหรือในนามของอุตสาหกรรมภายในในช่วงเวลาตามสมควร ผู้มีอำนาจหน้าที่ได้ตัดสินใจว่าการเลิกเก็บอากรจะมีแนวโน้มทำให้การทุ้มตลาดและความเสียหาย²² ยังคงมีอยู่ต่อไปหรือเกิดขึ้นอีก อากรนี้อาจยังคงมีผลต่อในช่วงระหว่างรอผลการทบทวนดังกล่าว

11.4 ให้นำบทบัญญัติตามข้อ 6 เกี่ยวกับหลักฐานและวิธีดำเนินการมาใช้บังคับในการทบทวนใด ๆ ที่กระทำภายใต้ข้อนี้ การทบทวนดังกล่าวใด ๆ จะต้องดำเนินการโดยรวดเร็วและปกติจะต้องเสร็จสิ้นภายใน 12 เดือน นับจากวันที่เริ่มต้นการทบทวน

11.5 บทบัญญัติของข้อนี้จะต้องปรับใช้โดยอนุโลมกับการยอมรับให้ทำความตกลงด้านราคาภายใต้ข้อ 8

ข้อ 12

การประกาศต่อสาธารณะและคำชี้แจงผลการตัดสินใจ

12.1 เมื่อผู้มีอำนาจหน้าที่พึงพอใจว่ามีหลักฐานเพียงพอที่จะเป็นเหตุผลสนับสนุนการเริ่มต้นได้สวนการต่อต้านการทุ้มตลาดตามข้อ 5 สมาชิกหรือสมาชิกทั้งหลายซึ่งผลิตภัณฑ์ของตนถูกได้สวน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ซึ่งเป็นที่ทราบของผู้มีอำนาจหน้าที่ว่ามีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับการนี้ จะได้รับการแจ้งให้ทราบ และการประกาศต่อสาธารณะ

²² เมื่อจำนวนของอากรต่อต้านการทุ้มตลาดได้ประเมินมูลค่าบนพื้นฐานที่มีผลย้อนหลังของคำตัดสินที่จะไม่เรียกเก็บอากรจากการประเมินอากรครั้งสุดท้าย ภายใต้อนุวรรค 3.1 ของข้อ 9 โดยตัวมันเองแล้วจะต้องไม่กำหนดให้ผู้มีอำนาจหน้าที่เลิกการเก็บอากรขั้นสุดท้าย

12.1.1 คำประกาศต่อสาธารณะในการเริ่มต้นการไต่สวน ต้องประกอบด้วยข้อมูลเพียงพอต่อไปนี้หรือมิฉะนั้นจะต้องจัดทำเป็นรายงานต่างหาก²³

- (1) ชื่อประเทศผู้ส่งออกนั้นหรือประเทศผู้ส่งออกเหล่านั้นและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง
- (2) วันที่เริ่มต้นการไต่สวน
- (3) มูลฐานการกล่าวหาการทุ่มตลาดในคำร้อง
- (4) บทสรุปของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีการกล่าวหาว่าได้เกิดความเสียหาย
- (5) ที่อยู่ซึ่งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะต้องส่งไปแจ้งสถานะของตนในกรณีนี้
- (6) ข้อจำกัดด้านเวลาให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเสนอข้อคิดเห็น

12.2 ต้องมีการประกาศต่อสาธารณะให้ทราบถึงคำตัดสินขั้นต้นหรือขั้นสุดท้ายใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นคำตัดสินว่ามีความผิดหรือไม่มีความผิด คำตัดสินใด ๆ ที่ยอมรับความตกลงตามข้อ 8 การสิ้นสุดของความตกลงดังกล่าว และการเลิกเก็บอากรต่อต้านการทุ่มตลาดขั้นสุดท้าย การประกาศแต่ละเรื่องดังกล่าวนี้หรืออาจแยกทำเป็นรายงานต่างหากได้ จะต้องระบุรายละเอียดที่เพียงพอในการวินิจฉัยข้อเท็จจริงและข้อสรุปในทุกประเด็นของข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ไต่สวนพิจารณาว่าสำคัญ การประกาศและรายงานทั้งหมดดังกล่าวนี้จะต้องส่งไปยังสมาชิกนั้นหรือสมาชิกเหล่านั้นซึ่งผลิตภัณฑ์ของตนถูกตัดสินหรือให้ทำความตกลงดังกล่าว และส่งไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นที่ทราบว่ามีผลประโยชน์ในกรณีนี้ด้วย

²³ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ให้ข้อมูลและคำชี้แจงแยกในรายงานต่างหากภายใต้บทบัญญัติของวรรคนี้ ผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องประกันว่ารายงานดังกล่าวมีอยู่พร้อมที่จะเผยแพร่แก่สาธารณะ

12.2.1 การประกาศต่อสาธารณะในการกำหนดมาตรการชั่วคราว หรือมิฉะนั้นจะต้องจัดทำเป็นรายงานแยกต่างหาก จะต้องมีการอธิบายในรายละเอียดเพียงพอเพื่อการตัดสินใจขั้นต้นในเรื่อง การท่วมตลาดและความเสียหาย และต้องอ้างถึงเรื่องราวที่เป็น ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายซึ่งนำไปสู่ข้อโต้แย้งที่ถูกละเลย หรือถูกปฏิเสธ โดยคำนึงถึงข้อกำหนดในการรักษาข้อมูล ความลับตามสมควร การประกาศหรือรายงานกำหนด มาตรการชั่วคราวดังกล่าว จะต้องประกอบด้วยเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะดังนี้

- (1) ชื่อของผู้จัดส่งให้ หรือเมื่อไม่สามารถระบุได้ในทาง ปฏิบัติก็อาจระบุชื่อของประเทศที่จัดส่งให้ที่เกี่ยวข้อง
- (2) คำอธิบายถึงลักษณะของผลิตภัณฑ์ซึ่งเพียงพอเพื่อ วัตถุประสงค์ทางศุลกากร
- (3) ส่วนเหลือของการท่วมตลาดที่กำหนดขึ้นและคำอธิบาย อย่างสมบูรณ์ถึงเหตุผลของวิธีการที่ใช้ในการคำนวณ และการเปรียบเทียบระหว่างราคาส่งออกกับมูลค่าปกติ ภายใต้อำนาจ 2
- (4) การพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเรื่องความเสียหายที่ กำหนดไว้ในข้อ 3
- (5) เหตุผลสำคัญที่นำไปสู่การตัดสินใจ

12.2.2 การประกาศในเรื่องผลสรุปหรือการระงับการไต่สวนในกรณี ที่ การตัดสินใจพบว่ามีมูลความจริง เพื่อให้มีการเรียกเก็บอากรขึ้น สุดท้าย หรือการยอมรับให้ทำความตกลงด้านราคา ต้อง ประกอบด้วยข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่เป็นข้อเท็จจริงและ

ข้อกำหนด และเหตุผลซึ่งนำไปสู่การกำหนดมาตรการขั้นสุดท้าย หรือการยอมรับให้ทำความตกลงด้านราคา หรือมิฉะนั้นจะต้องจัดให้เป็นรายงานแยกต่างหาก ทั้งนี้โดยคำนึงถึงข้อกำหนดในการรักษาข้อมูลความลับตามสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกาศและรายงานต้องประกอบด้วยข้อมูลที่อธิบายในอนุวรรค 2.1 และเหตุผลที่ยอมรับหรือปฏิเสธข้อโต้แย้งที่เกี่ยวข้อง หรือข้อเรียกร้องสิทธิซึ่งกระทำโดยผู้ส่งออก และผู้นำเข้า และพื้นฐานของการตัดสินใจใด ๆ ที่ให้ภายใต้อนุวรรค 10.2 ของข้อ 6

12.2.3 การประกาศต่อสาธารณะ เรื่องการยุติหรือระงับการไต่สวน หลังจากที่มีการยอมรับให้ทำความตกลงตามข้อ 8 ต้องรวมถึงส่วนที่ไม่เป็นข้อมูลความลับของความตกลงนี้ หรือมิฉะนั้นจะต้องทำเป็นรายงานแยกต่างหาก

12.3 บทบัญญัติของข้อนี้ต้องปรับใช้โดยอนุโลมกับการเริ่มต้นและการสรุปผลการทบทวนตามข้อ 11 และใช้โดยอนุโลมกับการตัดสินใจภายใต้ข้อ 10 เพื่อเรียกเก็บภาษีย้อนหลังด้วย

ข้อ 13

การทบทวนของศาล

สมาชิกแต่ละราย ซึ่งกฎหมายภายในประเทศได้มีบทบัญญัติในเรื่องมาตรการต่อต้านการทุ่มตลาดจะต้องดำรงไว้ซึ่งระบบศาล อนุญาโตตุลาการ หรือศาลพิเศษในทางปกครอง หรือจัดให้มีวิธีพิจารณาความเพื่อความมุ่งประสงค์ อาทิเช่น การทบทวนการดำเนินการของฝ่ายบริหารที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจขั้นสุดท้าย และการทบทวนการตัดสินใจตามความหมายของข้อ 11 โดยพลัน ระบบศาลหรือวิธีพิจารณาความดังกล่าวจะต้องเป็นอิสระจากหน่วยงานที่รับผิดชอบในการตัดสิน หรือการทบทวนในคดีดังกล่าว

ข้อ 14

การต่อต้านการทุ่มตลาดที่กระทำในนามของประเทศที่สาม

14.1 คำร้องเพื่อดำเนินการต่อต้านการทุ่มตลาดในนามของประเทศที่สามจะต้องยื่นโดยผู้มีอำนาจหน้าที่ของประเทศที่สามที่เป็นผู้ร้องขอให้ดำเนินการ

14.2 คำร้องดังกล่าวต้องมีข้อมูลสนับสนุนในเรื่องราคาที่แสดงว่าการนำเข้านั้นเป็นการทุ่มตลาด และมีข้อมูลรายละเอียดที่แสดงว่าการทุ่มตลาดที่ถูกกล่าวหา นั้น ทำให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายในที่เกี่ยวข้องในประเทศที่สาม รัฐบาลของประเทศที่สามต้องให้ความช่วยเหลือทุกวิถีทางแก่ผู้มีอำนาจหน้าที่ของประเทศผู้นำเข้า เพื่อให้ได้รับข้อมูลอื่นใดต่อไป ซึ่งฝ่ายหลังอาจต้องการ

14.3 ในการพิจารณาคำร้องดังกล่าว ผู้มีอำนาจหน้าที่ของประเทศผู้นำเข้าต้องพิจารณาถึงผลกระทบของการทุ่มตลาดที่ถูกกล่าวหาต่ออุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องโดยรวมในประเทศที่สาม กล่าวคือต้องไม่ประเมินความเสียหายเพียงส่วนที่เกี่ยวกับผลกระทบของการทุ่มตลาดที่ถูกกล่าวหาต่อการส่งออกของอุตสาหกรรมไปยังประเทศผู้นำเข้า หรือแม้แต่ต่อการส่งออกทั้งหมดของอุตสาหกรรม

14.4 การตัดสินใจจะดำเนินการใดส่วนต่อไปหรือไม่ ให้ขึ้นอยู่กับประเทศผู้นำเข้า หากประเทศผู้นำเข้าตัดสินใจพร้อมที่จะกำหนดมาตรการต่อต้านการทุ่มตลาด การริเริ่มที่จะนำเรื่องเข้าสู่คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าเพื่อขออนุมัติในการดำเนินการดังกล่าวควรให้ขึ้นอยู่กับประเทศผู้นำเข้า

ข้อ 15

สมาชิกประเทศกำลังพัฒนา

เป็นที่ยอมรับว่า สมาชิกประเทศพัฒนาแล้วจะต้องให้การพิจารณาเป็นพิเศษกับสถานการณ์พิเศษของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาในการพิจารณา

ใช้มาตรการต่อต้านการทุ้มตลาดภายใต้ความตกลงนี้ ความเป็นไปได้ในการแก้ไขอย่างสร้างสรรค์ที่กำหนดขึ้นโดยความตกลงนี้ จะต้องได้รับการแสวงหา ก่อนที่จะใช้อำนาจต่อต้านการทุ้มตลาด ในกรณีนี้อาจจะมีผลกระทบต่อผลประโยชน์ที่สำคัญของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา

ภาค II

ข้อ 16

คณะกรรมการว่าด้วยการปฏิบัติการต่อต้านการทุ้มตลาด

16.1 โดยความตกลงนี้ให้จัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการปฏิบัติการต่อต้านการทุ้มตลาด (ในความตกลงนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการ”) ประกอบด้วยผู้แทนจากสมาชิกแต่ละราย คณะกรรมการจะเลือกประธานของตนขึ้นมาเอง และจะมีการประชุมไม่น้อยกว่าปีละ 2 ครั้ง และมีจะนั้นก็มีการประชุมตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของความตกลงนี้เมื่อมีสมาชิกเรียกร้องให้จัดประชุม คณะกรรมการจะปฏิบัติหน้าที่ให้ความรับผิดชอบตามที่ได้รับมอบหมายภายใต้ความตกลงนี้หรือได้รับมอบหมายโดยสมาชิกให้ลุล่วงไป และจะต้องให้สมาชิกได้มีโอกาสที่จะปรึกษาหารือในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามความตกลงนี้ หรือเพื่อเสนอข้อวัตถุประสงค์ของความตกลง สำนักเลขาธิการของดับบลิวทีโอจะทำหน้าที่เป็นเลขานุการของคณะกรรมการ

16.2 คณะกรรมการอาจตั้งองค์กรย่อยได้ตามความเหมาะสม

16.3 ในการปฏิบัติตามหน้าที่ของตน คณะกรรมการและองค์กรย่อยใด ๆ อาจปรึกษาหารือกันและหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลใดที่ตนพิจารณาว่าเหมาะสมได้ อย่างไรก็ตาม ก่อนที่คณะกรรมการหรือองค์กรย่อยจะหาข้อมูลดังกล่าวจากแหล่งข้อมูลภายในเขตอำนาจของสมาชิก จะต้องแจ้งให้สมาชิกที่เกี่ยวข้องทราบ และต้องได้รับการยินยอมจากสมาชิก และจากบริษัทที่จะถูกหารือก่อน

16.4 สมาชิกต้องรายงานโดยไม่ชักช้าต่อคณะกรรมการถึงการใช้มาตรการต่อต้านการทุ้มตลาดชั่วคราวและขั้นสุดท้ายทั้งปวง รายงานดังกล่าวจะต้องจัดให้แก่สำนักเลขาธิการเพื่อให้สมาชิกอีกฝ่ายหนึ่งได้ทำการตรวจสอบ บนพื้นฐานที่ต้องเสนอรายงานทุกครึ่งปี สมาชิกต้องเสนอรายงานการดำเนินการต่อต้านการทุ้มตลาดใด ๆ ที่ใช้ก่อนหน้านี้เป็นเวลา 6 เดือน รายงานประจำปีนี้จะต้องเสนอตามแบบมาตรฐานที่ได้ตกลงกัน

16.5 สมาชิกแต่ละรายต้องแจ้งต่อคณะกรรมการ (เอ) ถึงหน่วยงานที่เป็นผู้ใช้อำนาจในการริเริ่ม และดำเนินการได้สวนตามที่อ้างถึงในข้อ 5 และ (บี) ถึงวิธีดำเนินการภายในประเทศที่ใช้บังคับการริเริ่ม และดำเนินการได้สวนดังกล่าว

ข้อ 17

การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท

17.1 ยกเว้นแต่จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงนี้ ให้นำความเข้าใจว่าด้วยการระงับข้อพิพาทมาใช้ในการปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาทภายใต้ความตกลงนี้

17.2 สมาชิกแต่ละรายต้องให้การพิจารณาด้วยความเห็นอกเห็นใจ และต้องให้โอกาสอย่างเพียงพอในการปรึกษาหารือเกี่ยวกับข้อร้องเรียนซึ่งได้ยกขึ้นโดยสมาชิกอีกฝ่ายหนึ่ง เกี่ยวกับเรื่องใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินการของความตกลงนี้

17.3 หากสมาชิกใดพิจารณาเห็นว่า ผลประโยชน์ใดที่จะได้รับไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อมภายใต้ความตกลงนี้ได้ถูกลบล้างไปหรือเสื่อมเสียไปหรือเห็นว่าผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ใดถูกขัดขวางโดยสมาชิกอีกฝ่ายหรือโดยสมาชิกทั้งหลาย เพื่อที่จะให้มีข้อยุติในปัญหาดังกล่าวเป็นที่พอใจร่วมกันทั้งสองฝ่าย สมาชิกนั้นอาจขอปรึกษาหารืออย่างเป็นทางการลักษณะอัครกับสมาชิกอีกฝ่ายหรือสมาชิกทั้งหลายดังกล่าว สมาชิกแต่ละรายต้องให้ความเห็นอกเห็นใจในการพิจารณาข้อเรียกร้องของสมาชิกอื่นในการปรึกษาหารือร่วมกัน

17.4 หากสมาชิกที่ได้เรียกร้องขอหรือพิจารณาเห็นว่า การปรึกษาหารือตามวรรค 3 ไม่บรรลุการแก้ไขปัญหาคงเห็นชอบร่วมกัน และหากได้มีการดำเนินการขั้นสุดท้ายโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารของประเทศผู้นำเข้าให้เรียกเก็บอากรต่อต้านการทุ่มตลาดขั้นสุดท้ายหรือการยอมรับทำความตกลงด้านราคาไปแล้ว สมาชิกนั้นก็อาจนำเรื่องเข้าสู่องค์กรระดับข้อพิพาท (“ดีเอสบี”) เมื่อมาตรการชั่วคราวมีผลกระทบอย่างมากและสมาชิกซึ่งได้ร้องขอการปรึกษาหารือพิจารณาเห็นว่า มาตรการดังกล่าวกระทำโดยขัดกับบทบัญญัติของวรรค 1 ของข้อ 7 สมาชิกนั้นอาจนำเรื่องเข้าสู่ดีเอสบีดังกล่าวได้เช่นกัน

17.5 เมื่อมีคำร้องขอจากฝ่ายที่ร้องเรียน ดีเอสบีต้องตั้งคณะผู้พิจารณาขึ้นเพื่อตรวจสอบเรื่องที่เป็นปัญหาโดยยึดหลัก :

- (1) คำแถลงที่เป็นลายลักษณ์อักษรของสมาชิกที่เป็นผู้ร้องเรียนซึ่งชี้แจงว่า ผลประโยชน์ที่ได้รับไม่ทางตรงหรือทางอ้อมภายใต้ความตกลงนี้ได้ถูกลบล้างไปหรือเสื่อมเสียไปอย่างไร หรือการบรรลุวัตถุประสงค์ของความตกลงได้ถูกขัดขวางอย่างไร และ
- (2) ข้อเท็จจริงที่สอดคล้องกับวิธีดำเนินการภายในที่เหมาะสม ซึ่งจัดให้แก่ผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกผู้นำเข้า

17.6 ในการตรวจสอบเรื่องที่ย่างถึงในวรรค 5

- (1) ในการประเมินข้อเท็จจริงของเรื่องที่เป็นข้อพิพาท คณะผู้พิจารณาต้องวินิจฉัยว่าข้อเท็จจริงที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ตรวจพบมีความเหมาะสมหรือไม่ และการประเมินข้อเท็จจริงเหล่านั้นของคนไม่ลำเอียงและมีหลักเกณฑ์หรือไม่ ถ้าข้อเท็จจริงที่ตรวจพบมีความเหมาะสมและการประเมินผลไม่ลำเอียงและมีหลักเกณฑ์ ถึงแม้ว่าคณะผู้พิจารณาอาจจะบรรลุข้อสรุปที่แตกต่างกัน การประเมินผลดังกล่าวก็จะไม่ถูกลบล้างไป

- (2) คณะผู้พิจารณาจะตีความบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของความตกลงโดยสอดคล้องกับหลักเกณฑ์จารีตประเพณีในการตีความกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง ในกรณีที่คณะผู้พิจารณาพบว่าบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของความตกลงยอมรับให้มีการตีความได้มากกว่าหนึ่งความเห็น คณะผู้พิจารณาจะถือว่ามาตรการของผู้มีอำนาจหน้าที่นั้นสอดคล้องกับความตกลงถ้าหากมาตรการนั้นขึ้นอยู่กับ การตีความที่เป็นที่ยอมรับอันใดอันหนึ่ง

17.7 ข้อมูลความลับที่จัดให้แก่คณะผู้พิจารณาจะต้องไม่เปิดเผยโดยไม่ได้รับอนุญาตอย่างเป็นทางการจากบุคคล องค์กรหรือหน่วยงานซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลดังกล่าว ในกรณีที่ข้อมูลดังกล่าวถูกร้องขอจากคณะผู้พิจารณา แต่คณะผู้พิจารณาไม่ได้รับอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว จะต้องจัดให้ข้อมูลดังกล่าว นั้นในส่วนที่เป็นบทสรุปของข้อมูลที่ไม่เป็นความลับที่ได้รับอนุญาตจากบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานที่เป็นผู้ให้ข้อมูล

ภาค III

ข้อ 18

บทบัญญัติสุดท้าย

18.1 จะไม่มีการดำเนินการโดยเฉพาะเจาะจงเพื่อคอบได้ผลิตภัณฑ์ส่งออกที่ท่วมตลาดจากสมาชิกอื่น ยกเว้นมาตรการที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของแกดด์ 1994 ซึ่งตีความโดยความตกลงนี้²⁴

²⁴ เรื่องนี้ไม่ตั้งใจให้เป็นการกีดกันการดำเนินการภายใต้บทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องของแกดด์

18.2 ห้ามตั้งข้อสงวนในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติของความตกลงนี้โดย ไม่ได้รับการยินยอมจากสมาชิกอื่น ๆ

18.3 ภายใต้บังคับของอนุวรรค 3.1 และ 3.2 บทบัญญัติของความตกลงนี้ ต้องนำไปใช้กับการไต่สวนและการทบทวนของมาตรการที่ใช้บังคับอยู่ ซึ่งริเริ่ม ดำเนินการตามที่ได้มีคำร้องในวันที่หรือหลังจากวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอ มีผลใช้บังคับกับสมาชิกแล้ว

18.3.1 ในส่วนที่เกี่ยวกับการคำนวณหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดใน การดำเนินการเพื่อคืนอากรภายใต้วรรค 3 ของข้อ 9 ให้นำ หลักเกณฑ์ที่ใช้ครั้งสุดท้ายที่สุดในการตัดสินหรือในการทบทวน การทุ่มตลาดมาใช้บังคับ

18.3.2 เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 3 ของข้อ 11 ให้ถือว่า มาตรการต่อต้านการทุ่มตลาดที่ใช้อยู่ได้กำหนดขึ้นในวันที่ไม่ ช้ากว่าวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับสำหรับ สมาชิก ยกเว้นในกรณีที่กฎหมายภายในประเทศของสมาชิก ซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันดังกล่าวนั้นได้มีข้อความในลักษณะที่ได้ กำหนดไว้ในวรรคดังกล่าวนี้รวมอยู่ด้วย

18.4 สมาชิกแต่ละรายต้องดำเนินขั้นตอนที่จำเป็นทั้งปวง ทั้งที่เป็นลักษณะ ท้าไปหรือเป็นลักษณะเฉพาะ เพื่อประกันว่ากฎหมาย ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการด้านการบริหารของตนจะต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลงนี้ ตามที่อาจใช้บังคับกับสมาชิคนั้น โดยไม่ช้าเกินกว่าวันที่ความตกลง ดับบลิวทีโอ มีผลใช้บังคับ

18.5 สมาชิกแต่ละรายต้องแจ้งต่อคณะกรรมการถึงการเปลี่ยนแปลง กฎหมายและข้อบังคับของตนที่เกี่ยวข้องกับความตกลงนี้ และการเปลี่ยนแปลง การบริหารงานในด้านกฎหมายและข้อบังคับดังกล่าวด้วย

18.6 คณะกรรมการต้องทบทวนประจำปีในเรื่องการปฏิบัติตามและการดำเนินงานตามความตกลงนี้ โดยพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของความตกลง คณะกรรมการต้องรายงานประจำปีเกี่ยวกับพัฒนาการต่าง ๆ ในช่วงที่ครอบคลุมการทบทวนดังกล่าวต่อคณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้า

18.7 ภาคผนวกต่าง ๆ ของความตกลงนี้ให้ถือเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของความตกลง

ภาคผนวก I

วิธีดำเนินการการไต่สวน ณ พื้นที่ ตามวรรค 7 ของข้อ 6

1. ในการเริ่มต้นการไต่สวน ผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกผู้ส่งออกและบริษัทที่เป็นที่ทราบที่เกี่ยวข้อง ควรได้รับแจ้งถึงเจตนาที่จะดำเนินการไต่สวน ณ พื้นที่
2. ถ้าในพฤติการณ์พิเศษ มีความมุ่งประสงค์ที่จะนำผู้เชี่ยวชาญที่ไม่ใช่ภาครัฐบาลเข้าร่วมในคณะผู้ไต่สวน บริษัทและผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกผู้ส่งออกควรจะได้รับแจ้งด้วย ผู้เชี่ยวชาญที่ไม่ใช่ภาครัฐบาลดังกล่าวควรอยู่ภายใต้บังคับการถูกลงโทษสำหรับการฝ่าฝืนข้อกำหนดในการรักษาข้อมูลความลับ
3. ก่อนที่จะมีกำหนดการเข้าตรวจ ควรจะต้องกำหนดวิธีปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานให้ได้รับความเห็นชอบอย่างชัดเจนจากบริษัทที่เกี่ยวข้องในสมาชิกผู้ส่งออก
4. ทันทีที่ได้รับคำตกลงจากบริษัทที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ผู้ไต่สวนควรจะต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของสมาชิกผู้ส่งออกได้ทราบถึงชื่อและที่อยู่ของบริษัทที่จะไปตรวจและวันที่ตกลงกัน
5. ก่อนที่จะเดินทางไปตรวจ ควรจะให้บริษัทนั้นได้ทราบล่วงหน้าอย่างเพียงพอ

6. การไปเพื่ออธิบายแบบสอบถามควรจะกระทำเฉพาะเมื่อมีคำร้องขอจากบริษัทผู้ส่งออกเท่านั้น การไปตรวจดังกล่าวนี้อาจกระทำเฉพาะหาก (เอ) ผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกผู้นำเข้าได้แจ้งแก่ผู้แทนของสมาชิكدังกล่าว และ (บี) ฝ่ายหลังไม่คัดค้านการเข้าตรวจ

7. เนื่องจากความมุ่งประสงค์หลักของการได้สวน ณ พื้นที่ ก็เพื่อการพิสูจน์ทราบข้อมูลที่ได้รับหรือเพื่อได้มาซึ่งรายละเอียดเพิ่มเติม จึงควรจะทำหลังจากที่ได้รับคำตอบจากแบบสอบถามแล้ว นอกจากว่าบริษัทจะเห็นในทางตรงข้ามและรัฐบาลของสมาชิกผู้ส่งออกได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ได้สวนถึงการมาตรวจที่คาดไว้และไม่คัดค้าน นอกจากนี้ก่อนการมาตรวจควรมีวิธีปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานในการให้คำแนะนำแก่บริษัทที่เกี่ยวข้องถึงลักษณะทั่วไปของข้อมูลที่จะทำการพิสูจน์ทราบและของข้อมูลอื่นใดที่จำเป็นที่ต้องให้เพิ่มเติม ในการนี้วิธีปฏิบัติดังกล่าวนี้ไม่ควรจะกีดกันคำขอ ณ พื้นที่ให้จัดข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมให้จากที่เคยได้รับแล้ว

8. การสอบถามหรือคำถามของผู้มีอำนาจหน้าที่หรือบริษัทของสมาชิกผู้ส่งออกและซึ่งเป็นส่วนสำคัญต่อความสำเร็จของการสอบสวน ณ พื้นที่ ควรจะได้รับคำตอบก่อนที่ผู้ได้สวนจะเดินทางไปตรวจ เมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้

ภาคผนวก II

ข้อมูลดีที่สุดที่มีอยู่ตามเงื่อนไขของวรรค 8 ของข้อ 6

1. หลังจากการริเริ่มได้สวนโดยทันทีเท่าที่จะเป็นไปได้ ผู้มีอำนาจหน้าที่ได้สวนควรจะระบุรายละเอียดของข้อมูลที่ต้องการจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียใดและอยู่ในลักษณะที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะสามารถให้ข้อมูลที่เป็นเท็จได้ในการตอบคำถาม ของตนผู้มีอำนาจหน้าที่ควรจะประกันได้ด้วยว่าคู่กรณีนั้นได้ตระหนักแล้วว่า หากไม่ได้รับข้อมูลภายในช่วงเวลาที่เหมาะสม ผู้มีอำนาจหน้าที่มีอิสระที่จะตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลที่มีอยู่ รวมถึงข้อมูลที่อยู่ในคำร้องให้เริ่มการได้สวนของอุตสาหกรรมภายใน

2. ผู้มีอำนาจหน้าที่อาจขอให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้คำตอบโดยใช้สื่อที่เฉพาะ (เช่น เทปคอมพิวเตอร์) หรือภาษาคอมพิวเตอร์ ในกรณีที่มีการร้องขอดังกล่าว ผู้มีอำนาจหน้าที่ควรจะพิจารณาว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความสามารถตามสมควรที่จะตอบในสื่อหรือภาษาคอมพิวเตอร์ที่ต้องการได้หรือไม่ และไม่ควรร้องขอให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตอบคำถามโดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์อื่นนอกเหนือจากระบบที่ใช้โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอยู่แล้ว ผู้มีอำนาจหน้าที่ไม่ควรเรียกร้องให้ตอบคำถามโดยคอมพิวเตอร์ถ้าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ได้มีข้อมูลอยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ และถ้าการตอบตามแบบที่ต้องการแล้วจะต้องมีการะพิเศษขึ้นเกินสมควรแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น จะเกิดค่าใช้จ่ายและความลำบากเพิ่มขึ้นอย่างเกินสมควร ผู้มีอำนาจหน้าที่ไม่ควรคงการเรียกร้องให้ตอบคำถามโดยสื่อที่เฉพาะหรือภาษาคอมพิวเตอร์ หากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่มีข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ในสื่อหรือภาษาคอมพิวเตอร์ดังกล่าว และหากการตอบตามแบบที่ต้องการจะต้องมีการะพิเศษขึ้นเกินสมควรแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น จะเกิดค่าใช้จ่ายและความลำบากเพิ่มขึ้นอย่างเกินสมควร

3. ข้อมูลทั้งหมดซึ่งสามารถพิสูจน์ทราบได้ที่ได้ขึ้นอย่างเหมาะสมแก่ผู้มีอำนาจหน้าที่ เพื่อให้ใช้ในการได้ส่วนโดยปราศจากความยากลำบากอันไม่ควรซึ่งได้จัดให้ในเวลาที่เหมาะสมและในกรณีที่สามารถปฏิบัติได้ ข้อมูลซึ่งได้จัดให้ในสื่อหรือภาษาคอมพิวเตอร์ที่ต้องการโดยผู้ได้ส่วนควรคำนึงถึงเมื่อทำการตัดสินใจ ถ้ากรณีฝ่ายหนึ่งไม่ตอบโดยใช้สื่อหรือภาษาคอมพิวเตอร์ที่ต้องการ แต่ผู้ได้ส่วนพบว่าพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในวรรค 2 เป็นที่พอใจแล้ว การไม่ตอบโดยใช้สื่อหรือภาษาคอมพิวเตอร์ที่ต้องการไม่ควรจะถือว่าเป็นอุปสรรคขัดขวางการได้ส่วนอย่างมาก

4. ในกรณีที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ไม่มีความสามารถในการเรียกข้อมูลออกมาใช้ ถ้ามีการให้ข้อมูลดังกล่าวโดยสื่อเฉพาะ (เช่น เทปคอมพิวเตอร์) ข้อมูลนั้นควรถูกจัดให้อยู่ในรูปที่เป็นลายลักษณ์อักษรหรือรูปแบบอื่นใดที่เป็นที่ยอมรับของผู้มีอำนาจหน้าที่

5. ถึงแม้ว่าข้อมูลที่จัดให้อาจไม่สมบูรณ์แบบในทุกประการ ก็ไม่ควรใช้เป็นเหตุผลสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ผู้ใดส่วนไม่นำข้อมูลนั้นมาใช้ หากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ทำดีที่สุดตามความสามารถของตนแล้ว
6. หากหลักฐานหรือข้อมูลไม่ได้รับการยอมรับ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ให้ข้อมูลควรได้รับการแจ้งถึงเหตุผลที่ไม่ยอมรับดังกล่าวนั้นในทันที และควรได้รับโอกาสให้เสนอคำอธิบายเพิ่มเติมในช่วงเวลาตามสมควร โดยคำนึงตามสมควรถึงข้อจำกัดด้านเวลาของการไต่สวน หากผู้มีอำนาจหน้าที่ยังเห็นว่าคำอธิบายดังกล่าวยังไม่เป็นที่พอใจ ก็ควรให้เหตุผลในการปฏิเสธหลักฐานหรือข้อมูลดังกล่าวในคำตัดสินใดที่พิมพ์เผยแพร่
7. หากผู้มีอำนาจหน้าที่ได้ให้การวินิจฉัยรวมทั้งการวินิจฉัยที่เกี่ยวกับมูลค่าปกติ โดยอาศัยการพิจารณาจากข้อมูลทุกข้อมูมิ รวมทั้งข้อมูลที่ได้รับมาในคำร้องให้เริ่มต้นการไต่สวน ผู้มีอำนาจหน้าที่นั้นควรจะทำโดยระมัดระวังเป็นพิเศษในกรณีดังกล่าว ผู้มีอำนาจหน้าที่ควรตรวจสอบข้อมูลในกรณีที่สามารถทำได้จากแหล่งข้อมูลอิสระอื่นที่จะหาได้ เช่นรายการราคาพิมพ์เผยแพร่ สถิติการนำเข้าของทางราชการ ค่าตอบแทนทางศุลกากร และจากข้อมูลที่ได้รับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ในช่วงการไต่สวน อย่างไรก็ตามเป็นที่ชัดเจนว่า หากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ให้ความร่วมมือ และทำให้ผู้ไต่สวนไม่ได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้องสถานการณ์เช่นนี้จะเป็นผลดีแก่คู่กรณีนั้นน้อยกว่ากรณีให้ความร่วมมือ

ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VII ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากร และการค้า 1994 อารัมภบท

1. มูลฐานเบื้องต้นสำหรับราคาศุลกากรภายใต้ความตกลงนี้ คือ “ราคาซื้อขาย” ตามที่นิยามไว้ในข้อ 1 ความในข้อ 1 นี้ จะต้องอ่านควบคู่ไปกับความในข้อ 8 ซึ่งนอกเหนือไปจากสิ่งอื่น ๆ แล้ว ข้อ 8 ยังได้กำหนดวิธีการปรับแต่งราคาสำหรับราคาที่ได้ชำระจริง หรือราคาที่พึงต้องชำระ ในกรณีที่ปัจจัยเฉพาะบางรายการซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของราคาเพื่อความมุ่งประสงค์ทางศุลกากรนั้นได้ก่อให้เกิดขึ้นโดยผู้ซื้อ แต่ยังมีได้นำไปรวมเข้าไว้ในราคาที่ได้ชำระจริง หรือราคาที่พึงต้องชำระสำหรับของที่นำเข้านั้น ข้อ 8 ยังกำหนดให้มีการนำผลตอบแทนบางประการซึ่งอาจส่งผ่านจากผู้ซื้อไปยังผู้ขาย ในรูปของสินค้า หรือบริการบางอย่างที่ระบุไว้ แทนที่จะอยู่ในรูปของเงิน มารวมเข้าไว้ในราคาซื้อขายอีกด้วย ข้อ 2 รวมตลอดไปถึงข้อ 7 กำหนดวิธีการต่าง ๆ ในการพิจารณากำหนดราคาศุลกากรไว้ หากเมื่อใดก็ตามที่ราคาศุลกากรนั้น มีอาจพิจารณากำหนดได้ภายใต้บทบัญญัติของข้อ 1

2. ในกรณีที่ราคาศุลกากรมีอาจพิจารณากำหนดได้ภายใต้บทบัญญัติของข้อ 1 แล้วไซ้ ตามปกติควรจะต้องมีกระบวนการปรึกษาหารือกันระหว่างหน่วยงานบริหารทางศุลกากรและผู้นำของเข้า เพื่อให้บรรลุถึงมูลฐานของราคาภายใต้บทบัญญัติของข้อ 2 หรือ 3 ดังตัวอย่าง เช่น อาจเกิดกรณีที่ ผู้นำของเข้ามีข้อสงสัยเกี่ยวกับราคาศุลกากรของของนำเข้าที่เหมือนกัน หรือ ของของนำเข้าที่คล้ายคลึงกันพร้อมอยู่แล้ว แต่หน่วยงานบริหารทางศุลกากร ณ ท่าที่นำเข้าเข้ายังไม่มีข้อสงสัยดังกล่าวนี้ หรือ ในทางกลับกัน หน่วยงานบริหารทางศุลกากรอาจจะมีข้อสงสัยเกี่ยวกับราคาศุลกากรของของนำเข้าที่เหมือนกัน หรือ ของของที่คล้ายคลึงกันอยู่แล้วก็ได้ แต่ผู้นำของเข้ายังไม่มีข้อสงสัยดังกล่าว

กระบวนการปริกษาหารือระหว่างกันทั้งสองฝ่ายจะช่วยให้มีการแลกเปลี่ยนข้อ
เสนอต่อกัน เพื่อให้มีการพิจารณากำหนดมูลฐานอันเหมาะสมของราคาเพื่อ
ความมุ่งประสงค์ทางศุลกากรต่อไป แต่ทั้งนี้จะต้องอยู่ภายใต้ข้อกำหนดในเรื่อง
ของความลับในทางการค้า

3. ข้อ 5 และ 6 กำหนดหลักสองประการในการพิจารณากำหนดราคา
ศุลกากรไว้ในกรณีที่ราคาศุลกากรนั้นมีอาจพิจารณากำหนดได้บนมูลฐานของ
ราคาซื้อขายของของที่นำเข้า หรือของของนำเข้าที่เหมือนกัน หรือของของนำ
เข้าที่คล้ายคลึงกัน ภายใต้ข้อ 5 วรรค 1 ราคาศุลกากรจะได้รับการพิจารณา
กำหนดขึ้นบนมูลฐานของราคาที่ซึ่งของนั้นได้ขายไปในสภาพเดิมที่นำเข้า ให้กับ
ผู้ซื้อที่ไม่มีความสัมพันธ์กันในประเทศที่นำเข้านั้น ผู้นำของเข้ายังมีสิทธิที่จะให้
นำเอาของซึ่งได้ผ่านกรรมวิธีเพิ่มเติมหลังจากการนำเข้าแล้ว มาใช้ในการ
พิจารณากำหนดราคาภายใต้บทบัญญัติของข้อ 5 ได้อีกด้วย ถ้าหากผู้นำเข้าร้อง
ขอเช่นนั้น ภายใต้ข้อ 6 ราคาศุลกากรจะได้รับการพิจารณากำหนดบนมูลฐาน
ของราคาที่คำนวณขึ้น วิธีการทั้งสองนี้ มีความยุ่งยากบางประการ และด้วยเหตุนี้
ผู้นำของเข้าจึงได้รับสิทธิในการที่จะเลือกใช้วิธีการใดก่อนก็ได้จากวิธีการทั้งสอง
นี้ภายใต้บทบัญญัติของข้อ 4

4. ข้อ 7 เป็นการระบุถึงวิธีการพิจารณากำหนดราคาศุลกากร ในกรณีที่
ราคาศุลกากรนั้นมีอาจพิจารณากำหนดภายใต้บทบัญญัติของข้อใด ๆ ก่อนหน้า
นี้ได้

บรรดาสมาชิก

คำนึงถึง การเจรจาการค้าพหุภาคี

ปรารถนาที่จะผลักดันวัตถุประสงค์ของแอกต์ 1994 ให้มีความคืบ
หน้ากับเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ที่เพิ่มพูนขึ้นสำหรับการค้าระหว่างประเทศ
ของบรรดาประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลาย

ยอมรับถึงความสำคัญของบทบัญญัติของข้อ VII ของแอกต์ 1994 และปรารถนาที่จะขยายกฎเกณฑ์ต่าง ๆ สำหรับการให้บทบัญญัตินั้น เพื่อที่จะให้มีความเป็นเอกภาพและความแน่นอนยิ่งขึ้นในการนำไปปฏิบัติ

ยอมรับถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบการประเมินราคาสินค้าเพื่อความมุ่งประสงค์ทางศุลกากร ที่มีความเป็นธรรม มีความเป็นเอกภาพ และมีความเป็นกลาง ซึ่งจะเป็นการป้องกันไม่ให้มีการใช้ราคาศุลกากรที่กำหนดขึ้นตามอำเภอใจหรือสมมุติขึ้นเอง

ยอมรับว่ามูลฐานสำหรับการประเมินราคาสินค้า เพื่อความมุ่งประสงค์ทางศุลกากรนั้น ควรจะต้องเป็นราคาซื้อขายของของที่จะประเมินราคานั้นให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ยอมรับว่า ราคาศุลกากรควรยึดหลักเกณฑ์ของความเรียบง่าย และมีความเสมอภาคสอดคล้องกับวิธีปฏิบัติในทางการค้า และวิธีการประเมินราคานั้นควรจะใช้เป็นการทั่วไปโดยไม่มีการแยกความแตกต่างในเรื่องของแหล่งที่มาของสินค้าแต่อย่างใด

ยอมรับว่าระบบการประเมินราคานั้นไม่ควรนำไปใช้ต่อต้านการทุ่มตลาด
จึงได้ตกลงกัน ณ ที่นี้ดังต่อไปนี้

ภาค I

กฎว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร

ข้อ 1

1. ราคาศุลกากรของของนำเข้าจะต้องเป็นราคาซื้อขาย นั่นคือราคาที่ได้ชำระจริงหรือราคาที่พึงต้องชำระสำหรับของเมื่อได้มีการขายเพื่อการส่งออกไปยังประเทศที่นำเข้า โดยได้มีการปรับแต่งราคาแล้ว ตามบทบัญญัติของข้อ 8 โดยมีเงื่อนไขว่า

(เอ) ต้องไม่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับการจำหน่ายหรือใช้ของนั้นโดยผู้ซื้อ นอกจากจะเป็นข้อจำกัด ที่

(1) เป็นการตั้งข้อบังคับ หรือ กำหนดโดยกฎหมาย หรือ โดย พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐในประเทศที่นำเข้า

(2) จำกัดพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่อาจจะนำของนั้นไปขายต่อ หรือ

(3) ไม่มีผลกระทบอย่างมากต่อราคาของ

(บี) การขายของ หรือราคาของต้องไม่ขึ้นอยู่กับเงื่อนไข หรือ ผลตอบแทนบางประการที่ทำให้มีอาจพิจารณากำหนดราคาของของที่จะประเมินราคาได้

(ซี) ต้องไม่มีส่วนใด ๆ ของรายได้อันเนื่องมาจากการขายต่อ การจำหน่าย หรือ การใช้ของนั้นโดยผู้ซื้อที่จะไปเพิ่มพูนให้กับผู้ขายไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม เว้นแต่จะสามารถปรับแต่งราคาอย่างเหมาะสมตามบทบัญญัติของข้อ 8 และ

(ดี) ผู้ซื้อและผู้ขายต้องไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือในกรณีที่ผู้ซื้อและผู้ขายมีความสัมพันธ์กัน ราคาซื้อขายจะต้องเป็นที่ยอมรับได้เพื่อความมุ่งประสงค์ทางศุลกากร ภายใต้บัญญัติของวรรค 2

2. (เอ) ในการพิจารณากำหนดว่า ราคาซื้อขายจะเป็นที่ยอมรับได้เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 1 หรือไม่นั้น ข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ซื้อและผู้ขายมีความสัมพันธ์กันภายในความหมายของข้อ 15 จะไม่เป็นเหตุผลในตัวเองที่จะถือว่า ราคาซื้อขายนั้น ยอมรับไม่ได้ในกรณีเช่นนี้จะต้องตรวจสอบสภาพการณ์ที่แวดล้อมการขายนั้น และยอมรับราคาซื้อขาย โดยมีเงื่อนไขว่าความสัมพันธ์นั้นไม่ได้มีอิทธิพลต่อราคา แต่ถ้าหากว่าจากข้อสนเทศที่ได้รับจากผู้นำ

ของเข้า หรือในทางตรงกันข้าม หากหน่วยงานบริหารทางศุลกากรเองมีเหตุผลในการพิจารณาว่า ความสัมพันธ์นั้น มีอิทธิพลต่อราคาแล้ว หน่วยงานบริหารทางศุลกากรจะต้องแจ้งเหตุผลนั้นให้ผู้นำเข้าทราบ และจะต้องให้โอกาสอันสมควรแก่ผู้นำของเข้าในการชี้แจง การแจ้งเหตุผลให้ผู้นำเข้าทราบนั้น ให้กระทำเป็นลายลักษณ์อักษร หากผู้นำของเข้ามีความประสงค์เช่นนั้น

(บี) ในการขายระหว่างบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันนั้น ให้ยอมรับราคาซื้อขายและให้ประเมินราคานั้นตามบทบัญญัติของวรรค 1 เมื่อไรก็ตามที่ผู้นำของเข้าแสดงให้เห็นได้ว่า ราคาเช่นนั้นมีความใกล้เคียงมากกับราคาใดราคาหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันหรือเวลาใกล้เคียงกัน ดังต่อไปนี้

- (1) ราคาซื้อขายในการขายของที่เหมือนกัน หรือของที่คล้ายคลึงกันให้กับผู้ซื้อที่ไม่มีความสัมพันธ์กันเพื่อส่งออกไปยังประเทศเดียวกันที่นำเข้า
- (2) ราคาศุลกากรของของที่เหมือนกันหรือของที่คล้ายคลึงกันตามที่พิจารณากำหนดภายใต้บทบัญญัติของข้อ 5
- (3) ราคาศุลกากรของของที่เหมือนกันหรือของที่คล้ายคลึงกันตามที่พิจารณากำหนดภายใต้บทบัญญัติของข้อ 6

ในการนำการทดสอบข้างต้นมาใช้จะต้องคำนึงถึงความแตกต่างที่ได้แสดงให้เห็นในด้านระดับการค้า ระดับปริมาณ ปัจจัยต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในข้อ 8 และต้นทุนต่าง ๆ ที่ก่อขึ้นโดยผู้ขาย ในการขายที่ผู้ขายและผู้ซื้อไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งไม่ใช่ต้นทุนต่าง ๆ ที่ก่อขึ้นโดยผู้ขาย ในการขายที่ผู้ขายและผู้ซื้อมีความสัมพันธ์กัน

- (ซี) การทดสอบที่ระบุในวรรค 2 (บี) จะต้องใช้โดยการริเริ่มของผู้ นำของเข้าและจะต้องใช้เพื่อความมุ่งประสงค์ในการเปรียบเทียบเท่านั้น ภายใต้บทบัญญัติของวรรค 2 (บี) ราคาทดแทน ไม่อาจนำมาใช้ได้แต่อย่างใด

ข้อ 2

1. (เอ) ถ้าราคาสุทธการของของที่นำเข้า มีอาจพิจารณากำหนดได้ ภายใต้บทบัญญัติของข้อ 1 ราคาสุทธการจะต้องเป็นราคาซื้อขายของของที่เหมือนกัน ซึ่งได้ขายเพื่อส่งออกไปยังประเทศนำเข้าเดียวกัน และได้ส่งออกในเวลาเดียวกัน หรือเวลาใกล้เคียง กันกับของที่จะประเมินราคา
- (บี) ในการนำข้อนี้นมาใช้ จะต้องนำราคาซื้อขายของของที่เหมือนกัน ในการขายที่ระดับการค้าเดียวกัน และในระดับปริมาณเดียวกัน อย่างแท้จริงกับของที่จะประเมินราคา มาใช้ในการพิจารณา กำหนดราคาสุทธการ ในกรณีที่ไมปรากฏว่ามีการขายของของ เช่นว่านั้น จะต้องนำราคาซื้อขายของของที่เหมือนกันซึ่งได้ขาย ไปที่ระดับการค้าแตกต่างกัน และ/หรือ ในระดับปริมาณแตกต่างกันซึ่งได้ปรับแต่งราคาแล้ว โดยคำนึงถึงความแตกต่างอัน เนื่องมาจากระดับการค้า และ/หรือระดับปริมาณ มาใช้ในการ พิจารณากำหนดราคาสุทธการ โดยมีเงื่อนไขว่าการปรับแต่ง ราคานั้นจะสามารถกระทำได้นบนมูลฐานของหลักฐานที่แสดงให้เห็น ได้ว่ามีความสมเหตุสมผล และมีความถูกต้องอย่าง ปราศจากข้อสงสัย ไม่ว่าการปรับแต่งราคานั้น จะทำให้ราคา เพิ่มขึ้นหรือลดลงก็ตาม
2. ในกรณีที่ต้นทุนและค่าภาระต่าง ๆ ตามที่อ้างถึงในวรรค 2 ของข้อ 8 ได้รวมอยู่แล้วในราคาซื้อขาย การปรับแต่งราคาจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างที่

มีนัยสำคัญในต้นทุน และค่าภาระต่าง ๆ เช่นว่านั้น ระหว่างของที่นำเข้ากับของที่เหมือนกันอันเกิดขึ้นจากความแตกต่างด้านระยะทางและรูปแบบการขนส่ง

3. ในการนำข้อนี้มาใช้ ถ้าพบว่ามีราคาซื้อขายของของที่เหมือนกันมากกว่าหนึ่งราคา จะต้องใช้ราคาเช่นว่านั้นที่ต่ำที่สุดในการพิจารณากำหนดราคาสุดท้ายของของที่นำเข้านั้น

ข้อ 3

1. (เอ) ถ้าราคาสุดท้ายของของที่นำเข้า มีอาจพิจารณากำหนดได้ภายใต้บทบัญญัติของข้อ 1 และ 2 ราคาสุดท้ายจะต้องเป็นราคาซื้อขายของของที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งได้ขายเพื่อส่งออกไปยังประเทศเดียวกันที่นำเข้า และได้ส่งออกในเวลาเดียวกัน หรือเวลาใกล้เคียงกันกับของที่จะประเมินราคา
- (บี) ในการนำข้อนี้มาใช้ จะต้องนำราคาซื้อขายของของที่คล้ายคลึงกัน ในการขายที่ระดับการค้าเดียวกัน และในระดับปริมาณเดียวกันอย่างแท้จริงกับของที่จะประเมินราคา มาใช้ในการพิจารณากำหนดราคาสุดท้าย ในกรณีที่ไมปรากฏว่ามีการขายของเช่นว่านั้น จะต้องนำราคาซื้อขายของของที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งได้ขายไปที่ระดับการค้าแตกต่างกัน และ/หรือในระดับปริมาณแตกต่างกันซึ่งได้ปรับแต่งราคาแล้ว โดยคำนึงถึงความแตกต่างอันเนื่องมาจากระดับการค้า และ/หรือระดับปริมาณ มาใช้ในการกำหนดราคาสุดท้าย โดยมีเงื่อนไขว่าการปรับแต่งราคานั้น จะสามารถกระทำได้บนมูลฐานของหลักฐานที่แสดงให้เห็นได้ว่ามีความสมเหตุสมผล และมีความถูกต้องอย่างปราศจากข้อสงสัย ไม่ว่าการปรับแต่งราคานั้น จะทำให้ราคาเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็ตาม

2. ในกรณีที่ต้นทุน และค่าภาระต่าง ๆ ตามที่อ้างถึงในวรรค 2 ของข้อ 8 ได้รวมอยู่แล้วในราคาซื้อขาย การปรับแต่งราคาจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างที่มีนัยสำคัญในต้นทุน และค่าภาระต่าง ๆ เช่นว่านั้น ระหว่างของที่นำเข้า กับของที่คล้ายคลึงกันอันเกิดขึ้นจากความแตกต่างด้านระยะทางและรูปแบบการขนส่ง

3. ในการนำข้อนี้มาใช้ ถ้าพบว่ามีราคาซื้อขายของของที่คล้ายคลึงกันมากกว่าหนึ่งราคา จะต้องใช้ราคาเช่นว่านั้นที่ต่ำที่สุดในการพิจารณากำหนดราคาศุลกากรของของที่นำเข้านั้น

ข้อ 4

ถ้าราคาศุลกากรของของที่นำเข้า มีอาจพิจารณากำหนดได้ภายใต้บทบัญญัติของข้อ 1, 2 และ 3 ราคาศุลกากรจะต้องพิจารณากำหนดขึ้นภายใต้บทบัญญัติของข้อ 5 หรือในกรณีที่ราคาศุลกากรยังมีอาจพิจารณากำหนดได้ภายใต้ข้อนี้ อีก ราคาศุลกากรก็จะต้องพิจารณากำหนดขึ้นภายใต้บทบัญญัติของข้อ 6 ยกเว้นว่า หากผู้นำของเข้าร้องขอ ลำดับของการใช้ข้อ 5 และ 6 อาจสลับกันก็ได้

ข้อ 5

1. (เอ) ถ้าของที่นำเข้าหรือของนำเข้าที่เหมือนกัน หรือของนำเข้าที่คล้ายคลึงกัน ได้ขายในประเทศที่นำเข้าในสภาพเดิมที่นำเข้า ราคาศุลกากรของของที่นำเข้า ภายใต้บทบัญญัติของข้อนี้ จะต้องยึดหลักราคาต่อหน่วยของของที่นำเข้า หรือของนำเข้าที่เหมือนกัน หรือของนำเข้าที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งได้ขายไป ปริมาณรวมที่มากที่สุด ให้กับบุคคลซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่เขาเหล่านั้นได้ซื้อของเช่นว่านั้นมาในเวลาเดียวกัน หรือเวลาใกล้เคียงกันกับของที่จะประเมินราคานั้น โดยให้หักทอนรายการดังต่อไปนี้

- (1) ค่าคอมมิสชันที่ได้ชำระตามปกติ หรือตกลงกันว่าจะชำระ หรือส่วนที่บวกเข้าไปตามปกติสำหรับกำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไปอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่เกี่ยวเนื่องกับการขายของที่นำเข้าในประเภทหรือชนิดเดียวกันนั้น ในประเทศเช่นนั้น
 - (2) ค่าขนส่ง และค่าประกันภัย และค่าต้นทุนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามปกติ ซึ่งเกิดขึ้นภายในประเทศที่นำเข้า
 - (3) ค่าต้นทุน และค่าภาระต่าง ๆ ตามที่อ้างถึงในวรรค 2 ของข้อ 8 แล้วแต่กรณี และ
 - (4) อากรศุลกากรและภาษีอื่น ๆ ซึ่งพึงต้องชำระในประเทศที่นำเข้าโดยเหตุผลของการนำของเข้า หรือการขายของนั้น
- (บี) เว้นแต่ที่อยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของวรรค 1 (เอ) ของข้อนี้ ถ้าไม่มีการขายของที่นำเข้า หรือของนำเข้าที่เหมือนกัน หรือของนำเข้าที่คล้ายคลึงกัน ในเวลาเดียวกัน หรือเวลาใกล้เคียงกันกับของที่จะประเมินราคานั้น ราคาศุลกากรจะต้องยึดราคาต่อหน่วยของของที่นำเข้า หรือของนำเข้าที่เหมือนกัน หรือของนำเข้าที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งได้ขายไปในประเทศที่นำเข้า ในสภาพเดิมที่นำเข้า ณ วันแรกสุดหลังจากการนำเข้าของของที่จะประเมินราคา แต่จะต้องก่อนพ้นกำหนดเก้าสิบวันหลังจากการนำเข้าของเช่นนั้น

2. ถ้าไม่มีการขายของที่นำเข้า หรือของนำเข้าที่เหมือนกัน หรือของนำเข้าที่คล้ายคลึงกันในประเทศที่นำเข้า ในสภาพเดิมที่นำเข้าแล้ว และถ้าผู้นำของเข้าร้องขอเช่นนั้น ราคาศุลกากรจะต้องยึดราคาต่อหน่วยของของที่นำเข้า ที่ได้ผ่านกรรมวิธีเพิ่มเติมมาแล้ว ซึ่งได้ขายไปในปริมาณรวมที่มากที่สุด ให้กับบุคคลในประเทศที่นำเข้าซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่เขาเหล่านั้นได้ซื้อของเช่น

ว่านั้นมา โดยให้หักมูลค่าที่เพิ่มขึ้นจากกรรมวิธีดังกล่าวนั้นออก รวมทั้งการหัก
 ทอนตามที่กำหนดไว้ในวรรค 1 (เอ)

ข้อ 8

1. ราคาสุทธการของของที่นำเข้าภายใต้บทบัญญัติของข้อนี้ จะต้อง
 ยึดหลักราคาคำนวณ ราคาคำนวณต้องประกอบด้วยผลรวมของ

- (เอ) ต้นทุนหรือราคาของวัสดุและการจัดทำ หรือกรรมวิธีอื่น ๆ ที่
 นำมาใช้ในการผลิตของที่นำเข้า
- (บี) กำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไปในจำนวนที่เท่ากับที่พึงเกิดขึ้น
 ตามปกติในการขายของประเภทหรือชนิดเดียวกันกับของที่จะ
 กำลังประเมินราคานั้นซึ่งผลิตขึ้นโดยผู้ผลิตในประเทศที่ส่งออก
 เพื่อส่งออกมายังประเทศที่นำเข้า
- (ซี) ต้นทุนหรือมูลค่าของค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็นที่สะท้อนให้เห็น
 ถึงทางเลือกในการประเมินราคาของที่ประเทศสมาชิกได้เลือก
 ภายใต้วรรค 2 ของข้อ 8

2. ประเทศสมาชิกไม่อาจกำหนดให้หรือบังคับบุคคลใด ๆ ที่มีได้พำนัก
 อาศัยในอาณาเขตของตน แสดงเพื่อให้ตรวจสอบ หรือให้ความยินยอมใน
 การเข้าไปตรวจสมุดบัญชีใด ๆ หรือบันทึกอื่น ๆ เพื่อความมุ่งประสงค์ของการ
 พิจารณากำหนดราคาคำนวณนี้ อย่างไรก็ตาม ข้อสนทتهที่ผู้ผลิตจัดทำมาให้
 เพื่อความมุ่งประสงค์ของการพิจารณากำหนดราคาสุทธการภายใต้บทบัญญัติ
 ของข้อนี้ อาจได้รับการตรวจพิสูจน์ยืนยันในอีกประเทศหนึ่งโดยเจ้าหน้าที่ของ
 ประเทศที่นำเข้า โดยความยินยอมของผู้ผลิตก็ได้ แต่มีเงื่อนไขว่าจะต้องบอก
 กล่าวให้รัฐบาลของประเทศนั้นทราบล่วงหน้าเป็นเวลาพอควรแล้ว และรัฐบาล
 ประเทศนั้น ไม่ขัดข้องในการสอบสวนดังกล่าว

ข้อ 7

1. ถ้าราคาสุทธการของของที่นำเข้ามีอาจพิจารณากำหนดได้ ภายใต้บทบัญญัติของข้อ 1 รวมตลอดถึงข้อ 6 ราคาสุทธการจะต้องพิจารณากำหนดขึ้นโดยใช้วิธีการที่สมเหตุสมผล สอดคล้องกับหลักการและบทบัญญัติทั่วไปของความตกลงนี้ และของข้อ 7 ของแกตต์ 1994 และบนมูลฐานของข้อมูลที่สามารถหาได้ในประเทศที่นำเข้า

2. ราคาสุทธการที่พิจารณากำหนดภายใต้บทบัญญัติของข้อนี้ จะต้องไม่กำหนดขึ้นบนมูลฐานของ

- (เอ) ราคาขายในประเทศที่นำเข้าซึ่งของที่ผลิตในประเทศเช่นนั้น
- (บี) ระบบซึ่งให้มีการยอมรับราคาเพื่อความมุ่งประสงค์ทางสุทธการ โดยการเลือกราคาที่สูงกว่าจากสองราคาที่เป็นทางเลือก
- (ซี) ราคาของของในท้องตลาดภายในของประเทศที่ส่งออก
- (ดี) ต้นทุนของการผลิต ที่มีใช้ราคาคำนวณ ซึ่งได้พิจารณากำหนดขึ้นสำหรับของที่เหมือนกันหรือของที่คล้ายคลึงกัน ตามบทบัญญัติของข้อ 6
- (อี) ราคาของของเพื่อส่งออกไปยังประเทศอื่นที่มีใช้ประเทศที่นำเข้า
- (เอฟ) ราคาสุทธการขึ้นต่ำ หรือ
- (จี) ราคาที่กำหนดขึ้นตามอำเภอใจ หรือราคาที่สมมุติขึ้นเอง

3. ถ้าผู้นำของเข้าร้องขอ ผู้นำของเข้าจะต้องได้รับแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร ถึงราคาสุทธการที่ได้พิจารณากำหนดขึ้นภายใต้บทบัญญัติของข้อนี้ รวมทั้งวิธีการที่ใช้ในการพิจารณากำหนดราคาสุทธการเช่นนั้น

ข้อ 8

1. ในการพิจารณากำหนดราคาสุทธการภายใต้บทบัญญัติของข้อ 1 จะต้องนำเอารายการต่าง ๆ เหล่านี้ รวมเข้าไว้ในราคาที่ได้ชำระจริง หรือราคาที่พึงต้องชำระ สำหรับของที่นำเข้าด้วย

(เอ) รายการดังต่อไปนี้ เท่าที่ก่อกำขึ้นโดยผู้ซื้อ แต่ยังมีได้นำไปรวมไว้ในราคาที่ได้ชำระจริง หรือราคาที่พึงต้องชำระ

- (1) ค่าคอมมิสชั่นและค่านายหน้า แต่ไม่รวมถึงค่าคอมมิสชั่นจากการซื้อ
- (2) ต้นทุนของภาษีบริบูรณ์ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของของนำเข้าเพื่อความมุ่งประสงค์ทางสุทธการ
- (3) ต้นทุนของการบริบูรณ์หีบห่อ ไม่ว่าจะเป็นต้นทุนของแรงงานหรือวัสดุก็ตาม

(บี) ราคาของของและบริการดังต่อไปนี้ที่ได้รับการแบ่งส่วนอย่างเหมาะสมแล้ว ซึ่งผู้ซื้อจัดหามาให้โดยตรงหรือโดยทางอ้อมโดยไม่คิดราคา หรือในราคาที่ลดให้แล้ว เพื่อใช้เกี่ยวเนื่องกับการผลิตและการขายเพื่อส่งออกสำหรับของที่นำเข้านั้น เท่าที่ราคานั้นยังไม่ได้รวมเข้าไว้ในราคาที่ได้ชำระจริง หรือราคาที่พึงต้องชำระ

- (1) วัสดุ ส่วนประกอบ ชิ้นส่วน และของที่คล้ายคลึงกันที่ประกอบติดอยู่ในของที่นำเข้า
- (2) เครื่องมือ แม่พิมพ์ แบบพิมพ์ และของที่คล้ายคลึงกันที่ใช้ในการผลิตของที่นำเข้า

(3) วัสดุที่ใช้สิ้นเปลืองไปในการผลิตของที่นำเข้า

(4) งานวิศวกรรม งานพัฒนา งานศิลป์ งานออกแบบ และแบบแปลนและภาพร่างที่กระทำขึ้นในที่ใด ๆ ซึ่งมีไว้ในประเทศที่นำเข้า และเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการผลิตของที่นำเข้า

(ซี) ค่าสิทธิ และค่าธรรมเนียมอนุญาต ที่เกี่ยวเนื่องกับของที่จะประเมินราคา ซึ่งผู้ซื้อต้องชำระไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม อันเป็นเงื่อนไขของการขายของของที่จะประเมินราคานั้น เท่าที่ค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เหล่านั้น ยังไม่ได้รวมเอาไว้ในราคาที่ได้ชำระจริงหรือราคาที่ต้องชำระ

(ดี) มูลค่าของส่วนหนึ่งส่วนใดของรายได้อันเนื่องมาจากการขายต่อในช่วงใด ๆ การจำหน่าย หรือการใช้ของที่นำเข้า ที่มีผลเพิ่มพูนให้กับผู้ขาย ไม่ว่าจะโดยตรง หรือโดยทางอ้อม

2. ในการยกร่างกฎหมายนั้น สมาชิกแต่ละประเทศจะต้องกำหนดให้รายการดังต่อไปนี้ รวมเข้าไว้หรือให้แยกออกจากราคาสุทธการ ซึ่งอาจจะเป็นทั้งหมด หรือแต่เพียงบางส่วนก็ได้ คือ

(เอ) ต้นทุนของการขนส่งของที่นำเข้ามายังท่าหรือที่ที่นำของเข้า

(บี) ค่าบรรทุก ค่าขนถ่าย และค่าเคลื่อนย้ายสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งของที่นำเข้า มายังท่าหรือที่ที่นำของเข้า และ

(ซี) ต้นทุนของการประกันภัย

3. สิ่งที่เพิ่มเข้าไปในราคาที่ได้ชำระจริง หรือราคาที่ต้องชำนั้น ให้กระทำภายใต้ข้อนี้ บนมูลฐานของข้อมูลที่เป็นจริงและนับจำนวนได้ เท่านั้น

4. ในการพิจารณากำหนดราคาสุทธการนั้น จะต้องไม่มีสิ่งที่จะเพิ่มเข้าไปในราคาที่ชำระจริง หรือราคาที่พึงต้องชำระอย่างอื่นอีก เว้นแต่สิ่งที่ได้กำหนดไว้ในข้อนี้

ข้อ 9

1. ในกรณีที่การแปลงค่าสกุลเงินตรา เป็นสิ่งจำเป็นในการพิจารณากำหนดราคาสุทธการ อัตราแลกเปลี่ยนที่ใช้จะต้องเป็นอัตราที่ประกาศโดยถูกต้องโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่นำเข้าที่เกี่ยวข้อง และจะต้องสะท้อนให้เห็นอย่างมีผลมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ถึงมูลค่าปัจจุบันของเงินตราสกุลเช่นนั้นในทางการค้า เมื่อเปรียบเทียบกับเงินตราในสกุลของประเทศที่นำเข้า ตามช่วงระยะเวลาที่ประกาศนั้นครอบคลุมถึง

2. อัตราการแปลงค่าที่ใช้จะต้องเป็นอัตราที่มีผลใช้บังคับ ณ เวลาของการส่งออก หรือ ณ เวลาของการนำเข้า ตามที่สมาชิกแต่ละประเทศกำหนดขึ้น

ข้อ 10

ข้อสนเทศทั้งปวง ที่มีลักษณะเป็นความลับ หรือที่จัดเตรียมขึ้นบนมูลฐานแห่งความลับเพื่อความมุ่งประสงค์ของการประเมินราคาสุทธการ จะต้องได้รับการปฏิบัติให้เป็นเรื่องลับอย่างเคร่งครัดโดยเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเปิดเผยไม่ได้ถ้าไม่ได้รับอนุญาตเป็นการเฉพาะจากบุคคลหรือรัฐบาลที่เป็นผู้จัดเตรียมข้อมูลเช่นนั้นให้ เว้นแต่ในกรณีที่ถูกกำหนดให้เปิดเผยตามกระบวนการของศาล

ข้อ 11

1. กฎหมายของสมาชิกแต่ละประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณากำหนดราคาสุทธการนั้น จะต้องมิบทบัญญัติให้ผู้นำของเข้า หรือบุคคลอื่นใด ๆ ซึ่งต้องรับผิดชอบในการชำระค่าภาษีอากร มีสิทธิในการอุทธรณ์ได้ โดยไม่มีบทโทษ

2. สิทธิเบื้องต้นในการอุทธรณ์โดยไม่มีบทลงโทษ อาจยื่นต่อเจ้าหน้าที่ศาลากร หรือยื่นต่อหน่วยงานอิสระก็ได้ แต่กฎหมายของสมาชิกแต่ละประเทศจะต้องมีบทบัญญัติในเรื่องสิทธิของการอุทธรณ์โดยไม่มีบทลงโทษที่ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายศาลเอาไว้ด้วย

3. คำตัดสินการอุทธรณ์จะต้องแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และเหตุผลของคำตัดสินเช่นนั้นจะต้องกระทำเป็นลายลักษณ์อักษร ผู้อุทธรณ์ยังจะได้รับแจ้งถึงสิทธิในการอุทธรณ์ในชั้นต่อ ๆ ไปอีกด้วย

ข้อ 12

บรรดากฎหมาย ข้อบังคับ คำพิพากษาคัดสินของศาล และคำวินิจฉัยของส่วนราชการ ที่ใช้เป็นการทั่วไป ซึ่งมีผลต่อความตกลงนี้ จะต้องประกาศให้ทราบทั่วกัน โดยประเทศนำเข้าที่เกี่ยวข้อง โดยให้สอดคล้องกับข้อ X ของแกตต์ 1994

ข้อ 13

ถ้าในระหว่างการพิจารณากำหนดราคาศุลกากรของของที่นำเข้านั้น มีเหตุจำเป็นที่ทำให้ต้องชะลอการพิจารณากำหนดราคาศุลกากรเช่นนั้นเป็นขั้นสุดท้ายออกไป ผู้นำของเข้าก็ยังสามารถนำของนั้นเข้าออกจากศุลกากรได้ ถ้าผู้นำของเข้าได้วางประกันไว้อย่างเพียงพอ ในรูปของหลักทรัพย์ เงินค้ำประกัน หรือหลักประกันอย่างอื่น ๆ ที่เหมาะสม โดยให้คุ้มค่าอากรศุลกากรที่ของนั้นจะต้องชำระ ในกรณีที่มิใช่ข้อกำหนดเช่นนั้นไว้ กฎหมายของสมาชิกแต่ละประเทศจะต้องมีบทบัญญัติสำหรับสถานการณ์เช่นนั้นไว้ด้วย

ข้อ 14

หมายเหตุในภาคผนวก I ของความตกลงนี้ ถือเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้ และข้อต่าง ๆ ของความตกลงนี้ ต้องอ่านและนำไปใช้ควบคู่กับหมายเหตุในแต่ละภาคผนวกตามลำดับ ภาคผนวก II และ III ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้ด้วย

ข้อ 15

1. ในความตกลงนี้
 - (เอ) “ราคาสุดท้ายของของที่นำเข้า” หมายถึง มูลค่าของของเพื่อ ความมุ่งประสงค์ในการจัดเก็บอากรตามราคาจากของที่นำเข้า
 - (บี) “ประเทศที่นำเข้า” หมายถึง ประเทศ หรืออาณาเขตของการ นำเข้าทางศุลกากร และ
 - (ซี) “ที่ผลิตขึ้น” หมายความว่ารวมถึงที่เพาะปลูกขึ้น ที่ประกอบขึ้น และที่ขุดค้นจากเหมือง
2. ในความตกลงนี้
 - (เอ) คำว่า “ของที่เหมือนกัน” หมายถึง ของที่เหมือนกันในทุก ๆ ด้าน รวมทั้งคุณลักษณะทางกายภาพ คุณภาพและชื่อเสียง ความแตกต่างเพียงเล็กน้อยด้านรูปร่างภายนอกไม่เป็นเหตุให้ ของนั้นถูกกันออกไปจากนิยามของการเป็นของที่เหมือนกัน
 - (บี) คำว่า “ของที่คล้ายคลึงกัน” หมายถึง ของที่ถึงแม้ว่าจะไม่ เหมือนกันในทุก ๆ ด้าน แต่มีคุณลักษณะอย่างเดียวกัน และมี วัสดุส่วนประกอบอย่างเดียวกัน ซึ่งทำให้ของนั้นสามารถทำ หน้าที่อย่างเดียวกันได้ และแลกเปลี่ยนกันได้ในการการค้า ใน การพิจารณากำหนดว่า ของใดจะเป็นของคล้ายกันหรือไม่นั้น ให้คำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงคุณภาพของของ ชื่อเสียง ของของ และการมีอยู่ของเครื่องหมายการค้าด้วย
 - (ซี) คำว่า “ของที่เหมือนกัน” และ “ของที่คล้ายคลึงกัน” แล้วแต่ กรณี ไม่รวมถึงของที่มีการรวมหรือสะท้อนถึงผลงานด้าน วิศวกรรมต่าง ๆ งานพัฒนา งานศิลป์ งานออกแบบ และแบบ

แปลนและภาพร่างซึ่งไม่มีการปรับแต่งราคาตามวรรค 1 (บี) (4) ของข้อ 8 เพราะเหตุที่ว่า ปัจจัยเหล่านี้เป็นสิ่งกระทำขึ้นในประเทศที่นำเข้า

- (ดี) ของต่าง ๆ จะต้องไม่ถือว่าเป็น “ของที่เหมือนกัน” หรือ “ของที่คล้ายคลึงกัน” เว้นเสียแต่ว่าของเหล่านั้น ผลิตขึ้นในประเทศเดียวกันกับของที่จะประเมินราคา
- (อี) ของที่ผลิตขึ้นโดยบุคคลต่างรายกัน จะนำมาเพื่อพิจารณาได้ก็ต่อเมื่อไม่มีของที่เหมือนกัน หรือของที่คล้ายคลึงกันแล้วแต่กรณี ที่ผลิตโดยบุคคลเดียวกันกับของที่จะประเมินราคา

3. ในความตกลงนี้ คำว่า “ของประเภทหรือชนิดเดียวกัน” หมายถึงของซึ่งอยู่ในกลุ่มเดียวกันหรือระดับเดียวกันกับของที่ผลิตโดยอุตสาหกรรมเฉพาะอย่างหรือภาคอุตสาหกรรม และรวมถึงของที่เหมือนกันหรือของที่คล้ายคลึงกันด้วย

4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ ให้ถือว่าบุคคลมีความสัมพันธ์กันก็ต่อเมื่อ

- (เอ) บุคคลเหล่านั้นเป็นเจ้าของหน้าที่ หรือผู้อำนวยการ ในธุรกิจของกันและกัน
- (บี) บุคคลเหล่านั้นเป็นหุ้นส่วนในธุรกิจที่ได้รับการยอมรับตามกฎหมาย
- (ซี) บุคคลเหล่านั้น เป็นนายจ้าง และลูกจ้างกัน
- (ดี) บุคคลใดบุคคลหนึ่ง ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม เป็นเจ้าของ ควบคุมหรือครอบครอง จำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป ของจำนวนหุ้นทั้งสองฝ่ายรวมกัน

- (อี) บุคคลหนึ่งควบคุมอีกบุคคลหนึ่ง โดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม
- (เอฟ) บุคคลทั้งสองถูกควบคุมโดยบุคคลที่สาม โดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม
- (จี) บุคคลทั้งสองร่วมกันควบคุมบุคคลที่สาม โดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม หรือ
- (เอช) บุคคลเหล่านั้น เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกัน

5. บุคคลซึ่งต่างก็เกี่ยวข้องในทางธุรกิจของกันและกัน ในฐานะที่เป็นตัวแทนแต่ผู้เดียว ผู้จัดจำหน่ายแต่ผู้เดียว หรือผู้รับสัมปทานแต่ผู้เดียว ไม่ว่าจะเรียกว่าอย่างไรก็ตามของอีกฝ่ายหนึ่ง นั้นจะถือว่ามีความสัมพันธ์กันตามความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ ถ้าบุคคลเหล่านั้นเข้าหลักเกณฑ์ของวรรค 4

ข้อ 16

เมื่อมีการร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษร ผู้นำของเข้ามีสิทธิได้รับการอธิบายเป็นลายลักษณ์อักษรจากหน่วยบริหารทางศุลกากรของประเทศที่นำเข้าว่าราคาศุลกากรของของที่ผู้นำของเข้านำเข้ามานั้น ได้รับการพิจารณากำหนดราคาอย่างไร

ข้อ 17

ไม่มีข้อความใดในความตกลงนี้ ที่จะแปลความหมายไปในทางที่เป็นการจำกัดสิทธิ หรือสงสัยในสิทธิของหน่วยงานบริหารทางศุลกากรในการที่จะทำให้พอใจถึงความจริง หรือความถูกต้องของคำให้การ เอกสาร หรือแบบแสดงรายการใด ๆ ที่ยื่นต่อตน เพื่อความมุ่งประสงค์ของการประเมินราคาทางศุลกากร

ภาค II

การบริหาร การปรึกษาหารือ และการระงับ ข้อพิพาท

ข้อ 18

สถาบัน

1. ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการประเมินราคาบุคลากรคณะหนึ่ง (ซึ่งต่อไปในความตกลงนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการ”) ประกอบด้วยผู้แทนจากแต่ละประเทศสมาชิก คณะกรรมการจะทำการเลือกประธานของตนเอง และจะต้องประชุมกันตามปกติปีละหนึ่งครั้ง หรืออาจจะเป็นกรณีอื่น ตามที่ได้กำหนดไว้ในบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของความตกลงนี้ เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะสนับสนุนให้บรรดาสมาชิกได้มีโอกาสปรึกษาหารือกันในเรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารระบบการประเมินราคาบุคลากรโดยประเทศสมาชิกใดสมาชิกหนึ่งซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของความตกลงนี้ หรือเพื่อผลักดันวัตถุประสงค์ของความตกลงให้ก้าวหน้า และดำเนินการตามความรับผิดชอบอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากบรรดาสมาชิก ทั้งนี้ให้สำนักเลขาธิการของดับบลิวทีโอ ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ

2. ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการด้านเทคนิคว่าด้วยการประเมินราคาบุคลากรคณะหนึ่ง (ซึ่งต่อไปในความตกลงนี้ จะเรียกว่า “คณะกรรมการด้านเทคนิค”) ภายใต้ความอุปถัมภ์ของคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร (ซึ่งต่อไปในความตกลงนี้จะเรียกว่า “ซีซีซี”) ซึ่งจะต้องปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่พรรณนาไว้ในภาคผนวก II ของความตกลงนี้ และจะต้องปฏิบัติตามให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมที่ได้ระบุไว้ในภาคผนวกดังกล่าว

ข้อ 19

การปรึกษาหารือ และการระงับข้อพิพาท

1. เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการระงับข้อพิพาทจะนำมาใช้กับการปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาทภายใต้ความตกลงนี้
2. ถ้าประเทศสมาชิกใดเห็นว่า ผลประโยชน์ใด ๆ ที่จะเกิดแก่ตน ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมภายใต้ความตกลงนี้ ถูกกลบฝังไป ถูกทำให้เกิดความเสียหาย หรือเห็นว่าการบรรลุถึงวัตถุประสงค์ใด ๆ ของความตกลงนี้ ถูกขัดขวางอันเป็นผลเนื่องมาจากการกระทำของประเทศสมาชิกรายหนึ่ง หรือรายอื่น ๆ ประเทศสมาชิกรายนั้น อาจร้องขอให้มีการปรึกษาหารือกับประเทศสมาชิกรายนั้น หรือประเทศสมาชิกรายอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องนั้นอันเป็นที่พึงพอใจซึ่งกันและกัน สมาชิกแต่ละประเทศจะต้องให้การพิจารณาคำร้องขอใด ๆ จากสมาชิกอีกประเทศ เพื่อให้มีการปรึกษาหารือด้วยความเห็นอกเห็นใจ
3. เมื่อได้รับการร้องขอ คณะกรรมการด้านเทคนิคจะต้องให้คำแนะนำและความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกที่เข้าร่วมการปรึกษาหารือ
4. ด้วยการร้องขอจากคู่ความ หรือด้วยการริเริ่มของตนเอง คณะลูกขุนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาข้อพิพาทอันเกี่ยวข้องกับบทบัญญัติของความตกลงนี้อาจร้องขอให้คณะกรรมการด้านเทคนิคดำเนินการตรวจสอบปัญหาใด ๆ ก็ได้ที่จำเป็นต้องได้รับการพิจารณาทางด้านเทคนิค คณะลูกขุนจะต้องพิจารณากำหนดขอบเขตอำนาจของคณะกรรมการด้านเทคนิค สำหรับข้อพิพาทนั้น ๆ และกำหนดระยะเวลาที่จะได้รับรายงานจากคณะกรรมการด้านเทคนิคด้วย คณะลูกขุน จะต้องนำเอารายงานของคณะกรรมการด้านเทคนิคมาพิจารณา ในกรณีที่คณะกรรมการด้านเทคนิคไม่สามารถบรรลุความเห็นอย่างเป็นเอกฉันท์ในเรื่องที่ส่งให้ตนดำเนินการตามความในวรรคนี้ได้ คณะลูกขุนควรให้โอกาสแก่คู่ความทั้งสองฝ่ายเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อคณะลูกขุน

5. ข้อสนทศอันเป็นเรื่องลับซึ่งได้จัดหามาให้แก่คณะลูกขุนนั้น จะต้องไม่เปิดเผยหากไม่ได้รับฉันทานุมัติอย่างเป็นทางการจากบุคคลองค์กรหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้จัดหาข้อมูลเหล่านั้นมา ในกรณีที่ข้อสนทศดังกล่าว ได้รับการร้องขอจากคณะลูกขุน แต่การเปิดเผยข้อสนทศเหล่านั้นโดยคณะลูกขุน ไม่ได้รับฉันทานุมัติ ก็ให้ให้ข้อสนทศโดยสรุปชนิดไม่ลับ ซึ่งได้รับฉันทานุมัติโดยบุคคลองค์กร หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้จัดหาข้อสนทศเหล่านั้นแทน

ภาค III

การปฏิบัติเป็นพิเศษ และการปฏิบัติที่แตกต่าง

ข้อ 20

1. สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งยังไม่ได้เป็นภาคีของความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VII ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้าซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ 12 เมษายน 1979 อาจชะลอการนำบทบัญญัติของความตกลงนี้มาใช้สำหรับสมาชิกเช่นว่านั้นออกไปได้เป็นเวลาไม่เกินห้าปี นับแต่วันที่ความตกลงจัดตั้งดับบลิวทีโอ มีผลใช้บังคับ สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาซึ่งเลือกที่จะชะลอการใช้ความตกลงนี้จะต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการใหญ่ของดับบลิวทีโอ ทราบต่อไป

2. นอกจากที่กำหนดไว้แล้ว ในวรรค 1 ข้างต้น สมาชิกที่เป็นประเทศที่กำลังพัฒนาซึ่งยังไม่ได้เป็นภาคีของความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VII ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้าซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ 12 เมษายน 1979 อาจชะลอการใช้วรรค 2 (บี) ของข้อ 1 และข้อ 6 ออกไปได้เป็นระยะเวลาไม่เกินสามปีหลังจากที่ได้นำบทบัญญัติอื่น ๆ ทั้งหมดของความตกลงนี้ไปใช้แล้ว สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาซึ่งเลือกที่จะชะลอการใช้นโยบายที่ระบุในวรรคนี้ จะต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการใหญ่ของดับบลิวทีโอ ทราบต่อไป

3. สมาชิกที่เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว จะต้องให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคแก่สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาซึ่งร้องขอมา โดยถือตามเงื่อนไขที่

ตกลงซึ่งกันและกัน โดยมูลฐานนี้ สมาชิกที่เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว จะต้องยก
 ร่างโครงการให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิค ซึ่งนอกเหนือไปจากสิ่งอื่น ๆ แล้ว
 ยังอาจจะรวมถึงการฝึกอบรมบุคลากร การให้ความช่วยเหลือในการจัดเตรียม
 มาตรการดำเนินงาน การเข้าถึงแหล่งข้อสนเทศที่เกี่ยวกับระเบียบวิธีการประเมิน
 ราคาบุคลากร และการให้คำแนะนำในการนำบทบัญญัติของความตกลงนี้ไปใช้

ภาค IV

บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ 21

ข้อสงวน

การตั้งข้อสงวนในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติใด ๆ ของความตกลงนี้
 ไม่อาจกระทำได้ โดยปราศจากความยินยอมจากบรรดาสมาชิกอื่น ๆ

ข้อ 22

กฎหมายของชาติ

1. สมาชิกแต่ละประเทศจะต้องให้การประกันบรรดากฎหมาย ข้อบังคับ
 และวิธีดำเนินการทางด้านบริหารของตน ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของความ
 ตกลงนี้ภายในวันที่ไม่ช้ากว่าวันที่สมาชิกลำดับนั้นนำบทบัญญัติของความตกลงนี้ไปใช้
2. สมาชิกแต่ละประเทศจะต้องแจ้งให้คณะกรรมการทราบถึงการ
 เปลี่ยนแปลงใด ๆ ในกฎหมายและข้อบังคับต่าง ๆ ของตนที่เกี่ยวข้องกับความ
 ตกลงนี้ รวมทั้งการบริหารกฎหมายและข้อบังคับต่าง ๆ เหล่านั้นด้วย

ข้อ 23

การทบทวน

คณะกรรมการจะต้องทบทวนเป็นประจำทุกปีถึงการปฏิบัติตามและ
 การปฏิบัติการของความตกลงนี้โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์เป็นสำคัญ คณะกรรมการ

จะต้องแจ้งคณะกรรมการสำหรับการค้าสินค้าเป็นประจำทุกปี ถึงพัฒนาการด้านต่าง ๆ ในช่วงเวลาที่ครอบคลุมโดยการทบทวนเช่นนั้น

ข้อ 24

สำนักเลขาธิการ

สำนักเลขาธิการของดับบลิวทีโอ จะต้องเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับความตกลงนี้ เว้นแต่ในส่วนของการรับผิดชอบ ซึ่งได้มอบหมายให้เป็นการเฉพาะกับคณะกรรมการด้านเทคนิค ซึ่งสำนักเลขาธิการของซีซีซี จะเป็นผู้ดำเนินการ

ภาคผนวก I

หมายเหตุการตีความ

หมายเหตุทั่วไป

ลำดับการใช้วิธีการประเมินราคา

- ข้อ 1 รวมตลอดจนถึงข้อ 7 นิยามถึงวิธีการพิจารณากำหนดราคาบุคลากรของของที่นำเข้าภายใต้บทบัญญัติของความตกลงนี้ วิธีการประเมินราคาได้จัดเรียงไว้ตามลำดับของการใช้งาน วิธีแรกของการประเมินราคาบุคลากรนั้นนิยามไว้ในข้อ 1 และของที่นำเข้าจะได้รับการประเมินราคาตามบทบัญญัติของข้อนี้ได้ก็ต่อเมื่อเงื่อนไขต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในข้อนี้ ได้รับการปฏิบัติตามครบถ้วนแล้ว
- ในกรณีที่ราคาบุคลากรมีอาจพิจารณากำหนดได้ภายใต้บทบัญญัติของข้อ 1 จะต้องพิจารณากำหนดภายใต้บทบัญญัติของข้อที่เรียงถัดไปตามลำดับจนกว่าจะถึงข้อแรกสุดที่ราคาบุคลากรสามารถพิจารณากำหนดขึ้นได้ เฉพาะในกรณีที่ราคาบุคลากรมีอาจพิจารณากำหนดได้ภายใต้บทบัญญัติของข้อหนึ่งใดโดยเฉพาะแล้วเท่านั้นจึงจะสามารถนำเอาบทบัญญัติของข้อที่ถัดไปในลำดับที่จัดเรียงไว้มาใช้ได้ ทั้งนี้ ยกเว้นบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในข้อ 4

3. ถ้าผู้นำของเรามีได้ร้องขอให้มีการสลับลำดับของข้อ 5 และข้อ 6 ก็ให้ยึดถือการจัดเรียงลำดับตามปกติ ถ้าผู้นำของเรามีร้องขอเช่นนั้น แต่ภายหลังพิสูจน์ได้ว่าการพิจารณากำหนดราคาบุคลากรภายใต้บทบัญญัติของข้อ 6 นั้นเป็นไปได้ ราชาศุลกากรก็ต้องพิจารณากำหนดขึ้นภายใต้บทบัญญัติของข้อ 5 ถ้าสามารถกระทำได้เช่นนั้น

4. หากราชาศุลกากรมีอาจพิจารณากำหนดได้ภายใต้บทบัญญัติของข้อ 1 รวมตลอดจนถึงข้อ 6 แล้ว ราชาศุลกากรจะต้องพิจารณากำหนดขึ้นภายใต้บทบัญญัติของข้อ 7

การใช้หลักการบัญญัติอันเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป

1. “หลักการบัญญัติอันเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป” หมายถึง ความเห็นพ้องเป็นเอกฉันท์ที่เป็นที่ยอมรับแล้ว หรือข้อสนับสนุนทางวิชาการเป็นส่วนใหญ่ภายในประเทศ ณ ช่วงเวลาหนึ่ง เกี่ยวกับว่าทรัพยากรทางเศรษฐกิจและการผูกพันใดควรได้รับการบันทึกไว้ในฐานะเป็นสินทรัพย์และหนี้สิน การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์และหนี้สินใดควรได้รับการบันทึกไว้ สินทรัพย์และหนี้สินและการเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์และหนี้สินนั้น ควรจะมีวิธีการวัดอย่างไร ข้อสนเทศอะไรบ้างที่ควรเปิดเผย และควรเปิดเผยข้อสนเทศนั้นอย่างไร และงบการเงินชนิดใดบ้างที่ควรจัดทำขึ้น มาตรฐานต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นเพียงแนวทางกว้าง ๆ ของการนำไปใช้โดยทั่วไป เช่นเดียวกันกับเป็นวิธีการและการปฏิบัติเป็นรายละเอียด

2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ หน่วยงานบริหารทางศุลกากรของสมาชิกแต่ละประเทศจะต้องใช้ประโยชน์จากข้อสนเทศที่ได้จัดเตรียมมาในลักษณะที่สอดคล้องกับหลักการบัญญัติอันเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในประเทศที่เหมาะสมกับบทบัญญัติของข้อนั้น ตัวอย่างเช่น การพิจารณากำหนดผลกำไรตามปกติและค่าใช้จ่ายทั่วไปภายใต้บทบัญญัติของข้อ 5 ควรกระทำโดยใช้ประโยชน์จากข้อสนเทศที่ได้จัดเตรียมในลักษณะที่สอดคล้องกับหลักการบัญญัติอันเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในประเทศนำเข้านั้น ในทางตรงกันข้าม การพิจารณา

กำหนดผลกำไรตามปกติ และค่าใช้จ่ายทั่วไปภายใต้บทบัญญัติของข้อ 6 ควรกระทำโดยใช้ประโยชน์จากข้อมูลที่ได้จัดเตรียมมาในลักษณะที่สอดคล้องกับหลักการบัญชีอันเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปของประเทศผู้ผลิตของนั้น ตัวอย่างต่อไปคือ การพิจารณากำหนดปัจจัยตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 (ข) (2) ของข้อ 8 ที่กระทำขึ้นในประเทศนำเข้า ควรดำเนินการโดยใช้ประโยชน์จากข้อสนเทศในลักษณะสอดคล้องกับหลักการบัญชี อันเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปของประเทศนั้น ๆ

หมายเหตุของข้อ 1

ราคาที่ได้ชำระจริง หรือ ราคาที่พึงต้องชำระ

1. ราคาที่ได้ชำระจริง หรือ ราคาที่พึงต้องชำระ คือ การชำระราคาทั้งหมดโดยผู้ซื้อสำหรับของที่นำเข้าให้กับผู้ขาย หรือเพื่อประโยชน์ของผู้ขาย การชำระราคานี้ ไม่จำเป็นต้องอยู่ในรูปของการโอนตัวเงิน การชำระราคาอาจกระทำโดยวิธีเลตเตอร์ออฟเครดิต หรือตราสารที่เปลี่ยนมือได้อื่น ๆ การชำระราคาอาจกระทำได้โดยตรงหรือโดยทางอ้อม ตัวอย่างของการชำระราคาทางอ้อมได้แก่ การตกลงชำระหนี้ที่ผู้ซื้อเป็นหนี้ผู้ขายอยู่ ไม่ว่าจะเป็นการชำระหนี้ทั้งหมดนั้นหรือเพียงบางส่วนก็ตาม
2. กิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้ซื้อกระทำลงไปโดยค่าใช้จ่ายของผู้ซื้อเอง นอกเหนือไปจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องมีการปรับแต่งราคาตามบทบัญญัติของข้อ 8 นั้น ไม่ถือว่าเป็นการจ่ายเงินทางอ้อมให้กับผู้ขาย ถึงแม้ว่ากิจกรรมเหล่านั้น อาจถือได้ว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้ขายก็ตาม ดังนั้น ต้นทุนของกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านั้นจะต้องไม่นำไปรวมกับราคาที่ได้ชำระจริง หรือราคาที่พึงต้องชำระในการพิจารณากำหนดราคาสุทธการแต่อย่างใด
3. ราคาสุทธการจะต้องไม่รวมค่าภาระหรือต้นทุนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ หากค่าภาระหรือต้นทุนต่าง ๆ เหล่านั้นได้แยกออกให้เห็นว่าแตกต่างจากราคาที่ได้ชำระจริง หรือราคาที่พึงต้องชำระ สำหรับของที่นำเข้า

(เอ) ค่าภาระในการก่อสร้าง การติดตั้ง การประกอบ การบำรุงรักษา หรือในการช่วยเหลือด้านเทคนิค ซึ่งกระทำขึ้นหลังจากการนำเข้าของของที่นำเข้า เช่น โรงงานอุตสาหกรรม เครื่องจักร หรือ เครื่องมือ เป็นต้น

(บี) ต้นทุนของการขนส่งหลังจากการนำเข้า

(ซี) ค่าภาษีและอากร ของประเทศที่นำเข้า

4. ราคาที่ได้ชำระจริงหรือราคาที่พึงต้องชำระนี้ อ้างอิงถึงราคาของของที่นำเข้า ดังนั้น การจ่ายเงินปันผล หรือการจ่ายเงินประเภทอื่น ๆ จากผู้ซื้อให้แก่ผู้ขาย ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับของที่นำเข้านั้น จึงไม่ใช่ส่วนหนึ่งของราคาศุลกากร

วรรค 1 (เอ) (3)

ในบรรดาข้อจำกัดที่จะไม่ทำให้ราคาที่ได้ชำระจริงหรือราคาที่พึงต้องชำระไม่เป็นที่ยอมรับได้ ได้แก่ ข้อจำกัดที่ไม่มีผลกระทบอย่างมากต่อราคาของตัวอย่างของข้อจำกัดดังกล่าวได้แก่ กรณีที่ผู้ขายตั้งข้อกำหนดต่อผู้ซื้อรถยนต์ว่าจะต้องไม่ขายรถยนต์ หรือนำรถยนต์ออกแสดงก่อนวันที่กำหนดเอาไว้ซึ่งเป็นวันที่เริ่มต้นของรถยนต์รุ่นปีนั้น

วรรค 1 (บี)

1. ถ้าการขายหรือราคาของขึ้นอยู่กับเงื่อนไขหรือผลตอบแทนบางประการที่มีอาจพิจารณากำหนดราคาของของที่จะประเมินราคาได้ ราคาซื้อขายนั่นก็ไม่อาจเป็นที่ยอมรับเพื่อความมุ่งประสงค์ทางศุลกากร ตัวอย่างบางตัวอย่างเกี่ยวกับกรณีนี้ก็เช่น

(เอ) ผู้ขายตั้งราคาของของที่นำเข้า โดยมีเงื่อนไขว่า ผู้ซื้อจะต้องซื้อของอย่างอื่น ในปริมาณตามที่ระบุไว้ด้วย

- (บี) ราคาของของที่นำเข้า ขึ้นอยู่กับราคาเดียวหรือหลายราคาซึ่งผู้ซื้อของที่นำเข้านั้นขายของอย่างอื่นให้กับผู้ขายของที่นำเข้า
- (ซี) ราคาที่กำหนดขึ้นบนมูลฐานของรูปแบบการชำระราคาที่ไม่เกี่ยวข้องกับของที่นำเข้า เช่นในกรณีที่ของที่นำเข้าเป็นของกึ่งสำเร็จรูปซึ่งจัดหามาให้โดยผู้ขายบนเงื่อนไขว่า ผู้ขายจะต้องได้รับคืนของสำเร็จรูป ในปริมาณหนึ่งตามที่ระบุไว้

อย่างไรก็ตาม เงื่อนไขหรือผลตอบแทนที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการผลิต หรือการตลาดของของที่นำเข้า จะต้องไม่ส่งผลให้มีการปฏิเสธราคาซื้อขาย ตัวอย่างเช่น ข้อเท็จจริงที่ว่าที่ผู้ซื้อได้จัดเตรียมงานทางด้านวิศวกรรม และแบบแปลน ซึ่งกระทำขึ้นในประเทศที่นำเข้าไปให้ผู้ขาย เช่นนี้ จะไม่ส่งผลให้มีการปฏิเสธราคาซื้อขายตามความมุ่งประสงค์ของข้อ 1 ในทำนองเดียวกัน ถ้าหากผู้ซื้อได้กระทำการกิจกรรมต่าง ๆ อันเกี่ยวเนื่องกับการตลาดของของที่นำเข้าโดยค่าใช้จ่ายของผู้ซื้อเอง ถึงแม้ว่าจะเป็นการกระทำตามความตกลงกับผู้ขายด้วยก็ตาม มูลค่าของกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ ก็ไม่เป็นส่วนหนึ่งของราคาสุทธาการ และกิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าว ก็ไม่ส่งผลให้มีการปฏิเสธราคาซื้อขายด้วยเช่นกัน

วรรค 2

1. วรรค 2 (เอ) และ 2 (บี) บัญญัติวิธีที่แตกต่างกันในการกำหนดการเป็นที่ยอมรับได้ของราคาซื้อขาย
2. วรรค 2 (เอ) บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้ซื้อและผู้ขายมีความสัมพันธ์กัน จะต้องมีการตรวจสอบสภาวะการณที่แวดล้อมการขายนั้น และให้ยอมรับราคาซื้อขายเป็นราคาสุทธาการได้ โดยมีเงื่อนไขว่าความสัมพันธ์นั้นจะต้องไม่มีอิทธิพลต่อราคา บทบัญญัตินี้มีได้มีเจตจำนงที่จะให้มีการตรวจสอบสภาวะการณในทุก ๆ กรณีที่ผู้ซื้อและผู้ขายมีความสัมพันธ์กัน การตรวจสอบเช่นว่าจะกระทำก็ต่อเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเป็นที่ยอมรับได้ของราคาระนั้น ในกรณีที่หน่วยงานบริหารทางสุทธาการไม่มีข้อสงสัยใด ๆ เกี่ยวกับการเป็นที่ยอมรับได้

ของราคานั้น หน่วยงานบริหารทางศุลกากรก็ควรจะยอมรับราคาโดยไม่ต้องร้องขอข้อสนเทศเพิ่มเติมจากผู้นำเข้า ตัวอย่างเช่น หน่วยงานบริหารทางศุลกากรอาจจะเคยตรวจสอบความสัมพันธ์นั้นมาก่อนหน้านี้แล้ว หรืออาจจะมีข้อสนเทศเป็นรายละเอียดอยู่แล้วเกี่ยวกับผู้ซื้อและผู้ขาย และอาจจะพอใจจากการตรวจสอบ หรือข้อสนเทศเหล่านั้นแล้วว่า ความสัมพันธ์กันนั้น ไม่มีอิทธิพลต่อราคา

3. ในกรณีที่หน่วยงานบริหารทางศุลกากรไม่สามารถที่จะยอมรับราคาซื้อขายได้โดยไม่มีการสอบสวนเพิ่มเติม หน่วยงานบริหารทางศุลกากรควรให้โอกาสผู้นำของเข้าในการจัดหาข้อสนเทศที่เป็นรายละเอียดเพิ่มเติมเช่นว่ามาให้ตามเท่าที่จำเป็น เพื่อให้ตนสามารถตรวจสอบสภาพการณ์ที่แวดล้อมการขายนั้นได้ ในเรื่องเช่นนี้ หน่วยงานบริหารทางศุลกากรควรเตรียมการในการตรวจสอบแง่มุมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขาย รวมตลอดถึงวิธีการที่ผู้ซื้อและผู้ขายก่อตั้งความสัมพันธ์ทางการค้าของทั้งสองฝ่ายขึ้นมมาและวิธีการที่ตกลงราคาซื้อขายกัน เพื่อพิจารณากำหนดว่าความสัมพันธ์กันนั้น มีอิทธิพลต่อราคาหรือไม่ ในกรณีที่สามารถแสดงให้เห็นได้ว่า ผู้ซื้อและผู้ขายซึ่งถึงแม้ว่าจะมีความสัมพันธ์กันภายใต้บทบัญญัติของข้อ 15 ก็ตาม มีการซื้อมาจากและขายไปให้แก่กันและกันโดยเสมือนว่า ทั้งสองฝ่ายไม่ได้มีความสัมพันธ์กันเลย เช่นนี้ ย่อมแสดงให้เห็นได้ว่า ราคานั้น ไม่ได้รับอิทธิพลจากความสัมพันธ์กันแต่อย่างใด ตัวอย่างของเรื่องนี้คือ ถ้าราคานั้นได้ตกลงกันในลักษณะที่สอดคล้องกับทางปฏิบัติในการกำหนดราคาตามปกติของอุตสาหกรรมประเภทนั้น หรือสอดคล้องกับที่ผู้ขายตกลงราคาเพื่อขายให้กับผู้ซื้อหลาย ๆ ราย ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ขายเลย เช่นนี้ย่อมแสดงให้เห็นได้ว่า ราคาไม่ได้รับอิทธิพลจากความสัมพันธ์กันแต่อย่างใด ตัวอย่างเพิ่มเติมอีกตัวอย่างก็เช่น ในกรณีที่แสดงให้เห็นได้ว่า ราคานั้นเพียงพอที่จะให้ความมั่นใจว่าจะคุ้มกับต้นทุนทั้งหลายรวมกับกำไร ซึ่งเป็นตัวแทนของผลกำไรทั้งหมดของหน่วยธุรกิจนั้นได้รับในช่วงเวลาหนึ่งที่ถือเป็นตัวแทนได้ (ตัวอย่างเช่น เป็นรายปี) ในการขายของประเภทและชนิดเดียวกันนั้น เช่นนี้ย่อมแสดงให้เห็นว่า ราคานั้นไม่ได้รับอิทธิพลจากความสัมพันธ์กันแต่อย่างใด

4. วรรค 2 (บี) ให้โอกาสแก่ผู้นำของเข้าที่จะแสดงให้เห็นว่า ราคาซื้อขายนั้นมีความใกล้เคียงมากกับราคาทดสอบ ซึ่งหน่วยงานบริหารทางศุลกากรได้เคยยอมรับมาก่อนหน้านี้แล้ว และดังนั้น ราคาซื้อขายนั้นจึงเป็นที่ยอมรับได้ภายใต้บทบัญญัติของข้อ 1 ในกรณีที่มีการทดสอบกรณีหนึ่งใดภายใต้วรรค 2 (บี) ใช้ได้ การตรวจสอบประเด็นอิทธิพลต่อราคาภายใต้บทบัญญัติของวรรค 2 (เอ) ก็ไม่จำเป็น ถ้าหน่วยงานบริหารทางศุลกากรมีข้อสงสัยอย่างเพียงพออยู่แล้ว ซึ่งทำให้เป็นที่พอใจว่าการทดสอบกรณีหนึ่งกรณีใดตามที่กำหนดไว้ในวรรค 2 (บี) ใช้ได้โดยไม่ต้องสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมอีก ก็ไม่มีเหตุผลที่จะเรียกร้องให้ผู้นำของเข้าแสดงให้เห็นอีกว่าราคาซื้อขายนั้นใกล้เคียงกับราคาทดสอบ ในวรรค 2 (บี) คำว่า “ผู้ซื้อที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน” หมายถึงผู้ซื้อซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ขาย ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น

วรรค 2 (บี)

ในการพิจารณากำหนดว่า ราคาหนึ่งจะ “ใกล้เคียงมาก” กับอีกราคาหนึ่ง หรือไม่นั้น จำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายประการ ปัจจัยเหล่านั้น รวมถึงลักษณะของของที่นำเข้า ลักษณะของอุตสาหกรรมนั้น ๆ ฤดูกาลที่ของนั้นนำเข้า และความแตกต่างในด้านราคานั้น ว่ามีนัยสำคัญในทางการค้าหรือไม่ ด้วยเหตุที่ปัจจัยเหล่านี้อาจมีความแตกต่างกันได้เป็นราย ๆ ไป จึงเป็นเรื่องเป็นไปได้ที่ไม่ได้ที่ใช้มาตรฐานเดียวกันในแต่ละราย เช่น กำหนดอัตราร้อยละซึ่งเป็นจำนวนตายตัวลงไป ตัวอย่างได้แก่ความแตกต่างเล็กน้อยของราคาในกรณีที่เกี่ยวข้องกับของประเภทหนึ่ง อาจจะเป็นที่ยอมรับไม่ได้ ขณะที่ความแตกต่างเป็นจำนวนมากของของอีกประเภทหนึ่งอาจจะเป็นที่ยอมรับได้ในการพิจารณากำหนดว่า ราคาซื้อขายนั้นใกล้เคียงมากกับ “ราคาทดสอบ” ตามที่กำหนดไว้ในวรรค 2 (บี) ของข้อ 1 หรือไม่

หมายเหตุของข้อ 2

1. ในการนำข้อ 2 มาใช้ ถ้าหากเป็นไปได้ หน่วยงานบริหารทางศุลกากรจะต้องใช้การขายของของที่เหมือนกัน ในระดับการค้าเดียวกัน และในระดับ

ปริมาณเดียวกันอย่างแท้จริง กับของที่จะประเมินราคา ในกรณีที่ไม่มีการขายของของเช่นว่า อาจใช้การขายของของที่เหมือนกัน ซึ่งเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งในสามข้อดังต่อไปนี้

- (เอ) การขายในระดับการค้าเดียวกัน แต่ในปริมาณต่างกัน
- (บี) การขายในระดับการค้าต่างกัน แต่ในปริมาณเดียวกันอย่างแท้จริง หรือ
- (ซี) การขายในระดับการค้าต่างกัน และในปริมาณต่างกัน

2. ถ้าพบว่าการขายตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งในสามข้อนี้ ก็ให้มีการปรับแต่งราคาสำหรับแต่ละกรณี คือ

- (เอ) เฉพาะปัจจัยด้านปริมาณเท่านั้น
- (บี) เฉพาะปัจจัยด้านระดับการค้าเท่านั้น หรือ
- (ซี) ทั้งปัจจัยด้านระดับการค้าและปริมาณ

3. คำว่า “และ/หรือ” เป็นการยอมให้มีการยืดหยุ่นในการใช้การขายและทำการปรับแต่งราคาเท่าที่จำเป็น ตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งในสามข้อที่กล่าวถึงข้างต้น

4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ 2 ราคาซื้อขายของของนำเข้าที่เหมือนกัน หมายถึงราคาสุทธการ ซึ่งได้เป็นที่ยอมรับแล้ว ภายใต้ข้อที่ 1 โดยได้มีการปรับแต่งราคา ตามที่กำหนดไว้ในวรรค 1 (บี) และวรรค 2 ของข้อนี้

5. เงื่อนไขสำหรับการปรับแต่งราคา อันเนื่องด้วยเหตุของความแตกต่างด้านระดับการค้าหรือระดับปริมาณ ก็คือ การปรับแต่งราคาเช่นนั้น ไม่ว่าจะนำไปสู่การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของราคาก็ตาม ให้กระทำบนมูลฐานของหลักฐานที่สามารถแสดงให้เห็นได้ว่าการปรับแต่งราคามีความสมเหตุสมผล และมีความถูกต้องอย่างปราศจากข้อสงสัย ตัวอย่าง เช่น บัญชีรายการราคาที่มีผลใช้บังคับ

ซึ่งประกอบด้วย ราคาต่าง ๆ ที่อ้างอิงถึงในระดับการค้าที่แตกต่างกัน หรือระดับปริมาณที่แตกต่างกัน ตัวอย่างในเรื่องนี้ คือ ถ้าของที่นำเข้าที่จะประเมินราคาประกอบด้วยของที่ขนมาเป็นจำนวน 10 หน่วย และของที่นำเข้าที่เหมือนกันซึ่งมีราคาซื้อขายอยู่แล้วนั้น เป็นการขายในจำนวน 500 หน่วย และเป็นที่ยอมรับว่าผู้ขายให้ส่วนลดด้านปริมาณ ดังนั้น การปรับแต่งราคาที่ต้องการนั้น จึงอาจทำให้สำเร็จได้โดยการหันไปพึ่งบัญชีรายการราคาของผู้ขาย และใช้ราคานั้นสำหรับการขายในจำนวน 10 หน่วย แต่ทั้งนี้ มิได้เป็นข้อกำหนดว่าการขายจะต้องเป็นการขายในจำนวน 10 หน่วย ตรงเท่าที่บัญชีรายการราคานั้น ได้จัดทำขึ้นมาโดยสุจริต เพื่อการขายในปริมาณระดับอื่น ๆ ด้วย อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ไม่มีมาตรการที่ยึดข้อเท็จจริงเช่นว่า การพิจารณากำหนดราคาสุทธการภายใต้บทบัญญัติของข้อ 2 ก็ไม่เหมาะสม

หมายเหตุของข้อ 3

1. ในการนำข้อ 3 มาใช้ ถ้าหากเป็นไปได้ หน่วยงานบริหารทางศุลกากรจะต้องใช้การขายของที่คล้ายกันในระดับการค้าเดียวกัน และในระดับปริมาณเดียวกันอย่างแท้จริงกับของที่ประเมินราคา ในกรณีที่ไม่มีการขายของของ เช่นว่า อาจใช้การขายของที่เหมือนกัน ซึ่งเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งในสามข้อดังกล่าวต่อไปนี้

- (เอ) การขายในระดับการค้าเดียวกัน แต่ในปริมาณต่างกัน
- (บี) การขายในระดับการค้าต่างกัน แต่ในปริมาณเดียวกันอย่างแท้จริง หรือ
- (ซี) การขายในระดับการค้าต่างกัน และในปริมาณต่างกัน

2. ถ้าพบว่าการขายตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งในสามข้อนี้ก็ให้มีการปรับแต่งราคาสำหรับแต่ละกรณี คือ

- (เอ) เฉพาะปัจจัยด้านปริมาณเท่านั้น
- (บี) เฉพาะปัจจัยด้านระดับการค้าเท่านั้น หรือ

(ซี) ทั้งปัจจัยด้านระดับการค้าและปริมาณ

3. คำว่า “และ/หรือ” เป็นการยอมให้มีการยืดหยุ่นในการใช้การขายและทำการปรับแต่งราคาเท่าที่จำเป็น ตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งในสามข้อที่กล่าวถึงข้างต้น

4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของมาตรา 3 ราคาซื้อขายของของนำเข้าที่คล้ายคลึงกัน หมายถึงราคาตุลกากรซึ่งได้เป็นที่ยอมรับแล้วภายใต้ข้อ 1 โดยได้มีการปรับแต่งราคา ตามที่กำหนดไว้ในวรรค 1 (บี) และวรรค 2 ของข้อนี้

5. เงื่อนไขสำหรับการปรับแต่งราคา อันเนื่องด้วยเหตุของความแตกต่างด้านระดับการค้าหรือระดับปริมาณ ก็คือ การปรับแต่งราคาเช่นนั้น ไม่ว่าจะนำไปสู่การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของราคาก็ตาม ให้กระทำบนมูลฐานของหลักฐานที่สามารถแสดงให้เห็นได้ว่าการปรับแต่งราคามีความสมเหตุสมผล และมีความถูกต้องอย่างปราศจากข้อสงสัย ตัวอย่างเช่น บัญชีรายการราคาที่มีผลใช้บังคับซึ่งประกอบด้วยราคาต่าง ๆ ที่อ้างอิงถึงในระดับการค้าที่แตกต่างกัน หรือระดับปริมาณที่แตกต่างกัน ตัวอย่างในเรื่องนี้ คือ ถ้าของที่นำเข้าที่จะประเมินราคาประกอบด้วยของที่ขึ้นมาเป็นของจำนวน 10 หน่วย และของนำเข้าที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งมีราคาซื้อขายอยู่แล้วนั้น เป็นการขายในจำนวน 500 หน่วย และเป็นที่ยอมรับว่าผู้ขายให้ส่วนลดด้านปริมาณ ดังนั้น การปรับแต่งราคาที่ต้องการนั้นจึงอาจทำได้สำเร็จได้ โดยการหันไปพึ่งบัญชีรายการราคาของผู้ขาย และใช้ราคานั้นสำหรับการขายในจำนวน 10 หน่วย แต่ทั้งนี้ มิได้เป็นข้อกำหนดว่าการขายจะต้องเป็นการขายในจำนวน 10 หน่วย ครบเท่าที่บัญชีรายการราคานั้น ได้จัดทำขึ้นมาโดยสุจริต เพื่อการขายในปริมาณระดับอื่น ๆ ด้วย อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ไม่มีการซื้อขายที่ยืดหยุ่นที่แท้จริงเช่นว่า การพิจารณากำหนดราคาตุลกากรภายใต้บทบัญญัติของข้อ 3 ก็ไม่เหมาะสม

หมายเหตุของข้อ 5

1. ข้อความว่า “ราคาต่อหน่วย ซึ่ง.....ของได้ขายไปในปริมาณรวมที่มากที่สุด” นั้น หมายถึงราคาที่จำนวนหน่วยมากที่สุด ได้ขายไปให้กับบุคคลที่ไม่มีความสัมพันธ์กันกับบุคคลที่พวกเขาซื้อของเช่นว่านั้นมา ณ ระดับการค้าแรกสุดหลังจากที่การขายเช่นว่านั้นเกิดขึ้น

2. ตัวอย่างของเรื่องนี้ ได้แก่ ของที่ขายตามบัญชีรายการราคาสินค้า ซึ่งมีการคิดราคาต่อหน่วยที่เอื้อประโยชน์สำหรับการซื้อในปริมาณมาก ๆ

ปริมาณขาย	ราคาต่อหน่วย	จำนวนการขาย	ปริมาณขายรวมทั้งสิ้น ของแต่ละระดับราคา
1-10 หน่วย	100	10 ครั้ง ๆ ละ 5 หน่วย 5 ครั้ง ๆ ละ 3 หน่วย	65
11-25 หน่วย	95	5 ครั้ง ๆ ละ 11 หน่วย	55
มากกว่า 25 หน่วย	90	1 ครั้ง จำนวน 30 หน่วย 1 ครั้ง จำนวน 50 หน่วย	80

จำนวนที่มากที่สุด ที่ได้ขายไป ณ ราคาหนึ่ง คือ 80 ดังนั้น ราคาต่อหน่วยของปริมาณรวมที่มากที่สุด คือ 90

3. อีกตัวอย่างหนึ่งของกรณีนี้ คือ มีการขายเกิดขึ้น สองครั้ง ในการขายครั้งแรกนั้น เป็นการขายจำนวน 500 หน่วย ในราคาหน่วยละ 95 หน่วยสกุลเงิน ในการขายครั้งที่สอง เป็นการขายจำนวน 400 หน่วย ในราคาหน่วยละ 90 หน่วยสกุลเงิน ในตัวอย่างนี้ ปริมาณรวมที่มากที่สุด ซึ่งได้ขายไปในราคาหนึ่งคือ 500 ดังนั้น ราคาต่อหน่วยของปริมาณรวมที่มากที่สุด คือ 95

4. ตัวอย่างลำดับที่สาม เป็นสถานการณ์ที่มีการขายในปริมาณต่าง ๆ กัน ณ ราคาต่าง ๆ กัน ดังต่อไปนี้

(เอ) การขาย

ปริมาณขาย	ราคาต่อหน่วย
40 หน่วย	100
30 หน่วย	90
15 หน่วย	100
50 หน่วย	95
25 หน่วย	105
35 หน่วย	90
5 หน่วย	100

(บี) ยอดรวม

ปริมาณขายรวมทั้งสิ้น	ราคาต่อหน่วย
65	90
50	95
60	100
25	105

ในตัวอย่างนี้ จำนวนหน่วยที่มากที่สุดที่ได้ขายไป ณ ราคาหนึ่ง คือ 65 ดังนั้น ราคาต่อหน่วยของปริมาณรวมที่มากที่สุด คือ 90

5. การขายใด ๆ ในประเทศนำเข้า ตามที่พรรณาไว้ในวรรค 1 ข้างต้นนั้น ที่เป็นการขายให้กับบุคคลซึ่งเป็นผู้จัดหาปัจจัยใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 (บี) ของข้อ 8 ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อมโดยไม่คิดราคา หรือในราคาที่ลดให้แล้วเพื่อใช้เกี่ยวเนื่องกับการผลิต และการขายเพื่อส่งออก สำหรับของที่นำเข้านั้น ไม่ควรรนำมาใช้พิจารณาในการกำหนดราคาต่อหน่วยตามความมุ่งประสงค์ของข้อ 5

6. มีข้อควรสังเกตว่า “กำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไป” ตามที่อ้างถึงในวรรค 1 ของข้อ 5 นั้น ควรจะนำมารวมกันทั้งหมด ตัวเลขที่นำมาใช้เพื่อความมุ่ง

ประสงค์ของการหักทอนนี้ ควรพิจารณากำหนดบนมูลฐานของข้อมูลที่ได้จัดทำมาให้โดยผู้นำของเข้า หรือในนามของผู้นำของเข้า เว้นเสียแต่ว่า ตัวเลขเหล่านั้นของผู้นำของเข้าไม่สอดคล้องกับตัวเลขที่ได้รับจากการขายในประเทศที่นำเข้า ซึ่งของที่นำเข้าที่เป็นประเภทหรือชนิดเดียวกันนั้น ในกรณีที่ตัวเลขของผู้นำของเข้าไม่สอดคล้องกับตัวเลขเช่นว่าแล้ว ก็อาจใช้จำนวนกำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไป ซึ่งยึดหลักข้อสนเทศที่เกี่ยวข้องอื่นที่นอกเหนือไปจากข้อสนเทศที่จัดทำมาให้โดยผู้นำของเข้าหรือในนามของผู้นำของเข้าได้

7. คำว่า “ค่าใช้จ่ายทั่วไป” หมายความว่ารวมถึงต้นทุนทางตรงและทางอ้อมของค่าการตลาดของของนั้น

8. ถ้าภายในประเทศที่พึงต้องชำระด้วยเหตุผลจากการขายของนั้น ที่ไม่ได้มีการหักทอนภายใต้บทบัญญัติของวรรค 1 (เอ) (4) ของข้อ 5 นั้น ให้ให้นำมาหักทอนได้ภายใต้บทบัญญัติของวรรค 1 (เอ) (1) ของข้อ 5

9. ในการพิจารณากำหนดค่าคอมมิชชั่น หรือกำไรตามปกติและค่าใช้จ่ายทั่วไปอย่างใดอย่างหนึ่งภายใต้บทบัญญัติของวรรค 1 ของข้อ 5 นั้น ประเด็นปัญหาที่ว่า ของชนิดหนึ่งจะเป็น “ของประเภทหรือชนิดเดียวกัน” กับของอื่นหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณากำหนดเป็นแต่ละกรณีไป โดยคำนึงถึงสภาวะการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย การขายของที่อยู่ในกลุ่มหรือหมวดหมู่ที่แคบที่สุดของของที่นำเข้าที่เป็นประเภทหรือชนิดเดียวกันในประเทศที่นำเข้า ซึ่งรวมถึงของที่จะประเมินราคาด้วย ซึ่งข้อสนเทศที่จำเป็นอาจจัดหาให้ได้ ก็ควรจะมีการตรวจสอบด้วย เพื่อความมุ่งประสงค์ตามข้อ 5 ของที่อยู่ในประเภทหรือชนิดเดียวกัน รวมถึงของที่นำเข้าจากประเทศเดียวกันกับของที่จะประเมินราคาเช่นเดียวกันกับของที่นำเข้าจากประเทศอื่น ๆ

10. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 1 (บี) ของข้อ 5 คำว่า “วันแรกสุด” จะต้องเป็นวันที่มีการขายของของที่นำเข้า หรือของนำเข้าที่เหมือนกัน หรือของนำเข้าที่คล้ายคลึงกัน ในปริมาณมากพอที่จะกำหนดราคาต่อหน่วยได้

11. ในกรณีที่ใช้วิธีการในวรรค 2 ของข้อ 5 การหักทอนสำหรับมูลค่าที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการผ่านกรรมวิธีเพิ่มเติมมาแล้วนั้น จะต้องยึดหลักของข้อมูลที่ตั้งอยู่บนข้อเท็จจริง และเป็นข้อมูลที่นับจำนวนได้ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับต้นทุนของงานเช่นว่านั้น สูตรการผลิตทางอุตสาหกรรมอันเป็นที่ยอมรับแล้วดำรงส่วนผสมวิธีการก่อสร้างและวิธีปฏิบัติทางอุตสาหกรรมอื่น ๆ อาจนำมาถือเป็นมูลฐานสำหรับการคำนวณได้

12. เป็นที่ยอมรับว่า วิธีการประเมินราคาตามที่บัญญัติไว้ในวรรค 2 ของข้อ 5 นั้น โดยปกติไม่อาจนำมาใช้ได้ ในเมื่อของที่นำเข้านั้นได้สูญเสียเอกลักษณ์ของของนั้นไป อันเป็นผลมาจากการผ่านกรรมวิธีเพิ่มเติม อย่างไรก็ตาม อาจมีบางกรณีที่แม้ว่าเอกลักษณ์ของของที่นำเข้าได้สูญเสียไปแล้ว แต่มูลค่าที่เพิ่มขึ้นจากการผ่านกรรมวิธีเพิ่มยังอาจพิจารณากำหนดได้อย่างถูกต้อง โดยไม่มีความยุ่งยากจนเกินควร แต่ในทางตรงข้าม อาจมีบางกรณีได้เช่นกันที่ของที่นำเขายังคงรักษาเอกลักษณ์ของของไว้ได้ แต่ของนั้น เป็นเพียงปัจจัยส่วนน้อยในตัวของที่ขายในประเทศนำเข้า จนทำให้การใช้วิธีการประเมินราคานี้ ไม่ชอบด้วยเหตุผลด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น แต่ละสถานการณ์ในทำนองนี้จะต้องได้รับการพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป

หมายเหตุของข้อ 6

1. โดยหลักทั่วไปแล้วราคาสุทธการภายใต้ความตกลงนี้จะพิจารณากำหนดขึ้นบนมูลฐานของข้อสนเทศที่มีอยู่แล้วในประเทศที่นำเข้า อย่างไรก็ตาม เพื่อที่จะพิจารณากำหนดราคาคำนวณ อาจมีความจำเป็นต้องตรวจสอบต้นทุนของการผลิตของของที่จะประเมินราคา และข้อสนเทศอื่น ๆ ซึ่งจะต้องได้รับมาจากภายนอกของประเทศนำเข้า ยิ่งไปกว่านั้น ในกรณีส่วนใหญ่ผู้ผลิตของมักจะเป็นผู้ที่อยู่นอกเขตอำนาจของของพนักงานเจ้าหน้าที่ของประเทศนำเข้า การใช้ราคาคำนวณ โดยทั่วไปแล้วจะถูกจำกัดอยู่แต่ในกรณีที่ผู้ซื้อและผู้ขายมีความสัมพันธ์กัน และผู้ผลิตพร้อมที่จะจัดส่งข้อมูลเกี่ยวกับการคิดต้นทุนที่จำเป็นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของประเทศนำเข้าได้ทราบ และอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้ในการตรวจพิสูจน์ยืนยันใด ๆ ในภายหลังซึ่งอาจเป็นสิ่งจำเป็น

2. คำว่า “ต้นทุน หรือราคา” ตามที่อ้างถึงในวรรค 1 (เอ) ของข้อ 6 จะต้องพิจารณากำหนดบนมูลฐานของข้อสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการผลิตของของที่จะประเมินราคา ซึ่งได้จัดทำมาให้โดยผู้ผลิตหรือในนามของผู้ผลิต ข้อสนเทศดังกล่าวจะต้องยึดหลักบัญชีทางการค้าของผู้ผลิต โดยมีเงื่อนไขว่า บัญชีเช่นนั้นมีความสอดคล้องกับหลักการบัญชีอันเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป ซึ่งใช้กันในประเทศที่ผลิตของนั้น

3. คำว่า “ต้นทุนหรือราคา” จะต้องรวมถึงต้นทุนของปัจจัยต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 (เอ) (2) และ (3) ของข้อ 8 และยังรวมถึง ราคา ซึ่งได้รับการแบ่งส่วนอย่างเหมาะสมแล้ว ภายใต้บทบัญญัติของหมายเหตุที่เกี่ยวข้องของข้อ 8 ของปัจจัยใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 (บี) ของข้อ 8 ซึ่งผู้ซื้อจัดทำมาให้โดยตรงหรือโดยทางอ้อม เพื่อใช้เกี่ยวเนื่องกับการผลิตของของที่นำเข้าราคาของปัจจัยตามทีระบุไว้ใน วรรค 1 (บี) (4) ของข้อ 8 ซึ่งกระทำขึ้นในประเทศนำเข้า จะนำมารวมได้เพียงเท่าที่มีการคิดจากผู้ผลิต เป็นที่เข้าใจกันว่า ต้นทุนหรือราคาของปัจจัยต่าง ๆ ตามที่อ้างถึงในวรรคนั้นนั้น จะต้องไม่นำมานับซ้ำสองในการพิจารณากำหนดราคาคำนวณ

4. คำว่า “จำนวนกำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไป” ตามที่อ้างถึงในวรรค 1 (บี) ของข้อ 6 จะต้องพิจารณากำหนดบนมูลฐานของข้อสนเทศที่จัดทำมาให้โดยผู้ผลิตหรือ ในนามของผู้ผลิต เว้นแต่ว่าตัวเลขของผู้ผลิตนั้น ไม่สอดคล้องกับตัวเลขที่ตามปกติแล้วจะสะท้อนให้เห็นได้ ในการขายของประเภทหรือชนิดเดียวกันกับของที่จะประเมินราคา ซึ่งผลิตโดยผู้ผลิตในประเทศส่งออกเพื่อส่งออกไปยังประเทศที่นำเข้า

5. มีข้อควรสังเกตในบริบทนี้ว่า คำว่า “จำนวนของกำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไป” จะต้องนำมาพิจารณารวมกันทั้งหมด จึงเป็นความจริงว่า ในกรณีเฉพาะรายใด ๆ ถ้าตัวเลขแสดงผลกำไรของผู้ผลิตต่ำและตัวเลขแสดงค่าใช้จ่ายทั่วไปของผู้ผลิตสูง แต่เมื่อนำกำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไปมาพิจารณารวมกันแล้ว ตัวเลขนั้นอาจจะสอดคล้องกับตัวเลขที่ตามปกติแล้วจะสะท้อนให้เห็นได้ในการขาย

ของประเภทหรือชนิดเดียวกันนั้น สถานการณ์เช่นว่าอาจจะเกิดขึ้นได้ ยกตัวอย่าง เช่น ถ้ามีผลิตภัณฑ์ชนิดหนึ่งกำลังจะเปิดตลาดในประเทศนำเข้า และผู้ผลิตยอมรับการไม่มีผลกำไรหรือมีผลกำไรต่ำ เพื่อเป็นการชดเชยค่าใช้จ่ายทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการเปิดตลาดซึ่งสูงมาก ในกรณีที่ผู้ผลิตสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าเหตุที่เขาคิดกำไรแต่น้อยในการขายของของที่เขานำเข้ามานั้น เนื่องมาจากสถานการณ์แวดล้อมทางการค้าบางประการ เช่นนี้แล้ว จะต้องนำตัวเลขที่แสดงถึงผลกำไรอันแท้จริงของผู้ผลิตมาพิจารณา โดยมีเงื่อนไขว่าผู้ผลิตมีเหตุผลทางการค้าที่รับฟังได้ซึ่งสนับสนุนความถูกต้องของตัวเลขเหล่านั้น และนโยบายการกำหนดราคาของผู้ผลิตสะท้อนให้เห็นถึงนโยบายการกำหนดราคาตามปกติในสาขาของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง สถานการณ์เช่นว่าอาจเกิดขึ้นได้ ยกตัวอย่างเช่น กรณีที่ผู้ผลิตถูกบังคับให้ลดราคาลงมาเป็นการชั่วคราวเนื่องจากความต้องการของตลาดลดลง โดยไม่อาจคาดการณ์ล่วงหน้าได้ หรือในกรณีที่ผู้ผลิตได้ขายของเพื่อไปเสริมกับของในหมวดหมู่เดียวกันกับของที่ผลิตในประเทศที่นำเข้า และผู้ผลิตยอมรับผลกำไรต่ำเพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขันทางตลาดเอาไว้ ในกรณีที่ตัวเลขแสดงกำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไปของผู้ผลิตไม่สอดคล้องกับตัวเลขที่ตามปกติแล้วจะสะท้อนให้เห็นในการขายของประเภทหรือชนิดเดียวกันกับของที่จะประเมินราคา ซึ่งเป็นของที่ผลิตขึ้นโดยผู้ผลิตรายต่าง ๆ ในประเทศผู้ส่งออกเพื่อส่งออกไปยังประเทศที่นำเข้า เช่นนี้แล้วจำนวนกำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไปก็อาจยึดหลักข้อสนเทศที่เกี่ยวข้องที่นอกเหนือไปจากข้อมูลที่จัดทำมาให้โดยผู้ผลิตของนั้น หรือ ในนามของผู้ผลิตของนั้น

6. ในกรณีที่ใช้ข้อมูลซึ่งนอกเหนือไปจากข้อมูลที่จัดทำให้โดยผู้ผลิต หรือ ในนามของผู้ผลิตเพื่อความมุ่งประสงค์ของการพิจารณากำหนดราคาคำนวณแล้ว หากผู้นำของเข้าร้องขอ พนักงานเจ้าหน้าที่ของประเทศที่นำเข้าจะต้องแจ้งผู้นำของเข้า ให้ทราบถึง แหล่งที่มาของข้อสนเทศ ข้อมูลที่ใช้และการคำนวณที่ยึดหลักของข้อมูลเช่นว่านั้น ทั้งนี้ภายใต้บทบัญญัติของข้อ 10

7. คำว่า “ค่าใช้จ่ายทั่วไป” ตามที่อ้างถึงในวรรค 1 (บี) ของข้อ 6 ครอบคลุมถึงต้นทุนทั้งทางตรงและทางอ้อมของการผลิตและการขายของเพื่อส่งออก ซึ่งไม่ได้รวมเอาไว้ภายใต้วรรค 1 (เอ) ของข้อ 6

8. การที่จะถือว่า ของอย่างหนึ่งจะเป็น “ของประเภทหรือชนิดเดียวกัน” กับของอย่างอื่น ๆ หรือไม่นั้น จะต้องพิจารณากำหนดเป็นแต่ละกรณีไปโดยคำนึงถึงสภาพการณ์ที่เกี่ยวข้องด้วย ในการพิจารณากำหนดกำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไปตามปกติภายใต้บทบัญญัติของข้อ 6 นั้น ควรจะตรวจสอบถึงการขายเพื่อส่งออกของที่อยู่ในกลุ่มหรือหมวดหมู่ที่แคบที่สุดไปยังประเทศที่นำเข้า ซึ่งรวมถึงของที่จะประเมินราคาซึ่งอาจให้ข้อมูลที่จำเป็นต่อการพิจารณาได้ด้วย เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ 6 คำว่า “ของประเภทหรือชนิดเดียวกัน” จะต้องเป็นของที่มาจากประเทศเดียวกันกับของที่จะประเมินราคา

หมายเหตุของข้อ 7

1. ราคาสุทธาการที่พิจารณากำหนดขึ้นภายใต้บทบัญญัติของข้อ 7 ควรยึดหลักราคาสุทธาการที่ได้เคยกำหนดไว้ก่อนหน้านี้แล้ว ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

2. วิธีการประเมินราคาที่จะนำมาใช้ภายใต้ข้อ 7 ควรเป็นวิธีการต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้แล้วในข้อ 1 รวมตลอดจนถึงข้อ 6 แต่โดยการใช้วิธีการเหล่านั้นด้วยความยืดหยุ่นอย่างมีเหตุผล จะเป็นการสอดคล้องกับความมุ่งหมายและบทบัญญัติของข้อ 7

3. ตัวอย่างบางประการของความยืดหยุ่นอย่างมีเหตุผล มีดังต่อไปนี้

(เอ) ของที่เหมือนกัน : เงื่อนไขที่กำหนดว่า ของที่เหมือนกันควรส่งออกในเวลาเดียวกัน หรือเวลาใกล้เคียงกันกับของที่จะประเมินราคานั้น ควรได้รับการตีความอย่างยืดหยุ่น ของนำเข้าที่เหมือนกันที่ผลิตขึ้นในประเทศอื่นที่มีใช้ประเทศที่ส่งออกของที่จะประเมินราคา อาจจะนำมาใช้เป็นมูลฐานในการประเมิน

ราคาทางศุลกากรได้ ราคาศุลกากรของของนำเข้าที่เหมือนกัน
ที่ได้พิจารณากำหนดขึ้นไว้แล้วภายใต้บทบัญญัติของข้อ 5 และ
6 อาจจะนำมาใช้ได้

(บี) ของที่คล้ายคลึงกัน : เงื่อนไขที่กำหนดว่า ของที่คล้ายคลึงกัน
ควรส่งออกในเวลาเดียว หรือเวลาใกล้เคียงกันกับของที่จะ
ประเมินราคานั้น ควรได้รับการตีความอย่างยืดหยุ่น ของนำเข้า
ที่คล้ายคลึงกันที่ผลิตขึ้นในประเทศอื่นที่มีใช้ประเทศส่งออก
ของของที่กำลังประเมินราคา อาจะนำมาใช้เป็นมูลฐานใน
การประเมินราคาทางศุลกากรได้ ราคาศุลกากรของของนำเข้าที่
คล้ายคลึงกัน ที่ได้พิจารณากำหนดขึ้นไว้แล้วภายใต้บทบัญญัติ
ของข้อ 5 และ 6 อาจจะนำมาใช้ได้

(ซี) วิธีการหักทอน : เงื่อนไขที่กำหนดว่า ของจะต้องขายไปใน
“สภาพเดิมที่นำเข้า” ในวรรค 1 (เอ) ของข้อ 5 ควรได้รับการ
ตีความอย่างยืดหยุ่น เงื่อนไขเวลา “90 วัน” ควรได้รับการ
พิจารณาอย่างยืดหยุ่น

หมายเหตุของข้อ 8

วรรค 1 (เอ) (1)

คำว่า “ค่าคอมมิชชั่นจากการซื้อ” หมายถึง ค่าธรรมเนียมที่ผู้นำของ
เข้าจ่ายให้กับตัวแทนของผู้นำเข้าสำหรับการให้บริการในการทำหน้าที่เป็นผู้แทน
ของผู้นำเข้าในต่างประเทศ ในการจัดซื้อของที่จะประเมินราคาอยู่นั้น

วรรค 1 (บี) (2)

1. ในการแบ่งส่วนปัจจัยต่าง ๆ เพื่อนำไปรวมเข้ากับของที่นำเข้า ตามที่
ระบุไว้ในวรรค 1 (บี) (2) ของข้อ 8 นั้น มีองค์ประกอบสองประการที่เกี่ยวข้อง
คือ ราคาของตัวปัจจัยนั่นเอง และวิธีการที่จะแบ่งส่วนราคานั้นเพื่อนำไปรวมเข้า

กับของที่นำเข้า การแบ่งส่วนของปัจจัยเหล่านี้ ควรกระทำในลักษณะที่มีเหตุผล และเหมาะสมกับสภาวการณ์และเป็นไปตามหลักการบัญชีอันเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป

2. ในประเด็นเกี่ยวกับราคาของปัจจัย ถ้าหากผู้นำของเข้าได้ซื้อปัจจัยนั้นจากผู้ขายซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กันกับผู้นำเข้าในระดับราคาค้นทุนหนึ่ง ราคาของปัจจัยนั้นก็คือระดับราคาค้นทุนนั้น ถ้าหากว่าปัจจัยนั้นผลิตขึ้นโดยผู้นำของเข้าหรือโดยบุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์กับผู้นำเข้า ราคาของปัจจัยนั้น ก็คือ ต้นทุนของการผลิตปัจจัยนั้น ถ้าหากว่าปัจจัยนั้นเป็นของที่เคยใช้มาก่อนหน้าแล้วโดยผู้นำของเข้า โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าปัจจัยนั้นเป็นของที่ได้หามาหรือผลิตขึ้นโดยผู้นำของเข้าหรือไม่ ต้นทุนดั้งเดิมของการหาหรือการผลิตขึ้น ควรจะต้องได้รับการปรับลดลงมา เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ต้นทุนนั้น เพื่อให้ได้มาซึ่งราคาของปัจจัยดังกล่าว

3. เมื่อราคาของปัจจัยได้ถูกพิจารณากำหนดขึ้นแล้ว ก็เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องแบ่งส่วนราคานั้นเพื่อนำไปรวมกับของที่นำเข้า มีความเป็นไปได้อยู่หลายประการ ยกตัวอย่าง ราคานั้นอาจนำไปรวมเข้ากับการขนส่งของเข้าเที่ยวแรก ถ้าหากผู้นำของเข้าประสงค์ที่จะชำระค่าอากรตามมูลค่าทั้งหมดในครั้งเดียว อีกตัวอย่างหนึ่ง คือ ผู้นำของเข้าอาจร้องขอให้แบ่งส่วนมูลค่านั้น ตามจำนวนหน่วยของของที่ผลิตขึ้นได้จนถึงเวลาที่ขนส่งของเข้าเที่ยวแรก ตัวอย่างต่อไปก็คือ ผู้นำของเข้าอาจร้องขอให้แบ่งส่วนมูลค่านั้นตามจำนวนการผลิตทั้งหมดที่ได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้า ซึ่งมีสัญญาหรือข้อผูกมัดแน่นอนปรากฏอยู่สำหรับการผลิตนั้น วิธีการแบ่งส่วนที่ใช้จะขึ้นอยู่กับเอกสารที่ผู้นำของเข้าจะจัดเตรียมให้

4. เพื่อเป็นการยกตัวอย่างขยายความข้างต้นให้ชัดเจนขึ้น เช่น ผู้นำของเข้าจัดหาแบบพิมพ์เพื่อให้ในการผลิตของที่นำเข้าให้กับผู้ผลิต และทำสัญญากับผู้ผลิตว่าจะซื้อของที่ผลิตเป็นจำนวน 10,000 หน่วย ในเวลาที่ของซึ่งขนส่งเที่ยวแรกจำนวน 1,000 หน่วย มาถึง ผู้ผลิตได้ผลิตเสร็จไปแล้ว 4,000 หน่วย ผู้นำของเข้าอาจร้องขอให้ผู้ผลิตการแบ่งส่วนมูลค่าของแบบพิมพ์ตามจำนวน 1,000 หน่วย 4,000 หน่วย หรือ 10,000 หน่วย ก็ได้

วรรค 1 (บี) (4)

1. การบวกเพิ่มปัจจัยต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 (บี) (4) ของข้อ 8 นั้น การยึดหลักของข้อมูลที่ตั้งอยู่บนข้อเท็จจริงและนับจำนวนได้ เพื่อเป็นการลดภาระของทั้งผู้นำของเข้าและหน่วยงานบริหารทางศุลกากรในการพิจารณา กำหนดราคาที่จะนำมารวม ควรใช้ข้อมูลที่มีพร้อมอยู่แล้วในระบบการบันทึกทางการค้าของผู้นำของเข้าให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
2. สำหรับปัจจัยต่าง ๆ ทั้งหมดที่จัดหามาให้โดยผู้ซื้อ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ได้ซื้อหรือเช่ามาโดยผู้ซื้อ การบวกเพิ่มเข้าไปควรเป็นต้นทุนของการซื้อหรือการเช่านั้น ปัจจัยต่าง ๆ ทั้งหมดที่สามารถหาได้จากสาธารณะสมบัติ นอกเหนือไปจากต้นทุนของการจัดให้ได้มาซึ่งการลอกเลียนงานเหล่านั้นจะต้องไม่นำมาบวกเพิ่ม
3. ความยากง่ายของการคำนวณมูลค่าที่จะบวกเพิ่ม ขึ้นอยู่กับโครงสร้างและวิธีการจัดการของแต่ละหน่วยธุรกิจ เช่นเดียวกับวิธีการทางบัญชีของหน่วยธุรกิจนั้น ๆ
4. ตัวอย่างเช่น เป็นไปได้ว่า หน่วยธุรกิจหนึ่งซึ่งนำเข้าผลิตภัณฑ์นาฬิกาจากหลายประเทศ ทำการเก็บรักษาสินค้าข้อมูลของศูนย์ออกแบบไว้นอกประเทศนำเข้า ในลักษณะที่สามารถแสดงให้เห็นถึงต้นทุนอันเกิดจากแต่ละผลิตภัณฑ์ได้อย่างถูกต้อง ในกรณีเช่นว่า การปรับแต่งราคาโดยตรงอาจทำได้เหมาะสมภายใต้บทบัญญัติของข้อ 8
5. ในอีกกรณีหนึ่ง หน่วยธุรกิจหนึ่งอาจจะถือเอาต้นทุนของศูนย์ออกแบบที่อยู่นอกประเทศที่นำเข้านี้เป็นค่าใช้จ่ายสุทธิทั่วไป โดยไม่นำมาจัดสรรให้เป็นค่าใช้จ่ายของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด โดยเฉพาะในกรณีเช่นนี้ การปรับแต่งราคาของของที่นำเข้าที่เหมาะสม อาจกระทำได้ภายใต้บทบัญญัติของข้อ 8 โดยการแบ่งส่วนต้นทุนทั้งหมดของศูนย์ออกแบบ ออกตามจำนวนผลผลิตทั้งหมด ที่ได้รับประโยชน์จากศูนย์ออกแบบนี้ และนำต้นทุนที่ได้รับการแบ่งส่วนหน่วย บวกเพิ่มเข้าไปในของที่นำเข้า

6. การแปรเปลี่ยนไปของสภาวะการณ์ข้างต้น ย่อมเป็นที่แน่นอนว่า ทำให้จำเป็นต้องพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่แตกต่างกันในการพิจารณากำหนดวิธีการแบ่งสรรต้นทุนที่เหมาะสม

7. ในกรณีที่การผลิตปัจจัยดังกล่าวเกี่ยวข้องกับหลายประเทศและเกี่ยวข้องกับช่วงของเวลาการปรับแต่งราคาควรจะต้องอยู่เฉพาะมูลค่าที่แท้จริงที่ได้นำไปรวมเข้าไปในปัจจัยนั้นที่เกิดขึ้นภายนอกประเทศนำเข้า

วรรค 1 (ซี)

1. ค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมให้อนุญาตตามที่อ้างถึงในวรรค 1 (ซี) ของข้อ 8 ซึ่งนอกเหนือไปจากสิ่งอื่น ๆ แล้ว ยังอาจหมายความรวมถึง การชำระราคาค่าสิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า และลิขสิทธิ์ อย่างไรก็ตาม ค่าภาระสำหรับสิทธิในการผลิตจำลองของที่นำเข้าภายในประเทศที่นำเข้านั้น จะต้องไม่นำไปรวมกับราคาที่ได้ชำระจริง หรือราคาที่พึงต้องชำระในการพิจารณากำหนดราคาสุดท้าย

2. การชำระราคาโดยผู้ซื้อสำหรับสิทธิในการจำหน่ายแจกหรือขายต่อซึ่งของที่นำเข้า จะต้องไม่นำไปรวมกับราคาที่ได้ชำระจริงหรือราคาที่พึงต้องชำระ ถ้าการชำระราคาเช่นนั้น ไม่ใช่เงื่อนไขของการขายเพื่อส่งออกไปยังประเทศที่นำเข้าซึ่งของที่นำเข้า

วรรค 3

ในการบวกเพิ่มเข้าไปซึ่งจะเป็นสิ่งที่จะต้องกระทำภายใต้บทบัญญัติของข้อ 8 นั้น หากไม่ปรากฏมีข้อมูลที่ตั้งอยู่บนข้อเท็จจริงและนับจำนวนได้แล้ว ไซ้ราคาส่งขายย่อมไม่อาจพิจารณากำหนดได้ภายใต้บทบัญญัติของข้อ 1 เพื่อแสดงให้เห็นภาพในประเด็นนี้ สมมุติมีการจ่ายค่าสิทธิบนมูลฐานของราคาส่งต่อลิตรในประเทศที่นำเข้าให้แก่ผลิตภัณช์ชนิดหนึ่งซึ่งนำเข้ามาเป็นหน่วยกิโลกรัมและนำมาทำให้เป็นสารละลายหลังจากการนำเข้า ถ้าค่าสิทธิบางส่วนยึดหลัก

ของของที่นำเข้า และบางส่วนยึดหลักองค์ประกอบอย่างอื่นซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับของที่นำเข้า (เช่นในกรณีที่ของนำเข้าถูกนำมาผสมกับเครื่องปรุงต่าง ๆ ภายในประเทศจนไม่สามารถแยกแยะออกจากกันได้อีกต่อไปแล้ว หรือในกรณีที่ค่าสิทธิไม่อาจแยกออกให้เห็นอย่างชัดเจนจากข้อตกลงทางการเงินแบบพิเศษระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย) จะเป็นการไม่เหมาะสมที่จะพยายามบวกเพิ่มค่าสิทธินี้เข้าไป อย่างไรก็ตาม ถ้าจำนวนของค่าสิทธินี้ยึดหลักของที่นำเข้าเท่านั้น และสามารถนับจำนวนได้แล้ว การบวกเพิ่มเข้าไปในราคาที่ได้ชำระจริง หรือราคาที่พึงต้องชำระก็สามารถทำได้

หมายเหตุของข้อ 9

เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ 9 คำว่า “เวลานำเข้า” อาจหมายความว่า รวมถึง เวลาที่นำของเข้าเพื่อความมุ่งประสงค์ทางศุลกากร

หมายเหตุของข้อ 11

- ข้อ 11 บัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้นำของเข้าในการอุทธรณ์การพิจารณา กำหนดการประเมินราคาของศุลกากรสำหรับของที่จะประเมินราคา ถ้าอุทธรณ์นี้ในครั้งแรกอาจยื่นให้กับพนักงานศุลกากรในระดับสูงก็ได้ แต่ผู้นำของเข้าจะต้องได้รับสิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลได้ในขั้นสุดท้าย
- คำว่า “โดยไม่มีบทลงโทษ” หมายความว่า ผู้นำของเข้าจะต้องไม่ถูกปรับหรือถูกขู่ว่าจะต้องถูกปรับ ด้วยเหตุเพียงว่า ผู้นำของเข้าเลือกที่จะใช้สิทธิในการอุทธรณ์เท่านั้น แต่การชำระค่าใช้จ่ายตามปกติในทางศาลและค่าธรรมเนียมของทนายความ จะต้องไม่ถือว่าเป็นค่าปรับแต่อย่างใด
- อย่างไรก็ตาม ไม่มีบทบัญญัติใดในข้อ 11 นี้ ที่จะห้ามสมาชิกให้มีการเรียกเก็บค่าอากรศุลกากรเต็มตามจำนวนที่ประเมินก่อนการอุทธรณ์

หมายเหตุของข้อ 15

วรรค 4

เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ คำว่า “บุคคล” หมายความว่ารวมถึงนิติบุคคลด้วย ในกรณีที่เห็นว่าเหมาะสม

วรรค 4 (อี)

เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ บุคคลหนึ่งจะถือว่าควบคุมอีกบุคคลหนึ่งได้ก็ต่อเมื่อบุคคลแรกอยู่ในฐานะโดยทางนิตินัยหรือพฤตินัยที่จะดำเนินการยับยั้งหรือสั่งการต่อบุคคลหลังได้

ภาคผนวก II

คณะกรรมการด้านเทคนิคว่าด้วยการประเมินราคาทาง ศุลกากร

1. เพื่อให้เป็นไปตามข้อ 18 ของความตกลงนี้ คณะกรรมการด้านเทคนิคจะต้องจัดตั้งขึ้นภายใต้ความอุปถัมภ์ของ ซีซีซี โดยมุ่งที่จะให้การประกันว่าความดีความและการนำความตกลงนี้ไปใช้ในระดับทางเทคนิคจะมีความเป็นเอกภาพ
2. ความรับผิดชอบของคณะกรรมการด้านเทคนิค จะต้องรวมรายการดังต่อไปนี้
 - (เอ) ตรวจสอบปัญหาด้านเทคนิคเฉพาะเรื่องที่เกิดขึ้นจากการบริหารงานประจำวันของระบบการประเมินราคาทางศุลกากรของบรรดาสมาชิก และให้ความเห็นเชิงเสนอแนะในรูปของข้อแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมที่ยึดหลักข้อเท็จจริงที่ได้นำเสนอ

- (บี) ศึกษา ตามที่ได้รับการร้องขอ ในเรื่องกฎหมายการประเมินราคา พิจารณาและวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการนี้ และ จัดทำรายงานถึงผลลัพธ์ต่าง ๆ ของการศึกษาเช่นว่านี้
- (ซี) จัดทำและเผยแพร่รายงานประจำปี เกี่ยวกับการปฏิบัติการและ สถานภาพของข้อตกลงนี้ในทางเทคนิค
- (ดี) จัดให้มีข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การประเมินราคาของของที่นำเข้าเพื่อความมุ่งประสงค์ทาง สุลกากร ตามที่อาจได้รับการร้องขอจากสมาชิกใด ๆ หรือจาก คณะกรรมการ ข้อเสนอแนะและข้อเสนอดังกล่าวนั้น อาจอยู่ใน รูปของความเห็นเชิงแนะนำ บทวิจารณ์หรือหมายเหตุคำอธิบาย
- (อี) อำนวยความช่วยเหลือทางวิชาการ ตามที่ได้รับการร้องขอให้ แก่สมาชิก โดยมุ่งที่จะผลักดันให้ขยายการยอมรับความตกลง นี้ในระดับสากลมีความคืบหน้า
- (เอฟ) ดำเนินการตรวจสอบเรื่องราวที่ส่งมาให้โดยคณะลูกขุน ภายใต้ ข้อ 19 ของความตกลงนี้ และ
- (จี) ปฏิบัติตามความรับผิดชอบอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

บททั่วไป

3. คณะกรรมการด้านเทคนิคจะต้องพยายามสรุปงานเฉพาะในแต่ละเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องต่าง ๆ ที่ส่งมาจากสมาชิกทั้งหลาย คณะกรรมการ หรือคณะลูก ขุน ภายในระยะเวลาอันสั้นที่สมควร ดังที่ได้บัญญัติไว้ในวรรค 4 ของข้อ 19 คณะลูกขุนจะต้องกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนไว้ สำหรับการรับรายงานจากคณะ กรรมการด้านเทคนิค และคณะกรรมการด้านเทคนิคจะต้องจัดส่งรายงานภายใน ระยะเวลาอัน

4. คณะกรรมการด้านเทคนิคจะต้องได้รับการช่วยเหลือในด้านกิจกรรมต่าง ๆ ตามความเหมาะสม จากฝ่ายเลขานุการของ ซีซีซี

การเป็นผู้แทน

5. สมาชิกแต่ละประเทศ จะต้องมีสิทธิในการมีผู้แทนของตนในคณะกรรมการด้านเทคนิค สมาชิกแต่ละประเทศอาจจะแต่งตั้งผู้แทนหนึ่งคนและผู้แทนสำรองหนึ่งคนหรือมากกว่าเพื่อให้เป็นผู้แทนของตนในคณะกรรมการด้านเทคนิค สมาชิกที่มีผู้แทนในคณะกรรมการด้านเทคนิคเช่นว่าจะอ้างถึงในภาคผนวกนี้ในฐานะสมาชิกของคณะกรรมการด้านเทคนิค ผู้แทนของสมาชิกของคณะกรรมการด้านเทคนิค อาจมีที่ปรึกษาเป็นผู้ช่วยก็ได้ โดยผู้อำนวยการใหญ่ของดับบลิวทีโออาจจะเข้าร่วมการประชุมเช่นนี้ได้โดยมีสถานภาพเป็นผู้สังเกตการณ์

6. สมาชิกทั้งหลายของซีซีซี ที่มีได้เป็นสมาชิกของดับบลิวทีโอ อาจตั้งผู้แทนเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการด้านเทคนิค โดยมีผู้แทนได้หนึ่งคนและผู้แทนสำรองหนึ่งคนหรือมากกว่า ผู้แทนเช่นว่าจะเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการด้านเทคนิคในฐานะเป็นผู้สังเกตการณ์

7. โดยความเห็นชอบของประธานคณะกรรมการด้านเทคนิค เลขานุการของซีซีซี (ซึ่งต่อไปในภาคผนวกนี้จะเรียกว่า “เลขานุการ”) อาจเชิญผู้แทนของรัฐบาลที่มีได้เป็นทั้งสมาชิกของดับบลิวทีโอหรือสมาชิกของซีซีซี ผู้แทนขององค์การรัฐบาลและการค้าระหว่างประเทศ ให้เข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการด้านเทคนิคในฐานะเป็นผู้สังเกตการณ์

8. การแต่งตั้งผู้แทน ผู้แทนสำรองและที่ปรึกษาเข้าร่วมในการประชุมของคณะกรรมการด้านเทคนิคให้แจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่

การประชุมของคณะกรรมการด้านเทคนิค

9. คณะกรรมการด้านเทคนิคจะต้องประชุมกันตามที่มีความจำเป็น แต่อย่างน้อยปีละสองครั้ง วันที่ประชุมแต่ละครั้งจะต้องกำหนดไว้โดย คณะกรรมการด้านเทคนิคในสมัยประชุมก่อนหน้านั้นของตน วันที่ประชุมอาจเปลี่ยนแปลงได้ไม่ว่าจะโดยคำร้องขอของสมาชิกใด ๆ ของคณะกรรมการด้านเทคนิคที่มีความเห็นพ้องกันด้วยเสียงข้างมากของสมาชิกของคณะกรรมการด้านเทคนิค หรือโดยคำร้องขอของประธานในกรณีที่ต้องได้รับการพิจารณาอย่างเร่งด่วน ถึงแม้ว่าจะมีบทบัญญัติในประโยค 1 ของวรรคนี้ก็ตาม คณะกรรมการด้านเทคนิคจะต้องประชุมกันตามที่มีความจำเป็น เพื่อพิจารณาเรื่องที่ส่งมาให้ โดยคณะลูกขุนภายใต้บทบัญญัติของข้อ 19 ของความตกลงนี้

10. การประชุมของคณะกรรมการด้านเทคนิคจะต้องจัดขึ้นที่สำนักงานใหญ่ของซีซีซี เว้นแต่จะได้มีการตัดสินใจเป็นอย่างอื่น

11. ผู้อำนวยการใหญ่จะต้องแจ้งให้สมาชิกทั้งปวงของคณะกรรมการด้านเทคนิคและบรรดาผู้แทนที่กล่าวรวมอยู่ในวรรค 6 และ 7 ทราบล่วงหน้าอย่างน้อยสามสิบวัน ถึงวันที่เปิดของแต่ละสมัยประชุมของคณะกรรมการด้านเทคนิค เว้นแต่ในกรณีเร่งด่วน

ระเบียบวาระการประชุม

12. ระเบียบวาระการประชุมชั่วคราวของแต่ละสมัยประชุม จะต้องร่างขึ้นโดยผู้อำนวยการใหญ่และเวียนแจ้งให้สมาชิกทั้งหลายของคณะกรรมการด้านเทคนิคและรวมทั้งบรรดาผู้แทนตามที่กล่าวรวมอยู่ในวรรค 6 และ 7 เป็นการล่วงหน้าอย่างน้อยสามสิบวันก่อนสมัยประชุม เว้นแต่ในกรณีเร่งด่วน ระเบียบวาระการประชุมนี้จะต้องประกอบด้วยหัวข้อทั้งปวงที่คณะกรรมการด้านเทคนิคได้ให้ความเห็นชอบให้บรรจุเข้าวาระประชุมได้ในระหว่างสมัยประชุมก่อนหน้านั้นของตน หัวข้อทั้งหมดที่ให้บรรจุเข้าในระเบียบวาระประชุมโดยการริเริ่มของ

ประธานและหัวข้อทั้งหมดที่ได้บรรจุเข้าวาระประชุมโดยคำร้องขอของผู้อำนวยความสะดวกใหญ่ คณะกรรมการหรือโดยสมาชิกใด ๆ ของคณะกรรมการด้านเทคนิค

13. คณะกรรมการด้านเทคนิคจะต้องพิจารณากำหนดระเบียบวาระการประชุมของคนในการเปิดสมัยประชุมในแต่ละสมัย ระเบียบวาระการประชุมอาจเปลี่ยนแปลงในเวลาหนึ่งเวลาใดก็ได้ในระหว่างสมัยประชุมโดยคณะกรรมการด้านเทคนิค

เจ้าหน้าที่และการดำเนินการประชุม

14. คณะกรรมการด้านเทคนิคจะต้องเลือกประธานหนึ่งคนและรองประธานหนึ่งคนหรือมากกว่าจากบรรดาผู้แทนของสมาชิก คณะกรรมการประธานและรองประธานจะต้องอยู่ในตำแหน่งคราวละหนึ่งปี ประธานและรองประธานที่พ้นจากตำแหน่งแล้วมีสิทธิที่จะได้รับเลือกอีก อำนาจในฐานะผู้แทนที่ได้มอบให้ประธานหรือรองประธานผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้แทนของคณะกรรมการด้านเทคนิคอีกต่อไปจะสิ้นสุดลงโดยอัตโนมัติ

15. ในกรณีที่ประธานไม่อยู่ในการประชุมช่วงใด ๆ หรือส่วนใด ๆ ของการประชุมใด ๆ รองประธานจะต้องทำหน้าที่ประธานแทน ในกรณีเช่นนั้น รองประธานจะต้องมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับประธาน

16. ประธานของการประชุม จะต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการประชุมของคณะกรรมการด้านเทคนิคในฐานะประธานและไม่ใช่ในฐานะผู้แทนของสมาชิกของคณะกรรมการด้านเทคนิค

17. นอกเหนือไปจากการใช้อำนาจอื่น ๆ ตามที่ได้มอบให้แก่ประธานโดยข้อบังคับต่าง ๆ เหล่านี้แล้ว ประธานจะต้องกล่าวเปิดและปิดการประชุมแต่ละครั้ง อำนาจการอภิปราย ให้สิทธิในการพูดและควบคุมการดำเนินการประชุมโดยให้เป็นไปตามข้อบังคับต่าง ๆ เหล่านี้ ประธานอาจจะสั่งให้ผู้อภิปรายรักษาระเบียบ ถ้าหากข้อคิดเห็นของเขาไม่อยู่ในประเด็น

18. ในระหว่างการอภิปรายเรื่องใด ๆ ก็ตาม ผู้แทนอาจยกประเด็นเรื่องการไม่รักษาระเบียบขึ้นมาอ้างได้ ในกรณีเช่นนี้ ประธานจะต้องมีคำสั่งทันที ถ้าคำสั่งนี้ได้รับการโต้แย้ง ประธานจะต้องให้มีประชุมตัดสินชี้ขาดและจะต้องยืนตามคำสั่งนั้น เว้นแต่ที่ประชุมไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของประธาน

19. ผู้อำนวยการใหญ่ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการซีซีซีซึ่งแต่งตั้งโดยผู้อำนวยการใหญ่จะต้องทำหน้าที่ปฏิบัติงานเลขานุการของการประชุมของคณะกรรมการด้านเทคนิค

องค์ประชุมและการลงมติ

20. ผู้แทนของฝ่ายเสียงข้างมากธรรมดาของบรรดาสมาชิกของคณะกรรมการด้านเทคนิค ให้ถือเป็นองค์ประชุม

21. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะกรรมการด้านเทคนิคจะต้องมีหนึ่งเสียงคำตัดสินชี้ขาดของคณะกรรมการด้านเทคนิคจะต้องถือเอาเสียงข้างมากที่ประกอบด้วยอย่างน้อยสองในสามของสมาชิกที่เข้าประชุม ไม่ว่าผลของการออกเสียงในเรื่องเฉพาะใด ๆ จะออกมาเป็นอย่างไรก็ตาม คณะกรรมการด้านเทคนิคจะต้องมีอิสระในการทำรายงานเต็มขึ้นต่อคณะกรรมการและยื่นต่อซีซีซีเกี่ยวกับเรื่องที่ประชุมนั้น โดยการชี้ให้เห็นทัศนคติที่แตกต่างกันซึ่งได้แสดงออกในการอภิปรายประเด็นที่เกี่ยวข้องนั้น ถึงแม้ว่าจะมีบทบัญญัติข้างต้นในวรรคนี้ก็ตาม ในเรื่องต่าง ๆ ที่ส่งมาให้คณะกรรมการด้านเทคนิคโดยคณะลูกขุนนั้น คณะกรรมการด้านเทคนิคจะต้องตัดสินชี้ขาดโดยความเห็นที่เป็นเอกฉันท์ หากไม่อาจบรรลุความตกลงกันได้ คณะกรรมการด้านเทคนิคต้องแก้ปัญหาที่ส่งมาให้โดยคณะลูกขุนแล้ว คณะกรรมการด้านเทคนิคจะต้องจัดทำรายงานชี้แจงรายละเอียดถึงข้อเท็จจริงของเรื่องราวและชี้ให้เห็นทัศนคติต่าง ๆ ของบรรดาสมาชิก

ภาษาและการบันทึก

22. ภาษาทางการของคณะกรรมการด้านเทคนิคจะต้องเป็นภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส และภาษาสเปน สุนทรพจน์หรือถ้อยแถลงที่เป็นภาษาใดภาษาหนึ่งของภาษาทั้งสามนี้จะต้องได้รับการแปลในทันทีที่เป็นภาษาทางการอื่น ๆ เว้นแต่ว่า คณะผู้แทนทั้งปวงตกลงกันว่าไม่ต้องใช้การแปล สุนทรพจน์หรือถ้อยแถลงที่เป็นภาษาอื่น ๆ จะต้องได้รับการแปลเป็นภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส และภาษาสเปน ภายใต้เงื่อนไขเดียวกัน แต่ในกรณีนี้ผู้แทนที่เกี่ยวข้องจะต้องจัดให้มีคำแปลเป็นภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศสหรือภาษาสเปน เฉพาะภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส และภาษาสเปน เท่านั้น ที่จะต้องใช้สำหรับเอกสารเป็นทางการของคณะกรรมการด้านเทคนิค บันทึกและจดหมายโต้ตอบเพื่อการพิจารณาของคณะกรรมการด้านเทคนิค ต้องเสนอในรูปของภาษาทางการนี้ภาษาใดภาษาหนึ่ง

23. คณะกรรมการด้านเทคนิคจะต้องจัดทำรายงานการประชุมทุกสมัยของตน และถ้าประธานเห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็น ก็ให้รวมถึงบันทึกการประชุม หรือบันทึกสรุปของการประชุมด้วย ประธานหรือผู้ที่ประธานมอบหมายจะต้องรายงานผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการด้านเทคนิคต่อที่ประชุมของคณะกรรมการทุกครั้ง และต่อที่ประชุมของซีซีซีทุกครั้งไป

ภาคผนวก III

1. การชะลอเวลาห้าปีของการนำบทบัญญัติของข้อตกลงนี้ไปใช้โดยสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาตามที่บัญญัติไว้ในวรรค 1 ของข้อ 20 นั้น ในทางปฏิบัติอาจยังไม่เพียงพอสำหรับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาบางประเทศ ในกรณีเช่นว่า สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาอาจร้องขอขยายเวลาดังกล่าวออกไปก่อนสิ้นสุดระยะเวลาตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อ 20 และเป็นที่เข้าใจว่าสมาชิกจะให้การพิจารณาด้วยความเห็นอกเห็นใจต่อคำร้องขอเช่นนั้น ในกรณีที่สมาชิกประเทศกำลังพัฒนานั้นสามารถแสดงผลที่ดีได้

2. ประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลาย ซึ่งในปัจจุบันนี้ประเมินราคาสินค้านบนพื้นฐานของราคาระดับต่ำที่กำหนดขึ้นเป็นทางการ อาจมีความประสงค์ขอตั้งข้อสงวน เพื่อให้สมาชิกใช้ราคาดังกล่าวต่อไปได้อีกบนพื้นฐานที่จำกัดและเป็นการชั่วคราว ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขต่าง ๆ ตามที่สมาชิกทั้งหลายจะตกลงกัน

3. ประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลายซึ่งเห็นว่า การสลับลำดับกันตามคำร้องขอของผู้นำของเขาดังที่กำหนดไว้ในข้อ 4 ของความตกลงนั้น อาจก่อให้เกิดความยุ่งยากอย่างแท้จริงสำหรับตน อาจมีความประสงค์ขอตั้งข้อสงวนต่อข้อ 4 ดังนี้

“รัฐบาลแห่ง.....สงวนสิทธิที่จะบัญญัติว่าบทบัญญัติของข้อ 4 ของความตกลงนี้จะนำมาใช้ต่อเมื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรเห็นด้วยกับคำร้องขอให้สลับลำดับของมาตรา 5 และ 6 แล้วเท่านั้น”

ถ้าประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลายตั้งข้อสงวนเช่นนี้ไว้ สมาชิกทั้งหลายจะต้องให้ความยินยอมต่อข้อสงวนดังกล่าว ภายใต้ข้อ 21 ของความตกลงนี้

4. ประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลายอาจประสงค์ที่จะตั้งข้อสงวนในส่วนที่เกี่ยวกับของวรรค 2 ของมาตรา 5 ของความตกลงนี้ โดยกำหนดดังนี้

“รัฐบาลแห่ง.....สงวนสิทธิที่จะบัญญัติว่าวรรค 2 ของข้อ 5 ของความตกลงนี้จะนำมาใช้ ตามบทบัญญัติของหมายเหตุที่เกี่ยวข้องของข้อนั้น ไม่ว่าผู้นำของเขาร้องขอเช่นนั้นหรือไม่ก็ตาม”

ถ้าประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลายตั้งข้อสงวนเช่นนี้ไว้ บรรดาสมาชิกจะต้องให้ความยินยอมต่อข้อสงวนดังกล่าว ภายใต้ข้อ 21 ของความตกลงนี้

5. สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาบางประเทศ อาจจะมีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อ 1 ของความตกลงนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการนำเข้ามาในประเทศ

ของตนโดยตัวแทนแต่ผู้เดียว ผู้จัดจำหน่ายแต่ผู้เดียวและผู้รับสัมปทานแต่ผู้เดียว หากปัญหาเช่นว่าเกิดขึ้นในทางปฏิบัติในบรรดาสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาที่นำความตกลงนี้มาใช้แล้วไซ้ ให้มีการศึกษาถึงปัญหานี้ตามที่สมาชิก เช่นว่านั้นร้องขอเพื่อหาข้อแก้ไขที่เหมาะสม

6. บทบัญญัติของข้อ 17 ขอมรับว่าในการนำความตกลงนี้มาใช้ หน่วยงาการบริหารทางศุลกากรอาจจำเป็นต้องสอบถามเกี่ยวกับความจริงหรือความถูกต้องของถ้อยแถลงเอกสารหรือการสำแดงใด ๆ ที่ยื่นต่อตนเพื่อความมุ่งประสงค์ของการประเมินราคาทางศุลกากร ดังนั้นข้อนี้จึงรับรู้ว่าการสอบถามอาจจะกระทำได้ ยกตัวอย่างเช่น เพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้องว่า ปัจจัยต่าง ๆ ของราคาตามที่สำแดงหรือที่ยื่นต่อหน่วยงานการบริหารทางศุลกากร ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการพิจารณากำหนดราคาศุลกากรนั้นว่ามีความครบถ้วนสมบูรณ์ และถูกต้องหรือไม่ ภายใต้กฎหมายของชาติและระเบียบพิธีการของสมาชิก บรรดาสมาชิกจึงมีสิทธิที่จะคาดหวังว่าจะได้รับความร่วมมืออย่างเต็มที่ของผู้นำของเข้าในการสอบถามเหล่านี้

7. ราคาที่ได้ชำระจริง หรือราคาที่พึงต้องชำระให้รวมถึงการชำระราคาทั้งหมดที่ได้ชำระจริงหรือที่จะต้องชำระในฐานะเป็นเงื่อนไขของการขายของของที่นำเข้า โดยผู้ซื้อชำระให้แก่ผู้ขาย หรือโดยผู้ซื้อชำระให้แก่บุคคลที่สามเพื่อให้เป็นไปตามข้อผูกพันของผู้ขาย

ความตกลงว่าด้วยการตรวจสอบก่อนส่งออก

บรรดาสมาชิก

รับทราบว่าในวันที่ 20 กันยายน 1986 รัฐมนตรีทั้งหลายตกลงกันว่าการเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัยจะมีเป้าหมายที่จะ “ก่อให้เกิดการทำให้เสรีและการขยายตัวต่อไปซึ่งการค้าของโลก” “ทำให้บทบาทของแกตต์เข้มแข็งขึ้น” และ “เพิ่มความคอบสนองของระบบของแกตต์ต่อสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่กำลังพัฒนา”

รับทราบว่าสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาจำนวนมากได้ใช้วิธีการตรวจสอบก่อนส่งออก

รับรองความจำเป็นของประเทศกำลังพัฒนาที่จะกระทำดังกล่าวตราบเท่าที่และเท่าที่จำเป็นที่จะตรวจสอบคุณภาพ ปริมาณหรือราคาของสินค้าที่นำเข้า

คำนึงถึงว่ากำหนดการเช่นว่าต้องดำเนินการโดยไม่ก่อให้เกิดความล่าช้าโดยไม่จำเป็นหรือการปฏิบัติที่ไม่เท่าเทียมกัน

รับทราบว่าโดยคำจำกัดความแล้ว การตรวจสอบนี้เป็นการดำเนินการในดินแดนของสมาชิกที่เป็นผู้ส่งออก

รับรองความจำเป็นที่จะจัดสร้างกรอบระหว่างประเทศที่ตกลงกันว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของทั้งสมาชิกที่เป็นผู้ใช้มาตรการและผู้ส่งออก

รับรองว่าหลักการและพันธกรณีของแกตต์ 1994 นำมาใช้ต่อกิจกรรมของหน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกซึ่งได้รับคำสั่ง โดยรัฐบาลทั้งหลายซึ่งเป็นสมาชิกของดับบลิวทีโอ

รับรองว่าเป็นความปรารถนาที่จะทำให้เกิดความโปร่งใสสำหรับการดำเนินการตรวจสอบก่อนส่งออกและสำหรับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบก่อนส่งออก

ปรารถนาที่จะให้มีทางแก้ไขข้อพิพาทระหว่างผู้ส่งออกและหน่วยตรวจสอบก่อนส่งออก ซึ่งเป็นข้อพิพาทที่เกิดภายใต้ความตกลงนี้โดยรวดเร็ว มีประสิทธิภาพและเที่ยงธรรม

ณ ที่นี้ตกลงกันโดยความตกลงนี้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1

ความครอบคลุม-นิยาม

1. ให้ความตกลงนี้ใช้บังคับต่อกิจกรรมการตรวจสอบก่อนส่งออกที่กระทำในดินแดนของสมาชิกทั้งหลาย ไม่ว่ากิจกรรมเช่นว่าจะจะเป็นไปตามสัญญาหรือคำสั่งของรัฐบาล หรือหน่วยงานของรัฐบาล หรือของสมาชิกประเทศหนึ่ง
2. คำว่า “สมาชิกที่เป็นผู้ใช้” หมายความว่า สมาชิกซึ่งรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐบาลใดทำสัญญาหรือสั่งให้ดำเนินการตรวจสอบก่อนส่งออก
3. กิจกรรมการตรวจสอบก่อนขนส่งลงเรือ คือ กิจกรรมทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบคุณภาพ ปริมาณ ราคา รวมทั้ง อัตราการแลกเปลี่ยนเงินตราและข้อกำหนดทางการเงิน และ/หรือประเภทของสินค้าตามพิกัดศุลกากรที่จะส่งออกไปยังดินแดนของสมาชิกที่เป็นผู้ใช้
4. คำว่า “หน่วยตรวจสอบก่อนขนส่งลงเรือ” คือ หน่วยใดที่มีสัญญาหรือคำสั่งจากสมาชิกประเทศหนึ่งให้ดำเนินกิจกรรมการตรวจสอบก่อนส่งออก¹

¹ เป็นที่เข้าใจกันว่าข้อบทนี้ไม่ผูกพันสมาชิกทั้งหลายที่จะอนุญาตให้องค์การของรัฐบาลของสมาชิกอื่นดำเนินกิจกรรมการตรวจสอบก่อนส่งออกในดินแดนของตน

ข้อ 2

พันธกรณีของสมาชิกที่เป็นผู้ใช้

การไม่เลือกปฏิบัติ

1. ให้สมาชิกทั้งหลายที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่า กิจกรรมการตรวจสอบก่อนส่งออกได้ดำเนินไปในลักษณะที่ไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ และว่ากระบวนการและหลักเกณฑ์ใช้ในการดำเนินกิจกรรมเหล่านี้เป็นวัตถุประสงค์และนำมาใช้บนพื้นฐานที่เท่ากันแก่ผู้ส่งออกทั้งปวงที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมเช่นว่า ให้สมาชิกทั้งหลายที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่า การตรวจสอบโดยผู้ตรวจสอบทั้งปวงของหน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกที่ได้ทำ มีสัญญา หรือได้ทำคำสั่งไว้นั้นดำเนินการเป็นแบบเดียวกัน

สิ่งที่รัฐบาลต้องการ

2. ให้บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่า ในการดำเนินกิจกรรมการตรวจสอบก่อนส่งออก ซึ่งเกี่ยวข้องกับกฎหมาย ระเบียบและความต้องการทั้งหลาย บทบัญญัติของวรรค 4 ของข้อ III ของแอดด์ 1994 จะได้รับการเคารพตราบเท่าที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

สถานที่ตรวจสอบ

3. ให้บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่า กิจกรรมการตรวจสอบก่อนส่งออกทั้งปวง รวมทั้งการออกรายงานสิ่งที่ตรวจพบว่าเรียบร้อยหรือบันทึกที่ไม่ออกรายงานดังกล่าวให้ ได้รับการปฏิบัติในเขตศุลกากรซึ่งสินค้าถูกส่งออกมาหรือในดินแดนศุลกากรซึ่งสินค้าผลิตขึ้น หากการตรวจสอบมีอาจดำเนินการได้ในดินแดนศุลกากรนั้น เนื่องจากความซับซ้อนของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง หรือหากคู่ภาคีทั้งสองฝ่ายตกลงในดินแดนศุลกากรที่สินค้าเหล่านั้นผลิตขึ้น

มาตรฐาน

4. ให้บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่า การตรวจสอบปริมาณและคุณภาพได้รับการปฏิบัติตามมาตรฐานที่นิยามโดยผู้ขายและผู้ซื้อในความตกลงซื้อขายนั้น และหากไม่มีมาตรฐานเช่นว่า มาตรฐานสากล² จะถูกนำมาใช้

ความโปร่งใส

5. สมาชิกทั้งหลายที่เป็นผู้ใช้ต้องทำให้แน่ใจว่า กิจกรรมการตรวจสอบก่อนส่งออกได้ดำเนินไปในลักษณะโปร่งใส

6. ให้บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่า หน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกจัดทำรายการข้อสนเทศ ซึ่งจำเป็นต่อผู้ส่งออกที่จะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การตรวจสอบตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้รับการติดต่อเอง ให้หน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกจัดหาข้อสนเทศตามที่เป็นจริงให้เมื่อได้รับคำร้องขอจากผู้ส่งออก ข้อสนเทศนี้ให้รวมทั้งการอ้างอิงกฎหมายและระเบียบของสมาชิกทั้งหลายที่เป็นผู้ใช้ ซึ่งเป็นกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการตรวจสอบก่อนส่งออก และให้รวมถึงกระบวนการและหลักเกณฑ์ที่ใช้เพื่อความมุ่งประสงค์สำหรับการตรวจสอบราคาและอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา สิทธิของผู้ส่งออกที่มีต่อหน่วยตรวจสอบและกระบวนการอุทธรณ์ ซึ่งจัดทำขึ้นภายใต้วรรค 21 ว่าด้วยความต้องการหรือการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมทางด้านกระบวนการต่อกระบวนการที่มีอยู่ จะไม่นำมาใช้บังคับต่อการส่งออกเว้นแต่ผู้ส่งออกที่เกี่ยวข้องได้รับแจ้งถึงความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ ในเวลาที่กำหนดวันตรวจสอบ อย่างไรก็ตามก็ดี ในสถานการณ์

² มาตรฐานสากล คือ มาตรฐานที่ได้รับเอาโดยองค์การระดับรัฐบาลหรือมิใช่ระดับรัฐบาล ซึ่งสมาชิกภาพเปิดให้สมาชิกทั้งปวงซึ่งกิจกรรมที่ได้รับการรับรองอย่างหนึ่งอยู่ในสาขาของการทำให้เป็นมาตรฐาน

ฉุกเฉินของประเภทที่ระบุในข้อ XX และ XXI ของแกดต์ 1994 ความต้องการหรือความเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมเช่นว่า อาจจะนำมาใช้บังคับต่อการส่งออกก่อนที่ผู้ส่งออกจะได้รับแจ้งก็ได้ อย่างไรก็ตาม ความช่วยเหลือนี้จะไม่ปลดปล่อยผู้ส่งออกจากพันธกรณีในส่วนที่เกี่ยวกับการที่จะต้องปฏิบัติตามระเบียบการนำเข้าของสมาชิกทั้งหลายที่เป็นผู้ใช้

7. ให้บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่า มีข้อสนเทศที่อ้างถึงในวรรค 6 ที่ผู้ส่งออกจะนำไปใช้ได้อย่างสะดวก และว่าสำนักงานตรวจสอบก่อนส่งออกที่ดูแลรักษาโดยหน่วยตรวจสอบก่อนส่งออก ทำหน้าที่เป็นจุดบริการข้อสนเทศซึ่งมีข้อสนเทศนี้อยู่

8. ให้บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ใช้ จัดพิมพ์กฎหมายและระเบียบที่ใช้บังคับต่อกิจกรรมการตรวจสอบก่อนส่งออกทั้งปวงโดยพลัน ในลักษณะที่จะทำให้รัฐบาลและพ่อค้าอื่นคุ้นเคยกับกฎหมายและระเบียบเหล่านี้

การคุ้มครองข้อสนเทศทางธุรกิจที่เป็นความลับ

9. ให้บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่า หน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกปฏิบัติต่อข้อสนเทศทั้งปวงที่ได้รับในระหว่างการตรวจสอบก่อนส่งออกเช่นเดียวกับธุรกิจที่เป็นความลับ ครอบคลุมที่ข้อสนเทศเช่นว่ายังมิได้ถูกตีพิมพ์ หรือมิไว้สำหรับให้แก่ฝ่ายที่สามหรือมิฉะนั้นก็เป็นสมบัติสาธารณะ ให้สมาชิกที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่าหน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกยังคงรักษากระบวนการนี้ไว้จนถึงที่สุด

10. ให้บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ใช้จัดหาข้อสนเทศให้สมาชิกทั้งหลายเมื่อร้องขอเกี่ยวกับมาตรการที่ตนดำเนินเพื่อที่จะให้มีผลใช้บังคับตามวรรค 9 ข้อบทของ วรรคนี้นี้ได้กำหนดให้สมาชิกใดเปิดเผยข้อสนเทศที่เป็นความลับ ซึ่งการเปิดเผยดังกล่าว อาจจะเป็นอันตรายต่อประสิทธิภาพของโครงการการ

ตรวจสอบก่อนส่งออกหรืออาจจะมีผลกระทบต่อผลประโยชน์ทางพาณิชย์โดย
ชอบธรรมของวิสาหกิจใดวิสาหกิจหนึ่งไม่ว่าจะเป็นของรัฐบาลหรือของเอกชน

11. ให้บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่า หน่วยตรวจสอบก่อนส่งออก
มิได้ทำให้ฝ่ายที่สามล่วงรู้ถึงข้อสนเทศทางธุรกิจที่เป็นความลับ ยกเว้นว่าหน่วย
ตรวจสอบก่อนส่งออกอาจให้ข้อสนเทศนี้กับหน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้ทำสัญญา
จ้างหรือออกคำสั่งให้บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่าข้อสนเทศทางธุรกิจที่
เป็นความลับ ซึ่งได้รับจากหน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกที่ได้รับสัญญาจ้างหรือ
คำสั่ง ได้รับการคุ้มครองเพียงพอแล้ว ให้หน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกใช้ข้อ
สนเทศทางธุรกิจที่เป็นความลับร่วมกับรัฐบาลที่ทำสัญญาหรือออกคำสั่งต่อตน
เพียงพอที่ข้อสนเทศเช่นว่าจำต้องใช้ตามธรรมเนียมสำหรับเลตเตอร์ออฟ
เครดิตหรือรูปแบบอื่นของการชำระเงินเพื่อความมุ่งประสงค์ของการสุสการ
ใบอนุญาตนำเข้า หรือการควบคุมการปริวรรตเงินตรา

12. ให้บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่า หน่วยตรวจสอบก่อนส่งออก
มิได้ร้องขอให้ผู้ส่งออกจัดหาข้อสนเทศเกี่ยวกับ

- (เอ) ข้อมูลการผลิตที่เกี่ยวกับกรรมวิธีที่ได้รับสิทธิบัตร ใบอนุญาต
หรือห้ามเปิดเผยหรือกรรมวิธีซึ่งสิทธิบัตรยังอยู่ในระหว่าง
พิจารณา
- (บี) ข้อมูลทางวิชาการที่ได้ตีพิมพ์นอกเหนือไปจากข้อมูลที่เป็น
ที่จะแสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติตามระเบียบหรือมาตรฐานทาง
วิชาการ
- (ซี) การคิดราคาภายใน รวมทั้งต้นทุนการผลิต
- (ดี) ระดับกำไร

- (อี) ข้อกำหนดของสัญญาระหว่างผู้ส่งออกและผู้จัดหาสินค้าส่งออก เว้นแต่จะเป็นไปมิได้โดยประการอื่นที่หน่วยตรวจสอบจะดำเนินการตรวจสอบดังกล่าว ในกรณีเช่นว่า ให้หน่วยตรวจสอบร้องขอข้อสนเทศตามที่จำเป็นเพื่อความมุ่งประสงค์นี้เท่านั้น

13. ข้อสนเทศที่อ้างถึงในวรรค 12 ซึ่งหน่วยตรวจสอบก่อนขนส่งลงเรือมิได้ร้องขอโดยประการอื่นอาจเปิดเผยโดยสมัครใจโดยผู้ส่งออกเพื่อที่จะใช้ในกรณีเฉพาะก็ได้

การขัดกันซึ่งผลประโยชน์

14. ให้บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่า หน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกโดยคำนึงถึงบทบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อสนเทศทางธุรกิจที่เป็นความลับในวรรค 9 ถึง 13 ด้วย รักษากระบวนการที่จะหลีกเลี่ยงการขัดกันซึ่งผลประโยชน์

- (เอ) ระหว่างหน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกและหน่วยที่เกี่ยวข้องใด ๆ ของหน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกที่กล่าวถึงนั้นรวมทั้งหน่วยใด ๆ ซึ่งหน่วยตรวจสอบมีผลประโยชน์ทางการเงินหรือพาณิชย์หรือหน่วยใดซึ่งมีผลประโยชน์ทางการเงินในหน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกที่กล่าวถึงนั้นและซึ่งเป็นหน่วยที่หน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกต้องตรวจสอบการขนส่งนั้น
- (บี) ระหว่างหน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกและหน่วยอื่นใด รวมทั้งหน่วยอื่นซึ่งอยู่ภายใต้การตรวจสอบก่อนส่งออก โดยมีข้อยกเว้นสำหรับหน่วยงานของรัฐบาลที่ทำสัญญาหรือคำสั่งให้ตรวจสอบ
- (ซี) กับกองต่าง ๆ ของหน่วยตรวจสอบก่อนขนส่งลงเรือที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนอกเหนือไปจากที่จำเป็นเพื่อกรรมวิธีตรวจสอบนั้น

ความล่าช้า

15. ให้บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่า หน่วยตรวจสอบก่อนขนส่งลงเรือหลีกเลี่ยงความล่าช้าในการตรวจสอบสินค้าที่ขนส่งโดยไม่มีเหตุผลสมควร ให้บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่า เมื่อหน่วยตรวจสอบก่อนขนส่งลงเรือและผู้ส่งออกตกลงกันเรื่องวันที่ที่ตรวจสอบได้แล้ว หน่วยตรวจสอบก่อนขนส่งลงเรือจะดำเนินการตรวจสอบในวันนั้น เว้นแต่มีการเปลี่ยนแปลงกำหนดวันใหม่ โดยการตกลงร่วมกันระหว่างผู้ส่งออกและหน่วยตรวจสอบก่อนส่งออก หรือ หน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกถูกขัดขวางมิให้กระทำเช่นนั้นโดยผู้ส่งออกหรือโดยเหตุสุดวิสัย³

16. ให้บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่า หลังจากได้รับเอกสารฉบับสุดท้ายและเสร็จสิ้นการตรวจสอบแล้ว หน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกจะออกรายงานฉบับสมบูรณ์หรือจัดทำคำอธิบายเป็นหนังสือโดยละเอียด ระบุเหตุผลที่ไม่ออกรายงานเช่นว่าให้ภายใน 5 วันทำการ ให้สมาชิกทั้งหลายที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่า ในกรณีหลังนี้ หน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกจะให้โอกาสแก่ผู้ส่งออกที่จะแสดงข้อคิดเห็นของตนเป็นหนังสือและหากผู้ส่งออกร้องขอให้จัดให้มีการตรวจสอบซ้ำในวันที่ที่ทั้งสองฝ่ายสะดวกโดยเร็วที่สุด

17. ให้บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่า เมื่อใดก็ตามที่ผู้ส่งออกร้องขอ หน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกจะมีหน้าที่ตรวจสอบขั้นต้นเกี่ยวกับราคาก่อนถึงวันที่จะตรวจสอบจริง และหากปฏิบัติได้ ก็จะตรวจสอบอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา บนพื้นฐานของสัญญาระหว่างผู้ส่งออกและผู้นำเข้า โปรฟอมาอินวอยซ์

³ เป็นที่เข้าใจกันว่า เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ “เหตุสุดวิสัย” หมายความว่า “การบังคับหรือใช้กำลังที่ไม่อาจต้านทานได้ เหตุการณ์ที่คาดไม่ถึง ซึ่งเป็นข้อยกเว้นที่ไม่ต้องปฏิบัติตามสัญญา”

และหากปฏิบัติได้ก็ให้คำขออนุญาตนำเข้าด้วย ให้สมาชิกที่เป็นผู้นำเข้าทำให้น้ำใจราคาหรืออัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ซึ่งได้รับการยอมรับโดยหน่วยตรวจสอบก่อนขนส่งลงเรือบนพื้นฐานของการตรวจสอบขั้นต้นมิได้ถูกเพิกถอน โดยยังจัดหาสินค้าซึ่งสอดคล้องกับเอกสารการนำเข้า และ/หรือใบอนุญาตนำเข้า ให้สมาชิกทั้งหลายที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่าหลังจากการตรวจสอบขั้นต้นดำเนินไปแล้ว หน่วยตรวจสอบก่อนขนส่งลงเรือจะแจ้งให้ผู้ส่งออกทราบเป็นหนังสือโดยพลันว่าจะยอมรับ/หรือเหตุผลโดยละเอียดสำหรับการไม่ยอมรับราคาและ/หรืออัตราแลกเปลี่ยนเงินตรานั้น อย่างใดอย่างหนึ่ง

18. ให้บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่า เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงความล่าช้าในการชำระเงิน หน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกส่งรายงานฉบับสมบูรณ์ในสิ่งที่ตรวจพบไปยังผู้ส่งออกหรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมายของผู้ส่งออกโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

19. ให้บรรดาสมาชิกทำให้แน่ใจว่า ในกรณีมีข้อผิดพลาดทางการพิมพ์ในรายงานฉบับสมบูรณ์ในสิ่งที่ตรวจพบ หน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกจะแก้ไขข้อผิดพลาดนั้น และส่งข้อสนเทศที่ถูกต้องไปยังฝ่ายที่เหมาะสมโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

การตรวจสอบราคา

20. ให้บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่า หน่วยตรวจสอบก่อนขนส่งลงเรือดำเนินการตรวจสอบราคา⁴ ตามแนวทางดังต่อไปนี้ เพื่อที่จะป้องกันมิให้เกิดการลงอัตราร้อยสูงและดำเนินไปและฉ้อฉล

⁴ ให้พันธกรณีของสมาชิกทั้งหลายที่เป็นผู้ใช้ในส่วนที่เกี่ยวกับการให้บริการของหน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกซึ่งเกี่ยวกับมูลค่าทางศุลกากรเป็นพันธกรณีซึ่งสมาชิกเหล่านั้นได้ยอมรับแล้วในแกดด์ 1994 และความตกลงการค้าพหุภาคีอื่นที่รวมอยู่ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงฉบับลิวีไอ.

- (เอ) ให้นำหน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกเพียงปฏิเสธราคาตามสัญญาที่ได้ตกลงไว้ระหว่างผู้ส่งออกและผู้นำเข้าหากหน่วยตรวจสอบแสดงให้เห็นว่าสิ่งที่ค้นพบเกี่ยวกับราคาที่ไม่มีที่พอใจมีพื้นฐานจากกรรมวิธีการตรวจสอบซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ระบุในวรรค (บี) ถึง (ซี)
- (บี) ให้นำหน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกนั้นเปรียบเทียบราคาเพื่อตรวจสอบราคาส่งออกบนพื้นฐานของราคาสินค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับที่เสนอให้ส่งออก จากประเทศที่ส่งออกเดียวกัน ในขณะหรือประมาณระยะเวลาเดียวกันภายใต้เงื่อนไขการขายการแข่งขัน และเปรียบเทียบกันได้ ทั้งนี้ ตามทางปฏิบัติที่เป็นธรรมเนียมทางพาณิชย์และยอดสุทธิของการลดมาตรฐานที่ใช้บังคับใด ๆ การเปรียบเทียบเช่นว่าให้ตั้งอยู่บนพื้นฐานดังนี้
- (1) ให้ใช้เฉพาะราคาที่ทำให้มีพื้นฐานของการเปรียบเทียบโดยคำนึงถึงองค์ประกอบทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับประเทศนำเข้าและประเทศเดียวหรือหลายประเทศที่ถูกใช้เพื่อเปรียบเทียบราคา
 - (2) มิให้นำหน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกเชื่อกี้อาของสินค้าที่ถูกเสนอให้ส่งออกไปยังประเทศนำเข้าต่าง ๆ เพื่อที่จะกำหนดราคาต่ำสุดแก่สินค้าที่ส่งออกนั้นตามอำเภอใจ
 - (3) ให้นำหน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกคำนึงถึงปัจจัยทั้งหลายซึ่งแจ่มแจ้งในวรรค (ซี)
 - (4) ณ ขั้นตอนใดในกรรมวิธีที่กล่าวข้างต้นให้นำหน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกจัดหาโอกาสที่จะอธิบายราคาให้ผู้ส่งออกทราบ

- (ซี) เมื่อทำการตรวจสอบราคา ให้หน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกยกประโยชน์ที่เหมาะสมให้แก่ข้อกำหนดของสัญญาซื้อขายและองค์ประกอบที่ใช้ปรับราคาที่ใช้บังคับโดยทั่วไปตามธุรกรรมนั้น ให้องค์ประกอบเหล่านี้รวมถึง แต่ไม่ได้จำกัดเฉพาะ ระดับของการค้าและปริมาณการจำหน่าย ระยะเวลาและเงื่อนไขการขนส่ง บทบัญญัติเกี่ยวกับการที่ราคาขายขยับตัวสูงขึ้น ลักษณะเฉพาะของคุณภาพ คุณลักษณะตามที่ออกแบบอย่างพิเศษ คุณลักษณะของการขนส่งหรือบรรจุหีบห่อเป็นพิเศษ ขนาดของคำสั่งซื้อ การขายเป็นจุดๆ อิทธิพลของฤดูกาล ใบอนุญาตหรือค่าธรรมเนียมทรัพย์สินทางปัญญาอื่น และค่าบริการซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา หากที่กล่าวมานี้ มีต้องออกไปอีกรายอย่างแตกต่างหาก ให้องค์ประกอบเหล่านี้รวมถึงปัจจัยทั้งหลายที่แน่นอนซึ่งเกี่ยวข้องกับราคาของผู้ส่งออกเช่นความสัมพันธ์ในทางสัญญาระหว่างผู้ส่งออกและผู้นำเข้า
- (ดี) ให้การตรวจสอบค่าภาระขนส่งเกี่ยวข้องกับราคาของชนิดของการขนส่งที่ได้ตกลงกันในประเทศที่ส่งออกตามที่แสดงไว้ในสัญญาซื้อขายเท่านั้น
- (อี) ข้อต่อไปนี้มีให้ใช้เพื่อความมุ่งประสงค์ของการตรวจสอบราคา
- (1) ราคาขายในประเทศที่นำเข้าสินค้าที่ผลิตในประเทศเช่นว่า
 - (2) ราคาของสินค้าเพื่อการส่งออกจากประเทศหนึ่งนอกเหนือจากประเทศที่ส่งออก
 - (3) ต้นทุนการผลิต
 - (4) ราคาหรือมูลค่าที่กำหนดขึ้นเองหรือไม่ใช้ราคาจริง

กระบวนการอุทธรณ์

21. ให้บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่าองค์กรตรวจสอบก่อนส่งออกจัดทำกระบวนการที่จะรับพิจารณาและออกคำตัดสินเกี่ยวกับความเดือดร้อนที่หยิบยกโดยผู้ส่งออก และว่าข้อสนเทศเกี่ยวกับกระบวนการเช่นว่ามีให้แก่ผู้ส่งออกตามบทบัญญัติของวรรค 6 และ 7 ให้สมาชิกทั้งหลายที่เป็นผู้ใช้ทำให้แน่ใจว่า กระบวนการเหล่านั้นได้พัฒนาขึ้นและจัดหาได้ตามแนวทางต่อไปนี้

- (เอ) ให้หน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกมอบหมายเจ้าหน้าที่หนึ่งคนหรือกว่านั้นซึ่งจะอยู่ประจำระหว่างเวลาทำการปกติในแต่ละเมืองหรือท่าเรือซึ่งหน่วยตรวจสอบมีสำนักงานบริหารการตรวจสอบก่อนส่งออก เพื่อที่จะรับพิจารณาและออกคำตัดสินเกี่ยวกับคำอุทธรณ์หรือความเดือดร้อนของผู้ส่งออก
- (บี) ให้ผู้ส่งออกจัดหาข้อเท็จจริงเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับธุรกรรมเฉพาะที่กำลังพิจารณาลักษณะของความเดือดร้อนและทางแก้ที่แนะนำให้แก่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- (ซี) ให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้การพิจารณาด้วยความเห็นใจต่อความเดือดร้อนของผู้ส่งออกและให้ออกคำตัดสินโดยเร็วที่สุดที่จะเป็นไปได้หลังจากได้รับเอกสารที่อ้างถึงในวรรค (บี)

การเบี่ยงเบน

22. โดยการเบี่ยงเบนไปจากข้อ 2 โดยมีข้อยกเว้นเรื่องการส่งออกบางส่วน ให้บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ใช้ดำเนินการ ให้สินค้าส่งออกซึ่งมีมูลค่าน้อยกว่ามูลค่าน้อยที่สุดที่ใช้บังคับกับสินค้าส่งออกตามทีนิยามโดยสมาชิกที่เป็นผู้ใช้มิให้ถูกตรวจสอบ ยกเว้นในสถานการณ์เฉพาะ มูลค่าต่ำที่สุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของข้อสนเทศที่จะให้แก่ผู้ส่งออกภายใต้บทบัญญัติของวรรค 6

ข้อ 3

พันธกรณีของสมาชิกทั้งหลายที่เป็นผู้ส่งออก

การไม่เลือกปฏิบัติ

1. ให้บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ส่งออกทำให้แน่ใจว่ากฎหมายและระเบียบของตนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการตรวจสอบก่อนส่งออกใช้บังคับโดยไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติ

ความโปร่งใส

2. ให้สมาชิกที่เป็นผู้ส่งออกจัดพิมพ์โดยพลัน ซึ่งกฎหมายและระเบียบทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการตรวจสอบก่อนส่งออกในลักษณะที่จะทำให้รัฐบาลและพ่อค้าอื่นสามารถทำความเข้าใจได้

ความช่วยเหลือทางวิชาการ

3. ให้บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ส่งออกเสนอที่จะให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่บรรดาสมาชิกที่เป็นผู้ใช้หากได้รับการร้องขอ ซึ่งความช่วยเหลือนั้นมุ่งต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้ โดยมีข้อกำหนดที่ตกลงร่วมกัน⁵

⁵ เป็นที่เข้าใจว่าความช่วยเหลือทางวิชาการเช่นว่าอาจจะให้ได้บนพื้นฐานของทวิภาคีหลายฝ่ายหรือพหุภาคี

ข้อ 4

กระบวนการทบทวนอย่างอิสระ

ให้บรรดาสมาชิกส่งเสริมหน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกและบรรดาผู้ส่งออกให้ร่วมกันแก้ไขข้อพิพาทของตน อย่างไรก็ตาม 2 วันหลังจากการเสนอความเดือดร้อนตามบทบัญญัติของวรรค 21 ของข้อ 2 แล้ว ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจนำข้อพิพาทนั้นสู่การทบทวนอย่างอิสระก็ได้ ให้สมาชิกทั้งหลายใช้มาตรการที่สมเหตุสมผลเช่นว่าตามที่มีอยู่เพื่อที่จะทำให้แน่ใจว่า ในการนี้กระบวนการต่อไปนี้จะได้รับการกำหนดและคงไว้

- (เอ) ให้กระบวนการเหล่านี้ดำเนินการโดยหน่วยอิสระ ซึ่งก่อตั้งขึ้นร่วมกันโดยองค์การที่เป็นตัวแทนหน่วยตรวจสอบก่อนส่งออก และองค์การที่เป็นตัวแทนผู้ส่งออกเพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้
- (บี) ให้หน่วยอิสระที่อ้างถึงในวรรค (เอ) จัดทำบัญชีรายชื่อผู้ส่งออกดังต่อไปนี้ :
 - (1) สมาชิกจำนวนหนึ่งที่ได้รับการเสนอชื่อ โดยองค์การที่เป็นตัวแทนหน่วยตรวจสอบก่อนส่งออก
 - (2) สมาชิกจำนวนหนึ่งที่ได้รับการเสนอชื่อโดยองค์การที่เป็นตัวแทนผู้ส่งออก
 - (3) พ่อค้าอิสระจำนวนหนึ่ง ซึ่งได้รับการเสนอชื่อโดยหน่วยอิสระที่อ้างถึงในวรรค (เอ)

การแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญโดยกระจายตามสภาพภูมิศาสตร์ตามบัญชีรายชื่อนี้เพื่อให้ข้อพิพาทใด ๆ ซึ่งยกขึ้นภายใต้

กระบวนการเหล่านี้ได้ดำเนินการอย่างรวดเร็ว ให้จัดทำบัญชีรายชื่อภายใน 2 เดือน นับแต่วันมีผลใช้บังคับของความตกลงฉบับลิวทิงโฮ และให้จัดทำข้อมูลทันสมัยทุกปี ให้บัญชีรายชื่อนี้หาได้ในที่สาธารณะ ให้แจ้งบัญชีรายชื่อให้สำนักเลขาธิการและเวียนสมาชิกทุกคน

- (ซี) ให้ผู้ส่งออกหรือหน่วยตรวจสอบก่อนส่งออก ซึ่งปรารถนาที่จะหยิบยกข้อพิพาทติดต่อหน่วยอิสระที่อ้างถึงในวรรค (เอ) และร้องขอให้จัดตั้งคณะพิจารณา ให้หน่วยอิสระนั้นรับผิดชอบต่อการจัดตั้งคณะพิจารณา ให้คณะพิจารณานี้ประกอบด้วยสมาชิก 3 คน ให้สมาชิกของคณะพิจารณาได้รับการคัดเลือกเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงค่าใช้จ่ายและความล่าช้าที่ไม่จำเป็น ให้สมาชิกคนแรกได้รับเลือกจากส่วน (1) ของบัญชีรายชื่อข้างต้นโดยหน่วยตรวจสอบก่อนส่งออกที่เกี่ยวข้อง โดยมีเงื่อนไขว่าสมาชิกคนนี้มีได้เกี่ยวข้องกับหน่วยตรวจสอบนั้น ให้สมาชิกคนที่สองได้รับเลือกจากส่วน (2) ของบัญชีรายชื่อข้างต้นโดยผู้ส่งออกที่เกี่ยวข้อง โดยมีเงื่อนไขว่าสมาชิกคนนี้มีได้เกี่ยวข้องกับผู้ส่งออกนั้น ให้สมาชิกคนที่สามได้รับเลือกจากส่วน (3) ของบัญชีรายชื่อข้างต้น โดยหน่วยอิสระที่อ้างถึงในวรรค (เอ) ห้ามมิให้มีการปฏิเสธต่อผู้เชี่ยวชาญทางการค้าอิสระใดที่คัดเลือกจากส่วน (3) ของบัญชีรายชื่อข้างต้น
- (ดี) ให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการค้าอิสระที่คัดเลือกจากส่วน (3) ของบัญชีรายชื่อข้างต้น ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะประธานของคณะพิจารณา ให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการค้าอิสระนั้นให้คำตัดสินที่จำเป็น เพื่อให้แน่ใจว่าการระงับข้อพิพาทโดยคณะผู้ชี้ขาดเป็นไปอย่างรวดเร็ว ตัวอย่างเช่น ไม่ว่าข้อเท็จจริงแห่งคดีทำให้

ผู้พิจารณาทั้งหลายต้องพบกันหรือไม่ก็ตามและหากเป็นดั่งนั้นณ สถานที่ซึ่งการประชุมจะมีขึ้น โดยคำนึงถึงที่ตั้งของการตรวจสอบที่เป็นปัญหาอยู่

- (อี) ถ้าภาคีในข้อพิพาทเห็นชอบ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการค้าอิสระหนึ่งคนอาจจะได้รับคัดเลือกจากส่วน (3) ของบัญชีรายชื่อข้างต้น โดยหน่วยอิสระที่อ้างถึงในวรรค (เอ) เพื่อทำการทบทวนข้อพิพาทที่เป็นปัญหา ให้ผู้เชี่ยวชาญนี้ทำการตัดสินใจที่จำเป็นที่จะทำให้แน่ใจว่า การระงับข้อพิพาทเป็นไปอย่างรวดเร็ว เช่น คำนึงถึงที่ตั้งของการตรวจสอบที่เป็นปัญหาอยู่
- (เอฟ) ให้เรื่องของการทบทวนคือการทำให้ปรากฏชัดว่า ภาคีในข้อพิพาทได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของความตกลงแล้วหรือไม่ โดยการตรวจสอบข้อพิพาทนั้น ให้กระบวนการดังกล่าวดำเนินไปอย่างรวดเร็วและให้โอกาสแก่คู่ภาคีที่จะแสดงความเห็นด้วยตนเองหรือโดยลายลักษณ์อักษร
- (จี) ให้คำชี้ขาดโดยคณะผู้พิจารณาที่มีสมาชิก 3 คน เป็นไปโดยอิสระและเสี่ยงข้งมาก ให้คำตัดสินข้อพิพาทนั้นออกมาภายใน 8 วันทำการนับแต่มีคำขอให้มีการทบทวนอย่างอิสระและให้แจ้งไปยังภาคีทั้งหลายในข้อพิพาทนั้นกำหนดเวลาสิ้นสุดอาจถูกขยายออกไปก็ได้ โดยความตกลงระหว่างภาคีทั้งหลายในข้อพิพาท ให้คณะผู้พิจารณาหรือผู้เชี่ยวชาญทางด้านการค้าอิสระแบ่งส่วนค่าใช้จ่ายโดยพื้นฐานของสาระของคดี
- (เฮช) ให้คำชี้ขาดของคณะผู้ชี้ขาดมีผลผูกมัดหน่วยตรวจสอบการขนส่งทางเรือและผู้ส่งออก ซึ่งเป็นภาคีในข้อพิพาท

ข้อ 5 การแจ้ง

ให้สมาชิกทั้งหลายเสนอ ซึ่งสำเนากฎหมายและระเบียบซึ่งทำให้ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ ตลอดจนสำเนากฎหมายและระเบียบอื่นที่เกี่ยวกับการตรวจสอบก่อนส่งออกแก่สำนักเลขาธิการ เมื่อความตกลงฉบับลิวตีโอมีผลใช้บังคับ ในส่วนที่เกี่ยวกับสมาชิกที่เกี่ยวข้อง ห้ามมิให้การเปลี่ยนแปลงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวกับการตรวจสอบก่อนส่งออกมีผลใช้บังคับก่อนที่การเปลี่ยนแปลงนั้นจะได้รับการจัดพิมพ์อย่างเป็นทางการแล้ว ให้แจ้งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ไปยังสำนักเลขาธิการโดยพลัน หลังจากการจัดพิมพ์ให้สำนักเลขาธิการแจ้งให้สมาชิกทั้งหลายทราบความมีอยู่ของข้อสนเทศนี้

ข้อ 6 การทบทวน

เมื่อสิ้นสุดปีที่สองนับจากวันที่มีผลใช้บังคับของความตกลงฉบับลิวตีโอ และทุก ๆ 3 ปีหลังจากนั้น ให้ที่ประชุมระดับรัฐมนตรีทบทวนบทบัญญัติการอนุวัติและการดำเนินการของความตกลงนี้ โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของความตกลงและประสบการณ์ที่ได้รับในการดำเนินการของความตกลง โดยผลของการทบทวนเห็นว่า ที่ประชุมระดับรัฐมนตรีอาจเปลี่ยนแปลงบทบัญญัติของความตกลงก็ได้

ข้อ 7 การปรึกษาหารือ

ให้บรรดาสมาชิกปรึกษาหารือกับสมาชิกทั้งหลายอื่นเมื่อได้รับคำร้องขอในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อการทำงานของความตกลงนี้ ในกรณีเช่นว่า บทบัญญัติของข้อ XXII ของแอกต์ 1994 ตามที่อธิบายและใช้ด้วยความเข้าใจว่าด้วยการระงับข้อพิพาท ย่อมใช้บังคับต่อความตกลงนี้

ข้อ 8 การระงับข้อพิพาท

ข้อพิพาททั้งหลายใด ๆ ระหว่างสมาชิกทั้งหลายในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการของความตกลงนี้ให้อยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของข้อ XXIII ของแกตต์ 1994 ตามที่อธิบายและใช้โดยความเข้าใจว่าด้วยการระงับข้อพิพาท

ข้อ 9 บทบัญญัติสุดท้าย

1. ให้สมาชิกทั้งหลายใช้มาตรการที่จำเป็นต่าง ๆ เพื่อการอนุวัติการความตกลงนี้
2. ให้สมาชิกทั้งหลายทำให้แน่ใจว่า กฎหมายและระเบียบของตนไม่ขัดกับบทบัญญัติของความตกลงนี้

ความตกลงว่าด้วยกฎเกี่ยวกับ แหล่งกำเนิดสินค้า

บรรดาสมาชิก

ตระหนักว่าเมื่อวันที่ 20 กันยายน ค.ศ. 1986 บรรดารัฐมนตรีได้ตกลงกันว่าการเจรจาการค้าหลายฝ่ายรอบอุรุกวัยมีความมุ่งหมายที่จะ“ทำให้การค้าโลกมีความเป็นเสรีและขยายตัวยิ่งขึ้น” “ทำให้แกตต์มีบทบาทที่เข้มแข็งขึ้น” และ “ทำให้ระบบแกตต์เพิ่มการตอบสนองต่อสถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่กำลังวิวัฒนาการไป”

ปรารถนาที่จะส่งเสริมวัตถุประสงค์ของแกตต์ 1994

ยอมรับนับถือว่ากฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีความชัดเจนและที่สามารถคาดหมายผลล่วงหน้าได้ และการใช้กฎที่มีลักษณะดังกล่าวนี้ จะช่วยให้กระแสดการค้าระหว่างประเทศเกิดความคล่องตัวขึ้น

ปรารถนาที่จะประกันว่ากฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าโดยตัวของกฎเกณฑ์นั้นจะต้องไม่สร้างอุปสรรคที่ไม่จำเป็นต่อการค้า

ปรารถนาที่จะประกันว่ากฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าจะต้องไม่ลบล้างหรือทำให้เสื่อมเสียสิทธิต่าง ๆ ของสมาชิกภายใต้แกตต์ 1994

ยอมรับนับถือว่าการจัดให้มีการโปร่งใสของกฎหมาย ข้อบังคับและการปฏิบัติเกี่ยวกับกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา

ปรารถนาที่จะประกันว่าการเตรียมและการใช้กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าจะเป็นไปในลักษณะที่ไม่ลำเอียง โปร่งใส สามารถคาดหมายผลล่วงหน้าได้ สอดคล้องกัน และเป็นกลาง

ยอมรับนับถือว่ามีกลไกและกระบวนการเกี่ยวกับการปรึกษาหารือ สำหรับการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นภายใต้ความตกลงนี้ที่มีความรวดเร็ว มี ประสิทธิภาพ และมีความเป็นธรรม

ปรารถนาที่จะทำให้กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้ามีความสอดคล้อง กันและมีความชัดเจน

จึงได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ภาค 1

คำนิยามและขอบเขต

ข้อ 1

กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้า

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของภาค 1 ถึงภาค 5 แห่งความตกลงนี้ กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้า ให้หมายถึงบรรดากฎหมาย ข้อบังคับและคำวินิจฉัยของฝ่ายปกครองที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปเหล่านั้น ซึ่งสมาชิกหนึ่งสมาชิกใดได้ใช้พิจารณากำหนดประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิดของสินค้า ภายใต้เงื่อนไขที่ว่า กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้านั้น จะต้องไม่เกี่ยวข้องกับระบอบทางการค้าที่เกิดขึ้นตามสัญญาหรือที่เป็นอิสระเอกเทศ ซึ่งนำไปสู่การให้สิทธิพิเศษทางศุลกากรแก่กัน ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่นอกการใช้นบังคับของข้อ 1 วรรค 1 แห่ง แกดต์ 1994

2. กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าที่อ้างถึงในวรรค 1 ให้รวมถึงบรรดา กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าทั้งปวง ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือของนโยบายทางพาณิชย์ที่ไม่ใช่การให้สิทธิพิเศษระหว่างกัน เช่น ในกรณีการใช้การให้ผลประโยชน์อย่าง ชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยังภายใต้ข้อ 1, 2, 3, 11, และ 13 แห่งแกดต์ 1994 การ ใช้อำนาจตอบโต้การทุ่มตลาดและตอบโต้การอุดหนุนภายใต้ข้อ 6 แห่งแกดต์

1994 การใช้มาตรการปกป้องภายใต้ข้อ 19 แห่งแอกต์ 1994 การใช้ข้อกำหนดว่าด้วยเครื่องหมายแสดงแหล่งกำเนิดสินค้าภายใต้ข้อ 9 แห่งแอกต์ 1994 และการใช้ข้อกำหนดในทางปริมาณใด ๆ หรือโควตาภาษีศุลกากรที่เป็นการเลือกปฏิบัติ กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้านั้น ให้รวมถึงกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าที่ใช้ในเรื่องการจัดซื้อโดยรัฐบาล และในเรื่องสถิติทางการค้าด้วย¹

ภาค 2

ระเบียบวินัยที่ใช้กับการใช้กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้า

ข้อ 2

ระเบียบวินัยระหว่างช่วงเวลาปรับเปลี่ยน

จนกว่าแผนการดำเนินงานสำหรับการทำให้กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าเกิดความกลมกลืนกันตามที่ระบุไว้ในภาค 4 จะเสร็จสมบูรณ์ สมาชิกจะประกันว่า

- (เอ) เมื่อสมาชิกออกคำวินิจฉัยของฝ่ายปกครองที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ข้อกำหนดที่จะต้องปฏิบัติตามนั้นจะต้องกำหนดอย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

¹ เป็นที่เข้าใจว่าบทบัญญัตินี้ไม่กระทบต่อคำวินิจฉัยเหล่านั้น ซึ่งได้ทำขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการนิยามคำว่า “อุตสาหกรรมภายในประเทศ” หรือ “ผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมภายในประเทศที่คล้ายคลึงกัน” หรือด้วยคำที่คล้ายคลึงกันที่ใช้ในที่ใดก็ตาม

- (1) ในกรณีที่มีการใช้หลักเกณฑ์การจำแนกพืชอัตราสกุลการ กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าในกรณีดังกล่าวนี้ และข้อยกเว้นใด ๆ ของกฎดังกล่าว จะต้องระบุอย่างชัดเจนถึงประเภทย่อย หรือประเภทในพืชอัตราสกุลการตามที่กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าได้กำหนดไว้
 - (2) ในกรณีที่มีการใช้หลักเกณฑ์อัตราส่วนเปอร์เซ็นต์ตามราคา จะต้องระบุถึงวิธีการคำนวณอัตราส่วนเปอร์เซ็นต์ดังกล่าวไว้ในกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าด้วย
 - (3) ในกรณีที่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการผลิตหรือกรรมวิธีอย่างหนึ่งอย่างใด จะต้องระบุให้แน่นอนถึงวิธีปฏิบัติการที่แสดงแหล่งกำเนิดของสินค้าที่เกี่ยวข้อง
- (บี) ถึงแม้ว่ากฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าจะมีความสัมพันธ์กับมาตรการหรือเครื่องมือของนโยบายทางพาณิชย์ก็ตาม กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าของสมาชิกจะต้องไม่ใช่เป็นเครื่องมือเพื่อที่จะดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการค้าโดยตรงหรือโดยทางอ้อม
- (ซี) กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าโดยตัวเองจะต้องไม่ก่อให้เกิดผลต่อการค้าระหว่างประเทศในทางที่เป็นการจำกัด บิดเบือนหรือทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าจะต้องไม่วางข้อกำหนดที่เคร่งครัดเกินควร หรือกำหนดให้ต้องมีการปฏิบัติตามเงื่อนไขบางประการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่ต้องกระทำก่อนเพื่อการพิจารณากำหนดแหล่งกำเนิดของสินค้า โดยที่เงื่อนไขดังกล่าวนี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการผลิตหรือกรรมวิธีอย่างใดก็ตาม เพื่อความมุ่งประสงค์ของการใช้หลักเกณฑ์อัตรา

ส่วนเปอร์เซ็นต์ตามราคาซึ่งสอดคล้องกับอนุวรรค (เอ) นั้น อาจจะรวมค่าใช้จ่ายซึ่งไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการผลิตหรือกรรมวิธีด้วยก็ได้

- (ดี) กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าซึ่งสมาชิกได้ใช้กับสินค้านำเข้าและสินค้าส่งออก จะไม่เคร่งครัดไปกว่ากฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าซึ่งสมาชิกได้ใช้ในการพิจารณากำหนดว่าสินค้าอย่างหนึ่งอย่างใดเป็นสินค้าภายในประเทศหรือไม่ และจะไม่เลือกปฏิบัติระหว่างสมาชิกอื่น ๆ โดยไม่คำนึงถึงความเกี่ยวพันของผู้ผลิตสินค้าที่เกี่ยวข้องนั้น²
- (อี) กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าของสมาชิกจะใช้บังคับในลักษณะที่สอดคล้องกัน เป็นเอกภาพ ไม่ลำเอียง และสมเหตุผล
- (เอฟ) กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าของสมาชิกจะยึดหลักการกำหนดเกณฑ์ที่บ่งชี้แหล่งกำเนิดของสินค้า กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าซึ่งไม่ได้บ่งชี้แหล่งกำเนิดสินค้า (การกำหนดเกณฑ์ในทางนิเสธ) จะอนุญาตให้ใช้ได้เมื่อใช้เป็นส่วนของการทำให้ชัดเจนซึ่งเกณฑ์ที่บ่งชี้แหล่งกำเนิดสินค้าหรืออนุญาตให้ใช้ได้เป็นกรณี ๆ ไปในกรณีที่มีการพิจารณากำหนดเกณฑ์ที่บ่งชี้แหล่งกำเนิดสินค้าไม่มีความจำเป็น

² ในส่วนที่เกี่ยวกับกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าซึ่งใช้กับความมุ่งประสงค์ในเรื่องการจัดซื้อโดยรัฐบาลทบพญูตินี้จะไม่สร้างพันธกรณีเพิ่มเติมไปจากพันธกรณีที่สมาชิกมีอยู่แล้วภายใต้เกดต์ 1994

- (จี) กฎหมาย ข้อบังคับ คำพิพากษาของศาล และคำชี้ขาดของฝ่ายปกครองของสมาชิกที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ซึ่งเกี่ยวข้องเกี่ยวกับกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้า จะได้รับการพิมพ์โฆษณาเสมือนว่ากฎหมาย ข้อบังคับ คำพิพากษาของศาล และคำชี้ขาดของฝ่ายปกครองเหล่านี้อยู่ภายใต้บังคับ และเป็นไปตามบทบัญญัติของข้อ 10 วรรค 1 แห่งแกดด์ 1994
- (เอช) เมื่อได้รับการร้องขอจากผู้ส่งออก ผู้นำเข้า หรือบุคคลใด ๆ โดยมีเหตุผลอันควรรับฟังได้ สมาชิกจะออกคำประเมินแหล่งกำเนิดที่ดินจะให้แก่สินค้าหนึ่งสินค้าใดโดยเร็วเท่าที่จะเป็นไปได้ แต่จะต้องไม่ช้ากว่า 150 วัน³ ภายหลังจากที่ได้รับคำร้องขอคำประเมินดังกล่าวภายใต้เงื่อนไขว่าจะต้องได้มีการยื่นบรรดาข้อมูลเบื้องต้นที่จำเป็นทั้งปวงด้วยแล้ว คำร้องขอคำประเมินดังกล่าวจะต้องได้รับไว้ก่อนที่จะเริ่มทำการค้าสินค้าที่เกี่ยวข้องนั้น และอาจจะรับไว้ในเวลาหนึ่งเวลาใดต่อมาในเวลาที่ทำการค้านั้น ๆ ก็ได้ คำประเมินดังกล่าวนั้นจะมีผลใช้ได้เป็นเวลาสามปีภายใต้เงื่อนไขว่าข้อเท็จจริงและสภาพการณ์ รวมทั้งกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้า ซึ่งใช้พิจารณาจัดทำคำประเมินสินค้านั้น ยังคงสามารถใช้เทียบเคียงกันได้อยู่ หากกรณีที่เกี่ยวข้องได้รับแจ้งเป็นการล่วงหน้าแล้ว คำประเมินดังกล่าวนี้จะไม่ผลใช้ได้ต่อไป เมื่อได้มีคำตัดสินที่ขัดกับคำประเมินนั้นออกมาในการพิจารณาทบทวนตามที่อ้างถึงในอนุวรรค (เจ) คำประเมินดังกล่าวนี้จะต้องเปิดให้สาธารณชนสามารถได้มาได้ด้วยโดยบังคับของบทบัญญัติของอนุวรรค (เค)

³ ในส่วนของคำร้องขอที่สร้างขึ้นในระหว่างปีแรกนับจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโ มีผลใช้บังคับ สมาชิกจะถูกขอแต่เพียงให้ออกคำประเมินโดยเร็วเท่าที่จะเป็นไปได้เท่านั้น

- (ไอ) ในการเสนอเปลี่ยนแปลงกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าของคน หรือออกกฎใหม่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้า สมาชิกจะต้องไม่ ใช้ย้อนหลังส่วนที่เปลี่ยนแปลงนั้นตามที่ได้กำหนดไว้ใน กฎหมายหรือข้อบังคับของคน และโดยไม่ให้กระทบต่อ กฎหมายหรือข้อบังคับของคน
- (เจ) การกระทำทางปกครองใด ๆ ซึ่งสมาชิกได้กระทำไปเกี่ยวกับการวินิจฉัยแหล่งกำเนิดสามารถถูกพิจารณาทบทวนได้โดยพลัน โดยศาลยุติธรรม อนุญาโตตุลาการ หรือศาลปกครอง หรือโดย กระบวนการต่าง ๆ ซึ่งเป็นอิสระจากองค์กรเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำ วินิจฉัยนั้น โดยในการพิจารณาทบทวนดังกล่าวนี้ สามารถแก้ไข หรือกลับคำวินิจฉัยเดิมนั้นได้
- (เค) บรรดาข้อสนเทศทั้งปวงซึ่งโดยลักษณะแล้วเป็นความลับหรือ ได้ให้บนพื้นฐานที่เป็นความลับ เพื่อความมุ่งประสงค์ในการใช้ กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้า จะถูกถือเป็นความลับโดย เครื่องคิดจากองค์กรเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ผู้ซึ่งจะต้องไม่เปิดเผยข้อสนเทศนั้นโดยไม่ได้รับการอนุญาตเฉพาะเจาะจงจาก บุคคลหรือรัฐบาลผู้ให้ข้อสนเทศดังกล่าวนั้น เว้นแต่ภายใน ขอบเขตที่ขอให้ต้องเปิดเผยในชั้นการพิจารณาของศาล

ข้อ 3

ระเบียบวินัยภายหลังช่วงเวลาปรับเปลี่ยน

โดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของบรรดาสมาชิกทั้งหมดที่จะบรรลุถึงการ สร้างกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าที่กลมกลืนกัน ที่เป็นผลจากแผนการดำเนินงานเพื่อความกลมกลืนกันที่ระบุไว้ในภาค 4 บรรดาสมาชิกจะประกัน เมื่อได้มีการอนุวัติการผลของแผนการดำเนินงานเพื่อความกลมกลืนแล้ว ว่า

- (เอ) คนจะใช้กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าอย่างเสมอภาคกัน สำหรับความมุ่งประสงค์ทั้งปวงตามที่ระบุไว้ในข้อ 1
- (บี) ภายใต้กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าของสมาชิก ประเทศที่จะถูกกำหนดให้เป็นแหล่งกำเนิดของสินค้าแต่ละรายการ ได้แก่ ประเทศที่สินค้านั้นได้มาจากประเทศนั้นทั้งหมด หรือได้แก่ประเทศสุดท้ายที่ได้เปลี่ยนแปลงสินค้าในสาระสำคัญจากเดิม เมื่อมีประเทศมากกว่าหนึ่งประเทศเกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้านั้น
- (ซี) กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าซึ่งสมาชิกได้ใช้กับสินค้านำเข้า และสินค้าส่งออกจะไม่เคร่งครัดไปกว่ากฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าซึ่งสมาชิกได้ใช้ในการพิจารณากำหนดว่าสินค้าอย่างหนึ่ง อย่างเป็นสินค้าภายในประเทศหรือไม่ และจะไม่เลือกปฏิบัติระหว่างสมาชิกอื่น ๆ โดยไม่คำนึงถึงความเกี่ยวข้องของผู้ผลิตสินค้าที่เกี่ยวข้องนั้น
- (ดี) กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าจะใช้บังคับในลักษณะที่สอดคล้องกัน เป็นเอกภาพ ไม่ลำเอียง และสมเหตุผล
- (อี) กฎหมาย ข้อบังคับ คำพิพากษาของศาลและคำชี้ขาดของฝ่ายปกครองของสมาชิกที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ซึ่งเกี่ยวข้องกับกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าจะได้รับการพิมพ์โฆษณา เสมือนว่ากฎหมาย ข้อบังคับ คำพิพากษาของศาล และคำชี้ขาดของฝ่ายปกครองเหล่านี้อยู่ภายใต้บังคับ และเป็นไปตาม บทบัญญัติของข้อ 10 วรรค 1 แห่งภาค 1994
- (เอฟ) เมื่อได้รับการร้องขอจากผู้ส่งออก ผู้นำเข้า หรือบุคคลใด ๆ โดยมีเหตุผลอันควรรับฟังได้ สมาชิกจะออกคำประเมินแหล่ง

กำเนิดที่ดินจะให้แก่นสินค้านึ่งสินค้านึ่งโดยเร็วเท่าที่จะเป็นไปได้ แต่จะต้องไม่ช้ากว่า 150 วันภายหลังจากที่ได้รับคำร้องขอคำ ประเมินดังกล่าว ภายใต้เงื่อนไขว่าจะต้องได้มีการยื่นบรรดา ข้อมูลเบื้องต้นที่จำเป็นทั้งปวงด้วยแล้ว คำร้องขอประเมิน ดังกล่าวจะต้องได้รับไว้ก่อนที่จะเริ่มทำการค้าสินค้านึ่งที่เกี่ยวข้องนั้น และอาจจะรับไว้ในเวลาหนึ่งเวลาใดต่อมาในเวลาทำการค้านั้นๆ ก็ได้ คำประเมินดังกล่าวนั้นจะมีผลใช้ได้เป็นเวลาสามปีภายใต้ เงื่อนไขว่าข้อเท็จจริงและสภาพการณ์ รวมทั้งกฎเกี่ยวกับแหล่ง กำเนิดสินค้านึ่ง ซึ่งใช้พิจารณาจัดทำคำประเมินสินค้านึ่ง ยังคง สามารถใช้เทียบเคียงกันได้อยู่หากคู่กรณีที่เกี่ยวข้องได้รับแจ้ง เป็นการล่วงหน้าแล้ว คำประเมินดังกล่าวนี้จะไม่มีผลใช้ได้ ต่อไปเมื่อได้มีการตัดสินที่ขัดกับคำประเมินนั้นออกมาในการ พิจารณาทบทวนตามที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอช) คำประเมิน ดังกล่าวนี้จะต้องเปิดให้สาธารณชนสามารถได้มาได้ภายใต้ บังคับของบทบัญญัติของอนุวรรค (ไอ)

(จี) ในการเสนอเปลี่ยนแปลงกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้านึ่งของตน หรือออกกฎเกณฑ์ใหม่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้านึ่ง สมาชิกจะ ต้องไม่ใช่ย้อนหลังส่วนที่เปลี่ยนแปลงนั้นตามที่ได้กำหนดไว้ใน กฎหมาย หรือข้อบังคับของตนและโดยไม่ให้กระทบต่อกฎหมาย หรือข้อบังคับของตน

(เอช) การกระทำทางปกครองใด ๆ ซึ่งสมาชิกได้กระทำไปเกี่ยวกับการวินิจฉัยแหล่งกำเนิด สามารถถูกพิจารณาทบทวนได้โดย พลันโดยศาลยุติธรรม อนุญาโตตุลาการ หรือศาลปกครอง หรือโดยกระบวนการต่าง ๆ ซึ่งเป็นอิสระจากองค์กรเจ้าหน้าที่ ผู้ออกคำวินิจฉัยนั้นโดยในการพิจารณาทบทวนดังกล่าวนี้ สามารถแก้ไข หรือกลับคำวินิจฉัยเดิมนั้นได้

- (ไอ) บรรดาข้อสนเทศทั้งปวงซึ่งโดยลักษณะแล้วเป็นความลับหรือได้ให้บนพื้นฐานที่เป็นความลับเพื่อความมุ่งประสงค์ในการใช้กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้า จะถูกถือเป็นความลับโดยเคร่งครัดจากองค์กรเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ผู้ซึ่งจะต้องไม่เปิดเผยข้อสนเทศนั้นโดยไม่ได้รับการอนุญาตเฉพาะเจาะจง จากบุคคลหรือรัฐบาลผู้ให้ข้อสนเทศดังกล่าวนั้น เว้นแต่ภายในขอบเขตที่ขอให้อำนาจเปิดเผยในชั้นการพิจารณาของศาล

ภาค 3

ข้อตกลงทางวิธีดำเนินการในเรื่องการแจ้ง การ พิจารณาบททวน การปรึกษาหารือ และการระงับ ข้อพิพาท

ข้อ 4

สถาบัน

1. โดยความตกลงฉบับนี้ ให้จัดตั้งคณะกรรมการกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้า (ซึ่งจะอ้างถึงในความตกลงฉบับนี้ว่า “คณะกรรมการ”) ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากสมาชิกแต่ละราย คณะกรรมการจะเลือกตั้งประธานคณะกรรมการของตนขึ้นมาสักคนหนึ่งคน และจะประชุมกันตามความจำเป็น แต่จะต้องไม่น้อยกว่าปีละครั้ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการเปิดโอกาสให้สมาชิกปรึกษาหารือเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานตามภาค 1, 2, 3 และ 4 หรือเกี่ยวกับการส่งเสริมวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในภาคต่าง ๆ เหล่านี้ และเพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกได้ปฏิบัติให้ลุล่วงไปซึ่งความรับผิดชอบอื่น ๆ ดังกล่าวตามที่ได้รับมอบหมายภายใต้ความตกลงนี้หรือจากคณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้า ในกรณีที่เหมาะสม คณะกรรมการจะขอข้อสนเทศและคำแนะนำในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ

ความตกลงนี้จากคณะกรรมการทางเทคนิคตามที่อ้างถึงในวรรค 2 คณะกรรมการอาจขอให้คณะกรรมการทางเทคนิคปฏิบัติงานอื่นดังกล่าวได้ด้วยตามที่เห็นว่าเหมาะสม เพื่อการส่งเสริมวัตถุประสงค์ที่กล่าวถึงข้างต้นของความตกลงนี้ ให้สำนักเลขาธิการดับบลิวทีโอ ทำหน้าที่เป็นสำนักเลขาธิการของคณะกรรมการ

2. ให้จัดตั้งคณะกรรมการทางเทคนิคว่าด้วยกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้า (ซึ่งจะอ้างถึงในความตกลงนี้ว่า “คณะกรรมการทางเทคนิค”) ภายใต้การอุปถัมภ์ของคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร (ซีซีซี) ตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 1 คณะกรรมการทางเทคนิคจะปฏิบัติงานทางเทคนิคให้ลุล่วงไปตามที่เรียกร้องให้ปฏิบัติในภาค 4 และตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก 1 ในกรณีที่เหมาะสม ให้คณะกรรมการทางเทคนิคขอข้อสนเทศและคำแนะนำในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความตกลงนี้จากคณะกรรมการได้ คณะกรรมการทางเทคนิคอาจขอให้คณะกรรมการปฏิบัติงานอื่นดังกล่าวได้ด้วยตามที่เห็นว่าเหมาะสม เพื่อการส่งเสริมวัตถุประสงค์ที่กล่าวถึงข้างต้นของความตกลงนี้ ให้สำนักเลขาธิการซีซีซีทำหน้าที่เป็นสำนักเลขาธิการของคณะกรรมการทางเทคนิค

ข้อ 5

ข้อสนเทศ และวิธีดำเนินการสำหรับการแก้ไขและการนำกฎใหม่ เกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าออกใช้

1. สมาชิกแต่ละรายจะต้องแจ้งสำนักเลขาธิการภายในเวลา 90 วันภายหลังจากวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอ มีผลใช้บังคับแก่สมาชิกแต่ละราย ให้ทราบถึงกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้า คำพิพากษาของศาล และคำชี้ขาดของฝ่ายปกครองของคนที่มิผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปซึ่งเกี่ยวกับกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่แจ้งนั้น หากยังไม่มีกรแจ้งกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าโดยพลั้งเผลอ สมาชิกที่เกี่ยวข้องนั้นจะต้องแจ้งกฎนั้นโดยทันทีภายหลังจากที่ได้ทราบข้อเท็จจริงนี้ ให้สำนักเลขาธิการแจ้งเวียนให้บรรดาสมาชิกทราบถึงรายการข้อสนเทศที่สำนักเลขาธิการได้รับมาหรือมีอยู่

2. ระหว่างระยะเวลาที่อ้างถึงในข้อ 2 สมาชิกซึ่งได้นำข้อแก้ไขกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าออกใช้ เว้นแต่กรณีที่เป็นข้อแก้ไขเล็กน้อย หรือสมาชิกซึ่งได้นำกฎใหม่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าออกใช้ ซึ่งเพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ให้รวมถึงกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าใด ๆ ที่อ้างถึงในวรรค 1 และยังไม่ได้แจ้งให้สำนักเลขานุการทราบด้วย สมาชิกดังกล่าวนั้นจะต้องพิมพ์โฆษณาคำบอกกล่าวการแก้ไขหรือกฎใหม่นั้นให้ทราบอย่างน้อย 60 วัน ก่อนวันที่กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการแก้ไข หรือกฎใหม่นั้นจะมีผลใช้บังคับ ในลักษณะที่จะทำให้คู่กรณีอื่นที่มีส่วนได้เสียได้ทราบถึงความตั้งใจที่จะแก้ไขกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้า หรือความตั้งใจที่จะนำกฎใหม่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าออกใช้ เว้นเสียแต่ว่าจะมีพฤติการณ์พิเศษเกิดขึ้น หรืออุกคามว่าจะเกิดขึ้นกับสมาชิก ในกรณีพิเศษเหล่านี้ สมาชิกนั้นจะต้องพิมพ์โฆษณากฎที่มีการแก้ไขหรือกฎใหม่นั้นโดยเร็วเท่าที่จะเป็นไปได้

ข้อ 6

การพิจารณาบททวน

1. คณะกรรมการจะพิจารณาบททวนการปฏิบัติตามและการดำเนินงานให้เป็นไปตามภาค 2 และ 3 ของความตกลงนี้เป็นประจำทุกปี โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้ คณะกรรมการจะแจ้งให้คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าทราบเป็นประจำทุกปี ถึงพัฒนาการที่เกิดขึ้นในระหว่างช่วงเวลาที่การพิจารณาบททวนดังกล่าวนั้นมีผลครอบคลุมถึง
2. คณะกรรมการจะพิจารณาบททวนบทบัญญัติของภาค 1, 2, และ 3 และจะเสนอข้อแก้ไขเพิ่มเติมเท่าที่จำเป็น เพื่อแสดงออกซึ่งผลของแผนการดำเนินงานเพื่อความกลมกลืนกัน
3. คณะกรรมการโดยความร่วมมือกับคณะกรรมการทางเทคนิคจะจัดตั้งกลไกขึ้นมาเพื่อพิจารณาและเสนอข้อแก้ไขเพิ่มเติมผลของแผนการดำเนินงานเพื่อความกลมกลืนกัน โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์และหลักการที่ระบุไว้ในข้อ 9

ทั้งนี้อาจรวมถึงกรณีที่จำเป็นต้องทำให้กฎหมายสามารถใช้งานได้มากยิ่งขึ้นหรือจำเป็นต้องปรับปรุงให้กฎหมายทันสมัยขึ้น โดยคำนึงถึงกระบวนการผลิตใหม่ ๆ ที่ถูกกระทบโดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีใด ๆ

ข้อ 7

การปรึกษาหารือ

บทบัญญัติของข้อ 22 แห่งแอกต์ 1994 ตามที่อธิบายไว้ และให้ใช้บังคับโดยความเข้าใจเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาท จะใช้บังคับกับความตกลงนี้ด้วย

ข้อ 8

การระงับข้อพิพาท

บทบัญญัติของข้อ 23 แห่งแอกต์ 1994 ตามที่อธิบายไว้ และให้ใช้บังคับโดยความเข้าใจเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาท จะใช้บังคับกับความตกลงนี้ด้วย

ภาค 4

การทำให้กฎหมายเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าเกิดความ กลมกลืนกัน

ข้อ 9

วัตถุประสงค์และหลักการ

1. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้กฎหมายเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้ามีความกลมกลืนกัน และ อาทิ เพื่อให้การดำเนินการค้าของโลกมีความแน่นอนยิ่งขึ้น ที่ประชุมระดับรัฐมนตรีจะต้องดำเนินแผนการดำเนินงานที่ระบุไว้ข้างล่างโดยร่วมกับซีซีซีบนพื้นฐานของหลักการดังต่อไปนี้

(เอ) กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าพึงใช้อย่างเสมอภาคกันสำหรับความมุ่งประสงค์ทั้งปวงตามที่ระบุไว้ในข้อ 1

- (บี) กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าพึงกำหนดให้ประเทศที่จะได้รับการพิจารณากำหนดให้เป็นแหล่งกำเนิดของสินค้าอย่างหนึ่งอย่างใด เป็นประเทศที่สินค้านั้นได้มาจากประเทศนั้นทั้งหมด หรือเป็นประเทศที่สินค้านั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญจากเดิมครั้งสุดท้าย เมื่อมีประเทศมากกว่าหนึ่งประเทศ เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้านั้น
- (ซี) กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าพึงมีลักษณะที่มีหลักเกณฑ์สามารถเข้าใจได้ และสามารถคาดหมายผลล่วงหน้าได้
- (ดี) ถึงแม้ว่ากฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าอาจมีความสัมพันธ์กับมาตรการหรือเครื่องมือใด ๆ ก็ตาม กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้านั้นก็ไม่พึงใช้เป็นเครื่องมือเพื่อที่จะดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการค้าโดยตรงหรือโดยทางอ้อม กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้านี้โดยตัวเอง ไม่พึงก่อให้เกิดผลต่อการค้าระหว่างประเทศในทางที่เป็นการจำกัด บิดเบือน หรือทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้า ไม่พึงวางข้อกำหนดที่เคร่งครัดเกินควร หรือกำหนดให้ต้องมีการปฏิบัติตามเงื่อนไขบางประการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่ต้องกระทำก่อนเพื่อการพิจารณากำหนดแหล่งกำเนิดของสินค้า โดยที่เงื่อนไขดังกล่าวนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับการผลิตหรือกรรมวิธี อย่างไรก็ตาม เพื่อความมุ่งประสงค์ของการใช้หลักเกณฑ์อัตราส่วนเปอร์เซ็นต์ตามราคา อาจจะรวมค่าใช้จ่ายซึ่งไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการผลิตหรือกรรมวิธีด้วยก็ได้
- (อี) กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าพึงสามารถใช้อย่างบังคับได้ในลักษณะที่สอดคล้องกัน เป็นเอกภาพ ไม่ลำเอียง และสมเหตุผล
- (เอฟ) กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าพึงมีลักษณะสอดคล้องกันโดยตลอด

- (จ) กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าพึงยึดหลักการกำหนดเกณฑ์ที่บ่งชี้แหล่งกำเนิดของสินค้า เกณฑ์ที่กำหนดในทางนิเสธอาจใช้ได้เพื่อการอธิบายเกณฑ์ที่บ่งชี้แหล่งกำเนิดของสินค้า

แผนการดำเนินงาน

2. (เอ) แผนการดำเนินงานจะต้องเริ่มต้นโดยเร็วเท่าที่จะเป็นไปได้ ภายหลังจากที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮ มีผลใช้บังคับ และจะต้องเสร็จสิ้นสมบูรณ์ภายในเวลาสามปี นับจากวันเริ่มต้น
 - (บี) ให้คณะกรรมการและคณะกรรมการทางเทคนิคที่บัญญัติในข้อ 4 เป็นองค์กรที่เหมาะสมในการดำเนินงานนี้
 - (ซี) เพื่อที่จะเตรียมให้เป็นข้อมูลโดยละเอียดของจีจีจี ให้คณะกรรมการขอการตีความและความเห็นจากคณะกรรมการทางเทคนิค ซึ่งเป็นผลจากการปฏิบัติงานที่แจ่มแจ้งไว้ข้างล่างบนพื้นฐานของหลักการที่ระบุไว้ในวรรค 1 เพื่อเป็นการประกันว่าแผนการดำเนินงานเพื่อความกลมกลืนจะเสร็จสิ้นสมบูรณ์ในเวลาที่เหมาะสม จะต้องให้งานดังกล่าวนี้กระทำบนพื้นฐานของการจำแนกประเภทสินค้าออกเป็นหมวดตอน โดยแบ่งเป็นตอนหรือหมวดตามการจำแนกตามระบบฮาร์โมนไนซ์ (เอชเอส)
- (1) กรณีสินค้านั้นได้มาจากประเทศหนึ่งทั้งหมด และผ่านการปฏิบัติการหรือกระบวนการน้อยที่สุด
- คณะกรรมการทางเทคนิคจะกำหนดให้มีคำนิยามที่สอดคล้องกันของ
- สินค้าซึ่งถือว่าได้มาจากประเทศหนึ่งทั้งหมด งานนี้จะต้องให้รายละเอียดให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้

- การปฏิบัติการหรือกระบวนการที่น้อยที่สุดที่โดยตัวเองไม่ได้แสดงแหล่งกำเนิดสินค้า

ผลของงานนี้จะต้องเสนอต่อคณะกรรมการภายในสามเดือนนับจากวันที่ได้รับคำร้องขอจากคณะกรรมการ

(2) การเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญ-การเปลี่ยนแปลงในการจำแนกพิกัดอัตราศุลกากร

- คณะกรรมการทางเทคนิคจะพิจารณาและอธิบายอย่างละเอียด บนพื้นฐานของหลักเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญ ถึงการใช้การเปลี่ยนประเภทย่อยหรือประเภทของพิกัดอัตราศุลกากร เมื่อได้มีการพัฒนาซึ่งกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าสำหรับผลิตภัณฑ์แต่ละอย่างหรือหมู่ของผลิตภัณฑ์ และหากเป็นการเหมาะสม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงพิกัดอัตราศุลกากรอย่างน้อยที่สุดที่จะเป็นไปตามหลักเกณฑ์นี้
- คณะกรรมการทางเทคนิคจะแบ่งงานข้างต้นบนพื้นฐานของผลิตภัณฑ์ โดยคำนึงถึงตอนหรือหมวดของการจำแนกตามระบบเอชเอส เพื่อที่จะได้เสนอผลของการดำเนินงานให้คณะกรรมการอย่างน้อยที่สุดทุกระยะสามเดือน คณะกรรมการทางเทคนิคจะต้องทำงานข้างต้นให้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ภายในเวลาหนึ่งปีกับสามเดือน นับจากวันที่ได้รับคำร้องขอจากคณะกรรมการ

(3) การเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญ-การใช้หลักเกณฑ์เสริม

เมื่องานภายใต้อนุวรรค (2) ในเรื่องการแบ่งผลิตภัณฑ์ออกเป็นหมู่ ผลิตภัณฑ์แต่ละหมู่ หรือออกเป็นประเภท

ผลิตภัณฑ์แต่ละประเภท ได้เสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว โดยที่
การใช้การจำแนกตามระบบเอชเอสแต่เพียงอย่างเดียวไม่
ได้เป็นการแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญ คณะ
กรรมการทางเทคนิคนั้น

- จะต้องพิจารณาและอธิบายอย่างละเอียด โดยตั้งอยู่บน
พื้นฐานของหลักเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญ ถึง
การใช้ในลักษณะที่เป็นการเสริมหรือในลักษณะที่เป็นหลัก
การเดียว ซึ่งข้อกำหนดอื่นอันรวมถึงอัตราส่วน
เปอร์เซ็นต์ตามราคา⁴ และ/หรือกระบวนการทางการผลิต
หรือทางกรรมวิธีอย่างใด⁵ ทั้งนี้ เมื่อมีการพัฒนาซึ่งกฎ
เกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าสำหรับผลิตภัณฑ์แต่ละอย่าง
หรือหมู่ของผลิตภัณฑ์
- อาจจัดให้มีคำอธิบายสำหรับข้อเสนอของตน
- จะแบ่งงานข้างต้นบนพื้นฐานของผลิตภัณฑ์ โดยคำนึงถึง
ตอนหรือหมวดของการจำแนกตามระบบเอชเอส เพื่อที่
จะได้เสนอผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการอย่างน้อย
ที่สุดทุกระยะสามเดือน คณะกรรมการทางเทคนิคจะต้อง
ทำงานข้างต้นให้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ภายในเวลาสองปีกับ
สามเดือน นับจากวันที่ได้รับคำร้องขอจากคณะกรรมการ

⁴ ถ้ามีกำหนดให้ใช้หลักเกณฑ์ตามราคา จะต้องระบุถึงวิธีการคำนวณเปอร์เซ็นต์ไว้ในกฎ
เกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าด้วย

⁵ ถ้ากำหนดหลักเกณฑ์กระบวนการทางการผลิตหรือกรรมวิธี จะต้องระบุให้แน่นอนถึง
กระบวนการที่จะแสดงแหล่งกำเนิดของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องนั้น

บทบาทของคณะกรรมการ

3. บทพื้นฐานของหลักการที่ระบุไว้ในวรรค 1

- (เอ) คณะกรรมการจะพิจารณาการตีความและความเห็นของคณะกรรมการทางเทคนิคเป็นระยะ ๆ ตามกรอบของเวลาที่ได้บัญญัติไว้ในอนุวรรค (1) (2) และ (3) ของวรรค 2 (ซี) เพื่อที่จะรับรองการตีความและความเห็นดังกล่าวนั้น คณะกรรมการอาจร้องขอให้คณะกรรมการทางเทคนิคปรับปรุงหรืออธิบายงานของคณะกรรมการทางเทคนิคอย่างละเอียด และ/หรือพัฒนาวิธีการใหม่ ๆ ขึ้นมาได้เพื่อเป็นการช่วยเหลือคณะกรรมการทางเทคนิคคณะกรรมการควรให้เหตุผลสำหรับคำร้องขอให้คณะกรรมการทางเทคนิคทำงานเพิ่มเติม และควรเสนอแนะวิธีการที่เป็นทางเลือกตามที่เหมาะสมด้วย
- (บี) เมื่องานทั้งหมดที่ระบุไว้ในอนุวรรค (1) (2) และ (3) ของวรรค 2 (ซี) เสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว คณะกรรมการจะพิจารณาผลงานในส่วนที่เกี่ยวกับความต่อเนื่องกันทางเหตุผลของผลงานเหล่านั้น

ผลของแผนการดำเนินงานเพื่อความกลมกลืน และงานในระยะต่อไป

4. ที่ประชุมระดับรัฐมนตรีจะนำผลของแผนการดำเนินงานเพื่อความกลมกลืนบรรจุไว้ในภาคผนวกซึ่งประกอบเป็นส่วนเดียวกันกับความตกลงนี้⁶ ที่ประชุมระดับรัฐมนตรีจะกำหนดกรอบของเวลาสำหรับการมีผลใช้บังคับของภาคผนวกนี้

⁶ ในขณะเดียวกันจะต้องมีการพิจารณาถึงข้อตกลงเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับการจำแนกประเภทสินค้าทางศุลกากรด้วย

ภาคผนวก 1

คณะกรรมการทางเทคนิคเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้า

ความรับผิดชอบ

1. ความรับผิดชอบที่มีอยู่อย่างต่อเนื่องของคณะกรรมการทางเทคนิคจะรวมถึงความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

- (เอ) ตรวจสอบปัญหาทางเทคนิคเฉพาะกรณีของสมาชิกซึ่งเกิดขึ้นจากการใช้บังคับในแต่ละวันของกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้า และให้ความเห็นเชิงแนะนำเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมบนพื้นฐานของข้อเท็จจริงที่ได้เสนอ เมื่อได้รับคำร้องขอจากกรรมการใด ๆ ในคณะกรรมการทางเทคนิค
- (บี) ให้ข้อสนเทศและคำแนะนำในเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการพิจารณากำหนดแหล่งกำเนิดสินค้าตามที่สมาชิกใด ๆ หรือคณะกรรมการอาจจะร้องขอ
- (ซี) จัดเตรียมและแจ้งเวียนรายงานที่จัดทำขึ้นเป็นระยะ ๆ เกี่ยวกับแง่มุมทางเทคนิคของการใช้บังคับและสถานะของความตกลงนี้ และ
- (ดี) พิจารณาทบทวนแง่มุมทางเทคนิคของการปฏิบัติให้เป็นไปตามและการดำเนินงานภาค 2 และ 3 เป็นประจำทุกปี

2. คณะกรรมการทางเทคนิคจะรับความรับผิดชอบอื่น ๆ ดังกล่าว ตามที่คณะกรรมการอาจร้องขอ

3. คณะกรรมการทางเทคนิคจะพยายามปฏิบัติงานของตนในเรื่องต่าง ๆ เฉพาะกรณีให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่สันตามสมควร โดยเฉพาะงานที่สมาชิกหรือคณะกรรมการได้มอบให้ปฏิบัติ

การมีผู้แทน

4. สมาชิกแต่ละสมาชิกจะมีสิทธิที่จะมีผู้แทนของตนในคณะกรรมการทางเทคนิค สมาชิกแต่ละสมาชิกอาจจะเสนอชื่อผู้แทนหนึ่งคน และผู้แทนสำรองหนึ่งคนหรือมากกว่าหนึ่งคนให้เป็นผู้แทนของตนในคณะกรรมการทางเทคนิคก็ได้ สมาชิกที่มีผู้แทนของตนประจำในคณะกรรมการทางเทคนิคนี้ต่อไปจะอ้างถึงในความตกลงนี้ว่า “กรรมการ” ของคณะกรรมการทางเทคนิค ผู้แทนของกรรมการของคณะกรรมการทางเทคนิคอาจมีที่ปรึกษาคอยช่วยเหลือได้ ในการประชุมของคณะกรรมการทางเทคนิค สำนักเลขาธิการดับบลิวทีโอ อาจเข้าร่วมการประชุมดังกล่าวในฐานะผู้สังเกตการณ์ด้วยก็ได้

5. สมาชิกของซีซีซี ซึ่งมีได้เป็นสมาชิกของดับบลิวทีโอ อาจจะแต่งตั้งผู้แทนหนึ่งคน และผู้แทนสำรองหนึ่งคนหรือมากกว่าหนึ่งคนเข้าร่วมในการประชุมของคณะกรรมการทางเทคนิคก็ได้ ผู้แทนดังกล่าวนี้จะเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการทางเทคนิคในฐานะผู้สังเกตการณ์

6. ภายใต้ความเห็นชอบของประธานคณะกรรมการทางเทคนิค เลขาธิการของซีซีซี (อ้างถึงในภาคผนวกนี้ว่า “เลขาธิการ”) อาจจะเชิญผู้แทนของรัฐบาลที่มีได้เป็นสมาชิกของทั้งดับบลิวทีโอ และสมาชิกของซีซีซี และอาจจะเชิญผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล หรือองค์การระหว่างประเทศทางด้านการค้าเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการทางเทคนิคในฐานะผู้สังเกตการณ์ก็ได้

7. การเสนอชื่อผู้แทน ผู้แทนสำรอง และที่ปรึกษาเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการทางเทคนิค จะต้องเสนอต่อเลขาธิการ

การประชุม

8. คณะกรรมการทางเทคนิคจะประชุมกันตามความจำเป็น แต่จะต้องไม่น้อยกว่าปีละครั้ง

วิธีดำเนินการ

9. คณะกรรมการทางเทคนิคจะต้องเลือกประธานของตนขึ้นมา และจะต้องกำหนดวิธีดำเนินการของตนเอง

ภาคผนวก 2

ปฏิญญาร่วมเกี่ยวกับกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้า

1. โดยที่ได้ยอมรับนับถือว่ามีบางสมาชิกใช้กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าซึ่งแตกต่างไปจากกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าที่ไม่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้า สมาชิกจึงตกลงกันดังต่อไปนี้
2. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งปฏิญญาร่วมนี้ กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้า ให้นำมาซึ่ง บรรดากฎหมาย ข้อบังคับ และคำวินิจฉัยของฝ่ายปกครองที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปเหล่านั้น ซึ่งสมาชิกหนึ่งสมาชิกใดได้ใช้ในการวินิจฉัยว่าสินค้านั้นมีสิทธิที่จะได้รับสิทธิพิเศษทางการค้า ภายใต้ระบอบทางการค้าตามสัญญาหรือที่เป็นอิสระเอกเทศหรือไม่ ซึ่งจะนำไปสู่การให้สิทธิพิเศษทางศุลกากร ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่นอกเหนือไปจากการใช้ข้อ 1 วรรค 1 แห่งภาคผนวก 1994
3. สมาชิกตกลงจะประกันว่า
 - (เอ) เมื่อสมาชิกออกคำวินิจฉัยของฝ่ายปกครองที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป สมาชิกจะระบุข้อกำหนดที่ต้องปฏิบัติตามชัดเจนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 - (1) ในกรณีที่มีการใช้หลักเกณฑ์การเปลี่ยนการจำแนกพิภพอัตราศุลกากร กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าดังกล่าวนั้น และข้อยกเว้นใด ๆ ต่อ

กฎดังกล่าวนี้ จะต้องระบุให้ชัดเจนถึงประเภทย่อยหรือประเภทในพิกัตอัตราสุทธการตามกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าได้กำหนดไว้

- (2) ในกรณีที่มีการใช้หลักเกณฑ์อัตราส่วนเปอร์เซ็นต์ตามราคา จะต้องระบุถึงวิธีการคำนวณอัตราส่วนเปอร์เซ็นต์ดังกล่าวนี้ไว้ในกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าด้วย
 - (3) ในกรณีที่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ให้สินค้านั้นต้องผ่านกระบวนการทางการผลิตหรือทางกรรมวิธีอย่างหนึ่งอย่างใด จะต้องระบุให้แน่นอนถึงกระบวนการที่จะแสดงแหล่งกำเนิดสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษทางการค้า
- (บี) กฎของสมาชิกเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้า จะยึดหลักการกำหนดเกณฑ์ที่บ่งชี้แหล่งกำเนิดของสินค้า กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้า ซึ่งไม่ได้บ่งชี้แหล่งกำเนิดของสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษทางการค้า (เกณฑ์ในทางนิเสธ) จะอนุญาตให้ใช้ได้เมื่อใช้เป็นส่วนของการทำให้ชัดเจนซึ่งเกณฑ์ที่บ่งชี้แหล่งกำเนิดของสินค้า หรือเพื่อเป็นการเฉพาะกรณี เมื่อการพิจารณากำหนดเกณฑ์ที่บ่งชี้แหล่งกำเนิดของสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าไม่มีความจำเป็น
- (ซี) ให้สมาชิกพิจารณากฎหมาย ข้อบังคับ คำพิพากษาของศาล และคำชี้ขาดของฝ่ายปกครองที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ซึ่งเกี่ยวข้องกับกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้า เสมือนว่ากฎหมายข้อบังคับ คำพิพากษาของศาล และคำชี้ขาดของฝ่ายปกครองเหล่านี้ได้อยู่ภายใต้บังคับและเป็นไปตามบทบัญญัติของข้อ 10 วรรค 1 แห่งแกตต์ 1994

- (ค) เมื่อได้รับการร้องขอจากผู้ส่งออก ผู้นำเข้า หรือบุคคลใด ๆ โดยมีเหตุผลอันควรรับฟังได้ สมาชิกจะออกคำประเมินแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษซึ่งตนจะให้แก่สินค้านั้น สินค้าใดโดยเร็วเท่าที่จะเป็นไปได้ แต่จะต้องไม่ช้ากว่า 150 วัน⁷ ภายหลังจากที่ได้รับคำร้องขอคำประเมินเช่นว่านี้ ภายใต้งื่อนไขว่าจะต้องได้มีการยื่นบรรดาข้อมูลเบื้องต้นที่จำเป็นทั้งปวงด้วยแล้ว คำร้องขอคำประเมินดังกล่าวจะต้องได้รับไว้ก่อนที่จะเริ่มทำการค้าสินค้าที่เกี่ยวข้องนั้น และอาจจะรับไว้ในเวลาหนึ่งเวลาใดต่อมาในเวลาทำการค้านั้น ๆ ก็ได้ คำประเมินนี้จะมีผลใช้ได้เป็นเวลาสามปี ภายใต้งื่อนไขว่าข้อเท็จจริงและสภาพการณ์ รวมทั้งกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้า ซึ่งใช้พิจารณาจัดทำคำประเมินสินค้านั้น ยังคงสามารถใช้เทียบเคียงกันได้อยู่ หากกรณีที่เกี่ยวข้องได้รับแจ้งเป็นการล่วงหน้าแล้ว คำประเมินดังกล่าวนั้นจะไม่มีผลใช้ได้ต่อไปเมื่อได้มีคำตัดสินที่ขัดกับคำประเมินนั้นออกมาในการพิจารณาทบทวนคำประเมินเดิมตามที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอฟ) คำประเมินดังกล่าวนั้นจะต้องเปิดให้สาธารณชนสามารถได้มาได้ ภายใต้งับคับของบทบัญญัติของอนุวรรค (จี)
- (อี) เมื่อสมาชิกเสนอที่จะเปลี่ยนแปลงกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้า หรือนำกฎใหม่เกี่ยวกับ

⁷ ในส่วนของคำร้องที่ทําขึ้นในระหว่างปีแรกนับจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทือ มีผลใช้บังคับสมาชิกจะถูกขอแต่เพียงให้ออกคำประเมินโดยเร็วเท่าที่เป็นไปได้เท่านั้น

แหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าออกใช้ สมาชิกจะต้องไม่ใช่ย้อนหลังส่วนที่เปลี่ยนแปลงนั้นตามที่ได้ กำหนดไว้ในกฎหมายหรือข้อบังคับของตน และโดยไม่ให้ กระทบต่อกฎหมายหรือข้อบังคับของตน

(เอฟ) การกระทำทางปกครองใด ๆ ซึ่งสมาชิกได้กระทำไปเกี่ยวกับการวินิจฉัยแหล่งกำเนิดของสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้า สามารถถูกพิจารณาทบทวนได้โดยพลัน โดยศาลยุติธรรม อนุญาโตตุลาการ หรือศาลปกครอง หรือโดยกระบวนการอื่น ๆ ซึ่งเป็นอิสระจากองค์กรเจ้าหน้าที่ผู้ให้คำวินิจฉัยนั้น โดยในการ พิจารณาทบทวนดังกล่าวนี้ สามารถแก้ไขหรือกลับคำวินิจฉัย เดิมนั้นได้

(จี) บรรดาข้อสนเทศทั้งปวงซึ่งโดยลักษณะแล้วเป็นความลับ หรือ ได้ให้บนพื้นฐานที่เป็นความลับเพื่อความมุ่งประสงค์ในการใช้ กฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้า จะถูกถือเป็นความลับโดยเคร่งครัดจากองค์กรเจ้าหน้าที่ผู้ เกี่ยวข้องผู้ซึ่งจะต้องไม่เปิดเผยข้อสนเทศนั้นโดยไม่ได้รับการ อนุญาตเฉพาะเจาะจงจากบุคคล หรือรัฐบาลผู้ให้ข้อสนเทศดัง กว่านั้น เว้นแต่ภายในขอบเขตที่ขอให้ต้องเปิดเผยในชั้นการ พิจารณาของศาล

4. สมาชิกตกลงที่จะแจ้งให้สำนักเลขาธิการทราบโดยพลัน ถึงกฎเกี่ยว กับแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าของตน รวมทั้งรายการข้อ ตกลงการให้สิทธิพิเศษทางการค้าที่ตนใช้อยู่ คำพิพากษาของศาลและคำชี้ขาด ของฝ่ายปกครองที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปเกี่ยวกับกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าของตน ที่มีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่ความ ตกลงฉบับลิวทีโอ มีผลใช้บังคับต่อสมาชิกที่เกี่ยวข้องนั้น นอกจากนี้ สมาชิก ยังตกลงที่จะแจ้งให้สำนักเลขาธิการทราบโดยเร็วเท่าที่จะเป็นไปได้ ถึงข้อแก้ไข

ใด ๆ ต่อกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าหรือกฎใหม่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้า ให้สำนักเลขาธิการแจ้งเวียนรายการข้อสนเทศที่ได้รับหรือมีอยู่ให้บรรดาสมาชิกทราบ

ปฏินญาว่าด้วยความสัมพันธ์ขององค์การการค้าโลกกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

รัฐมนตรี

โดยตระหนักถึงความสัมพันธ์อันใกล้ชิดระหว่างที่ประชุมใหญ่ประเทศภาคีผู้ทำสัญญาของแกตต์ 1947 และกองทุนการเงินระหว่างประเทศ และบทบัญญัติแห่งแกตต์ 1947 ซึ่งใช้บังคับกับความสัมพันธ์นั้นโดยเฉพาะข้อ XV แห่งแกตต์ 1947

โดยยอมรับนับถือความปรารถนาของประเทศ ซึ่งเข้าร่วมที่จะวางพื้นฐานของความสัมพันธ์ระหว่างองค์การการค้าโลกกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ครอบคลุมโดยความตกลงทางการค้าพหุภาคีที่อยู่ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงดับบลิวทีโอ ให้ตั้งอยู่บนบทบัญญัติที่ได้ใช้บังคับกับความสัมพันธ์ของที่ประชุมใหญ่ประเทศภาคีผู้ทำสัญญาของแกตต์ 1947 กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

จึงได้ยืนยันว่า เว้นแต่กรรมสารสุดท้ายนี้จะได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ความสัมพันธ์ของดับบลิวทีโอกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ครอบคลุมโดยความตกลงทางการค้าพหุภาคีที่อยู่ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงดับบลิวทีโอ จะตั้งอยู่บนพื้นฐานของบทบัญญัติที่ได้ใช้บังคับกับความสัมพันธ์ของที่ประชุมใหญ่ประเทศภาคีผู้ทำสัญญาของแกตต์ 1947 กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

ความตกลงว่าด้วยวิธีดำเนินการออกใบอนุญาตนำเข้า

บรรดาสมาชิก

คำนึงถึงการเจรจาการค้าพหุภาคี

ปรารถนาที่จะส่งเสริมวัตถุประสงค์ของแกตต์ 1994

คำนึงถึงความจำเป็นทางการค้า การพัฒนาและการเงินของสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา

ตระหนักถึงประโยชน์ของการออกใบอนุญาตนำเข้าโดยอัตโนมัติเพื่อวัตถุประสงค์บางประการและการออกใบอนุญาตเช่นว่าจะไม่นำมาใช้เพื่อจำกัดการค้า

ยอมรับว่าการออกใบอนุญาตนำเข้าอาจนำมาใช้เพื่อบริหารมาตรการต่าง ๆ อาทิ มาตรการที่ได้รับการยอมรับตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของแกตต์ 1994

รับรองบทบัญญัติของแกตต์ 1994 ในการใช้บังคับกับการออกใบอนุญาตนำเข้า

ปรารถนาที่จะประกันว่า วิธีดำเนินการออกใบอนุญาตนำเข้าจะไม่ใช้ในลักษณะที่ขัดกับหลักการและพันธกรณีของแกตต์ 1994

ยอมรับว่าการเลื่อนไหลของการค้าระหว่างประเทศอาจถูกกีดกันโดยการใช้วิธีดำเนินการออกใบอนุญาตนำเข้าที่ไม่เหมาะสม

เห็นด้วยว่าการออกใบอนุญาตนำเข้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งการออกใบอนุญาตนำเข้าที่ไม่เป็นไปโดยอัตโนมัติควรดำเนินการในลักษณะที่โปร่งใสและสามารถคาดการณ์ได้

ยอมรับว่าวิธีดำเนินการออกใบอนุญาตที่ไม่เป็นไปโดยอัตโนมัติ ไม่ควรจะเป็นภาระด้านบริหารมากกว่าที่เป็นจริง ๆ เพื่อบริหารมาตรการที่เกี่ยวข้อง

ปรารถนาที่จะสร้างความเรียบง่ายและนำมาซึ่งความโปร่งใสให้แก่วิธีดำเนินการและแนวทางปฏิบัติในด้านการบริหารที่ใช้ในการค้าระหว่างประเทศ และเพื่อประกันการใช้บังคับและการบริหารวิธีดำเนินการและแนวทางปฏิบัติเช่นนั้นอย่างยุติธรรมและเท่าเทียมกัน

ปรารถนาที่จะให้มีกลไกการปรึกษาหารือและให้มีการหาข้อยุติข้อพิพาทซึ่งเกิดขึ้นภายใต้ความตกลงนี้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และเท่าเทียมกัน

จึงได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1 บทบัญญัติทั่วไป

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ การออกใบอนุญาตนำเข้าหมายความว่าวิธีดำเนินการด้านการบริหาร¹ ซึ่งใช้สำหรับการดำเนินการของระบบการออกใบอนุญาตนำเข้าซึ่งกำหนดให้มีการยื่นคำขอ หรือเอกสารอื่น ๆ (นอกเหนือไปจากที่กำหนดเพื่อวัตถุประสงค์ด้านศุลกากร) ต่อองค์กรด้านการบริหารที่เกี่ยวข้องในลักษณะเป็นเงื่อนไขบังคับก่อนการนำสินค้าเข้ามาในเขตศุลกากรของสมาชิกที่นำเข้า

¹ วิธีดำเนินการด้านการบริหาร หมายถึง “การออกใบอนุญาต” และวิธีดำเนินการบริหารที่คล้ายคลึงกันอื่น ๆ

2. สมาชิกจะประกันว่า วิธีดำเนินการด้านบริหารที่ใช้เพื่อปฏิบัติตามระบบการออกใบอนุญาตนำเข้าจะสอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของแอกต์ 1994 รวมทั้งภาคผนวกและพิธีสารอื่น ๆ ซึ่งได้รับการตีความโดยความตกลงนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันการบิดเบือนทางการค้า ซึ่งอาจเกิดจากการใช้วิธีดำเนินการเหล่านั้นที่ไม่เหมาะสม ทั้งนี้ โดยพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และความจำเป็นด้านการเงินและการค้าของสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา²

3. กฎต่าง ๆ ของวิธีดำเนินการออกใบอนุญาตนำเข้าจะมีลักษณะเป็นกลางในการใช้บังคับและการบริหารจะเป็นไปอย่างยุติธรรมและเท่าเทียมกัน

4. (เอ) กฎและข้อเสนเทศทั้งปวงที่เกี่ยวกับวิธีดำเนินการในการยื่นคำขอ รวมทั้งการมีสิทธิของบุคคล บริษัท และสถาบัน ที่จะยื่นคำขอ เช่นว่านั้น องค์การบริหารที่จะต้องติดต่อ และบัญชีรายชื่อผลิตภัณฑ์ ซึ่งอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของการออกใบอนุญาตนั้น จะต้องมีการตีพิมพ์โดยหน่วยงานที่ได้แจ้งชื่อให้คณะกรรมการว่าด้วยการออกใบอนุญาตที่กำหนดไว้ในข้อ 4 (ในความตกลงนี้เรียกว่า “คณะกรรมการ”) ในลักษณะที่จะทำให้รัฐบาลต่าง ๆ³ และผู้ทำการค้า สามารถรับรู้และคุ้นเคยกับกฎและข้อเสนเทศดังกล่าว การตีพิมพ์เช่นว่านั้น จะต้องทำเมื่อใดก็ตามที่สามารถทำได้ในระยะเวลา 21 วัน ก่อนวันที่มีผลของข้อกำหนด

² ไม่มีบทบัญญัติใดในความตกลงนี้ที่จะถือได้ว่ามีนัยว่ามูลนิธิขอบเขต หรือระยะเวลาของมาตรการที่กำลังใช้ในการปฏิบัติตามวิธีดำเนินการออกใบอนุญาต จะถูกโต้แย้งภายใต้ความตกลงนี้

³ เพื่อวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้ คำว่า รัฐบาล ให้หมายรวมถึงหน่วยงานที่มีอำนาจเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ของประชาคมยุโรปด้วย

แต่ไม่ว่าในกรณีใด จะไม่เข้าไปกว่าวันที่มีผลเช่นว่า ข้อยกเว้น จากกฎต่าง ๆ การเบี่ยงเบนจากกฎต่าง ๆ หรือการเปลี่ยนแปลง ในกฎต่าง ๆ เกี่ยวกับวิธีดำเนินการออกใบอนุญาต หรือบัญชี รายชื่อผลิตภัณฑ์ซึ่งอยู่ภายใต้วิธีดำเนินการออกใบอนุญาตนำเข้า จะต้องตีพิมพ์ในลักษณะเดียวกันและภายในระยะเวลาเดียวกัน ซึ่งกำหนดไว้ข้างต้นด้วย สิ่งตีพิมพ์เช่นว่าจะต้องมีให้ที่สำนัก เลขานุการด้วย

- (บี) สมาชิกซึ่งปรารถนาที่จะแสดงข้อคิดเห็นเป็นลายลักษณ์อักษร จะได้รับโอกาสที่จะหารือเกี่ยวกับข้อคิดเห็นเหล่านี้เมื่อได้ร้องขอ สมาชิกที่เกี่ยวข้องจะพิจารณาตามที่สมควรแก่ข้อคิดเห็นและ ผลการหารือเหล่านี้

5. ในกรณีที่ใช้อย่างบังคับได้ แบบคำขอและแบบการขอต่ออายุ จะมีลักษณะที่ เรียบง่ายเท่าที่จะเป็นไปได้ เอกสารเช่นว่าและข้อสนเทศซึ่งถือว่าจำเป็นจริง ๆ สำหรับการทำงานที่ถูกต้องของระบบการออกใบอนุญาต อาจกำหนดให้เป็น เงื่อนไขประกอบการยื่นคำขอ

6. ในกรณีที่ใช้อย่างบังคับได้ วิธีการยื่นคำขอและวิธีการต่ออายุคำขอ จะมี ลักษณะเรียบง่ายเท่าที่จะเป็นไปได้ ผู้ยื่นคำขอจะมีเวลาตามสมควรในการยื่น คำร้องขอใบอนุญาต ในกรณีที่มิวันปิดรับคำขอ อย่างน้อยที่สุดช่วงระยะเวลานี้ จะเป็น 21 วัน โดยมีบทบัญญัติให้มีการขยายเวลาในสถานการณ์ซึ่งได้รับคำขอ ไม่เพียงพอในช่วงระยะเวลาดังกล่าว ผู้ยื่นคำขอ จะติดต่อเพียงหนึ่งหน่วยงาน เท่านั้นในการยื่น ในกรณีที่มีความจำเป็นจริง ๆ ที่จะต้องติดต่อมากกว่าหนึ่ง หน่วยงานผู้ยื่นคำขอจะไม่จำเป็นต้องติดต่อมากกว่าสามหน่วยงาน

7. จะไม่มีการปฏิเสธคำขอใด ๆ เพราะเหตุที่เกิดจากความคลาดเคลื่อน เพียงเล็กน้อยของเอกสารซึ่งไม่ทำให้เปลี่ยนแปลงข้อมูลพื้นฐานของคำขอ จะไม่ มีการลงโทษที่รุนแรงกว่าที่จำเป็นเพื่อเป็นการเตือนในส่วนที่เกี่ยวกับการละเว้น

หรือความผิดพลาดในเรื่องของเอกสาร หรือวิธีดำเนินการ ซึ่งกระทำไปโดยชัดแจ้งว่าปราศจากเจตนาฉ้อฉล หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

8. สินค้านำเข้าที่ได้รับอนุญาตแล้ว จะไม่ถูกปฏิเสธเพราะเหตุความคลาดเคลื่อนเล็กน้อยในมูลค่า ปริมาณ หรือน้ำหนัก จากจำนวนที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตเนื่องจากความแตกต่างซึ่งเกิดขึ้นในระหว่างการขนส่ง ความแตกต่างที่เกิดจากการขนถ่ายสินค้าปริมาณมากที่ไม่ได้บรรจุหีบห่อ และความแตกต่างเล็กน้อยซึ่งเป็นไปตามแนวทางปฏิบัติตามปกติในเชิงพาณิชย์

9. ให้มีการแลกเปลี่ยนเงินตราที่จำเป็นในการชำระราคาสินค้านำเข้าที่ได้รับอนุญาต สำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตบนพื้นฐานเดียวกันกับผู้นำเข้าสินค้า ซึ่งไม่จำเป็นต้องมีใบอนุญาตนำเข้า

10. ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อยกเว้นเรื่องความมั่นคง บทบัญญัติข้อ 21 ของภาค 1994 จะใช้บังคับ

11. บทบัญญัติของความตกลงนี้ จะไม่กำหนดให้สมาชิกใด ๆ เปิดเผยข้อสนเทศที่เป็นความลับซึ่งจะขัดขวางต่อการบังคับใช้กฎหมาย หรือมีฉะนั้นอาจขัดกับผลประโยชน์สาธารณะ หรือที่จะกระทบกระเทือนผลประโยชน์ทางพาณิชย์ที่ชอบด้วยกฎหมายของวิสาหกิจใดวิสาหกิจหนึ่งไม่ว่าจะเป็นของภาครัฐหรือเอกชน

ข้อ 2

การออกใบอนุญาตนำเข้าโดยอัตโนมัติ⁴

1. การออกใบอนุญาตนำเข้าโดยอัตโนมัติหมายความว่า การออกใบอนุญาตนำเข้าในกรณีที่ให้ความเห็นชอบต่อคำร้องในกรณีทั้งปวง และเป็นไปตามข้อกำหนดของวรรค 2 (เอ)

⁴ วิธีการออกใบอนุญาตนำเข้าที่มีเงื่อนไขเรื่องความมั่นคงซึ่งไม่มีผลเป็นการจำกัดการนำเข้าให้พิจารณาว่าอยู่ภายในขอบเขตของวรรค 1 และ 2

2. บทบัญญัติดังต่อไปนี้⁵ ซึ่งเพิ่มเติมบทบัญญัติอื่น ๆ ในวรรค 1 ถึงวรรค 11 ของข้อ 1 และวรรค 1 ของข้อนี้ จะใช้บังคับกับวิธีการออกใบอนุญาตนำเข้าโดยอัตโนมัติ

(เอ) วิธีดำเนินการออกใบอนุญาตโดยอัตโนมัติจะไม่นำมาใช้ในลักษณะที่ก่อให้เกิดผลในการจำกัดการนำเข้าสินค้าที่อยู่ภายใต้บังคับการออกใบอนุญาตโดยอัตโนมัติ วิธีดำเนินการออกใบอนุญาตโดยอัตโนมัติจะถือว่ามิได้มีผลในการจำกัดการค้า เว้นเสียแต่ว่า แต่ก็ไม่จำกัดเพียงเท่านั้น :

- (1) บุคคล บริษัท หรือสถาบันใด ๆ ซึ่งปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายของสมาชิกที่นำเข้า ในการดำเนินการเกี่ยวกับการนำเข้าผลิตภัณฑ์ซึ่งอยู่ในบังคับของการออกใบอนุญาตโดยอัตโนมัติ มีสิทธิอย่างเสมอภาคกันในการยื่นคำขอและการได้รับใบอนุญาตนำเข้า
- (2) อาจยื่นคำร้องขอใบอนุญาตในวันทำการใด ๆ ก่อนการนำเข้าผ่านพิธีการศุลกากร
- (3) คำร้องขอใบอนุญาต เมื่อยื่นในแบบฟอร์มที่เหมาะสมและสมบูรณ์ จะได้รับการอนุมัติทันทีเมื่อได้รับคำร้อง ทั้งนี้เท่าที่จะเป็นไปได้ในทางปฏิบัติแต่จะต้องได้รับการอนุมัติภายใน 10 วันทำการเป็นอย่างมาก

⁵ สมาชิกประเทศกำลังพัฒนา นอกเหนือจากสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาซึ่งเป็นภาคีในความตกลงว่าด้วยการออกใบอนุญาตนำเข้าเมื่อวันที่ 12 เมษายน 1979 ซึ่งมีปัญหาบางประการกับข้อกำหนดของอนุวรรค (เอ) (2) และอนุวรรค (เอ) (3) อาจเลื่อนการใช้บังคับอนุวรรคเหล่านี้ได้ไม่เกิน 2 ปี นับจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮมมีผลใช้บังคับกับสมาชิกรวม ทั้งนั้นจะต้องแจ้งให้คณะกรรมการทราบ

- (บี) บรรดาสมาชิกยอมรับว่า การออกใบอนุญาตนำเข้าโดยอัตโนมัติอาจมีความจำเป็น เมื่อยังไม่มีวิธีการอื่น ๆ ที่เหมาะสม การออกใบอนุญาตนำเข้าโดยอัตโนมัติอาจจะยังคงไว้ตราบเท่าที่สถานการณ์แวดล้อมซึ่งทำให้ต้องใช้วิธีการดังกล่าว ยังคงมีอยู่ และตราบเท่าที่ยังไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ด้านการบริหารในทางที่เหมาะสมกว่า

ข้อ 3

การออกใบอนุญาตนำเข้าที่ไม่เป็นไปโดยอัตโนมัติ

1. บทบัญญัติดังต่อไปนี้ ซึ่งเพิ่มเติมจากรวรรค 1 ตลอดไปถึงวรรค 11 ของข้อ 1 จะใช้บังคับกับวิธีดำเนินการออกใบอนุญาตนำเข้าที่ไม่เป็นไปโดยอัตโนมัติ วิธีดำเนินการออกใบอนุญาตนำเข้าโดยไม่อัตโนมัติหมายความว่า การออกใบอนุญาตนำเข้าซึ่งไม่อยู่ภายในคำนิยามที่ระบุในวรรค 1 ของข้อ 2
2. การออกใบอนุญาตที่ไม่เป็นไปโดยอัตโนมัติจะต้องไม่มีผลในทางจำกัดการค้า หรือบิดเบือนการนำเข้า มากไปกว่าผลซึ่งเกิดจากการกำหนดให้มีมาตรการจำกัดนั้น วิธีดำเนินการออกใบอนุญาตโดยไม่อัตโนมัติจะต้องสอดคล้องกับขอบเขตและระยะเวลาของมาตรการที่นำมาใช้นั้น และจะไม่เป็นการสร้างภาระทางบริหาร มากกว่าที่จำเป็นจริง ๆ ในการบริหารมาตรการนั้น
3. ในกรณีขอข้อกำหนดให้มีการออกใบอนุญาตเพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือไปจากเพื่อการปฏิบัติตามมาตรการจำกัดปริมาณ บรรดาสมาชิกจะต้องตีพิมพ์ข้อสนเทศที่พอเพียงสำหรับสมาชิกอื่น ๆ และผู้ทำการค้า เพื่อทราบหลักเกณฑ์ในการอนุญาต และ/หรือการจัดสรรใบอนุญาต
4. ในกรณีที่สมาชิกเปิดโอกาสให้บุคคล บริษัท หรือสถาบันทั้งหลายร้องขอให้มีการยกเว้น หรือ เบี่ยงเบนจากข้อกำหนดให้ต้องมีการออกใบอนุญาต สมาชิกนั้นจะรวมข้อเท็จจริงดังกล่าวไว้ในข้อสนเทศที่ตีพิมพ์ภายใต้วรรค 4 ของ

ข้อ 1 รวมทั้งข้อสนเทศเรื่องวิธีการในการยื่นคำร้องขอเช่นว่า และบ่งชี้สถานการณ์แวดล้อมซึ่งใช้ในการพิจารณาข้อเรียกร้อง เท่าที่จะเป็นไปได้

5. (เอ) เมื่อได้รับคำร้องขอจากสมาชิกใด ๆ ซึ่งมีผลประโยชน์ในการค้าผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องบรรดาสมาชิกจะต้องให้ข้อสนเทศที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเกี่ยวกับ
 - (1) การบริหารมาตรการจำกัดการนำเข้า
 - (2) ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งได้รับอนุมัติในช่วงระยะเวลาก่อนหน้า
 - (3) การจัดสรรใบอนุญาตเช่นว่าในกลุ่มประเทศผู้ส่งสินค้า
 - (4) เท่าที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติ สถิติการนำเข้า (ได้แก่ มูลค่าและ/หรือปริมาณ) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ซึ่งอยู่ในบังคับของการออกใบอนุญาตนำเข้า สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาจะไม่ถูกคาดหวังให้ต้องรับภาระเพิ่มเติมด้านการบริหารหรือทางการเงินในกรณีเช่นนี้
- (บี) สมาชิกที่บริหารโควตาโดยวิธีการออกใบอนุญาต จะต้องพิมพ์ปริมาณโควตาทั้งหมดที่จะใช้บังคับกับปริมาณ และ/หรือมูลค่าวันเปิดและวันสิ้นสุดของโควตา และการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรค 4 ของข้อ 1 และจะต้องพิมพ์ในลักษณะที่จะทำให้รัฐบาลหรือผู้ทำการค้าสามารถทำความเข้าใจความคุ้นเคยกับข้อมูลนั้น
- (ซี) ในกรณีของโควตาซึ่งจัดสรรในระหว่างประเทศผู้ส่งสินค้า สมาชิกที่ใช้บังคับมาตรการจำกัดจะต้องแจ้งโดยทันทีแก่สมาชิกอื่นทั้งปวงซึ่งมีผลประโยชน์ในการส่งผลิตภัณฑ์ที่

เกี่ยวข้องถึงส่วนแบ่งโควตาที่ได้รับการจัดสรรในขณะนั้น เป็นปริมาณ หรือมูลค่า ที่ให้แก่ประเทศผู้ส่งสินค้าต่าง ๆ และจะต้องพิมพ์ข้อเสนotechnique ในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรค 4 ของข้อ 1 และในลักษณะที่ทำให้รัฐบาลและผู้ทำการค้าสามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อเสนotechnique เหล่านั้น

- (ค) เมื่อเกิดสถานการณ์ที่ทำให้จำเป็นต้องจัดให้มีวันเปิดโควตาเร็วขึ้นควรจะต้องพิมพ์ข้อเสนotechnique ที่อ้างถึงในวรรค 4 ของข้อ 1 ในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรค 4 ของข้อ 1 และในลักษณะที่ทำให้รัฐบาลและผู้ทำการค้าสามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อเสนotechnique เหล่านั้น
- (ค) บุคคล บริษัท หรือสถาบันใด ๆ ซึ่งปฏิบัติตามข้อกำหนดทางกฎหมายและทางบริหารของสมาชิกผู้นำเข้า จะมีสิทธิเท่าเทียมกันในการยื่นขอและได้รับการพิจารณาใบอนุญาต หากคำขอใบอนุญาตไม่ได้รับอนุมัติ ผู้ยื่นจะมีสิทธิร้องเรียนขอทราบเหตุผล และมีสิทธิอุทธรณ์ หรือขอให้ทบทวนตามกฎหมายภายในหรือวิธีดำเนินการของสมาชิกผู้นำเข้า
- (ค) เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของสมาชิก ระยะเวลาในการดำเนินการพิจารณาคำร้องจะต้องไม่เกิน 30 วัน เมื่อได้รับคำร้องแล้ว และพิจารณาบนพื้นฐานการยื่นก่อนก็ได้ รับการพิจารณาก่อน และระยะเวลาการพิจารณาคำร้องจะต้องไม่เกิน 60 วัน หากพิจารณาคำร้องทั้งหมดพร้อมกัน ในกรณีหลัง ระยะเวลาสำหรับการพิจารณาคำร้องให้เริ่มนับจากวันถัดไปของวันที่ประกาศปิดรับคำขอ

- (จี) อายุของใบอนุญาตจะต้องเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมและจะไม่
 สันจนทำให้การนำเข้ากระทำไม่ได้ อายุใบอนุญาตจะไม่ทำให้
 การนำเข้าจากแหล่งอื่นที่มีระยะไกลกว่าเสียโอกาส เว้นแต่ใน
 กรณีพิเศษซึ่งการนำเข้าจำเป็นต้องเป็นไปตามเงื่อนไขระยะสั้น
 ที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้า
- (เอช) ในการบริหารโควต้า บรรดาสมาชิกจะต้องไม่ขัดขวางการนำ
 เข้าที่ดำเนินการตามใบอนุญาตที่ได้รับและจะต้องไม่กระทำการ
 ที่ทำให้ไม่สามารถใช้โควต้าอย่างเต็มที่
- (ไอ) ในการออกใบอนุญาต บรรดาสมาชิกจะต้องคำนึงถึงความ
 ปรารถนาในการออกใบอนุญาตสำหรับผลิตภัณฑ์ในปริมาณเชิง
 เศรษฐกิจ
- (เจ) ในการจัดสรรใบอนุญาต สมาชิกควรพิจารณาถึงความสามารถ
 ในการดำเนินการนำเข้าของผู้ยื่น ในกรณีนี้ ข้อพิจารณาควร
 เป็นประเด็นว่า ใบอนุญาตที่ออกให้แก่ผู้ยื่นในอดีตได้ถูกใช้
 อย่างเต็มจำนวนหรือไม่ ในระหว่างช่วงระยะเวลาหนึ่งก่อนหน้า
 ในกรณีที่ใบอนุญาตมิได้ถูกใช้เต็มจำนวน สมาชิกจะต้องตรวจ
 สอบเหตุผลในการนี้และนำเหตุผลเหล่านี้ไปเป็นข้อพิจารณาใน
 การจัดสรรใบอนุญาตใหม่ นอกจากนั้นให้พิจารณาหลักประกัน
 ว่าจะมีการจัดสรรใบอนุญาตให้แก่ผู้นำเข้าใหม่ ๆ โดยคำนึงถึง
 ความปรารถนาในการออกใบอนุญาตสำหรับผลิตภัณฑ์ใน
 ปริมาณเชิงเศรษฐกิจ ในกรณีนี้ ควรมีการพิจารณาเป็นพิเศษ
 สำหรับผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ซึ่งมีแหล่งกำเนิดในบรรดาสมาชิก
 ประเทศกำลังพัฒนา และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง บรรดาสมาชิก
 ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

(เค) ในกรณีของการบริหารโควตาโดยวิธีออกใบอนุญาตซึ่งไม่ได้จัดสรรในกลุ่มประเทศผู้ส่งสินค้าผู้ถือใบอนุญาต⁶จะสามารถเลือกแหล่งนำเข้าได้อย่างเสรี ในกรณีของโควตาซึ่งจัดสรรในกลุ่มประเทศผู้ส่งสินค้า ใบอนุญาตจะต้องระบุชื่อประเทศนั้นหรือประเทศทั้งหลายอย่างแจ่มชัด

(แอล)ในการใช้บังคับวรรค 8 ของข้อ 1 การปรับลดเซอาจกระทำได้ในการจัดสรรใบอนุญาตในอนาคตเมื่อการนำเข้าเกินระดับของการอนุญาตครั้งก่อน

ข้อ 4 สถาบัน

ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการออกใบอนุญาตนำเข้า ประกอบด้วยผู้แทนของสมาชิกแต่ละราย คณะกรรมการจะเลือกประธานและรองประธาน และจะประชุมตามที่จำเป็นเพื่อวัตถุประสงค์ให้สมาชิกมีโอกาสปรึกษาหารือในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของความตกลงนี้ หรือในการขยายวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้ต่อไป

ข้อ 5 การแจ้ง

1. สมาชิกซึ่งกำหนดให้มีวิธีดำเนินการออกใบอนุญาต หรือเปลี่ยนแปลงวิธีการดังกล่าว จะต้องแจ้งคณะกรรมการทราบการดำเนินการดังกล่าวภายใน 60 วัน หลังจากตีพิมพ์

⁶ บางครั้งเรียกว่า “ผู้ถือโควตา”

2. การแจ้งเรื่องการกำหนดวิธีดำเนินการออกใบอนุญาตนำเข้า ให้รวมข้อ
สนเทศดังต่อไปนี้

- (เอ) บัญชีรายชื่อผลิตภัณฑ์ที่อยู่ภายใต้บังคับของวิธีดำเนินการออก
ใบอนุญาต
- (บี) หน่วยงานติดต่อข้อสนเทศเกี่ยวกับการมีสิทธิ
- (ซี) องค์การบริหารในการยื่นคำร้อง
- (ดี) วันที่และชื่อสิ่งตีพิมพ์ซึ่งพิมพ์เรื่องวิธีดำเนินการออกใบอนุญาต
- (อี) ข้อบ่งชี้ว่าวิธีดำเนินการออกใบอนุญาตมีลักษณะอัตโนมัติหรือไม่
อัตโนมัติ ตามคำจำกัดความที่ระบุไว้ในข้อ 2 และข้อ 3
- (เอฟ) วัตถุประสงค์ทางการบริหารในกรณีของวิธีดำเนินการออกใบ
อนุญาตนำเข้าโดยอัตโนมัติ
- (จี) ข้อบ่งชี้ถึงมาตรการที่อยู่ระหว่างการปฏิบัติตาม โดยวิธีดำเนินการ
การออกใบอนุญาตในกรณีของวิธีดำเนินการออกใบอนุญาตนำเข้า
โดยไม่อัตโนมัติ และ
- (เฮช) กำหนดเวลาที่คาดว่าจะใช้ในวิธีการออกใบอนุญาตหาก
สามารถประเมินได้ และหากไม่มีเหตุผลว่าทำไมข้อสนเทศนี้ไม่
สามารถจัดหาให้ได้

3. การแจ้งการเปลี่ยนแปลงวิธีดำเนินการออกใบอนุญาตนำเข้าจะต้องชี้
องค์ประกอบที่กล่าวถึงข้างต้น หากมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น

4. บรรดาสมาชิกจะต้องแจ้งคณะกรรมการในเรื่องสิ่งตีพิมพ์ซึ่งกำหนดให้
พิมพ์ข้อสนเทศในวรรค 4 ของข้อ 1

5. สมาชิกที่มีส่วนได้เสียใด ๆ ซึ่งพิจารณาเห็นว่า สมาชิกอีกสมาชิกหนึ่ง
ไม่ได้แจ้งการจัดการวิธีดำเนินการออกใบอนุญาตหรือไม่ได้แจ้งการเปลี่ยนแปลง
ในวิธีการดังกล่าวตามบทบัญญัติของวรรค 1 ถึง วรรค 3 อาจแจ้งให้สมาชิกล้น
ทราบ หากยังไม่มีแจ้งทันทีหลังจากนั้น สมาชิกนั้นอาจแจ้งวิธีดำเนินการ

ออกใบอนุญาตหรือการเปลี่ยนแปลงในวิธีดำเนินการดังกล่าวเอง รวมทั้งข้อ
สนเทศที่เกี่ยวข้องและมีอยู่ทั้งหมด

ข้อ 6

การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท

การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับเรื่องใด ๆ ซึ่งกระทบ
กระเทือนการดำเนินงานของความตกลงนี้จะอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของข้อ
XXII และ XXIII ของแอกต์ 1994 ซึ่งปรากฏรายละเอียดและใช้บังคับโดย
ความเข้าใจในการระงับข้อพิพาท

ข้อ 7

การทบทวน

1. คณะกรรมการจะต้องทบทวนการปฏิบัติตามและการดำเนินงานของ
ความตกลงนี้เท่าที่จำเป็นอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุก ๆ 2 ปี ทั้งนี้ โดยคำนึงถึง
วัตถุประสงค์ของความตกลงและสิทธิและพันธกรณีตามที่ระบุไว้
2. เพื่อเป็นพื้นฐานในการทบทวนของคณะกรรมการ ให้สำนักงาน
เลขาธิการเตรียมรายงานข้อเท็จจริงบนพื้นฐานของข้อสนเทศที่จัดให้ไว้ภายใต้
ข้อ 5 คำตอบแบบสอบถามประจำปีในเรื่องวิธีดำเนินการออกใบอนุญาตนำเข้า⁷
และข้อสนเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและเชื่อถือได้ซึ่งมีอยู่ รายงานนี้จะสรุป
ข้อสนเทศที่กล่าวถึงข้างต้น โดยเฉพาะจะชี้ให้เห็นการเปลี่ยนแปลงหรือ
พัฒนาการใด ๆ ในระหว่างช่วงระยะเวลาที่ทำการทบทวนและรวมถึงข้อสนเทศ
อื่นใด ซึ่งคณะกรรมการเห็นพ้องกัน

⁷ เผยแพร่ไว้เดิมในเอกสารแอกต์ 1947 หมายเลข L/3515 ลงวันที่ 23 มีนาคม 1971

3. บรรดาสมาชิกรับภาระที่จะออกแบบสอบถามในเรื่องวิธีดำเนินการออกใบอนุญาตนำเข้าอย่างสมบูรณ์และโดยพลัน
4. ให้คณะกรรมการแจ้งต่อคณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าทราบถึงพัฒนาการในระหว่างช่วงเวลาซึ่งครอบคลุมการทบทวนดังกล่าว

ข้อ 8 บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อสงวน

1. ข้อสงวนในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติใด ๆ ของความตกลงนี้ไม่สามารถกระทำได้ หากปราศจากความยินยอมของสมาชิกอื่น ๆ

กฎหมายภายในประเทศ

2. (เอ) โดยไม่ช้ากว่าวันที่ที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮ มีผลใช้บังคับ สมาชิกแต่ละรายจะต้องประกันว่า กฎหมาย ข้อบังคับ และวิธีการทางการบริหารของตนสอดคล้องกับบทบัญญัติต่าง ๆ ของความตกลงนี้
- (บี) ให้สมาชิกแต่ละรายแจ้งคณะกรรมการถึงการเปลี่ยนแปลงกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับความตกลงนี้ และการเปลี่ยนแปลงในการบริหารกฎหมายและข้อบังคับเช่นนั้น

ความตกลงว่าด้วยการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้

ณ ที่นี้ บรรดาสมาชิกตกลงกันดังต่อไปนี้

ภาค I บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ 1

คำจำกัดความของการอุดหนุน

1.1 เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ การอุดหนุนให้ถือว่ามิอยู่ ถ้า

(เอ)(1) มีการให้ความช่วยเหลือทางการเงินโดยรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐบาลใดในอาณาเขตของสมาชิก (อ้างอิงถึงในความตกลงนี้ คือ “รัฐบาล”) นั่นคือในกรณี :

(1) การปฏิบัติของรัฐบาลที่เกี่ยวกับการโอนเงินทุนโดยตรง (เช่น เงินให้เปล่า เงินกู้ และการซื้อหุ้นเพื่อช่วยเหลือบริษัท) ความสามารถในการโอนเงินหรือหนี้สินโดยตรง (เช่น การค้ำประกันเงินกู้)

(2) รายได้รัฐบาลที่ถึงกำหนดรับ แต่หายไป หรือที่ไม่ได้เรียกเก็บ (เช่น สิ่งจูงใจทางด้านการคลัง เช่น การเครดิตภาษี)¹

¹ ตามบทบัญญัติของข้อ XVI ของภาค IV 1994 (หมายเหตุของข้อ XVI) และตามผนวก I ถึง III ของความตกลงนี้ การยกเว้นอากรหรือภาษีที่เรียกจากผลิตภัณฑ์ส่งออก ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์เหมือนกันเมื่อส่งออกไป เพื่อการบริโภคภายใน หรือการลดหย่อนอากรหรือภาษีดังกล่าวนั้นในจำนวนที่ไม่เกินกว่าจำนวนที่ควรเรียกเก็บจริง จะไม่ถือเป็นการอุดหนุน

- (3) รัฐบาลให้สินค้าหรือบริการที่นอกเหนือจากสาธารณูปโภค
ทั่วไป หรือซื้อสินค้า
- (4) รัฐบาลจ่ายเงินแก่กองทุน หรือมอบหมาย หรือสั่งให้
หน่วยงานเอกชนดำเนินงานอย่างหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่ง
ดังที่แสดงไว้ใน (1) ถึง (3) ข้างต้น ซึ่งปกติจะเป็น
หน้าที่ของรัฐบาล ซึ่งในข้อเท็จจริง การปฏิบัตินั้นจะแตก
ต่างจากการปฏิบัติตามปกติของรัฐบาล

หรือ

- (เอ)(2) มีรายได้หรือการช่วยเหลือทางด้านราคาไม่ว่าในรูปแบบใด
ตามความหมายของข้อ XVI ของแอกดต์ 1994

และ

- (บี) จากการดำเนินการข้างต้นจะก่อให้เกิดประโยชน์ขึ้น

1.2 การอุดหนุนตามที่ได้ให้นิยามไว้ในวรรค 1 จะอยู่ภายใต้บทบัญญัติของ
ภาค II หรือภาค III หรือภาค V ถ้าการอุดหนุนนั้นเป็นการให้อย่างเจาะจงตาม
บทบัญญัติของข้อ 2 เท่านั้น

ข้อ 2

การให้โดยเจาะจง

2.1 ในการตัดสินว่ามีการอุดหนุนหรือไม่ ตามที่นิยามไว้ในวรรค 1 ของข้อ
1 เป็นการให้โดยเจาะจงแก่วิสาหกิจ หรือแก่อุตสาหกรรมหรือกลุ่มวิสาหกิจ
หรือกลุ่มอุตสาหกรรม (อ้างอิงถึงในความตกลงนี้คือ“วิสาหกิจบางอย่าง”)
ภายในเขตอำนาจของหน่วยงานที่มีอำนาจอนุญาตให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์
ดังนี้ :

- (เอ) ในกรณีที่หน่วยงานที่มีอำนาจอนุญาต หรือกฎหมายที่หน่วยงานดังกล่าวปฏิบัติตามจำกัดการให้การอุดหนุนแก่วิสาหกิจบางอย่างอย่างชัดเจน การอุดหนุนนั้นถือว่าเป็นการให้โดยเจาะจง
- (บี) ในกรณีที่หน่วยงานที่มีอำนาจอนุญาต หรือกฎหมายที่หน่วยงานดังกล่าวปฏิบัติตามได้กำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่มีเหตุผล² เพื่อกำหนดสิทธิที่จะได้รับการอุดหนุนและปริมาณของการอุดหนุนจะไม่ถือเป็นการอุดหนุนที่มีลักษณะเจาะจง หากว่า สิทธิที่จะได้รับเป็นไปโดยอัตโนมัติ และมีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขอย่างเคร่งครัด หลักเกณฑ์และเงื่อนไขนั้นจะต้องแสดงไว้อย่างชัดเจนในกฎหมาย ข้อบังคับ หรือเอกสารทางการอื่น ๆ ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้
- (ซี) ถึงแม้ว่าจะปรากฏซึ่งการอุดหนุนที่ไม่ระบุโดยเฉพาะ ซึ่งเป็นผลจากการใช้หลักเกณฑ์ตามที่กำหนดในอนุวรรค (เอ) และ (บี) ข้างต้น หากมีเหตุผลเชื่อได้ว่าการอุดหนุนตามข้อเท็จจริง การอุดหนุนดังกล่าวเป็นการอุดหนุนโดยเจาะจง อาจต้องนำปัจจัยอื่นมาพิจารณาด้วย ปัจจัยเช่นว่านั้น คือ การขอรับการอุดหนุนอย่างชัดเจนโดยบางวิสาหกิจ การให้การอุดหนุนแก่วิสาหกิจบางอย่างเป็นจำนวนมากอย่างไม่เป็นสัดส่วน และในลักษณะที่

² หลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่มีเหตุผลในที่นี้หมายถึง หลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขซึ่งเป็นกลางซึ่งไม่เข้าข้างกิจการหนึ่งใดเป็นพิเศษ และเป็นหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขทางเศรษฐศาสตร์ และใช้ได้โดยทั่วไป เช่น จำนวนลูกจ้าง หรือขนาดของวิสาหกิจ

หน่วยงานที่มีหน้าที่ให้การอุดหนุนใช้ดุลยพินิจตัดสินใจให้การอุดหนุน³ ในการใช้อำนาจนี้จะต้องคำนึงถึงความหลากหลายของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ในขอบเขตอำนาจของหน่วยงานที่มีอำนาจอนุญาตนั้น รวมทั้งช่วงระยะเวลาระหว่างที่โครงการอุดหนุนดำเนินอยู่

2.2 การอุดหนุนที่จำกัดให้แก่บางวิสาหกิจที่ตั้งภายในเขตพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่กำหนดไว้ ภายในขอบเขตอำนาจของหน่วยงานที่มีอำนาจอนุญาต ให้ถือว่าเป็นการให้โดยเจาะจง เป็นที่เข้าใจว่า การกำหนดหรือแก้ไขอัตราภาษีที่ใช้ทั่วไปในทุกระดับของรัฐบาล จะไม่ถือว่าเป็นการอุดหนุนที่เป็นการให้โดยเจาะจงตามวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้

2.3 การอุดหนุนใด ๆ ที่อยู่ภายใต้บทบัญญัติของข้อ 3 ให้ถือว่าเป็นการให้โดยเจาะจง

2.4 การตัดสินใจใด ๆ ในเรื่องการให้โดยเจาะจงภายใต้บทบัญญัติของข้อนี้ จะต้องมีการพิสูจน์ข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานที่เป็นประโยชน์

ภาค II การอุดหนุนที่ห้ามใช้

ข้อ 3

การห้ามใช้

3.1 นอกเหนือจากที่ระบุอยู่ในความตกลงว่าด้วยการเกษตร ภายใต้ความหมายของข้อ 1 การอุดหนุนดังต่อไปนี้ เป็นการอุดหนุนที่ห้ามใช้

³ ในกรณีนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลความถี่ของคำร้องขอการอุดหนุนที่ถูกปฏิเสธหรือที่ได้รับอนุมัติและเหตุผลที่นำไปสู่การตัดสินใจเช่นนั้นว่า จะต้องนำมาพิจารณาด้วย

- (เอ) การอุดหนุนที่มีตามกฎหมายหรือตามความเป็นจริง⁴ ไม่ว่าจะ
เป็นเงื่อนไขเพียงประการเดียวหรือเป็นเงื่อนไขหนึ่งในเงื่อนไข
หลายประการ ที่ขึ้นกับความสามารถในการส่งออก รวมทั้งการ
อุดหนุนในลักษณะที่ปรากฏตามผนวก I⁵
- (บี) การอุดหนุน ไม่ว่าจะ เป็นเงื่อนไขเพียงประการเดียวหรือเป็น
เพียงเงื่อนไขหนึ่งในเงื่อนไขหลายประการ ที่ขึ้นอยู่กับการให้ใช้
สินค้าภายในประเทศมากกว่าสินค้านำเข้า

3.2 สมาชิกจะต้องไม่ให้หรือคงไว้ซึ่งการให้การอุดหนุนตามที่กล่าวถึงใน
วรรค 1

ข้อ 4 การแก้ไข

4.1 เมื่อสมาชิกหนึ่งมีเหตุผลให้เชื่อได้ว่า สมาชิกอื่นมีการให้การอุดหนุน
ที่ห้ามใช้หรือยังคงไว้ซึ่งการอุดหนุนดังกล่าว สมาชิกนั้นอาจจะร้องขอเพื่อการ
ปรึกษาหารือกับสมาชิกอื่น ๆ นั้น

4.2 การร้องขอเพื่อการปรึกษาหารือภายใต้วรรค 1 จะรวมถึงคำแถลงเกี่ยวกับ
หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการอุดหนุนที่มีอยู่ และลักษณะของการอุดหนุนที่
ห้ามใช้

⁴ การอุดหนุนจะเข้าตามหลักเกณฑ์นี้คือเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในความเป็นจริง การให้
การอุดหนุน มีเงื่อนไขขึ้นอยู่กับการส่งออกหรือรายได้จากการส่งออก ทั้งที่เกิดขึ้นจริงหรือที่คาดการณ์ไว้
โดยไม่จำเป็นต้องระบุไว้เป็นกฎหมายว่ามีเงื่อนไขขึ้นกับความสามารถของการส่งออก ข้อเท็จจริงที่ว่า
การให้การอุดหนุนแก่สาขาธุรกิจส่งออก จะไม่ถือเป็นเหตุผลเพียงประการเดียวที่จะพิจารณาว่าเป็นการให้การ
อุดหนุนการส่งออกภายในความหมายของบทบัญญัติ

⁵ มาตรการที่กล่าวถึงในภาคผนวก I ซึ่งมีได้เป็นการให้การอุดหนุนการส่งออก ไม่ถูก
ห้ามใช้ภายใต้บทบัญญัตินี้หรือบทบัญญัติอื่นของความตกลงนี้

4.3 ตามการร้องขอเพื่อการปรึกษาหารือตามวรรค 1 สมาชิกที่ถูกเชื่อว่าให้การอุดหนุนหรือคงไว้ซึ่งการให้การอุดหนุนที่ห้ามใช้ จะต้องเข้าร่วมการปรึกษาหารือโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ วัตถุประสงค์ของการปรึกษาหารือนี้เพื่อให้มีการชี้แจงข้อเท็จจริงของสถานการณ์ และเพื่อบรรลุถึงผลที่ยอมรับร่วมกันได้

4.4 ถ้าไม่สามารถบรรลุผลที่ยอมรับร่วมกันได้ ภายใน 30 วัน⁶ จากการร้องขอเพื่อการปรึกษาหารือ สมาชิกฝ่ายใดหรือที่ร่วมในการหารือดังกล่าว อาจนำเสนอต่อองค์กรระดับข้อพิพาท (“ดีเอสบี”) เพื่อให้มีการจัดตั้งคณะผู้พิจารณาโดยทันที นอกเสียจากว่า ดีเอสบี จะมีมติเป็นฉันทามติที่จะไม่จัดตั้งคณะผู้พิจารณา

4.5 ในการจัดตั้งคณะผู้พิจารณา คณะผู้พิจารณาอาจขอความช่วยเหลือจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญถาวร⁷ (อ้างถึงในความตกลงนี้ว่า “พีจีอี”) เพื่อพิจารณาว่ามาตรการดังกล่าวถือว่าเป็นการอุดหนุนที่ห้ามใช้หรือไม่ ถ้ามีการร้องขอดังกล่าว พีจีอี จะทำการพิจารณาหลักฐานเกี่ยวกับมาตรการที่ใช้อยู่ และลักษณะของมาตรการดังกล่าวทันที และเปิดโอกาสให้สมาชิกที่ใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการนี้ให้แสดงว่า มาตรการดังกล่าวนั้นมิใช่การให้การอุดหนุนที่ห้ามใช้ พีจีอีจะรายงานข้อสรุปของคณาคณะผู้พิจารณาภายในเวลาที่คณะผู้พิจารณากำหนด ข้อสรุปของพีจีอี ในประเด็นที่ว่า มาตรการดังกล่าวจะเป็นการอุดหนุนที่ห้ามใช้หรือไม่ จะต้องเป็นที่ยอมรับของคณะผู้พิจารณาโดยไม่มีการแก้ไข

⁶ การกำหนดระยะเวลาใด ๆ ที่ระบุไว้ในข้อนี้ อาจจะขยายเวลา หากได้รับความเห็นชอบร่วมกัน

⁷ ตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อ 24

4.6 คณะผู้พิจารณาจะเสนอรายงานขั้นสุดท้ายของคนแก่ภาคที่เป็นคู่พิพาท รายงานนั้นจะเขียนไปยังสมาชิกทั้งปวงภายใน 90 วัน จากวันที่มีการจัดตั้ง คณะผู้พิจารณาและกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะผู้พิจารณา

4.7 ถ้าพบว่ามาตรการดังกล่าวเป็นการอุดหนุนที่ห้ามใช้ คณะผู้พิจารณา จะแนะนำให้สมาชิกที่ใช้มาตรการดังกล่าวยกเลิกการให้การอุดหนุนโดยไม่ชักช้า ในการนี้คณะผู้พิจารณาจะระบุระยะเวลาที่ต้องยกเลิกมาตรการไว้ในข้อเสนอแนะ ของตน

4.8 ภายใน 30 วัน จากวันส่งรายงานของคณะผู้พิจารณาให้แก่สมาชิก ทั้งปวง ดีเอสบีจะต้องรับรองรายงานของคณะผู้พิจารณา เว้นแต่คู่พิพาทฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่งจะแจ้งต่อดีเอสบีอย่างเป็นทางการถึงข้อตัดสินใจของตนที่จะอุทธรณ์ หรือดีเอสบีมีมติเป็นฉันทามติที่จะไม่รับรองรายงานนั้น

4.9 ในกรณีที่มีการอุทธรณ์รายงานของคณะผู้พิจารณา องค์กรอุทธรณ์จะ ต้องตัดสินใจภายใน 30 วันนับจากวันที่คู่กรณีแจ้งเจตนาของตนที่จะอุทธรณ์อย่าง เป็นทางการ เมื่อองค์กรอุทธรณ์พิจารณาว่าไม่สามารถเสนอรายงานได้ภายใน 30 วัน องค์กรอุทธรณ์จะต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรต่อดีเอสบีถึงสาเหตุของการ ล่าช้ารวมทั้งการประมาณระยะเวลาที่ยื่นรายงานของตน ไม่ว่ากรณีใด ๆ ขบวนการดังกล่าวไม่สามารถล่าช้าเกินกว่า 60 วัน รายงานขององค์กรอุทธรณ์ จะได้รับการรับรองจากดีเอสบี และจะต้องได้รับการยอมรับจากคู่กรณีอย่าง ไม่มีเงื่อนไข เว้นแต่ว่า ดีเอสบีมีมติเป็นเอกฉันท์ที่จะไม่รับรองรายงานของ องค์กรอุทธรณ์ภายใน 20 วัน นับจากวันที่ส่งรายงานไปยังสมาชิก⁸

⁸ ถ้าการประชุมของดีเอสบีไม่ได้กำหนดไว้ในขณะนี้ ก็ให้จัดประชุมได้ตามวัตถุประสงค์นี้

4.10 ในกรณีที่ข้อเสนอแนะของดีเอสบี ไม่มีการปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่คณะผู้พิจารณากำหนด ซึ่งจะเริ่มต้นจากวันที่การรับรองรายงานของคณะผู้พิจารณาหรือรับรองรายงานขององค์กรอุทธรณ์ ดีเอสบีจะอนุญาตให้สมาชิกผู้ฟ้องร้องให้นำมาตรการตอบโต้ที่เหมาะสมมาใช้ได้⁹ เว้นแต่ว่า ดีเอสบีจะมีมติเป็นฉันทามติที่จะปฏิเสธคำร้องขอนั้น

4.11 ในกรณีที่คู่พิพาทร้องขอให้เปิดการอนุญาตตุลาการขึ้นภายใต้วรรค 8 ของข้อ 22 ของความเข้าใจว่าด้วยการระงับข้อพิพาท (“ดีเอสยู”) อนุญาตตุลาการจะตัดสินว่ามาตรการตอบโต้ที่เหมาะสมหรือไม่¹⁰

4.12 เพื่อความมุ่งประสงค์ของการระงับข้อพิพาทที่ดำเนินการตามข้อนี้ ระยะเวลาที่ใช้ภายใต้ดีเอสยูสำหรับการดำเนินการในเรื่องการพิพาทดังกล่าว จะเป็นเพียงครั้งหนึ่งของระยะเวลาที่กำหนดในที่นั้น ยกเว้นกำหนดระยะเวลาที่ได้ระบุไว้ในข้อนี้

ภาค III การอุดหนุนที่อาจถูกมาตรการตอบโต้

ข้อ 5

ผลเสียหาย

สมาชิกไม่ควรก่อให้เกิดผลเสียหายต่อผลประโยชน์ของสมาชิกอื่น โดยการให้การอุดหนุนใดที่กล่าวไว้ในวรรค 1 และ 2 ของข้อ 1 นั่นคือ :

⁹ ข้อความนี้ไม่ได้หมายความว่าจะอนุญาตให้มีการตอบโต้ที่ไม่เป็นสัดส่วนกันตามข้อเท็จจริงที่ว่า การอุดหนุนภายใต้บทบัญญัตินี้เป็นการอุดหนุนที่ห้ามใช้

¹⁰ ข้อความนี้ไม่ได้หมายความว่าจะอนุญาตให้มีการตอบโต้ที่ไม่เป็นสัดส่วนกันตามข้อเท็จจริงที่ว่า การอุดหนุนภายใต้บทบัญญัตินี้เป็นการอุดหนุนที่ห้ามใช้

- (เอ) ความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในของสมาชิกอื่น¹¹
- (บี) การทำให้ไร้ผลหรือการทำให้เสื่อมเสียประโยชน์ที่เกิดขึ้นโดยตรงหรือโดยอ้อมแก่สมาชิกอื่นภายใต้แกตต์ 1994 โดยเฉพาะผลประโยชน์ที่ได้จากข้อตกลงย่อนที่ผูกพันภายใต้ข้อ II ของแกตต์ 1994¹²
- (ซี) ความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงต่อผลประโยชน์ของสมาชิกอื่น¹³ ข้อนี้จะไม่ใช้กับการอุดหนุนที่ให้แก่ผลิตภัณฑ์เกษตร ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 13 ของความตกลงว่าด้วยการเกษตร

ข้อ 6

ความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

6.1 ความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงตามความหมายของวรรค (ซี) ของข้อ 5 ให้ถือว่าเกิดขึ้นในกรณี :

- (เอ) มูลค่าการอุดหนุนทั้งหมด¹⁴ ของผลิตภัณฑ์ที่เกินกว่าร้อยละ 5¹⁵

¹¹ คำว่า “ความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน” ที่ใช้ในที่นี่มีความหมายเดียวกับที่ใช้ในภาค V

¹² คำว่า “การทำให้ไร้ผลหรือการทำให้เสื่อมเสีย” ที่ใช้ในความตกลงนี้มีความหมายเช่นเดียวกับที่ใช้ในบทบัญญัติของแกตต์ 1994 ที่เกี่ยวข้อง และการทำให้ไร้ผลหรือการทำให้เสื่อมเสียเช่นว่านี้มีอยู่จะต้องสอดคล้องกับหลักปฏิบัติในการบังคับใช้ของบทบัญญัติเหล่านี้

¹³ คำว่า “ความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงต่อผลประโยชน์ของสมาชิกอื่น” ที่ใช้ในความตกลงนี้มีความหมายเดียวกับที่บัญญัติไว้ในวรรค 1 ของข้อ XVI ของ แกตต์ 1994 และรวมถึงการถูกคามให้เกิดความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

¹⁴ มูลค่าการอุดหนุนทั้งหมดต้องคำนวณตามบทบัญญัติของภาคผนวก IV

¹⁵ เนื่องจากคาดว่า เครื่องบินพลเรือนจะอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์พิเศษเฉพาะเรื่อง เกณฑ์ในอนุวรรคนี้จะไม่นำมาใช้กับเครื่องบินพลเรือน

- (บี) การอุดหนุนเพื่อชดเชยการขาดทุนจากการดำเนินงานของอุตสาหกรรมหนึ่ง
- (ซี) มีการอุดหนุนเพื่อชดเชยการขาดทุนของวิสาหกิจ นอกเหนือจากมาตรการที่ให้ครั้งเดียว ซึ่งไม่เกิดขึ้นอีกและไม่สามารถให้ซ้ำอีกแก่วิสาหกิจนั้น และเป็นการอุดหนุนเพียงเพื่อให้เวลาแก่การแก้ไขปัญหาในระยะยาวและเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาทางสังคมที่ร้ายแรง
- (ดี) การปลดหนี้ให้โดยตรง นั่นคือ การปลดหนี้ที่เป็นของรัฐบาล และการให้เงินช่วยเหลือเพื่อครอบคลุมการชำระหนี้¹⁶

6.2 โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของวรรค 1 ความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงจะไม่ปรากฏ ถ้าสมาชิกที่ให้การอุดหนุนแสดงให้เห็นว่า การอุดหนุนที่เป็นปัญหานั้นมิได้ก่อให้เกิดผลกระทบใด ๆ ดังที่ระบุไว้ในวรรค 3

6.3 ความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงตามความหมายของวรรค (ซี) ของข้อ 5 ไม่ว่าในกรณีใด ๆ อาจเกิดขึ้นได้เมื่อมีผลกระทบหนึ่งหรือหลายประการดังต่อไปนี้

- (เอ) ผลของการอุดหนุนเพื่อแทนที่หรือขัดขวางการนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันของสมาชิกอื่นอีกสมาชิกหนึ่งในตลาดของสมาชิกที่ให้การอุดหนุน

¹⁶ บรรดาสมาชิกยอมรับว่าเมื่อเงินกู้ในลักษณะที่มีค่าธรรมเนียมในโครงการของเครื่องบินพลเรือนยังมิได้รับชำระคืนเต็มจำนวน เนื่องจากระดับของการขายจริงได้ลดต่ำกว่าระดับที่มีการคาดการณ์ว่าจะขายได้ เพื่อวัตถุประสงค์ของอนุวรรคนี้ ถือว่าเหตุการณ์เช่นนี้ไม่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

- (บี) ผลของการอุดหนุนเพื่อแทนที่หรือจัดขบวนการส่งออกของผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันของสมาชิกอื่นจากตลาดประเทศที่สาม
- (ซี) ผลของการอุดหนุนทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการอุดหนุนสามารถตัดราคาลงได้อย่างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับราคาของผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันของสมาชิกอื่นในตลาดเดียวกันหรือเป็นการกดยาอย่างมากราคาสินค้าต่ำลง หรือยอดขายลดต่ำลงในตลาดเดียวกัน
- (ดี) ผลของการอุดหนุนทำให้มีการเพิ่มขึ้นของส่วนแบ่งตลาดโลกของสมาชิกที่ให้การอุดหนุน โดยเฉพาะสำหรับผลิตภัณฑ์หรือสินค้าโภคภัณฑ์ขั้นปฐมที่ได้รับการอุดหนุน¹⁷ เมื่อเทียบกับส่วนแบ่งโดยเฉลี่ยของสมาชิกรุ่นนั้นในช่วง 3 ปีก่อนหน้านั้น และจะมีแนวโน้มของส่วนแบ่งตลาดที่เพิ่มขึ้นโดยไม่เปลี่ยนแปลงภายในช่วงระยะเวลาที่มีการให้การอุดหนุน

6.4 เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 3 (บี) การแทนที่หรือการจัดขบวนการส่งออกจะรวมถึงกรณีใด ๆ ซึ่งภายใต้บังคับของบทบัญญัติของวรรค 7 ที่แสดงได้ว่าการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดโดยเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันที่ไม่ได้รับการอุดหนุนที่จะเสียประโยชน์ไป (ในช่วงระยะเวลาที่ใช้เป็นตัวแทนที่เหมาะสม ซึ่งนานพอที่จะแสดงให้เห็นแนวโน้มที่ชัดเจนในตลาดของของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในเหตุการณ์ปกติต้องไม่น้อยกว่า 1 ปี) “การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดโดยเปรียบเทียบ” จะรวมถึงสถานการณ์ใด

¹⁷ เว้นแต่จะมีกฎเกณฑ์พหุภาคีอื่นที่เฉพาะที่ตกลงร่วมกันจะนำมาใช้กับการค้าผลิตภัณฑ์หรือสินค้าโภคภัณฑ์นั้น

สถานการณ์หนึ่ง ดังต่อไปนี้ (เอ) มีส่วนแบ่งตลาดของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการอุดหนุนเพิ่มขึ้น (บี) ส่วนแบ่งตลาดของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการอุดหนุนยังคงที่ภายใต้พฤติกรรมที่เมื่อไม่มีการอุดหนุนส่วนแบ่งการตลาดจะลดลง (ซี) ส่วนแบ่งตลาดของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการอุดหนุนลดลงแต่ในอัตราที่ช้ากว่าในกรณีที่ไม่มี การอุดหนุน

6.5 เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 3 (ซี) การตัดราคารวมถึงกรณีใด ๆ ที่การตัดราคานั้นแสดงได้โดยการเปรียบเทียบราคาผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการอุดหนุนกับราคาของผลิตภัณฑ์เหมือนกันที่ไม่ได้รับการอุดหนุนที่จำหน่ายในตลาดเดียวกัน การเปรียบเทียบนี้จะต้องกระทำในระดับการค้าเดียวกัน และในช่วงเวลาที่เปรียบเทียบกันได้ รวมทั้งพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการเปรียบเทียบราคา อย่างไรก็ตาม ถ้าไม่สามารถเปรียบเทียบโดยตรงได้ การตัดราคาที่มีอยู่อาจแสดงบนพื้นฐานของมูลค่าการส่งออกต่อหน่วย

6.6 สมาชิกแต่ละรายในตลาดที่ถูกกล่าวหาว่าทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ภายใต้เงื่อนไขของบทบัญญัติตามวรรค 3 ของภาคผนวก V จะต้องให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเท่าที่จะหาได้ ที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดของกลุ่ม และที่เกี่ยวกับราคาของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องแก่กลุ่มในกรณีพิพาทตามข้อ 7 และแก่คณะผู้พิจารณาที่ตั้งขึ้นตามวรรค 4 ของข้อ 7

6.7 จะไม่มีการแทนที่หรือการขัดขวางที่ทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ภายใต้วรรค 3 ในกรณีที่มัพฤติการณ์¹⁸ อันใดอันหนึ่งอยู่ในช่วงเวลาที่เกี่ยวข้อง

¹⁸ ข้อเท็จจริงที่ว่าได้มีการระบุถึงพฤติกรรมบางอย่างในวรรคนี้ โดยตัวของมันเอง ไม่เป็นการให้สถานะทางกฎหมายใด ไม่ว่าจะตามเงื่อนไขของแอกต์ 1994 หรือความตกลงนี้พฤติกรรมเหล่านี้จะต้องไม่เป็นกรณีเฉพาะ เป็นครั้งคราว หรือมีฉะนั้นก็ไม่สำคัญ

- (เอ) การห้ามหรือการจำกัดการส่งออกผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันจากสมาชิกที่ฟ้องร้อง หรือการห้ามหรือการจำกัดการนำเข้าจากสมาชิกที่ฟ้องร้องไปยังตลาดประเทศที่สามที่เกี่ยวข้อง
- (บี) คำตัดสินโดยรัฐบาลผู้นำเข้า ซึ่งดำเนินกิจการผูกขาดทางด้านการค้าหรือการค้าโดยรัฐในผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ที่จะย้ายการนำเข้าจากสมาชิกที่ฟ้องร้องไปยังอีกประเทศหนึ่งหรือประเทศทั้งหลาย โดยไม่มีเหตุผลทางการพาณิชย์
- (ซี) ภัยพิบัติทางธรรมชาติ การประท้วง การหยุดชะงักของการขนส่งหรือเหตุสุดวิสัยอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อการผลิต คุณภาพ ปริมาณ หรือราคาของผลิตภัณฑ์ที่มีเพื่อส่งออกจากสมาชิกที่ฟ้องร้อง
- (ดี) ข้อตกลงที่มีอยู่แล้วในการจำกัดการส่งออกจากสมาชิกที่ฟ้องร้อง
- (อี) การลดลงของการส่งออกโดยสมัครใจในผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องจากประเทศที่ฟ้องร้อง(รวมถึงสถานการณ์ที่บริษัทของสมาชิกที่ฟ้องร้องเป็นอิสระในการโยกย้ายการส่งออกสินค้าดังกล่าวไปยังตลาดใหม่ เป็นอาทิ)
- (เอฟ) ความล้มเหลวในการปฏิบัติตามมาตรฐานและข้อบังคับอื่นในประเทศนำเข้า

6.8 ในกรณีที่ไม่มีพฤติการณ์ที่อ้างถึงในวรรค 7 ข้างต้น ความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงที่มีอยู่ควรตัดสินบนพื้นฐานของข้อมูลที่เสนอต่อคณะผู้พิจารณา หรือที่คณะผู้พิจารณาได้รับรวมถึงข้อมูลที่เสนอตามบทบัญญัติของภาคผนวก V

6.9 ข้อนี้จะไม่ใช้กับการให้การอุดหนุนที่ใช้อยู่กับผลิตภัณฑ์เกษตรดังที่ปรากฏในข้อ 13 ของความตกลงว่าด้วยการเกษตร

ข้อ 7 การแก้ไข

7.1 เว้นแต่จะระบุไว้ในข้อ 13 ของความตกลงว่าด้วยการเกษตร เมื่อใดก็ตามที่สมาชิกมีเหตุผลเชื่อว่าอีกสมาชิกหนึ่งให้หรือคงไว้ซึ่งการอุดหนุนใด ๆ ที่อ้างถึงตามข้อ 1 ซึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน หรือทำให้ไร้ผลหรือทำให้เสื่อมเสียประโยชน์ หรือความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง สมาชิกดังกล่าวอาจร้องขอการปรึกษาหารือกับสมาชิกอื่นเช่นว่านั้น

7.2 คำร้องขอให้มีการปรึกษาหารือ ภายใต้วรรค 1 จะรวมถึงรายการหลักฐานที่มีอยู่ที่แสดงถึง (เอ) การมีอยู่ และลักษณะของการให้การอุดหนุนและ (บี) ความเสียหายที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน หรือทำให้ไร้ผล หรือการทำให้เสื่อมเสียประโยชน์ หรือความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง¹⁹ ที่เกิดขึ้นแก่ผลประโยชน์ของสมาชิกที่ขอให้มีการปรึกษาหารือ

7.3 เมื่อมีการร้องขอให้มีการปรึกษาหารือภายใต้วรรค 1 สมาชิกที่ถูกเชื่อว่าให้การอุดหนุนหรือคงไว้ซึ่งการอุดหนุน ให้ปรึกษาหารือในเรื่องดังกล่าวโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ วัตถุประสงค์ของการปรึกษาหารือ เพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงของเหตุการณ์และบรรลุผลยุติที่ยอมรับร่วมกันได้

7.4 หากการปรึกษาหารือไม่สามารถตกลงร่วมกันได้ภายใน 60 วัน²⁰ สมาชิกใดที่ร่วมการปรึกษาหารืออาจส่งเรื่องให้ดีเอสพี เพื่อจัดตั้งคณะผู้พิจารณา

¹⁹ ในกรณีที่การร้องขอเป็นเรื่องเกี่ยวกับการอุดหนุนที่เห็นว่าทำให้เกิดความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงตามเงื่อนไขของวรรค 1 ของข้อ 6 หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการเกิดความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงอาจจำกัดเพียงหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่า ได้มีการปฏิบัติตามเงื่อนไขตามวรรค 1 ของข้อ 6 หรือไม่

²⁰ กำหนดเวลาที่ระบุไว้ในข้อนี้ อาจจะขยายได้โดยความเห็นชอบร่วมกัน

เว้นแต่ว่า ดีเอสบีตัดสินโดยฉันทามติที่จะไม่จัดตั้งคณะผู้พิจารณา ให้กำหนดองค์ประกอบและขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะผู้พิจารณา ภายใน 15 วันนับจากวันที่มีการตั้งคณะผู้พิจารณา

7.5 คณะผู้พิจารณาจะทบทวนเรื่อง และเสนอรายงานสุดท้ายต่อภาคิ์กรณ์ รายงานจะเวียนให้แก่สมาชิกทั้งปวงภายใน 120 วัน จากวันที่ตั้งองค์ประกอบของคณะผู้พิจารณา และกำหนดขอบเขตหน้าที่ของคณะผู้พิจารณา

7.6 ภายใน 30 วัน จากวันที่ส่งรายงานของคณะผู้พิจารณาไปยังประเทศสมาชิกทั้งปวง รายงานต้องได้รับการรับรองจากดีเอสบี²¹ เว้นแต่ว่า ภาคิ์ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้แจ้งเป็นทางการต่อดีเอสบีเกี่ยวกับการตัดสินใจที่จะอุทธรณ์หรือ ดีเอสบีตัดสินใจโดยฉันทามติที่จะไม่รับรองรายงาน

7.7 ในกรณีที่มีการอุทธรณ์รายงานของคณะผู้พิจารณา องค์การอุทธรณ์ต้องมีคำตัดสินภายใน 60 วัน จากวันที่ภาคิ์กรณ์ได้แจ้งความประสงค์ที่จะอุทธรณ์อย่างเป็นทางการ เมื่อองค์การอุทธรณ์ตัดสินว่าไม่สามารถเสนอรายงานภายใน 60 วัน องค์การอุทธรณ์จะแจ้งดีเอสบีเป็นลายลักษณ์อักษรถึงเหตุแห่งความล่าช้า พร้อมกับช่วงเวลาโดยประมาณที่จะเสนอรายงาน ซึ่งไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม การดำเนินการจะต้องไม่เกิน 90 วัน รายงานขององค์การอุทธรณ์จะต้องได้รับการรับรองจากดีเอสบี และเป็นที่ยอมรับของภาคิ์กรณ์โดยไม่มีเงื่อนไข เว้นแต่ว่า ดีเอสบีจะตัดสินโดยฉันทามติที่จะไม่รับรองรายงานขององค์การอุทธรณ์ภายใน 20 วัน หลังจากที่มีการส่งให้แก่สมาชิกทั้งหลาย²²

²¹ ถ้าการประชุมของ ดีเอสบี ไม่ได้กำหนดไว้ในขณะนี้ ให้จัดประชุมได้ตามวัตถุประสงค์นี้

²² ถ้าการประชุมของ ดีเอสบี ไม่ได้กำหนดไว้ในขณะนี้ ให้จัดประชุมได้ตามวัตถุประสงค์นี้

7.8 ในกรณีที่รายงานของคณะผู้พิจารณาหรือรายงานขององค์กรอุทธรณ์ได้รับการรับรอง ซึ่งได้ตัดสินใจว่า การอุทหนุนใด ๆ ที่ทำให้เกิดผลเสียหายต่อผลประโยชน์ของอีกสมาชิกหนึ่ง ภายในความหมายของข้อ 5 สมาชิกที่ให้หรือคงไว้ซึ่งการอุทหนุนเช่นว่าจะต้องดำเนินการในการขจัดผลเสียหายเหล่านั้นหรือต้องยกเลิกการอุทหนุน

7.9 ในกรณีที่สมาชิกไม่ได้ดำเนินการในการขจัดผลเสียหายของการอุทหนุนหรือยกเลิกการอุทหนุนภายใน 6 เดือน จากวันที่ดีเอสพีรับรองรายงานของคณะผู้พิจารณาหรือรายงานขององค์กรอุทธรณ์ และในกรณีที่ไม่มีความตกลงในเรื่องการชดเชย ดีเอสพีจะให้อำนาจแก่ประเทศที่ร้องเรียนในการใช้มาตรการตอบโต้ที่สมควรกับระดับและลักษณะของผลเสียหายที่ตัดสินใจว่ามีอยู่หรือไม่ เว้นแต่ว่า ดีเอสพีจะตัดสินโดยฉันทามติที่ปฏิเสธคำร้องขอนั้น

7.10 ในกรณีที่ภาคีคู่กรณีร้องขอการอนุญาตไต่สวนการภายใต้วรรค 6 ของข้อ 22 ของดีเอสยู อนุญาตไต่สวนการจะตัดสินใจว่ามาตรการตอบโต้สมควรกับระดับและลักษณะของผลเสียหายที่ตัดสินใจว่ามีอยู่หรือไม่

ภาค IV การอุทหนุนที่ไม่ถูกมาตรการตอบโต้

ข้อ 8

ลักษณะการอุทหนุนที่ไม่ถูกมาตรการตอบโต้

8.1 การอุทหนุนในลักษณะต่อไปนี้ถือว่าเป็นการอุทหนุนที่ไม่ถูกมาตรการตอบโต้²³

²³ เป็นที่ยอมรับว่า ความช่วยเหลือของรัฐบาลเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ซึ่งสมาชิกจัดให้อย่างแพร่หลาย และโดยข้อเท็จจริงที่ว่าความช่วยเหลือดังกล่าวอาจไม่มีคุณสมบัติที่จะได้รับการปฏิบัติว่าเป็นการอุทหนุนที่ไม่ถูกมาตรการตอบโต้ ภายใต้บทบัญญัติของข้อนี้ โดยตัวของมันเองจะไม่ห้ามสมาชิกให้ความช่วยเหลือเช่นนั้น เป็นการจำกัดความสามารถของสมาชิกในการให้ความช่วยเหลือ

- (เอ) การอุดหนุนที่ไม่ใช่การให้โดยเจาะจง ตามความหมายในข้อ 2
- (บี) การอุดหนุนที่เป็นการให้โดยเจาะจง ตามความหมายในข้อ 2 แต่การอุดหนุนดังกล่าวเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในวรรค 2 (เอ), 2 (บี) หรือ 2 (ซี) ข้างล่างนี้

8.2 ถึงแม้จะมีบทบัญญัติของภาค III และ V การอุดหนุนต่อไปนี้เป็นการอุดหนุนที่ไม่ถูกระบุการตอบโต้

- (เอ) การให้ความช่วยเหลือเพื่อการวิจัย ซึ่งกระทำโดยบริษัท หรือโดยสัญญาว่าจ้างระหว่างบริษัทกับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัย ถ้า : ²⁴, ²⁵, ²⁶

ความช่วยเหลือนั้นครอบคลุม ²⁷ ไม่เกินร้อยละ 75 ของค่าใช้จ่ายในการวิจัยทางอุตสาหกรรม ²⁸ หรือร้อยละ 50 ของค่าใช้จ่าย

²⁴ โดยที่คาดว่าเครื่องบินพลเรือนจะอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์พิเศษเฉพาะ บทบัญญัติในอนุวรรคนี้จะไม่ผลใช้บังคับกับผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

²⁵ หลังจากความตกลงฉบับลิวทัวมีผลใช้บังคับได้ไม่เกิน 18 เดือน คณะกรรมการว่าด้วยการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้ระบุไว้ในข้อ 24 (อ้างถึงในความตกลงนี้ คือ “คณะกรรมการ”) ต้องทบทวนการดำเนินการของบทบัญญัติของอนุวรรค 2 (เอ) เพื่อการแก้ไขที่จำเป็นทั้งปวง เพื่อปรับปรุงการดำเนินการตามบทบัญญัติเหล่านี้ ในการพิจารณาการแก้ไขที่เป็นไปได้ คณะกรรมการต้องทบทวนอย่างระมัดระวังในคำจำกัดความของหมวดหมู่ที่กำหนดไว้ในอนุวรรคนี้ โดยคำนึงถึงประสบการณ์ของสมาชิกในการดำเนินการของโครงการวิจัย และการทำงานในสถาบันระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

²⁶ บทบัญญัติของความตกลงนี้ไม่ใช้กับการวิจัยขั้นพื้นฐานที่ดำเนินการอย่างเป็นอิสระของสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัย คำว่า “การวิจัยขั้นพื้นฐาน” หมายถึง การขยายความรู้ทั่วไปทางด้านวิทยาศาสตร์และด้านเทคนิค ซึ่งไม่ได้เชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ทางด้านอุตสาหกรรมหรือการพาณิชย์

²⁷ ระดับความช่วยเหลือที่ไม่ถูกระบุการตอบโต้ได้ทั้งในอนุวรรคนี้ ต้องมีการกำหนดขึ้นโดยอ้างอิงถึงต้นทุนที่เกิดขึ้นที่สมควรจะนำมาคำนวณทั้งหมดในช่วงอายุของโครงการ

²⁸ คำว่า “การวิจัยทางอุตสาหกรรม” หมายถึงการค้นหอย่างมีแผนหรือการสืบสาวอย่างระมัดระวังที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ค้นพบความรู้ใหม่ โดยมีจุดมุ่งหมายว่า ความรู้เหล่านั้นอาจจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ การแปรรูปหรือบริการหรือการนำมาซึ่งการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่แล้ว การแปรรูปหรือบริการให้ดีขึ้นอย่างมาก

ของกิจกรรมการพัฒนาเพื่อเตรียมการแข่งขัน^{29, 30} ;

และโดยมีเงื่อนไขว่า การให้ความช่วยเหลือดังกล่าวจำกัด เฉพาะในเรื่อง :

- (1) ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร (นักวิจัย นักวิชาการ และเจ้าหน้าที่สนับสนุนอื่นที่ว่างงานวิจัยโดยเฉพาะ)
- (2) ค่าใช้จ่ายด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ ที่ดินและอาคารที่ใช้ในการวิจัยโดยเฉพาะและเป็นการถาวร (ยกเว้นแต่เมื่อได้มีการจัดการในลักษณะที่เป็นเชิงพาณิชย์)
- (3) ค่าใช้จ่ายสำหรับด้านการปรึกษาและค่าบริการอื่น ๆ ในลักษณะเดียวกันเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับการวิจัย รวมทั้งงานวิจัย ความรู้ด้านเทคนิค และสิทธิบัตร ฯลฯ ที่เข้ามา

²⁹ คำว่า “กิจกรรมการพัฒนาเพื่อเตรียมการแข่งขัน” หมายถึง การเปลี่ยนผลการวิจัยทางอุตสาหกรรมให้เป็นแผน โครงการหรือการออกแบบสำหรับผลิตภัณฑ์ใหม่ การแปลงรูปหรือการปรับปรุงในผลิตภัณฑ์ใหม่ ในการแปรรูป หรือการบริการ ไม่ว่าจะเพื่อขายหรือไว้ใช้ รวมถึงการสร้างต้นแบบครั้งแรก ซึ่งไม่สามารถนำมาใช้เพื่อการพาณิชย์ กิจกรรมนี้อาจรวมถึงทางเลือกของการสร้างแนวความคิดและการออกแบบผลิตภัณฑ์ การแปรรูป หรือการบริการ และการสาธิตครั้งแรกหรือโครงการนำร่อง โดยมีเงื่อนไขว่า โครงการที่เหมือนกันเหล่านี้ไม่สามารถแปลงหรือใช้สำหรับการใช้ด้านอุตสาหกรรมหรือเพื่อประโยชน์เชิงพาณิชย์ แผนการนี้จะไม่รวมถึงการดัดแปลงแก้ไขเป็นประจำหรือเป็นระยะ สำหรับผลิตภัณฑ์ใหม่ สายการผลิต กระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรม การบริการและการดำเนินการที่กำลังดำเนินอยู่อื่น ๆ ถึงแม้ว่าการดัดแปลงแก้ไขนี้อาจเป็นการปรับปรุงที่ดีขึ้น

³⁰ ในกรณีของโครงการซึ่งซื้อขายการวิจัยทางด้านอุตสาหกรรม และกิจกรรมการพัฒนาเพื่อเตรียมการแข่งขัน ระดับของความช่วยเหลือที่ไม่ถูกมาตรการตอบโต้ ที่ให้ไว้จะต้องไม่เกินค่าเฉลี่ยอย่างธรรมดาของระดับของความช่วยเหลือที่ไม่ถูกมาตรการตอบโต้ที่ให้ไว้ ซึ่งใช้กับความช่วยเหลือ 2 ประเภทข้างต้น โดยคำนวณบนพื้นฐานของค่าใช้จ่ายที่สมควรนำมาคำนวณได้ทั้งหมดตามที่ระบุไว้ในข้อ (1) ถึง (5) ของอนุวรรคนี้

- (4) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเพิ่มเติมที่เกิดขึ้นโดยตรงอันเป็นผลจากกิจกรรมด้านการวิจัย
 - (5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารอื่น ๆ (เช่น ค่าวัสดุอุปกรณ์ และ ค่าใช้จ่ายอื่นในลักษณะเดียวกัน) ที่เกิดขึ้นโดยตรงอันเป็นผลจากกิจกรรมการวิจัย
- (บี) ความช่วยเหลือที่ให้แก่งูมิภาคที่ด้อยโอกาส ภายในอาณาเขตของสมาชิก ภายในกรอบของการพัฒนาภูมิภาคโดยทั่วไป³¹ และเป็นความช่วยเหลือที่ไม่เจาะจง (ภายใต้ความหมายของข้อ 2) ภายในภูมิภาคที่มีคุณสมบัติโดยมีเงื่อนไขว่า
- (1) ภูมิภาคด้อยโอกาสแต่ละแห่งจะต้องเป็นเขตทางภูมิศาสตร์ที่ติดต่อกันที่ได้รับการระบอบอย่างชัดเจนในทางเศรษฐกิจและการบริหารว่าเป็นพื้นที่ด้อยโอกาส
 - (2) ภูมิภาคนั้นได้รับการพิจารณาว่าเป็นภูมิภาคด้อยโอกาสบนพื้นฐานของหลักเกณฑ์ที่เป็นเหตุเป็นผลและเป็นกลาง³²

³¹ “กรอบของการพัฒนาภูมิภาคโดยทั่วไป” หมายความว่า โครงการการอุดหนุนแก่ภูมิภาคเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายพัฒนาภูมิภาค ซึ่งเป็นนโยบายที่สอดคล้องกันภายในและใช้อยู่โดยทั่วไป และการอุดหนุนที่ให้เพื่อพัฒนาภูมิภาคนั้นจะต้องมิใช่เป็นการให้การอุดหนุนแก่เขตภูมิศาสตร์บริเวณใดบริเวณหนึ่งที่อยู่แยกตัวออกไป ซึ่งไม่มีอิทธิพลหรือไม่มีอิทธิพลโดยแท้จริงต่อการพัฒนาของภูมิภาคนั้น

³² “หลักเกณฑ์ที่เป็นเหตุเป็นผลและเป็นกลาง” หมายความว่า หลักเกณฑ์ที่ไม่เอื้ออำนาจประโยชน์ต่อภูมิภาคหนึ่งมากเกินไปกว่าสิ่งที่ภูมิภาคนั้นควรจะได้รับ เพื่อจัดหรือลดความไม่เท่าเทียมกันระหว่างภูมิภาคภายในกรอบของนโยบายการพัฒนาภูมิภาค ในการนี้ โครงการอุดหนุนภูมิภาคจะต้องมีการกำหนดเพดานจำนวนเงินความช่วยเหลือที่จะให้แก่แต่ละโครงการที่ได้รับการอุดหนุน การกำหนดเพดานดังกล่าวจะแตกต่างกันไปตามระดับการพัฒนาของภูมิภาคที่ได้รับการช่วยเหลือ และจะต้องกำหนดในรูปของต้นทุนการลงทุน หรือต้นทุนการสร้างงาน ภายในการกำหนดเพดานดังกล่าว ต้องมีการกระจายความช่วยเหลือในกว้างอย่างเพียงพอและเท่า ๆ กัน เพื่อหลีกเลี่ยงการให้การอุดหนุนเฉพาะที่หรือที่เป็นสัดส่วนที่มากเกินไปแก่บางกิจการตามที่ระบุไว้ในข้อ 2

โดยระบุว่าความยากลำบากของภูมิภาคได้เกิดขึ้นจาก
เหตุการณ์ที่มากกว่าเหตุการณ์ชั่วคราว หลักเกณฑ์
ดังกล่าวจะต้องได้รับการระบุอย่างชัดเจนไว้ในกฎหมาย
ข้อบังคับหรือเอกสารของทางราชการอื่น ๆ เพื่อให้สามารถ
พิสูจน์ได้

(3) หลักเกณฑ์ดังกล่าวรวมถึงการวัดระดับพัฒนาการทาง
เศรษฐกิจ ซึ่งจะต้องมีพื้นฐานอยู่บน อย่างน้อยที่สุดปัจจัย
ใดปัจจัยหนึ่งดังต่อไปนี้

- รายได้ต่อหัว หรือรายได้ต่อครอบครัวอย่างใดอย่างหนึ่ง
หรือจีดีพีต่อหัว ซึ่งจะต้องไม่สูงกว่าร้อยละ 85 ของค่า
เฉลี่ยภายในอาณาเขตที่เกี่ยวข้อง
- อัตราการว่างงาน ซึ่งอย่างน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 110
ของอัตราเฉลี่ยของอาณาเขตที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ การวัดดังกล่าวจะต้องกระทำในระยะเวลา 3 ปี
อย่างไรก็ตาม การวัดระดับดังกล่าวจะเป็นการวัดโดย
ประกอบกัน และอาจรวมถึงปัจจัยอื่น ๆ ด้วย

(จี) ความช่วยเหลือที่ให้เพื่อสนับสนุนการปรับเปลี่ยนสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่³³ ให้เป็นไปตามเงื่อนไขของสิ่งแวดล้อมใหม่ที่กำหนดขึ้นโดยกฎหมาย และ/หรือข้อบังคับซึ่งเป็นผลให้เกิดข้อจำกัดอย่างยิ่ง และเป็นภาระทางด้านการเงินแก่บริษัท ถ้าหากว่าความช่วยเหลือ :

³³ คำว่า “สิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่” หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกซึ่งใช้อยู่แล้วอย่างน้อย 2 ปี เมื่อมีการใช้ข้อบังคับใหม่ด้านสิ่งแวดล้อม

- (1) เป็นการให้เพียงครั้งเดียวที่ไม่เกิดขึ้นอีก และ
- (2) จำกัดเพียงร้อยละ 20 ของต้นทุนในการปรับเปลี่ยน และ
- (3) ไม่ครอบคลุมต้นทุนของการทดแทนและการบริหาร การลงทุนที่ได้รับการช่วยเหลือ ซึ่งเป็นภาระทั้งหมดของบริษัท และ
- (4) เกี่ยวข้องโดยตรงและเป็นสัดส่วนกับการวางแผนของบริษัทในการลดการรบกวนและมลภาวะ และไม่ครอบคลุมถึงการประหยัดต้นทุนการผลิตใด ๆ ซึ่งอาจกระทำได้ และ
- (5) ให้แก่ทุกบริษัท ซึ่งสามารถใช้อุปกรณ์ใหม่ และ/หรือ กระบวนการผลิตใหม่

8.3 การดำเนินโครงการให้อุดหนุนที่ใช้ตามบทบัญญัติของวรรค 2 จะต้องแจ้งต่อคณะกรรมการเป็นการล่วงหน้า ตามบทบัญญัติของภาค VII การแจ้งเรื่องใด ๆ ดังกล่าวจะต้องมีข้อมูลที่ชัดเจนพอที่จะให้ประเทศสมาชิกอื่น ๆ ประเมินความสอดคล้องของโครงการนี้กับเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ตามที่ระบุไว้ในบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของวรรค 2 สมาชิกจะต้องแจ้งข้อมูลที่ทันสมัยต่อคณะกรรมการทุกปี โดยเฉพาะการให้ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทั้งหมดของแต่ละโครงการ และข้อมูลการปรับเปลี่ยนใด ๆ ของโครงการ สมาชิกอื่น ๆ มีสิทธิที่จะร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการอุดหนุนเป็นกรณีภายใต้โครงการที่ได้แจ้งไว้³⁴

³⁴ เป็นที่ยอมรับว่า การแจ้งตามบทบัญญัตินี้ไม่กำหนดถึงการให้ข้อมูลที่เป็นความลับรวมทั้งข้อมูลความลับทางธุรกิจ

8.4 เมื่อมีการร้องขอจากสมาชิก สำนักเลขาธิการจะทบทวนข้อมูลการแจ้งตามวรรค 3 และในกรณีที่จำเป็น สำนักเลขาธิการอาจขอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงการที่ได้รับการพิจารณาทบทวนจากสมาชิกที่ให้การอุดหนุน สำนักเลขาธิการจะต้องรายงานผลของการพิจารณาให้คณะกรรมการ คณะกรรมการจะต้องทบทวนผลการพิจารณาของสำนักเลขาธิการโดยเร็วเมื่อได้รับการร้องขอ (หรือถ้าสำนักเลขาธิการไม่ได้รับการร้องขอให้ทบทวน คณะกรรมการนั้นจะทบทวนคำแจ้งดังกล่าว) เพื่อตัดสินว่า มีการกระทำตามเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรค 2 หรือไม่ วิธีการตามที่กำหนดไว้ในวรรคนี้จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จอย่างช้าที่สุดในการประชุมสมัยสามัญครั้งแรกของคณะกรรมการนั้น หลังจากที่ได้มีการแจ้งโครงการการอุดหนุน ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขว่าระยะเวลาระหว่างการแจ้งและการประชุมสมัยสามัญของคณะกรรมการนั้นจะต้องห่างกันอย่างน้อยที่สุด 2 เดือน เมื่อได้มีการร้องขอ วิธีการทบทวนตามที่ระบุไว้ในวรรคนี้ จะใช้กับการปรับเปลี่ยนที่สำคัญของโครงการที่ได้รับแจ้งให้ทันสมัยทุกปีตามที่อ้างถึงในวรรค 3

8.5 เมื่อได้รับการร้องขอจากสมาชิก ข้อตัดสินของคณะกรรมการตามที่อ้างถึงในวรรค 4 หรือกรณีที่คณะกรรมการนั้นไม่สามารถให้ข้อตัดสินได้ รวมทั้งการละเมิดเงื่อนไขในแต่ละกรณีตามที่ระบุไว้ในโครงการที่ได้แจ้ง จะต้องยื่นต่ออนุญาโตตุลาการที่ผูกพัน องค์กรอนุญาโตตุลาการจะต้องเสนอข้อสรุปของคณต่อสมาชิกภายใน 120 วัน นับจากวันที่เรื่องได้เสนอต่อองค์กรอนุญาโตตุลาการ เว้นแต่จะได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในวรรคนี้ ดีเอสยูจะใช้บังคับต่อการอนุญาโตตุลาการที่ดำเนินการภายใต้วรรคนี้

ข้อ 9

การปรึกษาหารือและการแก้ไขที่ได้รับอนุมัติ

9.1 ถ้าในการปฏิบัติตามโครงการที่อ้างถึงในวรรค 2 ของข้อ 8 สมาชิกมีเหตุที่เชื่อได้ว่า โครงการนี้จะก่อให้เกิดผลเสียอย่างร้ายแรงต่ออุตสาหกรรม

ภายในของสมาชิกนั้น เช่น ก่อให้เกิดผลเสียหายที่ยากต่อการแก้ไข ถึงแม้ว่าโดยข้อเท็จจริงแล้วโครงการนั้นสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคนั้น สมาชิกดังกล่าวอาจร้องขอให้มีการปรึกษาหารือกับสมาชิกที่ให้หรือคงไว้ซึ่งการอุดหนุน

9.2 เมื่อได้รับคำร้องขอเพื่อการปรึกษาหารือภายใต้วรรค 1 สมาชิกที่ให้หรือคงไว้ซึ่งโครงการอุดหนุนดังกล่าว จะเข้าร่วมการหารือเช่นว่าโดยเร็วเท่าที่จะเป็นไปได้ วัตถุประสงค์ของการปรึกษาหารือเพื่อให้เกิดความกระจ่างในข้อเท็จจริงของสถานการณ์ และบรรลุถึงผลที่ยอมรับร่วมกันได้

9.3 ถ้าการปรึกษาหารือภายใต้วรรค 2 ไม่สามารถบรรลุผลที่ยอมรับร่วมกันได้ภายใน 60 วัน จากวันที่มีการขอปรึกษาหารือ ภาติผู้ร้องขอการปรึกษาหารืออาจเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ

9.4 ในกรณีที่มีการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ คณะกรรมการต้องทบทวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องและหลักฐานของผลกระทบที่อ้างถึงในวรรค 1 โดยทันที ถ้าคณะกรรมการตัดสินว่า ผลดังกล่าวเกิดขึ้นจริง คณะกรรมการอาจให้ข้อเสนอแนะแก่สมาชิกที่ให้การอุดหนุนแก้ไขโครงการเพื่อที่จะขจัดผลเสียเหล่านี้ คณะกรรมการต้องเสนอผลสรุปของตนภายใน 120 วันนับจากวันที่ได้รับเรื่อง ตามที่อ้างถึงในวรรค 3 หากข้อเสนอแนะไม่มีการดำเนินการภายใน 6 เดือน คณะกรรมการจะให้อำนาจแก่ประเทศที่ร้องขอ ในการใช้มาตรการตอบโต้ที่เหมาะสม โดยสอดคล้องกับสภาพและระดับของผลเสียที่ตัดสินว่ามีอยู่

ภาค V มาตรการตอบโต้

ข้อ 10

การให้บังคับข้อ VI ของแอกต์ 1994³⁵

บรรดาสมาชิกต้องพยายามทุกวิถีทางเพื่อประกันว่าการเก็บอากรตอบโต้³⁶ กับผลิตภัณฑ์ใดของอาณาเขตของสมาชิกใดที่นำเข้ามาในอาณาเขตของอีกสมาชิกหนึ่ง โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อ VI ของแอกต์ 1994 และเงื่อนไขของความตกลงนี้ อากรตอบโต้อาจจะใช้ตามที่ได้ริเริ่มการโต้สวน³⁷ และดำเนินการโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลงนี้ และความตกลงว่าด้วยการเกษตร

³⁵ บทบัญญัติภาค II หรือภาค III อาจใช้ควบคู่กับบทบัญญัติของภาค V อย่างไรก็ตามในส่วนที่เกี่ยวกับผลของการอุดหนุนเฉพาะในตลาดภายในของสมาชิกผู้นำเข้า ควรจะใช้การบรรเทาผลเพียงรูปแบบเดียวเท่านั้น (ไม่ว่าจะเป็นอากรตอบโต้เมื่อตรงกับข้อกำหนดของภาค V หรือใช้มาตรการตอบโต้ภายใต้ข้อ 4 หรือข้อ 7) จะไม่ใช่บทบัญญัติของภาค III และภาค V เกี่ยวกับมาตรการที่พิจารณาว่าเป็นการอุดหนุนที่ไม่ถูกมาตรการตอบโต้ ความที่บัญญัติไว้ในภาค IV อย่างไรก็ดี มาตรการตามที่กล่าวถึงในวรรค 1 (เอ) ของข้อ 8 อาจถูกโต้สวนเพื่อระบุว่าเป็นการอุดหนุนที่ให้โดยเจาะจงหรือไม่ตามความหมายของข้อ 2 ยิ่งกว่านั้น ในกรณีของการอุดหนุนที่อ้างถึงในวรรค 2 ของข้อ 8 ที่ให้ตามโครงการซึ่งไม่ได้แจ้งไว้ตามวรรค 3 ของข้อ 8 บทบัญญัติของภาค III หรือภาค V อาจใช้ได้ แต่การอุดหนุนดังกล่าวอาจถูกถือว่าเป็นการอุดหนุนที่ไม่ถูกมาตรการตอบโต้ ถ้าพบว่าสอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ในวรรค 2 ของข้อ 8

³⁶ คำว่า “อากรตอบโต้” ให้เข้าใจว่าหมายถึงอากรพิเศษที่เรียกเก็บเพื่อความมุ่งประสงค์เพื่อชดเชยการอุดหนุนที่ให้โดยตรงหรือโดยอ้อมแก่การอุตสาหกรรม การผลิต หรือการส่งออกของสินค้าใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในวรรค 3 ของข้อ VI ของแอกต์ 1994

³⁷ คำว่า “การริเริ่ม” ที่ใช้คำจากนี้ไป หมายถึงวิธิตำเนินการซึ่งสมาชิกเริ่มต้นโต้สวนอย่างเป็นทางการตามที่ระบุไว้ในข้อ 11

ข้อ 11

การริเริ่มและการไต่สวนหลังจากนั้น

11.1 ยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในวรรค 6 การไต่สวนเพื่อตัดสินว่ามีการอุดหนุน ระดับของการอุดหนุน และผลกระทบของการอุดหนุนที่ถูกกล่าวหาใดๆ จะเริ่มขึ้นเมื่อมีการยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรโดยอุตสาหกรรมภายในหรือในนามของอุตสาหกรรมภายใน

11.2 คำร้องให้มีการไต่สวนตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงหลักฐานที่มีอยู่อย่างเพียงพอของ (เอ) การอุดหนุนและระบุจำนวนการอุดหนุนหากเป็นไปได้ (บี) ความเสียหายตามความหมายของข้อ VI ของแอกต์ 1994 ซึ่งได้ตีความโดยความตกลงนี้ และ (ซี) ความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลกันระหว่างผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ได้รับการอุดหนุนนั้นกับความเสียหายที่ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ การกล่าวอ้างอย่างลอยๆ ซึ่งไม่มีหลักฐานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนจะไม่ถือว่ามีความเพียงพอตามที่กำหนดไว้ในวรรคนี้ คำร้องให้มีการไต่สวนต้องประกอบด้วยข้อมูลเท่าที่ผู้ร้องมีอยู่ตามสมควรดังต่อไปนี้

- (1) หลักฐานการแสดงตนของผู้ร้องและรายละเอียดของปริมาณและมูลค่าของการผลิตภายในของผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกัน ในกรณีที่ได้มีการยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรในนามของอุตสาหกรรมภายใน คำร้องนั้นจะต้องระบุว่าได้ทำในนามของอุตสาหกรรมที่ปรากฏในรายชื่อของผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันภายใน (หรือสมาคมของผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันภายใน) และเท่าที่จะเป็นไปได้ ให้จัดทำรายละเอียดของปริมาณและมูลค่าของการผลิตภายในของผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันที่ผลิตโดยผู้ผลิตดังกล่าว

- (2) รายละเอียดโดยสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์ที่ถูกกล่าวหาว่าได้รับการอุดหนุน ชื่อประเทศนั้นหรือประเทศทั้งหลายที่เป็นแหล่งกำเนิดหรือส่งออกที่กล่าวถึง หลักฐานการแสดงตนของผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตที่ทราบแต่ละราย และรายชื่อผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงนี้ที่ทราบ
- (3) หลักฐานเกี่ยวกับการมีอยู่ ปริมาณ และลักษณะของการอุดหนุนที่กล่าวถึง
- (4) หลักฐานที่แสดงว่า ความเสียหายของอุตสาหกรรมภายในที่ถูกกล่าวหาเกิดจากผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ได้รับการอุดหนุนโดยผ่านทางผลของการอุดหนุน หลักฐานนี้รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณที่ค่อย ๆ เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ที่ถูกกล่าวหาว่าได้รับการอุดหนุน ผลกระทบของการนำเข้าที่มีต่อราคาผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันในตลาดภายใน และผลกระทบที่ตามมา ที่มีต่ออุตสาหกรรมภายในจากการนำเข้า โดยจะต้องแสดงให้เห็นจากปัจจัยและจากดัชนีอื่นที่เกี่ยวข้องที่มีผลกระทบต่อสภาพของอุตสาหกรรมภายใน เช่น ปัจจัยและดัชนีตามที่ได้ระบุไว้ในวรรค 2 และวรรค 4 ของข้อ 15

11.3 ผู้มีอำนาจหน้าที่ต้องทบทวนความถูกต้องและความเพียงพอของหลักฐานที่ปรากฏในคำร้องเพื่อพิจารณาว่ามีหลักฐานเพียงพอเพื่อตัดสินว่าสมควรจะเริ่มต้นการไต่สวนหรือไม่

11.4 จะต้องไม่เริ่มต้นการไต่สวนตามวรรค 1 หากผู้มีอำนาจหน้าที่ยังไม่ได้ตัดสินว่าคำร้องนั้นได้ยื่นโดยอุตสาหกรรมภายในหรือในนามของอุตสาหกรรม

ภายใน³⁹ โดยพิจารณาบนพื้นฐานของการตรวจสอบระดับของการสนับสนุนหรือการคัดค้านที่มีต่อคำร้องเรียน³⁸ ของผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันภายใน ให้ถือว่าคำร้องเรียนได้ยื่น “โดยอุตสาหกรรมภายในหรือในนามของอุตสาหกรรมภายในประเทศ” ถ้าได้รับการสนับสนุนจากผู้ผลิตภายในซึ่งมีสัดส่วนการผลิตรวมกันเป็นจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของปริมาณการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันทั้งหมดซึ่งเป็นทั้งฝ่ายสนับสนุนหรือฝ่ายที่คัดค้านการยื่นคำร้อง อย่างไรก็ตามจะต้องไม่มีการเริ่มต้นไต่สวนเมื่อผู้ผลิตภายในประเทศให้การสนับสนุนคำร้องอย่างชัดเจนเป็นจำนวนน้อยกว่าร้อยละ 25 ของปริมาณการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันทั้งหมดซึ่งผลิตโดยอุตสาหกรรมภายใน

11.5 ผู้มีอำนาจหน้าที่ต้องหลีกเลี่ยงที่จะเผยแพร่คำร้องสำหรับการเริ่มต้นการไต่สวนต่อสาธารณะ นอกจากว่าจะได้มีคำตัดสินที่จะเริ่มต้นการไต่สวนแล้ว

11.6 ในพหุกรณีพิเศษ หากผู้มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตัดสินใจที่จะเริ่มต้นการไต่สวนโดยไม่ได้รับคำร้องเรียนที่เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งยื่นโดยอุตสาหกรรมภายในหรือยื่นในนามของอุตสาหกรรมภายในให้เริ่มต้นการไต่สวนเจ้าหน้าที่นั้นจะทำการริเริ่มการไต่สวนได้ต่อเมื่อมีหลักฐานอย่างเพียงพอแสดงว่ามีการอุดหนุนที่มีอยู่ ความเสียหาย และความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลตามที่อธิบายไว้ในวรรค 2 เพื่อเป็นเหตุผลสนับสนุนการริเริ่มการไต่สวน

³⁸ ในกรณีของอุตสาหกรรมย่อยที่เกี่ยวข้องกับผู้ผลิตจำนวนมากเป็นพิเศษ ผู้มีอำนาจหน้าที่อาจพิจารณาการสนับสนุนหรือการคัดค้านโดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างทางสถิติที่ใช้ได้

³⁹ สมาชิกตระหนักว่าในอาณาเขตของสมาชิกบางราย ลูกจ้างของผู้ผลิตภายในประเทศของผลิตภัณฑ์หรือตัวแทนของลูกจ้างเหล่านั้น อาจทำคำร้องเรียนหรือให้การสนับสนุนการยื่นคำร้องให้ทำการไต่สวนภายในวรรค 1

11.7 ให้พิจารณาหลักฐานซึ่งแสดงทั้งเรื่องการอุดหนุนและความเสียหายไปพร้อมกัน (เอ) ในการตัดสินว่าจะเริ่มต้นการไต่สวนหรือไม่ และ (บี) หลังจากนั้นในระหว่างช่วงระยะเวลาการไต่สวน โดยเริ่มต้นในวันที่ไม่ช้ากว่าวันที่เร็วที่สุด ที่อาจใช้มาตรการชั่วคราวได้ตามบทบัญญัติของความตกลงนี้

11.8 ในกรณีที่ไม่มี การนำเข้าผลิตภัณฑ์โดยตรงจากประเทศแหล่งกำเนิด แต่ได้ส่งออกมายังประเทศผู้นำเข้าจากประเทศที่เป็นตัวกลาง บทบัญญัติของความตกลงนี้จะต้องใช้บังคับอย่างเต็มที่ และเพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ ธุรกรรมหรือธุรกรรมทั้งหลายให้ถือเสมือนว่าได้เกิดขึ้นระหว่างประเทศแหล่งกำเนิดกับสมาชิกผู้นำเข้า

11.9 คำร้องภายใต้วรรคหนึ่งจะถูกปฏิเสธ และการไต่สวนจะต้องยุติโดยพลันในทันทีที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องพอใจว่า ไม่มีหลักฐานเพียงพอ ไม่ว่าในเรื่องการอุดหนุน หรือความเสียหายที่จะเป็นเหตุผลสนับสนุนให้ดำเนินการกรณีดังกล่าวต่อไป ผู้มีอำนาจหน้าที่ต้องยุติการไต่สวนโดยทันทีในกรณีที่ผู้มีอำนาจหน้าที่เห็นว่าจำนวนการอุดหนุนเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ หรือกรณีที่ปริมาณผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ได้รับการอุดหนุนทั้งที่เป็นจริงหรืออาจจะเกิดขึ้น หรือความเสียหายเป็นเพียงเล็กน้อย เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้จะพิจารณาว่าจำนวนการอุดหนุนเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ ถ้าการอุดหนุนนั้นน้อยกว่าร้อยละ 1 เมื่อคิดเป็นอัตราตามราคา

11.10 การดำเนินการเพื่อตอบโต้การอุดหนุนจะต้องไม่ขัดขวางพิธีการด้านศุลกากร

11.11 ยกเว้นในพฤติการณ์พิเศษ การไต่สวนจะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งปี และไม่ว่ากรณีใดจะต้องไม่เกิน 18 เดือนหลังจากได้เริ่มต้นการไต่สวน

ข้อ 12

หลักฐาน

12.1 สมาชิกผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และภาคีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดในการได้ส่วนอากรตอบโต้การอุดหนุนจะได้รับแจ้งข้อมูลที่มีอำนาจหน้าที่ต้องการใช้ในการได้ส่วน และจะได้รับโอกาสที่พอเพียงให้แสดงหลักฐานทั้งหมดที่เห็นว่าเกี่ยวข้องกับการได้ส่วนดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษร

12.1.1 ผู้ส่งออก ผู้ผลิตในต่างประเทศ หรือสมาชิกที่มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับแบบสอบถามที่ใช้ในการได้ส่วนอากรตอบโต้การอุดหนุน จะมีเวลาเพื่อตอบคำถามอย่างน้อยที่สุด 30 วัน⁴⁰ ทั้งนี้ ควรให้การพิจารณาตามสมควรต่อคำร้องขอขยายเวลาการตอบแบบสอบถามเกินกว่าเวลา 30 วันได้ และเมื่อมีการแสดงเหตุที่ขอขยาย ก็ควรให้ขยายเวลาเท่าที่สามารถจะปฏิบัติได้

12.1.2 ภายได้ข้อกำหนดเพื่อรักษาความลับของข้อมูล หลักฐานที่แสดงเป็นลายลักษณ์อักษร โดยสมาชิกผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และภาคีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียฝ่ายหนึ่งจะต้องพร้อมที่จะจัดเสนอให้แก่ สมาชิกผู้มีส่วนได้เสียหรือภาคีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียฝ่ายอื่นที่มีส่วนร่วมในการสอบสวนนั้นได้โดยทันที

⁴⁰ ตามกฎเกณฑ์โดยทั่วไป ช่วงเวลาจำกัดสำหรับผู้ส่งออกจะเริ่มนับจากวันที่ได้รับแบบสอบถามซึ่งโดยความมุ่งประสงค์นี้ ถือว่าจะได้รับตอบกลับภายใน 1 สัปดาห์นับจากวันที่ส่งแบบสอบถามไปให้แก่ผู้ตอบ หรือวันที่ส่งให้แก่ตัวแทนทางการทูตของสมาชิกที่ส่งออก หรือในกรณีที่สมาชิกเป็นอาณาเขตทางศุลกากรที่แตกต่างหากจากกัน ซึ่งเป็นสมาชิกของดับบลิวทีโอ ก็จะต้องส่งให้แก่ผู้แทนที่เป็นทางการของอาณาเขตผู้ส่งออกนั้น

12.1.3 ทันทีที่มีการเริ่มต้นการไต่สวน ผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องให้คำร้องทั้งฉบับที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ได้รับภายใต้วรรค 1 ของข้อ 11 แก่ผู้ส่งออกที่ทราบ⁴¹ และแก่ผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกผู้ส่งออก รวมทั้งเตรียมให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ถ้าได้มีการร้องขอ ทั้งนี้ จะต้องพิจารณาถึงข้อกำหนดเพื่อรักษาความลับของข้อมูล ตามที่บัญญัติไว้ในวรรค 4 ด้วย

12.2 สมาชิกและภาคีที่มีส่วนได้ส่วนเสียจะได้รับสิทธิที่สามารถอธิบายได้ โดยมีเหตุผลเพื่อให้ข้อมูลด้วยวาจา ในกรณีที่มีการให้ข้อมูลดังกล่าวด้วยวาจา หลังจากนั้น สมาชิกและภาคีที่มีส่วนได้ส่วนเสียจะถูกกำหนดให้ยื่นเสนอข้อมูล เช่นว่า เป็นลายลักษณ์อักษร การตัดสินใจของผู้มีอำนาจหน้าที่ไต่สวนจะต้องคำนึงถึงเพียงข้อมูลและข้อโต้แย้งเท่าที่ได้มีการบันทึกไว้อย่างเป็นลายลักษณ์อักษรของเจ้าหน้าที่ และสามารถแสดงต่อสมาชิกและภาคีที่มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีส่วนร่วมในการไต่สวน โดยคำนึงถึงความจำเป็นในการรักษาข้อมูลที่เป็นความลับ

12.3 ผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องให้โอกาสในเวลาที่เหมาะสม เมื่อใดก็ตามที่สามารถปฏิบัติได้แก่สมาชิกและภาคีผู้มีส่วนได้เสียที่จะได้เห็นข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกรณีของตน ซึ่งข้อมูลนั้นจะต้องไม่ใช่ข้อมูลที่เป็นความลับตามที่กำหนดไว้ในวรรค 4 และผู้มีอำนาจหน้าที่ได้ใช้ไปในการไต่สวนอากรตอบโต้การอุดหนุนซึ่งได้ให้มีโอกาสจัดเตรียมการนำเสนอตามพื้นฐานของข้อมูลนี้

⁴¹ เป็นที่เข้าใจว่า ในกรณีที่ผู้ส่งออกที่เกี่ยวข้องมีจำนวนมาก คำร้องทั้งฉบับที่เป็นลายลักษณ์อักษรจะจัดเตรียมให้เฉพาะกับผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในสมาชิกผู้ส่งออก หรือสมาคมการค้าที่จะส่งสำเนาต่อไปยังผู้ส่งออกที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

12.4 ข้อมูลใดที่มีลักษณะเป็นข้อมูลลับ (ตัวอย่าง เช่น เพราะข้อมูลดังกล่าว หากเปิดเผยแล้วจะทำให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขันที่สำคัญแก่คู่แข่ง หรือเพราะหากเปิดเผยแล้วจะก่อผลเสียหายอย่างสำคัญต่อบุคคลซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือต่อบุคคลซึ่งบุคคลดังกล่าวได้รับข้อมูลมา) หรือข้อมูลซึ่งให้โดยคู่กรณีในการได้ส่วนบนพื้นฐานของข้อมูลลับจะต้องได้รับการถือปฏิบัติว่าเป็นข้อมูลลับจากผู้มีอำนาจหน้าที่เมื่อได้แสดงเหตุผลอันควร ข้อมูลดังกล่าวจะต้องไม่ถูกเปิดเผยโดยไม่ได้รับการอนุญาตโดยเจาะจงจากคู่กรณีซึ่งเป็นผู้ยื่นข้อมูลนั้น⁴²

12.4.1 ผู้มีอำนาจหน้าที่ต้องเรียกร้องต่อสมาชิกหรือภาคีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งเสนอข้อมูลที่เป็นความลับ ให้จัดทำรายงานสรุปข้อมูลที่ไม่เป็นความลับจากข้อมูลดังกล่าว รายงานสรุปนี้ จะต้องมียุทธศาสตร์เพียงพอที่จะให้เข้าใจสาระสำคัญของข้อมูลที่เป็นความลับที่ยื่นเสนอนั้นตามสมควร ในพฤติการณ์พิเศษ ซึ่งคู่กรณีดังกล่าวอาจชี้แจงว่า ข้อมูลดังกล่าวอาจไม่สามารถทำรายงานสรุปได้ ในพฤติการณ์พิเศษดังกล่าว ให้ทำค่าแกลงแจ้งถึงเหตุผลที่ไม่สามารถทำรายงานสรุปได้

12.4.2 ถ้าผู้มีอำนาจหน้าที่พบว่า คำร้องขอข้อมูลที่เป็นความลับนั้น ไม่มีเหตุผล และหากว่าผู้ให้ข้อมูลไม่เต็มใจที่จะให้ข้อมูลนั้น เผยแพร่ต่อสาธารณะหรืออนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลในรูปแบบกว้าง ๆ ทั่วไปหรือ ในรูปข้อมูลสรุป ผู้มีอำนาจหน้าที่ก็อาจไม่นำข้อมูลนั้นมาพิจารณาก็ได้ นอกเสียจากว่าจะสามารถแสดงให้เห็นได้จากแหล่งข้อมูลที่เหมาะสมอื่นใดให้เป็นที่พอใจได้ว่าข้อมูลนั้นถูกต้อง⁴³

⁴² สมาชิกจะต้องตระหนักว่า ในอาณาเขตของสมาชิกบางราย อาจจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลความลับตามลำดับชั้นความลับที่แบ่งแยกไว้อย่างก้ำกึ่ง

⁴³ สมาชิกตกลงกันว่า คำร้องขอเพื่อให้ข้อมูลเป็นข้อมูลความลับ จะต้องไม่ถูกปฏิเสธโดยอำเภอใจ สมาชิกตกลงกันต่อไปว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดส่วนอาจเรียกร้องขอยกเว้นไม่ให้เป็นข้อมูลลับได้ เฉพาะเมื่อข้อมูลนั้นเกี่ยวข้องกับการดำเนินการได้ส่วน

12.5 ยกเว้นในพฤติการณ์ที่ระบุไว้ในวรรค 7 ในช่วงระหว่างการไต่สวน ผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องดำเนินการจนพอใจว่า ได้รับข้อมูลที่ถูกต้องจากสมาชิกหรือภาคีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาหาข้อสรุป

12.6 ผู้มีอำนาจหน้าที่ไต่สวน อาจดำเนินการไต่สวนในอาณาเขตของสมาชิกอื่นตามที่ต้องการได้ หากว่าผู้ไต่สวนนั้นได้แจ้งในเวลาที่เหมาะสมต่อสมาชิกดังกล่าว เว้นแต่ว่า สมาชิกนั้นจะคัดค้านการไต่สวน ยิ่งไปกว่านั้น ผู้มีอำนาจหน้าที่ไต่สวนอาจดำเนินการไต่สวน ณ ที่ตั้งของบริษัทและอาจตรวจสอบบันทึกของบริษัทถ้า (เอ) บริษัทเห็นชอบด้วย และ (บี) สมาชิกดังกล่าวได้รับแจ้งและไม่คัดค้าน ให้นำวิธีการดำเนินการที่กำหนดไว้ในภาคผนวก VI มาใช้กับการไต่สวน ณ ที่ตั้งของบริษัทนั้นภายใต้ข้อกำหนดในการรักษาข้อมูลความลับ ผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องจัดทำผลการไต่สวนไว้ให้บริษัทซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูล และอาจจัดผลดังกล่าวไว้ให้แก่ผู้ยื่นขอข้อมูล หรือต้องเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวตามวรรค 8

12.7 ในกรณีที่สมาชิกหรือภาคีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียปฏิเสธที่จะให้เข้าถึงข้อมูลที่จำเป็น หรือมีเจตนาไม่ให้ข้อมูลที่จำเป็นในการไต่สวนภายในช่วงเวลาที่เหมาะสม หรือขัดขวางอย่างรุนแรงในการไต่สวน การสรุปผลการไต่สวนขั้นต้นและขั้นสุดท้ายว่า มีความผิดหรือไม่มีความผิด อาจกระทำได้บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงที่มีอยู่

12.8 ก่อนที่จะทำการตัดสินขั้นสุดท้าย ผู้มีอำนาจหน้าที่ต้องแจ้งต่อสมาชิกและภาคีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายถึงข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญซึ่งอยู่ภายใต้การพิจารณาที่เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจว่าจะใช้มาตรการขั้นสุดท้ายหรือไม่ การเปิดเผยดังกล่าว จะต้องกระทำในเวลาเพียงพอแก่กรณีที่จะปกป้องผลประโยชน์ของตน

12.9 เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ “ภาคีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย” ให้รวมถึง

- (1) ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตในต่างประเทศ หรือผู้นำเข้า
ผลิตภัณฑ์ที่อยู่ภายใต้การไต่สวนหรือสมาคมการค้าหรือ
สมาคมธุรกิจ ซึ่งมีสมาชิกส่วนมากเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก
หรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์นั้น และ
- (2) ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันในสมาชิกผู้นำเข้า หรือ
สมาคมด้านการค้าหรือธุรกิจซึ่งสมาชิกส่วนมากทำการ
ผลิตผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันในอาณาเขตของสมาชิกผู้นำเข้า

รายการเช่นที่กล่าวมานี้ จะไม่ตัดสิทธิสมาชิกจากการยินยอมให้คู่กรณีภายใน
ประเทศหรือต่างประเทศนอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ข้างต้นเข้าร่วมในฐานะเป็น
ภาคีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

12.10 ผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องให้โอกาสแก่ผู้ใช้ด้านอุตสาหกรรมของ
ผลิตภัณฑ์ที่ทำการไต่สวน และผู้แทนองค์การผู้บริโภคในกรณีที่ผลิตภัณฑ์นั้น
โดยปกติจำหน่ายในระดับขายปลีก และจะต้องแจ้งข้อมูลซึ่งเกี่ยวข้องกับการไต่
สวนในเรื่องการอุดหนุน เรื่องความเสียหายและความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุและผล
กันระหว่างผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการอุดหนุน และความเสียหาย

12.11 ผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องคำนึงตามสมควรถึงความยากลำบากใด ๆ ที่คู่
กรณีที่มีส่วนได้ส่วนเสียต้องประสบ โดยเฉพาะกรณีของบริษัทขนาดเล็กในการ
ให้ข้อมูลตามที่ได้รับการร้องขอ และจะต้องให้ความช่วยเหลือใด ๆ เท่าที่จะทำได้

12.12 วิธีดำเนินการที่กำหนดไว้ข้างต้น ไม่ได้มุ่งหมายเพื่อห้ามผู้มีอำนาจ
หน้าที่ของสมาชิกที่จะดำเนินการโดยฉับไว ในส่วนที่เกี่ยวกับการเริ่มต้นการไต่
สวนไปจนถึงการตัดสินผลขั้นต้นหรือขั้นสุดท้ายไม่ว่าจะมีความผิดหรือไม่มี
ความผิด หรือมิให้ใช้มาตรการชั่วคราวหรือมาตรการถาวร โดยสอดคล้องกับ
บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของความตกลงนี้

ข้อ 13

การปรึกษาหารือ

13.1 โดยทันทีทันใด เมื่อเป็นไปได้ หลังจากการยอมรับการดำเนินการตามข้อ 11 และในเหตุการณ์ใดๆ ก่อนการริเริ่มได้สวน สมาชิกซึ่งผลิตภัณฑ์ที่อาจอยู่ภายใต้การได้สวนจะถูกเชิญให้เข้าร่วมปรึกษาหารือ ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อให้สถานการณ์กระจ่างขึ้น เกี่ยวกับเรื่องอ้างอิงถึงในวรรค 2 ของข้อ 11 และบรรลุผลที่เห็นชอบร่วมกัน

13.2 ยิ่งไปกว่านั้น โดยตลอดช่วงการได้สวน สมาชิกซึ่งผลิตภัณฑ์ได้ถูกได้สวนจะต้องได้รับโอกาสที่สมเหตุผลในการปรึกษาหารือต่อไป เพื่อทำให้สถานการณ์ความเป็นจริงชัดเจนขึ้น และบรรลุผลที่เห็นชอบร่วมกัน⁴⁴

13.3 โดยไม่ทำให้เสื่อมเสียต่อพันธกรณีที่จะต้องให้โอกาสในการปรึกษาหารือตามสมควร บทบัญญัติเหล่านี้ที่เกี่ยวกับการปรึกษาหารือ ไม่มีเจตนาจะกีดกันผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกหนึ่ง จากการดำเนินการเพื่อริเริ่มการได้สวน การบรรลุคำตัดสินขั้นต้นหรือขั้นสุดท้าย ไม่ว่าจะมีความผิดหรือไม่มีความผิดโดยฉับพลัน หรือกีดกันผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกหนึ่งจากการใช้มาตรการชั่วคราวหรือมาตรการขั้นสุดท้ายที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลงนี้

13.4 สมาชิกมีเจตนาจะริเริ่มการได้สวนใดหรือกำลังดำเนินการได้สวนดังกล่าว ต้องยินยอมให้สมาชิกหรือสมาชิกทั้งหลาย ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ถูกได้สวนได้เข้าถึงหลักฐานที่ไม่เป็นความลับ รวมถึงบทสรุปที่ไม่เป็นความลับของข้อมูลความลับ ซึ่งใช้ในการริเริ่มหรือการดำเนินการได้สวน เมื่อได้มีการร้องขอ

⁴⁴ ตามบทบัญญัติของวรรคนี้ เป็นความสำคัญอย่างยิ่งที่จะไม่มีคำตัดสินขั้นต้น หรือขั้นสุดท้ายที่ว่าไม่มีความผิด โดยปราศจากการให้โอกาสในการปรึกษาหารือตามสมควร การหารือนดังกล่าวอาจกำหนดพื้นฐานในการดำเนินการภายใต้บทบัญญัติของภาค II ภาค III หรือภาค X

ข้อ 14

การคำนวณจำนวนการอุดหนุนในแง่ของ ผลประโยชน์ต่อผู้รับการอุดหนุน

เพื่อความมุ่งประสงค์ของภาค V วิธีการใดที่ใช้โดยผู้มีอำนาจหน้าที่ใดส่วนเพื่อคำนวณหาผลประโยชน์ที่ได้รับของผู้รับการอุดหนุนตามวรรค 1 ของข้อ 1 จะต้องระบุไว้ในกฎหมายแห่งชาติหรือระเบียบการปฏิบัติตามของสมาชิกที่เกี่ยวข้อง และการนำไปใช้ในแต่ละกรณีจะต้องเปิดเผยและมีการอธิบายอย่างเพียงพอยิ่งไปกว่านั้น วิธีการเช่นว่าใด ๆ จะต้องสอดคล้องกับแนวทางดังต่อไปนี้

- (เอ) การจัดเงินทุนให้โดยรัฐบาล จะไม่ถือว่าเป็นการให้ผลประโยชน์ เว้นแต่ถือว่า การตัดสินใจลงทุนดังกล่าวสามารถมองได้ว่า ไม่สอดคล้องกับการลงทุนโดยปกติ (รวมถึงการจัดหาทุนที่มีความเสี่ยง) ของผู้ลงทุนภาคเอกชนในอาณาเขตของสมาชิกนั้น
- (บี) เงินที่ให้กู้โดยรัฐบาลจะไม่ถูกพิจารณาว่าเป็นการให้ผลประโยชน์ เว้นแต่ว่ามีส่วนต่างระหว่างจำนวนที่ธุรกิจที่ได้รับเงินกู้ต้องจ่ายให้แก่การกู้ยืมจากรัฐบาลกับจำนวนที่ธุรกิจจะต้องจ่ายกับเงินกู้ทางการพาณิชย์ที่เปรียบเทียบกันได้ ซึ่งธุรกิจควรจะได้รับจากตลาด ในกรณีเช่นนี้ ผลประโยชน์คือส่วนต่างระหว่างจำนวนทั้งสองนี้
- (ซี) เงินกู้ซึ่งรัฐบาลค้ำประกันให้จะไม่ถูกพิจารณาว่าเป็นการให้ผลประโยชน์ เว้นแต่จะมีส่วนต่างระหว่างจำนวน ซึ่งธุรกิจที่ได้รับการค้ำประกันต้องจ่ายเงินกู้ค้ำประกันของรัฐบาลกับจำนวนซึ่งธุรกิจควรจะต้องจ่ายให้กับเงินกู้ทางการพาณิชย์ที่เปรียบเทียบกันได้ โดยไม่มีการค้ำประกันจากรัฐบาล ในกรณีเช่นนี้ผลประโยชน์คือส่วนต่างระหว่างจำนวนทั้งสองปรับด้วยความแตกต่างของเงิน

ค่าธรรมเนียมใด

- (ดี) การจัดให้ซึ่งสินค้าหรือบริการ หรือการซื้อสินค้าโดยรัฐบาลจะ "ไม่ถือว่าเป็นการให้ผลประโยชน์ เว้นแต่ว่า การจัดหาให้นั้น น้อยกว่าค่าตอบแทนที่เพียงพอ หรือได้ทำการซื้อมากกว่าค่าตอบแทนที่เพียงพอ ค่าตอบแทนที่เพียงพอจะถูกกำหนดจาก เงื่อนไขของตลาดซื้อขายที่มีอยู่ก่อนของสินค้าหรือบริการดังกล่าว ในประเทศซึ่งการจัดหาหรือการซื้อ (รวมทั้ง ราคา คุณภาพ การมีอยู่ มีความสามารถทางด้านการตลาด การขนส่ง และ เงื่อนไขอื่นในการซื้อหรือการขาย)

ข้อ 15

การพิจารณาความเสียหาย⁴⁵

15.1 เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ VI ของแอดด์ 1994 ในการพิจารณาความเสียหาย ให้พิจารณานบนพื้นฐานของเอกสารที่เป็นที่ชัดเจน และให้ตรวจสอบอย่างมีหลักเกณฑ์ทั้งจาก (เอ) ปริมาณของผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ได้รับการอุดหนุน และผลจากผลิตภัณฑ์นำเข้าที่มีการอุดหนุนนั้นที่มีต่อราคาผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกัน⁴⁶ ในตลาดภายใน และ (บี) ผลกระทบที่มีต่อผู้ผลิตภายในประเทศ อันเนื่องมาจากการนำเข้าผลิตภัณฑ์ชนิดนั้น

⁴⁵ ภายใต้ความตกลงนี้ นอกจากที่ได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น คำว่า "ความเสียหาย" หมายความว่า ความเสียหายอย่างมากของอุตสาหกรรมภายในประเทศ การคุกคามว่า ความเสียหายจะเกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมภายใน หรือการระงับกันอย่างรุนแรงในการก่อตั้งอุตสาหกรรมเช่นว่านั้น และให้ตีความโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้

⁴⁶ คำว่า "ผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกัน" ตลอดความตกลงนี้ ให้ความหมายถึง ผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นอย่างเดียวกัน กล่าวคือ เหมือนกันกับผลิตภัณฑ์ที่ทำการพิจารณาทุกประการ หรือหากไม่มีผลิตภัณฑ์ชนิดนั้น ผลิตภัณฑ์อื่นซึ่งไม่เหมือนกันทุกประการ แต่มีลักษณะเหมือนกันอย่างมากกับผลิตภัณฑ์ที่ทำการพิจารณา

15.2 ในส่วนที่เกี่ยวกับปริมาณการนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการอุดหนุน ให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ได้ส่วนพิจารณาว่าได้มีการนำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างมาก ไม่ว่าจะพิจารณาตามปริมาณนำเข้าจริง หรือปริมาณที่เทียบเคียงกับปริมาณผลิตหรือการบริโภคในสมาชิกผู้นำเข้า ในส่วนที่เกี่ยวกับผลกระทบจากปริมาณนำเข้า ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการอุดหนุนที่มีต่อราคานั้น ให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ได้ส่วนพิจารณาว่าราคาของผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ได้รับการอุดหนุนนั้น ได้มีการตัดราคาอย่างมาก เมื่อเทียบกับราคาของผลิตภัณฑ์เหมือนกันในสมาชิกประเทศผู้นำเข้าหรือไม่ หรือมีเช่นนั้น การนำเข้าดังกล่าวมีผลเป็นการกดราคาเป็นอย่างมาก หรือจะหยุดยั้งการที่ราคาจะขยับตัวสูงขึ้นเป็นอย่างมากเนื่องจากการอุดหนุนนั้นหรือไม่ ไม่มีปัจจัยหนึ่งใดหรือหลายปัจจัยเหล่านี้ที่จะใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจอย่างเด็ดขาด

15.3 ในกรณีที่มีการนำเข้าของผลิตภัณฑ์หนึ่งจากประเทศมากกว่าหนึ่งประเทศ ในขณะเดียวกันภายใต้การได้ส่วนเพื่อเก็บอากรตอบได้การอุดหนุน ผู้มีอำนาจหน้าที่อาจรวมผลกระทบจากการนำเข้าอย่างสะสมได้เฉพาะเมื่อวินิจฉัยว่า (เอ) จำนวนการอุดหนุนที่ได้จากการนำเข้าจากแต่ละประเทศมากกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่ระบุไว้ในวรรค 9 ของข้อ 11 และปริมาณการนำเข้าจากแต่ละประเทศไม่ถือว่าเป็นเพียงเล็กน้อย และ (บี) การประเมินผลอย่างสะสมของผลกระทบจากการนำเข้าเป็นการเหมาะสม โดยพิจารณาจากสภาพการของการแข่งขันในระหว่างผลิตภัณฑ์นำเข้า และสภาพการของการแข่งขันในระหว่างผลิตภัณฑ์นำเข้ากับผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันที่ผลิตภายในประเทศ

15.4 การตรวจสอบผลกระทบจากผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ได้รับการอุดหนุนที่มีต่ออุตสาหกรรมภายในต้องรวมถึงการประเมินปัจจัยทางเศรษฐกิจอื่นที่เกี่ยวข้องและดัชนีที่มีผลต่อสภาพของอุตสาหกรรม รวมทั้งการลดลงทั้งที่เป็นจริงและที่อาจเกิดขึ้นของผลผลิต การจำหน่าย ส่วนแบ่งการตลาด กำไรประสิทธิภาพทางการผลิตผลตอบแทนจากการลงทุนต่าง ๆ หรือการใช้กำลังการผลิต ปัจจัยที่กระทบต่อราคาภายในประเทศ ผลเสียหายที่เป็นจริงและที่อาจเกิดขึ้นจากเงินทุน

หมุนเวียน สินค้าคงคลัง การจ้างงาน ค่าจ้างแรงงาน อัตราเจริญเติบโต ความสามารถในการเพิ่มเงินทุนหรือการลงทุน และในกรณีของการเกษตรจะมีการแก้ไขโครงการอุดหนุนของรัฐบาลเพิ่มขึ้นหรือไม่ก็ตาม รายงานนี้ยังไม่ครอบคลุมทุกอย่าง และไม่มีปัจจัยหนึ่งใดหรือหลายปัจจัยเหล่านี้ สามารถใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจได้อย่างเด็ดขาด

15.5 จะต้องมีการแสดงโดยผ่านผลของการให้การอุดหนุน⁴⁷ ว่าผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ได้รับการอุดหนุนเป็นสาเหตุให้เกิดความเสียหายตามความหมายของความตกลงนี้ การแสดงความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุและผลระหว่างผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ได้รับการอุดหนุนกับความเสียหายของอุตสาหกรรมภายใน จะต้องอาศัยการตรวจสอบหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดต่อหน้าผู้มีอำนาจหน้าที่ ผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องทำการตรวจสอบปัจจัยอื่นใดที่ได้ทราบซึ่งนอกเหนือจากผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ได้รับการอุดหนุน ซึ่งในเวลาเดียวกันนั้นทำความเสียหายให้เกิดกับอุตสาหกรรมภายใน และความเสียหายที่เป็นผลมาจากปัจจัยอื่นจะต้องไม่นำมาเกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ได้รับการอุดหนุน ปัจจัยต่าง ๆ ที่อาจเกี่ยวข้องในกรณีที่กล่าวถึงนี้ไม่จำกัดเฉพาะปริมาณและราคาของผลิตภัณฑ์นำเข้าที่กล่าวถึงที่ไม่ได้รับการอุดหนุน การลดลงของอุปสงค์หรือการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการบริโภค พฤติกรรมการจำกัดทางการค้าและการแข่งขันทางธุรกิจระหว่างผู้ผลิตในต่างประเทศกับผู้ผลิตภายในประเทศ การพัฒนาด้านเทคโนโลยีและความสามารถในการส่งออกและประสิทธิภาพในการผลิตของอุตสาหกรรมภายในประเทศ

⁴⁷ ตามที่ได้กำหนดไว้ในวรรค 2 และ 4

15.6 ผลกระทบของการนำเข้าที่ได้รับการอุดหนุน จะต้องประเมินโดยพิจารณาถึงปริมาณการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันภายในประเทศ เมื่อข้อมูลที่มีอยู่สามารถแยกการผลิตออกมาซึ่งได้บนพื้นฐานหลักเกณฑ์ เช่น ขบวนการผลิต ผลกำไรหรือยอดจำหน่ายของผู้ผลิต หากข้อมูลการแยกการผลิตดังกล่าวไม่สามารถหาได้ ให้ประเมินผลกระทบของผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ได้รับการอุดหนุน โดยทำการตรวจสอบการผลิตของผลิตภัณฑ์ในกลุ่มที่เล็กที่สุดหรือประเภทที่จำกัดที่สุด ซึ่งรวมถึงผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันเท่าที่จะสามารถหาข้อมูลที่เป็นได้

15.7 ในการกำหนดการคุกคามว่าจะเกิดความเสียหายอย่างมาก ต้องพิจารณาตามข้อเท็จจริงโดยไม่ถือเพียงแค่ข้อกล่าวหา การคาดคะเนหรือความน่าจะเป็นไปได้ที่ยังห่างไกลเท่านั้น การเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมซึ่งอาจก่อให้เกิดสภาพการณ์ซึ่งการอุดหนุนจะทำให้เกิดความเสียหายขึ้น จะต้องสามารถเห็นล่วงหน้าได้ชัดเจนและใกล้จะเกิดขึ้นจริง ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการคุกคามว่าจะเกิดความเสียหายอย่างมากที่มีอยู่ ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการได้ส่วน ควรพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อาทิเช่น

- (1) ลักษณะของการอุดหนุนดังกล่าว และผลทางการค้าที่อาจเกิดขึ้นจากการอุดหนุนนั้นดังกล่าว
- (2) อัตราการเพิ่มขึ้นอย่างมากของผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ได้รับการอุดหนุนที่เข้ามาในตลาดภายในประเทศซึ่งชี้ให้เห็นว่า จะมีแนวโน้มของการนำเข้าเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก
- (3) การดำเนินการที่มีอิสระอย่างเพียงพอในอนาคตอันใกล้ว่า กำลังของผู้ส่งออกจะเพิ่มขึ้นอย่างมาก ซึ่งชี้ว่าจะมีการส่งออกผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการอุดหนุนเพิ่มขึ้นอย่างมาก เข้าไปยังประเทศผู้นำเข้า ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความสามารถในการดูดซับปริมาณการส่งออกที่เพิ่มขึ้นของตลาดส่งออกอื่นด้วย

(4) มีการนำเข้าในราคา ซึ่งมีผลเป็นการกดราคาหรือตัดราคา ภายในประเทศอย่างมาก และมีแนวโน้มว่าอุปสงค์ของการนำเข้าจะเพิ่มขึ้นหรือไม่ และ

(5) ปริมาณสินค้าคงคลังของผลิตภัณฑ์ที่ได้อ่านนั้น

ทั้งนี้ ปัจจัยหนึ่งใดของปัจจัยเหล่านี้โดยตัวมันเองจะไม่ใช่เป็นแนวทางในการตัดสินใจอย่างเด็ดขาด แต่ต้องใช้ปัจจัยทั้งหมดในการพิจารณาเพื่อให้ได้ข้อสรุปว่าการส่งออกที่ได้รับการอุดหนุนในอนาคตอันใกล้ต่อไปนั้นจะเป็นการคุกคามให้เกิดความเสียหายขึ้นหากไม่ใช้มาตรการป้องกัน

15.8 ในส่วนที่เกี่ยวกับการคุกคามให้เกิดความเสียหาย เนื่องจากผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ได้รับการอุดหนุน ให้พิจารณาและตัดสินใจใช้มาตรการตอบโต้การอุดหนุนด้วยความระมัดระวังเป็นพิเศษ

ข้อ 16

คำนิยามของอุตสาหกรรมภายใน

16.1 เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ ยกเว้นที่ระบุไว้ในวรรค 2 คำว่า “อุตสาหกรรมภายใน” ให้หมายถึงผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันในประเทศทั้งหมด หรือผู้ผลิตในประเทศซึ่งมีผลผลิตผลิตภัณฑ์รวมกันได้เป็นสัดส่วนข้างมากของปริมาณการผลิตรวมภายในประเทศของผลิตภัณฑ์ชนิดนั้น ยกเว้นในกรณีที่ผู้ผลิตเหล่านั้นมีความเกี่ยวข้อง⁴⁸ กับผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้า หรือผู้ผลิตนั่นเอง

⁴⁸ เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ ให้ถือว่าผู้ผลิตมีความเกี่ยวข้องกับผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้าเฉพาะเมื่อ (เอ) ฝ่ายหนึ่งถูกควบคุมโดยตรงหรือโดยอ้อมจากอีกฝ่ายหนึ่ง หรือ (บี) ทั้งสองฝ่ายถูกควบคุมโดยตรงหรือโดยอ้อมจากบุคคลที่สาม หรือ (ซี) ควบคุมบุคคลที่สามโดยตรงและโดยอ้อมร่วมกัน ภายใต้เงื่อนไขว่ามีเหตุผลเพียงพอที่จะเชื่อหรือสงสัยได้ว่า ผลจากการเกี่ยวพันกันนี้เป็นเหตุให้ผู้ผลิตที่เกี่ยวข้องมีพฤติกรรมแตกต่างจากผู้ผลิตซึ่งไม่เกี่ยวข้องกัน เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ ให้ถือว่าบุคคลหนึ่งอาจควบคุมบุคคลอื่นเมื่อฝ่ายแรกอยู่ในฐานะโดยกฎหมาย หรือโดยทางปฏิบัติที่จะยับยั้งหรือสั่งการฝ่ายหลังได้

เป็นผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ที่ถูกกล่าวหาว่าอุดหนุนหรือผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันจากประเทศอื่น อาจตีความคำว่า “อุตสาหกรรมภายใน” ว่าหมายถึงผู้ผลิตส่วนที่เหลือ

16.2 ในพหุติการณพิเศษ สำหรับการผลิตที่กล่าวถึงอาณาเขตของสมาชิก อาจแบ่งออกเป็นตลาดที่แข่งขันกันเป็น 2 ส่วนหรือมากกว่านั้น และผู้ผลิตในแต่ละส่วนนั้นอาจแยกเป็นอุตสาหกรรมที่แตกต่างหากจากกันได้ ถ้า (เอ) ผู้ผลิตในตลาดนั้นจำหน่ายผลผลิตจากการผลิตของตนทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดในตลาดนั้นและ (บี) อุปสงค์ในตลาดนั้นไม่ได้รับการตอบสนองจากผู้ผลิตในอาณาเขตนั้นได้อย่างเพียงพอจากผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ไม่ว่าจะตั้งอยู่ที่ใดก็ตามในอาณาเขตนั้น ในพหุติการณเช่นว่านั้น อาจพิจารณาว่ามีความเสียหายเกิดขึ้น แม้ว่าอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ภายในประเทศของอุตสาหกรรมทั้งหมด ไม่ได้รับความเสียหายภายใต้เงื่อนไขว่าได้มีผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ได้รับการอุดหนุนเข้ามาในตลาดที่แบ่งแยกได้นั้นอย่างหนาแน่นและภายใต้เงื่อนไขต่อไปว่าผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ได้รับการอุดหนุนนั้น ทำให้ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดที่อยู่ในตลาดที่แบ่งแยกนั้นได้รับความเสียหาย

16.3 เมื่อได้มีการตีความอุตสาหกรรมในประเทศ ตามที่ได้อ้างถึงว่า เป็นผู้ผลิตใดโดยเฉพาะกล่าวคือตลาดซึ่งระบุไว้ในวรรค 2 อาจครอบคลุมได้การอุดหนุน อาจเรียกเก็บเฉพาะกับสินค้าดังกล่าวที่ได้ส่งมอบเพื่อการบริโภคขั้นสุดท้ายไปยังพื้นที่ดังกล่าวนั้น เมื่อรัฐธรรมนูญของประเทศสมาชิกผู้นำเข้าไม่ได้อนุญาตให้เรียกเก็บอากรตอบโต้การอุดหนุน บนพื้นฐานดังกล่าว สมาชิกผู้นำเข้าอาจเรียกเก็บอากรตอบโต้การอุดหนุนโดยไม่จำกัดเฉพาะ หาก (เอ) ได้ให้อีกาสแก่ผู้ส่งออกเลิกการส่งออกในระดับราคาที่ได้รับการอุดหนุนไปยังพื้นที่ที่เกี่ยวข้องนั้น หรือมิฉะนั้นจะต้องให้หลักประกันตามข้อ 18 และในการนี้ยังไม่ได้มีการให้หลักประกันอย่างเพียงพอโดยทันที และ (บี) การเรียกเก็บอากรดังกล่าวจะไม่สามารถเรียกเก็บเฉพาะกับผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิตเฉพาะรายที่ส่งสินค้าไปยังพื้นที่ดังกล่าว

16.4 ในกรณีที่มีสองประเทศหรือมากกว่านั้นได้มีระดับการรวมตัวภายใต้ บทบัญญัติในวรรค 8 (เอ) ของข้อ XXIV ของแอกต์ 1994 จนถึงระดับที่มี คุณลักษณะเป็นตลาดที่เป็นเอกภาพหนึ่งเดียวกัน ให้ถือว่าอุตสาหกรรมในเขตที่ ได้รวมตัวด้วยกันทั้งหมดนั้น เป็นอุตสาหกรรมภายในตามที่อ้างในวรรค 1 และ วรรค 2

16.5 ให้นำบทบัญญัติในวรรค 6 ของข้อ 15 มาใช้บังคับในข้อนี้

ข้อ 17 มาตรการชั่วคราว

17.1 มาตรการชั่วคราวอาจนำมาใช้เฉพาะหาก

- (1) ได้เริ่มต้นการไต่สวนโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อ 11 โดยประกาศต่อสาธารณะในเรื่องดังกล่าว และได้เปิด โอกาสอย่างเพียงพอแก่สมาชิกและภาคีผู้มีส่วนได้ส่วน เสียที่จะยื่นข้อมูลและให้ข้อคิดเห็น
- (2) การตัดสินใจขั้นต้น พบว่ามีการอุดหนุนอยู่ และมี ความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน ที่เกิดจาก ผลกระทบนำเข้าที่ได้รับการอุดหนุน และ
- (3) ผู้มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตัดสินใจว่ามาตรการดังกล่าวมี ความจำเป็นเพื่อป้องกันความเสียหายที่เกิดขึ้นในระหว่าง การไต่สวน

17.2 มาตรการชั่วคราวอาจกำหนดในรูปของอากรตอบโต้การอุดหนุนชั่วคราว ซึ่งวางประกันไว้เป็นเงินสดหรือพันธบัตรในจำนวนเท่ากับอากรที่ได้ประมาณการ ชั่วคราวจากจำนวนการอุดหนุน

17.3 มาตรการชั่วคราวจะต้องไม่นำมาใช้ก่อน 60 วัน นับจากวันที่เริ่มต้นการได้สวน

17.4 การกำหนดมาตรการชั่วคราวจะต้องจำกัดในช่วงเวลาที่สั้นที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยไม่นานเกินกว่า 4 เดือน

17.5 การบังคับใช้มาตรการชั่วคราวให้เป็นไปตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของข้อ 19

ข้อ 18 การทำความตกลง

18.1 การดำเนินการได้สวนอาจ⁴⁹ หยุดหรือสิ้นสุด โดยไม่ได้กำหนดมาตรการชั่วคราวหรือเรียกเก็บอากรตอบโต้การอุดหนุนก็ได้ เมื่อได้รับการทำความตกลงยอมรับเงื่อนไขโดยสมัครใจ ภายได้

- (เอ) รัฐบาลของสมาชิกผู้ส่งออกตกลงที่จะจัดหรือจำกัดการอุดหนุน หรือใช้มาตรการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับผลจากการอุดหนุน หรือ
- (บี) ผู้ส่งออกตกลงปรับราคาของตน เพื่อให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ได้สวนพอใจว่าผลเสียหายอันเกิดจากการอุดหนุนได้ถูกขจัดไปแล้ว ราคาที่เพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากการทำความตกลงดังกล่าวจะต้องไม่สูงเกินกว่าความจำเป็นที่จะขจัดจำนวนของการอุดหนุน เป็นที่ประสงค์ว่าราคาที่เพิ่มสูงขึ้นควรต่ำกว่าจำนวนการอุดหนุน ถ้า การเพิ่มขึ้นของราคดังกล่าวจะเพียงพอที่ให้ความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในหมดไป

⁴⁹ คำว่า “อาจจะ” ต้องไม่ถูกตีความว่าเป็นการยินยอมให้ดำเนินการได้สวนไปพร้อมกับการทำความตกลง ยกเว้นตามที่บัญญัติไว้ในวรรค 4

18.2 ความตกลงจะไม่ถูกแสวงหาหรือยอมรับ เว้นแต่ว่าผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกผู้นำเข้าได้ตัดสินใจข้อพิจารณาเบื้องต้นพบว่ามี การอุดหนุน และความเสียหายเป็นผลจากการอุดหนุน ในกรณีการทำความตกลงจากผู้ส่งออก จะต้องได้รับการยอมรับจากสมาชิกผู้ส่งออก

18.3 การเสนอขอทำความตกลงไม่จำเป็นต้องได้รับการยอมรับ หากผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกผู้นำเข้าพิจารณาว่า การยอมรับนั้นไม่สามารถปฏิบัติได้ ตัวอย่างเช่น ถ้าจำนวนของผู้ส่งออกที่เป็นจริงและที่อาจเกิดขึ้นมีมากเกินไป หรือด้วยเหตุผลอื่น ๆ รวมทั้งเหตุผลด้านนโยบายทั่วไป ถ้ามีกรณีเช่นนี้เกิดขึ้น และสามารถกระทำได้ในทางปฏิบัติผู้มีอำนาจหน้าที่ต้องแจ้งเหตุผลให้แก่ผู้ส่งออก ผู้ส่งออกพิจารณาได้ว่าการยอมรับการขอทำความตกลงไม่เหมาะสม และหากเป็นไปได้จะต้องให้ออกาสแก่ผู้ส่งออกที่จะให้ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวด้วย

18.4 เมื่อมีการยอมรับให้ทำความตกลง การได้ส่วนเรื่องการอุดหนุนและเรื่องความเสียหายจะต้องทำให้เสร็จสมบูรณ์ ถ้าสมาชิกผู้ส่งออกประสงค์หรือสมาชิกผู้นำเข้าตัดสินใจเช่นนั้น ในกรณีดังกล่าวหากตัดสินใจไม่มีการอุดหนุน หรือไม่มีความเสียหายเกิดขึ้น ความตกลงจะสิ้นสุดโดยอัตโนมัติ ยกเว้นแต่ในกรณีที่การตัดสินใจดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นผลจากความตกลงที่มีอยู่ กรณีเช่นนี้ผู้มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอาจกำหนดให้ความตกลงยังคงมีผลอยู่ต่อไปในช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลงนี้ ในกรณีที่มีการตัดสินใจมีการอุดหนุนและเกิดความเสียหาย การตกลงยอมรับจะยังคงมีผลใช้ต่อไปโดยสอดคล้องกับเงื่อนไขและบทบัญญัติของความตกลงนี้

18.5 ความตกลงด้านราคาอาจได้รับเสนอแนะจากผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกผู้นำเข้า แต่ผู้ส่งออกจะไม่ถูกบังคับให้มีการยอมรับทำความตกลงดังกล่าว ข้อเท็จจริงที่ว่ารัฐบาลหรือผู้ส่งออกที่ไม่เสนอขอทำความตกลงดังกล่าว หรือไม่ยอมรับให้ทำความตกลงนี้ จะไม่กระทบกระเทือนต่อการพิจารณากรณีเหล่านี้ อย่างไรก็ตามผู้มีอำนาจหน้าที่มีอิสระที่จะตัดสินใจการคุกคามให้เกิด

ความเสียหายมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นจริง หากยังคงมีผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ได้รับการอุดหนุนต่อไป

18.6 ผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกผู้นำเข้าอาจกำหนดให้รัฐบาลผู้ส่งออกใด ๆ ที่ยอมรับทำความตกลงต้องแจ้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำให้ความตกลงบรรลุผลเป็นระยะ ๆ และอนุญาตให้ทำการตรวจพิสูจน์ข้อมูลในเรื่องนี้ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนการทำความตกลง ผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกผู้นำเข้าอาจดำเนินการที่รวดเร็วและสอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลงนี้ โดยอาจกำหนดมาตรการชั่วคราวขึ้นโดยทันทีทันใดโดยใช้ข้อมูลที่ดีที่สุดที่มีอยู่ ในกรณีดังกล่าวนี้อากรขั้นสุดท้ายอาจถูกเรียกเก็บกับผลิตภัณฑ์ซึ่งนำเข้ามาเพื่อการบริโภคไม่เกินกว่า 90 วัน ก่อนวันที่มีการกำหนดใช้มาตรการชั่วคราวดังกล่าว โดยสอดคล้องกับความตกลงนี้ ยกเว้นแต่การประเมินเรียกเก็บอากรย้อนหลังดังกล่าว จะต้องไม่นำมาใช้กับผลิตภัณฑ์นำเข้าที่เข้ามาก่อนที่จะมีการฝ่าฝืนความตกลงนั้น

ข้อ 19

การกำหนดและการเรียกเก็บอากรตอบโต้การอุดหนุน

19.1 หลังจากได้ใช้ความพยายามอย่างสมเหตุสมผลในการบรรลุผลของการปรึกษาหารือแล้ว หากสมาชิกตัดสินขั้นสุดท้ายว่ามีการอุดหนุน และจำนวนการอุดหนุน และผลิตภัณฑ์นำเข้าที่มีการอุดหนุนเป็นสาเหตุทำให้เกิดความเสียหายขึ้นโดยผ่านผลของการอุดหนุนนั้น สมาชิกนั้นอาจเรียกเก็บอากรตอบโต้การอุดหนุนโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้ นอกจากว่าการอุดหนุนนั้นได้ถูกถอนไป

19.2 คำตัดสินว่าจะกำหนดอากรตอบโต้การอุดหนุนหรือไม่ในกรณีที่ข้อกำหนดทั้งหมดในการกำหนดอากรได้ถูกลงไปแล้ว และคำตัดสินว่าจำนวนอากรตอบโต้การอุดหนุนที่จะเรียกเก็บควรเป็นจำนวนเต็มหรือต่ำกว่าจำนวนการอุดหนุนเป็นคำตัดสินที่กระทำโดยผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกผู้นำเข้า เป็นที่ปรารถนาว่าการเรียกเก็บอากรจะอนุญาตให้กระทำได้ในอาณาเขตของสมาชิกทั้งหมด ซึ่ง

อัตราอากรควรต่ำกว่าจำนวนการอุดหนุนทั้งหมด ถ้าการเรียกเก็บอากรในอัตราต่ำกว่าดังกล่าวนี้ เพียงพอที่จะทำให้ความเสียหายของอุตสาหกรรมภายในหมดสิ้นไป และควรกำหนดวิธีการซึ่งอาจยินยอมให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องพิจารณาถึงคำร้องซึ่งยื่นโดยภาคีผู้มีส่วนเสียหายใน⁵⁰ ซึ่งผลประโยชน์ของตนอาจได้รับผลเสียหายจากการเก็บอากรตอบโต้การอุดหนุน

19.3 เมื่อมีการกำหนดอากรตอบโต้การอุดหนุนในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใด อากรตอบโต้การอุดหนุนดังกล่าวจะต้องเรียกเก็บในจำนวนที่เหมาะสมในแต่ละกรณี บนหลักการที่ไม่เลือกปฏิบัติกับการเข้าของผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจากทุกแหล่งผลิตที่พบว่ามีการให้การอุดหนุนและก่อให้เกิดความเสียหาย ยกเว้นเมื่อการนำเข้าจากแหล่งผลิตเหล่านั้นซึ่งได้ยกเลิกการอุดหนุนใด ๆ ดังกล่าว หรือได้ทำความตกลงภายใต้เงื่อนไขของความตกลงนี้ได้เป็นที่ยอมรับ ผู้ส่งออกใดซึ่งผลิตภัณฑ์ส่งออกของตนถูกเก็บอากรตอบโต้การอุดหนุนขั้นสุดท้าย แต่ไม่ได้ถูกได้สวนจริงด้วยเหตุผลอื่นนอกเหนือจากการปฏิเสธที่จะให้ความร่วมมือ ผู้ส่งออกนี้จะได้รับการทบทวนโดยเร็ว เพื่อเจ้าหน้าที่ผู้ใดสวนจะได้กำหนดอัตราอากรตอบโต้การอุดหนุนเฉพาะรายสำหรับผู้ส่งออกนี้โดยพลัน

19.4 จะไม่มีการเก็บ⁵¹ อากรตอบโต้การอุดหนุนกับผลิตภัณฑ์นำเข้าได้ในจำนวนที่เกินกว่าการอุดหนุนที่พบว่ามียู่ ตามที่ได้คำนวณการอุดหนุนต่อหน่วยของผลิตภัณฑ์ที่ส่งออกและได้รับการอุดหนุน

⁵⁰ เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ คำว่า “ภาคีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน” ต้องรวมถึงผู้บริโภคนและผู้ใช้ในการอุตสาหกรรมของผลิตภัณฑ์ที่นำเข้าที่ถูกได้สวน

⁵¹ ตามที่ใช้ในความตกลงนี้ “เรียกเก็บ” หมายถึง อากรหรือภาษีที่เก็บหรือทำการประเมินตามกฎหมายขั้นสุดท้าย

ข้อ 20

การมีผลย้อนหลัง

20.1 ให้มีการใช้มาตรการชั่วคราวและอากรตอบโต้การอุดหนุนกับผลิตภัณฑ์ซึ่งนำเข้ามาเพื่อการบริโภคในช่วงเวลาหลังจากที่คำตัดสินตามวรรค 1 ของข้อ 17 และวรรค 1 ของข้อ 19 ตามลำดับมีผลใช้บังคับแล้ว ภายใต้ข้อยกเว้นตามที่ระบุไว้ในข้อนี้

20.2 เมื่อมีคำตัดสินขั้นสุดท้ายในเรื่องความเสียหาย (แต่ไม่ใช่ในเรื่องการคุกคามให้เกิดความเสียหายหรืออุปสรรคที่ทำให้เกิดการล่าช้าในการก่อตั้งอุตสาหกรรมอย่างชัดเจน) หรือในกรณีเมื่อมีคำตัดสินขั้นสุดท้ายในเรื่องการคุกคามให้เกิดความเสียหาย ในกรณีนี้ ผลจากการนำเข้าที่ได้รับการอุดหนุนนั้นจะนำไปสู่การตัดสินว่ามีความเสียหายเกิดขึ้น ในกรณีที่ไม่มีมาตรการชั่วคราวให้มีการเก็บอากรตอบโต้การอุดหนุนย้อนหลังได้สำหรับช่วงเวลาซึ่งมีการใช้มาตรการชั่วคราว ถ้ามี

20.3 หากอากรตอบโต้การอุดหนุนขั้นสุดท้ายสูงกว่าจำนวนที่ได้วางประกันโดยเงินสดหรือพันธบัตร ส่วนต่างนั้นจะไม่ถูกเรียกเก็บอีก หากอัตราขั้นสุดท้ายต่ำกว่าจำนวนที่ได้วางประกันไว้โดยเงินสดหรือพันธบัตร จำนวนที่เก็บเกินนั้นจะต้องคืนให้หรือไถ่ถอนพันธบัตรคืนให้โดยรวดเร็ว

20.4 ยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในวรรค 2 เมื่อมีคำตัดสินว่ามีการคุกคามให้เกิดความเสียหายหรือมีอุปสรรคทำให้เกิดความล่าช้าอย่างชัดเจน (แต่ความเสียหายยังไม่เกิดขึ้น) อากรตอบโต้การอุดหนุนขั้นสุดท้ายอาจถูกกำหนดขึ้นเฉพาะนับจากวันที่มีคำตัดสินว่ามีการคุกคามให้เกิดความเสียหายหรือมีอุปสรรคให้เกิดความล่าช้าอย่างชัดเจนขึ้นเท่านั้น และเงินประกันใดที่วางไว้ในช่วงที่มีการใช้มาตรการชั่วคราวจะต้องคืนให้ และพันธบัตรใด ๆ จะต้องไถ่ถอนคืนให้โดยรวดเร็ว

20.5 ในกรณีที่คำตัดสินขั้นสุดท้ายไม่พบความผิด เงินประกันที่ได้เรียกเก็บไว้ในช่วงการใช้มาตรการชั่วคราวจะต้องจ่ายคืนให้ และต้องไถ่ถอนพันธบัตรคืนโดยรวดเร็ว

20.6 ในพฤติการณ์ร้ายแรง ในกรณีผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการอุดหนุนดังกล่าว เมื่อผู้มีอำนาจหน้าที่พบว่าความเสียหายซึ่งยากลำบากที่จะแก้ไข อันเป็นผลจากการนำเข้าในปริมาณมากในช่วงเวลาสั้น ๆ ของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการประโยชน์จากการอุดหนุนที่ได้รับโดยไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของแอกต์ 1994 และของความตกลงนี้ และในกรณีที่พิจารณาว่ามีความจำเป็น เพื่อประเมินอาการตอบโต้การอุดหนุนย้อนหลังกับผลิตภัณฑ์นำเข้าเหล่านั้น เพื่อกันไม่ให้ความเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้นอีก อาการตอบโต้การอุดหนุนขั้นสุดท้ายอาจประเมินจากผลิตภัณฑ์นำเข้าซึ่งเข้ามาเพื่อการบริโภคไม่เกิน 90 วันก่อนวันที่ใช้มาตรการชั่วคราว

ข้อ 21

ระยะเวลาและการทบทวนอาการตอบโต้การอุดหนุนและ การทำความตกลง

21.1 อาการตอบโต้การอุดหนุนจะยังคงมีผลอยู่เฉพาะตราบเท่าที่ และเท่าที่มีความจำเป็นเพื่อตอบโต้การอุดหนุน ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดความเสียหาย

21.2 ผู้มีอำนาจหน้าที่ต้องทบทวนถึงความจำเป็นที่จะยังคงเรียกเก็บอาการต่อไป ในกรณีที่มีเหตุอันควร โดยการริเริ่มเองของผู้มีอำนาจหน้าที่หรือภายใต้เงื่อนไขว่า เวลาได้ผ่านพ้นไปตามสมควร ตั้งแต่มีการเก็บอาการตอบโต้การอุดหนุนขั้นสุดท้ายแล้ว หรือตามที่ได้มีการร้องขอจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียใด ซึ่งได้ยื่นข้อมูลที่เป็นหลักฐานที่ชี้ให้เห็นความจำเป็นในการทบทวน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องมีสิทธิที่จะเรียกร้องต่อผู้มีอำนาจหน้าที่ให้ตรวจสอบว่า การเรียกเก็บอาการต่อไป ยังมีความจำเป็นเพื่อชดเชยการอุดหนุนหรือไม่ ความเสียหายนี้มีแนวโน้มว่าจะยังคงมีอยู่ต่อไปหรือเกิดขึ้นอีก หากยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงอาการหรือไม่ หรือทั้งสองอย่าง หากจากผลการทบทวนภายใต้วรรคนี้ผู้มีอำนาจ

หน้าที่ตัดสินว่าอาการตอบโต้การอุดหนุนไม่มีเหตุผลความจำเป็นอีกต่อไป การเรียกเก็บอากรจะต้องยุติโดยทันที

21.3 แม้ว่าจะมีบทบัญญัติของวรรค 1 และวรรค 2 อาการตอบโต้การอุดหนุนขั้นสุดท้ายใด ๆ จะต้องสิ้นสุดไม่เกิน 5 ปีนับจากวันที่เรียกเก็บอากร (หรือนับจากวันที่ทำการทบทวนครั้งหลังสุดภายใต้วรรค 2 ถ้าการทบทวนนั้นครอบคลุมทั้งเรื่องการอุดหนุนและเรื่องความเสียหาย หรือวันที่ทบทวนภายใต้วรรคนี้) นอกจากนี้ในการทบทวนซึ่งได้เริ่มก่อนวันที่ผู้มีอำนาจหน้าที่เอง หรือจากการร้องขออย่างเป็นทางการโดยอุตสาหกรรมภายในหรือในนามของอุตสาหกรรมภายใน ในช่วงเวลาตามสมควร ผู้มีอำนาจหน้าที่ตัดสินว่าการเลิกเก็บอากรจะมีแนวโน้มทำให้การอุดหนุนและความเสียหาย⁵² ยังคงอยู่หรือเกิดขึ้นอีก อาการอาจยังคงมีผลต่อในช่วงระหว่างรอผลทบทวนดังกล่าว

21.4 ให้นำบทบัญญัติตามข้อ 12 เกี่ยวกับหลักฐานและวิธีดำเนินการได้สวนมาใช้บังคับในการทบทวนใดๆ ที่กระทำภายใต้ข้อนี้ การทบทวนดังกล่าวใด ๆ จะต้องดำเนินโดยรวดเร็ว และปกติจะต้องเสร็จสิ้นภายใน 12 เดือน นับจากวันที่เริ่มต้นการทบทวน

21.5 บทบัญญัติของข้อนี้จะต้องปรับใช้โดยอนุโลมกับการทำความตกลงที่มี การยอมรับภายใต้ข้อ 18

⁵² เมื่อจำนวนของอาการตอบโต้การอุดหนุนได้ประเมินขึ้นบนพื้นฐานที่มีผลย้อนหลัง ผลของคำตัดสินที่จะไม่เรียกเก็บอากรจากการประเมินอากรครั้งหลังสุด โดยตัวมันเองแล้วจะต้องไม่กำหนดให้ผู้มีอำนาจหน้าที่เลิกการเก็บอากรขั้นสุดท้าย

ข้อ 22

การประกาศต่อสาธารณะและคำชี้แจงผลการตัดสิน

22.1 เมื่อผู้มีอำนาจหน้าที่พึงพอใจว่ามีหลักฐานเพียงพอที่จะเป็นเหตุผลสนับสนุนการเริ่มต้นไต่สวนการตอบโต้การอุดหนุนตามข้อ 11 สมาชิกหรือสมาชิกทั้งหลายซึ่งผลิตภัณฑ์ของตนถูกไต่สวน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ซึ่งเป็นที่ทราบของผู้มีอำนาจหน้าที่ว่ามีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับกรณีนี้ จะได้รับการแจ้งให้ทราบ และการประกาศต่อสาธารณะ

22.2 คำประกาศต่อสาธารณะในการเริ่มต้นการไต่สวน หรือมิฉะนั้นจะต้องจัดทำเป็นรายงานต่างหาก⁵³ ต้องประกอบด้วยข้อมูลเพียงพอต่อไปนี้

- (1) ชื่อประเทศผู้ส่งออกนั้นหรือประเทศผู้ส่งออกเหล่านั้น และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง
- (2) วันที่เริ่มต้นการไต่สวน
- (3) คำอธิบายเกี่ยวกับการปฏิบัติในการอุดหนุนที่ถูกไต่สวน
- (4) บทสรุปของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีการกล่าวหาว่าได้เกิดความเสียหาย
- (5) ที่อยู่ซึ่งสมาชิกและภาคีของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะต้องส่งไปแจ้งสถานะของตนในกรณีนี้
- (6) ข้อจำกัดด้านเวลาให้สมาชิกและภาคีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเสนอข้อคิดเห็น

⁵³ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ให้ข้อมูลและคำชี้แจงแยกในรายงานต่างหากภายใต้บทบัญญัติของวรรคนี้ ผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องประกันว่ารายงานดังกล่าวมีอยู่พร้อมที่จะเผยแพร่แก่สาธารณะ

22.3 ต้องมีการประกาศต่อสาธารณะให้ทราบถึงการตัดสินขั้นต้นหรือขั้นสุดท้ายใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นคำตัดสินว่ามีความผิดหรือไม่มีความผิด การตัดสินใดๆที่ยอมรับความตกลงตามข้อ 18 การสิ้นสุดของความตกลงดังกล่าว และการเลิกเก็บอากรตอบโต้การอุดหนุนขั้นสุดท้าย การประกาศแต่ละเรื่องดังกล่าว นั้น หรืออาจแยกทำเป็นรายงานต่างหากได้ จะต้องระบุรายละเอียดที่เพียงพอในการวินิจฉัยข้อเท็จจริงและข้อสรุปในทุกประเด็นของข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ได้สวนพิจารณาว่าสำคัญ การประกาศและรายงานทั้งหมดดังกล่าว นั้น จะต้องส่งไปยังสมาชิกนั้นหรือสมาชิกเหล่านั้นซึ่งผลิตภัณฑ์ของตนถูกตัดสินหรือทำความตกลงดังกล่าว และส่งไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับทราบว่ามีผลประโยชน์ในกรณีนี้ด้วย

22.4 การประกาศต่อสาธารณะในการกำหนดมาตรการชั่วคราว หรือ มิฉะนั้นจะต้องจัดทำเป็นรายงานแยกต่างหาก จะต้องมีการอธิบายในรายละเอียดเพียงพอเพื่อการตัดสินขั้นต้นในเรื่องการอุดหนุนและความเสียหาย และต้องอ้างถึงเรื่องราวที่เป็นข้อเท็จจริงและกฎหมายซึ่งนำไปสู่ข้อโต้แย้งที่ถูกยอมรับหรือถูกปฏิเสธ โดยคำนึงถึงข้อกำหนดในการคุ้มครองข้อมูลความลับตามสมควร การประกาศหรือรายงานกำหนดมาตรการชั่วคราวดังกล่าว จะต้องประกอบด้วยเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะ ดังนี้

- (1) ชื่อของผู้จัดส่งให้ หรือเมื่อไม่สามารถระบุได้ในทางปฏิบัติ ก็อาจระบุชื่อของประเทศที่จัดส่งให้ที่เกี่ยวข้อง
- (2) คำอธิบายถึงลักษณะของผลิตภัณฑ์ซึ่งเพียงพอเพื่อวัตถุประสงค์ทางศุลกากร
- (3) จำนวนของการอุดหนุนที่กำหนดขึ้นและพื้นฐานการพิจารณาการมีอยู่ของการอุดหนุน

(4) การพิจารณาที่เกี่ยวกับการตัดสินเรื่องความเสียหายที่กำหนดไว้ในข้อ 15

(5) เหตุผลสำคัญที่นำไปสู่การตัดสิน

22.5 การประกาศต่อสาธารณะในเรื่องผลสรุปหรือการระงับการโต้สวน ในกรณีที่การตัดสินพบว่ามีความผิดจริงและให้กำหนดเรียกเก็บอากรชั่วคราว หรือยอมรับให้ทำความตกลง ต้องประกอบด้วยข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย และเหตุผลซึ่งนำไปสู่การกำหนดมาตรการขั้นสุดท้าย หรือการยอมรับให้ทำความตกลงหรือมิฉะนั้นจะต้องจัดให้เป็นรายงานแยกต่างหาก ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงข้อกำหนดในการคุ้มครองข้อมูลความลับตามสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การประกาศและรายงานต้องประกอบด้วยข้อมูลที่อธิบายในวรรค 4 และเหตุผลที่ยอมรับหรือปฏิเสธข้อโต้แย้งที่เกี่ยวข้อง หรือข้อเรียกร้องสิทธิซึ่งกระทำโดยสมาชิกผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และโดยผู้ส่งออกและผู้นำเข้า

22.6 การประกาศต่อสาธารณะเรื่องการยุติหรือระงับการโต้สวน หลังจากที่มีการยอมรับให้ทำความตกลงตามข้อ 18 ต้องรวมถึงส่วนที่ไม่เป็นข้อมูลความลับของความตกลงนี้ หรือมิฉะนั้นจะต้องทำเป็นรายงานแยกต่างหาก

22.7 บทบัญญัติของข้อนี้ต้องปรับใช้โดยอนุโลมกับการเริ่มต้นและการสรุปผลการทบทวน ตามข้อ 21 และใช้โดยอนุโลมกับการตัดสินภายใต้ข้อ 20 เพื่อเรียกเก็บภาษีย้อนหลังด้วย

ข้อ 23

การทบทวนของศาล

สมาชิกแต่ละรายซึ่งกฎหมายภายในประเทศได้มีบทบัญญัติในเรื่องมาตรการตอบโต้การอุดหนุนจะต้องดำรงไว้ซึ่งระบบศาล อนุญาโตตุลาการ หรือศาลพิเศษในการปกครอง หรือจัดให้มีวิธีพิจารณาความ เพื่อความมุ่งประสงค์

อาทิเช่น การทบทวนการดำเนินการของฝ่ายบริหารที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจขั้นสุดท้ายและการทบทวนการตัดสินใจตามความหมายของข้อ 21 โดยพลัน ระบบศาลหรือวิธีพิจารณาความดังกล่าวจะต้องเป็นอิสระจากหน่วยงานที่รับผิดชอบในการตัดสินใจหรือการทบทวนในคดีดังกล่าว และต้องเปิดให้มีการทบทวนแก่ภาคีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด ซึ่งเป็นผู้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติด้านบริหาร และเป็นผู้มีผลกระทบโดยตรงและเฉพาะรายจากการกระทำด้านบริหารดังกล่าว ที่นำไปสู่การทบทวน

ภาค VI สถาบัน

ข้อ 24

คณะกรรมการพิจารณาการอุทธรณ์และมาตรการตอบโต้ และองค์กรสนับสนุนต่าง ๆ

24.1 ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาการอุทธรณ์และมาตรการตอบโต้ ประกอบด้วยผู้แทนจากแต่ละบรรดาสมาชิก คณะกรรมการจะเลือกประธาน และจะมีการประชุมไม่น้อยกว่าปีละ 2 ครั้ง หรือตามที่สมาชิกร้องขอโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติอื่นของความตกลงนี้ คณะกรรมการจะดำเนินการตามหน้าที่ความรับผิดชอบที่ระบุไว้ในความตกลงนี้หรือตามที่ประเทศสมาชิกกำหนด และจะเปิดโอกาสให้ประเทศสมาชิกได้ปรึกษาหารือไม่ว่าเรื่องใดก็ตามที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามความตกลง หรือการดำเนินงานที่ต่อเนื่องจากวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้ โดยสำนักเลขาธิการดับบลิวทีโอจะทำหน้าที่เป็นเลขานุการของคณะกรรมการ

24.2 คณะกรรมการอาจตั้งองค์กรสนับสนุนได้ตามความเหมาะสม

24.3 คณะกรรมการจะตั้งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญถาวร ประกอบด้วยผู้แทนอิสระ 5 คน ที่มีคุณสมบัติสูงในสาขาเรื่องการอุทธรณ์และความสัมพันธ์ทางการค้า คณะกรรมการจะเป็นผู้เลือกคณะผู้เชี่ยวชาญนี้และจะมีการผลัดเปลี่ยน

ผู้เชี่ยวชาญ 1 คนจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญนี้ใหม่ทุกปี พิจารณาได้รับการร้องขอให้ช่วยเหลืองานของคณะผู้พิจารณา ตามที่ปรากฏในวรรค 5 ของข้อ 4 คณะกรรมการก็อาจจะขอความคิดเห็นจากพิจารณาในเรื่องการอุดหนุนที่มีอยู่ และลักษณะต่าง ๆ ของการอุดหนุน

24.4 สมาชิกอาจขอปรึกษาหารือจากพิจารณาได้ และพิจารณาให้ความเห็นในเชิงข้อแนะนำเกี่ยวกับลักษณะการให้การอุดหนุนใด ๆ ที่สมาชิคนั้นกำลังจะใช้หรือใช้อยู่แล้ว ซึ่งความเห็นในเชิงข้อแนะนำดังกล่าวนั้นจะเป็นความลับและไม่อาจนำกระบวนการพิจารณาภายใต้ข้อ 7 มาใช้ได้

24.5 ในการดำเนินการตามหน้าที่ คณะกรรมการและองค์กรสนับสนุนอาจหารือกันและหาข้อมูลจากแหล่งใดที่เห็นว่าเหมาะสม อย่างไรก็ตาม ก่อนที่คณะกรรมการหรือองค์กรสนับสนุนจะหาข้อมูลดังกล่าวจากแหล่งข้อมูลภายในอาณาเขตของสมาชิกใด จะต้องแจ้งแก่สมาชิกที่เกี่ยวข้องด้วย

ภาค VII การแจ้งและการตรวจตรา

ข้อ 25

การแจ้ง

25.1 โดยไม่มีผลกระทบต่อบทบัญญัติของวรรค 1 ข้อ XVI ของแกดด์ 1994 สมาชิกตกลงว่าจะต้องแจ้งมาตรการอุดหนุนที่มีอยู่ไม่ช้ากว่าวันที่ 30 มิถุนายนของทุกปี และให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในวรรค 2 ถึง 6

25.2 สมาชิกจะต้องแจ้งถึงการให้การอุดหนุนใด ๆ ตามที่ได้จำกัดความในวรรค 1 ข้อ 1 ที่ได้ให้หรือคงไว้อยู่ภายในอาณาเขตของตน ซึ่งเป็นการให้โดยเจาะจงตามความหมายของข้อ 2

25.3 เนื้อหาในประกาศต้องเจาะจงเพียงพอที่จะทำให้สมาชิกอื่นสามารถประเมินผลกระทบทางการค้าและเข้าใจถึงการดำเนินการของโครงการการอุดหนุน

ที่แข็งแกร่งนั้น ในการนี้ และโดยไม่กระทบต่อเนื้อหาและรูปแบบของแบบสอบถาม การอุดหนุน⁵⁴ สมาชิกจะต้องประกันว่า การแจ้งของคณานั้นประกอบด้วยข้อมูลต่อไปนี้

- (1) รูปแบบของการอุดหนุน (เช่น เงินให้เปล่า เงินกู้ ขอลดหย่อนทางภาษี ฯลฯ)
- (2) การอุดหนุนต่อหน่วย หรือ ในกรณีที่ไม่สามารถแจ้งการอุดหนุนต่อหน่วยได้ ให้แจ้งจำนวนเงินทั้งหมดหรืองบประมาณรายปีสำหรับการอุดหนุนนั้น (ถ้าเป็นไปได้ระบุการอุดหนุนต่อหน่วยโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา)
- (3) วัตถุประสงค์ของนโยบาย และ/หรือจุดประสงค์ของการอุดหนุน
- (4) ระยะเวลาในการให้การอุดหนุน และ/หรือ ระยะเวลาจำกัดอื่นใดที่ใช้ในการอุดหนุน
- (5) ข้อมูลสถิติที่สามารถประเมินผลกระทบทางการค้าจากการอุดหนุน

25.4 ในกรณีที่มิได้มีการกล่าวไว้ในคำแจ้งถึงประเด็นใดโดยเจาะจงตามวรรค 3 จะต้องมีการอธิบายในคำแจ้งนั้น

⁵⁴ คณะกรรมการจะจัดตั้งคณะทำงานขึ้น เพื่อทบทวนเนื้อหาและรูปแบบของแบบสอบถามตามที่ปรากฏใน บีโอเอสดี 9เอส/193-194

25.5 หากมีการให้การอุดหนุนแก่ผลิตภัณฑ์เฉพาะอย่างหรือสาขาเฉพาะ คำแจ้งเหล่านี้ควรจัดตามประเภทของผลิตภัณฑ์หรือสาขา

25.6 สมาชิกซึ่งพิจารณาแล้วว่าไม่มีมาตรการอุดหนุนใดในอาณาเขตของตนที่ต้องจัดทำคำแจ้ง ภายใต้วรรค 1 ของข้อ XVI ของแอกต์ 1994 และภายใต้ความตกลงนี้ ให้แจ้งต่อสำนักเลขาธิการอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษร

25.7 สมาชิกยอมรับว่า คำแจ้งเกี่ยวกับมาตรการหนึ่งมาตรการใด ไม่เป็นการตัดสินล่วงหน้าซึ่งฐานะทางกฎหมาย ไม่ว่าภายใต้แอกต์ 1994 และความตกลงนี้ หรือผลกระทบภายใต้ความตกลงนี้หรือลักษณะของมาตรการนั้นเอง

25.8 สมาชิกใดในเวลาใดอาจยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษร ขอรบายข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและจำนวนที่มีการให้หรือที่คงไว้ซึ่งการอุดหนุนของอีกสมาชิกหนึ่ง (รวมถึงการอุดหนุนใด ๆ ที่ได้อ้างถึงในภาค IV) หรือขอคำอธิบายเหตุผลซึ่งมาตรการเฉพาะนั้นได้รับการพิจารณาว่าไม่อยู่ภายใต้ข้อกำหนดของการแจ้งนั้น

25.9 สมาชิกที่ได้รับการร้องขอนั้น จะต้องจัดหาข้อมูลดังกล่าวในลักษณะที่สมบูรณ์ให้โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ จะต้องเตรียมพร้อมที่จะให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่สมาชิกที่ร้องขอ เมื่อได้รับการร้องขอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องเตรียมรายละเอียดที่เพียงพอ เพื่อให้สมาชิกอื่นประเมินได้ว่าคำแจ้งสอดคล้องกับเงื่อนไขของความตกลงนี้ สมาชิกใดที่เห็นว่าข้อมูลดังกล่าวไม่เพียงพอสามารถนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการได้

25.10 สมาชิกใดพิจารณาเห็นว่ามาตรการใดของอีกสมาชิกหนึ่ง ซึ่งมีผลเป็นการให้การอุดหนุนนั้นไม่ได้แจ้งตามบทบัญญัติในวรรค 1 ข้อ XVI ของแอกต์ 1994 และความตกลงนี้ สมาชิกนั้นอาจยกเรื่องขึ้นกับสมาชิกดังกล่าวนั้น ถ้าสมาชิกที่ถูกกล่าวหาไม่ได้แจ้งมาตรการการอุดหนุนนั้นโดยพลัน สมาชิกเช่นว่านั้น อาจร้องเรียนนำเรื่องการอุดหนุนที่ถูกกล่าวหาขึ้นสนอต่อคณะกรรมการได้เอง

25.11 สมาชิกจะต้องรายงานต่อคณะกรรมการ เกี่ยวกับการดำเนินการขึ้นต้น หรือสิ้นสุดท้ายในส่วนที่เกี่ยวกับอากรตอบโต้การอุดหนุนโดยไม่ชักช้า รายงานดังกล่าวจะต้องจัดไว้ที่สำนักงานเลขานุการเพื่อสมาชิกอื่น ๆ จะตรวจสอบได้บนพื้นฐานของการรายงานทุกครึ่งปี สมาชิกจะต้องยื่นรายงานการใช้อากรตอบโต้การอุดหนุนใดทุก 6 เดือนล่วงหน้า รายงานครึ่งปีนั้นจะต้องยื่นในแบบมาตรฐานที่ตกลงกัน

25.12 สมาชิกแต่ละรายจะแจ้งแก่คณะกรรมการว่า (เอ) หน่วยงานใดมีอำนาจหน้าที่ในการริเริ่มและดำเนินการได้สวนตามที่กล่าวถึงในมาตรา 11 และ (บี) วิธีดำเนินการภายในของสมาชิกในการริเริ่มและดำเนินการได้สวนนั้น

ข้อ 26

การตรวจตรา

26.1 คณะกรรมการจะตรวจสอบคำแจ้งใหม่และสมบูรณ์ที่ได้มีการยื่น ภายใต้วรรค 1 ข้อ XVI ของแอกต์ 1994 และวรรค 1 ของข้อ 25 ของความตกลงนี้ ในการประชุมสมัยพิเศษที่จัดขึ้นทุก 3 ปี คำแจ้งที่ยื่นในระหว่าง 3 ปีนั้น (ซึ่งเป็นคำแจ้งล่าสุด) จะถูกตรวจสอบในการประชุมขณะคณะกรรมการสมัยสามัญแต่ละสมัย

26.2 คณะกรรมการจะตรวจสอบรายงานที่มีการยื่น ภายใต้วรรค 11 ข้อ 25 ในการประชุมของคณะกรรมการสมัยสามัญแต่ละสมัย

ภาค VIII สมาชิกประเทศกำลังพัฒนา

ข้อ 27

การปฏิบัติเป็นพิเศษและแตกต่างต่อสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา

27.1 สมาชิกยอมรับว่า การอุดหนุนอาจจะมียุทธศาสตร์สำคัญในโครงการการพัฒนาเศรษฐกิจของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา

27.2 ข้อห้ามตาม วรรค 1 (เอ) ของข้อ 3 จะไม่ใช้บังคับกับ

(เอ) สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาที่อ้างถึง ในภาคผนวก VII

(บี) สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ เป็นระยะเวลา 8 ปี นับจากวันที่ความตกลงดับลิวีทีโอมีผลใช้บังคับ โดยมีเงื่อนไขว่าสอดคล้องกับบทบัญญัติในวรรค 4

27.3 ข้อห้ามตามวรรค 1 (บี) ของข้อ 3 จะไม่ใช้บังคับกับสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาเป็นระยะเวลา 5 ปี และจะไม่ใช้บังคับกับสมาชิกประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด เป็นระยะเวลา 8 ปี นับจากวันที่ความตกลงดับลิวีทีโอมีผลใช้บังคับ

27.4 สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาใดตามที่อ้างถึงใน วรรค 2 (บี) ให้ยกเลิกการอุดหนุนการส่งออกของตน ภายในระยะเวลา 8 ปี และจะเป็นการดีกว่าถ้ายกเลิกในอัตราก้าวหน้า อย่างไรก็ตาม สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาต้องไม่เพิ่มระดับการอุดหนุนการส่งออกของตน⁵⁵ และต้องยกเลิกมาตรการเหล่านั้นภายในระยะเวลาที่สั้นกว่าที่ระบุไว้ในวรรคนี้ เมื่อการให้การอุดหนุนการส่งออกนั้นไม่สอดคล้องกับความจำเป็นในการพัฒนาของตน หากสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาใดมีความเห็นว่าจำเป็นต้องให้การอุดหนุนดังกล่าวเกินกว่าระยะเวลา 8 ปี ประเทศสมาชิคนั้นจะต้องขอหารือกับคณะกรรมการใน 1 ปีสุดท้ายก่อนครบกำหนดระยะเวลา 8 ปี ซึ่งคณะกรรมการจะตัดสินว่า การขยายเวลาจะมีเหตุผลหรือไม่ หลังจากได้ตรวจสอบความจำเป็นทางด้านเศรษฐกิจ การเงิน และการพัฒนาของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาดังกล่าว หากคณะกรรมการเห็นว่าการ

⁵⁵ สำหรับสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีการให้การอุดหนุนการส่งออกในวันที่ความตกลงดับลิวีทีโอมีผลใช้บังคับ วรรคนี้อาจใช้บนพื้นฐานของระดับของการอุดหนุนการส่งออกที่ให้นับปี 1986

ขยายเวลานั้นมีเหตุผล สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาที่เกี่ยวข้องจะจัดให้มีการปรึกษาหารือประจำปีกับคณะกรรมการ เพื่อจะตัดสินใจความจำเป็นในการคงมาตรการการอุดหนุนไว้ หากไม่มีผลตัดสินดังกล่าวของคณะกรรมการ สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาจะต้องค่อย ๆ ยกเลิกการอุดหนุนการส่งออกที่เหลืออยู่ในเวลา 2 ปี จากระยะเวลาที่ได้รับการอนุญาตครั้งล่าสุด

27.5 สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาใด ซึ่งผลิตภัณฑ์ส่งออกชนิดใดได้บรรลุถึงความสามารถแข่งขันในการส่งออกแล้ว ประเทศนั้นจะต้องยกเลิกการอุดหนุนการส่งออกสำหรับผลิตภัณฑ์ดังกล่าวภายในเวลา 2 ปี อย่างไรก็ตาม สำหรับสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาที่อ้างถึงในภาคผนวก VII ซึ่งผลิตภัณฑ์ส่งออกหนึ่งหรือหลายชนิดที่บรรลุความสามารถแข่งขันในการส่งออก การให้การอุดหนุนการส่งออกในผลิตภัณฑ์เหล่านั้นจะต้องลดลงเล็กน้อยภายในระยะเวลา 8 ปี

27.6 สำหรับความสามารถแข่งขันในการส่งออกจะถือว่ามียู ถ้าผลิตภัณฑ์ส่งออกของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนามีสัดส่วนตลาดของผลิตภัณฑ์ชนิดนั้นในตลาดโลกอย่างน้อยร้อยละ 3.25 เป็นเวลา 2 ปีปฏิทินติดต่อกัน ความสามารถแข่งขันในการส่งออกจะถือว่ามียู ไม่ว่า (เอ) บนพื้นฐานของค่าเฉลี่ยของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาที่บรรลุความสามารถแข่งขันในการส่งออก หรือ (บี) บนพื้นฐานของการคำนวณของสำนักเลขานุการ ตามคำร้องขอของสมาชิกใด เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ คำว่า “ผลิตภัณฑ์” หมายถึง หมวดของผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนดในระบบพิกัดฮาร์โมนิส์ คณะกรรมการต้องทบทวนการดำเนินการของบทบัญญัตินี้ ภายใน 5 ปี นับจากวันที่ความตกลงฉบับลิวท์ไฮม์ผลใช้บังคับ

27.7 บทบัญญัติของข้อ 4 จะไม่ใช้กับสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาในกรณีการอุดหนุนการส่งออกที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของวรรค 2 ถึง 5 บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกันในกรณีเช่นว่า ให้ใช้บทบัญญัติของข้อ 7

27.8 จะไม่มีการสันนิษฐานตามเงื่อนไขของวรรค 1 ของข้อ 6 ว่าการอุดหนุนที่ให้โดยสมาชิกประเทศกำลังพัฒนามีผลให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ตามที่ให้คำจำกัดความตามความตกลงนี้ ความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ใช้ภายใต้ความหมายของวรรค 9 จะต้องแสดงหลักฐานที่สนับสนุนชัดเจนที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของวรรค 3 ถึง วรรค 8 ของข้อ 6

27.9 ในส่วนที่เกี่ยวกับสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาที่มีการอนุญาตหรือคงไว้ซึ่งการให้การอุดหนุนที่อาจถูกมาตรการตอบโต้ อันนอกเหนือจากที่อ้างถึงในวรรค 1 ของข้อ 6 การตอบโต้การอุดหนุนนั้นจะไม่ได้รับอำนาจหรือให้ทำภายใต้ข้อ 7 เว้นเสียแต่พบว่า ผลของการอุดหนุนนั้นทำให้ข้อลดหย่อนด้านภาษีหรือพันธกรณีอื่น ๆ ภายใต้เกดด์ 1994 ไร้ผลหรือเสื่อมเสียไป อันเนื่องมาจากผลของการให้การอุดหนุนดังกล่าว ในลักษณะที่ว่าจะเป็นการแทนที่หรือกีดขวางการนำเข้าของผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันจากอีกสมาชิกหนึ่งไปยังตลาดของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาที่ให้การอุดหนุน หรือเว้นแต่จะเกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายในตลาดของสมาชิกประเทศผู้นำเข้า

27.10 การได้สวนเพื่อเรียกเก็บอากรตอบโต้การอุดหนุนใด ๆ ของผลิตภัณฑ์ที่มีแหล่งกำเนิดในสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาต้องยุติในทันทีที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตัดสินว่า

- (เอ) ระดับการอุดหนุนที่ให้ทั้งหมดของผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ไม่เกินร้อยละ 2 ของมูลค่าที่คำนวณบนพื้นฐานต่อหน่วย
- (บี) ปริมาณของผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ได้รับการอุดหนุนนั้นน้อยกว่าร้อยละ 4 ของปริมาณนำเข้ารวมทั้งหมดของผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันของสมาชิกผู้นำเข้า เว้นแต่ว่าผลิตภัณฑ์นำเข้าจากสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลาย ซึ่งแต่ละประเทศมีส่วนแบ่งตลาดของปริมาณทั้งหมดน้อยกว่าร้อยละ 4 ที่สะสมรวม

กันมากกว่าร้อยละ 9 ของปริมาณนำเข้ารวมทั้งหมดของ
ผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันของสมาชิกผู้นำเข้า

27.11 สำหรับสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาซึ่งอยู่ในขอบเขตของวรรค 2 (บี) ซึ่งได้ยกเลิกการอุดหนุนการส่งออกก่อนวันสิ้นสุดระยะเวลา 8 ปี จากวันที่ความตกลงดับลิวตีโอมีผลใช้บังคับ และสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาเหล่านั้นที่อ้างถึงในภาคผนวก VII จำนวนการอุดหนุนในวรรค 10 (เอ) จะต้องเป็นร้อยละ 3 แทนที่จะเป็นร้อยละ 2 บทบัญญัตินี้จะใช้นับจากวันที่แจ้งยกเลิกการอุดหนุนการส่งออกนั้นต่อคณะกรรมการและตราบเท่าที่สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นผู้แจ้งไม่ได้ให้การอุดหนุนการส่งออกนั้น บทบัญญัตินี้จะหมดอายุภายใน 8 ปี นับจากวันที่ความตกลงดับลิวตีโอมีผลใช้บังคับ

27.12 การตัดสินใจเกี่ยวกับเกณฑ์ขั้นต่ำ ภายใต้วรรค 3 ของข้อ 15 ไค ๆ ให้นำมาใช้บังคับกับบทบัญญัติตามวรรค 10 และ 11

27.13 บทบัญญัติของภาค III จะไม่นำมาใช้บังคับกับการปลดหนี้ให้โดยตรง การอุดหนุนที่ครอบคลุมค่าใช้จ่ายทางสังคมในรูปแบบใด ๆ ก็ตาม รวมถึงการสละรายได้ของรัฐบาลและการถ่ายโอนหนี้สินต่าง ๆ เมื่อการให้การอุดหนุนนั้นให้ภายในและเชื่อมโยงโดยตรงกับโครงการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา โดยมีเงื่อนไขว่าทั้งโครงการดังกล่าวและการอุดหนุนที่เกี่ยวข้อง เป็นการให้ในช่วงเวลาที่จำกัดและได้แจ้งต่อคณะกรรมการ และโครงการดังกล่าวนั้น จะมีผลในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องในที่สุด

27.14 เมื่อมีการร้องขอจากสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาที่มีส่วนได้ส่วนเสีย คณะกรรมการจะทำการทบทวนการอุดหนุนการส่งออกที่เป็นการให้โดยเจาะจงของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา เพื่อตรวจสอบว่าการอุดหนุนนั้นเหมาะสมกับความจำเป็นในการพัฒนาประเทศของสมาชิกนั้นหรือไม่

27.15 เมื่อมีการร้องขอจากสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาที่มีส่วนได้ส่วนเสีย คณะกรรมการจะทำการทบทวนมาตรการตอบโต้การอุดหนุนที่ได้โดยเจาะจงของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา เพื่อตรวจสอบว่า มาตรการที่ใช้ตอบโต้สมาชิกประเทศที่ถูกกล่าวหา นั้น สอดคล้องกับบทบัญญัติในวรรค 10 และ 11 เมื่อใช้กับประเทศกำลังพัฒนาดังกล่าว นั้นหรือไม่

ภาค IX ข้อตกลงในช่วงปรับเปลี่ยน

ข้อ 28

โครงการต่าง ๆ ที่มีอยู่

28.1 โครงการการให้การอุดหนุนซึ่งมีขึ้นภายในอาณาเขตของสมาชิกใด ก่อนวันที่สมาชิกลงนามในความตกลงฉบับลิวตีโอ และการให้การอุดหนุนนั้น ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลงนี้ จะต้อง

- (เอ) แจ้งแก่คณะกรรมการไม่ช้ากว่า 90 วัน หลังจากวันที่ความตกลงฉบับลิวตีโอมีผลบังคับใช้กับสมาชิกลนั้น และ
- (บี) จะต้องแก้ไขการอุดหนุนนั้น ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติต่าง ๆ ของความตกลงนี้ภายในเวลา 3 ปี นับจากวันที่ความตกลงฉบับลิวตีโอมีผลใช้บังคับกับสมาชิกลนั้น และจนถึงเวลานั้น การอุดหนุนดังกล่าวจะไม่ถือว่าอยู่ภายใต้ภาค II

28.2 สมาชิกจะต้องไม่สามารถขยายขอบเขตของโครงการอุดหนุนดังกล่าว หรือไม่ต่ออายุโครงการอุดหนุนดังกล่าวเมื่อถึงเวลาสิ้นสุดอายุโครงการนั้น

ข้อ 29

การเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นระบบเศรษฐกิจแบบตลาด

29.1 สมาชิกที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนแปลงสภาพเศรษฐกิจจากการวางแผนส่วนกลางไปสู่ระบบเศรษฐกิจตลาดแบบเสรี อาจใช้โครงการหรือมาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการเปลี่ยนแปลงนั้น

29.2 สำหรับสมาชิกดังกล่าว โครงการอุดหนุนใด ๆ ที่ตกอยู่ภายในขอบเขตของข้อ 3 และได้แจ้งตามวรรค 3 จะต้องถูกยกเลิก หรือทำให้สอดคล้องกับข้อ 3 ภายในระยะเวลา 7 ปี นับจากวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ ในกรณีดังกล่าวจะไม่นำข้อ 4 มาใช้บังคับนอกจากนี้ในช่วงระยะเวลาเดียวกัน

(เอ) โครงการอุดหนุนใด ๆ ที่ตกอยู่ภายในขอบเขตของ วรรค 1 (ดี) ของข้อ 6 จะไม่ถือเป็นการอุดหนุนที่อาจถูกมาตรการดอปได้ ได้ภายใต้ ข้อ 7

(บี) ในส่วนที่เกี่ยวกับการอุดหนุนที่อาจถูกมาตรการดอปได้อื่น ๆ ให้ใช้บทบัญญัติของวรรค 9 ของข้อ 27

29.3 ให้แจ้งโครงการให้การอุดหนุนที่อยู่ภายในขอบเขตของข้อ 3 ต่อคณะกรรมการโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ หลังจากวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ สำหรับการแจ้งเรื่องการอุดหนุนดังกล่าวต่อไปอาจจะแจ้งภายใน 2 ปี หลังจากวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ

29.4 ในพหุติการณ์พิเศษที่สมาชิกอ้างถึงในวรรค 1 อาจจะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการให้ไม่ต้องแจ้งโครงการ และมาตรการ และขอบเขตกำหนดระยะเวลาของโครงการ ถ้าการกระทำดังกล่าวจำเป็นต่อกระบวนการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจ

ภาค X การระงับข้อพิพาท

ข้อ 30

จะใช้บทบัญญัติของข้อ XXII และ XXIII ของแอกต์ 1994 ที่มีการขยายความและถูกนำมาใช้โดยความเข้าใจว่าด้วยการระงับข้อพิพาท ในการปรึกษาหารือและในการระงับข้อพิพาทภายใต้ความตกลงนี้ เว้นแต่โดยเฉพาะที่มีการระบุไว้ในความตกลงนี้เป็นอย่างอื่น

ภาค XI บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ 31

การบังคับใช้ชั่วคราว

จะใช้บทบัญญัติของวรรค 1 ของข้อ 6 และบทบัญญัติของข้อ 8 และข้อ 9 เป็นเวลา 5 ปี โดยเริ่มจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับ ภายในเวลาไม่ช้ากว่า 180 วัน ก่อนวันสิ้นสุดระยะเวลานี้ คณะกรรมการจะทบทวนการดำเนินการตามบทบัญญัติเหล่านั้น เพื่อตัดสินว่าจะขยายระยะเวลาต่อไปอีกหรือไม่ ไม่ว่าในรูปที่ใช้ในปัจจุบันหรือในรูปที่มีการแก้ไขสำหรับระยะเวลาต่อไป

ข้อ 32

บทบัญญัติสุดท้ายอื่น ๆ

32.1 มาตรการเฉพาะเจาะจงที่จะใช้ต่อต้านการให้การอุดหนุนของสมาชิกอื่นไม่สามารถใช้ได้ตามบทบัญญัติของแอกต์ 1994 ตามที่มีการแสดงไว้ในความตกลงนี้⁵⁶

⁵⁶ วรรคนี้ ไม่มีความประสงค์จะป้องกันมาตรการภายใต้บทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องของแอกต์ 1994 เมื่อเห็นว่าเหมาะสม

32.2 การสงวนสิทธิอาจไม่สามารถใช้กับบทบัญญัติใด ๆ ของความตกลงนี้ โดยปราศจากความยินยอมของสมาชิกอื่น ๆ

32.3 ตามวรรค 4 บทบัญญัติของความตกลงนี้จะใช้ในการได้สวน และ ทบทวนมาตรการที่มีอยู่จริง โดยมีการริเริ่มตามข้อร้องเรียน ซึ่งมีขึ้นในวัน หรือ หลังวันที่ความตกลงดับลิวทีโอมีผลใช้บังคับกับสมาชิก

32.4 ตามวัตถุประสงค์ของวรรค 3 ของข้อ 21 มาตรการตอบโต้การ อุทหนุที่มีอยู่ จะถูกถือว่าการเรียกเก็บในวันที่ที่ไม่ช้ากว่าวันที่ความตกลง ดับลิวทีโอมีผลใช้บังคับกับสมาชิก

32.5 สมาชิกแต่ละรายจะต้องถือขั้นตอนที่จำเป็นโดยทั่วไปหรือบางส่วน เพื่อให้มั่นใจว่าไม่ช้ากว่าวันที่ความตกลงดับลิวทีโอมีผลใช้บังคับ กฎหมาย ระเบียบและขั้นตอนปฏิบัติภายในประเทศสอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลง เมื่อมีการใช้กับสมาชิก

32.6 สมาชิกแต่ละรายต้องแจ้งคณะกรรมการ ถึงการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับความตกลงนี้ และในการบริหารกฎหมายและระเบียบ ดังกล่าว

32.7 คณะกรรมการต้องทบทวนประจำปีในเรื่องการปฏิบัติตามและ การดำเนินงานตามความตกลงนี้ โดยพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของความตกลง คณะกรรมการต้องรายงานประจำปีเกี่ยวกับพัฒนาการต่าง ๆ ในช่วงที่ ครอบคลุมการทบทวนดังกล่าวต่อคณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้า

32.8 ภาคผนวกต่าง ๆ ของความตกลงนี้ให้ถือเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของความตกลง

ภาคผนวก I

รายการตัวอย่างของการอุดหนุนการส่งออก

- (เอ) การที่รัฐบาลให้การอุดหนุนโดยตรงแก่บริษัทหรืออุตสาหกรรม โดยขึ้นกับความสามารถของการส่งออก
- (บี) แผนการสกัดกั้นเงินตราต่างประเทศหรือการปฏิบัติที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการให้โบนัสแก่ผลิตภัณฑ์ที่ส่งออก
- (ซี) ค่าขนส่งภายใน และค่าระวางเพื่อการส่งผลิตภัณฑ์ออก ที่รัฐบาลเป็นผู้จัดหาให้หรือบังคับให้มี โดยมีเงื่อนไขที่ดีกว่าการขนส่งภายในประเทศ
- (ดี) การให้โดยรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐฯ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อมในรูปแผนการที่รัฐบาลบังคับให้มีแก่ผลิตภัณฑ์นำเข้าหรือผลิตภัณฑ์ในประเทศ หรือบริการที่ใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อส่งออก โดยมีเงื่อนไขที่ดีกว่าการให้แก่ผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกัน หรือที่แข่งขันกันโดยตรง หรือบริการที่ใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อการบริโภคภายใน ถ้า (กรณีที่เป็นผลิตภัณฑ์) เงื่อนไขที่ให้ดีกว่าเงื่อนไขที่มีอยู่ในเชิงพาณิชย์ในตลาดโลก⁵⁷ ที่ให้แก่ผู้ส่งออกของตน

⁵⁷ คำว่า “ที่มีอยู่ในเชิงพาณิชย์” หมายถึงไม่มีการจำกัดการเลือกระหว่างผลิตภัณฑ์ภายในประเทศและผลิตภัณฑ์นำเข้า และการเลือกนั้น ขึ้นกับข้อพิจารณาเชิงพาณิชย์เท่านั้น

- (อี) การลดหย่อนทั้งหมดหรือบางส่วนของภาษีทางตรง หรือการผ่อนผันการชำระภาษีทางตรง โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการส่งออก⁵⁸ หรือค่าใช้จ่ายสวัสดิการสังคมที่ชำระแล้วหรือค้างชำระโดยวิสาหกิจอุตสาหกรรมหรือวิสาหกิจทางพาณิชย์⁵⁹

⁵⁸ เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้

คำว่า “ภาษีทางตรง” หมายถึง ภาษีที่เรียกเก็บจากค่าจ้าง กำไร ดอกเบี้ย ค่าเช่า ค่าการใช้สิทธิ และรายได้ในรูปต่าง ๆ และภาษีที่เรียกเก็บจากการเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่แท้จริง

คำว่า “ค่าใช้จ่ายการนำเข้า” หมายถึง ภาษีศุลกากร อากร และค่าภาระเข้าคลังอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวไว้ในที่นี้ที่เรียกเก็บจากผลิตภัณฑ์นำเข้า

คำว่า “ภาษีทางอ้อม” หมายถึง ภาษีการขาย อากรสรรพสามิต ผลตอบแทน ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสัมปทาน อากรแสตมป์ ภาษีการโอน ภาษีสินค้าคงเหลือและภาษีอุปกรณ์ ภาษีที่เก็บ ณ ชายแดน และภาษีทั้งหมด นอกเหนือจากภาษีทางตรงและค่าใช้จ่ายในการนำเข้า

ภาษีทางอ้อม “ระยะแรก” หมายถึง ภาษีทางอ้อมที่เรียกเก็บจากสินค้าหรือบริการที่ใช้โดยตรงหรือโดยอ้อมในการผลิตผลิตภัณฑ์

ภาษีทางอ้อม “สะสม” หมายถึง ภาษีทางอ้อมที่เรียกเก็บในขั้นต่าง ๆ ในกรณีที่ไม่มีกลไกสำหรับให้เครดิตภาษีในระยะต่อไป ถ้าสินค้าหรือบริการที่ถูกเรียกเก็บภาษีในระยะหนึ่งของการผลิตถูกใช้ไปในการผลิตผลิตภัณฑ์ขั้นต่อไป

“การลดหย่อน” ภาษี รวมถึงการยกเว้นหรือให้ส่วนลดภาษี

“การลดหย่อน หรือ การยกเว้น” รวมถึงการยกเว้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือการผ่อนผันเลื่อนการชำระค่าใช้จ่ายการนำเข้า

⁵⁹ สมาชิกยอมรับว่าการผ่อนผันเลื่อนการชำระนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นการอุดหนุนการส่งออกในกรณีที่มีการเก็บดอกเบี้ยอย่างเหมาะสม เพื่อวัตถุประสงค์ในการคำนวณภาษี สมาชิกจะต้องยืนยันหลักการที่ว่าราคาของสินค้าในธุรกรรมระหว่างวิสาหกิจส่งออกกับผู้ซื้อต่างประเทศภายใต้การควบคุมของชนหรือภายใต้การควบคุมเดียวกัน ควรเป็นราคาที่ชำระระหว่างวิสาหกิจที่ดำเนินการเป็นอิสระที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน สมาชิกอาจถึงความสนใจของอีกสมาชิกหนึ่งให้ทราบถึงการบริหารหรือการปฏิบัติอื่นที่อาจขัดต่อหลักการนี้ และซึ่งมีผลอย่างสำคัญต่อการประหยัดภาษีทางตรงในธุรกรรมส่งออก ในพหุติการณ์เช่นว่า โดยปกติสมาชิกจะพยายามแก้ไขความแตกต่างของตนโดยใช้สนธิสัญญาทวิภาคีทางด้านภาษีหรือโลกเฉพาะระหว่างประเทศอื่น ๆ โดยไม่กระทบต่อสิทธิและพันธกรณีของสมาชิกภายใต้แกตต์ 1994 รวมทั้งสิทธิในการปรึกษาหารือที่สร้างขึ้นในปรโยคก่อนหน้า

วรรค (อี) ไม่ได้มุ่งหวังที่จะจำกัดสมาชิกจากการใช้มาตรการที่จะหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้อนจากรายได้เงินตราต่างประเทศที่วิสาหกิจนั้น หรือวิสาหกิจของอีกสมาชิกหนึ่งหาได้

- (เอฟ) การให้ส่วนลดพิเศษที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับผลิตภัณฑ์ส่งออก หรือความสามารถในการส่งออก ที่มากกว่าที่ให้แก่การผลิต เพื่อการบริโภคภายในประเทศ ทั้งนี้ ในการคิดส่วนลดพิเศษดังกล่าวให้คำนวณจากฐานที่จะใช้ในการเรียกเก็บภาษีทางตรง
- (จี) การยกเว้นหรือการลดหย่อนภาษีทางอ้อม⁶⁰ แก่การผลิตและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ส่งออก ซึ่งมากกว่าภาษีที่เรียกเก็บจากการผลิตและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เหมือนกันที่ขายเพื่อการบริโภคภายใน
- (เอช) การยกเว้น การลดหย่อน หรือการผ่อนผันเลื่อนการเก็บภาษีทางอ้อมสะสมในระยะแรก⁶⁰ ของสินค้าหรือบริการที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ส่งออก มากกว่าการยกเว้น การลดหย่อนหรือการผ่อนผันเลื่อนการเก็บภาษีดังกล่าวที่เหมือนกันที่สะสมในระยะแรกกับสินค้าหรือบริการที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เหมือนกันที่จำหน่ายเพื่อการบริโภคภายใน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าภาษีทางอ้อมสะสมในระยะแรกนั้นอาจจะให้การยกเว้น การลดหย่อน หรือการผ่อนผันเลื่อนการเก็บกับผลิตภัณฑ์ส่งออก แต่จะไม่ให้การยกเว้น การลดหย่อน หรือการผ่อนผันเลื่อนการเก็บภาษีกับผลิตภัณฑ์เหมือนกันที่จำหน่ายเพื่อการบริโภคภายในประเทศ ถ้าภาษีทางอ้อมที่สะสมในระยะแรกนั้นเรียกเก็บจากวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ส่งออก (โดยมีการชดเชยปกติสำหรับของเสีย)⁶⁰ ให้ใช้การตีความตามแนวทางเรื่องการใช้วัตถุดิบในกระบวนการผลิตตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก II

⁶⁰ วรรค (เอช) ไม่ใช้กับระบบภาษีมูลค่าเพิ่มและการปรับภาษีที่ขายแดนเพื่อการนั้น สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการลดหย่อนภาษีมูลค่าเพิ่มส่วนที่เกินนั้น ให้นับวรรค (จี) มาใช้เท่านั้น

- (ไอ) การลดหย่อนหรือการขอลดค่าใช้จ่ายการนำเข้า⁵⁸ ที่มากกว่าค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากวัตถุดิบนำเข้าที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ส่งออก (โดยมีการชดเชยปกติสำหรับของเสีย) อย่างไรก็ตาม แม้ว่าในกรณีเฉพาะที่บริษัทอาจใช้วัตถุดิบภายในประเทศในปริมาณที่เท่าเทียม และมีคุณภาพและคุณสมบัติเช่นเดียวกับวัตถุดิบที่นำเข้า เพื่อเป็นการทดแทนวัตถุดิบที่นำเข้าเพื่อที่จะได้ประโยชน์จากบทบัญญัตินี้ ถ้าหากการนำเข้าและการดำเนินการส่งออกที่เกี่ยวข้องกันนั้นเกิดขึ้นภายในระยะเวลาอันควร แต่ไม่เกิน 2 ปี รายการนี้ให้ตีความตามแนวทางการใช้วัตถุดิบในกระบวนการผลิตที่กล่าวถึงในภาคผนวก II และแนวทางการกำหนดระบบการขอคืนทดแทนที่เป็นการอุดหนุนการส่งออกตามภาคผนวก III
- (เจ) การให้โดยรัฐบาล (หรือสถาบันพิเศษที่ควบคุมโดยรัฐบาล) ในการประกันสินเชื่อการส่งออกหรือโครงการประกันภัยต่าง ๆ ในการประกันภัยหรือโครงการค้ำประกันการเพิ่มขึ้นของต้นทุนผลิตภัณฑ์ส่งออก หรือโครงการความเสี่ยงอันเนื่องมาจากอัตราแลกเปลี่ยนในอัตราค่าปริเมียมซึ่งไม่เพียงพอที่จะครอบคลุมต้นทุนการดำเนินการในระยะยาวและการขาดทุนของโครงการนั้น
- (เค) การช่วยเหลือของรัฐบาล (หรือสถาบันพิเศษที่ควบคุมโดยและ/หรือกระทำภายใต้อำนาจหน้าที่ของรัฐบาล) ในด้านสินเชื่อเพื่อการส่งออก ในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าอัตราที่ตนต้องจ่ายจริงแก่เงินที่กู้มาใช้ (หรือที่ควรจะต้องจ่าย ถ้าหากจากตลาดเงินทุนระหว่างประเทศ เพื่อที่จะได้รับเงินที่มีอายุการกู้ เงื่อนไขการให้สินเชื่อ และกำหนดเงินสกุลเดียวกับที่ให้แก่การให้สินเชื่อเพื่อการส่งออก) หรือผู้ส่งออกชำระเงินทั้งหมดหรือบางส่วน

ของค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากผู้ส่งออกหรือสถาบันการเงินในการได้มาซึ่งสินเชื่อ ตราบเท่าที่ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ถูกใช้ไปเพื่อจะรักษาข้อได้เปรียบที่เป็นรูปธรรมในด้านการกำหนดเงื่อนไขของสินเชื่อเพื่อการส่งออก

อย่างไรก็ตาม แม้ว่า ถ้าสมาชิกเป็นภาคีของข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการให้สินเชื่อเพื่อการส่งออกโดยภาครัฐบาล ซึ่งอย่างน้อยมีสมาชิกแรกเริ่ม 12 ประเทศ ที่เป็นสมาชิกดั้งเดิมของความตกลงนี้ ณ วันที่ 1 มกราคม 1979 (หรือข้อตกลงที่สืบต่อซึ่งได้รับการรับรองจากสมาชิกดั้งเดิมเหล่านั้น) หรือถ้าในทางปฏิบัติสมาชิกใช้บทบัญญัติในเรื่องอัตราดอกเบี้ยในข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง การปฏิบัติในเรื่องสินเชื่อเพื่อการส่งออกซึ่งสอดคล้องกับบทบัญญัติเหล่านี้จะต้องไม่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นการอุดหนุนการส่งออกที่ห้ามใช้ตามความตกลงนี้

(แอล) ค่าใช้จ่ายอื่นใดก็ตามที่เกิดขึ้นในบัญชีของรัฐบาลเป็นการอุดหนุนการส่งออกตามความหมายของข้อ XVI ของแอกต์ 1994

ภาคผนวก II

แนวทางเรื่องการใช้วัตถุดิบในกระบวนการผลิต⁶¹

I

1. แผนการการให้ส่วนลดภาษีทางอ้อม อาจอนุญาตให้มีการยกเว้น ลดหย่อนหรือผ่อนผันเลื่อนการชำระ ซึ่งภาษีทางอ้อมสะสมในระยะแรกที่เรียกเก็บ

⁶¹ วัตถุดิบที่ใช้ในกระบวนการผลิต คือ วัตถุดิบถูกนำไปรวมทางกายภาพ พลังงาน เชื้อเพลิง และน้ำมันที่ใช้ในกระบวนการผลิตและสารกระตุ้นที่ถูกบริโภคในระหว่างการใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ส่งออก

จากวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ส่งออก (โดยมีการชดเชยปกติสำหรับของเสีย) และเช่นเดียวกัน แผนการขอคืนภาษีก็อนุญาตให้มีการลดหย่อนหรือชดเชยค่าใช้จ่ายการนำเข้าที่เรียกเก็บจากวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ส่งออก (โดยมีการชดเชยปกติสำหรับของเสีย)

2. รายการตัวอย่างการอุดหนุนการส่งออกในภาคผนวก I ของความตกลงนี้ ได้อ้างถึงข้อความที่ว่า “วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ส่งออก” ในวรรค (เอช) และ (ไอ) แผนการการให้ส่วนลดภาษีทางอ้อมตามวรรค (เอช) จะถือเป็นการอุดหนุนการส่งออกได้ ครอบคลุมที่มีผลเป็นการยกเว้นการลดหย่อนหรือผ่อนผันเลื่อนการชำระภาษีทางอ้อมสะสมระยะแรก ในจำนวนที่มากกว่าจำนวนที่เรียกเก็บจริงจากวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ส่งออก แผนการขอคืนภาษี ตามวรรค (ไอ) สามารถถือเป็นการอุดหนุนการส่งออกได้ ครอบคลุมที่เป็นการลดหย่อนหรือการขอคืนค่าใช้จ่ายการนำเข้าในจำนวนที่มากกว่าจำนวนที่เรียกเก็บจริงจากวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ส่งออกทั้ง 2 วรรค กำหนดให้การชดเชยปกติสำหรับของเสียต้องคำนึงถึงการตัดสินเกี่ยวกับการใช้วัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์ส่งออก ในกรณีที่เหมาะสมให้ใช้วรรค (ไอ) แทนได้ด้วย

II

ในการตรวจสอบว่ามีการใช้วัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์ส่งออกหรือไม่นั้น ในส่วนของการไต่สวนเพื่อเรียกเก็บอากรตอบโต้การอุดหนุนตามความตกลงนี้ ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวน ควรดำเนินการต่าง ๆ บนพื้นฐานต่อไปนี้

1. ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าแผนการการให้ส่วนลดภาษีทางอ้อม หรือโครงการขอคืนภาษีนั่นก่อให้เกิดการอุดหนุน โดยเหตุผลที่ว่าส่วนลดและการคืนภาษีทางอ้อมหรือค่าใช้จ่ายการนำเข้าวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ส่งออกดังกล่าวนั้นมากเกินไป ผู้มีอำนาจหน้าที่ไต่สวน ควรจะตัดสินก่อนว่า

รัฐบาลของสมาชิกผู้ส่งออกมีและใช้ระบบหรือวิธีดำเนินการ เพื่อที่จะรับรองหรือไม่ว่า มีวัตถุดิบใดที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ส่งออกและในจำนวนเท่าใด ในกรณีที่มีการตัดสินใจว่ามีการใช้ระบบหรือวิธีดำเนินการดังกล่าว ผู้มีอำนาจหน้าที่ควรตรวจสอบระบบหรือวิธีดำเนินการเพื่อดูว่าสมเหตุสมผลได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์และอยู่บนพื้นฐานการดำเนินธุรกิจที่เป็นที่ยอมรับเชิงพาณิชย์ในประเทศผู้ส่งออกหรือไม่ ผู้มีอำนาจหน้าที่ได้สวนอาจเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องทดสอบในทางปฏิบัติเพื่อที่จะตรวจสอบข้อมูลหรือเพื่อให้พอใจว่าระบบหรือวิธีการดังกล่าวได้ใช้อย่างได้ผล ตามวรรค 6 ของข้อ 12

2. ในกรณีที่ไม่มีระบบหรือวิธีดำเนินการดังกล่าวหรือมีแต่ไม่สมเหตุสมผลหรือมีและพิจารณาเห็นว่าสมเหตุสมผล แต่พบว่าไม่ได้นำมาใช้หรือนำมาใช้อย่างไม่มีประสิทธิภาพ จะต้องมีการสอบสวนเพิ่มเติมโดยสมาชิกผู้ส่งออกโดยยึดหลักวัตถุดิบที่เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง โดยต้องตรวจสอบในบริบทเพื่อตัดสินใจว่ามีการชำระเงินเกินเกิดขึ้นหรือไม่ ถ้าผู้มีอำนาจหน้าที่ได้สวนเห็นว่าจำเป็นก็สามารถทำการตรวจสอบเพิ่มเติมตามวรรค 1

3. ผู้มีอำนาจหน้าที่ได้สวนควรถือว่าวัตถุดิบถูกนำไปรวมทางกายภาพถ้าวัตถุดิบดังกล่าวถูกใช้ในกระบวนการผลิตและปรากฏทางกายภาพในผลิตภัณฑ์ที่ส่งออก สมาชิกสังเกตว่าวัตถุดิบไม่จำเป็นต้องปรากฏในผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้ายในรูปแบบเดียวกันกับเมื่อเข้าไปในกระบวนการผลิต

4. ในการกำหนดปริมาณของวัตถุดิบบางชนิดที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ส่งออกนั้น จะต้องคำนึงถึง“การชดเชยปกติสำหรับของเสีย” ด้วย และของเสียนี้ควรถือว่าได้ถูกนำไปใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ส่งออกด้วย คำว่า “ของเสีย” หมายถึงส่วนของวัตถุดิบชนิดหนึ่งซึ่งไม่มีประโยชน์ในกระบวนการผลิตในตัวเอง และไม่ถูกใช้ในการผลิต (ด้วยเหตุผล เช่น ความไม่มีประสิทธิภาพ) และไม่สามารถนำกลับคืนมาเพื่อใช้หรือขายโดยผู้ผลิตคนเดียว

5. ในการพิจารณาของผู้มีอำนาจหน้าที่สอบสวนว่า การขอค่าชดเชยของเสียแบบ “ปกติ” หรือไม่ ควรคำนึงถึงกระบวนการผลิต ประสิทธิภาพโดยทั่วไปในอุตสาหกรรมในประเทศผู้ส่งออก และปัจจัยทางเทคนิคอื่น ๆ ตามความเหมาะสม ผู้มีอำนาจหน้าที่ได้ส่วนควรระลึกว่าประเด็นที่สำคัญคือ ผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกผู้ส่งออกได้คำนวณปริมาณของเสียอย่างสมเหตุสมผลหรือไม่ เมื่อปริมาณของเสียนั้นถูกนำไปรวมในการขอคืนหรือขอยกเว้นภาษีหรืออากร

ภาคผนวก III

แนวทางในการกำหนดระบบการขอคืนทดแทน ว่าเป็นการอุดหนุนการส่งออก

I

ระบบการขอคืนสามารถให้มีการจ่ายคืนหรือขอคืนค่าใช้จ่ายการนำเข้าที่เรียกเก็บจากวัตถุดิบ ซึ่งใช้ในกระบวนการผลิตของผลิตภัณฑ์อื่น และในกรณีที่มีการส่งออกผลิตภัณฑ์ประเภทหลังนี้ มีวัตถุดิบภายในประเทศที่มีคุณภาพและลักษณะเช่นเดียวกับวัตถุดิบที่ทดแทนวัตถุดิบที่นำเข้าตามวรรค (ไอ) ของรายการตัวอย่างของการอุดหนุนการส่งออกในภาคผนวก I ระบบการขอคืนทดแทนนี้ สามารถถือเป็นการอุดหนุนการส่งออกครบเท่าที่ระบบนี้มีผลให้เกิดการขอคืนค่าใช้จ่ายการนำเข้าซึ่งเรียกเก็บในครั้งแรกจากวัตถุดิบที่นำเข้ามีมากเกินกว่าผู้ขอคืนมาอ้างสิทธิขอคืน

II

ในการตรวจสอบระบบการขอคืนชดเชยใด ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการได้ส่วนอากรตอบได้การอุดหนุนตามความตกลงนี้ ผู้มีอำนาจหน้าที่ได้ส่วนควรดำเนินการบนพื้นฐานต่อไปนี้

1. บรรค (ไอ) ของรายการตัวอย่าง ระบุว่าวัตถุดิบของตลาดภายในประเทศอาจทดแทนด้วยวัตถุดิบที่นำเข้ามาในการผลิตผลิตภัณฑ์เพื่อส่งออก ถ้าวัตถุดิบดังกล่าวมีปริมาณเท่ากับ และมีคุณภาพกับลักษณะเฉพาะเช่นเดียวกับวัตถุดิบที่นำเข้าที่ถูกทดแทนการมีอยู่ของระบบหรือวิธีดำเนินการพิสูจน์ทราบมีความสำคัญ เนื่องจากจะทำให้รัฐบาลของสมาชิกผู้ส่งออกให้หลักประกันและแสดงได้ว่าปริมาณของวัตถุดิบซึ่งมีการขอกินนั้น ไม่เกินกว่าปริมาณของผลิตภัณฑ์ส่งออกที่คล้ายคลึงกันในรูปแบบใดก็ตาม และไม่มีการขอกินค่าใช้จ่ายการนำเข้าเกินกว่าจำนวนที่เรียกเก็บในครั้งแรกจากวัตถุดิบที่นำเข้าดังกล่าว

2. ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าระบบการขอกินทดแทนทำให้เกิดการอุดหนุน ผู้มีอำนาจหน้าที่ได้สมควรดำเนินการตัดสินใจก่อนว่า รัฐบาลของสมาชิกผู้ส่งออกมีและใช้ระบบหรือวิธีดำเนินการพิสูจน์ทราบหรือไม่ ในกรณีที่ตัดสินว่ามีการใช้ระบบหรือวิธีการดังกล่าว ผู้มีอำนาจหน้าที่ได้สมควรทำการตรวจสอบวิธีดำเนินการพิสูจน์ทราบ เพื่อดูว่าสมเหตุสมผลหรือไม่ ได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ และอยู่บนพื้นฐานการปฏิบัติเชิงพาณิชย์ที่เป็นที่ยอมรับในประเทศผู้ส่งออกหรือไม่ ครอบคลุมเท่าที่วิธีดำเนินการนั้นได้รับการตัดสินว่าตรงกับข้อทดสอบนี้และถูกใช้อย่างมีประสิทธิภาพก็จะไม่ถือว่าการอุดหนุนเกิดขึ้น ผู้มีอำนาจหน้าที่ได้สวนอาจจะเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะทำการทดสอบตามวรรค 6 ของข้อ 12 เพื่อที่จะทำการพิสูจน์ทราบข้อมูลหรือเพื่อที่จะให้เกิดความพอใจที่ว่าวิธีดำเนินการพิสูจน์ทราบถูกใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ในกรณีที่ไม่มีวิธีดำเนินการพิสูจน์ทราบ หรือในกรณีที่ไม่มีสมเหตุสมผล หรือในกรณีที่วิธีดำเนินการดังกล่าวมีการกำหนดและพิจารณาเห็นว่าสมเหตุสมผล แต่พบว่าไม่ได้ถูกใช้อย่างแท้จริงหรือไม่ถูกใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็อาจถือได้ว่าการอุดหนุน ในกรณีดังกล่าวเหล่านั้น สมาชิกผู้ส่งออกจะต้องทำการตรวจสอบเพิ่มเติมโดยยึดหลักธุรกรรมที่เกี่ยวข้องที่เกิดขึ้นจริง เพื่อตัดสินว่าการจำเินเกิดขึ้นหรือไม่ ถ้าผู้มีอำนาจหน้าที่ได้สวนพิจารณาเห็นความจำเป็น ก็จะทำให้มีการสอบสวนเพิ่มเติมตามวรรค 2

4. การมีอยู่ของบทบัญญัติการขอคืนทดแทนที่อนุญาตให้ผู้ส่งออกเลือกการนำเข้าเที่ยวใดโดยเฉพาะซึ่งจะมีการอ้างสิทธิขอคืน ในตัวมันเองไม่ควรถูกพิจารณาว่ามีการให้การอุดหนุน
5. การขอคืนค่าใช้จ่ายการนำเข้าเกินในความหมายของวรรค (ไอ) จะถือว่าการเกิดขึ้น ในกรณีที่รัฐบาลจ่ายดอกเบี้ยแก่เงินที่จ่ายคืนภายใต้แผนการขอคืนตราบเท้าที่ดอกเบี้ยมีการจ่ายจริง หรือมีการค้างชำระต้องจ่าย

ภาคผนวก IV

การคำนวณยอดรวมการอุดหนุนคิดจากมูลค่า

(วรรค 1 (เอ) ของข้อ 6)⁶²

1. การคำนวณจำนวนการอุดหนุนตามความมุ่งประสงค์ตามวรรค 1 (เอ) ของข้อ 6 จะต้องกระทำในรูปของต้นทุนที่จะเกิดแก่รัฐบาลที่ให้การอุดหนุน
2. ยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในวรรค 3 ถึง 5 ในการตัดสินว่าอัตรารวมของการอุดหนุนมีค่ามากกว่าร้อยละ 5 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์หรือไม่นั้น จะต้องคำนวณมูลค่าของผลิตภัณฑ์โดยใช้มูลค่ายอดขายรวมของบริษัทที่เป็นผู้รับ⁶³ ในช่วง 12 เดือนล่าสุด ก่อนหน้าช่วงที่มีการให้การอุดหนุน ซึ่งมีข้อมูลการขายอยู่⁶⁴

⁶² สมาชิกควรจะทำความเข้าใจตามความจำเป็นในเรื่องที่ไม่ได้กำหนดไว้ในภาคผนวก หรือเรื่องที่ต้องการความกระจ่างเพิ่มเติม ตามความมุ่งประสงค์ของวรรค 1 (เอ) ของข้อ 6

⁶³ บริษัทที่เป็นผู้รับคือ บริษัทที่อยู่ในอาณาเขตของสมาชิกที่ให้การอุดหนุน

⁶⁴ ในกรณีที่เป็นการอุดหนุนที่เกี่ยวข้องกับภาษี มูลค่าของผลิตภัณฑ์จะคำนวณโดยใช้มูลค่ารวมของยอดขายของบริษัทผู้รับในปีงบประมาณที่ได้รับการอุดหนุนอันเกี่ยวกับภาษีนั่นที่มีการเรียกเก็บภาษี

3. ในกรณีที่การอุดหนุนผูกอยู่กับการผลิตหรือการขายผลิตภัณฑ์ชนิดหนึ่ง จะคำนวณมูลค่าของผลิตภัณฑ์นั้นโดยใช้มูลค่าขายอดขายรวมของบริษัทที่เป็นผู้รับ ในช่วง 12 เดือนล่าสุดก่อนหน้าช่วงที่มีการให้การอุดหนุน ซึ่งมีข้อมูลการขายอยู่
4. ในกรณีที่บริษัทที่เป็นผู้รับอยู่ในระหว่างการเริ่มต้นดำเนินการจะถือว่ามีความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงเกิดขึ้น ถ้าอัตราการอุดหนุนมีค่าเกินร้อยละ 15 ของเงินที่ลงทุนทั้งหมด ตามความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ ช่วงระยะเวลาการเริ่มต้นดำเนินการจะต้องไม่เกินช่วงปีแรกของการผลิต⁶⁵
5. ในกรณีที่บริษัทที่เป็นผู้รับมีที่ตั้งอยู่ในประเทศที่ประสบภาวะเงินเฟ้อ มูลค่าของผลิตภัณฑ์จะคำนวณโดยใช้ยอดขายทั้งหมดของบริษัทนั้น (หรือยอดขายผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องถ้าผูกติดกับการอุดหนุน) ของปีปฏิทินก่อนหน้า โดยปรับด้วยอัตราเงินเฟ้อที่ประสบในช่วง 12 เดือนก่อนหน้าเดือนที่มีการให้การอุดหนุน
6. ในการกำหนดอัตรารวมของการอุดหนุนในปีหนึ่งใด จะต้องนำการอุดหนุนที่ให้ภายใต้โครงการต่าง ๆ และที่ให้โดยหน่วยงานที่มีอำนาจต่าง ๆ ในอาณาเขตของสมาชิกมารวมเข้าด้วย
7. การอุดหนุนที่ให้ก่อนที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ และมีการแบ่งสรรผลประโยชน์ให้แก่การผลิตในอนาคต จะต้องนำมารวมในอัตรารวมของการอุดหนุน

⁶⁵ การเริ่มต้นดำเนินการ รวมถึงกรณีที่มีการจัดทำข้อผูกมัดทางการเงินเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้รับผลประโยชน์จากการอุดหนุนแม้ว่าจะยังไม่เริ่มการผลิตขึ้น

8. การอุดหนุนที่ไม่ถูกมาตรการตอบโต้ภายใต้บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องตามความตกลงนี้ จะไม่รวมอยู่ในการคำนวณปริมาณการอุดหนุนตามความมุ่งประสงค์ของวรรค 1 (เอ) ของข้อ 6

ภาคผนวก V

วิธีดำเนินการเพื่อจัดทำข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

1. สมาชิกทุกราย จะต้องให้ความร่วมมือในการจัดทำหลักฐานเพื่อการตรวจสอบโดยคณะผู้พิจารณาตามวิธีดำเนินการภายใต้วรรค 4 ถึง 6 ของข้อ 7 คู่กรณีและสมาชิกประเทศที่สามที่เกี่ยวข้องจะต้องแจ้งดีเอสบี โดยทันทีที่มีการใช้บทบัญญัติของวรรค 4 ของข้อ 7 ถึงข้อร้องการที่รับผิดชอบในการบริหารตามบทบัญญัติภายในอาณาเขตของตน และวิธีดำเนินการที่จะใช้ให้เป็นไปตามคำร้องขอข้อมูล
2. ในกรณีที่มีการนำเรื่องเสนอต่อ ดีเอสบี ภายใต้วรรค 4 ของข้อ 7 เมื่อได้รับคำร้องขอ ดีเอสบีจะเริ่มตามวิธีดำเนินการที่จะให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าวจากรัฐบาลของสมาชิกที่ให้การอุดหนุนนั้นเท่าที่จำเป็น ที่จะระบุว่ามีการอุดหนุนเกิดขึ้น และจำนวนของการอุดหนุน มูลค่ายอดขายของบริษัทที่ได้รับการอุดหนุนเช่นเดียวกับข้อมูลที่จำเป็นเพื่อวิเคราะห์ผลเสียที่จะเกิดจากผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการอุดหนุน⁶⁶ ในกรณีที่เหมาะสม ขั้นตอนนี้อาจรวมถึงการขึ้นคำถามต่อรัฐบาลของสมาชิกที่ให้การอุดหนุนและสมาชิกที่ขึ้นคำร้องเพื่อเก็บข้อมูลและหาความชัดเจน รวมทั้งให้ได้มาซึ่งรายละเอียดของข้อมูลที่มีอยู่จากคู่กรณีพิพาทโดยการแจ้งผ่านทางวิธีดำเนินการแจ้งที่กำหนดไว้ในภาค VII⁶⁷

⁶⁶ เฉพาะในกรณีที่จะต้องมีการแสดงการเกิดขึ้นของความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

⁶⁷ ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลโดยดีเอสบี จะต้องคำนึงความจำเป็นในการคุ้มครองข้อมูลซึ่งโดยลักษณะเป็นเรื่องลับ หรือจัดให้บนพื้นฐานของข้อมูลลับโดยสมาชิกใด ๆ ที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนนี้

3. ในกรณีที่ผลกระทบเกิดขึ้นในตลาดประเทศที่สาม คู่พิพาทฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจจะรวบรวมข้อมูลรวมถึงผ่านทาง การตั้งคำถามต่อรัฐบาลของสมาชิกประเทศที่สาม ซึ่งจำเป็นในการวิเคราะห์ผลเสียในกรณีที่ไม้อาจหาได้อย่างมีเหตุผลจากสมาชิกผู้ร้องเรียนหรือจากสมาชิกที่ให้การอุดหนุน ข้อกำหนดนี้ควรดำเนินการอย่างไม่เป็นการก่อภาระต่อสมาชิกประเทศที่สามอย่างไม่มีเหตุผล โดยเฉพาะในกรณีที่สมาชิกดังกล่าวนั้นไม่ถูกคาดหวังว่าต้องเป็นผู้ที่ทำการวิเคราะห์ตลาดหรือราคาเพื่อวัตถุประสงค์นั้นโดยเฉพาะ ข้อมูลที่จะให้คือข้อมูลที่มีอยู่แล้ว หรือข้อมูลที่สมาชิกนี้พร้อมที่จะได้มา (เช่น สถิติล่าสุดที่เก็บรวบรวมโดยหน่วยงานทางสถิติที่เกี่ยวข้อง แต่ยังไม่มีการตีพิมพ์ ข้อมูลศุลกากรเกี่ยวกับการนำเข้าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องที่แจ้งไว้ ฯลฯ)

อย่างไรก็ตาม ถ้าคู่พิพาททำการวิเคราะห์การตลาดโดยละเอียดโดยเสียค่าใช้จ่ายเอง การทำงานของบุคลากรหรือบริษัทที่ทำการวิเคราะห์ดังกล่าวจะต้องได้รับการอำนวยความสะดวกจากหน่วยงานที่มีอำนาจของสมาชิกประเทศที่สาม และบุคคลหรือบริษัทดังกล่าวนั้น จะได้รับอนุญาตให้เข้าถึงข้อมูลทั้งหมดที่โดยปกติแล้วรัฐบาลนั้นจะไม่รักษาไว้เป็นความลับ

4. ดีเอสพี จะมอบหมายให้ผู้แทนปฏิบัติหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล วัตถุประสงค์ประการเดียวของผู้แทน คือ ให้ประกันว่า มีการจัดทำข้อมูลที่เป็นในเวลาทันการเพื่ออำนวยความสะดวกให้คู่พิพาทแบบพหุภาคีที่จะมีขึ้นต่อไปเป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้แทนอาจแนะแนวทางเพื่อไปจัดหาข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดซึ่งข้อมูลที่จำเป็น รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือของคู่กรณีทั้งหลาย

5. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในวรรค 2 ถึง 4 จะต้องเสร็จสมบูรณ์ภายใน 60 วัน นับจากวันที่มีการเสนอเรื่องต่อ ดีเอสพี ตามวรรค 4 ของข้อ 7 ข้อมูลที่ได้รับในระหว่างขั้นตอนนี้จะต้องยื่นต่อคณะผู้พิจารณาซึ่งจัดตั้งโดย ดีเอสพี ตามบทบัญญัติของภาค X ข้อมูลนี้ควรรวมถึงแต่ไม่จำกัด

เฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนของการอุดหนุนที่กำลังถูกสอบสวน (และในกรณีที่เหมาะสมมูลค่าของยอดขายรวมของบริษัทที่ได้รับการอุดหนุน) ราคาผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการอุดหนุนราคาของผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้รับการอุดหนุน ราคาของผู้ขายรายอื่นในตลาดนั้น การเปลี่ยนแปลงในอุปทานของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการอุดหนุนในตลาดที่มีการสอบสวน และการเปลี่ยนแปลงในส่วนแบ่งตลาด และควรรวมถึงหลักฐานโต้แย้งเช่นเดียวกับข้อมูลเพิ่มเติมที่คณะผู้พิจารณาเห็นว่ามีความเกี่ยวข้องกับการนำไปสู่ผลสรุปของตนด้วย

6. ถ้าสมาชิกที่ให้การอุดหนุนและ/หรือสมาชิกประเทศที่สามไม่ให้ความร่วมมือในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล สมาชิกที่ร้องเรียนจะแสดงให้เห็นการเกิดความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงของคนโดยยึดหลักฐานที่ตนมีอยู่ รวมทั้งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของความไม่ร่วมมือของสมาชิกที่ให้การอุดหนุนและ/หรือสมาชิกประเทศที่สาม ในกรณีที่ไม่มีข้อมูลเนื่องจากความไม่ร่วมมือของสมาชิกที่ให้การอุดหนุนและ/หรือสมาชิกประเทศที่สาม คณะผู้พิจารณาอาจจัดทำบันทึกให้เสร็จสมบูรณ์ตามที่จำเป็นโดยอาศัยข้อมูลที่ดีที่สุดเท่าที่มีอยู่

7. ในการทำการตัดสินใจ คณะผู้พิจารณาควรหาข้อสรุปที่ได้แย้งจากการที่ไม่ได้รับความร่วมมือจากคู่กรณีใด ๆ ที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

8. ในการทำการตัดสินใจที่จะเลือกใช้ระหว่างข้อมูลที่ดีที่สุดที่มีอยู่หรือข้อสรุปที่ได้แย้ง คณะผู้พิจารณาต้องพิจารณาคำแนะนำของตัวแทนที่ดีเอสบีแต่งตั้งภายใต้วรรค 4 ในเรื่องความสมเหตุสมผลของคำร้องขอข้อมูล และความพยายามของคู่กรณีทั้งหลายที่จะปฏิบัติตามคำร้องเหล่านี้ ในลักษณะที่ให้ความร่วมมือและสมควรแก่เวลา

9. ไม่มีสิ่งใดในขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลจะจำกัดความสามารถของคณะผู้พิจารณา ที่จะหาข้อมูลเพิ่มเติมที่เห็นว่าสำคัญต่อการหาข้อยุติที่เหมาะสมในกรณีพิพาท และที่หาได้ไม่เพียงพอหรือจัดทำไม่ไต่ระหว่างขั้นตอนนั้น อย่างไร

ก็ตาม โดยปกติแล้วคณะผู้พิจารณาไม่ควรจะร้องขอข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อที่จะทำบันทึกให้เสร็จสมบูรณ์ ในกรณีที่ข้อมูลนั้นจะเป็นการสนับสนุนท่าทีของกลุ่มใด โดยเฉพาะและหากขาดข้อมูลนั้นในบันทึกเป็นผลมาจากการไม่ร่วมมืออย่างไม่มีเหตุผลโดยกลุ่มนั้นในขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล

ภาคผนวก VI

วิธีดำเนินการการไต่สวน ณ พื้นที่ตามวรรค 5 ของข้อ 12

1. ในการเริ่มต้นการไต่สวน ผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกผู้ส่งออกและบริษัทที่เป็นที่ทราบว่าจะเกี่ยวข้องควรได้รับแจ้งถึงเจตนาที่จะดำเนินการไต่สวน ณ พื้นที่
2. ถ้าในพฤติการณ์พิเศษ มีความมุ่งประสงค์ที่จะนำผู้เชี่ยวชาญที่ไม่ใช่กาครฐบาลเข้าร่วมในคณะผู้ไต่สวน บริษัทและผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกผู้ส่งออกควรจะได้รับแจ้งด้วย ผู้เชี่ยวชาญที่ไม่ใช่กาครฐบาลดังกล่าว ควรอยู่ภายใต้บังคับการถูกลงโทษ สำหรับการฝ่าฝืนข้อกำหนดในการรักษาข้อมูลความลับ
3. ก่อนที่จะมีกำหนดการเข้าตรวจ ควรจะต้องกำหนดวิธีปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานให้ได้รับความเห็นชอบอย่างชัดเจนจากบริษัทที่เกี่ยวข้องในสมาชิกผู้ส่งออก
4. ทันทีที่ได้รับคำตกลงจากบริษัทที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ผู้ไต่สวนควรจะต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของสมาชิกผู้ส่งออกได้ทราบถึงชื่อและที่อยู่ของบริษัทที่จะไปตรวจและวันที่ตกลงกัน
5. ก่อนที่จะเดินทางไปตรวจ ควรจะให้บริษัทนั้นได้ทราบล่วงหน้าอย่างเพียงพอ

6. การไปเพื่ออธิบายแบบสอบถาม ควรจะกระทำเฉพาะเมื่อมีคำร้องขอจากบริษัทผู้ส่งออกเท่านั้น การไปตรวจดังกล่าวนี้ อาจกระทำเฉพาะ หาก (เอ) ผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกผู้นำเข้าได้แจ้งแก่ผู้แทนของสมาชิكدังกล่าวและ(บี) ฝ่ายหลังไม่คัดค้านการเข้าตรวจ

7. เนื่องจากความมุ่งประสงค์หลักของการได้สวน ณ พื้นที่ ก็เพื่อการพิสูจน์ทราบข้อมูลที่ได้รับหรือเพื่อให้ได้มาซึ่งรายละเอียดเพิ่มเติม จึงควรจะทำหลังจากที่ได้รับคำตอบจากแบบสอบถามแล้ว นอกจากว่าบริษัทจะเห็นในทางตรงข้ามและรัฐบาลของสมาชิกผู้ส่งออกได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ได้สวนถึงการมาตรวจที่คาดไว้และไม่คัดค้าน นอกจากนี้ ก่อนการมาตรวจควรมีวิธีปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานในการให้คำแนะนำแก่บริษัทที่เกี่ยวข้องถึงลักษณะทั่วไปของข้อมูลที่จะทำการพิสูจน์ และของข้อมูลอื่นใดที่จำเป็นที่ต้องให้เพิ่มเติม ในขณะนี้ วิธีปฏิบัติดังกล่าวนี้ไม่ควรจะกีดกันคำขอ ณ พื้นที่ถึงการให้รายละเอียดเพิ่มเติมจากข้อมูลที่เคยได้รับแล้ว

8. การสอบถามหรือคำถามของผู้มีอำนาจหน้าที่หรือบริษัทของสมาชิกผู้ส่งออกและซึ่งเป็นส่วนสำคัญต่อความสำเร็จของการได้สวน ณ พื้นที่ ควรจะได้รับคำตอบก่อนที่ผู้ได้สวนจะเดินทางไปตรวจ เมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้

ภาคผนวก VII

สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาตามวรรค 2 (เอ) ของข้อ 27

สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของวรรค 1(เอ) ของข้อ 3 ภายใต้เงื่อนไขตามวรรค 2 (เอ) ของข้อ 27 ได้แก่

(เอ) ประเทศพัฒนาน้อยที่สุดที่กำหนดโดยสหประชาชาติ ซึ่งเป็นสมาชิกดับบลิวทีโอ

(บี) ประเทศกำลังพัฒนาแต่ละประเทศต่อไปนี้ ซึ่งเป็นสมาชิกดับบลิวทีโอ จะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติทั้งหลาย ซึ่งใช้กับ

สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ ตามวรรค 2 (บี) ของข้อ 27 เมื่อจีเอ็นพีต่อคนถึงระดับ 1,000 เหรียญสหรัฐฯ ต่อปี⁸⁸: โบลิเวีย คาเมรูน คองโก โคตดิวัวร์ สาธารณรัฐโดมินิกัน อียิปต์ กานา กัวเตมาลา กิยานา อินเดีย อินโดนีเซีย เคนยา โมร็อกโก นิกราการัว ไนจีเรีย ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ เซเนกัล ศรีลังกา และ ซิมบับเว

⁸⁸ การรวมสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาไว้ในรายการในวรรค (บี) นี้ ขีดข้อมูลล่าสุดจาก ธนาคารโลกในด้านจีเอ็นพีต่อคน

ความตกลงว่าด้วยการปกป้อง

บรรดาสมาชิก

ตระหนักถึงวัตถุประสงค์ทั้งปวงของสมาชิกที่จะปรับปรุงและเสริมสร้างระบบการค้าระหว่างประเทศบนพื้นฐานของความตกลงแกตต์ 1994

ยอมรับถึงความจำเป็นเพื่อทำให้เกิดความชัดเจน และเพื่อเสริมสร้างระเบียบวินัยของความตกลงแกตต์ 1994 และเฉพาะอย่างยิ่งระเบียบวินัยตามข้อ XIX (การดำเนินการฉุกเฉินเกี่ยวกับการนำเข้าผลิตภัณฑ์เฉพาะอย่าง) เพื่อสร้างการควบคุมอย่างพหุภาคีต่อมาตรการปกป้องและขจัดมาตรการซึ่งหลีกเลี่ยงการควบคุมเช่นนั้นขึ้นใหม่

ยอมรับถึงความสำคัญของการปรับโครงสร้างและความจำเป็นเพื่อเพิ่มพูนการแข่งขันในตลาดระหว่างประเทศมากกว่าจำกัดการแข่งขัน; และ

ยอมรับด้วยว่า เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ ได้มีการเรียกร้องให้มีความตกลงที่สมบูรณ์ ซึ่งสามารถใช้กับสมาชิกทั้งปวง และตั้งอยู่บนหลักการพื้นฐานของความตกลงแกตต์ 1994

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1 บทบัญญัติทั่วไป

ความตกลงฉบับนี้ได้วางกฎเกณฑ์สำหรับการใช้มาตรการปกป้อง ซึ่งจะเป็นที่เข้าใจว่าหมายถึงมาตรการต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในข้อ XIX ของความตกลงแกตต์ 1994

ข้อ 2 เงื่อนไข

1. สมาชิก¹อาจใช้มาตรการปกป้องกับผลิตภัณฑ์ เฉพาะกรณีที่สมาชิกนั้นได้ตัดสินใจตามบทบัญญัติที่ปรากฏในข้อต่อ ๆ ไปว่า ผลิตภัณฑ์เช่นนั้นกำลังได้รับการนำเข้ามาในดินแดนของตนในปริมาณที่เพิ่มขึ้น ทั้งในแง่ปริมาณนำเข้า หรือโดยการเปรียบเทียบกับการผลิตภายในประเทศ และภายใต้เงื่อนไข เช่นว่านั้นจะก่อให้เกิด หรือคุกคามที่จะก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศที่ผลิตผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกันหรือผลิตภัณฑ์ที่แข่งขันกันโดยตรง
2. มาตรการปกป้องจะใช้กับผลิตภัณฑ์ที่กำลังได้รับการนำเข้าโดยไม่คำนึงถึงแหล่งที่มาของผลิตภัณฑ์

ข้อ 3 การไต่สวน

1. สมาชิกอาจใช้มาตรการปกป้องเฉพาะภายหลังที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐบาลได้ทำการไต่สวนตามวิธีการที่มีอยู่ก่อนหน้านี้ และได้ทำให้ปรากฏต่อสาธารณะตามข้อ X ของความตกลงแอกต์ 1994 การไต่สวนเช่นนี้ให้รวมถึงการแจ้งสาธารณะที่สมเหตุสมผลเพื่อให้ทุกฝ่ายที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องทราบ

¹ สหภาพศุลกากรอาจใช้มาตรการปกป้องในฐานะหน่วยเดียว หรือในนามของรัฐสมาชิก เมื่อสหภาพศุลกากรใช้มาตรการปกป้องในฐานะหน่วยเดียว ข้อบังคับทั้งปวงสำหรับการกำหนดความเสียหายร้ายแรงหรือการคุกคามความเสียหายร้ายแรงภายใต้ความตกลงฉบับนี้จะต้องอยู่บนเงื่อนไขที่มีอยู่ในสหภาพศุลกากรโดยรวม กรณีที่มีการใช้มาตรการปกป้องในนามของรัฐสมาชิก ข้อบังคับทั้งปวงสำหรับการกำหนดความเสียหายร้ายแรง หรือการคุกคามความเสียหายร้ายแรงจะต้องอยู่บนเงื่อนไขที่มีอยู่ในรัฐสมาชิกนั้น และมาตรการจะถูกจำกัดเฉพาะรัฐสมาชิกนั้น ไม่มีข้อบทใดในความตกลงฉบับนี้ที่ตัดสินล่วงหน้าการตีความสัมพันธ์ระหว่างข้อ XIX และข้อ XXIV วรรค 8 ของความตกลงแอกต์ 1994

และการรับฟังความเห็นสาธารณะหรือวิธีการอื่นที่เหมาะสมซึ่งผู้นำเข้า ผู้ส่งออก และฝ่ายที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องสามารถแสดงหลักฐานและข้อคิดเห็น รวมทั้งโอกาสที่จะให้คำตอบต่อการนำเสนอของฝ่ายอื่น ๆ และโอกาสที่จะเสนอข้อคิดเห็นต่าง ๆ อาทิ การใช้มาตรการปกป้องจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะหรือไม่ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะพิมพ์โฆษณา รายงานซึ่งเสนอสิ่งที่ค้นพบและข้อสรุปพร้อมด้วยเหตุผลในทุกประเด็นที่เกี่ยวข้องทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

2. ข้อสนเทศใดซึ่งเป็นความลับโดยลักษณะเนื้อหาหรือได้รับมาบนพื้นฐานที่เป็นความลับ เมื่อได้แสดงถึงที่มาแล้ว จะได้รับการปฏิบัติในฐานะเช่นนั้นจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ข้อสนเทศเช่นนั้นจะไม่ถูกเปิดเผยหากไม่ได้รับอนุญาตจากฝ่ายที่เสนอข้อสนเทศ ฝ่ายที่ให้ข้อสนเทศที่เป็นความลับอาจได้รับการร้องขอให้จัดหาเรื่องย่อนั้นที่มีใช้ความลับ หรือหากฝ่ายที่ได้รับการร้องขอชี้ให้เห็นว่าไม่สามารถยอข้อสนเทศเช่นนั้นได้ จะต้องให้เหตุผลว่า ทำไมจึงไม่สามารถจัดหาข้อสรุปให้ได้ อย่างไรก็ตาม หากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพบว่าการขอข้อสนเทศที่เป็นความลับไม่มีเหตุผลเพียงพอ และหากฝ่ายที่เกี่ยวข้องไม่เต็มใจที่จะให้ข้อสนเทศปรากฏต่อสาธารณะหรือไม่เต็มใจที่จะอนุญาตให้มีการเปิดเผยในรูปข้อมูลทั่วไปหรือสรุปย่อ เจ้าหน้าที่อาจละเลยข้อสนเทศเช่นนั้น เว้นแต่แหล่งที่เหมาะสมสามารถแสดงให้เห็นที่พอใจต่อเจ้าหน้าที่นั้น ๆ ได้ว่าข้อสนเทศนั้นเป็นข้อสนเทศถูกต้อง

ข้อ 4

การกำหนดความเสียหายร้ายแรงหรือการคุกคามความเสียหายร้ายแรง

1. เพื่อวัตถุประสงค์ของความตกลงฉบับนี้

(เอ) “ความเสียหายร้ายแรง” ให้เป็นที่เข้าใจว่าหมายถึงความเสียหายทั้งปวงที่สำคัญต่อฐานะของอุตสาหกรรมภายในประเทศ

(บี) “การคุกคามความเสียหายร้ายแรง” เป็นที่เข้าใจว่าหมายถึงความเสียหายร้ายแรงที่ใกล้จะเกิดขึ้นอย่างชัดเจนตามบทบัญญัติในวรรค 2 การตัดสินการมีอยู่ของการคุกคามความเสียหายร้ายแรงจะต้องอยู่บนข้อเท็จจริงและมีโซนข้อกล่าวหาการคาดเดาหรือความเป็นไปได้ที่ยังอยู่ห่างไกล และ

(ซี) ในการกำหนดความเสียหายหรือการคุกคามความเสียหาย “อุตสาหกรรมภายในประเทศ” เป็นที่เข้าใจว่าหมายถึงผู้ผลิตโดยรวมสำหรับผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันหรือผลิตภัณฑ์ที่แข่งขันกันโดยตรงซึ่งดำเนินการภายในดินแดนของสมาชิก หรือผู้ผลิตซึ่งผลผลิตโดยรวมของผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันหรือผลิตภัณฑ์ที่แข่งขันกันโดยตรงประกอบเป็นสัดส่วนที่สำคัญของผลผลิตภายในประเทศทั้งหมดของผลิตภัณฑ์เหล่านั้น

2. (เอ) ในการได้ส่วนเพื่อที่จะกำหนดว่าการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นได้ก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงหรือกำลังคุกคามที่จะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศภายใต้ข้อกำหนดของความตกลงฉบับนี้ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะประเมินปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งปวงของวัตถุประสงค์และลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดปริมาณซึ่งแสดงให้เห็นถึงสถานการณ์ของอุตสาหกรรมนั้น เฉพาะอย่างยิ่ง อัตราและจำนวนที่เพิ่มขึ้นในการนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องในแง่ที่เพิ่มขึ้นอย่างแน่นอนและในแง่ที่เปรียบเทียบ ส่วนแบ่งในตลาดภายในประเทศของสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้น การเปลี่ยนแปลงระดับการขาย ผลผลิต ความสามารถในการผลิต การใช้ประโยชน์จากความสามารถในการผลิต กำไรและขาดทุน และการจ้างงาน

- (บี) การกำหนดตามอนุวรรค (เอ) จะกระทำไม่ได้ เว้นแต่การได้สวนบนพื้นฐานของพยานหลักฐานที่เป็นธรรมสามารถแสดงให้เห็นว่า มีความเกี่ยวข้องระหว่างการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นของสินค้าที่เกี่ยวข้องและความเสียหายร้ายแรงหรือการคุกคามความเสียหายร้ายแรงเกิดขึ้นเป็นครั้งคราว เมื่อปัจจัยที่มีใช้การนำเข้าที่เพิ่มขึ้นกำลังก่อความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศในขณะเดียวกัน ความเสียหายเช่นนี้ไม่ถือเป็นความเสียหายอันเนื่องมาจากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้น
- (ซี) ตามบทบัญญัติของข้อ 3 เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะพิมพ์โฆษณาบทวิเคราะห์อย่างละเอียดโดยพลันในเรื่องที่มีการโต้สวน รวมทั้งแสดงให้เห็นถึงปัจจัยเกี่ยวข้องที่ได้รับการตรวจสอบแล้ว

ข้อ 5

การใช้มาตรการปกป้อง

1. สมาชิกจะใช้มาตรการปกป้องเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายร้ายแรงและเพื่ออำนวยความสะดวกในการปรับตัว หากมีการใช้ข้อจำกัดเกี่ยวกับปริมาณ มาตรการเช่นนี้จะไม่ลดปริมาณการนำเข้าลงต่ำกว่าระดับในช่วงเวลาที่ผ่านมา ซึ่งจะเป็นเฉลี่ยการนำเข้าในปีตัวแทน 3 ปีก่อนหน้าซึ่งมีสถิติ เว้นแต่สามารถให้เหตุผลที่ชัดเจนว่าระดับอื่นที่ต่างไปเป็นระดับที่จำเป็นต่อการป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายร้ายแรง สมาชิกควรเลือกใช้มาตรการที่เหมาะสมที่สุดเพื่อบรรลุถึงวัตถุประสงค์เหล่านี้
2. (เอ) ในกรณีที่โควตาได้รับการจัดสรรในหมู่ประเทศซึ่งจัดส่งให้สมาชิกที่ใช้ข้อจำกัดอาจหาทางตกลงกับสมาชิกทั้งปวงที่มีผลประโยชน์อย่างมากในการจัดส่งผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องการจัดสรรส่วนแบ่งโควตา หากวิธีการเช่นนี้ไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างสมเหตุสมผล สมาชิกที่เกี่ยวข้องจะจัดสรรส่วน

แบ่งผลิตภัณฑ์บนพื้นฐานสัดส่วนของยอดรวมปริมาณหรือมูลค่าการนำเข้าผลิตภัณฑ์ ซึ่งสมาชิกเชื่อนว่านั้นได้จัดส่งไว้ในระหว่างช่วงเวลาตัวแทนก่อนหน้านี้ โดยคำนึงถึงปัจจัยพิเศษใด ๆ ซึ่งอาจมีผลกระทบหรืออาจจะกำลังก่อผลกระทบต่อการค้าผลิตภัณฑ์นั้น

- (บี) สมาชิกอาจไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในวรรคย่อย (เอ) โดยมีเงื่อนไขว่า ได้มีการหารือตามข้อ 12 วรรค 3 ภายใต้การดูแลช่วยเหลือของคณะกรรมการว่าด้วยการปกป้องตามที่บัญญัติไว้ในข้อ 13 วรรค 1 แล้ว และได้มีการแสดงหลักฐานที่ชัดเจนต่อคณะกรรมการว่า (1) การนำเข้าจากสมาชิกบางประเทศได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละที่ไม่ได้สัดส่วนสัมพันธ์กับยอดรวมการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาตัวแทน (2) เหตุผลของการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในวรรคย่อย (เอ) เป็นสิ่งที่ถูกต้อง และ (3) เงื่อนไขของการไม่ปฏิบัติตามเชื่อนว่านั้นเป็นธรรมกับผู้จัดส่งผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องทุกราย ระยะเวลาของมาตรการเชื่อนว่านั้นจะต้องไม่ขยายเกินกว่าช่วงเวลาระยะแรกภายใต้ข้อ 7 วรรค 1 การไม่ปฏิบัติตามที่ระบุไว้ข้างต้นจะนำไปใช้กับกรณีการคุกคามความเสียหายร้ายแรงมิได้

ข้อ 6

มาตรการปกป้องชั่วคราว

ในสถานการณ์ที่วิกฤติหากล่าช้าจะก่อความเสียหายซึ่งยากที่จะเยียวยาได้ สมาชิกอาจใช้มาตรการปกป้องชั่วคราว เมื่อได้ทำการตัดสินเบื้องต้นแล้วว่า มีหลักฐานชัดเจนว่าการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นได้ก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงหรือกำลังคุกคามที่จะก่อความเสียหายร้ายแรง ระยะเวลาการใช้มาตรการชั่วคราวจะต้องไม่เกิน 200 วัน ระหว่างการใช้มาตรการต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดที่

เกี่ยวข้องตามข้อ 2 ถึงข้อ 7 และข้อ 12 มาตรการเช่นว่านี้จะต้องดำเนินการในรูปของการเพิ่มภาษีศุลกากรที่สามารถคืนโดยพลัน หากการได้สวนในภายหลังตามข้อ 4 วรรค 2 ไม่ได้ตัดสินว่าการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นได้ก่อความเสียหายร้ายแรงหรือได้คุกคามที่จะก่อความเสียหายร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ ระยะเวลาการใช้มาตรการชั่วคราวให้นับเป็นส่วนหนึ่งของช่วงเวลาระยะแรกและเป็นส่วนหนึ่งของการขยายเวลาตามข้อ 7 วรรค 1 วรรค 2 และวรรค 3

ข้อ 7

ระยะเวลาและการทบทวนมาตรการปกป้อง

1. สมาชิกจะใช้มาตรการปกป้องเฉพาะกับช่วงเวลาเช่นว่านั้นเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายร้ายแรงและเพื่ออำนวยความสะดวกในการปรับตัว ช่วงเวลาจะต้องไม่เกิน 4 ปี เว้นแต่มีการขยายเวลาภายใต้วรรค 2
2. ช่วงเวลาที่อ้างถึงในวรรค 1 อาจขยายได้โดยมีเงื่อนไขว่า เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของสมาชิกที่นำเข้าได้ตัดสินตามวิธีการที่ระบุไว้ในข้อ 2, 3, 4 และข้อ 5 ว่ามาตรการปกป้องยังคงจำเป็นเพื่อป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายร้ายแรงและมีหลักฐานแสดงว่าอุตสาหกรรมกำลังปรับตัว และมีเงื่อนไขว่าได้มีการปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในข้อ 8 และข้อ 12 แล้ว
3. ช่วงเวลาการใช้มาตรการปกป้องทั้งหมด ซึ่งรวมถึงช่วงเวลาการใช้มาตรการชั่วคราว ช่วงเวลาใช้ระยะแรก และการขยายเวลาการใช้ จะต้องไม่เกิน 8 ปี
4. เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการปรับตัวในสถานการณ์ซึ่งช่วงเวลาการใช้มาตรการปกป้องที่ได้คาดหมายไว้ตามที่แจ้งภายใต้ข้อ 12 วรรค 1 ได้พ้น 1 ปีแล้ว สมาชิกที่ใช้มาตรการจะต้องทำมาตรการให้เสรีมากยิ่งขึ้นเป็นระยะ ๆ ในระหว่างช่วงเวลาการใช้ ถ้าระยะเวลาการใช้มาตรการเกิน 3 ปี สมาชิกที่ใช้มาตรการเช่นว่านี้จะทบทวนสถานการณ์ในเวลาไม่ช้ากว่าครั้งแรกของการใช้มาตรการ และหากเหมาะสมจะถอนหรือเพิ่มความถี่ของการทำให้เป็นเสรีก็ได้

มาตรการที่ได้รับการขยายภายใต้วรรค 2 จะไม่จำกัดมากไปกว่าที่เป็นอยู่ขณะสิ้นสุดช่วงเวลาระยะแรก และควรดำเนินการให้เป็นเสรีต่อไป

5. จะต้องไม่มีการใช้มาตรการปกป้องกับการนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่เคยได้รับการป้องกันภายใต้มาตรการปกป้องนั้นซึ่งถูกใช้หลังจากวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอ มีผลใช้บังคับ ในช่วงเวลาเท่ากับช่วงเวลาที่มีการใช้มาตรการปกป้องก่อนหน้านี้อีก โดยมีเงื่อนไขว่าช่วงเวลาการไม่ใช้มาตรการปกป้องต้องมีระยะเวลาอย่างน้อย 2 ปี

6. แม้ว่าจะมีบทบัญญัติในวรรค 5 มาตรการปกป้องที่มีระยะเวลา 180 วัน หรือน้อยกว่านี้ อาจถูกนำมาใช้กับการนำเข้าผลิตภัณฑ์อีก หาก

(เอ) เวลาได้ผ่านพ้นไปแล้วอย่างน้อยหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่เริ่มใช้มาตรการปกป้องต่อการนำเข้าผลิตภัณฑ์นั้น และ

(บี) มิได้มีการใช้มาตรการปกป้องเช่นว่าต่อผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกันมากกว่าสองครั้งในช่วงเวลา 5 ปี ก่อนหน้าวันเริ่มใช้มาตรการนั้น

ข้อ 8

ระดับการลดหย่อนภาษีและพันธกรณีอื่น ๆ

1. สมาชิกที่เสนอให้ใช้มาตรการปกป้องหรือขอขยายการใช้มาตรการปกป้องจะพยายามคงระดับการลดหย่อนภาษีที่เท่าเทียมกันอย่างมากและพันธกรณีอื่น ๆ ให้เท่าระดับที่มีอยู่เดิมภายใต้ความตกลงแอกต์ 1994 ระหว่างสมาชิคนั้นกับสมาชิกผู้ส่งออกซึ่งได้รับผลกระทบจากมาตรการดังกล่าว ตามบทบัญญัติข้อ 12 วรรค 3 และเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ สมาชิกที่เกี่ยวข้องอาจตกลงกันเกี่ยวกับวิธีการชดเชยค่าเสียหายทางการค้าที่เพียงพอกับผลเสียจากการใช้มาตรการนั้นต่อการค้าของตน

2. ในการปรึกษาหารือภายใต้ข้อ 12 วรรค 3 หากไม่อาจตกลงกันได้ภายใน 30 วัน สมาชิกผู้ส่งออกที่ได้รับผลกระทบจะมีสิทธิที่จะระงับการให้ข้อลดหย่อนภาษีที่เท่าเทียมกันอย่างมาก หรือพันธกรณีอื่น ๆ ภายใต้ความตกลงแกตต์ 1994 แก่การค้าของสมาชิกที่ใช้มาตรการปกป้อง ทั้งนี้ต้องทำภายใน 90 วันหลังจากที่มีการใช้มาตรการปกป้องดังกล่าว และหลังจากนั้น 30 วัน นับจากวันที่คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าได้รับแจ้งการระงับการให้นั้น และการระงับการให้จะต้องไม่ได้รับการไม่เห็นชอบจากคณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้า

3. สิทธิการระงับการให้ตามที่กล่าวถึงในวรรค 2 จะไม่ถูกนำมาใช้ในระหว่างสามปีแรกที่มาตรการปกป้องมีผลบังคับ โดยมีเงื่อนไขว่ามาตรการปกป้องที่ได้นำมาใช้เป็นผลจากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นที่แน่นอน และมาตรการเช่นนั้นสอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลงนี้

ข้อ 9

สมาชิกประเทศกำลังพัฒนา

1. มิให้ใช้มาตรการปกป้องกับผลิตภัณฑ์ที่มีแหล่งกำเนิดจากสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา ครอบคลุมที่ส่วนแบ่งการนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาดังกล่าวในประเทศสมาชิกผู้นำเข้าไม่เกินร้อยละสาม โดยมีเงื่อนไขว่าสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาแต่ละประเทศที่มีสัดส่วนการนำเข้าน้อยกว่าร้อยละสามนั้น เมื่อรวมกันแล้วต้องมีสัดส่วนไม่เกินร้อยละเก้าของการนำเข้าสินค้าที่เกี่ยวข้องทั้งหมด²

2. สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนามีสหุทธิที่จะขยายช่วงเวลาการใช้มาตรการปกป้องเป็นระยะเวลาจนถึง 2 ปี เกินกว่าช่วงเวลาสูงสุดที่ให้ไว้ตาม

² สมาชิกจะแจ้งการดำเนินการภายใต้ข้อ 9 วรรค 1 ให้คณะกรรมการว่าด้วยการปกป้องทราบโดยเร็ว

บัญญัติในข้อ 7 วรรค 3 แม้ว่าจะมีบทบัญญัติในข้อ 7 วรรค 5 แต่สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนามีสิทธิที่ใช้มาตรการปกป้องกับการนำเข้าผลิตภัณฑ์ซึ่งอยู่ภายใต้มาตรการปกป้องซึ่งได้ดำเนินการหลังจากวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลบังคับใช้แล้วได้อีกหลังจากช่วงเวลาที่มียุทธศาสตร์เท่ากับครึ่งหนึ่งของช่วงเวลาที่มีการใช้มาตรการเช่นว่าก่อนหน้านี้ผ่านไป โดยมีเงื่อนไขว่าช่วงเวลาการไม่ใช้มาตรการมีระยะเวลาอย่างน้อย 2 ปี

ข้อ 10

มาตรการตามข้อ XIX ที่มีอยู่ก่อนแล้ว

สมาชิกจะยกเลิกมาตรการปกป้องทั้งปวงที่ได้ดำเนินการไปตามข้อ XIX ของความตกลงแอกดต์ 1947 ซึ่งยังคงมีอยู่ในวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลบังคับภายในไม่เกิน 8 ปีนับจากวันที่ซึ่งมาตรการนั้นได้ถูกใช้เป็นครั้งแรก หรือ 5 ปีหลังจากวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลบังคับแล้ว แต่จะระยะเวลาใดมาหลังสุด

ข้อ 11

ข้อห้ามและการขจัดมาตรการบางประการ

1. (เอ) สมาชิกจะไม่ดำเนินการหรือพยายามดำเนินการใด ๆ อย่างฉุกเฉินต่อการนำเข้าผลิตภัณฑ์เฉพาะตามที่ระบุไว้ในข้อ XIX ของความตกลงแอกดต์ 1994 เว้นแต่ว่าการดำเนินการนั้นสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้และใช้ในทางที่สอดคล้องกับความตกลงนี้
- (บี) นอกจากนั้น สมาชิกจะไม่พยายามดำเนินการ ดำเนินการ หรือคงไว้ซึ่งข้อจำกัดการส่งออกโดยสมัครใจ ข้อกำหนดการตลาด ให้เป็นระเบียบ หรือมาตรการอื่นใดที่คล้ายคลึงกัน ต่อฝ่ายส่ง

ออกหรือนำเข้า^{3,4} ซึ่งรวมถึงการดำเนินการโดยสมาชิกเพียงประเทศเดียว รวมทั้งการดำเนินการภายใต้ความตกลง ข้อตกลง และความเข้าใจที่ทำขึ้นโดยสมาชิกสองประเทศหรือกว่านั้นขึ้นไป มาตรการเช่นว่าซึ่งมีผลในวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอ มีผลใช้บังคับจะต้องทำให้สอดคล้องกับความตกลงฉบับนี้หรือต้องยกเลิกอย่างค่อยเป็นค่อยไปตามวรรค 2

- (ซี) ความตกลงฉบับนี้ไม่ใช่บังคับกับมาตรการที่สมาชิกได้พยายามดำเนินการ ได้ดำเนินการไปแล้ว หรือยังคงดำเนินการต่อไป ตามบทบัญญัติความตกลงแกตต์ 1994 ที่นอกเหนือจากข้อ XIX และความตกลงการค้าพหุภาคีในภาคผนวก 1 เอ ที่นอกเหนือจากความตกลงฉบับนี้หรือตามพิธีสารและความตกลง หรือข้อตกลงที่ทำขึ้นภายในกรอบของความตกลงแกตต์ 1994

2. การยกเลิกมาตรการอย่างค่อยเป็นค่อยไปตามวรรค 1 (บี) จะต้องดำเนินการตามตารางเวลาซึ่งสมาชิกที่เกี่ยวข้องจะได้เสนอต่อคณะกรรมการว่าด้วยการปกป้อง ไม่เกิน 180 วันนับจากวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอ มีผลใช้บังคับ ตารางเวลานี้จะจัดให้มีมาตรการทั้งหมดที่ระบุไว้ในวรรค 1 ถูกยกเลิกอย่างค่อยเป็นค่อยไปจนสอดคล้องกับความตกลงฉบับนี้ภายในระยะเวลาไม่เกิน

³ โควตานำเข้าที่ใช้เป็นมาตรการป้องกันตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของความตกลงแกตต์ 1994 และความตกลงนี้ อาจจะโดยการตกลงร่วมกันบริหารโดยสมาชิกผู้ส่งออก

⁴ ตัวอย่างมาตรการที่คล้ายคลึงกันรวมถึงความพหุติด้านการส่งออก ระบบที่เกี่ยวกับการติดตามราคานำเข้าหรือราคาส่งออก การเฝ้าติดตามการส่งออกหรือการนำเข้า การบังคับรวมกลุ่มนำเข้า และการให้ส่งออกโดยดุลพินิจหรือแผนการออกใบอนุญาตนำเข้า มาตรการใดเหล่านี้ก็ตามที่เป็นการคุ้มครองตลาด

สี่ปีนับจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงก์มีผลใช้บังคับ ภายใต้เงื่อนไขว่ามาตรการที่ระบุต้องไม่มากกว่าหนึ่งมาตรการต่อสมาชิกที่นำเข้า⁵ ระยะของมาตรการนี้อาจขยายออกไปเกินวันที่ 31 ธันวาคม 1999 ข้อยกเว้นเช่นนี้ต้องตกลงร่วมกันระหว่างสมาชิกที่เกี่ยวข้องโดยตรงและต้องแจ้งให้คณะกรรมการว่าด้วยการปกป้องทราบเพื่อทบทวนและยอมรับภายใน 90 วันนับแต่วันที่ความตกลงฉบับลิวทิงก์มีผลใช้บังคับ ภาคผนวกของความตกลงฉบับนี้ได้ระบุมาตรการซึ่งได้ตกลงกันภายใต้ข้อยกเว้นนี้แล้ว

3. สมาชิกจะไม่ส่งเสริมหรือสนับสนุนให้วิสาหกิจของรัฐและเอกชนใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการที่มีได้กำหนดโดยรัฐบาล อันมีผลเท่ากับมาตรการที่ระบุไว้ในวรรค 1

ข้อ 12

การแจ้งและการปรึกษาหารือ

1. สมาชิกจะแจ้งให้คณะกรรมการว่าด้วยการปกป้องทราบทันที เมื่อ
 - (เอ) เริ่มกระบวนการไต่สวนเกี่ยวกับความเสียหายร้ายแรงหรือการคุกคามความเสียหายร้ายแรงพร้อมด้วยเหตุผล
 - (บี) ทำการประมวลการค้นพบความเสียหายร้ายแรงหรือการคุกคามความเสียหายร้ายแรงซึ่งมีสาเหตุมาจากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้น และ
 - (ซี) ทำการตัดสินใจที่จะใช้หรือขยายมาตรการปกป้อง

⁵ ข้อยกเว้นประการเดียวที่ประชาคมยุโรปมีสิทธิ ได้ถูกระบุไว้ในภาคผนวกของความตกลงฉบับนี้

2. การแจ้งตามวรรค 1 (บี) และ 1 (ซี) สมาชิกซึ่งเสนอให้ใช้หรือขยายมาตรการปกป้องจะให้ข้อสนเทศที่เกี่ยวข้องทั้งหมดแก่คณะกรรมการว่าด้วยการปกป้อง ซึ่งจะรวมถึงพยานหลักฐานความเสียหายร้ายแรงหรือการคุกคามที่ก่อความเสียหายร้ายแรงซึ่งมีสาเหตุมาจากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้น รายละเอียดที่แน่นอนของสินค้าที่เกี่ยวข้อง และมาตรการที่เสนอจะใช้ วันที่เสนอจะเริ่มใช้ ระยะเวลาที่คาดไว้และตารางเวลาสำหรับการทำให้เป็นเสรีมากยิ่งขึ้น กรณีที่มีการขยายมาตรการ จะต้องมีหลักฐานว่าอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกำลังปรับตัว คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าหรือคณะกรรมการว่าด้วยการปกป้องอาจขอข้อสนเทศเช่นว่านี้เพิ่มเติมจากสมาชิกที่เสนอจะใช้หรือขยายมาตรการ เนื่องจากอาจพิจารณาเห็นความจำเป็น

3. สมาชิกที่เสนอจะใช้หรือขยายมาตรการปกป้องจะให้โอกาสที่เพียงพอเพื่อการปรึกษาหารือกันก่อนแก่สมาชิกที่มีผลประโยชน์อย่างมากในฐานะผู้ส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้อง โดยมีวัตถุประสงค์ อาทิเช่น เพื่อทบทวนข้อสนเทศที่ได้ให้ไว้ภายใต้วรรค 2 เพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการ และเพื่อให้บรรลุความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเพื่อบรรลุดุลประสงค์ที่ระบุไว้ในข้อ 8 วรรค 1

4. สมาชิกจะแจ้งให้คณะกรรมการว่าด้วยการปกป้องทราบก่อนที่จะดำเนินมาตรการปกป้องชั่วคราวตามที่ระบุไว้ในข้อ 6 การปรึกษาหารือต้องเริ่มต้นที่หลังจากที่มีการใช้มาตรการนั้น

5. สมาชิกที่เกี่ยวข้องจะต้องแจ้งผลการปรึกษาหารือตามข้อนี้ รวมทั้งผลการทบทวนครั้งระยะเวลาที่กำหนดตามข้อ 7 วรรค 4 รูปแบบการชดใช้ค่าเสียหายตามข้อ 8 วรรค 1 และการระงับการให้สิทธิลดหย่อนเป็นการชั่วคราวที่ได้เสนอและพันธกรณีอื่น ๆ ตามข้อ 8 วรรค 2 ให้คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าทราบทันที

6. สมาชิกจะแจ้งให้คณะกรรมการว่าด้วยการปกป้องทราบโดยพลันถึงกฎหมาย ข้อบังคับ และวิธีการบริหารงานเกี่ยวกับมาตรการปกป้องรวมทั้งการแก้ไขที่มีขึ้น

7. สมาชิกที่ยังคงใช้มาตรการตามที่ระบุไว้ในข้อ 10 และข้อ 11 วรรค 1 ซึ่งมีอยู่ในวันที่ความตกลงฉบับลิวตีโอมีผลใช้บังคับ จะแจ้งมาตรการเช่นนั้นให้คณะกรรมการว่าด้วยการปกป้องทราบไม่เกิน 60 วันนับแต่วันที่ความตกลงฉบับลิวตีโอมีผลใช้บังคับ
8. สมาชิกอาจแจ้งให้คณะกรรมการว่าด้วยการปกป้องทราบถึงกฎหมาย ข้อบังคับ วิธีการบริหารงาน และมาตรการหรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความตกลงฉบับนี้ที่สมาชิกอื่นยังไม่ได้แจ้ง ซึ่งความตกลงฉบับนี้กำหนดให้แจ้งให้ทราบ
9. สมาชิกอาจแจ้งให้คณะกรรมการว่าด้วยการปกป้องทราบถึงมาตรการที่มีได้กำหนดโดยรัฐบาลตามข้อ 11 วรรค 3
10. การแจ้งทั้งปวงให้คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าทราบตามความตกลงฉบับนี้ โดยปกติจะดำเนินการผ่านคณะกรรมการว่าด้วยการปกป้อง
11. บทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งตามความตกลงฉบับนี้มีได้กำหนดให้สมาชิกต้องเปิดเผยข้อสนเทศที่เป็นความลับ ซึ่งการเปิดเผยข้อสนเทศที่เป็นความลับจะเป็นอุปสรรคต่อการบังคับใช้กฎหมาย หรือมีจะนั้นก็ขัดแย้งกับผลประโยชน์ของสาธารณะ หรือจะก่อความเสียหายต่อผลประโยชน์ทางการค้าอันชอบธรรมของวิสาหกิจเฉพาะอย่างทั้งในภาคสาธารณะหรือเอกชน

ข้อ 13

การเฝ้าติดตาม

1. คณะกรรมการว่าด้วยการปกป้องได้รับการจัดตั้งขึ้นภายใต้อำนาจของคณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้า โดยจะเปิดให้สมาชิกที่แสดงออกถึงความปรารถนาที่จะทำประโยชน์ในคณะกรรมการเข้าร่วม คณะกรรมการจะมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (เอ) ติดตาม และรายงานประจำปีให้คณะกรรมการสำหรับการค้าสินค้าทราบเกี่ยวกับการปฏิบัติตามความตกลงฉบับนี้เป็นการทั่วไป และทำข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น
- (บี) ค้นหาคนที่ได้รับการร้องขอจากสมาชิกที่ได้รับผลกระทบเพื่อให้ทราบว่าข้อกำหนดเกี่ยวกับวิธีการตามความตกลงฉบับนี้ได้รับการปฏิบัติตามในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการปกป้องหรือไม่ และรายงานสิ่งที่ค้นพบให้คณะกรรมการสำหรับการค้าสินค้าทราบ
- (ซี) ช่วยเหลือสมาชิกในการปรึกษาหารือภายใต้บทบัญญัติของความตกลงฉบับนี้เมื่อสมาชิกร้องขอ
- (ดี) ตรวจสอบมาตรการภายใต้ข้อ 10 และข้อ 11 วรรค 1 ติดตามการยกเลิกมาตรการเช่นนั้นและรายงานให้คณะกรรมการสำหรับการค้าสินค้าทราบตามความเหมาะสม
- (อี) ทบทวนตามคำขอของสมาชิกที่ใช้มาตรการปกป้องว่าข้อเสนอที่จะระงับการให้สิทธิลดหย่อนภาษีหรือพันธกรณีอื่น ๆ เป็น “ความเท่าเทียมกันอย่างมากระหว่าง” หรือไม่ และรายงานให้คณะกรรมการสำหรับการค้าสินค้าทราบตามความเหมาะสม
- (เอฟ) รับการแจ้งและทบทวนการแจ้งตามที่บัญญัติในความตกลงฉบับนี้ และรายงานให้คณะกรรมการสำหรับการค้าสินค้าทราบตามความเหมาะสม และ
- (จี) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดที่เกี่ยวข้องกับความตกลงฉบับนี้ที่คณะกรรมการสำหรับการค้าสินค้าอาจกำหนดขึ้น

2. เพื่อช่วยเหลือคณะกรรมการในการปฏิบัติหน้าที่เฝ้าติดตาม เลขานุการจะจัดเตรียมรายงานข้อเท็จจริงประจำปีเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามความตกลงฉบับนี้บนพื้นฐานการแจ้งให้ทราบและข้อสนเทศที่เชื่อถือได้อื่น ๆ ที่อาจหาได้

ข้อ 14

การระงับข้อพิพาท

การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นภายใต้ความตกลงฉบับนี้ จะใช้บทบัญญัติของความตกลงแกดต์ 1994 ข้อ XXII และข้อ XXIII ดังที่ได้ระบุรายละเอียดไว้และที่ได้ใช้โดยความเข้าใจเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาท

ภาคผนวก

ข้อยกเว้นตามวรรค 2 ข้อ 11

สมาชิกที่เกี่ยวข้อง	สินค้า	การบอกเลิก
อีซี/ญี่ปุ่น	รถยนต์โดยสาร ยานพาหนะ ที่ไม่ใช้วิ่งบนถนนหลวง ยานพาหนะ เชิงพาณิชย์ขนาดเบา รถบรรทุก ขนาดเบา (ขนาดไม่เกิน 5 ตัน) และยานพาหนะที่เหมือนกันในรูป ที่ถอดประกอบได้ทั้งหมด (ชุดซีเคดี)	31 ธันวาคม 1999

ภาคผนวก 1 ปี

ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ

บรรดาสมาชิก

ยอมรับ ความสำคัญของการค้าบริการที่เพิ่มขึ้นที่มีต่อความเจริญก้าวหน้าและการพัฒนาของเศรษฐกิจโลก

ประสงค์ ที่จะให้กำหนดกรอบพหุภาคีของหลักการและกฎระเบียบสำหรับการค้าบริการเพื่อขยายการค้าดังกล่าว ภายใต้เงื่อนไขของความโปร่งใสและการเปิดเสรีแบบก้าวหน้าเป็นลำดับ และเพื่อเป็นวิถีทางในการส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของกลุ่มค้าทั้งปวงและการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนา

ปรารถนา การบรรลุถึงระดับการเปิดเสรีการค้าบริการที่สูงขึ้นแบบก้าวหน้าเป็นลำดับโดยเร็ว โดยการเจรจาพหุภาคีรอบต่อไป โดยมุ่งถึงการส่งเสริมผลประโยชน์ของผู้เข้าร่วมเจรจาทั้งปวงบนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกันและ เพื่อประกันความสมดุลทั้งหมดของสิทธิและพันธกรณี ในขณะที่ให้ความยึดมั่นต่อวัตถุประสงค์ของนโยบายแห่งชาติที่มีอยู่

ยอมรับ สิทธิของสมาชิกที่จะออกกฎระเบียบ และนำข้อบังคับใหม่ ๆ มาใช้กับการให้บริการภายในอาณาเขตของตน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของนโยบายแห่งชาติและความจำเป็นพิเศษของประเทศกำลังพัฒนาที่จะใช้สิทธินี้เมื่อคำนึงถึงระดับการกำหนดข้อบังคับเรื่องการบริการที่มีอยู่ ซึ่งแตกต่างกันในประเทศต่าง ๆ

ปรารถนา ที่จะอำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมที่เพิ่มขึ้นของประเทศกำลังพัฒนาในการค้าบริการและขยายการส่งออกการบริการของตน

โดยรวมถึงการทำให้ความสามารถในการบริการภายในประเทศของตน
ประสิทธิภาพ และความสามารถในการแข่งขันของตนแข็งแกร่งขึ้น เป็นอาทิ

ให้การพิจารณาเป็นพิเศษ สำหรับอุปสรรคที่รุนแรงของประเทศที่
พัฒนาน้อยที่สุดเมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่พิเศษ และความ
จำเป็นทางการคลังการค้า และการพัฒนาของประเทศเหล่านั้น

ณ ที่นี้ ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

ภาค I

ขอบเขตและคำนิยาม

ข้อ I

ขอบเขตและคำนิยาม

1. ความตกลงนี้มีผลใช้กับมาตรการของสมาชิกที่มีผลต่อการค้าบริการ
2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ การค้าบริการหมายถึงการ
ให้บริการ
 - (เอ) จากอาณาเขตของสมาชิกหนึ่งเข้าสู่อาณาเขตของสมาชิกอื่นใด
 - (บี) ในอาณาเขตของสมาชิกหนึ่งแก่ผู้รับบริการของสมาชิกอื่นใด
 - (ซี) โดยผู้ให้บริการของสมาชิกหนึ่งผ่านการจัดตั้งทางพาณิชย์ใน
อาณาเขตของสมาชิกอื่นใด
 - (ดี) โดยผู้ให้บริการของสมาชิกหนึ่งผ่านบุคคลธรรมดาของสมาชิก
ในอาณาเขตของสมาชิกอื่นใด

3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้

(เอ) “มาตรการโดยสมาชิก” หมายถึง มาตรการที่ใช้โดย

- (1) รัฐบาล หรือหน่วยงานที่มีอำนาจของส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่น และ
- (2) องค์กรที่มีใช้ของรัฐบาลซึ่งใช้อำนาจที่ได้รับมอบจากรัฐบาล หรือหน่วยงานที่มีอำนาจของส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่น

ในการปฏิบัติตามพันธกรณีและข้อผูกพันของตนภายใต้ความตกลงนี้ สมาชิกแต่ละรายจะดำเนินมาตรการที่สมเหตุสมผลเท่าที่ตนอาจจะมียู่ เพื่อประกันว่า รัฐบาลและหน่วยงานที่มีอำนาจส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น และองค์กรที่มีใช้ของรัฐบาลจะดำเนินการตามพันธกรณีและข้อผูกพันภายในอาณาเขตของตน

- (บี) “บริการ” รวมถึง บริการใดในสาขาใด นอกจากบริการที่ให้ตามอำนาจหน้าที่ของรัฐบาล
- (ซี) “บริการที่ให้ตามอำนาจหน้าที่ของรัฐบาล” หมายถึง บริการใด ๆ ซึ่งไม่ได้ให้บนพื้นฐานทางการพาณิชย์ หรือในการแข่งขันกับผู้ให้บริการรายหนึ่งหรือมากกว่านั้น

ภาค II

พันธกรณีและกฎระเบียบทั่วไป

ข้อ II

การปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้อ่อนุเคราะห์ยิ่ง

1. ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการใดที่ครอบคลุมในความตกลงนี้ สมาชิกแต่ละรายจะให้การปฏิบัติแก่การบริการและผู้ให้บริการของสมาชิกอื่นใดที่เป็นการอ่อนุเคราะห์ที่ไม่ด้อยไปกว่าที่ตนให้การปฏิบัติแก่การบริการและผู้ให้บริการที่คล้ายคลึงกันของประเทศอื่นใดในทันทีและโดยไม่มีเงื่อนไข
2. สมาชิกอาจคงไว้ซึ่งมาตรการซึ่งไม่สอดคล้องกับวรรค 1 ได้ หากได้มีการระบุมมาตรการเช่นนั้นไว้ในภาคผนวกว่าด้วยข้อยกเว้นตามข้อ II และเป็นไปตามเงื่อนไขของภาคผนวกนั้น
3. บทบัญญัติของความตกลงนี้จะไม่ถูกตีความไปในทางที่จะห้ามสมาชิกใดจากการให้ประโยชน์แก่ประเทศเพื่อนบ้าน เพื่ออำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนซึ่งจำกัดอยู่ภายในเขตแดนที่ติดกันสำหรับการบริการซึ่งผลิตและบริโภคในท้องถิ่น

ข้อ III

ความโปร่งใส

1. ยกเว้นในกรณีฉุกเฉิน สมาชิกแต่ละรายจะจัดพิมพ์โฆษณามาตรการที่เกี่ยวข้องทั้งปวงซึ่งใช้บังคับเป็นการทั่วไป ซึ่งเกี่ยวกับ หรือมีผลต่อการดำเนินการตามความตกลงนี้โดยเร็วและอย่างช้าที่สุดก่อนที่มาตรการนั้นจะมีผลใช้บังคับ ความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับ หรือมีผลต่อการค้าบริการซึ่งสมาชิกร่วมลงนามด้วย จะต้องจัดพิมพ์โฆษณาด้วยเช่นกัน

2. ในกรณีที่การพิมพ์โฆษณาที่กล่าวถึงในวรรค 1 ไม่สามารถปฏิบัติได้ ข้อมูลดังกล่าวจะต้องมีไว้ให้เป็นการทั่วไปแทน

3. สมาชิกแต่ละรายจะแจ้งให้คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการทราบโดยเร็ว และอย่างน้อยปีละครั้ง ถึงการนำออกใช้หรือการเปลี่ยนแปลงใดจากปัจจุบันซึ่งกฎหมาย ข้อบังคับ หรือแนวทางพิจารณาทางการบริหาร ซึ่งจะมีผลเป็นอย่างมากต่อการค้าบริการ ซึ่งเป็นข้อผูกพันเฉพาะตามความตกลงนี้

4. สมาชิกแต่ละรายจะตอบสนองเกี่ยวกับข้อมูลเฉพาะในเรื่องมาตรการใด ๆ ของตน ซึ่งใช้บังคับเป็นการทั่วไป หรือตามความตกลงระหว่างประเทศในความหมายของวรรค 1 ซึ่งสมาชิกอื่นใดร้องขอโดยเร็ว สมาชิกแต่ละรายจะจัดตั้งจุดตอบข้อซักถามหนึ่งแห่ง หรือมากกว่านั้น เพื่อให้ข้อมูลเฉพาะแก่สมาชิกอื่นตามที่ร้องขอเกี่ยวกับเรื่องเช่นว่านั้นและเรื่องทั้งหมดที่อยู่ภายใต้บังคับของข้อกำหนดให้แจ้งในวรรค 3 จุดตอบข้อซักถามดังกล่าวจะตั้งขึ้นภายใน 2 ปี จากวันที่ ความตกลงจัดตั้งดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ (ในความตกลงนี้เรียกว่า “ความตกลงดับบลิวทีโอ”) ประเทศกำลังพัฒนาแต่ละรายอาจจะได้รับความยืดหยุ่นที่เหมาะสม ตามแต่จะเห็นชอบร่วมกัน เกี่ยวกับระยะเวลาที่จะจัดตั้งจุดตอบข้อซักถามดังกล่าว จุดตอบข้อซักถามนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นสถานที่รวบรวมกฎหมายและข้อบังคับ

5. สมาชิกใดอาจแจ้งคณะมนตรีสำหรับการค้าบริการเกี่ยวกับมาตรการใดที่สมาชิกอื่นถือปฏิบัติ ซึ่งพิจารณาแล้วเห็นว่า มีผลต่อการดำเนินการของความตกลงนี้

ข้อ III ทวิ การเปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับ

ไม่มีบทบัญญัติใดในความตกลงนี้ที่จะกำหนดให้สมาชิกใดจัดหาข้อมูลที่เป็นความลับ ซึ่งการเปิดเผยจะขัดขวางการบังคับการตามกฎหมาย หรือมิฉะนั้น จะขัดต่อประโยชน์สาธารณะ หรือซึ่งจะทำให้เสื่อมเสียประโยชน์ในทางพาณิชย์ที่สอดคล้องกฎหมายของวิสาหกิจใดโดยเฉพาะ ไม่ว่าจะเป็นวิสาหกิจมหาชน หรือวิสาหกิจเอกชน

ข้อ IV การมีส่วนร่วมที่เพิ่มขึ้นของประเทศกำลังพัฒนา

1. การมีส่วนร่วมที่เพิ่มขึ้นของสมาชิกซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนาในการค้าของโลก จะได้รับการส่งเสริมจากข้อผูกพันเฉพาะที่ได้เจรจาโดยสมาชิกต่าง ๆ ตามภาค III และ IV ของความตกลงนี้ เกี่ยวกับ

- (เอ) การกระชับความสามารถของการบริการภายในประเทศของตน และประสิทธิภาพและความสามารถในการแข่งขัน อาทิเช่น โดยการเข้าถึงเทคโนโลยีบนพื้นฐานของการพาณิชย์
- (บี) การปรับปรุงการเข้าถึงช่องทางการเผยแพร่ และเครือข่ายข้อมูลข่าวสาร และ
- (ซี) การเปิดตลาดเสรีในสาขาและรูปแบบของการให้บริการที่มีผลประโยชน์ในการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนา

2. สมาชิกซึ่งเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว และสมาชิกอื่นเท่าที่จะเป็นไปได้ จะจัดตั้งจุดติดต่อภายใน 2 ปี จากวันที่ความตกลงฉบับลิวตีโอมิผลใช้บังคับ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ให้บริการของสมาชิกซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนาในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตลาดของตน เกี่ยวกับ

- (เอ) ประเด็นทางด้านเทคนิค และการพาณิชย์ของการให้บริการ
- (บี) การลงทะเบียน การยอมรับ และการได้รับคุณสมบัติทางวิชาชีพ และ
- (ซี) เทคโนโลยีด้านการบริการที่มีอยู่

3. ประเทศซึ่งพัฒนาน้อยที่สุดจะได้รับลำดับความสำคัญเป็นพิเศษในการดำเนินการตามวรรค 1 และ 2 ประเทศซึ่งพัฒนาน้อยที่สุดจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษในกรณีที่เกิดปัญหาอย่างรุนแรงในการยอมรับข้อผูกพันเฉพาะที่ได้เจรจา โดยคำนึงถึงสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่พิเศษและความจำเป็นทางการคลัง การค้า และการพัฒนาของตน

ข้อ V

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

1. ความตกลงนี้จะไม่ห้ามสมาชิกใดจากการเป็นคู่ภาคี หรือเข้าร่วมในความตกลงเปิดเสรีการค้าบริการระหว่างภาคีของความตกลงดังกล่าว หากความตกลงดังกล่าว

- (เอ) ครอบคลุมสาขาต่าง ๆ มากพอ¹ และ
- (บี) กำหนดไม่ให้มีหรือยกเลิกการเลือกปฏิบัติทั้งหมดอย่างเห็นชัด ตามนัยของข้อ XVII ระหว่างภาคี ในสาขาซึ่งครอบคลุมตามอนุวรรค (เอ) โดย

¹ เงื่อนไขนี้ หมายความว่าถึงจำนวนของสาขา ปริมาณการค้าที่ได้รับผลกระทบ และรูปแบบการบริการ เพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขนี้ ความตกลงไม่ควรกำหนดไว้ล่วงหน้าในการยกเว้นรูปแบบใด ๆ ของการให้บริการ

(1) การยกเลิกมาตรการเลือกปฏิบัติที่มีอยู่ และ/หรือ

(2) การห้ามใช้มาตรการเลือกปฏิบัติใหม่หรือมาตรการที่เลือกปฏิบัติมากขึ้น ไม่ว่าในขณะที่ความตกลงนั้นมีผลใช้บังคับ หรือบนพื้นฐานของกำหนดเวลาที่สมควร ยกเว้น มาตรการที่ได้รับอนุญาต ภายใต้ ข้อ XI XII XIV และ XIV ทวิ

2. ในการประเมินว่ามีการปฏิบัติตามเงื่อนไขภายใต้วรรค 1 (บี) หรือไม่ อาจจะต้องพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของความตกลงที่มีต่อขั้นตอนการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่ขยายมากขึ้นหรือการเปิดเสรีทางการค้าระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

3. (เอ) ในกรณีที่ประเทศกำลังพัฒนาเป็นภาคีความตกลงประเภทที่อ้างถึงในวรรค 1 จะต้องกำหนดให้มีความยืดหยุ่นเกี่ยวกับเงื่อนไขที่ระบุไว้ในวรรค 1 โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอนุวรรค (บี) ตามระดับการพัฒนาของประเทศที่เกี่ยวข้อง ทั้งโดยรวมทุกสาขาและในแต่ละสาขา และสาขาย่อย

(บี) โดยไม่คำนึงถึงวรรค 6 ในกรณีของความตกลงประเภทที่อ้างถึงในวรรค 1 ที่เกี่ยวข้องกับประเทศกำลังพัฒนาเท่านั้น ที่อาจมีการให้การปฏิบัติ ซึ่งเป็นการอนุเคราะห์ยิ่งกว่านิติบุคคลซึ่งบุคคลธรรมดาของภาคีของความตกลงนั้นเป็นเจ้าของหรือควบคุม

4. ความตกลงใดที่อ้างถึงในวรรค 1 จะได้รับการกำหนดรูปแบบเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้าระหว่างภาคีของความตกลง และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกที่อยู่นอกความตกลง จะไม่เพิ่มระดับของอุปสรรคต่อการค้าบริการ โดยรวมภายในแต่ละสาขา หรือสาขาย่อย เมื่อเปรียบเทียบกับระดับที่ใช้อยู่ก่อนหน้าที่จะมีความตกลงนั้น

5. หากในการทำ การขยาย หรือการแก้ไขที่สำคัญของความตกลงใด ภายใต้วรรค 1 สมาชิกตั้งใจที่จะถอนหรือแก้ไขข้อผูกพันเฉพาะ โดยไม่สอดคล้องกับข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ระบุไว้ในตารางของตน สมาชิกนั้นจะต้องให้คำแจ้งการแก้ไข หรือการถอนเช่นนั้นเป็นการล่วงหน้าอย่างน้อย 90 วัน และวิธีดำเนินการที่ระบุไว้ในวรรค 2 3 และ 4 ของข้อ XXI จะใช้บังคับ

6. ผู้ให้บริการของสมาชิกอื่นใด ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่ก่อตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายของภาคีของความตกลงที่อ้างถึงในวรรค 1 จะมีสิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติที่ให้อำนาจความตกลงนั้น หากผู้ให้บริการนั้นเข้าร่วมในการดำเนินการทางธุรกิจที่สำคัญในอาณาเขตของภาคีของความตกลงนั้น

7. (เอ) สมาชิกซึ่งเป็นภาคีของความตกลงใดที่อ้างถึงในวรรค 1 จะแจ้งให้คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการทราบโดยเร็วถึงความตกลงใดนั้น และการขยายขอบเขต หรือการแก้ไขใด ๆ ที่สำคัญต่อความตกลงนั้น สมาชิกนั้นจะต้องให้ข้อมูลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องแก่คณะมนตรีตามที่อาจถูกร้องขอจากคณะมนตรีด้วย คณะมนตรีอาจจัดตั้งคณะทำงานขึ้นเพื่อตรวจสอบความตกลงนั้น หรือการขยายขอบเขต หรือการแก้ไขความตกลงนั้น และเพื่อรายงานต่อคณะมนตรีเกี่ยวกับความสอดคล้องกับข้อนี้

(บี) สมาชิกซึ่งเป็นภาคีความตกลงใดที่อ้างถึงในวรรค 1 ซึ่งได้มีการปฏิบัติตามบนพื้นฐานของกรอบเวลาจะรายงานเป็นระยะต่อคณะมนตรีสำหรับการค้าบริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนั้น

คณะมนตรีอาจจัดตั้งคณะทำงานเพื่อตรวจสอบรายงานนั้น ถ้าพิจารณาว่าคณะทำงานนั้นมีความจำเป็น

- (ซี) บนพื้นฐานของรายงานของคณะทำงานที่อ้างถึงในวรรค (เอ) และ
 (บี) คณะมนตรีอาจทำข้อเสนอแนะให้แก่ภาคี ตามที่เห็น
 เหมาะสม

8. สมาชิกซึ่งเป็นภาคีความตกลงใดที่อ้างถึงในวรรค 1 ไม่อาจเรียกค่า
 เสียหายสำหรับผลประโยชน์ทางการค้า ซึ่งสมาชิกอื่นใดอาจได้รับจากความ
 ตกลงนั้น

ข้อ V ทวิ

ความตกลงการรวมตัวของตลาดแรงงาน

ความตกลงนี้จะไม่ห้ามสมาชิกใดจากการเป็นภาคีความตกลงจัดตั้ง
 การรวมตัวเต็มรูปแบบ² ของตลาดแรงงานระหว่างภาคีของความตกลงดังกล่าว
 หากว่าความตกลงเช่นนั้น

- (เอ) ยกเว้นพลเมืองของภาคีความตกลงจากข้อกำหนดเกี่ยวกับการ
 มีถิ่นที่อยู่ และใบอนุญาตทำงาน
- (บี) ได้มีการแจ้งต่อคณะมนตรีสำหรับการค้าบริการ

ข้อ VI

ข้อบังคับภายในประเทศ

1. ในสาขาซึ่งมีการรับข้อผูกพันเฉพาะ สมาชิกแต่ละรายจะประกันว่า
 จะบริหารมาตรการทั้งปวงที่ใช้โดยทั่วไปซึ่งมีผลต่อการค้าบริการ ในลักษณะที่มี
 เหตุผล เป็นไปอย่างมีหลักเกณฑ์และไม่ลำเอียง

² โดยทั่วไป การรวมกลุ่มดังกล่าวกำหนดให้พลเมืองของภาคีที่เกี่ยวข้องมีสิทธิในการเข้า
 ตลาดแรงงานของภาคีได้อย่างเสรี และรวมถึงมาตรการที่เกี่ยวกับเงื่อนไขในการจ่ายค่าจ้าง เงื่อนไขอื่น ๆ
 ของการทำงานและสวัสดิการสังคม

2. (เอ) สมาชิกแต่ละรายจะคงไว้ หรือจัดตั้งระบบศาล อนุญาโตตุลาการ หรือศาลพิเศษในทางปกครองขึ้นโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะปฏิบัติได้ หรือเมื่อได้รับคำร้องขอจากผู้ให้บริการที่ได้รับผลกระทบ จะจัดให้มีกระบวนการเพื่อการตรวจสอบโดยเร็ว และในกรณีที่มีเหตุผลให้มีการแก้ไขที่เหมาะสมเมื่อคำสั่งทางปกครองมีผลต่อการค้าบริการ ในกรณีที่กระบวนการเช่นนั้นไม่เป็นอิสระจากหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ออกคำสั่งทางปกครองดังกล่าว สมาชิกจะประกันว่า โดยข้อเท็จจริงแล้ว กระบวนการดังกล่าวเป็นการตรวจสอบอย่างมีหลักเกณฑ์และไม่ลำเอียง
 - (บี) บทบัญญัติของอนุวรรค (เอ) จะไม่ตีความไปในทางที่กำหนดให้สมาชิกตั้งศาล หรือกระบวนการดังกล่าว หากการกระทำเช่นนั้นจะไม่สอดคล้องกับโครงสร้างรัฐธรรมนูญ หรือลักษณะของระบบกฎหมายของตน
3. ในกรณีที่ต้องมีการให้การอนุญาตสำหรับการให้บริการซึ่งได้มีข้อผูกพันเฉพาะไว้ หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกจะแจ้งผลการตัดสินใจเกี่ยวกับการขออนุญาตต่อผู้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่เหมาะสม หลังจากที่ได้พิจารณาว่าการยื่นคำขอดังกล่าวเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศ หากผู้ยื่นคำร้องขอทราบความคืบหน้าของคำขออนุญาต ให้หน่วยงานผู้มีอำนาจหน้าที่ของสมาชิกแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวแก่ผู้ยื่นคำขอโดยไม่ชักช้า หากไม่มีเหตุอันสมควร
4. เพื่อประกันว่ามาตรการที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขและวิธีดำเนินการด้านคุณสมบัติมาตรฐานทางเทคนิค และเงื่อนไขด้านการออกใบอนุญาตจะไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการค้าบริการโดยไม่จำเป็น คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการจะกำหนด พัฒนากฎระเบียบที่จำเป็นใด ๆ ขึ้น ผ่านองค์กรที่เหมาะสมที่ตนอาจจัดตั้งขึ้น กฎระเบียบดังกล่าวจะมุ่งที่จะประกันว่า เงื่อนไขดังกล่าว อาทิ

- (เอ) ตั้งอยู่บนพื้นฐานของกฎเกณฑ์ที่โปร่งใสและมีหลักเกณฑ์ เช่น ความรู้ความสามารถและความสามารถในการให้บริการ
 - (บี) ไม่เป็นภาระมากกว่าที่จำเป็นในการประกันคุณภาพของการบริการ
 - (ซี) ในกรณีของวิธีดำเนินการด้านการออกใบอนุญาต จะไม่เป็นข้อจำกัดในการให้บริการในตัวเอง
5. (เอ) ในสาขาซึ่งสมาชิกได้ยอมรับข้อผูกพันเฉพาะ ในระหว่างการรอให้กฎระเบียบที่ได้กำหนดขึ้นสำหรับสาขาเหล่านี้ตามวรรค 4 มีผลใช้บังคับ สมาชิกจะไม่ใช่เงื่อนไขในเรื่องการออกใบอนุญาต และคุณสมบัติ และมาตรฐานด้านเทคนิค ซึ่งจะลบล้างหรือทำให้ข้อผูกพันเฉพาะเสียหายไปในลักษณะซึ่ง
- (1) ไม่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ระบุไว้ในอนุวรรค 4 (เอ) (บี) หรือ (ซี) และ
 - (2) คาดไม่ถึงว่า สมาชิกจะใช้เงื่อนไขดังกล่าว ในขณะที่ได้ทำข้อผูกพันเฉพาะในสาขาเหล่านั้น
- (บี) ในการพิจารณากำหนดว่า สมาชิกได้ดำเนินการโดยสอดคล้องกับพันธกรณีภายใต้วรรค 5 (เอ) หรือไม่ จะต้องคำนึงถึงมาตรฐานสากลขององค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง³ ซึ่งสมาชิกนั้นใช้อยู่

³ คำว่า “องค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง” หมายถึง องค์การระหว่างประเทศ ซึ่งอย่างน้อยที่สุดเปิดให้องค์กรที่เกี่ยวข้องของสมาชิกทั้งปวงของดับบลิวทีโอเข้าเป็นสมาชิก

6. ในสาขาซึ่งได้มีการยอมรับข้อผูกพันเฉพาะเกี่ยวกับการบริการทางวิชาชีพ สมาชิกแต่ละรายจะจัดให้มีวิธีดำเนินการที่เพียงพอที่จะพิสูจน์ความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพของสมาชิกอื่นใด

ข้อ VII การยอมรับ

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการปฏิบัติตามทั้งหมด หรือบางส่วน ซึ่งมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ในการอนุมัติ การออกใบอนุญาตให้แก่ หรือการรับรอง ผู้ให้บริการ และภายใต้ข้อกำหนดของวรรค 3 สมาชิกอาจยอมรับการศึกษา หรือประสบการณ์ที่ได้รับ การดำเนินการตามเงื่อนไข หรือใบอนุญาต หรือ ใบรับรองที่ออกให้ในประเทศใดโดยเฉพาะ การยอมรับดังกล่าว ซึ่งอาจกระทำได้ โดยวิธีการที่ทำให้สอดคล้องกันหรือด้วยวิธีการอื่น อาจอยู่บนพื้นฐานของความตกลงหรือข้อตกลงกับประเทศที่เกี่ยวข้อง หรืออาจให้โดยเอกเทศ

2. สมาชิกซึ่งเป็นภาคีความตกลงหรือข้อตกลงประเภทที่กล่าวถึงในวรรค 1 ไม่ว่าความตกลงหรือข้อตกลงนั้นจะมีอยู่ในปัจจุบันหรือในอนาคต จะให้อิโกลาสที่เพียงพอแก่สมาชิกอื่นที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง เพื่อเจรจาขอภาคนานุวัติ ความตกลงหรือข้อตกลงนั้นหรือเจรจาที่เทียบเคียงกันได้ ในกรณีที่สมาชิกให้การยอมรับโดยเอกเทศ สมาชิกนั้นจะให้อิโกลาสที่เพียงพอแก่สมาชิกอื่นใดในการแสดงว่าการศึกษา ประสบการณ์ ใบอนุญาต หรือใบรับรองที่ได้รับ หรือการปฏิบัติตามเงื่อนไขในอาณาเขตของสมาชิกอื่นนั้น ควรได้รับการยอมรับ

3. สมาชิกจะไม่ให้การยอมรับในลักษณะซึ่งก่อให้เกิดช่องทางการเลือกปฏิบัติระหว่างประเทศต่าง ๆ ในการใช้มาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ในการอนุมัติ การออกใบอนุญาต หรือใบรับรองของผู้ให้บริการ หรือข้อจำกัดที่แอบแฝงต่อการค้าบริการ

4. สมาชิกแต่ละรายจะ

- (เอ) แจ้งคณะมนตรีสำหรับการค้าบริการเกี่ยวกับมาตรการในการยอมรับของคนที่มิอยู่ และระบุว่ามาตรการเช่นนั้นอยู่บนพื้นฐานของความตกลงหรือข้อตกลงประเภทที่กล่าวถึงในวรรค 1 หรือไม่ ภายใน 12 เดือนจากวันที่ความตกลงฉบับลิวตีโอนีมีผลใช้บังคับต่อตน
- (บี) แจ้งคณะมนตรีสำหรับการค้าบริการ เป็นการล่วงหน้ามากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ถึงการเปิดการเจรจาทำความตกลงหรือข้อตกลงประเภทที่อ้างถึงในวรรค 1 โดยเร็ว เพื่อที่จะได้ให้โอกาสที่เพียงพอแก่สมาชิกอื่นใดที่จะแสดงความสนใจที่จะร่วมในการเจรจา ก่อนที่การเจรจจะเข้าสู่ช่วงที่เป็นสาระสำคัญ
- (ซี) แจ้งคณะมนตรีสำหรับการค้าบริการ เมื่อตนออกมาตรการการยอมรับใหม่ หรือได้แก้ไขอย่างชัดเจนซึ่งมาตรการที่มีอยู่ และระบุว่ามาตรการดังกล่าวอยู่บนพื้นฐานของความตกลงหรือข้อตกลงประเภทที่อ้างถึงในวรรค 1 หรือไม่

5. หากเป็นการเหมาะสม การยอมรับควรอยู่บนพื้นฐานของหลักเกณฑ์ที่เห็นชอบร่วมกันในรูปแบบพหุภาคี ในกรณีที่เหมาะสม สมาชิกจะทำงานโดยร่วมมือกับองค์การระหว่างรัฐบาลและองค์การที่ไม่ใช่ของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง เพื่อการกำหนดและการรับมาตรฐานสากลร่วม และหลักเกณฑ์ในการยอมรับและมาตรฐานสากลร่วมสำหรับการประกอบการค้าบริการและวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

ข้อ VIII

การผูกขาดและผู้ให้บริการที่ได้รับสิทธิแต่ผู้เดียว

1. สมาชิกแต่ละรายจะประกันว่าในการให้บริการที่ผูกขาดในตลาดที่เกี่ยวข้อง ผู้ให้บริการใดที่ผูกขาดการบริการในอาณาเขตของตน จะไม่กระทำ

การในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีของสมาชิคนั้น ภายใต้ข้อ II และข้อผูกพันเฉพาะ

2. ในกรณีที่ผู้ให้บริการที่ผูกขาดของสมาชิกแข่งขัน ในการให้บริการนอกเหนือขอบเขตของสิทธิในการผูกขาดของตน และอยู่ภายใต้ข้อผูกพันเฉพาะของสมาชิคนั้น ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือผ่านบริษัทที่เป็นบริษัทในเครือ สมาชิคนั้นจะประกันว่า ผู้ให้บริการนั้นจะไม่ใช้สถานะการผูกขาดของตนโดยมิชอบเพื่อกระทำการในอาณาเขตของตนในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับข้อผูกพันนั้น

3. เมื่อได้รับคำร้องขอจากสมาชิกซึ่งมีเหตุผลจะพึงเชื่อได้ว่า ผู้ให้บริการที่ผูกขาดการให้บริการของสมาชิกอื่นใดกำลังกระทำการในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับวรรค 1 หรือ 2 คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการอาจขอร้องให้สมาชิกซึ่งกำหนดให้ กองไว้ซึ่ง หรืออนุมัติผู้ให้บริการนั้นให้จัดหาข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง

4. หลังจากวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ หากสมาชิกได้อนุญาตให้สิทธิการผูกขาดเกี่ยวกับการให้บริการตามที่ครอบคลุมในข้อผูกพันเฉพาะของตน สมาชิคนั้นจะแจ้งคณะมนตรีสำหรับการค้าบริการไม่ช้ากว่า 3 เดือนก่อนที่จะมีการดำเนินการอนุญาตให้สิทธิการผูกขาดตามที่ตั้งใจ และบทบัญญัติของวรรค 2 3 และ 4 ของข้อ XXI จะนำมาใช้บังคับ

5. บทบัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับกับกรณีของผู้ให้บริการที่ได้รับสิทธิแต่ผู้เดียวด้วย เมื่อสมาชิก (เอ) อนุมัติหรือกำหนดให้มีผู้ให้บริการเพียงน้อยราย และ (บี) ห้ามการแข่งขันระหว่างผู้ให้บริการในอาณาเขตของตนอย่างชัดเจน ทั้งที่เป็นโดยทางการหรือโดยผลทางปฏิบัติ

ข้อ IX

การปฏิบัติทางธุรกิจ

1. สมาชิกยอมรับว่า การปฏิบัติทางธุรกิจบางรูปแบบของผู้ให้บริการ นอกเหนือจากที่อยู่ภายใต้ข้อ VIII อาจจำกัดการแข่งขัน และด้วยเหตุนี้จึงจำกัดการค้าบริการ
2. หากได้รับคำร้องขอจากสมาชิกอื่นใด สมาชิกแต่ละรายจะเข้าร่วมในการปรึกษาหารือเพื่อที่จะยกเลิกการปฏิบัติที่กล่าวถึงในวรรค 1 สมาชิกที่ได้รับการร้องขอจะให้การพิจารณาคำร้องขอนั้นด้วยความเห็นใจและอย่างเต็มที่ และจะร่วมมือโดยการส่งข้อมูลที่ไม่เป็นความลับที่มีไว้ให้เป็นการทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องที่เป็นปัญหา สมาชิกที่ได้รับการร้องขอจะจัดหาข้อมูลอื่น ๆ ที่มีอยู่ให้แก่สมาชิกที่ร้องขอด้วย ทั้งนี้ โดยเป็นไปภายใต้บังคับกฎหมายภายในประเทศ และข้อยุติของการตกลงซึ่งเป็นที่พอใจของสมาชิกที่ร้องขอเกี่ยวกับการรักษาความลับของข้อมูลนั้น

ข้อ X

มาตรการปกป้องฉุกเฉิน

1. ให้มีการเจรจาพหุภาคีเกี่ยวกับปัญหาของมาตรการปกป้องฉุกเฉินบนพื้นฐานของหลักการไม่เลือกปฏิบัติ ผลของการเจรจาดังกล่าว จะมีผลในวันที่ไม่ช้ากว่า 3 ปีจากวันที่ความตกลงฉบับลิวต์ไอมีผลใช้บังคับ
2. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของวรรค 1 ในข้อ XXI ในระยะเวลาก่อนที่ผลการเจรจาที่กล่าวถึงในวรรค 1 จะมีผล สมาชิกใดอาจจะแจ้งคณะมนตรีสำหรับการค้าบริการให้ทราบถึงความตั้งใจของตนที่จะแก้ไขหรือถอนข้อผูกพันเฉพาะหลังจากระยะเวลาหนึ่งปี จากวันที่ข้อผูกพันมีผลใช้บังคับ หากว่าสมาชิกแสดงสาเหตุต่อคณะมนตรีว่า การแก้ไขหรือการถอนข้อผูกพันดังกล่าวไม่สามารถรอได้จนถึงช่วงเวลาสามปีที่กำหนดไว้ในวรรค 1 ของข้อ XXI สิ้นสุดลง

3. บทบัญญัติของวรรค 2 จะไม่นำมาใช้ หลังจากวันที่ความตกลงจัดตั้ง
 ดัชนีชีวมิติมีผลใช้บังคับไปแล้วสามปี

ข้อ XI

การชำระและการโอนเงิน

1. นอกจากภายใต้สภาวะการณ์ที่ปรากฏในข้อ XII สมาชิกจะไม่ใช้
 ข้อจำกัดการโอนและการชำระเงินระหว่างประเทศสำหรับธุรกรรมปัจจุบันที่
 เกี่ยวกับข้อผูกพันเฉพาะของตน

2. ไม่มีบทบัญญัติใดในความตกลงนี้ จะกระทบต่อสิทธิและพันธกรณี
 ของสมาชิกของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ภายใต้ข้อบทของความตกลง
 ของกองทุน รวมทั้งการใช้กิจกรรมการปริวรรตซึ่งสอดคล้องกับข้อบทของความ
 ตกลง หากว่าสมาชิกจะไม่กำหนดการจำกัดต่อธุรกรรมเกี่ยวกับเงินทุนที่ไม่
 สอดคล้องกับข้อผูกพันเฉพาะของตนเกี่ยวกับธุรกรรมนั้น นอกจากจะเป็นไป
 ตามข้อ XII หรือตามคำร้องขอของกองทุน

ข้อ XII

ข้อจำกัดเพื่อการรักษาดุลการชำระเงิน

1. ในกรณีที่มิมีปัญหาดุลการชำระเงินและปัญหาทางการเงินภายนอกที่ร้ายแรง
 หรือการคุกคามดังกล่าว สมาชิกอาจนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งข้อจำกัดกับการค้า
 บริการ ซึ่งคนได้ยอมรับข้อผูกพันเฉพาะไว้ รวมทั้ง กับการชำระหรือการโอนเงิน
 สำหรับธุรกรรมซึ่งเกี่ยวเนื่องกับข้อผูกพันนั้น เป็นที่ยอมรับว่า ความกดดันใน
 บางกรณีต่อดุลการชำระเงินของสมาชิกในระหว่างขั้นตอนการพัฒนาเศรษฐกิจ
 หรือช่วงปรับเปลี่ยนทางเศรษฐกิจ อาจก่อให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องใช้
 ข้อจำกัดเพื่อประกันการรักษาไว้ซึ่งระดับการสำรองทางการเงินที่เพียงพอ
 สำหรับการดำเนินการตามแผนการพัฒนาทางเศรษฐกิจหรือการปรับเปลี่ยนทาง
 เศรษฐกิจของตน เป็นอาทิ

2. ข้อจำกัดที่อ้างถึงในวรรค 1
 - (เอ) จะไม่เลือกปฏิบัติระหว่างสมาชิก
 - (บี) จะสอดคล้องกับข้อบทของความตกลงของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ
 - (ซี) จะหลีกเลี่ยงความเสียหายโดยไม่จำเป็นต่อผลประโยชน์ทางการพาณิชย์ เศรษฐกิจและการเงินของสมาชิกอื่นใด
 - (ดี) จะไม่ใช้เกินกว่าความจำเป็นเพื่อแก้ไขสถานการณ์ที่ได้บรรยายไว้ในวรรค 1
 - (อี) จะใช้เป็นการชั่วคราว และค่อย ๆ ยกเลิกแบบก้าวหน้าเป็นลำดับเมื่อสถานการณ์ที่ระบุในวรรค 1 ดีขึ้น
3. ในการพิจารณากำหนดเหตุการณ์เพื่อใช้ข้อจำกัดเช่นนั้น สมาชิกอาจให้ลำดับความสำคัญต่อการให้บริการซึ่งมีความจำเป็นมากกว่าต่อแผนเศรษฐกิจหรือการพัฒนาของตน อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดดังกล่าวจะไม่นำมาใช้หรือคงไว้เพื่อความมุ่งประสงค์ในการปกป้องสาขาบริการใดเป็นการเฉพาะ
4. ข้อจำกัดใดที่นำมาใช้หรือคงไว้ภายใต้วรรค 1 หรือ การเปลี่ยนแปลงข้อจำกัดนั้น จะต้องแจ้งให้คณะมนตรีทั่วไปทราบโดยเร็ว
5.
 - (เอ) สมาชิกที่จับทบญัตติของข้อนี้ จะหารือเกี่ยวกับข้อจำกัดที่นำมาใช้ภายใต้ข้อนี้กับคณะกรรมการว่าด้วยข้อจำกัดด้านดุลการชำระเงินโดยเร็ว
 - (บี) ที่ประชุมระดับรัฐมนตรีจะกำหนดวิธีดำเนินการ⁴สำหรับการปรึกษาหารือเป็นระยะ ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถ

⁴ เป็นที่เข้าใจว่า วิธีดำเนินการตามวรรค 5 จะเป็นเช่นเดียวกับวิธีดำเนินการของ
 แกดส์ 1994

ทำข้อเสนอแนะเช่นว่านั้นคือสมาชิกที่เกี่ยวข้อง ตามที่คนอาจพิจารณาว่าเหมาะสม

(ซี) การปรึกษาหารือเช่นว่านั้น จะประเมินสถานะดุลการชำระเงินของสมาชิกที่เกี่ยวข้องและข้อจำกัดที่นำมาใช้หรือคงไว้ภายใต้ข้อนี้ โดยคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ อาทิเช่น

(1) ลักษณะและขอบเขตของปัญหาดุลการชำระเงินและปัญหาการเงินภายนอก

(2) สภาวะทางการค้าและเศรษฐกิจภายนอกของสมาชิกที่ขอหารือ

(3) มาตรการแก้ไขทางอื่นที่อาจมีอยู่

(ดี) การปรึกษาหารือจะพิจารณาถึงความสอดคล้องของข้อจำกัดกับบทบัญญัติในวรรค 2 โดยเฉพาะการค่อย ๆ ยกเลิกข้อจำกัดแบบก้าวหน้าเป็นลำดับตามวรรค 2 (อี)

(อี) ในการปรึกษาหารือเช่นว่านั้น ผลการตรวจสอบทั้งหมดเกี่ยวกับสถิติและข้อเท็จจริงอื่น ซึ่งเสนอโดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศเกี่ยวกับการปรัวรรคเงินตราต่างประเทศ เงินทุนสำรองและดุลการชำระเงิน จะต้องได้รับการยอมรับและข้อยุติจะขึ้นอยู่กับการประชุมของกองทุนในเรื่องดุลการชำระเงิน และสถานการณ์ทางการเงินภายนอกของสมาชิกที่ขอหารือ

6. ถ้าสมาชิกซึ่งมิได้เป็นสมาชิกกองทุนการเงินระหว่างประเทศประสงค์ที่จะใช้บทบัญญัติของข้อนี้ ที่ประชุมระดับรัฐมนตรีจะกำหนดวิธีดำเนินการทบทวนและวิธีดำเนินการอื่นที่จำเป็น

ข้อ XIII การจัดซื้อโดยรัฐ

1. ข้อ II, XVI และ XVII จะไม่นำมาใช้กับกฎหมาย ข้อบังคับ หรือข้อกำหนด ที่ใช้บังคับกับการจัดซื้อโดยหน่วยงานของรัฐบาลซึ่งการบริการที่ซื้อเพื่อประโยชน์ของรัฐบาล และไม่ใช่เพื่อนำมาขายต่อในเชิงพาณิชย์ หรือเพื่อใช้ในการให้บริการเพื่อการขายเชิงพาณิชย์
2. ให้มีการเจรจาหาค่าว่าด้วยการจัดซื้อการบริการโดยรัฐภายใต้ความตกลงนี้ภายในสองปีจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงมีผลใช้บังคับ

ข้อ XIV ข้อยกเว้นทั่วไป

ภายใต้ข้อกำหนดว่า มาตรการเช่นนั้นจะไม่นำมาใช้ในลักษณะที่ก่อให้เกิดช่องทางการเลือกปฏิบัติโดยพลการหรือไม่มีเหตุผล ระหว่างประเทศต่าง ๆ ในกรณีที่มีเงื่อนไขที่คล้ายคลึงกัน หรือก่อให้เกิดข้อจำกัดที่แอบแฝงต่อการค้าบริการ ไม่มีบทบัญญัติใดในความตกลงนี้ที่จะถูกตีความไปในทางที่ห้ามสมาชิกได้นำมาใช้ หรือบังคับใช้ซึ่งมาตรการที่

- (เอ) จำเป็นเพื่อคุ้มครองศีลธรรมของประชาชน หรือรักษาความสงบเรียบร้อยสาธารณะ⁵
- (บี) จำเป็นเพื่อคุ้มครองชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช
- (ซี) จำเป็นเพื่อประกันการปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบังคับ ซึ่งไม่ขัดต่อบทบัญญัติของความตกลงนี้ รวมถึงเรื่องซึ่งเกี่ยวเนื่องกับ

⁵ ข้อยกเว้นเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยสาธารณะ อาจจะยกขึ้นได้เฉพาะในกรณีที่มีการคุกคามที่รุนแรงมากพอและอย่างแท้จริงเกิดขึ้นแก่ผลประโยชน์พื้นฐานของสังคมอย่างใดอย่างหนึ่ง

- (1) การป้องกันการปฏิบัติที่หลอกลวงหรือน้อยโง่ หรือเพื่อจัดการกับผลของการผิดสัญญาการบริการ
- (2) การคุ้มครองสิทธิความเป็นอยู่ส่วนตัวของปัจเจกชนใน ส่วนที่เกี่ยวกับการประมวล และการเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคล และการรักษาความลับของประวัติหรือบัญชีส่วนบุคคล
- (3) ความปลอดภัย
- (ค) ไม่สอดคล้องกับข้อ XVII หากความแตกต่างในการปฏิบัติมุ่งที่จะประกันการกำหนดหรือการจัดเก็บภาษีทางตรงในส่วนที่เกี่ยวกับการบริการ หรือผู้ให้บริการของสมาชิกอื่นเป็นไปอย่าง เป็นธรรม และมีประสิทธิภาพ⁶

⁶ มาตรการที่มุ่งในการประกันการกำหนด หรือเรียกเก็บภาษีทางตรงที่เป็นธรรม และมี ประสิทธิภาพ รวมถึงมาตรการที่สมาชิกดำเนินการตามระบบภาษีของตน ซึ่ง

- (1) ใช้กับผู้ให้บริการซึ่งเป็นผู้ที่ไม่มีถิ่นที่อยู่ถาวร โดยยอมรับข้อเท็จจริงว่าพันธกรณี ทางด้านภาษีของผู้ที่ไม่มีถิ่นที่อยู่ถาวรนั้น จะกำหนดจากรายการที่สามารถเรียก เก็บภาษีได้โดยมีแหล่งหรือเกิดขึ้นในอาณาเขตของสมาชิก หรือ
- (2) ใช้กับผู้ที่ไม่มีถิ่นที่อยู่ถาวร เพื่อประกันการกำหนด หรือจัดเก็บภาษีในอาณาเขต ของสมาชิก หรือ
- (3) ใช้กับผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ถาวร หรือผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ถาวร เพื่อป้องกันการหลีกเลี่ยงหรือ การหลบหลีกภาษี รวมทั้งมาตรการที่ต้องปฏิบัติ หรือ
- (4) ใช้กับผู้รับบริการที่ให้อำนาจหรือจากอาณาเขตของสมาชิกอื่นเพื่อประกันการกำหนด หรือจัดเก็บภาษีผู้รับบริการดังกล่าว ซึ่งมีแหล่งที่มาจากอาณาเขตของสมาชิก หรือ
- (5) ให้แก่ผู้ให้บริการที่ต้องเสียภาษีในรายการที่สามารถเรียกเก็บภาษีเป็นสากล จากผู้ให้บริการอื่น โดยยอมรับความแตกต่างในลักษณะของฐานภาษีระหว่างกัน
- (6) กำหนดจัดสรร และแบ่งปันรายได้ ผลกำไร กำไรขาดทุน ส่วนลด หรือสินเชื่อของ บุคคลหรือสำนักงานสาขาที่มีถิ่นที่อยู่ถาวร หรือระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือ สำนักงานสาขาของบุคคลคนเดียวกัน เพื่อปกป้องฐานภาษีของสมาชิก

เงื่อนไขหรือแนวคิดของภาษีในวรรค (ค) ของข้อ XIV และในเชิงอรรถนี้ถูกกำหนดตาม คำจำกัดความ และแนวคิดทางภาษี หรือตามคำจำกัดความ และแนวคิดที่คล้ายคลึงหรือเทียบเคียงกันได้ ตามกฎหมายภายในของสมาชิกที่ใช้มาตรการ

- (อี) ไม่สอดคล้องกับข้อ II หากความแตกต่างในการปฏิบัติเป็นผลอันเนื่องมาจากความตกลงเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้อนหรือบทบัญญัติเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้อนในความตกลงหรือข้อตกลงระหว่างประเทศอื่นใด ซึ่งสมาชิกมีการผูกพันอยู่

ข้อ XIV ทวิ ข้อยกเว้นทางความมั่นคง

1. ไม่มีบทบัญญัติใดในความตกลงนี้จะได้รับการตีความ
 - (เอ) ให้สมาชิกใดส่งข้อมูลใด ๆ ที่สมาชิคนั้นพิจารณาเห็นว่า หากเปิดเผยแล้วจะขัดกับผลประโยชน์ที่สำคัญทางด้านความมั่นคงของตน หรือ
 - (บี) ห้ามสมาชิกใดจากการกระทำซึ่งสมาชิคนั้นพิจารณาว่าจำเป็นเพื่อปกป้องผลประโยชน์ที่สำคัญทางด้านความมั่นคง
 - (1) เกี่ยวกับการให้บริการที่ได้ดำเนินการโดยทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมอาหารแก่หน่วยจัดตั้งทางทหาร
 - (2) เกี่ยวกับวัตถุระเบิดและวัสดุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่ผลิตจากวัตถุนั้น
 - (3) ซึ่งดำเนินการในยามสงครามหรือภาวะฉุกเฉินอื่นในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือ
 - (ซี) ห้ามสมาชิกใดดำเนินการใดที่เป็นไปตามพันธกรณีภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติ เพื่อการธำรงรักษาไว้ซึ่งความสงบและความมั่นคงระหว่างประเทศ

2. จะต้องแจ้งให้คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการทราบถึงมาตรการที่ใช้ภายใต้วรรค 1 (บี) และ (ซี) และการเลิกใช้มาตรการเหล่านั้นให้ครบถ้วนที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ข้อ XV

การอุดหนุน

1. สมาชิกยอมรับว่าในสภาวะการณ์บางอย่างการอุดหนุนอาจมีผลบิดเบือนต่อการค้าบริการ สมาชิกจะทำการเจรจาเพื่อกำหนดกฎระเบียบพหุภาคีที่จำเป็นเพื่อหลีกเลี่ยงผลบิดเบือนทางการค้าเช่นนั้น⁷ การเจรจาจะพิจารณาถึงความเหมาะสมของวิธีดำเนินการตอบโต้ การเจรจาเช่นนั้นจะยอมรับบทบาทของการอุดหนุนที่เกี่ยวข้องกับแผนการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนาและคำนึงถึงความจำเป็นของสมาชิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา เพื่อให้มีความยืดหยุ่นในเรื่องนี้ เพื่อความมุ่งประสงค์ของการเจรจาเช่นนั้น สมาชิกจะแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการอุดหนุนทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับการค้าบริการ ซึ่งสมาชิกเหล่านั้นได้จัดให้แก่ผู้ให้บริการภายในประเทศของตน

2. สมาชิกใดซึ่งพิจารณาเห็นว่า ตนได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากการให้การอุดหนุนของสมาชิกอื่น อาจขอร้องให้มีการปรึกษาหารือกับสมาชิกนั้นในเรื่องดังกล่าว คำร้องขอนั้นจะได้รับการพิจารณาด้วยความเห็นอกเห็นใจ

⁷ แผนการดำเนินงานในอนาคต จะกำหนดว่าการเจรจาเกี่ยวกับกฎระเบียบพหุภาคีดังกล่าวจะดำเนินการอย่างไร และในกรอบเวลาใด

ภาค III

ข้อผูกพันเฉพาะ

ข้อ XVI

การเข้าสู่ตลาด

1. ในส่วนที่เกี่ยวกับการเข้าสู่ตลาดโดยรูปแบบการให้บริการดังที่ระบุไว้ในข้อ I สมาชิกแต่ละรายจะให้การปฏิบัติแก่การบริการและผู้ให้บริการของสมาชิกอื่นใด ซึ่งเป็นการอนุเคราะห์ที่ไม่ด้อยไปกว่าที่ได้เสนอไว้ภายใต้ข้อกำหนดข้อจำกัด และเงื่อนไขที่ตกลงและระบุไว้ในตารางของตน⁸

2. ในสาขาซึ่งได้มีการยอมรับข้อผูกพันการเข้าสู่ตลาด มาตรการซึ่งสมาชิกจะไม่คงไว้หรือนำมาใช้ ไม่ว่าจะเป็นไปตามการแบ่งเขตภูมิภาค หรือตามอาณาเขตทั้งหมด นอกจากจะได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในตารางของตน จะหมายถึง

- (เอ) ข้อจำกัดในจำนวนผู้ให้บริการ ไม่ว่าจะเป็นอยู่ในรูปแบบของจำนวนตัวเลขโควตา การผูกขาด ผู้ให้บริการที่ได้รับสิทธิแต่ผู้เดียว หรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการทดสอบความจำเป็นทางเศรษฐกิจ
- (บี) ข้อจำกัดในมูลค่ารวมทั้งหมดของธุรกรรมทางการค้าบริการ หรือสินทรัพย์ในรูปแบบของจำนวนตัวเลขโควตา หรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการทดสอบความจำเป็นทางเศรษฐกิจ

⁸ ถ้าสมาชิกยอมรับข้อผูกพันการเปิดตลาดที่เกี่ยวกับการให้บริการผ่านรูปแบบของการให้บริการตามที่กล่าวถึงในอนุวรรค 2 (เอ) ของข้อ I และถ้าการเคลื่อนย้ายทุนข้ามพรมแดนเป็นส่วนจำเป็นของบริการเองแล้ว สมาชิกนั้นจะมีข้อผูกพันตามนั้นในการอนุญาตการเคลื่อนย้ายทุนดังกล่าว ถ้าสมาชิกยอมรับข้อผูกพันการเปิดตลาดที่เกี่ยวกับการให้บริการผ่านรูปแบบของการให้บริการตามที่กล่าวถึงในอนุวรรค 2 (ซี) ของข้อ I สมาชิกนั้นจะมีข้อผูกพันตามนั้นในการอนุญาตการเคลื่อนย้ายทุนที่เกี่ยวข้องเข้ามาในอาณาเขตของตน

- (ซี) ข้อจำกัดในจำนวนทั้งหมดของการประกอบการบริการ หรือในปริมาณทั้งหมดของผลได้จากการบริการแสดงออกเป็นหน่วยตัวเลขที่ได้รับการกำหนดในรูปแบบของโควตา หรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการทดสอบความจำเป็นทางเศรษฐกิจ⁹
- (ดี) ข้อจำกัดในจำนวนทั้งหมดของบุคคลธรรมดาที่อาจถูกว่าจ้างในสาขาบริการใดโดยเฉพาะ หรือที่ผู้ให้บริการอาจจ้างและเป็นผู้ที่จำเป็น และเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการให้บริการสาขาใดโดยเฉพาะในรูปแบบของจำนวนตัวเลขโควตา หรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการทดสอบความจำเป็นทางเศรษฐกิจ
- (อี) มาตรการซึ่งจำกัดหรือกำหนดประเภทเฉพาะขององค์กรทางกฎหมายหรือการร่วมลงทุนซึ่งผู้ให้บริการอาจให้บริการโดยอาศัยองค์กรทางกฎหมายหรือการร่วมลงทุนนั้น และ
- (เอฟ) ข้อจำกัดในการเข้าร่วมทุนต่างประเทศ ในรูปแบบของการจำกัดอัตราส่วนสูงสุดของการถือหุ้นต่างด้าว หรือมูลค่ารวมทั้งหมดของการลงทุนจากต่างประเทศ ของแต่ละบุคคล หรือโดยการร่วมทุน

ข้อ XVII

การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ

1. ในสาขาที่ระบุไว้ในตารางของตน และภายใต้เงื่อนไขและข้อจำกัดใดๆ ที่กำหนดไว้ในนั้น สมาชิกแต่ละรายจะให้การปฏิบัติต่อการบริการและผู้ให้บริการของสมาชิกอื่นใด ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการทั้งปวงที่มีผลต่อการให้การ

⁹ อนุวรรค 2 (ซี) ไม่รวมมาตรการของสมาชิกซึ่งจำกัดปัจจัยที่ใช้สำหรับการให้บริการ

บริการที่เป็นการอนุเคราะห์ให้ไม่ด้อยไปกว่าการปฏิบัติที่สมาชิกรับให้แก่การบริการและผู้ให้บริการที่คล้ายคลึงกันของตน¹⁰

2. สมาชิกอาจปฏิบัติตามเงื่อนไขในวรรค 1 โดยการให้การปฏิบัติ เช่น เดียวกันในทางรูปแบบ หรือแตกต่างกันในทางรูปแบบแก่การบริการและผู้ให้บริการของสมาชิกอื่นใดเช่นเดียวกับที่ตนให้แก่การบริการและผู้ให้บริการที่คล้ายคลึงกันของตน

3. การปฏิบัติเช่นเดียวกันหรือแตกต่างกันในทางรูปแบบจะถือว่าเป็นการปฏิบัติที่ด้อยกว่า ถ้าการปฏิบัติที่นั้นแก้ไขเงื่อนไขการแข่งขันให้เป็นประโยชน์ต่อการบริการหรือผู้ให้บริการของสมาชิก เมื่อเปรียบเทียบกับบริการหรือผู้ให้บริการที่คล้ายคลึงกันของสมาชิกอื่นใด

ข้อ XVIII

ข้อผูกพันเพิ่มเติม

สมาชิกอาจเจรจาข้อผูกพันเกี่ยวกับมาตรการที่มีผลต่อการค้าบริการซึ่งมิได้อยู่ภายใต้การกำหนดตารางข้อผูกพันภายใต้ข้อ XVI หรือ XVII รวมทั้งข้อผูกพันที่เกี่ยวกับคุณสมบัติ มาตรฐานหรือเรื่องการออกใบอนุญาต ข้อผูกพันดังกล่าวจะระบุไว้ในตารางของสมาชิก

¹⁰ ข้อผูกพันเฉพาะที่กำหนดไว้ตามข้อนี้ จะไม่ตีความให้สมาชิกใดต้องให้การชดเชยแก่การเสียเปรียบในการแข่งขันในตัวเอง ซึ่งเป็นผลจากการมีลักษณะต่างชาติดของบริการหรือผู้ให้บริการที่เกี่ยวข้อง

ภาค IV

การเปิดเสรีแบบก้าวหน้าเป็นลำดับ

ข้อ XIX

การเจรจาข้อผูกพันเฉพาะ

1. โดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้ สมาชิกจะเข้าร่วมการเจรจารอบต่อไป ซึ่งจะเริ่มต้นไม่ช้ากว่าห้าปีจากวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และจะเข้าร่วมการเจรจาเป็นระยะ ๆ หลังจากนั้น เพื่อให้บรรลุถึงระดับการเปิดเสรีที่เพิ่มขึ้นแบบก้าวหน้าเป็นลำดับ การเจรจาดังกล่าวจะมุ่งไปที่การลดหรือการขจัดผลกระทบต่อการค้าบริการของมาตรการต่างๆ เพื่อเป็นวิธีการที่จะให้มีการเข้าสู่ตลาดที่มีประสิทธิภาพ กระบวนการนี้จะมีขึ้นเพื่อส่งเสริมประโยชน์ของผู้เข้าร่วมเจรจาทั้งปวงบนพื้นฐานของประโยชน์ร่วมกัน และเพื่อรักษาไว้ซึ่งความสมดุลของสิทธิและพันธกรณีโดยรวม
2. กระบวนการเปิดเสรีจะมีขึ้นโดยเป็นไปตามกรอบวัตถุประสงค์ของนโยบายแห่งชาติ และระดับการพัฒนาของสมาชิกแต่ละประเทศทั้งในสาขาต่าง ๆ โดยรวม และในแต่ละสาขา ทั้งนี้ ให้ความยืดหยุ่นที่เหมาะสมสำหรับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาแต่ละประเทศ ที่จะเปิดสาขาน้อยกว่า เปิดเสรีธุรกรรมน้อยประเภทกว่า ขยายการให้เข้าสู่ตลาดแบบก้าวหน้าเป็นลำดับโดยสอดคล้องกับสถานการณ์การพัฒนาของตน และเมื่อได้เปิดตลาดให้แก่ผู้ให้บริการต่างชาติแล้ว ให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการเปิดตลาดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่อ้างถึงในข้อ IV
3. สำหรับการเจรจาแต่ละรอบ จะมีการกำหนดแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการในการเจรจา เพื่อความมุ่งประสงค์ในการกำหนดแนวปฏิบัตินั้น คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการจะดำเนินการประเมินการค้าบริการตามเงื่อนไขโดยรวมและ

ในแต่ละสาขาตามวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้ รวมทั้งวัตถุประสงค์ที่ได้ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อ IV แนวปฏิบัติของการเจรจาจะกำหนดรูปแบบสำหรับการปฏิบัติของการเปิดเสรี ซึ่งสมาชิกได้ดำเนินการโดยเอกเทศตั้งแต่การเจรจาที่ผ่านมา และการปฏิบัติเป็นพิเศษต่อสมาชิกที่เป็นประเทศพัฒนาน้อยที่สุดภายใต้บทบัญญัติของวรรค 3 ของข้อ IV

4. กระบวนการเปิดเสรีแบบก้าวหน้าเป็นลำดับจะต้องมีความคืบหน้าในการเจรจาแต่ละรอบดังกล่าวโดยผ่านการเจรจาทวิภาคี การเจรจาหลายฝ่ายหรือการเจรจาพหุภาคีที่กระทำขึ้นเพื่อให้ระดับทั่วไปของข้อผูกพันเฉพาะที่สมาชิกยอมรับภายใต้ความตกลงนี้เพิ่มขึ้น

ข้อ XX

ตารางข้อผูกพันเฉพาะ

1. สมาชิกแต่ละรายจะระบุข้อผูกพันเฉพาะที่ตนยอมรับภายใต้ภาค III ของความตกลงนี้ไว้ในตารางในส่วนที่เกี่ยวกับสาขาซึ่งได้มีการยอมรับข้อผูกพัน เช่นว่านั้น ตารางแต่ละฉบับจะระบุ

(เอ) ข้อกำหนด ข้อจำกัด และเงื่อนไขว่าด้วยการเข้าสู่ตลาด

(บี) เงื่อนไข และข้อจำกัดว่าด้วยการประดิษฐ์เชิงคนชาติ

(ซี) การยอมรับเกี่ยวกับข้อผูกพันเพิ่มเติม

(ดี) กรอบเวลาในการปฏิบัติตามข้อผูกพันดังกล่าวตามที่เหมาะสม และ

(อี) วันที่ที่ข้อผูกพันเช่นว่านั้นจะมีผลใช้บังคับ

2. มาตรการซึ่งไม่สอดคล้องกับทั้งข้อ XVI และ XVII จะระบุไว้ในช่องที่เกี่ยวกับข้อ XVI ในกรณีนี้การระบุดังกล่าวจะถือว่าเป็นการกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดของข้อ XVII ด้วย

3. ตารางข้อผูกพันเฉพาะจะนำมาผนวกเข้ากับความตกลงฉบับนี้ และจะถือเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้

ข้อ XXI

การแก้ไขตารางข้อผูกพัน

1. (เอ) สมาชิก (ในข้อนี้ เรียกว่า “สมาชิกที่แก้ไข”) อาจแก้ไขหรือถอนข้อผูกพันใดในตารางของตนได้ตลอดเวลาหลังจากสิ้นสุดเวลาสามปีจากวันที่ข้อผูกพันนั้นมีผลใช้บังคับ โดยเป็นไปตามบทบัญญัติของข้อนี้
 - (บี) สมาชิกที่แก้ไขจะแจ้งเจตนาของตนที่จะแก้ไขหรือถอนข้อผูกพันตามข้อนี้ต่อคณะมนตรีสำหรับการค้าบริการในเวลาไม่ช้ากว่าสามเดือนก่อนวันที่เจตนาจะให้มีการปฏิบัติตามการแก้ไขหรือการถอน
2. (เอ) ตามคำร้องขอของสมาชิกใดซึ่งผลประโยชน์ภายใต้ความตกลงนี้อาจได้รับผลกระทบ (ในข้อนี้ เรียกว่า “สมาชิกที่ได้รับผลกระทบ”) จากข้อเสนอแก้ไขหรือถอนที่ได้แจ้งภายใต้อนุวรรค 1
 - (บี) สมาชิกที่แก้ไขจะเข้าร่วมเจรจาเพื่อตกลงเกี่ยวกับการปรับค่าชดเชยที่จำเป็นใดๆ ในการเจรจาและการตกลงเช่นนั้น สมาชิกที่เกี่ยวข้องจะพยายามคงไว้ซึ่งระดับทั่วไปของข้อผูกพันที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งเป็นการให้ประโยชน์ต่อการค้าที่ไม่ด้อยไปกว่าที่ได้กำหนดไว้ในตารางข้อผูกพันเฉพาะก่อนการเจรจาดังกล่าว
 - (บี) การปรับค่าชดเชยจะกระทำบนหลักการของชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง

3.
 - (เอ) ถ้าสมาชิกที่แก้ไขและสมาชิกที่ได้รับผลกระทบ ไม่สามารถตกลงกันได้ก่อนสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการเจรจา สมาชิกที่ได้รับผลกระทบดังกล่าวอาจเสนอเรื่องต่ออนุญาโตตุลาการ สมาชิกใดได้รับผลกระทบซึ่งประสงค์จะบังคับใช้สิทธิที่ตนอาจมีในการได้รับค่าชดเชยจะต้องเข้าร่วมในการอนุญาโตตุลาการ
 - (บี) ถ้าไม่มีสมาชิกที่ได้รับผลกระทบร้องขอให้มีการอนุญาโตตุลาการ สมาชิกที่แก้ไขจะมีอิสระที่จะดำเนินการตามการแก้ไขหรือการถอนที่ได้เสนอ
4.
 - (เอ) สมาชิกที่แก้ไขอาจไม่แก้ไข หรือถอนข้อผูกพันของตนจนกว่าคนจะได้ปรับค่าชดเชย โดยสอดคล้องกับผลการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการแล้ว
 - (บี) ถ้าสมาชิกที่แก้ไขปฏิบัติตามการแก้ไข หรือการถอนที่ตนเสนอ และไม่ดำเนินการตามผลการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ สมาชิกใดที่ได้รับผลกระทบที่เข้าร่วมในการอนุญาโตตุลาการ อาจแก้ไข หรือถอนผลประโยชน์ที่เท่าเทียมกันอย่างชัดเจนซึ่งสอดคล้องกับผลการพิจารณาเหล่านั้น การแก้ไขหรือถอนผลประโยชน์ดังกล่าวอาจปฏิบัติได้เฉพาะกับสมาชิกที่แก้ไข โดยไม่คำนึงถึง ข้อ II
5. คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการจะกำหนดวิธีดำเนินการสำหรับการแก้ไขให้ถูกต้อง หรือการแก้ไขตาราง สมาชิกใดซึ่งได้แก้ไขหรือถอนข้อผูกพันในตารางภายใต้ข้อนี้จะแก้ไขตารางของคนตามวิธีดำเนินการเช่นว่านั้น

ภาค V

บทบัญญัติว่าด้วยสถาบัน

ข้อ XXII

การปรึกษาหารือ

1. สมาชิกแต่ละรายจะให้การพิจารณาด้วยความเห็นใจ และจะให้โอกาสที่เพียงพอ สำหรับการปรึกษาหารือเกี่ยวกับข้อร้องเรียนที่สมาชิกอื่นใดได้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องใดซึ่งมีผลต่อการดำเนินการตามความตกลงนี้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาท (ดีเอสยู) จะใช้กับการปรึกษาหารือเช่นว่านั้น
2. โดยคำร้องขอของสมาชิก คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการหรือองค์การระงับข้อพิพาท (ดีเอสบี) อาจปรึกษาหารือกับสมาชิกใดเกี่ยวกับเรื่องใด ๆ ซึ่งสมาชิคนั้นไม่อาจจะหาข้อยุติที่น่าพอใจจากการปรึกษาหารือภายใต้วรรค 1
3. สมาชิกจะไม่อ้างข้อ XVII ไม่ว่าจะอยู่ภายใต้ข้อนี้ หรือข้อ XXIII ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการของสมาชิกอื่นซึ่งอยู่ในขอบเขตของความตกลงระหว่างประเทศที่มีระหว่างกันเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้อน ในกรณีที่มีความขัดแย้งระหว่างสมาชิกว่า มาตรการใดอยู่ภายในขอบเขตของความตกลงที่มีระหว่างกันดังกล่าว สมาชิกฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะสามารถนำเรื่องนี้เสนอต่อคณะมนตรีสำหรับการค้าบริการได้¹¹ คณะมนตรีจะเสนอเรื่องในอนุญาโตตุลาการ คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ จะถือเป็นที่สุดและมีผลผูกพันสมาชิก

¹¹ เกี่ยวกับความตกลงว่าด้วยการหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้อน ซึ่งมีอยู่ในวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮมมีผลใช้บังคับ เรื่องดังกล่าวอาจนำขึ้นเสนอต่อคณะมนตรีสำหรับการค้าบริการเฉพาะเมื่อภาคทั้งสองฝ่ายยินยอมในความตกลงนั้น

ข้อ XXIII

การระงับข้อพิพาทและการบังคับ

1. ถ้าสมาชิกใดพิจารณาเห็นว่า สมาชิกอื่นใดไม่ปฏิบัติตามพันธกรณี หรือข้อผูกพันเฉพาะภายใต้ความตกลงนี้ สมาชิกนั้นสามารถที่จะใช้การระงับข้อพิพาทภายใต้ดีเอสยู เพื่อให้ได้ข้อยุติซึ่งเป็นที่พอใจร่วมกันในเรื่องนี้
2. ถ้าดีเอสบีพิจารณาเห็นว่า สภาพการณ์รุนแรงพอที่จะเป็นเหตุผลสำหรับการกระทำเช่นนั้น ดีเอสบีอาจอนุมัติให้สมาชิกกระทำการปฏิบัติตามพันธกรณี และข้อผูกพันเฉพาะตามข้อ XXII ของดีเอสยูกับสมาชิกอื่นใดได้
3. ถ้าสมาชิกใดพิจารณาเห็นว่า ประโยชน์ใดที่ตนสามารถคาดหวังอย่างมีเหตุผลว่าจะเกิดขึ้นกับตน ภายใต้ข้อผูกพันเฉพาะของสมาชิกอื่นภายใต้ภาค III ของความตกลงนี้ กำลังถูกลบล้างไป หรือกำลังได้รับความเสียหาย อันเนื่องมาจากการใช้มาตรการใดซึ่งมิได้ขัดแย้งกับบทบัญญัติของความตกลงนี้ สมาชิกนั้นก็อาจใช้การระงับข้อพิพาทภายใต้ดีเอสยู ถ้าดีเอสบีตัดสินว่ามาตรการนั้นทำให้ผลประโยชน์ดังกล่าวถูกลบล้างไปหรือได้รับความเสียหาย สมาชิกที่ได้รับผลกระทบจะมีสิทธิได้รับการปรับแก้ซึ่งเป็นที่พอใจร่วมกันบนพื้นฐานของวรรค 2 ของข้อ XXI ซึ่งอาจรวมถึงการแก้ไข หรือการถอนมาตรการ ในกรณีที่ประเทศสมาชิกที่เกี่ยวข้องไม่สามารถตกลงกันได้ ให้นำข้อ XXII ของดีเอสยูมาใช้

ข้อ XXIV

คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการ

1. คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการจะปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การดำเนินการ และส่งเสริมวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้ คณะมนตรีอาจตั้งองค์กรย่อยตามที่พิจารณาเห็นว่าเหมาะสม เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ

2. คณะมนตรีและองค์กรย่อยจะเปิดให้ผู้แทนของสมาชิกทั้งปวงเข้าร่วม
เว้นแต่คณะมนตรีจะตัดสินใจเป็นอย่างอื่น
3. ประธานของคณะมนตรีจะได้รับการเลือกตั้งโดยสมาชิก

ข้อ XXV

ความร่วมมือทางวิชาการ

1. ผู้ให้บริการของสมาชิกซึ่งต้องการความช่วยเหลือเช่นว่านั้น จะต้องมี
ทางเข้าถึงบริการของจุดติดต่อที่อ้างถึง ในวรรค 2 ของข้อ IV
2. สำนักเลขาธิการจะจัดความช่วยเหลือทางวิชาการแก่ประเทศกำลังพัฒนา
ในระดับพหุภาคี และคณะมนตรีสำหรับการค้าบริการจะเป็นผู้ตัดสินใจ

ข้อ XXVI

ความสัมพันธ์กับองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ

คณะมนตรีทั่วไปจะทำข้อตกลงที่เหมาะสม เพื่อการปรึกษาหารือและ
ความร่วมมือกับสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติและ
กับองค์การระหว่างรัฐบาลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริการ

ภาค VI

บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ XXVII

การปฏิเสธผลประโยชน์

สมาชิกอาจปฏิเสธผลประโยชน์ของความตกลงนี้

- (เอ) แก่การให้บริการใด ถ้าสมาชิกล้วนพิสูจน์ได้ว่า การบริการนั้น
มาจากอาณาเขตของประเทศที่มีใช้สมาชิก หรืออยู่ในอาณาเขต

ของประเทศที่มีใช้สมาชิก หรือมาจากอาณาเขตของสมาชิก หรืออยู่ในอาณาเขตของสมาชิกซึ่งสมาชิกที่ปฏิเสธผลประโยชน์นั้นไม่ใช้ความตกลงฉบับลิวทีโอกับสมาชิกนั้น

- (บี) ในกรณีการให้บริการการขนส่งทางทะเล ถ้าสมาชิกนั้นพิสูจน์ได้ว่า การบริการนั้นได้ให้
- (1) โดยเรือซึ่งจดทะเบียนภายใต้กฎหมายของประเทศที่มีใช้สมาชิก หรือของสมาชิกซึ่งสมาชิกนั้นปฏิเสธไม่ใช้ความตกลงฉบับลิวทีโอกับ
 - (2) โดยบุคคลซึ่งดำเนินการ และ/หรือใช้เรือทั้งหมดหรือบางส่วน แต่ซึ่งเป็นบุคคลของประเทศที่ไม่ใช่สมาชิก หรือบุคคลของสมาชิกซึ่งสมาชิกนั้นปฏิเสธไม่ใช้ความตกลงฉบับลิวทีโอกับ
- (ซี) แก่ผู้ให้บริการซึ่งเป็นนิติบุคคล ถ้าสมาชิกนั้นพิสูจน์ได้ว่าผู้ให้บริการมิใช่ผู้ให้บริการของสมาชิกอื่น หรือพิสูจน์ได้ว่า ผู้ให้บริการเป็นผู้ให้บริการของสมาชิกซึ่งสมาชิกนั้นปฏิเสธไม่ใช้ความตกลงฉบับลิวทีโอกับ

ข้อ XXVIII

คำจำกัดความ

เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้

- (เอ) “มาตรการ” หมายถึง มาตรการใดของสมาชิก ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของกฎหมาย ข้อบังคับ กฎ วิธีดำเนินการ คำตัดสิน การดำเนินการทางการบริหาร หรือรูปแบบอื่นใด
- (บี) “การให้บริการ” รวมถึง การผลิต การแจกจ่าย การตลาด การขายและการส่งมอบบริการ

- (ซี) “มาตรการของสมาชิกซึ่งมีผลต่อการค้าบริการ” รวมถึง มาตรการในส่วนที่เกี่ยวข้อง
- (1) การซื้อ การชำระเงิน หรือการให้บริการ
 - (2) การเข้าถึง และการให้บริการที่เกี่ยวกับการให้บริการซึ่ง สมาชิกอื่น ๆ ต้องการให้เสนอต่อสาธารณะโดยทั่วไป
 - (3) การปรากฏตัวของบุคคล รวมทั้งการจัดตั้งทางพาณิชย์ ของสมาชิกเพื่อการให้บริการในอาณาเขตของสมาชิกอื่น
- (ดี) “การจัดตั้งทางพาณิชย์” หมายถึง รูปแบบใดของธุรกิจหรือการจัดตั้งทางวิชาชีพ รวมถึงการจัดตั้งโดย
- (1) การก่อตั้ง การได้มา หรือการกงไว้ซึ่งนิติบุคคล หรือ
 - (2) การจัดตั้งหรือการกงไว้ซึ่งสาขาหรือสำนักงานตัวแทน ภายในอาณาเขตของสมาชิก เพื่อความมุ่งประสงค์ในการ ให้บริการ
- (อี) “สาขา” ของการบริการ หมายถึง
- (1) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อผูกพันเฉพาะสาขาย่อยของบริการนั้น หนึ่งสาขาหรือมากกว่า หรือทั้งหมด ตามที่ระบุในตาราง ของสมาชิก
 - (2) มิฉะนั้น ให้หมายถึงสาขารบริการทั้งหมด รวมทั้งสาขาย่อยของสาขาการบริการนั้นทั้งหมด
- (เอฟ) “บริการของสมาชิกอื่น” หมายถึง การบริการซึ่งได้ให้
- (1) จากหรือในอาณาเขตของสมาชิกอื่นนั้น หรือในกรณีการ ขนส่งทางทะเล โดยเรือที่จดทะเบียนภายใต้กฎหมายของ สมาชิกอื่นนั้น หรือโดยบุคคลของสมาชิกอื่นนั้น ซึ่งให้

การบริการผ่านการดำเนินกิจการของเรือ และ/หรือการใช้
บริการนั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือ

(2) ในกรณีการให้บริการผ่านการจัดตั้งทางพาณิชย์ หรือผ่าน
บุคคลธรรมดาโดยผู้ให้บริการของสมาชิกอื่นนั้น

(จี) “ผู้ให้บริการ” หมายถึง บุคคลใด ๆ ที่ให้บริการ¹²

(เอช) “ผู้ผูกขาดการให้บริการ” หมายถึง บุคคลใดของภาครัฐ หรือ
เอกชน ซึ่งสมาชิกละอนุญาติ หรือให้จัดตั้งอย่างเป็นทางการ
หรือในทางปฏิบัติ ให้เป็นผู้ให้บริการนั้นแต่เพียงผู้เดียว
ในตลาดที่เกี่ยวข้องในอาณาเขตของสมาชิก

(ไอ) “ผู้ใช้บริการ” หมายถึง บุคคลใดซึ่งรับหรือใช้บริการ

(เจ) “บุคคล” หมายถึง บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล

(เค) “บุคคลธรรมดาของสมาชิกอื่น” หมายถึง บุคคลธรรมดาซึ่ง
พำนักอาศัยในอาณาเขตของสมาชิกอื่นนั้น หรือสมาชิกอื่นใด
และผู้ซึ่งภายใต้กฎหมายของสมาชิกอื่นนั้น

(1) เป็นคนชาติของสมาชิกอื่นนั้น หรือ

(2) มีสิทธิที่จะมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศสมาชิกอื่นนั้น ใน
กรณีของสมาชิกซึ่ง

¹² ในกรณีที่นิติบุคคลมิได้เป็นผู้ให้บริการโดยตรง แต่โดยการผ่านรูปแบบอื่นของการจัดตั้ง
ทางพาณิชย์ เช่น สำนักงานสาขา หรือสำนักงานตัวแทน อย่างไรก็ตาม ผู้ให้บริการ (ได้แก่ นิติบุคคล) ก็
จะได้รับการปฏิบัติเช่นที่ให้แก่ผู้ให้บริการตามความตกลงนี้โดยผ่านการจัดตั้งทางพาณิชย์ดังกล่าว การ
ปฏิบัติเช่นว่านั้นจะขยายไปถึงการจัดตั้งทางพาณิชย์ซึ่งได้ให้บริการและไม่จำเป็นต้องขยายไปยังส่วนอื่น
ใดของผู้ให้บริการที่ตั้งอยู่นอกอาณาเขตซึ่งมีการให้บริการนั้น ๆ

1. ไม่มีคนชาติ หรือ
2. ให้การปฏิบัติแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรของตน เช่นเดียวกับที่ให้แก่คนชาติของตนอย่างชัดเจนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการที่มีผลต่อการค้าบริการ ดังที่แจ้งไว้ในการยอมรับหรือการภาคยานุวัติเข้าเป็นภาคีความตกลงดับบลิวทีโอ หากว่าไม่มีสมาชิกใดมีพันธกรณีที่จะต้องให้การปฏิบัติต่อผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรนั้นซึ่งเป็นการอนุเคราะห์ยิ่งกว่าที่สมาชิกอื่นนั้นจะให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรดังกล่าว การแจ้งดังกล่าวจะรวมถึงการให้ความมั่นใจที่จะทำตามความรับผิดชอบเช่นเดียวกับที่สมาชิกอื่นมีต่อคนชาติของตน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่มีถิ่นถาวรเหล่านั้นตามกฎหมายและข้อบังคับของตน

(แอล) “นิติบุคคล” หมายถึง องค์กรตามกฎหมายใดซึ่งก่อตั้งขึ้นโดยชอบ หรือมิฉะนั้นก็จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ ไม่ว่าจะมิวัตุประสงค์เพื่อกำไรหรือเพียววัตถุประสงค์อื่น และไม่ว่าจะเป็นของส่วนบุคคลหรือรัฐบาล รวมถึงบริษัท การจัดการสินทรัพย์เพื่อบุคคลอื่น ห้างหุ้นส่วน การร่วมทุน การเป็นเจ้าของแต่เพียงผู้เดียวหรือการร่วมดำเนินการ

(เอ็ม) “นิติบุคคลของสมาชิกอื่น” หมายถึง นิติบุคคลซึ่งไม่ว่าจะ

- (1) ก่อตั้งขึ้นหรือจัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายของสมาชิกอื่นนั้น และประกอบธุรกิจในอาณาเขตของสมาชิกนั้นหรือสมาชิกอื่นใด หรือ
- (2) ในกรณีการให้บริการผ่านการจัดตั้งทางพาณิชย์ ซึ่งเป็นเจ้าของ หรือควบคุมโดย

1. บุคคลธรรมดาของสมาชิกนั้น หรือ
2. นิติบุคคลของสมาชิกอื่นนั้นตามที่ระบุไว้ในอนุวรรค (1)

(เอ็น) นิติบุคคล คือ

- (1) “เป็นเจ้าของ” โดยบุคคลของสมาชิก หากบุคคลของสมาชิกนั้นเป็นเจ้าของเงินทุนมากกว่าร้อยละ 50
- (2) “ถูกควบคุม” โดยบุคคลของสมาชิก หากบุคคลนั้นมีอำนาจในการเสนอชื่อกรรมการส่วนใหญ่ หรือมีฉะนั้นก็เป็นผู้มีอำนาจโดยถูกต้องตามกฎหมายในการกำกับกำกับการดำเนินการของบริษัท
- (3) “อยู่ในเครือ” กับบุคคลอื่น เมื่อนิติบุคคลนั้นควบคุมหรือถูกควบคุมโดยบุคคลอื่นนั้น หรือเมื่อทั้งสองฝ่ายถูกควบคุมโดยบุคคลคนเดียวกัน

(โอ) ภาษีทางตรง ประกอบด้วยภาษีทั้งหมด จากรายได้ทั้งหมด จากทุนทั้งหมด หรือจากส่วนของรายได้หรือของทุน รวมทั้งภาษีจากผลกำไร จากทรัพย์สินต่างแดน ภาษีที่ดิน มรดก และของก้านัล และภาษีจากค่าจ้างและเงินเดือนทั้งหมดที่จ่ายโดยวิสาหกิจ รวมทั้งภาษีจากการเพิ่มค่าของทุน

ข้อ XXIX

ภาคผนวก

ภาคผนวกต่อท้ายความตกลงฉบับนี้ ถือเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้

ภาคผนวก

ภาคผนวกว่าด้วยการยกเว้นจากข้อ 2

ขอบเขต

1. ภาคผนวกนี้ระบุเงื่อนไขซึ่งสมาชิกจะได้รับการยกเว้นจากพันธกรณีตามวรรค 1 ของข้อ II เมื่อความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ
2. การยกเว้นใหม่ใด ๆ ที่นำมาใช้หลังจากวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ จะถือปฏิบัติตามวรรค 3 ของข้อ IX ของความตกลงนั้น

การทบทวน

3. คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการ จะทบทวนการยกเว้นทั้งหมดที่ให้อยู่ในระยะเวลาเกินกว่า 5 ปี การทบทวนดังกล่าวจะมีขึ้นครั้งแรกไม่เกินกว่า 5 ปี หลังจากการมีผลใช้บังคับของความตกลงดับบลิวทีโอ
4. ในการทบทวน คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการจะ
 - (เอ) ตรวจสอบว่าเงื่อนไขที่ก่อให้เกิดความจำเป็นในการยกเว้นยังคงอยู่หรือไม่ และ
 - (บี) กำหนดวันที่จะทำการทบทวนครั้งต่อ ๆ ไป

การสิ้นสุด

5. การยกเว้นจากพันธกรณีของสมาชิกตามวรรค 1 ของข้อ II ของความตกลงในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการเฉพาะ จะสิ้นสุดลงในวันที่ระบุไว้ในการยกเว้น

6. โดยหลักการ การยกเว้นดังกล่าวไม่ควรจะเกินระยะเวลา 10 ปี ในกรณีใด ๆ การยกเว้นจะขึ้นอยู่กับภาระเปิดการค้าเสรีในรอบต่อ ๆ ไป

7. สมาชิกจะแจ้งต่อคณะมนตรีสำหรับการค้าบริการเมื่อสิ้นสุดระยะเวลา การยกเว้นว่า มาตรการที่ไม่สอดคล้องได้มีการปรับให้สอดคล้องกับวรรค 1 ของ ข้อ II ของความตกลงแล้ว

รายการการยกเว้นตามข้อ II

[รายการการยกเว้นที่ได้ตกลงกันภายใต้วรรค 2 ของข้อ II จะผนวกไว้ในสนธิสัญญาของความตกลงฉบับลิวทิงโฮ]

ภาคผนวกว่าด้วยการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา ที่ทำให้การบริการภายใต้ความตกลง

1. ภาคผนวกนี้ใช้กับมาตรการที่มีผลต่อบุคคลธรรมดาซึ่งเป็นผู้ให้การบริการของสมาชิก และต่อบุคคลธรรมดาของสมาชิกซึ่งได้รับการว่าจ้างจากผู้ให้บริการบริการของสมาชิก ในส่วนที่เกี่ยวกับการให้การบริการ
2. ความตกลงจะไม่ใช้กับมาตรการที่มีผลต่อบุคคลธรรมดาที่หาทางเข้าตลาดการจ้างงานของสมาชิก และจะไม่ใช้กับมาตรการที่เกี่ยวกับสัญชาติ ถิ่นที่อยู่ หรือการจ้างงานบนพื้นฐานที่ถาวร
3. ตามส่วนที่ 3 และส่วนที่ 4 ของความตกลง สมาชิกอาจเจรจาเรื่องข้อผูกพันเฉพาะที่ใช้กับการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดาทุกประเภทที่เป็นผู้ให้การบริการตามความตกลง บุคคลธรรมดาที่ข้อผูกพันเฉพาะคลุมถึงนั้น จะได้รับอนุญาตให้ให้การบริการตามเงื่อนไขของข้อผูกพันนั้น
4. ความตกลงจะไม่ห้ามสมาชิกในการใช้มาตรการที่จะควบคุมการเข้าเมืองของบุคคลธรรมดา หรือการพำนักรักษาชั่วคราว ในอาณาเขตของสมาชิก

รวมทั้งมาตรการที่จำเป็นในการปกป้องบูรณภาพ และในการประกันให้มีการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดาข้ามเขตแดนของตนอย่างเป็นระเบียบ หากว่ามาตรการดังกล่าวจะไม่นำมาใช้ในลักษณะที่ทำให้ประโยชน์ที่มีต่อสมาชิกใดตามเงื่อนไขของข้อผูกพันเฉพาะต้องถูกลบล้างหรือเสียหายไป¹

ภาคผนวกว่าด้วยการบริการขนส่งทางอากาศ

1. ภาคผนวกนี้ใช้กับมาตรการที่มีผลกระทบต่อการค้าบริการขนส่งทางอากาศไม่ว่าจะเป็นการบริการที่เป็นตามกำหนดเวลา หรือไม่เป็นไปตามกำหนดเวลาและการบริการเสริม เป็นที่ยืนยันว่าข้อผูกพันเฉพาะหรือพันธกรณีใด ๆ ที่ได้รับไว้ตามความตกลงนี้จะไม่ลดหรือมีผลกระทบต่อพันธกรณีของสมาชิกภายใต้ความตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีที่ยังมีผลในวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ
2. ความตกลงรวมทั้งวิธีดำเนินการระงับข้อพิพาท จะไม่ใช้บังคับกับมาตรการที่มีผลกระทบต่อ

(เอ) สิทธิการบิน ไม่ว่าจะได้รับมาอย่างไรก็ตาม หรือ

(บี) การบริการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้สิทธิการบิน

ยกเว้นที่ได้ระบุไว้ในวรรค 3 ของภาคผนวกนี้

¹ ข้อเท็จจริงเพียงอย่างเดียวที่กำหนดให้มีการตรวจสอบตราสำหรับบุคคลธรรมดาของสมาชิกรายใดรายหนึ่งโดยไม่ใช้บังคับกับบุคคลธรรมดาของสมาชิกอื่น ๆ จะไม่ถือว่าทำให้ประโยชน์ตามข้อผูกพันเฉพาะถูกลบล้างหรือเสียหายไป

3. ความตกลงจะใช้กับมาตรการที่มีผลกระทบต่อ

(เอ) การบริการซ่อมและการบำรุงรักษาอากาศยาน

(บี) การขายและการตลาดของการบริการขนส่งทางอากาศ

(ซี) การบริการสำรองที่นั่งด้วยระบบคอมพิวเตอร์ (ซีอาร์เอส)

4. วิธีดำเนินการระงับข้อพิพาทของความตกลง อาจได้รับการยกขึ้นอ้างเฉพาะในกรณีที่สมาชิกที่เกี่ยวข้องยอมรับพันธกรณี หรือข้อผูกพันเฉพาะอยู่ และเมื่อได้ใช้วิธีดำเนินการระงับข้อพิพาทในความตกลงทวิภาคี และความตกลงพหุภาคีอื่น ๆ แล้ว

5. คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการจะทบทวนการพัฒนาในสาขาการขนส่งทางอากาศและการดำเนินการในภาคผนวกนี้เป็นระยะ ๆ และอย่างน้อยที่สุดทุก ๆ 5 ปี เพื่อพิจารณาการใช้ความตกลงในสาขานี้ต่อไปเท่าที่จะเป็นไปได้

6. คำจำกัดความ

(เอ) “การบริการซ่อมและบำรุงรักษาอากาศยาน” หมายถึงกิจกรรมที่กระทำต่ออากาศยานหรือส่วนของอากาศยาน ในขณะที่อากาศยานนั้นถูกถอดจากการให้บริการและไม่รวมถึงการซ่อมบำรุงในลานจอด

(บี) “การขายและการตลาดของการบริการขนส่งทางอากาศ” หมายถึง โอกาสของสายการบินที่เกี่ยวข้องที่จะขายและทำการตลาดการบริการขนส่งทางอากาศของตนอย่างเสรี รวมทั้งรูปแบบทั้งหมดของการตลาด เช่น การวิจัยตลาด การโฆษณา และการจัดจำหน่าย กิจกรรมเหล่านี้จะไม่รวมการกำหนดราคาของการบริการขนส่งทางอากาศ และเงื่อนไขที่ใช้บังคับอยู่

- (ซี) “การบริการสำรองที่นั่งด้วยระบบคอมพิวเตอร์ (ซีอาร์เอส)” หมายถึง การบริการที่ดำเนินการโดยระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีข้อมูลเกี่ยวกับตารางการบินของสายการบิน ที่นั่งที่ว่าง ค่าโดยสารและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับค่าโดยสาร ซึ่งใช้สำหรับการสำรองที่นั่งและการออกบัตรโดยสาร
- (ดี) “สิทธิการบิน” หมายถึง สิทธิของการบริการแบบประจำและไม่ประจำที่จะดำเนินการ และ/หรือ รับขนผู้โดยสาร สินค้า และไปรษณียภัณฑ์ เพื่อรายได้หรือค่าเช่าจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง ภายในหรือเหนืออาณาเขตของประเทศสมาชิก รวมถึงจุดที่ให้บริการ เส้นทางที่ให้บริการ ประเภทของการจราจรที่รับขน ความจุที่ให้บริการ ราคาที่เรียกเก็บและเงื่อนไขการเรียกเก็บ และหลักเกณฑ์ในการกำหนดสายการบิน รวมทั้งกฎเกณฑ์ด้านจำนวนสายการบิน กรรมสิทธิ์ และการควบคุม

ภาคผนวกว่าด้วยการบริการการเงิน

1. ขอบเขตและคำจำกัดความ

- (เอ) ภาคผนวกนี้ใช้กับมาตรการซึ่งมีผลต่อการให้บริการการเงิน การอ้างอิงถึงการให้บริการการเงินในภาคผนวกนี้ จะหมายถึงการให้บริการตามที่นิยามไว้ในวรรค 2 ของข้อ I ของความตกลง
- (บี) เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค 3 (บี) ของข้อ I ของความตกลง “การบริการที่ให้โดยการใช้อำนาจรัฐบาล” มีความหมายดังต่อไปนี้

- (1) กิจกรรมซึ่งดำเนินการโดยธนาคารกลาง หรือองค์กรการเงิน หรือโดยหน่วยงานภาครัฐที่ดำเนินการตามนโยบายการเงิน หรืออัตราแลกเปลี่ยน
 - (2) กิจกรรมซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของระบบการประกันสังคม หรือแผนการเกษียณอายุของภาครัฐ และ
 - (3) กิจกรรมอื่น ซึ่งดำเนินการโดยหน่วยงานภาครัฐในความรับผิดชอบ หรือด้วยการค้ำประกัน หรือการใช้แหล่งการเงินของรัฐบาล
- (ซี) เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค 3 (บี) ของข้อ I ของความตกลง ถ้าสมาชิกอนุญาตให้กิจกรรมใด ๆ ที่กล่าวถึงในอนุวรรค (บี) (2) หรือ (บี) (3) ของวรรคนี้ ให้ดำเนินการได้โดยผู้ให้บริการการเงินซึ่งแข่งขันกับหน่วยงานภาครัฐ หรือผู้ให้บริการการเงิน “การบริการ” จะรวมถึงกิจกรรมเช่นว่านั้น
- (ดี) อนุวรรค 3 (ซี) ของข้อ I ของความตกลง จะไม่ใช้กับการบริการที่ภาคผนวกนี้ครอบคลุมถึง

2. ข้อบังคับภายในประเทศ

- (เอ) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของความตกลง สมาชิกจะมีอิสระในการใช้มาตรการด้านการกำกับควบคุมเพื่อความมั่นคง รวมทั้งเพื่อคุ้มครองผู้ลงทุน ผู้ฝากเงิน ผู้ถือกรรมสิทธิ์ หรือบุคคลซึ่งผู้ให้บริการการเงินมีหน้าที่ดูแลทรัพย์สินให้ตน หรือเพื่อประกันความมั่นคง และความมีเสถียรภาพของระบบการเงิน ในกรณีที่มาตรการดังกล่าวไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลง มาตรการเหล่านั้นจะต้องไม่นำมาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการหลีกเลี่ยงข้อผูกพันหรือพันธกรณีของสมาชิก ภายใต้ความตกลง

- (บี) ไม่มีบทบัญญัติใดในความตกลงจะได้รับการตีความกำหนดให้สมาชิกต้องเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกิจการและบัญชีของลูกค้าเฉพาะราย หรือข้อมูลที่เป็นความลับ หรือข้อมูลที่ได้มาจากความเป็นเจ้าของที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานภาครัฐ

3. การยอมรับ

- (เอ) สมาชิกอาจยอมรับมาตรการด้านการกำกับควบคุมเพื่อความมั่นคงของประเทศอื่นใด ในการตัดสินใจว่ามาตรการของสมาชิกที่เกี่ยวกับการบริการการเงินจะนำมาใช้อย่างไร การยอมรับดังกล่าวซึ่งอาจจะบรรลุผลได้โดยการปรับให้เข้ากันหรือด้วยวิธีการอื่นใดนั้น อาจตั้งอยู่บนพื้นฐานของความตกลงหรือข้อตกลงกับประเทศที่เกี่ยวข้องหรืออาจจะยอมรับโดยเอกเทศ
- (บี) สมาชิกซึ่งเป็นภาคีความตกลงหรือข้อตกลงที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ไม่ว่าจะเป็นความตกลงที่จะกระทำในอนาคตหรือมีอยู่ในปัจจุบัน จะต้องให้โอกาสอย่างเพียงพอแก่สมาชิกอื่นที่มีส่วนได้เสียที่จะเจรจาเพื่อการภาคยานุวัติความตกลงหรือข้อตกลงนั้น หรือเจรจากับตนเพื่อทำความตกลงในลักษณะเดียวกัน ภายใต้อาณัติที่จะกำหนดข้อบังคับในการกำกับควบคุมที่เท่ากัน การดูแลผลประโยชน์ของสาธารณชน การดำเนินการตามข้อบังคับเช่นนั้น และหากเหมาะสม จะรวมถึงวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการรับทราบข้อมูลระหว่างภาคีความตกลงหรือข้อตกลง ในกรณีที่สมาชิกให้การยอมรับโดยเอกเทศ สมาชิกนั้นจะให้โอกาสอย่างเพียงพอแก่สมาชิกอื่นใดที่จะแสดงว่าสถานการณ์เช่นนั้นปรากฏอยู่

- (ซี) ในกรณีที่สมาชิกอยู่ในระหว่างการพิจารณาให้การยอมรับมาตรการด้านการกำกับควบคุม เพื่อความมั่นคงของประเทศอื่นใด วรรค 4 (บี) ของข้อ VII ของความตกลง จะไม่นำมาใช้

4. การระงับข้อพิพาท

คณะผู้พิจารณาสำหรับข้อพิพาทในประเด็นเรื่องการกำกับควบคุมเพื่อความมั่นคงและเรื่องการเงินอื่น ๆ จะต้องมีความเชี่ยวชาญเฉพาะซึ่งเกี่ยวข้องกับการบริการการเงินเฉพาะเรื่องที่เป็นกรณีพิพาท

5. คำจำกัดความ

เพื่อความมุ่งประสงค์ของภาคผนวกนี้

- (เอ) การบริการการเงิน คือการบริการใด ๆ ที่มีลักษณะทางการเงินซึ่งเสนอโดยผู้ให้บริการการเงินของสมาชิก การบริการการเงินรวมถึงการประกันภัยและบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประกันภัยทั้งปวง และการธนาคารและการบริการทางการเงินอื่น ๆ ทั้งปวง (ไม่รวมการประกันภัย) การบริการทางการเงินรวมถึงกิจกรรมต่อไปนี้

การประกันภัยและบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประกันภัย

- (1) การประกันภัยโดยตรง (รวมถึงการประกันภัยร่วม)

(เอ) การประกันชีวิต

(บี) การประกันวินาศภัย

- (2) การประกันภัยต่อและการประกันช่วง

- (3) ตัวกลางประกันภัย เช่น นายหน้าและตัวแทน
- (4) การบริการสนับสนุนการประกันภัย เช่น การให้คำปรึกษา การคณิตศาสตร์ประกันภัย การประเมินความเสี่ยงและการบริการจัดการเรียกร้องตามสิทธิ์

การธนาคารและการบริการการเงินอื่น ๆ
(ไม่รวมการประกันภัย)

- (5) การรับฝากเงินและเงินที่กู้ยืมจากสาธารณชน
- (6) การให้สินเชื่อประเภทต่าง ๆ ทั้งปวง รวมถึง สินเชื่อผู้บริโภค สินเชื่อจำนอง แฟคเตอร์িংและการให้กู้เพื่อการพาณิชย์
- (7) การให้เข้าทรัพย์สินแบบ리스ซึ่งทางการเงิน
- (8) การบริการชำระเงินและการส่งเงินทั้งปวง รวมถึงสินเชื่อ บัตรชำระหนี้ และบัตรเดบิต เช็คเดินทาง และดราฟท์ธนาคาร
- (9) การค้าประกันและการระดมทุน
- (10) การค้าในบัญชีของคนหรือบัญชีของลูกค้าไม่ว่าจะเป็นการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ หรือศูนย์ซื้อขายนอกตลาดหลักทรัพย์อื่นใด ดังต่อไปนี้
 - (เอ) ตลาดตราสารหนี้ (รวมถึง เช็ค ธนบัตร บัตรเงินฝาก)
 - (บี) การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

- (ซี) อนุพันธ์ทางการเงิน รวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ประเภทฟิวเจอร์และออปชั่น
 - (ดี) ตราสารเกี่ยวกับอัตราแลกเปลี่ยนและอัตราดอกเบี้ย รวมถึงผลิตภัณฑ์ เช่น การสวอปสัญญาการซื้อขายล่วงหน้า
 - (อี) หลักทรัพย์ที่เปลี่ยนมือได้
 - (เอฟ) ตราสารเปลี่ยนมืออื่น และสินทรัพย์ทางการเงิน รวมถึงทองคำแท่ง
- (11) การมีส่วนร่วมในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหลักทรัพย์ทุกประเภท รวมถึงการประกันการจำหน่าย และการจำหน่ายในฐานะตัวแทน (ไม่ว่าจำหน่ายทั่วไปหรือเฉพาะกลุ่ม) และการเสนอบริการที่เกี่ยวข้องกับประเด็นดังกล่าว
- (12) นายหน้าค้าเงิน
- (13) การจัดการสินทรัพย์ เช่น การจัดการเงินสด หรือเงินลงทุน รูปแบบการจัดการกองทุนรวมทุกประเภท การจัดการกองทุนบำเหน็จบำนาญ การดูแลทรัพย์สิน การบริการรับฝากและการจัดการสินทรัพย์เพื่อบุคคลอื่น
- (14) การบริการชำระและส่งมอบบัญชีสินทรัพย์ทางการเงิน รวมถึง หลักทรัพย์ อนุพันธ์ทางการเงิน และตราสารเปลี่ยนมืออื่น ๆ .

- (15) การจัดหาและการให้บริการข่าวสารทางการเงิน และการประมวลข้อมูลทางการเงิน และซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องของผู้ให้บริการทางการเงินอื่น ๆ
 - (16) การบริการให้คำแนะนำ การเป็นตัวกลางและการบริการสนับสนุนทางการเงินอื่น ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมทั้งปวงซึ่งระบุในอนุวรรต (5) ถึง (15) รวมถึงการยื่นยันเครดิต และการวิเคราะห์สินเชื่อ การวิจัยและการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุนและเงินลงทุน การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเข้าถือสิทธิ์ และการปรับโครงสร้างและกลยุทธ์ของบริษัท
- (ป) ผู้ให้บริการการเงิน หมายถึง บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลใดของสมาชิกที่ประสงค์จะให้หรือให้บริการการเงิน แต่คำว่า “ผู้ให้บริการการเงิน” มิได้รวมถึงหน่วยงานภาครัฐ
- (ซี) “หน่วยงานภาครัฐ” หมายถึง
- (1) รัฐบาล ธนาคารกลาง หรือองค์กรทางการเงินของสมาชิก หรือหน่วยงานสมาชิกเป็นเจ้าของหรือมีอำนาจควบคุม ซึ่งดำเนินการตามหน้าที่ของรัฐบาลหรือกิจกรรมเพื่อวัตถุประสงค์ของรัฐเป็นสำคัญ โดยไม่รวมถึงหน่วยงานซึ่งดำเนินการในการให้บริการการเงินตามเงื่อนไขทางการพาณิชย์เป็นสำคัญ หรือ
 - (2) เมื่อหน่วยงานภาคเอกชนที่ปฏิบัติหน้าที่ซึ่งตามปกติธนาคารกลางหรือองค์กรทางการเงินเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่เหล่านั้น

ภาคผนวกที่สองว่าด้วยการบริการการเงิน

1. โดยไม่คำนึงถึงข้อ II ของความตกลงและวรรค 1 และ 2 ของภาคผนวกว่าด้วยการยกเว้นตามข้อ II สมาชิกอาจจะบูรณาการที่เกี่ยวกับการบริการการเงินซึ่งไม่สอดคล้องกับวรรค 1 ของข้อ II ของความตกลงไว้ในภาคผนวกนั้น ในระหว่างระยะเวลา 60 วันเริ่มต้นจาก 4 เดือนหลังจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงมีผลใช้บังคับ
2. โดยไม่คำนึงถึงข้อ XXI ของความตกลง สมาชิกอาจปรับปรุงแก้ไขหรือถอนข้อผูกพันเฉพาะของการบริการการเงินทั้งหมด หรือบางส่วนที่ระบุไว้ในตารางของตน ในระหว่างระยะเวลา 60 วันเริ่มต้นจาก 4 เดือนหลังจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงมีผลใช้บังคับ
3. คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการจะกำหนดวิธีดำเนินการใดที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการตามวรรค 1 และ 2

ภาคผนวกว่าด้วยการเจรจาการบริการ การขนส่งทางทะเล

1. ข้อ II และภาคผนวกว่าด้วยการยกเว้นตามข้อ II รวมถึงข้อกำหนดให้ระบุไว้ในภาคผนวกซึ่งมาตรการใด ที่ไม่สอดคล้องกับการประคับคองชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ซึ่งสมาชิกจะคงไว้ จะมีผลใช้บังคับสำหรับการเดินเรือระหว่างประเทศ การบริการสนับสนุนและการเข้าถึง และการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของท่าเรือ เฉพาะใน

(เอ) วันที่มีการปฏิบัติตามผลการเจรจาซึ่งจะกำหนดขึ้นตามวรรค 4 ของมติรัฐมนตรีว่าด้วยการเจรจาการบริการการขนส่งทางทะเล หรือ

(ปี) ถ้าการเจรจาไม่สำเร็จ ก็เป็นวันที่มีรายงานผลสุดท้ายของกลุ่ม
เจรจาบริการการขนส่งทางทะเลซึ่งกำหนดไว้ในมตินั้น

2. วรรค 1 จะไม่ใช้กับข้อผูกพันเฉพาะใด ในการบริการการขนส่งทางทะเล
ซึ่งระบุในตารางของสมาชิก

3. จากวันที่การเจรจาเสร็จสิ้นตามที่กล่าวถึงในวรรค 1 และก่อนวันที่มี
การปฏิบัติตามผลการเจรจา สมาชิกอาจปรับปรุง แก้ไข หรือถอนข้อผูกพัน
เฉพาะของตนทั้งหมดหรือบางส่วนในสาขานี้ โดยมีต้องเสนอให้การชดเชย โดย
ไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติตามข้อ XXI

ภาคผนวกว่าด้วยการโทรคมนาคม

1. วัตถุประสงค์

โดยการยอมรับในลักษณะเฉพาะของสาขาการบริการโทรคมนาคมและ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบทบาทสองประการ ได้แก่ ในฐานะที่เป็นสาขาเฉพาะของ
กิจกรรมทางเศรษฐกิจ และในฐานะที่เป็นเครื่องมือขนส่งที่รองรับสำหรับ
กิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่น สมาชิกเห็นด้วยกับภาคผนวกนี้ โดยมีวัตถุประสงค์
เพื่อขยายความในบทบัญญัติของความตกลงเกี่ยวกับมาตรการที่จะมีผลต่อการ
เข้าถึงและการใช้บริการและเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมสาธารณะ
ดังนั้นภาคผนวกนี้จะให้ข้อสังเกต และบทบัญญัติเสริมแก่ความตกลง

2. ขอบเขต

(เอ) ภาคผนวกนี้จะใช้กับมาตรการทั้งปวงของสมาชิกที่มีผลต่อการ
เข้าถึงและการใช้บริการและเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคม
สาธารณะ¹

¹ เป็นที่เข้าใจว่า วรรคนี้นิยามความว่า สมาชิกแต่ละรายจะประกันว่าพันธกรณีตามภาค
ผนวกนี้จะนำมาใช้ในเรื่องของผู้ให้บริการและเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมสาธารณะ โดยมาตรการ
ใดก็ได้ที่จำเป็น

- (บี) ภาคผนวกนี้จะไม่ใช้กับมาตรการที่จะมีผลต่อการกระจายเสียงรายการวิทยุหรือโทรทัศน์ผ่านระบบเคเบิลหรือคลื่นวิทยุ
- (ซี) ไม่มีข้อความใดในภาคผนวกนี้จะตีความว่า
- (1) กำหนดให้สมาชิกต้องอนุญาตแก่ผู้ให้บริการของสมาชิกอื่นใดให้จัดตั้ง สร้าง ได้มาซึ่ง เช่า ดำเนินการ หรือจัดให้มีการบริการและเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคม นอกเหนือจากที่ให้ไว้ในตารางของตน หรือ
 - (2) กำหนดให้สมาชิก (หรือกำหนดให้สมาชิกต้องทำให้ผู้ให้บริการที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของตน) ให้จัดตั้ง สร้าง ได้มาซึ่ง เช่า ดำเนินการหรือจัดให้มีการบริการและเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคม ซึ่งไม่ได้ให้แก่สาธารณชนโดยทั่วไป

3. คำจำกัดความ

เพื่อความมุ่งประสงค์ของภาคผนวกนี้

- (เอ) “โทรคมนาคม” หมายถึง การส่งและการรับสัญญาณโดยทางสื่อแม่เหล็กไฟฟ้าใด
- (บี) “การบริการการสื่อสารโทรคมนาคมสาธารณะ” หมายถึง การบริการการสื่อสารโทรคมนาคมใด ที่สมาชิกกำหนดจะจัดให้บริการแก่สาธารณชนโดยทั่วไปโดยชัดแจ้งหรือโดยผลทางปฏิบัติ การบริการดังกล่าว อาจรวมถึงการบริการอาทิ เช่น โทรเลข โทรศัพท์ โทรพิมพ์ และการส่งข้อมูลที่โดยรูปแบบเกี่ยวกับข้อมูลของลูกค้า ระหว่างสองจุดหรือมากกว่านั้น โดยไม่มีการเปลี่ยนรูปแบบหรือเนื้อหาของข้อมูลของลูกค้าระหว่างต้นทางและปลายทางแต่ละประการใด

- (ซี) “เครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมสาธารณะ” หมายถึง โครงสร้างพื้นฐานการโทรคมนาคมสาธารณะที่ทำให้มีการโทรคมนาคมระหว่างจุดปลายทางของเครือข่ายที่กำหนดไว้
- (ดี) “การสื่อสารภายในบริษัท” หมายถึง การโทรคมนาคมซึ่งบริษัทใช้สื่อสารภายในบริษัทหรือสื่อสารกับหรือระหว่างสำนักงานย่อยสาขา และบริษัทในเครือตามกฎหมายภายในและข้อบังคับของสมาชิก เพื่อความมุ่งประสงค์เหล่านี้ “สำนักงานย่อย” “สาขา” และ “สำนักงานในเครือ” ในกรณีที่ถูกกฎหมายภายในและข้อบังคับของสมาชิกใช้บังคับ จะเป็นไปตามคำจำกัดความของสมาชิกแต่ละราย “การสื่อสารภายในบริษัท” ในภาคผนวกนี้ ไม่รวมการบริการที่เป็นลักษณะการพาณิชย์หรือมิใช่การพาณิชย์ที่จัดให้แก่บริษัทที่ไม่ได้เป็นสำนักงานย่อย สาขาหรือบริษัทในเครือที่เกี่ยวข้อง หรือที่จัดให้แก่ลูกค้าหรือผู้ที่จะเป็นลูกค้า
- (อี) การอ้างถึงวรรค หรืออนุวรรคใดของภาคผนวกนี้ รวมถึงข้อย่อยทั้งปวงด้วย

4. ความโปร่งใส

ในการใช้ข้อ III ของความตกลง สมาชิกแต่ละรายจะประกันว่า จะมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขที่มีผลต่อการเข้าถึงและการใช้บริการและเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมสาธารณะให้แก่สาธารณะชน ซึ่งรวมถึงอัตราค่าบริการ และข้อกำหนดและเงื่อนไขอื่น ๆ ของการบริการ ลักษณะจำเพาะทางเทคนิค การเชื่อมประสานกับการบริการและเครือข่ายดังกล่าว ข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยที่รับผิดชอบในการเตรียม และการกำหนดมาตรฐานที่มีผลต่อการเข้าถึงและการใช้ดังกล่าว เงื่อนไขที่ใช้กับการเชื่อมจุดปลายทาง หรืออุปกรณ์อื่น และข้อกำหนดเกี่ยวกับการแจ้ง การจดทะเบียน หรือการให้ใบอนุญาต ถ้ามี

5. การเข้าถึงและการใช้บริการและเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมสาธารณะ

- (เอ) สมาชิกแต่ละรายจะประกันว่า ผู้ให้บริการใดของสมาชิกอื่นใดจะเข้าถึงและใช้บริการและเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมสาธารณะได้ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่สมเหตุสมผล และไม่เลือกปฏิบัติสำหรับการให้บริการที่รวมอยู่ในตารางของตน พันธกรณีนี้จะใช้กับวรรค (บี)-(เอฟ) เป็นอาทิ²
- (บี) สมาชิกแต่ละรายจะประกันว่า ผู้ให้บริการของสมาชิกอื่นใดจะเข้าถึงและใช้บริการหรือเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมสาธารณะใดที่ให้อยู่ในหรือข้ามพรมแดนของสมาชิกนั้น รวมถึงวงจรซึ่งเอกชนเป็นผู้เช่า และเพื่อการนี้ ภายใต้บังคับของวรรค (อี) และ (เอฟ) จะประกันว่า ผู้ให้บริการดังกล่าวจะได้รับอนุญาต
- (1) ให้ซื้อหรือเช่าและเชื่อมโยงเครื่องรับส่งปลายทางหรืออุปกรณ์อื่น ๆ ซึ่งเชื่อมโยงกับเครือข่ายและซึ่งจำเป็นต่อการให้บริการของผู้ให้บริการ
- (2) ให้ติดต่อเชื่อมวงจรซึ่งเอกชนเป็นเจ้าของหรือเป็นผู้เช่าเข้ากับเครือข่ายและบริการสื่อสารโทรคมนาคมสาธารณะหรือกับวงจรที่ผู้ให้บริการรายอื่น ๆ เป็นเจ้าของหรือเป็นผู้เช่า และ

² เป็นที่เข้าใจว่า คำว่า “ไม่เลือกปฏิบัติ” จะใช้กับการปฏิบัติเชิงชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ ซึ่งและการปฏิบัติเชิงคนชาติ ดังที่ได้จำกัดไว้ในความตกลง และหมายถึงการใช้คำเฉพาะสาขาซึ่งหมายถึง “ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ไม่ด้อยไปกว่าที่ให้แก่ผู้ให้บริการหรือเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมสาธารณะอื่นใดที่เหมือนกัน ในสภาวะการณ์ที่เหมือนกัน”

- (3) ให้ใช้ลักษณะและวิธีการในการทำงานตามที่ผู้ให้บริการเลือกในการจัดให้บริการใดนอกไปจากที่จำเป็นเพื่อประกันถึงการให้บริการ และเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมแก่สาธารณชนโดยทั่วไป
- (ซี) สมาชิกแต่ละรายจะประกันว่า ผู้ให้บริการของสมาชิกอื่นได้อาจใช้บริการและเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมสาธารณะเพื่อการเคลื่อนย้ายข้อมูลภายในและข้ามพรมแดน รวมทั้งเพื่อการสื่อสารภายในบริษัทของผู้ให้บริการดังกล่าว และเพื่อการเข้าถึงข้อมูลที่บรรจุไว้ในฐานข้อมูล หรือมีละนั้นก็จะเป็นข้อมูลที่เก็บไว้ในรูปแบบที่เครื่องจักรอ่านได้ในอาณาเขตของสมาชิกใดมาตรการใหม่หรือมาตรการที่มีการแก้ไขใดๆของสมาชิกซึ่งจะมีผลต่อการให้บริการดังกล่าวอย่างมาก จะต้องแจ้งและปรึกษากันตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของความตกลงนี้
- (ดี) โดยไม่คำนึงถึงวรรคก่อนหน้านี้ สมาชิกอาจดำเนินมาตรการดังกล่าวตามที่จำเป็นเพื่อประกันความปลอดภัยและความลับของข้อมูล ภายใต้บังคับของข้อกำหนดที่ว่ามาตรการดังกล่าวจะไม่นำมาใช้ในลักษณะที่จะเป็นเครื่องมือในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่มีเหตุผล หรือโดยผลการ หรือเป็นข้อจำกัดแฝงต่อการค้าบริการ
- (อี) สมาชิกแต่ละรายจะประกันว่า จะไม่กำหนดเงื่อนไขในการเข้าถึงและการให้บริการและเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมสาธารณะนอกไปจากที่จำเป็น
- (1) เพื่อคุ้มครองความรับผิดชอบการบริการสาธารณะของผู้ให้บริการและเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถของผู้ให้

บริการที่จะให้มีเครือข่ายหรือการบริการแก่สาธารณะโดยทั่วไป

- (2) เพื่อป้องกันลักษณะทางเทคนิคของการบริการหรือเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมสาธารณะ หรือ
- (3) เพื่อประกันว่าผู้ให้บริการของสมาชิกอื่นใดจะไม่ให้บริการถ้าหากมิได้ระบุไว้ตามข้อผูกพันในตารางของสมาชิก

(เอฟ) ในกรณีที่ผ่านเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในวรรค (อี) เงื่อนไขในการเข้าถึงและการใช้บริการและเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมสาธารณะอาจรวมถึง

- (1) ข้อจำกัดในการขายต่อหรือการใช้บริการดังกล่าวร่วมกัน
- (2) ข้อกำหนดให้ใช้การเชื่อมโยงทางเทคนิคเฉพาะ รวมถึงลักษณะและวิธีการในการติดต่อเชื่อมโยง เพื่อการติดต่อระหว่างกันกับการบริการและเครือข่ายดังกล่าว
- (3) ในกรณีที่จำเป็น ข้อกำหนดในการปฏิบัติการระหว่างกันของการบริการดังกล่าว และเพื่อกระตุ้นให้บรรลุตามเป้าหมายที่ระบุไว้ในวรรค 7 (เอ)
- (4) การรับรองรูปแบบเครื่องรับส่งปลายทางหรืออุปกรณ์อื่นซึ่งต่อเชื่อมกับเครือข่าย และข้อกำหนดทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการติดตั้งอุปกรณ์เช่นว่านั้นกับเครือข่ายดังกล่าว
- (5) ข้อจำกัดในการติดต่อระหว่างกันของวงจรที่เอกชนเป็นเจ้าของหรือเข้ากับการบริการ หรือเครือข่ายดังกล่าว หรือกับวงจร ซึ่งผู้ให้บริการอื่นเป็นเจ้าของหรือเช่า หรือ

(6) การแจ้ง การจดทะเบียน และการให้ใบอนุญาต

- (จี) โดยไม่คำนึงถึงวรรคก่อนหน้าของส่วนนี้ สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาอาจกำหนดเงื่อนไขที่สมเหตุสมผลโดยสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของตนในการเข้าถึง และการใช้การบริการและเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมสาธารณะได้เท่าที่จำเป็น เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งของโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมในประเทศ และความสามารถในการบริการ และเพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมในการค้าระหว่างประเทศในด้านการบริการโทรคมนาคม เงื่อนไขดังกล่าวจะระบุไว้ในตารางของสมาชิก

8. ความร่วมมือทางเทคนิค

- (เอ) สมาชิกยอมรับว่าโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมที่ก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพในประเทศ โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนา จำเป็นต่อการขยายการค้าบริการของตน ในการนี้ สมาชิกรับรองและส่งเสริมการมีส่วนร่วมให้มากที่สุดเท่าที่จะปฏิบัติได้ของประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนา และผู้ให้บริการบริการและเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมสาธารณะและหน่วยงานอื่น ๆ ในแผนการพัฒนาขององค์การระดับภูมิภาคและองค์การระหว่างประเทศ รวมทั้งสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ โครงการพัฒนาของสหประชาชาติ และธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและการพัฒนา
- (บี) สมาชิกจะส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือในด้านโทรคมนาคมระหว่างประเทศกำลังพัฒนาในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และระหว่างประเทศ

- (ซี) โดยการร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ในกรณี
ที่ปฏิบัติได้ สมาชิกจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริการโทรคมนาคม
และการพัฒนาเทคโนโลยีในด้านสารสนเทศและโทรคมนาคม
แก่ประเทศกำลังพัฒนา เพื่อช่วยให้การบริการโทรคมนาคม
ภายในประเทศกำลังพัฒนาแข็งแกร่งขึ้น
- (ดี) สมาชิกจะให้การพิจารณาเป็นพิเศษเพื่อให้โอกาสแก่ประเทศ
พัฒนาน้อยที่สุด ในการส่งเสริมผู้ให้บริการโทรคมนาคมต่างชาติ
เพื่อช่วยเหลือในการถ่ายทอดเทคโนโลยี การฝึกอบรม และ
กิจกรรมอื่นที่สนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโทร
คมนาคมและการขยายการค้าบริการโทรคมนาคมของตน

7. ความสัมพันธ์กับความตกลงและองค์การระหว่างประเทศ

- (เอ) สมาชิกยอมรับความสำคัญของมาตรฐานสากลในการเชื่อมโยง
กันในระดับโลก และการปฏิบัติการระหว่างกันของการบริการ
และเครือข่ายโทรคมนาคม และยอมรับที่จะส่งเสริมมาตรฐาน
เช่นว่านั้นโดยผ่านทางการทำงานของหน่วยงานระหว่างประเทศ
ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ และ
องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน
- (บี) สมาชิกยอมรับบทบาทขององค์การระหว่างรัฐบาลและองค์การ
ที่ไม่ใช่ของรัฐ และความตกลงเพื่อประกันการปฏิบัติที่มี
ประสิทธิภาพของการบริการโทรคมนาคมภายในประเทศและทั่ว
โลก โดยเฉพาะสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ สมาชิก
จะดำเนินการตามที่เหมาะสมในกรณีที่เกี่ยวข้องเพื่อการปรึกษา
หารือกับองค์การดังกล่าว ในเรื่องต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นจากการ
ปฏิบัติตามภาคผนวกนี้

ภาคผนวกว่าด้วยการเจรจาเรื่องการโทรคมนาคมพื้นฐาน

1. ข้อ II และภาคผนวกว่าด้วยการยกเว้นของข้อ II รวมถึงข้อกำหนดให้ระบุไว้ในภาคผนวกซึ่งมาตรการใดที่ไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ ได้รับอนุเคราะห์ยิ่งซึ่งสมาชิกจะคงไว้ จะมีผลใช้บังคับสำหรับการบริการการ โทรคมนาคมพื้นฐาน เฉพาะใน

- (เอ) วันที่มีการปฏิบัติตามผลการเจรจา ซึ่งจะกำหนดขึ้นตามวรรค 5 ของมติรัฐมนตรีว่าด้วยการเจรจาการโทรคมนาคมพื้นฐาน หรือ
- (บี) ถ้าการเจรจาไม่สำเร็จ ก็เป็นวันที่มีรายงานผลสุดท้ายของกลุ่มเจรจาการโทรคมนาคมพื้นฐาน ซึ่งกำหนดไว้ในมตินั้น

2. วรรค 1 จะไม่ใช้กับข้อผูกพันเฉพาะใดเกี่ยวกับการโทรคมนาคมพื้นฐานซึ่งระบุในตารางของสมาชิก

ภาคผนวก 1 ซี

ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ที่เกี่ยวกับการค้า

ภาคที่ 1 บทบัญญัติทั่วไปและหลักการพื้นฐาน

ภาคที่ 2 มาตรฐานเกี่ยวกับการมีไว้ ขอบเขต และการใช้สิทธิ
ในทรัพย์สินทางปัญญา

1. ลิขสิทธิ์ และสิทธิที่เกี่ยวข้องเนื่อง
2. เครื่องหมายการค้า
3. สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
4. การออกแบบอุตสาหกรรม
5. สิทธิบัตร
6. การออกแบบวงจรรวม
7. การคุ้มครองข้อสนเทศที่ไม่เปิดเผย
8. การควบคุมทางปฏิบัติที่เป็นปฏิปักษ์ต่อการแข่งขันในการ
อนุญาตให้ใช้สิทธิตามสัญญา

ภาคที่ 3 การบังคับใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

1. พันธกรณีทั่วไป
2. กระบวนการและการเยียวยาความเสียหายทางแพ่งและทาง
ฝ่ายบริหาร
3. มาตรการชั่วคราว
4. ข้อกำหนดพิเศษเกี่ยวกับมาตรการ ณ จุดผ่านแดน
5. กระบวนการทางอาญา

- ภาคที่ 4 การได้มาและการคงไว้ซึ่งสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา
กับวิธีดำเนินการระหว่างคู่กรณีที่เกี่ยวข้อง
- ภาคที่ 5 การดำเนินการการป้องกันและระงับข้อพิพาท
- ภาคที่ 6 บทที่ใช้ในช่วงปรับเปลี่ยน
- ภาคที่ 7 บทที่ใช้เกี่ยวกับสถาบัน : บทบัญญัติสุดท้าย

ภาคผนวก 1 ซี

ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ที่เกี่ยวกับการค้า

บรรดาสมาชิก

ปรารถนาที่จะลดการบิดเบือนและอุปสรรคที่มีต่อการค้าระหว่างประเทศ และคำนึงถึงความจำเป็นที่จะส่งเสริมให้มีการคุ้มครองที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอสำหรับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา และทำให้มั่นใจว่ามาตรการและวิธีดำเนินการที่ใช้บังคับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาจะไม่กลายเป็นอุปสรรคต่อการค้าอันชอบธรรม

ยอมรับความจำเป็นที่จะต้องมีกฎเกณฑ์ และระเบียบวินัยใหม่เกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้ เพื่อบรรลุจุดหมายดังกล่าว

- (เอ) การใช้หลักการพื้นฐานของแอดด 1994 และของความตกลงหรืออนุสัญญาระหว่างประเทศในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้อง
- (บี) การกำหนดมาตรฐานและหลักการที่เพียงพอเกี่ยวกับการได้มา ขอบเขตและการใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้า
- (ซี) การกำหนดวิธีที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม สำหรับการบังคับใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้า ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างในระบบกฎหมายของชาติต่าง ๆ
- (ดี) การกำหนดวิธีดำเนินการที่มีประสิทธิภาพและรวดเร็วสำหรับการป้องกันและการระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐบาลในกรอบพหุภาคี และ

(อี) บทที่ใช้ในช่วงปรับเปลี่ยนที่มุ่งจะให้มีการเข้ามามีส่วนร่วมในผลของการเจรจาให้มากที่สุด

ยอมรับความจำเป็นที่จะต้องมีหลักการ กฎเกณฑ์ และระเบียบในกรอบพหุภาคีสำหรับการค้าระหว่างประเทศในเรื่องสินค้าปลอมแปลง

ยอมรับว่าสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาเป็นสิทธิของบุคคล

ยอมรับการให้ความสำคัญต่อจุดประสงค์ด้านนโยบายสาธารณะของระบบแห่งชาติต่าง ๆ ในการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา รวมทั้งจุดประสงค์ด้านการพัฒนาและเทคโนโลยี

ยอมรับเช่นกันในความจำเป็นพิเศษของสมาชิกประเทศพัฒนาน้อยที่สุดในส่วนที่เกี่ยวกับการให้ความยืดหยุ่นมากที่สุดในการอนุวัติการกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในประเทศ เพื่อที่จะทำให้สมาชิกเหล่านี้สามารถสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีที่มั่นคงและเหมาะสม

เน้นความสำคัญแห่งการลดความตึงเครียด โดยตกลงผูกพันยิ่งขึ้นที่จะแก้ไขข้อพิพาทเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าโดยผ่านกระบวนการในกรอบพหุภาคี

ปรารถนาที่จะสถาปนาความสัมพันธ์ในทางสนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่างดับบลิวทีโอและองค์การทรัพย์สินทางปัญญาแห่งโลก (ซึ่งในความตกลงนี้จะเรียกว่าดับบลิวไอพีโอ) เช่นเดียวกันกับองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

จึงตกลงกัน ณ ที่นี้ ดังต่อไปนี้

ภาค I

บทบัญญัติทั่วไปและหลักการพื้นฐาน

ข้อ 1

ลักษณะและขอบเขตของพันธกรณี

1. บรรดาสมาชิกจะดำเนินการให้บทบัญญัติของความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ แม้บรรดาสมาชิกจะไม่ผูกพันตามความตกลงนี้ที่จะให้ความคุ้มครองมากกว่าที่กำหนดไว้แต่อาจจะอนุวัติการในกฎหมายของตนที่จะให้ความคุ้มครองมากกว่าที่กำหนดไว้ได้ ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขว่า การคุ้มครองดังกล่าวไม่ขัดต่อบทบัญญัติของความตกลงนี้ บรรดาสมาชิกจะมีอิสระในการกำหนดวิธีที่เหมาะสมในการปฏิบัติตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ ภายในระบบและแนวปฏิบัติทางกฎหมายของตน
2. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ คำว่า “ทรัพย์สินทางปัญญา” หมายถึงทรัพย์สินทางปัญญาทุกประเภทที่อยู่ในหัวข้อของส่วนที่ 1 ถึง 7 ของภาค 2
3. บรรดาสมาชิกจะให้แก่นักชาติของบรรดาสมาชิกอื่น ๆ¹ ซึ่งการประดิบัติตามที่กำหนดไว้ในความตกลงนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องนั้น ให้เป็นที่เข้าใจว่าคนชาติของสมาชิกอื่นหมายถึงบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ซึ่งเข้าหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการคุ้มครองสิทธิตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญากรุงปารีส (ค.ศ. 1967) อนุสัญญากรุงเบอร์น์ (ค.ศ. 1971) อนุสัญญากรุงโรม และสนธิสัญญาว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญาในเรื่องที่เกี่ยวกับ

¹ ในความตกลงนี้ เมื่อกล่าวถึง “คนชาติ” ในกรณีของสมาชิกระดับบลิโอโทที่เป็นดินแดนสุลกากรอิสระ ให้ถือว่าหมายถึงบุคคล ไม่ว่าบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ซึ่งมีภูมิลำเนาหรือมีสถานที่ทำการทางอุตสาหกรรมหรือทางพาณิชย์ที่แท้จริงและมีประสิทธิภาพในดินแดนสุลกากรนั้น

วงจรรวม หากสมาชิกทั้งปวงของดับบลิวทีโอเป็นภาคีของอนุสัญญาต่าง ๆ เหล่านั้น² สมาชิกใดที่ใช้ประโยชน์จากความเป็นไปได้ตามที่กำหนดในวรรค 3 ของข้อ 5 หรือ วรรค 2 ของข้อ 6 ของอนุสัญญากรุงโรม จะทำคำแจ้งตามที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติเหล่านั้นไปยังคณะมนตรีสำหรับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้า (“คณะมนตรีทริปส์”)

ข้อ 2

อนุสัญญาว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญา

1. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาค II, III และ IV ของความตกลงนี้ สมาชิกจะปฏิบัติตามข้อ 1 ถึง 12 และ ข้อ 19 ของอนุสัญญากรุงปารีส (ค.ศ. 1967)
2. ไม่มีบทบัญญัติใดใน ภาค I ถึง IV ของความตกลงนี้จะกีดรอนพันธกรณีซึ่งสมาชิกอาจมีต่อกันอยู่แล้วภายใต้อนุสัญญากรุงปารีส อนุสัญญากรุงเบอร์ลิน อนุสัญญากรุงโรม และสนธิสัญญาว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญาในเรื่องที่เกี่ยวกับวงจรรวม

² ในความตกลงนี้ “อนุสัญญากรุงปารีส” หมายถึงอนุสัญญากรุงปารีสเพื่อการป้องกันทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม “อนุสัญญากรุงปารีส (ค.ศ. 1967)” หมายถึงกรรมสารกรุงสตอกโฮล์มของอนุสัญญานี้ ฉบับวันที่ 14 กรกฎาคม ค.ศ. 1967 “อนุสัญญากรุงเบอร์ลิน” หมายถึงอนุสัญญากรุงเบอร์ลินเพื่อการคุ้มครองงานวรรณกรรมและศิลปกรรม “อนุสัญญากรุงเบอร์ลิน (ค.ศ. 1971)” หมายถึงกรรมสารกรุงปารีสของอนุสัญญานี้ ฉบับวันที่ 24 กรกฎาคม ค.ศ. 1971 “อนุสัญญากรุงโรม” หมายถึงอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการคุ้มครองนักแสดง ผู้ผลิตสิ่งบันทึกเสียง และองค์การแพร่เสียงแพร่ภาพ ซึ่งรับรองที่กรุงโรม เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม ค.ศ. 1961 “สนธิสัญญาว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญาในส่วนที่เกี่ยวกับวงจรรวม” (สนธิสัญญาไอพีไอซี) หมายถึงสนธิสัญญาว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญาในส่วนที่เกี่ยวกับวงจรรวม ซึ่งรับรองที่กรุงวอชิงตัน เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม ค.ศ. 1989 “ความตกลงดับบลิวทีโอ” หมายถึงความตกลงจัดตั้งดับบลิวทีโอ

ข้อ 3 การประติบัติเยี่ยงคนชาติ

1. สมาชิกแต่ละรายจะให้แก่นักชาติของสมาชิกอื่นซึ่งการประติบัติที่ไม่ค่อยไปกว่าที่ให้กับคนชาติของตนเอง ในเรื่องเกี่ยวกับการคุ้มครอง³ทรัพย์สินทางปัญญา ภายใต้ข้อยกเว้นซึ่งได้กำหนดไว้แล้วในอนุสัญญากรุงปารีส (ค.ศ. 1967) อนุสัญญากรุงเบอร์ลิน (ค.ศ. 1971) อนุสัญญากรุงโรมหรือสนธิสัญญาว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญาในเรื่องที่เกี่ยวกับวงจรรวม ตามลำดับ ในส่วนที่เกี่ยวกับนักแสดง ผู้ผลิตสิ่งบันทึกเสียงและองค์การแพร่เสียงแพร่ภาพนั้น พันธกรณีนี้ใช้ได้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิที่กำหนดไว้ตามความตกลงนี้เท่านั้น สมาชิกใดที่ใช้ประโยชน์จากความเป็นไปได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 6 ของอนุสัญญากรุงเบอร์ลิน (ค.ศ. 1971) หรือวรรค 1 (ข) ของข้อ 16 ของอนุสัญญากรุงโรมจะทำคำแจ้งตามที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติเหล่านั้นไปยังคณะมนตรีทรัพย์สิน

2. สมาชิกอาจใช้ประโยชน์จากข้อยกเว้นตามวรรค 1 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางศาลและทางฝ่ายบริหาร รวมทั้งการกำหนดที่อยู่สำหรับการส่งหมายหรือติดต่อ หรือการแต่งตั้งตัวแทนภายในเขตอำนาจของสมาชิกได้ ต่อเมื่อข้อยกเว้นเช่นว่านั้น จำเป็นต่อการประกันการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับซึ่งไม่ขัดต่อบทบัญญัติของความตกลงนี้ และเมื่อแนวปฏิบัตินั้นมีได้ใช้ในลักษณะที่จะก่อให้เกิดข้อจำกัดทางการค้าที่แอบแฝง

³ เพื่อความมุ่งหมายของข้อ 3 และ 4 คำว่า “การคุ้มครอง” จะรวมถึงเรื่องที่กระทบต่อการมี การได้ ขอบเขต การชำระ และการใช้บังคับสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาเช่นเดียวกันกับบรรดาเรื่องซึ่งกระทบ ต่อการใช้สิทธิทรัพย์สินทางปัญญาที่กล่าวถึงในความตกลงนี้

ข้อ 4

การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง

ในเรื่องที่เกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ข้อได้เปรียบ ความอนุเคราะห์ เอกสิทธิ์ หรือความคุ้มกันใดใด ที่สมาชิกใด ๆ ให้แก่คนชาติของประเทศอื่นใดคนชาติของสมาชิกอื่นทั้งปวงจะได้รับด้วยโดยทันทีและไม่มีเงื่อนไข ข้อยกเว้นจากพันธกรณีนี้ ได้แก่ ข้อได้เปรียบ ความอนุเคราะห์ เอกสิทธิ์ หรือความคุ้มกันใดใด ที่ให้โดยสมาชิกซึ่ง

- (เอ) เกิดจากความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยความช่วยเหลือทางศาลหรือการบังคับใช้กฎหมายในลักษณะทั่วไป และมีได้จำกัดอยู่ในเรื่องการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาเป็นการเฉพาะ
- (บี) ให้โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญากรุงเบอร์น (ค.ศ. 1971) หรืออนุสัญญากรุงโรม ที่อนุญาตว่าการประติบัติที่ให้นี้มิใช่เรื่องการประติบัติเยี่ยงคนชาติ แต่เป็นเรื่องของการประติบัติที่ให้ในประเทศอีกประเทศหนึ่ง
- (ซี) เกี่ยวกับสิทธิของนักแสดง ผู้ผลิตสิ่งบันทึกเสียง และองค์การแพร่เสียงแพร่ภาพ ซึ่งไม่ได้กำหนดไว้ภายใต้ความตกลงนี้
- (ดี) เกิดจากความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งมีผลใช้บังคับก่อนความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับ โดยมีเงื่อนไขว่าคณะมนตรีทริปส์ได้รับแจ้งให้ทราบถึงความตกลงดังกล่าว และไม่ก่อให้เกิดการเลือกประติบัติโดยอำเภอใจหรือไม่สมเหตุสมผลต่อคนชาติของสมาชิกอื่น ๆ

ข้อ 5

ความตกลงพหุภาคี ว่าด้วยการได้มาหรือการคงไว้ซึ่งความคุ้มครอง

พันธกรณีภายใต้ข้อ 3 และ 4 ไม่ใช้กับวิธีดำเนินการที่กำหนดไว้ในความตกลงพหุภาคีซึ่งจัดทำขึ้นภายใต้ความอุปถัมภ์ของดับเบิลไอพีโอ เกี่ยวกับการได้มา หรือการคงไว้ซึ่งสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

ข้อ 6

การสันติวิธี

เพื่อความมุ่งประสงค์ในการระงับข้อพิพาทภายใต้ความตกลงนี้ ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ 3 และ 4 จะไม่มีการใช้บทบัญญัติใดในความตกลงนี้ในเรื่องการสันติวิธีในทรัพย์สินทางปัญญา

ข้อ 7

วัตถุประสงค์

การคุ้มครองและการบังคับใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ควรจะเกื้อหนุนต่อการส่งเสริมนวัตกรรมทางเทคโนโลยี และต่อการถ่ายทอด และการแพร่ขยายเทคโนโลยีต่อประโยชน์ร่วมกันของผู้ผลิต และผู้ใช้ความรู้ทางเทคโนโลยี และในลักษณะอันช่วยผลต่อสวัสดิการทางสังคมและทางเศรษฐกิจ และต่อความสมดุลย์ของสิทธิและพันธกรณีด้วย

ข้อ 8

หลักการ

1. ในการออกหรือแก้ไขกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน บรรดาสมาชิกอาจใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อคุ้มครองสาธารณสุขและโภชนาการ และเพื่อส่งเสริมประโยชน์สาธารณะในภาคต่าง ๆ ที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจสังคมและเทคโนโลยีของตน โดยมีเงื่อนไขว่า มาตรการดังกล่าวสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งความตกลงนี้

2. ภายใต้การมีเงื่อนไขว่ามาตรการของบรรดาสมาชิกสอดคล้องกับทฤษฎีของความคิดนี้ บรรดาสมาชิกอาจมีความจำเป็นในการใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาโดยมิชอบโดยผู้ทรงสิทธิหรือการใช้แนวทางปฏิบัติซึ่งจำกัดการค้าโดยไม่มีเหตุผล หรือเป็นผลเสียหายนต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างประเทศ

ภาค II

มาตรฐานเกี่ยวกับการมีไว้ ขอบเขต และการใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

ส่วนที่ 1 ลิขสิทธิ์ และสิทธิที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 9

ความสัมพันธ์กับอนุสัญญากรุงเบอร์น

1. สมาชิกจะปฏิบัติตาม ข้อ 1 ถึง 21 ของอนุสัญญากรุงเบอร์น (ค.ศ. 1971) และภาคผนวกแนบท้าย อย่างไรก็ตาม สมาชิกจะไม่มีสิทธิหรือข้อผูกพันภายใต้ความคิดนี้ในเรื่องที่เกี่ยวกับสิทธิที่ให้ภายใต้ข้อ 6 ทวิ ของอนุสัญญานั้นหรือเกี่ยวกับสิทธิที่เกิดจากอนุสัญญานั้น
2. การคุ้มครองลิขสิทธิ์จะคลุมถึงการแสดงออก แต่ไม่รวมถึงความคิด กรรมวิธี วิถีปฏิบัติ หรือแนวความคิดทางคณิตศาสตร์

ข้อ 10

โปรแกรมคอมพิวเตอร์และการรวบรวมข้อมูล

1. โปรแกรมคอมพิวเตอร์ไม่ว่าจะเป็นภาษาต้นกำเนิดหรือภาษาวัตถุ จะได้รับความคุ้มครองในฐานะงานวรรณกรรม ภายใต้อนุสัญญากรุงเบอร์น (ค.ศ. 1971)

2. การรวบรวมข้อมูลหรือวัสดุอื่น ไม่ว่าจะอยู่ในรูปที่อ่านได้โดยเครื่องจักร หรืออยู่ในรูปอื่น ซึ่งโดยเหตุผลในการคัดเลือกหรือการจัดลำดับเนื้อหาประกอบกันเป็นการสร้างสรรค์ทางปัญญา จะได้รับการคุ้มครองเช่นว่านั้น การคุ้มครองดังกล่าวซึ่งจะไม่คลุมถึงตัวข้อมูล หรือตัววัสดุ จะไม่เป็นที่เสื่อมเสียต่อลิขสิทธิ์ใด ๆ ซึ่งมีอยู่ในตัวข้อมูล หรือตัววัสดุนั้น

ข้อ 11

สิทธิในการเช่า

อย่างน้อยที่สุดในส่วนที่เกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และงานภาพยนตร์ สมาชิกจะให้สิทธิแก่ผู้สร้างสรรค์ และผู้สืบสิทธิของผู้สร้างสรรค์ ในการอนุญาต หรือห้ามมิให้มีการเช่าในเชิงพาณิชย์ต่อสาธารณะซึ่งต้นฉบับหรืองานที่คัดลอกจากงานมีลิขสิทธิ์ของตน สมาชิกจะได้รับการยกเว้นจากพันธกรณีนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับงานภาพยนตร์ เว้นแต่การเช่านั้นได้นำไปสู่การลอกเลียนงานดังกล่าวอย่างแพร่หลาย ซึ่งทำให้เสื่อมสิทธิอย่างสำคัญต่อสิทธิแต่ผู้เดียวในการทำซ้ำ ซึ่งสมาชิกละเว้นให้สิทธิแก่ผู้สร้างสรรค์ และผู้สืบสิทธิของผู้ประพันธ์ ในส่วนที่เกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น พันธกรณีนี้ไม่ใช้กับการเช่าในกรณีที่ตัวโปรแกรมเองมิใช่เป็นวัตถุที่เป็นสาระสำคัญแห่งการเช่า

ข้อ 12

อายุการคุ้มครอง

นอกเหนือจากงานภาพถ่าย หรืองานศิลปะประยุกต์ เมื่อใดที่คำนวณอายุการคุ้มครองบนพื้นฐานอื่นนอกเหนือจากชีวิตของบุคคลธรรมดา อายุของการคุ้มครองดังกล่าวจะไม่น้อยกว่า 50 ปีนับจากวันสิ้นสุดของปีปฏิทินของการจัดพิมพ์ที่ได้รับอนุญาตหรือหากไม่มีการจัดพิมพ์โดยได้รับอนุญาตดังกล่าวภายใน 50 ปี จากการสร้างงานนั้น ก็ให้นับ 50 ปีจากวันสิ้นสุดของปีปฏิทินปีที่สร้างงานนั้น

ข้อ 13

ข้อจำกัดและข้อยกเว้น

บรรดาสมาชิกจะกำหนดข้อจำกัดหรือข้อยกเว้นสิทธิแต่ผู้เดียวได้ เฉพาะแต่กรณีพิเศษบางกรณีเท่านั้น ซึ่งไม่ขัดแย้งกับการแสวงประโยชน์โดยปกติของงาน และไม่ทำให้เสื่อมเสียโดยไม่มีเหตุผลต่อประโยชน์อันชอบธรรมของผู้ทรงสิทธิ

ข้อ 14

การคุ้มครองนักแสดง ผู้ผลิตสิ่งบันทึกเสียง (การบันทึกเสียง) และองค์การแพร่เสียงแพร่ภาพ

1. ในส่วนที่เกี่ยวกับการบันทึกการแสดงของดนบนสิ่งบันทึกเสียง นักแสดงจะสามารถห้ามการกระทำดังต่อไปนี้ได้ เมื่อกระทำโดยมิได้รับอนุญาตจากตน ได้แก่ การบันทึกการแสดงของตนซึ่งยังไม่มีกรบันทึก และการทำซ้ำซึ่งการบันทึกนั้น นักแสดงจะสามารถห้ามการกระทำดังต่อไปนี้ได้ด้วยเช่นเดียวกัน เมื่อกระทำโดยมิได้รับอนุญาตจากตน รวมทั้งการแพร่เสียงแพร่ภาพโดยวิธีไร้สายและการเผยแพร่การแสดงของตนสู่สาธารณชน
2. ผู้ผลิตสิ่งบันทึกเสียงจะมีสิทธิที่จะอนุญาตหรือห้ามการทำซ้ำทั้งโดยตรงและทางอ้อมซึ่งสิ่งบันทึกเสียงของตน
3. องค์การแพร่เสียงแพร่ภาพจะมีสิทธิที่จะห้ามการกระทำดังต่อไปนี้เมื่อกระทำโดยมิได้รับการอนุญาตจากตน ได้แก่ การบันทึก การทำซ้ำซึ่งการบันทึก และการแพร่เสียงแพร่ภาพซ้ำโดยวิธีไร้สาย ตลอดจนการเผยแพร่ทางโทรทัศน์ของดนสู่สาธารณชน ในกรณีที่สมาชิกมิได้ให้สิทธิดังกล่าวแก่องค์การแพร่เสียงแพร่ภาพ สมาชิสดังกล่าวจะกำหนดให้เจ้าของลิขสิทธิ์ในเรื่องการแพร่เสียงแพร่ภาพมีความเป็นไปได้ที่จะป้องกันมิให้มีการกระทำข้างต้นได้ ทั้งนี้ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งอนุสัญญากรุงเบอร์น (ค.ศ. 1971)

4. บทบัญญัติของข้อ 11 ในส่วนที่เกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ให้ใช้บังคับโดยอนุโลมกับผู้ผลิตสิ่งบันทึกเสียง และผู้ทรงสิทธิอื่นใดในสิ่งบันทึกเสียงตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายของสมาชิก หากในวันที่ 15 เมษายน ค.ศ. 1994 สมาชิกใดมีระบบการให้ค่าตอบแทนที่เป็นธรรมของผู้ทรงสิทธิในส่วนที่เกี่ยวกับการเช่าสิ่งบันทึกเสียงใช้บังคับอยู่ สมาชิกนั้นอาจกระบบดังกล่าวไว้ได้โดยมีเงื่อนไขว่า การเช่าในเชิงพาณิชย์ของสิ่งบันทึกเสียง ไม่ก่อให้เกิดการเสื่อมเสียอย่างสำคัญแก่สิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการทำซ้ำของผู้ทรงสิทธิ
5. อายุของการคุ้มครองที่มีอยู่ภายใต้ความตกลงนี้ที่ให้แก่นักแสดง และผู้ผลิตสิ่งบันทึกเสียง จะคงอยู่อย่างน้อยที่สุดจนกระทั่งถึงเวลาสิ้นสุดระยะเวลา 50 ปีนับจากวันสิ้นสุดปีปฏิทินซึ่งได้มีการบันทึกการแสดง หรือมีการแสดง อายุการคุ้มครองที่ให้ตามวรรค 3 จะคงอยู่อย่างน้อยที่สุด 20 ปี จากวันสิ้นสุดปีปฏิทินซึ่งมีการแพร่เสียงแพร่ภาพ
6. เกี่ยวกับสิทธิที่ให้ภายใต้วรรค 1, 2 และ 3 นี้ สมาชิกใดอาจกำหนดเงื่อนไข ข้อจำกัด ข้อยกเว้น และข้อสงวนเท่าที่ได้รับอนุญาตตามอนุสัญญากรุงโรม อย่างไรก็ตาม บทบัญญัติข้อ 18 ของอนุสัญญากรุงเบอร์น (ค.ศ. 1971) จะใช้บังคับโดยอนุโลมกับสิทธิของนักแสดง และผู้ผลิตสิ่งบันทึกเสียงในสิ่งบันทึกเสียงด้วย

ส่วนที่ 2 เครื่องหมายการค้า

ข้อ 15

สาระวัตถุของการคุ้มครอง

1. เครื่องหมาย หรือการรวมกันของเครื่องหมายใด ซึ่งสามารถจำแนกสินค้าหรือบริการของกิจการหนึ่งออกจากกิจการอื่น ๆ จะจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้ เครื่องหมายดังกล่าวโดยเฉพาะคำ ซึ่งรวมถึงชื่อบุคคล ตัวอักษร ตัวเลข ส่วนของภาพและการรวมกันของสีต่าง ๆ ตลอดจนการรวมกันใด ๆ ของเครื่องหมายดังกล่าว จะพึงมีสิทธิจดทะเบียนเป็นเครื่องหมาย

การค้าได้ ในกรณีเครื่องหมายที่โดยลักษณะไม่สามารถจำแนกสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง บรรดาสมาชิกอาจกำหนดให้มีการจดทะเบียนได้โดยขึ้นอยู่กับความชัดเจนที่เกิดจากการใช้ สมาชิกอาจกำหนดให้เครื่องหมายนั้นต้องสามารถมองเห็นได้เป็นเงื่อนไขในการจดทะเบียนก็ได้

2. บทบัญญัติในวรรค 1 จะต้องไม่เป็นที่เข้าใจว่าห้ามมิให้สมาชิกปฏิเสธการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าด้วยเหตุอื่น โดยมีเงื่อนไขว่าเหตุผลอันนี้ไม่ขัดกับบทบัญญัติของอนุสัญญากรุงปารีส (ค.ศ. 1967)

3. สมาชิกอาจกำหนดให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าโดยขึ้นอยู่กับการใช้ได้ อย่างไรก็ตาม การใช้เครื่องหมายการค้าตามความเป็นจริง จะไม่เป็นเงื่อนไขสำหรับการยื่นคำขอจดทะเบียน คำขอจดทะเบียนจะไม่ถูกปฏิเสธด้วยเหตุเพียงว่ามีได้มีการใช้ตามที่ตั้งใจไว้ก่อนสิ้นสุดระยะเวลา 3 ปีนับจากวันที่ยื่นขอจดทะเบียน

4. ลักษณะของสินค้าหรือบริการที่จะใช้เครื่องหมายการค้า จะไม่เป็นอุปสรรคในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ไม่ว่าในกรณีใด

5. บรรดาสมาชิกจะจัดพิมพ์เครื่องหมายการค้าแต่ละเครื่องหมายก่อนที่จะจดทะเบียน หรือในทันทีที่ได้รับการจดทะเบียน และจะให้โอกาสโดยสมควรสำหรับการร้องขอยกเลิกการจดทะเบียน นอกจากนี้ สมาชิกอาจเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านการจดทะเบียนก็ได้

ข้อ 16 สิทธิที่เกิดขึ้น

1. เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน จะมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะป้องกันมิให้บุคคลที่สามทั้งปวงซึ่งมิได้รับความยินยอมจากเจ้าของเครื่องหมายการค้า ใช้เครื่องหมายเหมือนกันหรือคล้ายกันในทางการค้ากับสินค้าหรือบริการที่เหมือนกันหรือคล้ายกันกับสินค้าหรือบริการที่ได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

หากการใช้ดังกล่าวอาจเป็นเหตุที่น่าจะก่อให้เกิดความสับสนขึ้นได้ ในกรณีที่มีการใช้เครื่องหมายการค้าเหมือนกันกับสินค้าหรือบริการเหมือนกัน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าอาจก่อให้เกิดความสับสนขึ้นได้ สิทธิตามที่กำหนดไว้ข้างต้น จะไม่ทำให้เสื่อมเสียต่อสิทธิใด ๆ ที่มีอยู่ก่อนแล้ว และจะไม่กระทบต่อการที่บรรดาสมาชิกจะกำหนดให้มีสิทธิต่างๆ ที่เป็นผลจากการใช้สิทธิโดยการใช้

2. ข้อ 6 ทวิ ของอนุสัญญากรุงปารีส (ค.ศ. 1967) จะใช้บังคับโดยอนุโลมกับบริการ ในการพิจารณากำหนดว่าเครื่องหมายการค้าใดเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายหรือไม่นั้น บรรดาสมาชิกจะพิจารณาถึงความเป็นที่รู้จักเครื่องหมายการค้าของสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งความเป็นที่รู้จักกันในสมาชิกที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นผลจากการส่งเสริมเครื่องหมายการค้า

3. ข้อ 6 ทวิ ของอนุสัญญากรุงปารีส (ค.ศ. 1967) จะใช้บังคับโดยอนุโลมกับสินค้าหรือบริการที่ไม่คล้ายกันกับสินค้าหรือบริการที่ได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยมีเงื่อนไขว่าการใช้เครื่องหมายการค้านั้นโดยเกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการเหล่านั้น อาจเป็นการแสดงความเกี่ยวเนื่องกันระหว่างสินค้าหรือบริการเหล่านั้นกับเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียน และโดยมีเงื่อนไขว่า ผลประโยชน์ของเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียน อาจได้รับความเสียหายจากการใช้ดังกล่าว

ข้อ 17 ข้อยกเว้น

บรรดาสมาชิกอาจกำหนดให้มีข้อยกเว้นที่จำกัดต่อสิทธิที่เกิดขึ้นจากเครื่องหมายการค้า เช่น การใช้ข้อความพรรณนาที่เป็นธรรม โดยมีเงื่อนไขว่า ข้อยกเว้นดังกล่าวจะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์อันชอบธรรมของเจ้าของเครื่องหมายการค้าและของบุคคลที่สาม

ข้อ 18

อายุการคุ้มครอง

การจดทะเบียนครั้งแรก และการต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในแต่ละครั้ง จะมีอายุไม่น้อยกว่า 7 ปี การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นสามารถต่ออายุได้ตลอดไป

ข้อ 19

ข้อกำหนดในการใช้

1. หากการใช้เครื่องหมายการค้าเป็นเงื่อนไขในการคงไว้ซึ่งการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า การจดทะเบียนอาจถูกยกเลิกได้ก็ต่อเมื่อไม่มีการใช้เครื่องหมายการค้าเป็นเวลาติดต่อกันอย่างน้อยที่สุด 3 ปีเท่านั้น เว้นแต่เจ้าของเครื่องหมายการค้าแสดงเหตุผลอันควรว่าปรากฏมีอุปสรรคต่อการใช้อย่างกล่าว สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือเจตนาของเจ้าของเครื่องหมายการค้า ซึ่งก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการใช้เครื่องหมายการค้า เช่น การจำกัดการนำเข้า หรือข้อกำหนดอื่นของรัฐบาลต่อสินค้าหรือบริการซึ่งได้รับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้า จะถือว่าเป็นเหตุผลอันควรในการไม่ใช้เครื่องหมายการค้า
2. ในกรณีที่อยู่ภายใต้การควบคุมของเจ้าของเครื่องหมายการค้า การใช้เครื่องหมายการค้าโดยบุคคลอีกบุคคลหนึ่ง จะได้รับการยอมรับว่าเป็นการใช้เครื่องหมายการค้าเพื่อความมุ่งประสงค์ในการคงไว้ซึ่งทะเบียนเครื่องหมายการค้า

ข้อ 20

ข้อกำหนดอื่น ๆ

การใช้เครื่องหมายการค้าในทางการค้า จะไม่ถูกกีดขวางอย่างไม่สมเหตุสมผลโดยข้อกำหนดพิเศษ เช่น การใช้ร่วมกับเครื่องหมายการค้าอีกเครื่องหมายหนึ่ง การใช้ในแบบพิเศษ หรือใช้ในลักษณะที่ก่อความเสียหายต่อความสามารถของเครื่องหมายการค้าในการจำแนกสินค้าหรือบริการของกิจการ

หนึ่งออกจากอีกกิจการอื่นๆ ข้อห้ามข้างต้นนี้จะไม่ใช่กับข้อกำหนดซึ่งกำหนดให้การใช้เครื่องหมายการค้าแสดงกิจการที่ผลิตสินค้าหรือบริการไปด้วยกัน แต่ไม่เชื่อมโยงกับเครื่องหมายการค้าซึ่งจำแนกเฉพาะซึ่งสินค้าหรือบริการที่กล่าวถึงของกิจการนั้น

ข้อ 21

การอนุญาตให้ใช้สิทธิ และการโอนสิทธิ

สมาชิกอาจกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้ใช้สิทธิและการโอนสิทธิในเครื่องหมายการค้าได้ เป็นที่เข้าใจว่าจะไม่อนุญาตให้มีการบังคับให้ใช้สิทธิในเครื่องหมายการค้า และเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนจะมีสิทธิในการโอนสิทธิในเครื่องหมายการค้าไปด้วยกันกับการโอนธุรกิจที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นกำกับอยู่หรือไม่ก็ได้

ส่วนที่ 3 สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ข้อ 22

การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

1. ตามความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์คือสิ่งบ่งชี้ที่แสดงสินค้าตามที่มิกำเนิดในดินแดนของสมาชิกหนึ่ง หรือภูมิภาคหรือท้องถิ่นใดในดินแดนนั้น ซึ่งคุณภาพชื่อเสียง หรือลักษณะอื่นที่มีอยู่ของสินค้านั้นมีส่วนที่สำคัญมาจากแหล่งกำเนิดทางภูมิศาสตร์ของสินค้านั้น
2. ในส่วนที่เกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ บรรดาสมาชิกจะกำหนดวิธีทางกฎหมายสำหรับผู้มีส่วนได้เสียที่จะป้องกันมิให้มี

(เอ) การใช้วิธีใด ๆ ในการกำหนดแหล่งที่มาหรือการนำเสนอสินค้า ซึ่งชี้หรือแนะว่าสินค้าที่ดังกล่าวกำเนิดจากพื้นที่ภูมิศาสตร์หนึ่ง นอกเหนือจากแหล่งกำเนิดที่แท้จริงในลักษณะที่ทำให้สาธารณชนหลงผิดเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดทางภูมิศาสตร์ของสินค้า

(บี) การใช้ใด ๆ ซึ่งก่อให้เกิดการกระทำซึ่งเป็นการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม ตามความหมายของข้อ 10 ทวิ ของอนุสัญญากรุงปารีส (ค.ศ. 1967)

3. หากอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของสมาชิกอนุญาต หรือโดยการร้องขอของผู้มีส่วนได้เสีย สมาชิกจะต้องปฏิเสธหรือเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าซึ่งมีหรือประกอบด้วยสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวกับสินค้าที่มีได้มีแหล่งกำเนิดในดินแดนตามที่ระบุไว้ หากการใช้สิ่งบ่งชี้ดังกล่าวในเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าดังกล่าวในสมาชิกนั้น เป็นไปในลักษณะที่ทำให้สาธารณชนหลงผิดเกี่ยวกับสถานที่อันแท้จริงของแหล่งกำเนิด

4. การคุ้มครองภายใต้วรรค 1, 2 และ 3 จะใช้ป้องกันมิให้มีการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ซึ่งแม้ว่าจะเป็นจริงตามความหมายตามตัวอักษรในเรื่องดินแดนภูมิภาค หรือท้องถิ่นที่สินค้ามีแหล่งกำเนิด แต่แสดงให้เห็นว่าสาธารณชนหลงผิดว่าสินค้ามีแหล่งกำเนิดมาจากดินแดนอีกดินแดนหนึ่ง

ข้อ 23

การคุ้มครองเพิ่มเติมสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับไวน์และสุรา

1. สมาชิกแต่ละรายจะกำหนดวิธีทางกฎหมายสำหรับผู้มีส่วนได้เสียที่จะป้องกันมิให้มีการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่แสดงไวน์สำหรับไวน์ที่มีได้มีแหล่งกำเนิดจากสถานที่ตามที่ระบุไว้ในสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่แสดงไว้ หรือแสดงสุราสำหรับสุราที่มีได้มีแหล่งกำเนิดจากสถานที่ตามที่ระบุไว้ในสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่แสดงไว้ แม้แต่ในกรณีที่แหล่งกำเนิดที่แท้จริงของสินค้ามีการระบุไว้หรือมีการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในคำแปลหรือมีสิ่งแสดงประกอบ เช่น “ชนิด” “ประเภท” “แบบ” “การเลียนแบบ” หรือที่คล้ายกันก็ตาม⁴

⁴ แม้ว่าจะมีประโยคแรกของข้อ 42 สมาชิกอาจกำหนดให้มีการใช้บังคับโดยการดำเนินการทางด้านการบริหารแทนเกี่ยวกับพันธกรณีนี้

2. หากอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของสมาชิกอนุญาติ หรือโดยการร้องขอของผู้มีส่วนได้เสีย สมาชิกจะต้องปฏิเสธหรือเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับไวน์ซึ่งมีหรือประกอบด้วยสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ซึ่งแสดงไวน์ หรือสำหรับสุราซึ่งมีหรือประกอบด้วยสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ซึ่งแสดงสุรา หากไวน์หรือสุราดังกล่าวไม่ได้มีแหล่งกำเนิดจริงตามที่แสดงไว้

3. ในกรณีที่สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับไวน์เหมือนกัน แต่มีความหมายต่างกัน สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์แต่ละสิ่ง จะได้รับการคุ้มครองภายใต้บังคับบทบัญญัติของวรรค 4 ของข้อ 22 สมาชิกแต่ละรายจะพิจารณากำหนดเงื่อนไขที่สามารถปฏิบัติได้ซึ่งแยกความแตกต่างของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่เหมือนกัน แต่มีความหมายต่างกันดังกล่าว ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความจำเป็นในการทำให้ผู้ผลิตที่เกี่ยวข้องได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม และไม่ทำให้ผู้บริโภคหลงผิด

4. เพื่อที่จะเอื้ออำนวยให้มีการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของไวน์ จะต้องมีการเจรจาในคณะมนตรีทริปส์เกี่ยวกับการจัดตั้งระบบพหุภาคีในการแจ้งให้ทราบ และการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับไวน์ ซึ่งมีสิทธิได้รับการคุ้มครองในสมาชิกที่เข้าร่วมในระบบดังกล่าว

ข้อ 24

การเจรจาระหว่างประเทศ : ข้อยกเว้น

1. บรรดาสมาชิกตกลงที่จะเข้าร่วมในการเจรจาซึ่งมุ่งหมายที่จะเพิ่มการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สิ่งหนึ่งสิ่งใดภายใต้ข้อ 23 สมาชิกจะไม่ยับยั้งบทบัญญัติวรรค 4 ถึง 8 ของข้อนี้ ในการปฏิเสธที่จะดำเนินการเจรจาหรือทำความตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคี ในการดำเนินการเจรจาดังกล่าว สมาชิกจะต้องเต็มใจที่จะพิจารณายับยั้งบทบัญญัติเหล่านี้ต่อไปกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ดังกล่าวได้เป็นหัวข้อของการเจรจาเช่นนั้นมาแล้ว

2. คณะมนตรีทริปส์จะต้องพิจารณาทบทวนการใช้บทบัญญัติของส่วนนี้ อย่างสม่ำเสมอ การพิจารณาทบทวนดังกล่าวครั้งแรกจะมีขึ้นภายใน 2 ปีนับจาก

วันที่ความตกลงฉบับลิวทิงมีผลใช้บังคับ เรื่องใดที่กระทบต่อการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้บทบัญญัติเหล่านี้ อาจเสนอให้คณะมนตรีฯ พิจารณา และหากสมาชิกร้องขอ คณะมนตรีฯ จะต้องหารือกับสมาชิกใดหรือบรรดาสมาชิกในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวที่ยังไม่สามารถหาข้อยุติที่เป็นที่พอใจ ไม่ว่าจากการหารือในกรอบทวิภาคีหรือหลายฝ่ายระหว่างสมาชิกที่เกี่ยวข้อง คณะมนตรีฯ จะต้องดำเนินการตามที่สามารถตกลงกันเพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติการและเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของส่วนนี้

3. ในการปฏิบัติตามนี้ สมาชิกจะไม่ลดการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ซึ่งมีการคุ้มครองอยู่แล้วในสมาชิคนั้นโดยทันทีก่อนวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงมีผลใช้บังคับ

4. ไม่มีบทบัญญัติใดในที่กำหนดให้สมาชิกจะต้องป้องกันมิให้มีการใช้อย่างต่อเนื่องและคล้ายกันของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สิ่งใดสิ่งหนึ่งของสมาชิกอื่นเพื่อแสดงไวน์หรือสุราโดยเกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการ ไม่ว่าโดยคนชาติหรือผู้มีภูมิลำเนาใด ๆ ของคน ซึ่งได้ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในลักษณะต่อเนื่องเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการเดียวกันหรือเกี่ยวข้องกันภายในดินแดนของสมาชิคนั้น ไม่ว่าจะ (เอ) ได้ใช้อย่างน้อยที่สุด 10 ปี ก่อนวันที่ 15 เมษายน ค.ศ. 1994 หรือ (บี) ได้ใช้โดยสุจริตก่อนวันดังกล่าว

5. ในกรณีที่มีการขอหรือจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าโดยสุจริต หรือในกรณีที่มีการได้สิทธิในเครื่องหมายการค้าโดยการใช้โดยสุจริตไม่ว่า

(เอ) ก่อนวันใช้บังคับบทบัญญัติเหล่านี้ในสมาชิคนั้น ตามที่กำหนดในภาค VI หรือ

(บี) ก่อนที่สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จะได้รับการคุ้มครองในประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิดของตน

มาตรการที่ใช้ในการปฏิบัติตามส่วนนี้จะต้องไม่ทำให้เสื่อมสิทธิในการจดทะเบียนหรือความสมบูรณ์ของการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า หรือสิทธิในการใช้

เครื่องหมายการค้าด้วยเหตุว่าเครื่องหมายการค้าดังกล่าวเหมือนหรือคล้ายกันกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

6. ไม่มีบทบัญญัติใดในส่วนนี้ที่กำหนดให้สมาชิกจะต้องใช้บทบัญญัติในเรื่องเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของสมาชิกอื่นใดเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ซึ่งสิ่งบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องนั้นเหมือนกับคำ ซึ่งโดยประเพณีเป็นชื่อสามัญในภาษาทั่วไปสำหรับสินค้าหรือบริการดังกล่าวในดินแดนของสมาชิคนั้น และไม่มีควมใดในส่วนนี้ที่กำหนดให้สมาชิกใช้บทบัญญัติของตนในส่วนที่เกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของสมาชิกอื่นใดในเรื่องเกี่ยวกับผลิตผลจากองุ่น ซึ่งสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง พ้องกับชื่อตามประเพณีของพันธุ์องุ่นที่มีอยู่ในดินแดนของสมาชิคนั้น นับจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงมีผลใช้บังคับ

7. สมาชิกอาจกำหนดว่าคำร้องขอใดที่ทำขึ้นภายใต้ นี้ ที่เกี่ยวกับการใช้หรือการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า จะต้องยื่นขอภายใน 5 ปีหลังจากการใช้ที่เป็นผลเสียต่อสิ่งบ่งชี้ที่ได้รับการคุ้มครอง เป็นที่รู้จักโดยทั่วไปในสมาชิคนั้น หรือหลังจากวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในสมาชิคนั้น โดยมีเงื่อนไขว่าเครื่องหมายการค้าดังกล่าวได้รับการเผยแพร่ไว้แล้วในวันนั้น หากวันดังกล่าวเป็นวันก่อนวันที่ซึ่งการใช้ที่เป็นผลเสีย เป็นที่รู้จักโดยทั่วไปในสมาชิคนั้น โดยมีเงื่อนไขว่าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไม่ถูกใช้หรือจดทะเบียนโดยไม่สุจริต

8. บทบัญญัติในส่วนนี้จะไม่ทำให้เสื่อมเสียสิทธิของบุคคลใด ซึ่งในวิถีทางการค้าจะใช้ชื่อของบุคคลนั้น หรือชื่อของบุคคลที่มาก่อนในทางธุรกิจ ไม่ว่าในกรณีใด ๆ เว้นแต่ในกรณีที่ชื่อดังกล่าวถูกใช้ไปในลักษณะที่ทำให้สาธารณชนหลงผิด

9. ความตกลงนี้ไม่ก่อกวนกรณีในการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ไม่ได้รับการคุ้มครองหรือสิ้นสุดที่จะได้รับการคุ้มครองในประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิดของสิ่งบ่งชี้ภูมิศาสตร์ หรือสิ่งบ่งชี้ที่ไม่มีการใช้แล้วในประเทศนั้น

ส่วนที่ 4 แบบอุตสาหกรรม

ข้อ 25

ข้อกำหนดสำหรับการคุ้มครอง

1. บรรดาสมาชิกจะกำหนดให้มีการคุ้มครองการออกแบบอุตสาหกรรมที่ได้รับการสร้างสรรค์อย่างเป็นอิสระที่เป็นแบบใหม่หรือต้นฉบับ สมาชิกอาจกำหนดว่าการออกแบบดังกล่าวไม่ใช่แบบใหม่หรือต้นฉบับก็ได้หากไม่มีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญจากการออกแบบซึ่งเป็นที่รู้จักกันหรือจากการรวมลักษณะการออกแบบซึ่งเป็นที่รู้จักกัน สมาชิกอาจกำหนดว่าการคุ้มครองดังกล่าวจะไม่ขยายถึงการออกแบบที่ถูกกำหนดโดยคำนึงถึงเทคนิคหรือการทำงานของแบบเป็นสำคัญก็ได้
2. สมาชิกแต่ละรายจะทำให้มั่นใจว่าข้อกำหนดในการประกันการคุ้มครองการออกแบบสิ่งทอ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่าย การตรวจสอบ หรือการเผยแพร่ใดๆ ไม่ทำให้เสียโอกาสอย่างไม่มีเหตุผลในการขอและได้รับการคุ้มครองดังกล่าว บรรดาสมาชิกจะมีอิสระในการปฏิบัติให้เป็นไปตามพันธกรณีนี้โดยอาศัยกฎหมายคุ้มครองการออกแบบอุตสาหกรรม หรือโดยอาศัยกฎหมายลิขสิทธิ์

ข้อ 26

การคุ้มครอง

1. เจ้าของการออกแบบอุตสาหกรรมที่ได้รับการคุ้มครอง มีสิทธิที่จะป้องกันมิให้บุคคลที่สามซึ่งไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของในการทำ การขาย หรือการนำเข้าสิ่งของซึ่งมีหรือประกอบเป็นแบบซึ่งลอกเลียน หรือโดยส่วนใหญ่เป็นการลอกเลียนแบบซึ่งได้รับการคุ้มครองในกรณีที่ทำดังกล่าวเป็นไปเพื่อความมุ่งประสงค์ทางการค้า

2. สมาชิกอาจกำหนดให้มีข้อยกเว้นที่มีข้อจำกัดในการคุ้มครองการออกแบบอุตสาหกรรม โดยมีเงื่อนไขว่า ข้อจำกัดดังกล่าวไม่ขัดแย้งโดยไม่มีเหตุผลต่อการแสวงประโยชน์ตามปกติของการออกแบบอุตสาหกรรมที่ได้รับการคุ้มครอง และไม่ทำให้เสื่อมเสียโดยไม่มีเหตุผลต่อผลประโยชน์อันชอบธรรมของเจ้าของแบบที่ได้รับการคุ้มครอง ทั้งนี้โดยคำนึงถึงผลประโยชน์อันชอบธรรมของบุคคลที่สามด้วย

3. ระยะเวลาการคุ้มครองที่ให้นี้ จะมีกำหนดอย่างน้อยที่สุด 10 ปี

ส่วนที่ 5 : สิทธิบัตร

ข้อ 27

สิ่งซึ่งมีสิทธิบัตรได้

1. ภายใต้บังคับบทบัญญัติของวรรค 2 และ 3 ให้มีสิทธิบัตรสำหรับสิ่งประดิษฐ์ใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธีในทุกสาขาเทคโนโลยี โดยมีเงื่อนไขว่าสิ่งประดิษฐ์นั้นมีความใหม่ เกี่ยวข้องกับขั้นการประดิษฐ์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในทางอุตสาหกรรมได้⁵ ภายใต้บังคับวรรค 4 ของข้อ 65, วรรค 8 ของข้อ 70 และวรรค 3 ของข้อนี้ การให้มีสิทธิบัตรตลอดจนสิทธิในสิทธิบัตรนั้นจะต้องให้โดยไม่มีทางเลือกประดิษฐ์ในเรื่องสถานที่ของสิ่งประดิษฐ์สาขาของเทคโนโลยี และไม่ว่าผลิตภัณฑ์นั้นจะถูกนำเข้าหรือผลิตในประเทศนั้น

2. บรรดาสมาชิกอาจไม่ให้สิทธิบัตรในสิ่งประดิษฐ์เพื่อป้องกันมิให้มีการแสวงประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ภายในดินแดนของตน อันเป็นความจำเป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน รวมทั้งการคุ้มครอง

⁵ เพื่อความมุ่งหมายของข้อนี้ คำว่า “ขั้นการประดิษฐ์” และ “สามารถประยุกต์ใช้ในทางอุตสาหกรรม” สมาชิกอาจถือว่าเป็นคำที่มีความหมายเดียวกับคำว่า “ไม่ขัดแย้ง” หรือ “เป็นประโยชน์” ตามลำดับ

ชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช หรือเพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีเงื่อนไขว่าการไม่ให้สิทธิบัตรดังกล่าวไม่ได้กำหนดขึ้นเพียงเพราะกฎหมายของคนห้ามการแสวงประโยชน์ไว้

3. สมาชิกอาจไม่ให้มีสิทธิบัตรได้เช่นกัน ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (เอ) วิธีการวินิจฉัย อายุรกรรม และศัลยกรรมสำหรับการรักษามนุษย์หรือสัตว์
- (บี) พืช และสัตว์ นอกเหนือจากจุลชีพ และกรรมวิธีทางชีววิทยาที่เป็นสำหรับการผลิตพืชหรือสัตว์ นอกเหนือจากกรรมวิธีซึ่งไม่ใช่ทางชีววิทยาและจุลชีววิทยา อย่างไรก็ตาม สมาชิกจะกำหนดให้มีการคุ้มครองพันธุ์พืชไม่ว่าโดยสิทธิบัตร หรือโดยระบบกฎหมายเฉพาะที่มีประสิทธิผล หรือโดยการรวมวิธีต่าง ๆ ดังกล่าว บทบัญญัติของอนุวรรคนี้อาจได้รับการพิจารณาทบทวนในเวลา 4 ปีหลังจากวันที่ความตกลงฉบับลิวท์อีมีผลใช้บังคับ

ข้อ 28 สิทธิที่เกิดขึ้น

1. สิทธิบัตรจะก่อให้เกิดสิทธิแต่เพียงผู้เดียวแก่เจ้าของ ดังต่อไปนี้

- (เอ) ในกรณีที่สาระสำคัญของสิทธิบัตรเป็นผลิตภัณฑ์ ที่จะป้องกันมิให้บุคคลที่สามซึ่งไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของในการกระทำได้ต่อไปนี้ คือ การทำ การใช้การเสนอขาย การขาย หรือการนำเข้า⁶ ผลิตภัณฑ์นั้นเพื่อความมุ่งประสงค์เหล่านี้

⁶ สิทธินี้อยู่ภายใต้บทบัญญัติของข้อ 6 เช่นเดียวกับสิทธิอื่นทั้งปวงที่ให้ภายใต้ความตกลงนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้ การขาย การนำเข้าหรือการจำหน่ายแจกสินค้าอื่น ๆ

(บี) ในกรณีที่สาระสำคัญของสิทธิบัตรเป็นกรรมวิธี ที่จะป้องกันมิให้บุคคลที่สามซึ่งไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของในการกระทำเกี่ยวกับการใช้กรรมวิธี และการกระทำดังต่อไปนี้ คือ การใช้ การเสนอขาย การขาย หรือการนำเข้าผลิตภัณฑ์ซึ่งเกิดจากกรรมวิธีนั้นโดยตรง เพื่อความมุ่งประสงค์เหล่านี้เป็นอย่างน้อยที่สุด

2. เจ้าของสิทธิบัตรจะมีสิทธิเช่นเดียวกันที่จะให้หรือโอนสิทธิในสิทธิบัตร โดยการสืบทอด และการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิ

ข้อ 29

เงื่อนไขสำหรับผู้รับสิทธิบัตร

1. บรรดาสมาชิกจะกำหนดว่าผู้รับสิทธิบัตรจะต้องเปิดเผยเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ในลักษณะที่ชัดเจนและสมบูรณ์เพียงพอที่จะทำให้บุคคลที่มีความเชี่ยวชาญทางเทคนิคสามารถดำเนินการประดิษฐ์ได้ และอาจกำหนดให้ผู้รับสิทธิบัตรแสดงวิธีที่ดีที่สุดในการประดิษฐ์ที่ผู้ประดิษฐ์ทราบในวันทื่นขอ หรือในวันก่อนการยื่นขอในกรณีที่มีการอ้างสิทธิก่อน

2. บรรดาสมาชิกอาจกำหนดให้ผู้รับสิทธิบัตรให้ข้อสนเทศเกี่ยวกับการขอและการได้รับสิทธิบัตรในเรื่องเดียวกันในต่างประเทศของผู้รับสิทธิบัตร

ข้อ 30

ข้อยกเว้นจากสิทธิที่เกิดขึ้น

บรรดาสมาชิกอาจกำหนดให้มีข้อยกเว้นที่มีข้อจำกัดต่อสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่เกิดจากสิทธิบัตรได้ โดยมีเงื่อนไขว่าข้อยกเว้นดังกล่าวไม่ขัดแย้งอย่างไม่มีเหตุผลต่อการแสวงประโยชน์ตามปกติของสิทธิบัตร และไม่เป็นที่เสื่อมเสียโดยไม่มีเหตุผลต่อผลประโยชน์อันชอบธรรมของเจ้าของสิทธิบัตร โดยคำนึงถึงสิทธิอันชอบธรรมของบุคคลที่สาม

ข้อ 31

การใช้อื่น ๆ ที่ไม่ต้องได้รับการอนุญาตของผู้ทรงสิทธิ

ในกรณีที่กฎหมายของสมาชิกอนุญาตให้มีการใช้อื่น ๆ ⁷ ในสาระวัตถุของสิทธิบัตรโดยไม่ต้องได้รับการอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิรวมทั้งการใช้โดยรัฐบาลหรือบุคคลที่สามซึ่งได้รับอนุญาตจากรัฐบาล บทบัญญัติต่อไปนี้จะได้รับการปฏิบัติตาม

- (เอ) การอนุญาตให้มีการใช้ดังกล่าว จะพิจารณาตามสภาพการณ์ที่สมควรในแต่ละกรณี
- (บี) การใช้ดังกล่าวอาจจะได้รับอนุญาตก็ต่อเมื่อก่อนการใช้ดังกล่าว ผู้ขอใช้ได้แสดงความพยายามที่จะได้รับการอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิตามข้อกำหนดและเงื่อนไขเชิงพาณิชย์ที่มีเหตุผล และความพยายามดังกล่าวไม่ประสบผลสำเร็จภายในระยะเวลาอันควร ข้อกำหนดนี้สมาชิกอาจยกเว้นได้ในกรณีที่เกิดภาวะฉุกเฉินของประเทศหรือสภาพการณ์เร่งด่วนอย่างที่สุดอื่น ๆ หรือในกรณีที่เป็นการใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์ อย่างไรก็ตาม ในสถานการณ์ภาวะฉุกเฉินของประเทศ หรือในสภาพการณ์ที่เร่งด่วนอย่างที่สุด ผู้ทรงสิทธิจะได้รับแจ้งให้ทราบโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้ตามสถานะแห่งกรณี ในกรณีที่มีการใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์เมื่อรัฐบาลหรือผู้ทำสัญญาทราบ หรือมีเหตุอันแสดงให้เห็นได้ว่าสิทธิบัตรที่มีผลใช้ได้ถูกหรือจะถูกใช้โดยหรือเพื่อรัฐบาล โดยไม่ได้ค้นหาสิทธิบัตร ผู้ทรงสิทธิจะได้รับแจ้งโดยทันที

⁷ “การใช้อื่น ๆ” หมายถึงการใช้นอกเหนือจากที่อนุญาตให้ภายใต้ข้อ 30

- (ซี) ขอบเขตและระยะเวลาของการใช้ดังกล่าว จะถูกจำกัดตามความมุ่งประสงค์ของการใช้ที่ได้รับการอนุญาต และในกรณีของเทคโนโลยีกึ่งตัวนำ จะใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์เท่านั้น หรือเพื่อแก้ไขความเสียหายจากการปฏิบัติที่ได้รับการวินิจฉัยโดยผ่านกระบวนการทางศาลและทางฝ่ายบริหารแล้วว่าเป็นปฏิบัติต่อการแข่งขัน
- (ดี) การใช้ดังกล่าวจะไม่เป็นการเฉพาะ
- (อี) การใช้ดังกล่าวจะโอนต่อไม่ได้ เว้นแต่จะโอนพร้อมกับส่วนของวิสาหกิจหรืออู่คิดวิสต์ที่ได้รับการประโยชน์จากการใช้ดังกล่าว
- (เอฟ) การอนุญาตให้ใช้ดังกล่าวต้องเป็นไปเพื่อสนองตลาดของสมาชิกที่อนุญาตให้ใช้นั้นเป็นสำคัญ
- (จี) การอนุญาตให้ใช้นี้ จะถูกยกเลิกภายใต้การคุ้มครองที่เพียงพอแก่ผลประโยชน์อันชอบธรรมของบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ดังกล่าว หากและเมื่อสภาพการณ์ที่นำไปสู่การอนุญาตนั้นยุติลงและไม่น่าที่จะเกิดขึ้นอีก เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะมีอำนาจในการจะพิจารณาทบทวนสภาพการณ์เหล่านี้ซึ่งปรากฏขึ้นต่อเนื่องตามคำร้องขอที่มีเหตุอันควร
- (เอช) ผู้ทรงสิทธิจะได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอตามสภาพการณ์ของแต่ละกรณีโดยคำนึงถึงคุณค่าทางเศรษฐกิจของการอนุญาต
- (ไอ) ความสมบูรณ์ทางกฎหมายของคำวินิจฉัยใด ๆ เกี่ยวกับการอนุญาตให้มีการใช้ดังกล่าว จะอยู่ภายใต้การพิจารณาทบทวนทางศาลหรือการพิจารณาทบทวนอย่างเป็นอิสระอื่นใดโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในระดับสูงขึ้นไปอย่างเห็นได้ชัดในสมัชชานั้น

- (เจ) คำวินิจฉัยใด ๆ เกี่ยวกับคำตอบแทนที่กำหนดไว้ในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้เช่นนั้น จะอยู่ภายใต้การพิจารณาทบทวนทางศาลหรือการพิจารณาทบทวนอย่างเป็นอิสระอื่นใดโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในระดับสูงขึ้นไปอย่างเห็นได้ชัดในสมานกันนั้น
- (เค) สมาชิกไม่ผูกพันที่จะใช้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในอนุวรรค (บี) และ (เอฟ) เมื่อมีการอนุญาตให้ใช้ดังกล่าวเพื่อเยียวยาความเสียหายจากการปฏิบัติที่ได้รับการวินิจฉัยโดยผ่านกระบวนการทางศาลหรือทางฝ่ายบริหารแล้วว่าเป็นปฏิบัติการต่อการแข่งขัน ความจำเป็นในการแก้ไขการปฏิบัติที่เป็นปฏิบัติการต่อการแข่งขัน อาจคำนึงถึงการกำหนดจำนวนคำตอบแทนในกรณีดังกล่าวด้วย เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะมีอำนาจในการปฏิเสธที่จะยกเลิกการอนุญาต หากเงื่อนไขที่นำไปสู่การอนุญาตดังกล่าวน่าที่จะเกิดขึ้นอีก
- (แอล) ในกรณีที่มีการอนุญาตให้ใช้ดังกล่าวเพื่อเปิดให้มีการแสวงประโยชน์ในสิทธิบัตร (“สิทธิบัตรที่สอง”) ซึ่งไม่อาจแสวงประโยชน์ได้โดยไม่ละเมิดสิทธิบัตรอีกรายหนึ่ง (“สิทธิบัตรที่หนึ่ง”) ให้ใช้เงื่อนไขเพิ่มเติมดังต่อไปนี้
- (1) สิ่งประดิษฐ์ที่ถูกอ้างสิทธิในสิทธิบัตรที่สอง จะต้องมีความเกี่ยวข้องกับความก้าวหน้าทางเทคนิคที่สำคัญที่มีนัยสำคัญทางเศรษฐกิจอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ที่ถูกอ้างสิทธิในสิทธิบัตรที่หนึ่ง
 - (2) เจ้าของสิทธิบัตรที่หนึ่งจะมีสิทธิในการอนุญาตให้ใช้รวมบนเงื่อนไขที่มีเหตุผลในการใช้สิ่งประดิษฐ์ที่อ้างสิทธิในสิทธิบัตรที่สอง และ
 - (3) การใช้ที่ได้รับอนุญาตในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิบัตรที่หนึ่ง จะโอนต่อไปไม่ได้ เว้นแต่จะโอนพร้อมกับสิทธิบัตรที่สอง

ข้อ 32

การเพิกถอนและการริบ

คำวินิจฉัยชี้ขาดใดที่เกี่ยวกับเพิกถอนหรือริบสิทธิบัตรอาจได้รับการพิจารณาทบทวนทางศาลได้

ข้อ 33

อายุการคุ้มครอง

อายุการคุ้มครองที่จะไม่สิ้นสุดลงก่อนการสิ้นสุดกำหนดระยะเวลา 20 ปีนับจากวันที่ยื่นขอสิทธิบัตร⁸

ข้อ 34

สิทธิบัตรกรรมวิธี : ภาระการพิสูจน์

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวิธีพิจารณาทางแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์ของเจ้าของสิทธิที่กล่าวถึงในวรรค 1(บี) ของข้อ 28 ถ้าสาระสำคัญของสิทธิบัตรเป็นกรรมวิธีเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศาลจะมีอำนาจสั่งให้จำเลยพิสูจน์ว่ากรรมวิธีที่จะให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันนั้น แตกต่างจากกรรมวิธีที่มีสิทธิบัตร ดังนั้น อย่างน้อยที่สุด สถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ใดต่อไปนี้ สมาชิกจะกำหนดว่าผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันใด ๆ เมื่อผลิตโดยปราศจากความยินยอมของผู้ทรงสิทธิ จะถือว่าได้มาโดยกรรมวิธีที่ได้รับสิทธิบัตร เมื่อไม่มีข้อพิสูจน์เป็นอย่างอื่น

(เอ) หากผลิตภัณฑ์ที่ได้มาโดยกรรมวิธีที่มีสิทธิบัตรนั้นเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่

⁸ เป็นที่เข้าใจว่าบรรดาสมาชิกที่ไม่มีระบบการให้สิทธิดั้งเดิม อาจกำหนดให้อายุการคุ้มครองนับจากวันที่จดทะเบียนในระบบของการให้สิทธิดั้งเดิม

(บี) หากน่าจะเป็นไปได้มากกว่าผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันได้ทำขึ้นโดยกรรมวิธีนี้ และเจ้าของสิทธิบัตรไม่สามารถกำหนดกรรมวิธีที่ใช้จริงได้ เมื่อได้ใช้ความพยายามอย่างมีเหตุผลแล้ว

2. สมาชิกใด ๆ จะมีอิสระที่จะกำหนดให้ภาระการพิสูจน์ตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 นั้นอยู่กับผู้ละเมิดที่ถูกกล่าวหา ต่อเมื่อเงื่อนไขตามที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ได้รับการปฏิบัติตาม หรือเมื่อเงื่อนไขที่กล่าวถึงตามอนุวรรค (บี) ได้รับการปฏิบัติตาม

3. ในการกล่าวอ้างข้อพิสูจน์เป็นอย่างอื่น ให้คำนึงถึงผลประโยชน์อันชอบธรรมของจำเลยในการป้องกันความลับในการผลิตและความลับในทางธุรกิจด้วย

ส่วนที่ 6 การออกแบบวงจรรวม

ข้อ 35

ความสัมพันธ์กับสนธิสัญญาไอพีไอซี

บรรดาสมาชิกตกลงที่จะให้ความคุ้มครองการออกแบบวงจรรวม (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกกันว่า “การออกแบบ”) โดยสอดคล้องกับข้อ 2 ถึง 7 (นอกเหนือจากข้อ 6 วรรค 3) ข้อ 12 และข้อ 16 วรรค 3 ของความตกลงว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญาในเรื่องที่เกี่ยวกับวงจรรวม และปฏิบัติตามบทบัญญัติต่อไปนี้เป็นเพิ่มเติม

ข้อ 36

ขอบเขตของความคุ้มครอง

ภายใต้บังคับบทบัญญัติข้อ 37 วรรค 1 สมาชิกจะพิจารณาให้การกระทำดังต่อไปนี้เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย หากกระทำโดยไม่ได้รับอนุญาต

จากผู้ทรงสิทธิ⁹ กล่าวคือการนำเข้า การขาย รวมทั้งการจำหน่ายเพื่อ
วัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์ซึ่งการออกแบบที่ได้รับการคุ้มครอง วงจรรวมซึ่ง
ประกอบด้วยการออกแบบที่ได้รับการคุ้มครองประกอบอยู่หรือวัตถุซึ่งประกอบ
ด้วยวงจรรวมดังกล่าวเฉพาะในกรณีที่วงจรรวมนั้นมีการออกแบบซึ่งทำซ้ำขึ้น
โดยผิดกฎหมายอยู่ด้วย

ข้อ 37

การกระทำที่ไม่ต้องได้รับอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิ

1. แม้ว่าบทบัญญัติข้อ 36 จะระบุไว้อย่างไร สมาชิกจะต้องไม่ถือว่าการ
กระทำการใดที่กล่าวไว้ในข้อ 36 เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ในส่วนที่เกี่ยวข้อง
กับวงจรรวมซึ่งประกอบด้วยการออกแบบซึ่งทำซ้ำขึ้นโดยผิดกฎหมาย หรือวัตถุ
ใดที่ประกอบด้วยวงจรรวมดังกล่าว หากบุคคลซึ่งเป็นผู้กระทำ หรือสั่งให้กระทำ
ดังกล่าวไม่รู้และไม่มีเหตุอันควรที่จะต้องรู้ว่าวงจรรวมนั้น หรือวัตถุซึ่งประกอบ
ด้วยวงจรรวมดังกล่าว มีการออกแบบซึ่งทำซ้ำขึ้นโดยผิดกฎหมายในขณะที่ได้มาซึ่ง
วงจรรวมหรือวัตถุดังกล่าว สมาชิกจะกำหนดว่าหลังจากที่บุคคลดังกล่าว
ข้างต้นได้รับแจ้งให้ทราบอย่างเพียงพอว่าการออกแบบดังกล่าวถูกทำซ้ำขึ้นโดย
ผิดกฎหมาย บุคคลดังกล่าวนั้นอาจกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับสินค้าคงเหลือที่อยู่
ในความดูแลหรือที่สั่งซื้อไว้ก่อนเวลาดังกล่าวได้ แต่จะต้องรับผิดชอบในการจ่ายเงิน
ในจำนวนที่เท่าเทียมกันกับค่าตอบแทนที่มีเหตุผลเท่าที่จะจ่ายให้ได้ภายใต้การ
อนุญาตให้ใช้สิทธิในเรื่องการออกแบบดังกล่าวอันเป็นผลจากการเจรจาอย่าง
อิสระให้แก่ผู้ทรงสิทธิ

⁹ คำว่า “ผู้ทรงสิทธิ” ในส่วนนี้ ให้เป็นที่เข้าใจว่ามีความหมายเดียวกับคำว่า “ผู้ทรงแห่ง
สิทธิ” ในสนธิสัญญาไอพีไอซี

2. เงื่อนไขที่กำหนดในข้อ 31 อนุวรรค (เอ) ถึง (เค) จะนำมาใช้โดยอนุโลมกับการณีของการอนุญาตให้ใช้สิทธิการออกแบบโดยจำยอมใด ๆ หรือการใช้การออกแบบดังกล่าวโดยหรือเพื่อรัฐบาล โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิ

ข้อ 38

อายุการคุ้มครอง

1. ในบรรดาสมาชิกที่กำหนดให้การจดทะเบียนเป็นเงื่อนไขหนึ่งของการคุ้มครอง อายุการคุ้มครองการออกแบบจะไม่สิ้นสุดลงก่อนการสิ้นสุดกำหนดระยะเวลา 10 ปีนับจากวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนหรือจากการแสวงประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ครั้งแรกไม่ว่าที่ใดในโลก
2. ในบรรดาสมาชิกที่ไม่ได้กำหนดให้การจดทะเบียนเป็นเงื่อนไขหนึ่งของการคุ้มครอง การออกแบบจะได้รับการคุ้มครองโดยมีกำหนดอายุไม่น้อยกว่า 10 ปีนับจากวันที่มีการแสวงประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ครั้งแรกไม่ว่าที่ใดในโลก
3. แม้ว่าจะมีวรรค 1 และ 2 สมาชิกใดสมาชิกหนึ่งอาจกำหนดให้การคุ้มครองสิ้นสุดลงเมื่อครบกำหนด 15 ปี หลังจากการสร้างสรรค์การออกแบบนั้น

ส่วนที่ 7 การคุ้มครองข้อสนเทศที่ไม่เปิดเผย

ข้อ 39

1. เพื่อให้มีความมั่นใจว่ามีการคุ้มครองข้อสนเทศที่ไม่เปิดเผยอย่างมีประสิทธิภาพจากการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมตามที่กำหนดไว้ในข้อ 10 ทวิ ของอนุสัญญากรุงปารีส (ค.ศ. 1967) บรรดาสมาชิกจะต้องคุ้มครองข้อสนเทศที่ไม่เปิดเผยโดยสอดคล้องกับวรรค 2 และคุ้มครองข้อมูลที่เสนอต่อรัฐบาล หรือหน่วยงานของรัฐบาลโดยสอดคล้องกับวรรค 3
2. บุคคลธรรมดาและนิติบุคคลจะมีสิทธิในการป้องกันมิให้ข้อสนเทศซึ่งอยู่ในความควบคุมของตนโดยถูกต้องตามกฎหมายถูกเปิดเผย เอาไป หรือนำ

ไปใช้โดยผู้อื่นโดยไม่ได้รับความยินยอมจากคนในลักษณะที่ขัดต่อแนวปฏิบัติในเชิงพาณิชย์ที่ซื้อตรงต่อกัน¹⁰ ตราบเท่าที่ข้อสนเทศดังกล่าว

- (เอ) เป็นความลับในความหมายที่ว่ายังไม่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป หรือเข้าถึงแล้วในหมู่บุคคลในวงการซึ่งโดยปกติเกี่ยวข้องกับประเภทของข้อสนเทศดังกล่าวนั้นเนื่องจากเป็นหน่วยหนึ่งหรืออยู่ในรูปลักษณะและการรวมกันที่ชัดเจนขององค์ประกอบของข้อสนเทศ
- (บี) มีคุณค่าในเชิงพาณิชย์ เนื่องจากเป็นความลับ และ
- (ซี) อยู่ในขั้นที่มีเหตุผลภายใต้สภาพการณ์ซึ่งบุคคลที่ควบคุมข้อสนเทศนั้นโดยถูกต้องตามกฎหมายจะรักษาไว้เป็นความลับ

3. ในกรณีที่บรรดาสมาชิกกำหนดให้มีการยื่นการทดสอบหรือข้อมูลอื่น ๆ ที่ไม่เปิดเผยซึ่งต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการจัดทำ เป็นเงื่อนไขในการอนุญาตให้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ยาหรือเคมีภัณฑ์ทางเภสัชซึ่งใช้สารเคมีตัวใหม่ สมาชิกจะคุ้มครองข้อมูลเช่นนั้นจากการนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์ที่ไม่เป็นธรรม นอกจากนั้น สมาชิกจะคุ้มครองข้อมูลเช่นนั้นจากการถูกเปิดเผย เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นเพื่อคุ้มครองสาธารณสุข หรือเว้นแต่ได้มีการดำเนินการเพื่อทำให้มั่นใจได้ว่าข้อมูลนั้นได้รับการคุ้มครองจากการนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์ที่ไม่เป็นธรรม

¹⁰ เพื่อความมุ่งหมายแห่งบทบัญญัตินี้ “ลักษณะที่ขัดต่อแนวทางปฏิบัติในเชิงพาณิชย์ที่มีความซื่อสัตย์” จะหมายถึงอย่างน้อยที่สุด แนวทางปฏิบัติ เช่น การละเมิดสัญญา การละเมิดความลับและการจงใจให้ละเมิด และรวมถึงการได้ข้อสนเทศที่ไม่พึงเปิดเผยโดยบุคคลที่สาม ซึ่งรู้หรือโดยประมาทเลินเล่อไม่รู้ว่าการได้มาซึ่งข้อสนเทศเกี่ยวข้องกับแนวทางปฏิบัติ เช่นว่านั้น

ส่วนที่ 8 การควบคุมแนวปฏิบัติที่เป็นปฏิบัติต่อการ การแข่งขันในสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิ

ข้อ 40

1. บรรดาสมาชิกตกลงว่าแนวปฏิบัติในการอนุญาตให้ใช้สิทธิบางกรณี หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่จำกัดการแข่งขัน อาจก่อความเสียหายต่อการค้าและอาจขัดขวางต่อการถ่ายทอดหรือแพร่ขยายเทคโนโลยี
2. ไม่มีบทบัญญัติใดในความตกลงนี้ที่ห้ามมิให้สมาชิกกำหนดไว้ในกฎหมายของตนซึ่งแนวปฏิบัติในการอนุญาตให้ใช้สิทธิหรือข้อกำหนด ซึ่งในกรณีพิเศษอาจเป็นการใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาโดยไม่ชอบที่ก่อความเสียหายต่อการแข่งขันในตลาดที่เกี่ยวข้อง สมาชิกใดสมาชิกหนึ่งอาจใช้มาตรการที่เหมาะสมในการป้องกันหรือควบคุมแนวปฏิบัติเช่นว่านั้นตามที่กำหนดไว้ข้างต้นนี้โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติอื่นของความตกลงนี้ ซึ่งอาจรวมถึง อาทิเช่น ข้อกำหนดในการให้สิทธิคืนแต่เพียงผู้เดียว ข้อกำหนดในการป้องกันการได้แย่งความสมบูรณ์และการอนุญาตให้ใช้สิทธิรวมโดยบังคับ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องของสมาชิกนั้น
3. สมาชิกแต่ละราย เมื่อได้รับคำร้องขอ จะเข้าร่วมในการปรึกษาหารือกับสมาชิกอื่นใดซึ่งมีเหตุที่จะเชื่อได้ว่าเจ้าของสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งเป็นคนชาติหรือผู้มีภูมิลำเนาของสมาชิกซึ่งได้รับการร้องขอให้ปรึกษาหารือ มีการกระทำที่ขัดต่อกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับของสมาชิกที่ร้องขอเกี่ยวกับเรื่องภายใต้ส่วนนี้ และประสงค์ที่จะให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายนั้น โดยที่ไม่เป็นที่เสื่อมเสียต่อการดำเนินการใดภายใต้กฎหมาย หรือต่ออิสรภาพในการที่จะมีคำตัดสินชี้ขาดขั้นสุดท้ายโดยสมาชิกฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง สมาชิกที่ได้รับการร้องขอจะให้การพิจารณาอย่างสมบูรณ์และด้วยความเห็นอกเห็นใจ และจะให้อีกโอกาสที่เพียงพอในการหารือกับสมาชิกที่ร้องขอ และจะร่วมมือด้วยการจัดหาข้อสนเทศที่ไม่เป็นความลับและแพร่หลายในหมู่สาธารณชนที่เกี่ยวข้องเรื่องดังกล่าว

และข้อสนเทศอื่นใดที่สมาชิกมี ทั้งนี้ โดยอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายภายใน และขึ้นอยู่กับกระทำความตกลงซึ่งเป็นที่พึงพอใจของทั้งสองฝ่ายเกี่ยวกับการปกป้องความลับของข้อสนเทศเหล่านั้นโดยสมาชิกที่ร้องขอ

4. สมาชิกแต่ละรายซึ่งคนชาติหรือผู้มีภูมิลำเนาของตนถูกดำเนินคดีในอีกสมาชิกหนึ่งในข้อหาว่าละเมิดกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของสมาชิกอื่นนั้นที่เกี่ยวกับสาระสำคัญแห่งเนื้อหาของส่วนนี้ จะมีโอกาสในการปรึกษาหารือกับสมาชิกอื่นภายใต้เงื่อนไขเดียวกับที่กำหนดไว้ในวรรค 3 หากมีการร้องขอ

ภาค III

การบังคับใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

ส่วนที่ 1 พันธกรณีทั่วไป

ข้อ 41

1. บรรดาสมาชิกจะทำให้มีความมั่นใจว่ามีการกำหนดกระบวนการบังคับใช้ตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้ไว้ในกฎหมายของตน เพื่อให้มีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพต่อการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่ความตกลงนี้ครอบคลุมถึง รวมทั้งการเยียวยาความเสียหายที่รวดเร็วเพื่อป้องกันการละเมิดและการเยียวยาความเสียหายที่เป็นการยับยั้งมิให้มีการละเมิดอีกต่อไป กระบวนการเหล่านี้จะใช้ในลักษณะเพื่อหลีกเลี่ยงการก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการค้าอันชอบธรรม และเพื่อปกป้องมิให้มีการใช้สิทธิดังกล่าวโดยมิชอบ

2. กระบวนการเกี่ยวกับการบังคับใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา จะต้องเป็นธรรมและเที่ยงธรรม กระบวนการดังกล่าวจะต้องไม่ยุ่งยากซับซ้อนโดยไม่จำเป็นหรือเสียค่าใช้จ่ายสูง หรือมีการกำหนดข้อจำกัดด้านเวลาโดยไม่มีเหตุผล หรือทำให้ล่าช้าโดยไม่มีเหตุอันควร

3. คำวินิจฉัยชี้ขาดในมูลแห่งคดี ควรทำเป็นลายลักษณ์อักษรและมีเหตุผลประกอบ คู่กรณีในกระบวนการพิจารณาจะได้รับคำวินิจฉัยดังกล่าวโดย

ไม่ชักช้าอย่างไม่สมควรเป็นอย่างน้อยที่สุด คำวินิจฉัยชี้ขาดในมูลแห่งคดีจะพิจารณาจากพยานหลักฐานที่คู่กรณีมีโอกาสชี้แจงเท่านั้น

4. คู่กรณีในกระบวนการพิจารณาจะมีโอกาสขอให้มีการพิจารณาทบทวนคำวินิจฉัยขั้นสุดท้ายของฝ่ายบริหารต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศาล และภายใต้บังคับบทบัญญัติเกี่ยวกับเขตอำนาจศาลตามกฎหมายของสมาชิกในเรื่องความสำคัญแห่งคดี จะมีโอกาสขอให้มีการพิจารณาทบทวนปัญหาข้อกฎหมายของคำวินิจฉัยชี้ขาดของศาลชั้นต้นเกี่ยวกับมูลแห่งคดีเป็นอย่างน้อยที่สุด อย่างไรก็ตาม จะไม่มีพันธกรณีที่เปิดโอกาสให้มีการพิจารณาทบทวนเพื่อให้พ้นผิดในคดีอาญา

5. เป็นที่เข้าใจว่าส่วนนี้ไม่ก่อให้เกิดพันธกรณีใด ๆ ที่จะต้องจัดตั้งระบบศาลสำหรับการบังคับใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่แตกต่างจากการบังคับใช้กฎหมายโดยทั่วไป หรือไม่กระทบต่อความสามารถของบรรดาสมาชิกที่จะบังคับใช้กฎหมายของตนโดยทั่วไป ไม่มีบทบัญญัติใดในส่วนนี้ก่อให้เกิดพันธกรณีใด ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรระหว่างการบังคับใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาและการบังคับใช้กฎหมายโดยทั่วไป

ส่วนที่ 2 กระบวนการและการเยียวยาความเสียหาย ทางแพ่งและทางฝ่ายบริหาร

ข้อ 42

กระบวนการที่เป็นธรรมและเที่ยงธรรม

บรรดาสมาชิกจะกำหนดให้มีกระบวนการทางศาลในทางแพ่งสำหรับผู้ทรงสิทธิ¹¹ เกี่ยวกับการบังคับใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาใด ๆ ที่ความตกลงนี้ครอบคลุมถึง จำเลยจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรที่

¹¹ เพื่อความมุ่งหมายของภาคนี้ คำว่า “ผู้ทรงสิทธิ” ให้อ้างถึงสหภาพและสมาคมที่มีความสามารถทางกฎหมายที่จะใช้สิทธิเช่นว่านั้น

ทันการและมีรายละเอียดเพียงพอรวมทั้งเหตุในการอ้างสิทธิ คู่กรณีจะได้รับอนุญาตให้มีตัวแทนจากที่ปรึกษากฎหมายอิสระ และกระบวนการดังกล่าวจะไม่ก่อให้เกิดข้อกำหนดที่เป็นภาระจนเกินควรในเรื่องการบังคับให้ปรากฏตัวต่อศาล คู่กรณีทั้งปวงในกระบวนการดังกล่าวจะมีสิทธิโดยชอบที่จะพิสูจน์การอ้างสิทธิของตน และแสดงพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด กระบวนการดังกล่าวจะกำหนดวิธีในการระบุและคุ้มครองข้อสนเทศลับ เว้นแต่จะเป็นการขัดต่อข้อกำหนดในรัฐธรรมนูญที่มีอยู่

ข้อ 43

พยานหลักฐาน

1. ในกรณีที่คู่กรณีได้แสดงพยานหลักฐานที่มีอยู่อย่างมีเหตุผล ซึ่งเพียงพอที่จะสนับสนุนการอ้างสิทธิของตน และได้ระบุพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการอ้างสิทธิของตนซึ่งอยู่ในความครอบครองของคู่กรณีฝ่ายตรงข้าม เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศาลจะมีอำนาจที่จะสั่งให้คู่กรณีฝ่ายตรงข้ามแสดงพยานหลักฐานนี้ ทั้งนี้ ภายใต้บังคับเงื่อนไขที่ทำให้มั่นใจว่ามีการคุ้มครองข้อสนเทศลับในกรณีที่เหมาะสม
2. ในกรณีที่คู่กรณีในกระบวนการพิจารณาไม่ยอมเปิดเผย หรือไม่ให้ข้อสนเทศที่จำเป็น โดยสมัครใจหรือโดยปราศจากเหตุผลที่ดีภายในกำหนดเวลาที่สมควรหรือก่อให้เกิดการขัดขวางในสาระสำคัญต่อกระบวนการในการบังคับใช้สมาชิกใดสมาชิกหนึ่งอาจให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศาลที่จะพิจารณาคัดสินในชั้นต้น และชั้นสุดท้ายไม่ว่าจะยื่นหรือปฏิเสธ บนพื้นฐานของข้อสนเทศที่แสดงแก่เจ้าหน้าที่ดังกล่าว รวมทั้งคำร้องทุกข์หรือข้อกล่าวหาของคู่กรณีดังกล่าวที่ได้รับความเสียหายจากการไม่ยอมเปิดเผยข้อสนเทศ ทั้งนี้ โดยจะต้องเปิดโอกาสให้คู่กรณีมีสิทธิขอให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศาลฟังความเกี่ยวกับข้อกล่าวหาหรือพยานหลักฐาน

ข้อ 44

คำสั่งให้ยุติการละเมิด

1. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศาลจะมีอำนาจที่จะสั่งให้คู่กรณียุติการละเมิดอาทิเช่น เพื่อป้องกันมิให้สินค้านำเข้าที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา เข้าสู่ช่องทางเชิงพาณิชย์ในเขตอำนาจของตนในทันทีหลังจากที่สินค้าเหล่านั้นผ่านพิธีการศุลกากร บรรดาสมาชิกไม่ผูกพันที่จะต้องให้อำนาจดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ได้รับความคุ้มครองซึ่งได้มาหรือส่งซื้อ โดยบุคคลใดบุคคลหนึ่งก่อนที่จะรู้หรือมีเหตุอันควรที่จะรู้ว่า การข้องเกี่ยวกับสิ่งดังกล่าวจะก่อให้เกิดการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา
2. แม้ว่าจะมีบทบัญญัติอื่นในภาคนี้ ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขว่าการปฏิบัติตามบทบัญญัติของภาค II ซึ่งกำหนดไว้เป็นการเฉพาะในเรื่องการใช้โดยรัฐบาลหรือโดยบุคคลที่สามที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลโดยปราศจากการอนุญาตของผู้ทรงสิทธิ สมาชิกอาจจำกัดการเยียวยาความเสียหายต่อการใช้ดังกล่าวในรูปการจ่ายค่าตอบแทนตามอนุวรรค (เอช) ของข้อ 31 ในกรณีอื่น ๆ ให้ใช้การเยียวยาความเสียหายภายใต้ภาคนี้ หรือในกรณีการเยียวยาความเสียหายเหล่านี้ไม่สอดคล้องกับกฎหมายของสมาชิก ให้มีคำวินิจฉัยประกาศแนวทางการชดเชยค่าเสียหายที่เพียงพอ

ข้อ 45

ค่าเสียหาย

1. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศาลจะมีอำนาจที่จะสั่งให้ผู้ละเมิดจ่ายค่าเสียหายให้แก่ผู้ทรงสิทธิอย่างเพียงพอที่จะชดเชยความเสียหายที่ผู้ทรงสิทธิได้รับอันเนื่องมาจากการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของผู้นั้น โดยผู้ละเมิดได้กระทำการละเมิดโดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้

2. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศาลจะมีอำนาจที่จะสั่งให้ผู้ละเมิดจ่ายค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ซึ่งอาจรวมถึงค่าธรรมเนียมทนายความที่เหมาะสมแก่ผู้ทรงสิทธิ ในกรณีที่เหมาะสมสมาชิกอาจอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศาลมีอำนาจสั่งให้จ่ายคืนกำไรและ/หรือให้จ่ายค่าเสียหายซึ่งเป็นที่รับรู้มาก่อนแล้ว แม้ว่าผู้ละเมิดจะมีได้กระทำการละเมิดโดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้

ข้อ 46

การเยียวยาความเสียหายอื่น ๆ

เพื่อก่อให้เกิดการยับยั้งการละเมิดที่มีประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศาลจะมีอำนาจที่จะสั่งจำหน่ายทั้งนอกช่องทางเชิงพาณิชย์ซึ่งสินค้าที่ตนพบว่ามีการละเมิดโดยไม่มีการชดใช้ค่าเสียหายไม่ว่าในรูปใด ในลักษณะที่จะหลีกเลี่ยงความเสียหายใด ๆ ที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้ทรงสิทธิ หรือหากการกระทำดังกล่าวข้างต้นขัดต่อข้อกำหนดในรัฐธรรมนูญที่มีอยู่ก็ให้ทำลายสินค้านั้น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศาลจะมีอำนาจที่จะสั่งจำหน่ายทั้งนอกช่องทางเชิงพาณิชย์ซึ่งวัสดุและอุปกรณ์ที่มีส่วนสำคัญในการผลิตสินค้าละเมิดโดยไม่มีการชดใช้ค่าเสียหายไม่ว่าในรูปใดในลักษณะที่จะลดการเสี่ยงในการเกิดการละเมิดครั้งต่อไปให้เหลือน้อยที่สุด ในการพิจารณาคำขอดังกล่าว ให้คำนึงถึงความจำเป็นที่จะต้องรักษาสัดส่วนระหว่างความร้ายแรงของการละเมิดกับการเยียวยาความเสียหายที่สั่งให้ใช้ รวมทั้งผลประโยชน์ของบุคคลที่สามด้วย ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าปลอม การกระทำแต่เพียงลบเครื่องหมายการค้าที่ติดไว้โดยผิดกฎหมาย จะไม่เพียงพอที่จะอนุญาตให้ปล่อยสินค้านี้ดังกล่าวเข้าสู่ช่องทางเชิงพาณิชย์ เว้นแต่ในกรณีพิเศษยิ่ง

ข้อ 47

สิทธิในข้อสนเทศ

บรรดาสมาชิกอาจกำหนดให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศาลมีอำนาจที่จะสั่งให้ผู้ละเมิดแจ้งให้แก่ผู้ทรงสิทธิทราบเกี่ยวกับตัวบุคคลที่สามที่ร่วมในการผลิต

และจำหน่ายสินค้าหรือบริการที่ละเมิด รวมทั้งช่องทางในการจำหน่ายด้วย เว้นแต่จะเกินกว่าความร้ายแรงของการละเมิด

ข้อ 48

การชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ถูกกล่าวหา

1. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศาลจะมีอำนาจที่จะสั่งให้คู่กรณีที่ใช้มาตรการต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการไปและได้ใช้กระบวนการต่าง ๆ ในการบังคับใช้โดยมิชอบชดเชยค่าเสียหายที่เพียงพอให้แก่คู่กรณีที่ถูkBังคับหรือถูกจำกัดโดยไม่ถูกต้องสำหรับความเสียหายที่ได้รับเนื่องจากการกระทำโดยมิชอบเช่นนั้น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะมีอำนาจเช่นเดียวกันที่จะสั่งให้ผู้ขอจ่ายค่าชดเชยต่าง ๆ ซึ่งอาจรวมถึงค่าธรรมเนียมทนายความที่เหมาะสมแก่จำเลย

2. ในการบริหารกฎหมายใด ๆ ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองหรือการบังคับใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา บรรดาสมาชิกจะยกเว้นเฉพาะหน่วยงานผู้มีอำนาจและเจ้าหน้าที่ของรัฐจากความรับผิดชอบต่อการเยียวยาความเสียหายที่เหมาะสมในกรณีที่ได้กระทำ หรือตั้งใจที่จะกระทำโดยสุจริตในการบริหารกฎหมายนั้น

ข้อ 49

กระบวนการทางฝ่ายบริหาร

ตราบท่ำที่สามารถสั่งให้มีการเยียวยาความเสียหายทางแพ่งใด ๆ อันสืบเนื่องมาจากกระบวนการทางฝ่ายบริหารบนมูลแห่งคดี กระบวนการเช่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับหลักการต่าง ๆ ที่มีสาระสำคัญเท่าเทียมกับหลักการต่าง ๆ ที่ได้ระบุไว้แล้วในส่วนนี้

ส่วนที่ 3 มาตรการชั่วคราว

ข้อ 50

1. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศาลจะมีอำนาจที่จะสั่งใช้มาตรการชั่วคราวที่ทันการและมีประสิทธิภาพเพื่อที่จะ
 - (เอ) ป้องกันมิให้เกิดการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาใด ๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อป้องกันมิให้เข้าสู่ช่องทางเชิงพาณิชย์ในเขตอำนาจของตนซึ่งสินค้าต่าง ๆ รวมทั้งสินค้านำเข้าทันทีหลังจากผ่านพิธีการศุลกากร
 - (บี) รักษาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดที่ถูกกล่าวหา
2. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศาลจะมีอำนาจที่จะใช้มาตรการชั่วคราวตามความเหมาะสมโดยไม่ต้องรับฟังคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มีความล่าช้าใด ๆ ที่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายที่ไม่อาจแก้ไขได้ต่อผู้ทรงสิทธิหรือในกรณีที่มีความเสี่ยงที่แสดงได้ว่าพยานหลักฐานกำลังจะถูกทำลาย
3. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศาลจะมีอำนาจที่จะกำหนดให้ผู้ขอจัดหาพยานหลักฐานอันควรหาได้ให้แก่ตน เพื่อที่จะได้แน่ใจอย่างเพียงพอว่าผู้ขอเป็นผู้ทรงสิทธิและสิทธิของผู้ขอกำลังถูกละเมิดหรือการละเมิดดังกล่าวกำลังจะเกิดขึ้น และสั่งให้ผู้ขอจัดหาหลักทรัพย์ หรือหลักประกันที่เท่าเทียมกันที่เพียงพอที่จะคุ้มครองจำเลย รวมทั้งป้องกันมิให้มีการกระทำโดยมิชอบ
4. ในกรณีที่มีการใช้มาตรการชั่วคราวโดยไม่ต้องรับฟังคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง คู่กรณีที่ได้รับผลกระทบจะได้รับแจ้งให้ทราบโดยไม่ชักช้าอย่างช้าที่สุดในทันทีหลังจากสั่งใช้มาตรการดังกล่าว เมื่อจำเลยร้องขอจะต้องมีการทบทวนรวมทั้งให้สิทธิที่จะขอให้มีการฟังความภายในระยะเวลาที่เหมาะสมหลังจากมีการแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ เพื่อตัดสินใจว่าจะต้องเปลี่ยนแปลง ถอนหรือยืนยันมาตรการต่าง ๆ เหล่านั้น

5. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่จะดำเนินมาตรการชั่วคราวอาจกำหนดให้ผู้ขอให้ออสนเทศอื่น ๆ ที่จำเป็นเพื่อแสดงลักษณะของสินค้าที่เกี่ยวข้อง

6. โดยไม่เป็นที่เสื่อมเสียต่อวรรค 4 มาตรการชั่วคราวที่ใช้ภายใต้วรรค 1 และ 2 จะถูกเพิกถอน หรือมีจะนั้นจะสิ้นสุดผลบังคับใช้ตามคำร้องขอของจำเลย หากวิธีพิจารณาที่นำไปสู่การตัดสินในมูลแห่งคดีไม่ได้เริ่มขึ้นภายในกำหนดเวลาอันสมควร ซึ่งกำหนดโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศาลที่สั่งใช้มาตรการต่าง ๆ ดังกล่าวในกรณีที่กฎหมายของสมาชิกอนุญาต หรือในกรณีที่ไม่มีกำหนด เช่นนั้น ระยะเวลาดังกล่าวจะไม่เกิน 20 วันทำการหรือ 31 วันปฏิทิน แล้วแต่กรณีใดจะนานกว่า

7. ในกรณีที่มาตรการชั่วคราวดังกล่าวถูกเพิกถอนหรือในกรณีที่สิ้นสุดลง เพราะพ้นกำหนดเวลาเนื่องจากการกระทำหรือการละทิ้งใด ๆ ของผู้ขอ หรือในกรณีที่พบในเวลาต่อมาว่าไม่มีการละเมิดหรือมีภัยจากการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศาลจะมีอำนาจที่จะสั่งให้ผู้ขอชดเชยค่าเสียหายที่เหมาะสมแก่จำเลย สำหรับความเสียหายใด ๆ ที่เกิดจากมาตรการเหล่านี้โดยการร้องขอของจำเลย

8. ดราบเท่าที่สามารถสั่งใช้มาตรการชั่วคราวใด ๆ ที่เป็นผลมาจากกระบวนการทางฝ่ายบริหาร กระบวนการดังกล่าวจะสอดคล้องกับหลักการต่าง ๆ ที่มีสาระสำคัญเท่าเทียมกับหลักการต่าง ๆ ที่ระบุไว้แล้วในส่วนนี้

ส่วนที่ 4 ข้อกำหนดพิเศษเกี่ยวกับมาตรการ

ณ จุดผ่านแดน¹²

ข้อ 51

การระงับการปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศุลกากร

โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติต่อไปนี้ บรรดาสมาชิกจะใช้กระบวนการ¹³ เพื่อให้ผู้ทรงสิทธิซึ่งมีเหตุรับฟังได้ที่จะสงสัยว่าอาจมีการนำเข้าสู่สินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมหรือมีการละเมิดลิขสิทธิ์¹⁴ สามารถยื่นคำขอเป็นลายลักษณ์อักษรต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางฝ่ายบริหารหรือทางศาลเพื่อให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรระงับการปล่อยสินค้าดังกล่าวมิให้หมุนเวียนโดยอิสระ บรรดาสมาชิกอาจจะให้มีการขอดังกล่าวได้ในส่วนที่เกี่ยวกับสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการ

¹² ในกรณีที่สมาชิกได้ยกเลิกเป็นอย่างมาก ซึ่งการควบคุมทุกอย่างเกี่ยวกับการไหลเวียนของสินค้าข้ามพรมแดนที่มีต่ออีกสมาชิกหนึ่ง ซึ่งต่างเป็นส่วนหนึ่งของสหภาพศุลกากร สมาชิกนั้นจะไม่ถูกกำหนดให้ใช้บทบัญญัติของส่วนนี้ ณ พรมแดนนั้น

¹³ เป็นที่เข้าใจว่า จะไม่มีพันธกรณีที่จะใช้กระบวนการต่าง ๆ ดังกล่าวกับการนำเข้าสู่สินค้าซึ่งเข้าสู่ตลาดในอีกประเทศหนึ่ง โดยหรือด้วยความยินยอมของผู้ทรงสิทธิ หรือกับสินค้าผ่านแดน

¹⁴ เพื่อวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้

(เอ) สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าปลอม จะหมายถึงสินค้าใด รวมทั้งการบรรจุหีบห่อซึ่งใช้โดยปราศจากการอนุญาต เครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนถูกต้องสำหรับสินค้าเหล่านั้น หรือซึ่งไม่สามารถได้รับการจำแนก ออกจากเครื่องหมายการค้าดังกล่าวในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ และซึ่งละเมิดสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้าดังกล่าวภายใต้ กฎหมายของประเทศที่นำเข้า

(บี) สินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ จะหมายถึงสินค้าใดซึ่งเป็นสำเนาอันกระทำการขึ้นโดยปราศจากการยินยอมของผู้ทรงสิทธิหรือบุคคลผู้ที่ได้รับการมอบอำนาจโดยถูกต้องโดยผู้ทรงสิทธิในประเทศที่มีการผลิต และซึ่งทำขึ้นโดยตรงหรือโดยอ้อมจากวัตถุเมื่อทำสำเนานั้นจะก่อให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์ หรือสิทธิที่เกี่ยวข้องภายใต้กฎหมายของประเทศที่มีการนำเข้า

ละเมิดอื่น ๆ ในสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา โดยมีเงื่อนไขว่าข้อกำหนดในส่วนนี้มีการปฏิบัติตาม บรรดาสมาชิกอาจกำหนดให้มีกระบวนการอย่างเดียวกันเกี่ยวกับการระงับการปล่อยสินค้าที่ละเมิดที่มีจุดหมายเพื่อการส่งออกจากดินแดนของตน โดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร

ข้อ 52

คำขอ

ผู้ทรงสิทธิใดที่เริ่มกระบวนการภายใต้ข้อ 51 จะต้องจัดหาพยานหลักฐานที่เพียงพอเพื่อแสดงให้เป็นที่พอใจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่า ตามกฎหมายของประเทศผู้นำเข้าตามพยานหลักฐานในเบื้องต้น มีการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของผู้ทรงสิทธิและผู้ทรงสิทธิจะต้องให้คำบรรยายลักษณะสินค้าที่มีรายละเอียดเพียงพอที่จะทำให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรสามารถจำแนกสินค้าดังกล่าวได้โดยง่าย เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะแจ้งแก่ผู้ขอภายในกำหนดเวลาอันควรว่าตนยอมรับคำขอดังกล่าวแล้วหรือไม่ และระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ศุลกากรจะดำเนินการ ในกรณีที่ได้กำหนดไว้โดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดังกล่าว

ข้อ 53

หลักทรัพย์สินหรือหลักประกันที่เท่าเทียมกัน

1. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะมีอำนาจที่จะกำหนดให้ผู้ขอวางหลักทรัพย์สินหรือหลักประกันที่เท่าเทียมกันที่เพียงพอที่จะคุ้มครองจำเลยและเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจและที่จะป้องกันมิให้มีการใช้โดยมิชอบการวางหลักทรัพย์สินหรือหลักประกันที่เท่าเทียมกันเช่นนั้น จะไม่เป็นการขัดขวางต่อการขอใช้กระบวนการเหล่านี้โดยไม่มีเหตุผล

2. หากตามคำขอภายใต้ส่วนนี้ เจ้าหน้าที่ศุลกากรได้ระงับการปล่อย มิให้มีการหมุนเวียนโดยอิสระซึ่งสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบอุตสาหกรรม สิทธิบัตร การออกแบบวงจรรวม หรือข้อสนเทศที่ไม่เปิดเผย โดยอาศัยคำวินิจฉัยอื่นใดซึ่งไม่ใช่คำวินิจฉัยของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศาลหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอิสระอื่น และกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ 55 ได้สิ้นสุดลง โดยไม่อนุญาตให้มีการผ่อนผันเป็นการชั่วคราวจากเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบอำนาจโดยชอบ ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขว่าเมื่อได้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่นทั้งปวงในการนำเข้าแล้ว เจ้าของผู้นำเข้า หรือผู้รับสินค้าดังกล่าวจะมีสิทธิที่จะขอให้ปล่อยสินค้านี้โดยวางหลักทรัพย์ในจำนวนที่เพียงพอที่จะคุ้มครองผู้ทรงสิทธิเกี่ยวกับการละเมิดใด ๆ การจ่ายค่าหลักทรัพย์เช่นนั้น จะไม่ลดรองการเยียวยาความเสียหายอื่นใด ซึ่งผู้ทรงสิทธิสามารถใช้ได้ ทั้งนี้โดยเป็นที่เข้าใจว่า จะมีการคืนหลักทรัพย์ให้หากผู้ทรงสิทธิไม่ได้ใช้สิทธิดำเนินการภายในกำหนดเวลาอันควร

ข้อ 54

การแจ้งการระงับ

ผู้นำเข้าและผู้ขอจะได้รับแจ้งให้ทราบในทันทีเกี่ยวกับการระงับการปล่อยสินค้าตาม ข้อ 51

ข้อ 55

กำหนดเวลาของการระงับ

ถ้าภายในระยะเวลาไม่เกิน 10 วันทำการหลังจากที่ผู้ขอได้รับการแจ้งการระงับ เจ้าหน้าที่ศุลกากรยังไม่ได้รับแจ้งว่าคู่กรณีนอกเหนือจากผู้ถูกกล่าวหาได้เริ่มกระบวนการพิจารณาความอันนำไปสู่การวินิจฉัยในมูลแห่งคดี หรือเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบอำนาจโดยชอบได้ใช้มาตรการชั่วคราวขยายเวลาการระงับการปล่อยสินค้านี้โดยมีเงื่อนไขว่า เมื่อได้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่นทั้งปวงในการนำเข้าหรือการส่งออกสินค้าแล้ว และในกรณีที่

เหมาะสม ข้อจำกัดทางด้านเวลานี้อาจขยายต่อไปได้อีก 10 วันทำการ นอกจากนี้หากมีการเริ่มกระบวนการพิจารณาที่นำไปสู่การวินิจฉัยในมูลแห่งคดีแล้ว และจำเลยร้องขอให้ดำเนินการพิจารณาทบทวนรวมทั้งให้สิทธิในการได้รับฟังความในการวินิจฉัยว่าจะแก้ไข เพิกถอน หรือยืนยันมาตรการเหล่านี้หรือไม่ ภายในกำหนดเวลาอันควร อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะมีบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้น ในกรณีที่มีการดำเนินการระงับ หรือขยายเวลาการระงับการปล่อยสินค้าตาม มาตรการทางศาลชั่วคราว ให้นำบทบัญญัติวรรค 6 ข้อ 50 มาใช้บังคับ

ข้อ 56

การชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้นำเข้าและเจ้าของสินค้า

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องจะมีอำนาจที่จะสั่งให้ผู้ชดเชยค่าชดเชย ค่าเสียหายที่เหมาะสมแก่ผู้นำเข้า ผู้รับ และเจ้าของสินค้าสำหรับความเสียหาย โดยที่เกิดขึ้นจากการกักสินค้า โดยไม่ถูกต้อง หรือจากการกักสินค้าที่ได้รับการปล่อยตามข้อ 55

ข้อ 57

สิทธิในการตรวจสอบและข้อสนเทศ

โดยไม่เป็นที่เสื่อมเสียต่อการคุ้มครองข้อสนเทศลับ บรรดาสมาชิกจะให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอำนาจในการให้โอกาสที่เพียงพอแก่ผู้ทรงสิทธิ ในการจัดการตรวจสอบสินค้าใด ๆ ที่ถูกกักโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร เพื่อพิสูจน์ การอ้างสิทธิของตน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะมีอำนาจเช่นเดียวกันที่จะให้โอกาสที่ เท่าเทียมกันแก่ผู้นำเข้าในการตรวจสอบสินค้าเหล่านี้ ในกรณีที่มีการวินิจฉัย ชี้ขาดที่เป็นคุณในมูลแห่งคดี บรรดาสมาชิกอาจให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ แจ้งให้ผู้ทรงสิทธิทราบถึงชื่อและที่อยู่ของผู้ส่งสินค้า ผู้นำเข้าและผู้รับสินค้า รวมทั้งปริมาณของสินค้านี้

ข้อ 58

การดำเนินการโดยอำนาจหน้าที่

ในกรณีที่บรรดาสมาชิกกำหนดให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการโดยการริเริ่มของตนเองและให้ระงับการปล่อยสินค้าหากคนมีข้อสันนิษฐานว่าสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญากำลังถูกละเมิด

- (เอ) ในเวลาใดก็ได้ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอาจขอให้ผู้ทรงสิทธิมอบข้อสนเทศใด ๆ ที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการใช้อำนาจเหล่านี้
- (บี) ผู้นำเข้าและผู้ทรงสิทธิจะได้รับแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับการระงับการปล่อยสินค้าโดยทันที ในกรณีที่ผู้นำเข้าได้ยื่นอุทธรณ์การระงับการปล่อยต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ การระงับดังกล่าวจะอยู่ภายใต้บังคับข้อกำหนดที่วางไว้ในข้อ 55 โดยอนุโลม
- (ซี) บรรดาสมาชิกจะยกเว้นเฉพาะหน่วยงานผู้มีอำนาจและเจ้าหน้าที่ของรัฐจากความรับผิดชอบมาตรการเยียวยาความเสียหายที่เหมาะสมในกรณีที่มีการดำเนินการหรือเจตนาในการดำเนินการเป็นไปโดยสุจริต

ข้อ 59

การเยียวยาความเสียหาย

โดยไม่เป็นที่เสื่อมเสียต่อสิทธิอื่นซึ่งผู้ทรงสิทธิสามารถใช้ได้ และภายใต้บังคับสิทธิของจำเลยที่จะให้มีการทบทวนการพิจารณาต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศาล เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะมีอำนาจที่จะสั่งทำลายหรือจำหน่ายทิ้งซึ่งสินค้าที่ละเมิดตามหลักการที่กำหนดไว้ในข้อ 46 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าปลอม เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะไม่อนุญาตให้มีการส่งออก

สินค้าที่ละเมิดไปต่างประเทศอีกครั้งหนึ่งในสภาพเดิมหรือนำสินค้านี้ดังกล่าวผ่านพิธีการศุลกากรที่ต่างจากเดิม เว้นแต่ในสถานการณ์พิเศษเฉพาะ

ข้อ 60

การนำเข้าที่มีปริมาณเล็กน้อย

บรรดาสมาชิกอาจยกเว้นการให้บทบัญญัติต่าง ๆ ข้างต้นในกรณีสินค้ามีปริมาณน้อยและไม่มีลักษณะในเชิงพาณิชย์ โดยบรรจุในสัมภาระส่วนตัวของผู้เดินทางหรือส่งในปริมาณเพียงเล็กน้อย

ส่วนที่ 5 กระบวนการทางอาญา

ข้อ 61

บรรดาสมาชิกจะกำหนดให้มีกระบวนการทางอาญา และการลงโทษอย่างน้อยที่สุดในคดีปลอมแปลงเครื่องหมายการค้าโดยเจตนา หรือการละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีปริมาณในเชิงพาณิชย์ มาตรการเยียวยาความเสียหายจะรวมถึงโทษจำคุก และ/หรือโทษปรับเงินที่เพียงพอที่จะหยุดยั้งการกระทำดังกล่าว ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับระดับของการลงโทษที่ใช้กับอาชญากรรมที่มีความรุนแรงเท่ากัน ในกรณีที่เหมาะสม การเยียวยาความเสียหายที่สามารถใช้ได้จะรวมถึงการยึด การริบ และการทำลายสินค้าที่ละเมิดและวัสดุใด ๆ รวมทั้งอุปกรณ์ที่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการกระทำความผิด สมาชิกอาจกำหนดให้มีกระบวนการทางอาญาและมีการลงโทษในคดีละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาอื่น ๆ โดยเฉพาะในกรณีที่กระทำโดยเจตนาและที่มีปริมาณในเชิงพาณิชย์

ภาค IV

การได้มา และการคงไว้ซึ่งสิทธิใน ทรัพย์สินทางปัญญาเกี่ยวกับกระบวนการ ที่เกี่ยวข้องระหว่างคู่กรณี

ข้อ 62

1. สมาชิกอาจกำหนดให้มีการปฏิบัติตามกระบวนการและระเบียบวิธีที่มีเหตุผลเป็นเงื่อนไขในการได้มาและคงไว้ซึ่งสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ตามที่กำหนดไว้ภายใต้ส่วนที่ 2 ถึง 6 ของภาค II กระบวนการและระเบียบวิธีดังกล่าวจะสอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลงนี้
2. ในกรณีที่การได้มาซึ่งสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาขึ้นอยู่กับ การให้หรือการจดทะเบียนสิทธิเช่นนั้น สมาชิกจะทำให้มั่นใจว่ากระบวนการในการให้หรือการจดทะเบียนสิทธิดังกล่าวอนุญาตให้มีการให้หรือการจดทะเบียนสิทธิภายในกำหนดเวลาอันควร เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงมิให้มีการคัดลอกกำหนดเวลาของการคุ้มครองโดยไม่มีเหตุอันควร ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขว่าได้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เป็นสาระสำคัญของการได้มาซึ่งสิทธิดังกล่าว
3. ข้อ 4 ของอนุสัญญากรุงปารีส (1967) จะนำมาใช้โดยอนุโลมกับเครื่องหมายบริการ
4. กระบวนการเกี่ยวกับการได้มาหรือการคงไว้ซึ่งสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา และในกรณีที่กฎหมายของสมาชิกกำหนดไว้ในเรื่องการเพิกถอนทางด้านการบริหาร และกระบวนการที่ดำเนินการระหว่างคู่กรณี อาทิ เช่น การคัดค้านการเพิกถอน และการยกเลิก จะอยู่ภายใต้หลักการทั่วไปที่วางไว้ในวรรค 2 และ 3 ของข้อ 41

5. คำชี้ขาดขั้นสุดท้ายของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับกระบวนการใด ๆ ที่กล่าวถึงภายใต้วรรค 4 จะอยู่ภายใต้บังคับการพิจารณาทบทวนของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศาล หรือกึ่งศาล อย่างไรก็ตาม จะไม่มีพันธกรณีที่ให้โอกาสในการทบทวนคำชี้ขาดต่าง ๆ ดังกล่าวในกรณีที่การคัดค้านไม่ประสบผล หรือมีการเพิกถอนของฝ่ายบริหาร ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขว่าเหตุแห่งกระบวนการเช่นนั้นสามารถเป็นประเด็นของกระบวนการโต้แย้งสิทธิ

ภาค V

การป้องกันและการระงับข้อพิพาท

ข้อ 63

ความโปร่งใส

1. กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ กับคำวินิจฉัยขั้นสุดท้ายทางศาล และคำชี้ขาดทางด้านการบริหารที่ใช้บังคับได้โดยทั่วไป ซึ่งสมาชิกได้ดำเนินการให้มีผลบังคับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องภายใต้ในความตกลงนี้(การมีอยู่ ขอบเขต การได้มา การบังคับใช้และการป้องกันการใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาโดยมิชอบ) จะได้รับการจัดพิมพ์ หรือในกรณีที่ไม่สามารถจัดพิมพ์ได้ ก็ให้เผยแพร่ต่อสาธารณชนเป็นภาษาประจำชาติในลักษณะที่ทำให้รัฐบาลและผู้ทรงสิทธิต่าง ๆ สามารถทราบเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี ความตกลงต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ซึ่งมีผลใช้บังคับระหว่างรัฐบาล หรือหน่วยงานรัฐบาลของสมาชิกใดสมาชิกหนึ่ง และรัฐบาลหรือหน่วยงานรัฐบาลของอีกสมาชิกหนึ่ง จะได้รับการจัดพิมพ์ด้วยเช่นกัน

2. บรรดาสมาชิกจะแจ้งกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่กล่าวถึงในวรรค 1 ให้คณะมนตรีทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อช่วยคณะมนตรีดังกล่าวในการพิจารณาทบทวนการดำเนินการตามความตกลงนี้ คณะมนตรีฯจะพยายามลดภาระของบรรดา

สมาชิกให้เหลือน้อยที่สุดในการปฏิบัติตามพันธกรณีนี้ และอาจตัดสินใจยกเว้นพันธกรณีในการแจ้งกฎหมายและระเบียบข้อบังคับดังกล่าวให้คณะมนตรีฯ ทราบโดยตรง หากการปรึกษาหารือกับดับบลิวไอพีโอในการจัดตั้งทะเบียนกลางที่รวบรวมกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับเหล่านี้ประสบผลสำเร็จ ในเรื่องนี้ คณะมนตรีฯ ก็จะพิจารณาการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการแจ้งให้ทราบตามพันธกรณีภายใต้ความตกลงนี้ที่เกิดจากบทบัญญัติข้อ 6 ตรีของอนุสัญญากรุงปารีส (ค.ศ. 1967)

3. สมาชิกแต่ละรายพร้อมที่จะจัดส่งข้อเสนอดังกล่าวถึงในวรรค 1 เพื่อตอบสนองคำร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรจากสมาชิกอีกรายหนึ่ง ในกรณีที่สมาชิกใดสมาชิกหนึ่งมีเหตุผลที่จะเชื่อว่าคำวินิจฉัยทางศาล หรือคำชี้ขาดของฝ่ายบริหารหรือความตกลงทวิภาคีรายใดรายหนึ่งในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญากระทบต่อสิทธิของตนภายใต้ความตกลงนี้ อาจร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรได้เช่นกันที่จะเข้าถึงหรือได้รับแจ้งเกี่ยวกับคำวินิจฉัยทางศาลหรือคำชี้ขาดของฝ่ายบริหารหรือความตกลงทวิภาคีเช่นนั้นโดยมีรายละเอียดที่เพียงพอ

4. บทบัญญัติใดในวรรค 1 2 และ 3 ไม่ได้กำหนดให้บรรดาสมาชิกเปิดเผยข้อเสนอดังกล่าวซึ่งจะขัดขวางต่อการบังคับใช้กฎหมาย หรือขัดต่อผลประโยชน์ของสาธารณชน หรือรีดลอนผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์อันชอบธรรมของรัฐวิสาหกิจ หรือวิสาหกิจเอกชนใดโดยเฉพาะ

ข้อ 64

การระงับข้อพิพาท

1. บทบัญญัติข้อ XXII และ XXIII ของแกตต์ 1994 ดังที่ความเข้าใจเรื่องการระงับข้อพิพาทได้กำหนดรายละเอียดและใช้บังคับ จะมีผลใช้บังคับกับการปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาทภายใต้ความตกลงนี้ เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นเป็นการเฉพาะในที่นี้

2. อนุวรรค 1 (บี) และ 1 (ซี) ของข้อ XXIII ของแอกต์ 1994 จะไม่ใช้กับการระงับข้อพิพาทภายใต้ความตกลงนี้ในกำหนดเวลาห้าปีนับจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทือมีผลใช้บังคับ

3. ในระหว่างกำหนดเวลาที่กล่าวถึงในวรรค 2 คณะมนตรีทรีปส์จะตรวจสอบขอบเขตและรูปแบบของคำร้องทุกข์ประเภทที่กำหนดไว้ในอุปสรรค 1 (บี) และ 1 (ซี) ของข้อ XXIII ของแอกต์ 1994 ซึ่งจัดทำขึ้นตามความตกลงนี้ และจะเสนอข้อแนะนำของตนต่อที่ประชุมระดับรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบข้อวินิจฉัยใดๆ ของที่ประชุมระดับรัฐมนตรีที่จะให้ความเห็นชอบต่อข้อแนะนำดังกล่าว หรือที่จะขยายกำหนดเวลาในวรรค 2 จะกระทำโดยฉันทามติเท่านั้น และข้อแนะนำที่ได้รับความเห็นชอบแล้วจะมีผลใช้บังคับใช้กับบรรดาสมาชิกทั้งปวงโดยไม่ต้องผ่านกระบวนการยอมรับอย่างเป็นทางการอีก

ภาค VI

บทที่ใช้ในช่วงปรับเปลี่ยน

ข้อ 65

บทที่ใช้ในช่วงปรับเปลี่ยน

1. ภายใต้บังคับบทบัญญัติของวรรค 2, 3 และ 4 สมาชิกจะไม่มีพันธกรณีใดที่จะต้องใช้บทบัญญัติของความตกลงนี้ก่อนการสิ้นสุดกำหนดเวลาทั่วไปหนึ่งปี นับจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทือมีผลใช้บังคับ

2. สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนามีสถานีที่จะชะลอวันที่ใช้บังคับบทบัญญัติต่าง ๆ ยกเว้นข้อ 3, 4 และ 5 ของความตกลงนี้ตามที่กำหนดไว้ในวรรค 1 ออกไปอีกมีกำหนดเวลา 4 ปี

3. สมาชิกอื่นใดซึ่งอยู่ในกระบวนการเปลี่ยนแปลงจากระบบเศรษฐกิจแบบวางแผนจากส่วนกลางไปสู่ระบบเศรษฐกิจแบบตลาดเสรี และได้ดำเนินการปฏิรูปทางโครงสร้างระบบทรัพย์สินทางปัญญาของตนและประสบกับปัญหาเฉพาะต่างๆ ในการเตรียมการและใช้บังคับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทรัพย์สินทางปัญญา อาจได้รับประโยชน์เช่นเดียวกันจากกำหนดเวลาในการชะลอการใช้บังคับที่กำหนดไว้ในวรรค 2

4. トラバเท่าที่สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนามีพันธกรณีภายใต้ความตกลงนี้ที่จะขยายการคุ้มครองสิทธิบัตรผลิตภัณฑ์ในสาขาเทคโนโลยีที่ยังไม่ได้รับการคุ้มครองในลักษณะนั้นในดินแดนของตน ณ วันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับกับสมาชิคนั้น ดังที่ระบุไว้ในวรรค 2 สมาชิกนั้นอาจชะลอการใช้บังคับบัญญัติสิทธิบัตรผลิตภัณฑ์ของส่วนที่ 5 ภาค II ในสาขาเทคโนโลยีดังกล่าวมีกำหนดเวลาเพิ่มเติมอีก 5 ปี

5. สมาชิกที่ใช้ประโยชน์จากช่วงปรับเปลี่ยนภายใต้วรรค 1, 2, 3 หรือ 4 จะทำให้มั่นใจว่าการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และแนวปฏิบัติใด ๆ ของคนที่ทำขึ้นในระหว่างช่วงปรับเปลี่ยนดังกล่าวจะไม่มีผลทำให้ลดระดับความสอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลงนี้ลงไป

ข้อ 66

สมาชิกประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

1. โดยคำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการพิเศษของสมาชิกประเทศพัฒนาน้อยที่สุดในเรื่องข้อจำกัดทางเศรษฐกิจ การเงิน และการบริหาร รวมทั้งความจำเป็นเพื่อความยืดหยุ่นในการสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีที่มั่นคงและยั่งยืน ของสมาชิกเหล่านี้ บรรดาสมาชิกดังกล่าวจะไม่ถูกกำหนดให้ใช้บทบัญญัติของความตกลงนี้ยกเว้นข้อ 3, 4 และ 5 มีกำหนดเวลา 10 ปี นับจากวันที่มีผลใช้บังคับ ตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อ 65 คณะมนตรีทริปส์โดย

คำร้องขอที่มีเหตุอันสมควรของสมาชิกประเทศพัฒนาน้อยที่สุด จะขยายกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้

2. สมาชิกประเทศพัฒนาแล้วจะให้สิ่งจูงใจแก่วิสาหกิจและสถาบันในดินแดนของตนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นการถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่สมาชิกประเทศพัฒนาน้อยที่สุด เพื่อที่จะช่วยให้สมาชิกเหล่านั้นสามารถสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีที่มั่นคงและเหมาะสม

ข้อ 67

ความร่วมมือทางวิชาการ

เพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติตามความตกลงนี้ และโดยการร้องขอและตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน สมาชิกประเทศพัฒนาแล้วจะให้ความร่วมมือทางวิชาการและการเงินที่เอื้อประโยชน์ต่อสมาชิกประเทศกำลังพัฒนา และประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ความร่วมมือดังกล่าวจะรวมถึงความช่วยเหลือในการจัดเตรียมกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการคุ้มครองและการบังคับใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา รวมทั้งการป้องกันมิให้มีการใช้สิทธิโดยมิชอบ นอกจากนี้ยังรวมถึงการสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดตั้งหรือสร้างความแข็งแกร่งแก่สำนักงานและหน่วยงานต่าง ๆ ของประเทศเหล่านั้นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเหล่านี้ รวมทั้งในเรื่องการฝึกอบรมบุคลากร

ภาค VII

บทที่ใช้เกี่ยวกับสถาบัน : บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ 68

คณะกรรมการสำหรับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้า

คณะกรรมการทริปส์จะกำกับดูแลการดำเนินการตามความตกลงนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติตามพันธกรณีของบรรดาสมาชิก และจะให้สมาชิกมีโอกาสในการปรึกษาหารือกันในเรื่องที่เกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้า คณะมนตรีฯ จะปฏิบัติภารกิจอื่น ๆ ตามที่บรรดาสมาชิกมอบหมายและโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะให้ความช่วยเหลือใด ๆ ตามที่สมาชิกร้องขอในเรื่องวิธีดำเนินการระบับข้อพิพาท ในการปฏิบัติภาระหน้าที่ของตน คณะมนตรีทริปส์อาจจะหารือและขอข้อสนเทศจากแหล่งใด ๆ ตามที่ตนเห็นว่าเหมาะสมในการปรึกษาหารือกับดับบลิวไอพีโอ คณะมนตรีฯ จะต้องพยายามจัดให้มีวิธีการร่วมมือที่เหมาะสมกับหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์กรดังกล่าว ภายในกำหนดเวลา 1 ปีหลังจากการประชุมครั้งแรกของคณะมนตรีฯ

ข้อ 59

ความร่วมมือระหว่างประเทศ

บรรดาสมาชิกตกลงที่จะร่วมมือซึ่งกันและกันโดยมุ่งหมายที่จะจัดการค้าระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่ละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ในการนี้สมาชิกจะจัดให้มีและแจ้งให้ทราบถึงจุดติดต่อในหน่วยงานฝ่ายบริหารของตน และจะต้องพร้อมที่จะแลกเปลี่ยนข้อสนเทศเกี่ยวกับการค้าสินค้าละเมิด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สมาชิกจะส่งเสริมให้มีการเปลี่ยนข้อสนเทศและความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางศุลกากรในส่วนที่เกี่ยวกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าปลอมและสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์

ข้อ 70

การคุ้มครองเรื่องที่มีอยู่แล้ว

1. ความตกลงนี้ไม่ก่อให้เกิดพันธกรณีในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำซึ่งเกิดขึ้นก่อนวันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับกับสมาชิก
2. เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงนี้ ความตกลงนี้ก่อให้เกิดพันธกรณีในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดต่าง ๆ ที่มี ณ วันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับกับสมาชิكدังกล่าว และที่ได้รับการคุ้มครองในสมาชิكدังกล่าว ณ วันดังกล่าว หรือที่เป็นไปตามหรือต่อมาภายหลังเป็นไปตามหลักเกณฑ์ในการให้ความคุ้มครองภายใต้ข้อกำหนดของความตกลงนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับวรรคนี้และวรรค 3 และ 4 การกำหนดพันธกรณีในการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในส่วนที่เกี่ยวกับงานที่ปรากฏมีอยู่แล้ว จะขึ้นอยู่กับ ข้อ 18 ของอนุสัญญากรุงเบอร์น (ค.ศ. 1971) เท่านั้นและพันธกรณีในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิของผู้ผลิตสิ่งบันทึกเสียงและนักแสดงในสิ่งบันทึกเสียงที่ปรากฏมีอยู่แล้ว จะขึ้นอยู่กับ ข้อ 18 ของอนุสัญญากรุงเบอร์น (ค.ศ. 1971) เท่านั้นซึ่งมีผลใช้บังคับตามนัยวรรค 6 ของข้อ 14 ของความตกลงนี้
3. สมาชิกจะไม่มีพันธกรณีใดที่จะรื้อฟื้นที่จะให้ความคุ้มครองใหม่ต่อเรื่องซึ่งได้ตกเป็นสมบัติของสาธารณะ ณ วันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับกับสมาชิคนั้น
4. ในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำใดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ที่ประกอบด้วยสิ่งที่ได้รับการคุ้มครอง และมีผลเป็นการละเมิดตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายโดยสอดคล้องกับความตกลงนี้ และได้เริ่มต้นหรือได้มีการลงทุนอย่างมากไปแล้ว ก่อนวันที่สมาชิยอมรับความตกลงฉบับลิวทิงโฮ สมาชิกได้อาจกำหนดข้อจำกัดการเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ทรงสิทธิในเรื่องเกี่ยวกับความต่อเนื่องของการกระทำเช่นว่านั้น หลังจากวันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับต่อกับสมาชิคนั้น

อย่างไรก็ตามในกรณีเช่นว่านี้ อย่างน้อยที่สุดสมาชิกจะกำหนดให้มีการจ่ายค่าตอบแทนที่ยุติธรรม

5. สมาชิกไม่ผูกพันที่จะใช้บทบัญญัติข้อ 11 และวรรค 4 ของข้อ 14 ในส่วนที่เกี่ยวกับต้นฉบับหรือสำเนาซึ่งชื่อมาก่อนวันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับกับสมาชิกนั้น

6. จะไม่มีการกำหนดให้สมาชิกใช้บังคับข้อ 31 หรือข้อกำหนดในวรรค 1 ของข้อ 27 ว่าจะสามารถได้สิทธิในสิทธิบัตรโดยไม่จำกัดสาขาเทคโนโลยี เพื่อที่จะใช้โดยไม่ต้องได้รับการอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิในกรณีที่รัฐบาลได้ให้การอนุญาตสำหรับการใช้เช่นนั้นก่อนวันที่ความตกลงนี้เป็นที่รู้จัก

7. ในกรณีที่สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งได้รับการคุ้มครองโดยเงื่อนไขที่ต้องจดทะเบียน ให้สามารถแก้ไขการขอความคุ้มครอง ซึ่งอยู่ในระหว่างขั้นตอนการยื่นขอ ณ วันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับกับสมาชิกนั้น เพื่อที่จะขอความคุ้มครองใด ๆ ที่สูงขึ้นดังที่บทบัญญัติของความตกลงนี้ได้กำหนดไว้ การแก้ไขเช่นนั้นจะต้องไม่รวมถึงเรื่องใหม่

8. ในกรณีที่ในวันที่มีความตกลงฉบับลิวทือมีผลใช้บังคับ สมาชิกใดยังไม่ได้ให้การคุ้มครองสิทธิบัตรผลิตภัณฑ์ยาและเคมีภัณฑ์ทางเกษตรตามพันธกรณีภายใต้ข้อ 27 สมาชิกนั้น

(เอ) จะกำหนดวิธีที่สามารถยื่นขอรับสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์ เช่นว่านั้น นับจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทือมีผลใช้บังคับ แม้ว่าบทบัญญัติของภาค VI จะกำหนดไว้อย่างใด

(บี) นับจากวันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับจะใช้บังคับกับคำขอเหล่านี้ โดยใช้หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอสิทธิบัตรได้ตามที่ระบุไว้ภายใต้ความตกลงนี้เสมือนหนึ่งว่าหลักเกณฑ์เหล่านั้นได้ถูกใช้บังคับ ณ วันที่ยื่นคำขอในสมาชิกนั้น หรือให้ใช้วันที่ยื่นขอ

จดทะเบียนครั้งแรกในต่างประเทศเป็นเกณฑ์ ในกรณีที่ยอมให้มีและมีการร้องขอสิทธิที่จะใช้วันยื่นขอจดทะเบียนครั้งแรกดังกล่าว

- (ซี) จะกำหนดให้มีการคุ้มครองสิทธิบัตรโดยสอดคล้องกับความตกลงนี้ นับตั้งแต่การให้สิทธิบัตรและตราใบที่สิทธิบัตรยังมีอายุความคุ้มครองอยู่ โดยนับจากวันที่ยื่นคำขอโดยสอดคล้องกับข้อ 33 ของความตกลงนี้ สำหรับคำขอซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์การคุ้มครองที่กล่าวถึงในอนุวรรค (บี)

9. ในกรณีที่คำขอสิทธิบัตรเป็นคำขอเรื่องผลิตภัณฑ์ใดสมาชิกหนึ่งในสมาชิกตามวรรค 8 (เอ) จะต้องให้สิทธิทางการตลาดแก่ผู้เดียว แม้ว่าจะมีบทบัญญัติของภาค VI จะกำหนดไว้อย่างใด มีกำหนดเวลา 5 ปีหลังจากที่ได้รับความเห็นชอบด้านการตลาดในสมาชิกรับ หรือจนกระทั่งมีการให้หรือปฏิเสธสิทธิบัตรผลิตภัณฑ์ในสมาชิกรับนั้น แล้วแต่ที่กำหนดเวลาใดจะสั้นกว่า โดยมีเงื่อนไขว่าภายหลังจากความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับ ได้มีการยื่นคำขอรับสิทธิบัตรและได้มีการให้สิทธิบัตรสำหรับผลิตภัณฑ์นั้นในสมาชิกอื่น และมีการให้ความเห็นชอบด้านการตลาดในสมาชิกอื่นนั้น

ข้อ 71

การพิจารณาทบทวนและการแก้ไข

1. คณะมนตรีทรัพย์สินจะพิจารณาทบทวนการปฏิบัติตามความตกลงนี้เมื่อสิ้นสุดช่วงปรับเปลี่ยนตามที่กล่าวถึงในวรรค 2 ของข้อ 65 โดยคำนึงถึงประสบการณ์ที่ได้รับในการปฏิบัติตามความตกลง คณะมนตรีฯ จะพิจารณาทบทวนความตกลงนี้ 2 ปี หลังจากวันที่กล่าวถึงและกระทำต่อไปภายในช่วงเวลาเดียวกันหลังจากนั้น คณะมนตรีฯ อาจดำเนินการพิจารณาทบทวนได้เช่นเดียวกัน โดยคำนึงถึงพัฒนาการใหม่ใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถใช้เป็นเหตุอันชอบธรรมในการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขความตกลงนี้

2. การแก้ไขที่ดำเนินการไปเพียงเพื่อจุดประสงค์ที่จะปรับระดับการคุ้มครองให้สูงขึ้นซึ่งสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่มีอยู่และมีผลใช้บังคับในความตกลงพหุภาคีอื่น ๆ และได้รับการยอมรับภายใต้ความตกลงเหล่านั้นโดยสมาชิกทั้งปวงของดับบลิวทีโอ อาจได้รับการเสนอต่อที่ประชุมระดับรัฐมนตรี เพื่อดำเนินการให้สอดคล้องกับวรรค 6 ของข้อ 10 ของความตกลงดับบลิวทีโอบนพื้นฐานของข้อเสนอที่ได้รับความเห็นชอบโดยฉันทามติของคณะมนตรีทรัพย์สิน

ข้อ 72

ข้อสงวน

การตั้งข้อสงวนเกี่ยวกับบทบัญญัติใดของความตกลงนี้ ไม่อาจกระทำได้โดยปราศจากความยินยอมของสมาชิกอื่น

ข้อ 73

ข้อยกเว้นเรื่องความมั่นคง

ไม่มีบทบัญญัติใดในความตกลงนี้ จะถือว่า

- (เอ) กำหนดให้สมาชิกจัดหาข้อสนเทศใด ๆ ซึ่งเป็นการเปิดเผยเรื่อง ที่สมาชิกรู้เห็นว่าขัดต่อผลประโยชน์ทางความมั่นคงที่สำคัญของตน
- (บี) ห้ามสมาชิกระงับการใด ๆ ที่สมาชิกรู้เห็นว่าจำเป็นสำหรับการป้องกันผลประโยชน์ทางความมั่นคงที่สำคัญของตน
- (1) เกี่ยวกับวัสดุที่ใช้ในการทำปฏิยานิวเคลียร์หรือวัสดุที่ใช้ในการผลิตวัสดุดังกล่าว

- (2) เกี่ยวกับการค้าอาวุธและกระสุนและเครื่องใช้ในสงคราม และเกี่ยวกับการค้าสินค้าและวัสดุอื่น ๆ ซึ่งดำเนินการไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ให้แก่หน่วยทหาร
- (3) ดำเนินการใดๆ ในภาวะสงครามหรือภาวะฉุกเฉินอื่น ๆ ในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือ
- (ซี) ห้ามสมาชิกจากการดำเนินการใด ๆ ที่เป็นไปตามพันธกรณีของสมาชิกล้วนภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติในการธำรงสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

ภาคผนวก 2

ความเข้าใจว่าด้วยกฎและกระบวนการที่ใช้กับการ ระงับข้อพิพาท

ณ ที่นี้ บรรดาสมาชิกได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

ขอบเขตและการใช้

1. กฎและกระบวนการของความเข้าใจนี้จะใช้กับข้อพิพาทที่ได้เสนอมาดาม บทบัญญัติว่าด้วยการปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาทของความตกลงตาม รายการที่ระบุไว้ในบัญชีแนบท้าย 1 ของความเข้าใจฉบับนี้ (ในความเข้าใจฉบับนี้ เรียกว่า “ความตกลงในกรอบคลุม”) กฎและกระบวนการของความเข้าใจฉบับนี้ให้ใช้กับการปรึกษาหารือ และการระงับข้อพิพาทระหว่างสมาชิกเกี่ยวกับสิทธิ และพันธกรณีภายใต้บทบัญญัติของความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก (ในความเข้าใจฉบับนี้เรียกว่า “ความตกลงดับบลิวทีโอ”) และของความเข้าใจ ฉบับนี้ ซึ่งดำเนินการโดยแยกต่างหากจาก หรือโดยรวมกับความตกลงใน กรอบคลุมอื่นใด

2. กฎและกระบวนการของความเข้าใจฉบับนี้ให้ใช้โดยอยู่ภายใต้บังคับ ของกฎและกระบวนการระงับข้อพิพาทพิเศษหรือเพิ่มเติมที่ระบุในความตกลงใน กรอบคลุมตามที่ระบุไว้ในบัญชีแนบท้าย 2 ของความเข้าใจนี้ ในกรณีที่มีความ แตกต่างระหว่างกฎและกระบวนการของความเข้าใจฉบับนี้กับกฎและกระบวนการ พิเศษหรือเพิ่มเติมที่ระบุไว้ในบัญชีแนบท้าย 2 ให้ถือกฎและกระบวนการ พิเศษหรือเพิ่มเติมในบัญชีแนบท้าย 2 เป็นสำคัญ สำหรับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้อง กับกฎและกระบวนการภายใต้ความตกลงในกรอบคลุมมากกว่าหนึ่งฉบับ ถ้ามี ความขัดแย้งระหว่างกฎและกระบวนการพิเศษหรือเพิ่มเติมกับกระบวนการของ

ความตกลงที่มีการทบทวนนั้น และในกรณีที่คู่พิพาทไม่สามารถตกลงกันในเรื่อง กฎและกระบวนการภายใน 20 วันของการตั้งคณะพิจารณา ประธานขององค์กร ระบุข้อพิพาทที่กำหนดไว้ในวรรค 1 ของข้อ 2 (ในความเข้าใจฉบับนี้เรียกว่า “ดีเอสบี”) จะพิจารณากำหนดกฎและกระบวนการที่จะต้องปฏิบัติตามภายใน 10 วัน หลังจากได้รับการร้องขอโดยสมาชิกฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งโดยการปรึกษาหารือกับคู่พิพาท ประธานจะดำเนินการตามหลักการที่ว่า ควรจะใช้กฎและกระบวนการพิเศษหรือเพิ่มเติมเท่าที่จะเป็นไปได้ และควรจะใช้กฎและกระบวนการที่ระบุไว้ในความเข้าใจฉบับนี้เท่าที่จำเป็นเพื่อหลีกเลี่ยงข้อขัดแย้ง

ข้อ 2 การบริหาร

1. ณ ที่นี้ จะมีการจัดตั้งองค์กรระบุข้อพิพาทขึ้น เพื่อบริหารกฎและกระบวนการเหล่านี้ และตามบทบัญญัติว่าด้วยการปรึกษาหารือและการระบุข้อพิพาทของความตกลงในกรอบกลุ่ม เว้นแต่จะเป็นไปตามที่ความตกลงในกรอบกลุ่มกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ในการนี้ดีเอสบีจะมีอำนาจที่จะจัดตั้งคณะพิจารณา รับรองรายงานของคณะพิจารณาและองค์กรอุทธรณ์ ติดตามตรวจสอบ การปฏิบัติตามคำชี้ขาดและข้อเสนอแนะ และอนุมัติการระงับการให้สิทธิ และพันธกรณีอื่นภายใต้ความตกลงในกรอบกลุ่มในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นภายใต้ความตกลงในกรอบกลุ่ม ซึ่งเป็นความตกลงการค้าหลายฝ่าย คำว่า “สมาชิก” ซึ่งใช้ในที่นี่ ให้หมายถึงเฉพาะสมาชิกทั้งหลายซึ่งเป็นภาคีความตกลงการค้าพหุภาคีที่เกี่ยวข้องเท่านั้น ในกรณีที่ดีเอสบีบริหารบทบัญญัติว่าด้วยการระบุข้อพิพาทของความตกลงการค้าหลายฝ่าย เฉพาะสมาชิกทั้งหลายซึ่งเป็นภาคีความตกลงนั้นเท่านั้นที่อาจเข้าร่วมในการตัดสินหรือการดำเนินการที่ดำเนินโดยดีเอสบีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาทนั้น

2. ดีเอสบีจะแจ้งให้คณะมนตรีและคณะกรรมการของดับบลิวทีโอ ที่เกี่ยวข้องทราบถึงพัฒนาการใด ๆ ในข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติของความตกลงในกรอบกลุ่มแต่ละฉบับ

3. ดีเอสบีจะประชุมกันบ่อยครั้งเท่าที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตนภายในกรอบเวลาที่กำหนดไว้ในความเข้าใจนี้
4. ในกรณีที่กฎและกระบวนการของความเข้าใจนี้กำหนดให้ดีเอสบีทำการตัดสินใจ ดีเอสบีจะดำเนินการดังกล่าวโดยฉันทามติ¹

ข้อ 3 บทบัญญัติทั่วไป

1. สมาชิกยืนยันความยึดมั่นของตนในหลักการสำหรับการจัดการข้อพิพาทซึ่งใช้ภายใต้ข้อ XXII และ XXIII ของแอกต์ 1947 และกฎและกระบวนการซึ่งได้มีการขยายความและแก้ไขต่อไปภายในความเข้าใจฉบับนี้
2. ระบบการระงับข้อพิพาทของดับบลิวทีโอ เป็นปัจจัยหลักที่จะให้ความมั่นคงและความคาดการณ์ได้สำหรับระบบการค้าพหุภาคี สมาชิกยอมรับว่า คนรับที่จะรักษาไว้ซึ่งสิทธิและพันธกรณีภายใต้ความตกลงในกรอบกลุ่ม และรับที่จะชี้แจงบทบัญญัติที่มีอยู่ในความตกลงเหล่านั้น โดยสอดคล้องกับกฎจารีตประเพณีของการตีความกฎหมายระหว่างประเทศ ข้อเสนอแนะและคำชี้ขาดของดีเอสบี ไม่อาจเพิ่มหรือลดสิทธิและพันธกรณีที่กำหนดไว้ในความตกลงในกรอบกลุ่ม
3. การทำให้สถานการณ์ซึ่งสมาชิกพิจารณาเห็นว่า ผลประโยชน์ใดที่เกิดขึ้นแก่ตนโดยตรงหรือโดยอ้อมภายใต้ความตกลงในกรอบกลุ่ม กำลังได้รับความเสียหายจากมาตรการซึ่งดำเนินโดยสมาชิกอื่นยุติลงโดยเร็วมีความสำคัญยิ่งต่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพของดับบลิวทีโอ และการรักษาความสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

¹ ให้ถือว่าดีเอสบีได้ตัดสินใจโดยฉันทามติในเรื่องที่ได้รับการเสนอให้พิจารณา ถ้าไม่มีสมาชิกที่เข้าร่วมในการประชุมของดีเอสบีในขณะที่มีการลงมติ คัดค้านอย่างเป็นทางการต่อข้อตัดสินใจที่ได้รับการเสนอ

4. ข้อเสนอแนะหรือคำชี้ขาดซึ่งทำโดยดีเอสบีจะต้องมีความมุ่งประสงค์ที่จะทำให้ได้มาซึ่งการยุติเรื่องซึ่งเป็นที่พอใจโดยสอดคล้องกับสิทธิและพันธกรณีภายใต้ความเข้าใจนี้ และภายใต้ความตกลงในกรอบคลุม

5. ข้อยุติทั้งปวงสำหรับเรื่องที่ได้รับการยกขึ้นอย่างเป็นทางการ ภายใต้บทบัญญัติว่าด้วยการปรึกษาหารือและระดับข้อพิพาทของความตกลงในกรอบคลุม รวมทั้งคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ จะต้องสอดคล้องกับความตกลงเหล่านั้น และจะต้องไม่ลดล้างหรือทำให้ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นแก่สมาชิกใดภายใต้ความตกลงเหล่านั้นเสียหาย หรือเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุถึงซึ่งวัตถุประสงค์ของความตกลงเหล่านั้น

6. ข้อยุติซึ่งได้ตกลงร่วมกันสำหรับเรื่องที่ได้รับการยกขึ้นอย่างเป็นทางการ ภายใต้บทบัญญัติว่าด้วยการปรึกษาหารือและระดับข้อพิพาทของความตกลงในกรอบคลุมจะต้องแจ้งไปยังดีเอสบีและคณะมนตรีและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องซึ่งสมาชิกใด ๆ อาจยกประเด็นใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อยุตินั้นได้

7. ก่อนที่จะเสนอคดี สมาชิกจะต้องใช้วิจารณญาณของตนในการพิจารณาว่า การดำเนินการภายใต้กระบวนการเหล่านี้จะเป็นประโยชน์หรือไม่ ความมุ่งหมายของกลไกระดับข้อพิพาทคือ การให้ได้มาซึ่งข้อยุติในทางบวกสำหรับข้อพิพาท ข้อยุติซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันของคู่พิพาทและสอดคล้องกับความตกลงในกรอบคลุมย่อมเป็นที่พึงประสงค์มากกว่าอย่างแน่นอน ในกรณีที่ไม่มีข้อยุติซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน วัตถุประสงค์อันดับแรกของกลไกระดับข้อพิพาทโดยปกติแล้วคือ เพื่อดำเนินการให้มีการถอนมาตรการที่เกี่ยวข้อง ถ้าพบว่ามาตรการเหล่านี้ขัดกับบทบัญญัติของความตกลงภายในกรอบคลุมฉบับใดฉบับหนึ่ง บทบัญญัติว่าด้วยการชดเชยค่าเสียหายจะนำมาใช้ก็ต่อเมื่อการถอนมาตรการโดยทันทีไม่สามารถทำได้ และจะใช้เพียงเป็นมาตรการชั่วคราวระหว่างรอการถอนมาตรการซึ่งขัดกับความตกลงในกรอบคลุมเท่านั้น ทางเลือกสุดท้ายซึ่งความเข้าใจฉบับนี้กำหนดให้แก่สมาชิกซึ่งเรียกร้องให้ใช้กระบวนการ

ระับข้อพิพาท ได้แก่ความเป็นไปได้ที่จะระงับการให้ใช้สิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นใด ภายใต้ความตกลงในกรอบคลุมบนพื้นฐานของการเลือกปฏิบัติต่อสมาชิกอื่น หากดีเอสไออนุมัติให้ใช้มาตรการดังกล่าวได้

8. ในกรณีที่มีการละเมิดพันธกรณีที่ได้รับไว้ภายใต้ความตกลงในกรอบคลุม ให้พิจารณาว่า การกระทำเป็นหลักฐานเบื้องต้นที่ก่อให้เกิดกรณีของการทำให้สูญเสียหรือการทำให้เสียหาย กรณีนี้หมายความว่า โดยปกติแล้วมีข้อสันนิษฐานว่าการละเมิดกฎหมายมีผลเสียต่อสมาชิกอื่นซึ่งเป็นภาคีของความตกลงภายในกรอบคลุมนั้น และในกรณีเช่นวั้น ให้ขึ้นอยู่กับสมาชิกที่ถูกฟ้องที่จะเป็นผู้แก้ข้อกล่าวหา

9. บทบัญญัติของความเข้าใจฉบับนี้จะไม่กระทบต่อสิทธิของสมาชิกที่จะขอให้มีการตีความในบทบัญญัติของความตกลงในกรอบคลุม ในลักษณะที่ใช้อ้างอิงได้ โดยการตัดสินใจภายใต้ความตกลงดับบลิวทีโอ หรือความตกลงในกรอบคลุมซึ่งเป็นความตกลงการค้าหลายฝ่าย

10. เป็นที่เข้าใจว่า คำขอให้มีการระงับและการใช้กระบวนการระงับข้อพิพาทไม่ควรที่จะเจตนาให้เป็นหรือถือว่าเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นการโต้แย้ง และเป็นที่เข้าใจว่า ถ้ามีข้อพิพาทเกิดขึ้น สมาชิกทั้งปวงจะเข้าร่วมในกระบวนการเหล่านี้โดยสุจริตในความพยายามที่จะแก้ไขข้อพิพาท เป็นที่เข้าใจด้วยว่า จะไม่มีการนำคำฟ้องและคำฟ้องแย้งในเรื่องที่ต่างกันมาโยงเข้าด้วยกัน

11. ความเข้าใจฉบับนี้จะใช้เฉพาะกับคำร้องขอใหม่เพื่อการปรึกษาหารือภายใต้บทบัญญัติว่าด้วยการปรึกษาหารือของความตกลงในกรอบคลุม ซึ่งทำในวันที่มีความตกลงดับบลิวทีโอ มีผลใช้บังคับ หรือหลังจากนั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อพิพาทซึ่งได้มีคำร้องขอปรึกษาหารือภายใต้แกตต์ 1947 หรือภายใต้ความตกลงอื่นใดที่มีมาก่อนความตกลงในกรอบคลุมก่อนวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ กฎและกระบวนการระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้อง ซึ่งใช้บังคับอยู่ก่อน

วันมีผลใช้บังคับของความตกลงฉบับลิวทิงโฮ จะยังคงใช้บังคับอยู่ต่อไป²

12. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 11 หากคำฟ้องซึ่งอาศัยพื้นฐานของความตกลงในครอบครัวใด เป็นคำฟ้องซึ่งสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาฟ้องสมาชิกซึ่งเป็นประเทศพัฒนาแล้ว คู่กรณีผู้ฟ้องร้องจะมีสิทธิที่จะยกบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของคำตัดสินของวันที่ 5 เมษายน 1966 (ปีไอเอสดี 14เอส/18) โดยเป็นทางเลือก ในกรณีที่จะไม่ใช้บทบัญญัติที่ระบุไว้ในข้อ 4 5 6 และ 12 ของความเข้าใจฉบับนี้ ยกเว้นในกรณีที่คณะพิจารณาพิจารณาเห็นว่า กรอบเวลาที่ระบุไว้ในวรรค 7 ของคำตัดสินนั้นไม่เพียงพอสำหรับการจัดทำรายงานของตน และเห็นว่ากรอบเวลาดังกล่าวอาจขยายออกไปได้ โดยความตกลงของคู่กรณีผู้ฟ้องร้องเท่าที่มีความขัดแย้งระหว่างกฎและกระบวนการของข้อ 4 5 6 และ 12 กับกฎและกระบวนการของคำตัดสินที่เกี่ยวข้อง ให้ถือกฎและกระบวนการประการหลังเป็นสำคัญ

ข้อ 4

การปรึกษาหารือ

1. สมาชิกยืนยันความมุ่งมั่นของตนที่จะกระชับและปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการปรึกษาหารือที่สมาชิกถือปฏิบัติ
2. สมาชิกแต่ละรายรับที่จะให้การพิจารณาอย่างเห็นอกเห็นใจ และให้โอกาสอย่างพอเพียงสำหรับการปรึกษาหารือเกี่ยวกับเรื่องใดๆ ที่สมาชิกอื่นเสนอเกี่ยวกับมาตรการที่กระทบการปฏิบัติการของความตกลงในครอบครัวใด ซึ่งดำเนินอยู่ในอาณาเขตของสมาชิกข้างต้น³

² วรรคนี้จะใช้บังคับกับข้อพิพาทซึ่งรายงานของคณะพิจารณายังไม่ได้รับการรับรองหรือยังไม่ได้รับการปฏิบัติตามอย่างครบถ้วนด้วย

³ ในกรณีที่บทบัญญัติของความตกลงในครอบครัวอื่นใดเกี่ยวกับมาตรการที่ดำเนินโดยรัฐบาลหรือหน่วยงานภูมิภาคหรือรัฐบาลท้องถิ่น ภายในดินแดนของสมาชิก มีบทบัญญัติที่แตกต่างจากบทบัญญัติของวรรคนี้ ให้ถือบทบัญญัติของความตกลงในครอบครัวอื่นเช่นนั้นเป็นสำคัญ

3. เว้นแต่จะตกลงร่วมกันเป็นอย่างอื่น ถ้าคำร้องขอปรึกษาหารือได้ทำขึ้นตามความตกลงในกรอบกลุ่ม สมาชิกซึ่งได้รับคำร้องขอจะตอบคำร้องขอภายใน 10 วัน หลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอ และจะดำเนินการปรึกษาหารือโดยสุจริตภายในระยะเวลาไม่เกิน 30 วัน หลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอ เพื่อที่จะให้บรรลุถึงข้อยุติซึ่งเป็นที่พอใจร่วมกัน ถ้าสมาชิกไม่ตอบรับภายใน 10 วัน หลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอ หรือไม่ดำเนินการปรึกษาหารือภายในระยะเวลาไม่เกิน 30 วัน หรือภายในระยะเวลาที่ได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น หลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอ เมื่อนั้นสมาชิกที่ร้องขอให้มีการปรึกษาหารืออาจดำเนินการโดยตรงเพื่อขอให้มีการตั้งคณะพิจารณา
4. สมาชิกซึ่งขอให้มีการปรึกษาหารือจะต้องแจ้งคำร้องขอปรึกษาหารือ เช่นว่านั่นทั้งปวงไปยังดีเอสพีและคณะมนตรีและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง คำร้องขอให้มีการปรึกษาหารือใด ๆ จะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร และจะต้องให้เหตุผลสำหรับการร้องขอ รวมทั้งระบุถึงมาตรการที่เป็นประเด็นปัญหาและข้อบ่งชี้ของพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับคำฟ้อง
5. ในระหว่างการปรึกษาหารือตามบทบัญญัติของความตกลงในกรอบกลุ่ม ก่อนที่จะใช้ขั้นตอนการดำเนินการต่อไปภายใต้ความเข้าใจฉบับนี้ สมาชิกควรจะพยายามให้ได้มาซึ่งการปรับแก้ปัญหาซึ่งเป็นที่พอใจ
6. การปรึกษาหารือจะต้องเป็นความลับและจะต้องไม่กระทบต่อสิทธิของสมาชิกใดในกระบวนการวิธีพิจารณาใด ๆ ต่อไป
7. หากการปรึกษาหารือไม่อาจจะจับข้อพิพาทได้ภายใน 60 วัน หลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอให้มีการปรึกษาหารือ คู่กรณีผู้ฟ้องร้องอาจขอให้มีการตั้งคณะพิจารณา คู่กรณีผู้ฟ้องร้องอาจขอให้มีการพิจารณาในระหว่างระยะเวลา 60 วัน ถ้าคู่กรณีปรึกษาหารือร่วมกันพิจารณาแล้วเห็นว่า การปรึกษาหารือไม่อาจจะจับข้อพิพาทได้

8. ในกรณีฉุกเฉินรวมทั้งกรณีที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเน่าเสียง่าย สมาชิกจะดำเนินการปรึกษาหารือภายในระยะเวลาไม่เกิน 10 วัน หลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอ ถ้าการปรึกษาหารือไม่อาจจะจับข้อพิพาทภายในระยะเวลา 20 วัน หลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอ คู่กรณีผู้ฟ้องร้องอาจขอให้ตั้งคณะพิจารณาได้

9. ในกรณีฉุกเฉิน รวมทั้งกรณีที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเน่าเสียง่าย คู่พิพาท คณะพิจารณา และองค์กรอุทธรณ์จะพยายามทุกวิถีทางที่จะเร่งรัดกระบวนการพิจารณาให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

10. ในระหว่างการปรึกษาหารือ สมาชิกควรให้ความเอาใจใส่เป็นพิเศษแก่ปัญหาและผลประโยชน์เฉพาะของสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา

11. เมื่อใดที่สมาชิกอื่นนอกจากสมาชิกซึ่งปรึกษาหารือกัน พิจารณาเห็นว่าตนมีผลประโยชน์ทางการค้าที่ชัดเจนในการปรึกษาหารือ ซึ่งกำลังดำเนินอยู่ตามวรรค 1 ของข้อ XXII ของแอกต์ 1994 วรรค 1 ของข้อ XXII ของแอกต์ หรือบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในความตกลงในกรอบกลุ่มอื่น⁴ สมาชิกนั้นอาจแจ้งสมาชิกที่ปรึกษาหารือกันและดีเอสบี ภายใน 10 วันหลังจากวันที่มีการเวียนคำร้องขอปรึกษาหารือภายใต้ข้อดังกล่าว ให้ทราบถึงความประสงค์ของคนที่จะได้เข้าร่วมปรึกษาหารือ สมาชิกเช่นนั้นจะได้เข้าร่วมในการปรึกษาหารือ หาก

⁴ บทบัญญัติเกี่ยวกับการปรึกษาหารือในความตกลงในกรอบกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องรองรับกันปรากฏตามบัญชีข้างล่างนี้ ความตกลงว่าด้วยการเกษตรข้อ 19 ความตกลงว่าด้วยการใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช วรรค 1 ของข้อ 11 ความตกลงว่าด้วยสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม วรรค 4 ของข้อ 8 ความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า วรรค 1 ของข้อ 14 ความตกลงว่าด้วยมาตรการลงทุนเกี่ยวกับการค้าข้อ 8 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VI ของแอกต์ 1994 วรรค 2 ของข้อ 17 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VII ของแอกต์ 1994 วรรค 2 ของข้อ 19 ความตกลงว่าด้วยการตรวจสอบก่อนส่งออกข้อ 7 ความตกลงว่าด้วยกฎเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าข้อ 7 ความตกลงว่าด้วยวิธีดำเนินการออกใบอนุญาตนำเข้าข้อ 6 ความตกลงว่าด้วยการลดหนี้และมาตรการตอบโต้ข้อ 30 ความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้องข้อ 14 ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า ข้อ 64.1 และบทบัญญัติเกี่ยวกับการปรึกษาหารือใดๆ ที่เกี่ยวข้องในความตกลงการค้าพหุภาคีซึ่งตัดสินโดยองค์กรที่มีอำนาจของความตกลงแต่ละฉบับและซึ่งได้แจ้งไปยังดีเอสบี

สมาชิกซึ่งได้รับการร้องขอปรึกษาหารือเห็นพ้องกันว่า ข้ออ้างที่ว่ามิผลประโยชน์ที่ชัดเจนนั้นเป็นที่ยอมรับได้ ในกรณีนั้น สมาชิกเหล่านั้นจะต้องแจ้งดีเอสบีไปตามนั้น ถ้าคำร้องขอที่จะได้เข้าร่วมปรึกษาหารือไม่ได้รับการยอมรับ สมาชิกผู้ขอจะมีอิสระที่จะขอให้มีการปรึกษาหารือภายใต้ วรรค 1 ของข้อ XXII หรือวรรค 1 ของข้อ XXIII ของแอกดต์ 1994 วรรค 1 ของข้อ XXII หรือวรรค 1 ของข้อ XXIII ของแอกดส์ หรือบทบัญญัติที่รองรับกันในความตกลงในกรอบกลุ่มอื่น

ข้อ 5

การประสานท่าที การประนอม และการไกล่เกลี่ย

1. การประสานท่าที การประนอมและการไกล่เกลี่ย เป็นกระบวนการที่จะใช้โดยสมัครใจ หากคู่พิพาทตกลงกัน
2. กระบวนการวิธีพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับการประสานท่าที การประนอม และการไกล่เกลี่ย และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่าทีของคู่พิพาทในระหว่างกระบวนการวิธีพิจารณาเหล่านั้นจะต้องเป็นความลับและไม่กระทบต่อสิทธิของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในการดำเนินกระบวนการวิธีพิจารณาต่อไปภายใต้กระบวนการเหล่านี้
3. คู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้มีการประสานท่าที การประนอม หรือการไกล่เกลี่ย เมื่อใดก็ได้ กระบวนการเหล่านี้อาจเริ่มและบอกเลิกเมื่อใดก็ได้ทันทีที่มีการบอกเลิกกระบวนการสำหรับการประสานท่าที การประนอม หรือการไกล่เกลี่ย เมื่อนั้นคู่กรณีผู้ฟ้องร้องอาจดำเนินการขอให้มีการตั้งคณะพิจารณาได้
4. เมื่อมีกระบวนการประสานท่าที การประนอมหรือการไกล่เกลี่ยภายใน 60 วัน หลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอให้มีการปรึกษาหารือ คู่กรณีผู้ฟ้องร้องจะต้องให้ระยะเวลา 60 วัน หลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอให้มีการปรึกษาหารือ ก่อนที่จะขอให้มีการตั้งคณะพิจารณา คู่กรณีผู้ฟ้องร้องอาจขอให้มีการตั้ง

คณะกรรมการระหว่างระยะเวลา 60 วัน ถ้าคู่พิพาทร่วมกันพิจารณาเห็นว่า ขั้นตอนการประสานท่าที การประนอม หรือการไกล่เกลี่ย ไม่อาจยุติข้อพิพาทได้

5. ถ้าคู่พิพาทตกลง กระบวนการเพื่อการประสานท่าที การประนอม หรือการไกล่เกลี่ยอาจดำเนินต่อไป ในขณะที่ขั้นตอนการพิจารณาของคณะกรรมการดำเนินอยู่

6. ผู้อำนวยการใหญ่ โดยตำแหน่งที่เป็นทางการอาจเสนอการประสานท่าที การประนอม หรือการไกล่เกลี่ยเพื่อช่วยสมาชิกในการยุติข้อพิพาท

ข้อ 6 การตั้งคณะกรรมการ

1. ถ้าคู่กรณีผู้ฟ้องร้องร้องขอให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้น อย่างช้าที่สุดในการประชุมของดีเอสปีครั้งที่ต่อจากการประชุมครั้งที่มีการร้องขอให้ตั้งคณะกรรมการปรากฏเป็นหัวข้อเป็นครั้งแรกในวาระการประชุมของดีเอสปี เว้นแต่ในการประชุมครั้งนั้น ดีเอสปีจะตัดสินใจโดยฉันทามติที่จะไม่ตั้งคณะกรรมการ⁵

2. คำขอให้ตั้งคณะกรรมการให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษร คำขอต้องระบุว่า ได้มีการปรึกษาหารือแล้วหรือไม่ จะต้องชี้แจงมาตรการเฉพาะซึ่งเป็นประเด็นและสรุปพื้นฐานทางกฎหมายของคำฟ้องโดยย่อ ซึ่งเพียงพอที่จะเสนอปัญหาได้อย่างชัดเจน ในกรณีที่ผู้ร้องขอขอให้มีการตั้งคณะกรรมการ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่อื่นใด นอกจากอำนาจหน้าที่ที่เป็นมาตรฐาน คำขอเป็นลายลักษณ์อักษรนั้นจะต้องรวมข้อความที่ระบุอำนาจหน้าที่พิเศษที่เสนอมาด้วย

⁵ ถ้าคู่กรณีผู้ฟ้องร้องร้องขอ จะต้องจัดให้มีการประชุมดีเอสปีขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์นี้ ภายใน 15 วันของการร้องขอ ทั้งนี้โดยจะต้องมีการแจ้งให้ทราบถึงการประชุมดังกล่าว เป็นการล่วงหน้าอย่างน้อย 10 วัน

ข้อ 7

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

1. คณะพิจารณาจะมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ เว้นแต่คู่พิพาทจะตกลงเป็นอย่างอื่นภายใน 20 วัน จากวันตั้งคณะกรรมการ

“โดยอาศัยบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องใน (ชื่อของความตกลงในกรอบกลุ่ม ซึ่งอ้างโดยคู่พิพาท) ตรวจสอบเรื่องที่เสนอต่อดีเอสบี โดย (ชื่อของคู่กรณี) ในเอกสาร...และเสนอผลการตรวจสอบ ซึ่งจะช่วยดีเอสบีในการทำข้อเสนอแนะหรือในการทำคำชี้ขาดซึ่งกำหนดไว้ในความตกลงนั้น/ความตกลงเหล่านั้น”

2. คณะพิจารณาจะพิจารณาทบทวนคดีที่เกี่ยวข้องในความตกลงในกรอบกลุ่มใดๆ หรือความตกลงซึ่งอ้างโดยคู่พิพาท

3. ในการตั้งคณะกรรมการ ดีเอสบีอาจมอบหมายให้ประธานกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ โดยปรึกษาหารือกับคู่พิพาท ทั้งนี้ภายใต้บังคับบทบัญญัติของวรรค 1 อำนาจหน้าที่ซึ่งได้กำหนดขึ้นนั้น จะต้องเขียนไปให้สมาชิกทั้งปวง ถ้าอำนาจหน้าที่ที่ได้ตกลงกันเป็นอำนาจหน้าที่อื่นนอกจากอำนาจหน้าที่มาตรฐาน สมาชิกหนึ่งสมาชิกใดอาจยกประเด็นใดที่เกี่ยวข้องขึ้นในดีเอสบีได้

ข้อ 8

องค์ประกอบของคณะกรรมการ

1. คณะพิจารณาจะประกอบด้วยบุคคลจากภาครัฐบาลและ/หรือมิใช่จากภาครัฐบาล ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสม รวมทั้งผู้ที่ได้เคยทำหน้าที่ในคดี หรือเคยเสนอคดีต่อคณะกรรมการ เคยเป็นผู้แทนของสมาชิกหรือของภาคีสัญญาของแกตต์ 1947 หรือเคยเป็นผู้แทนในคณะมนตรี หรือคณะกรรมการของความตกลงในกรอบกลุ่มใดๆ หรือความตกลงที่มีมาก่อนความตกลงนั้น หรือใน

สำนักเลขาธิการสอนหรือพิมพ์เผยแพร่กฎหมายหรือนโยบายการค้ำระหว่างประเทศ หรือเป็นเจ้าหน้าที่อาวุโสทางนโยบายการค้าของสมาชิก

2. สมาชิกของคณะพิจารณาควรจะได้รับคัดเลือก โดยมีความมุ่งประสงค์ที่จะประกันความเป็นอิสระของสมาชิก ความแตกต่างของภูมิหลังและความหลากหลายของประสบการณ์

3. พลเมืองของสมาชิกซึ่งรัฐบาลของตน⁶ เป็นคู่พิพาท หรือเป็นบุคคลที่สามตามที่นิยามไว้ในวรรค 2 ของข้อ 10 จะต้องไม่ปฏิบัติหน้าที่ในคณะพิจารณาที่เกี่ยวกับข้อพิพาทนั้น เว้นแต่คู่พิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

4. เพื่อช่วยในการคัดเลือกบุคคลในคณะพิจารณา สำนักเลขาธิการจะจัดให้มีบัญชีรายชื่อชี้แนะบุคคลจากภาครัฐบาลและมิใช่จากภาครัฐบาล ซึ่งมีคุณสมบัติดังที่ระบุไว้ในวรรค 1 ซึ่งอาจถูกเลือกให้ร่วมในคณะพิจารณาได้ตามความเหมาะสม บัญชีรายชื่อชี้แนะให้รวมถึงทำเนียบของบุคคลในคณะพิจารณาซึ่งมิได้มาจากภาครัฐบาล ซึ่งกำหนดไว้เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 1984 (ปีไอเอสดี 31เอส/9) และทำเนียบอื่น และบัญชีรายชื่อชี้แนะซึ่งกำหนดภายใต้ความตกลงในกรอบกลุ่มอื่นใด และให้คงไว้ซึ่งชื่อของบุคคลในทำเนียบและบัญชีรายชื่อชี้แนะเหล่านั้น ในเวลาที่ความตกลงดับพลวัติให้มีผลใช้บังคับ สมาชิกอาจเสนอชื่อของบุคคลจากภาครัฐบาลและมิใช่ภาครัฐบาลเป็นครั้งคราวเพื่อให้รวมเข้าไว้ในบัญชีชี้แนะ ซึ่งให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความรู้ของบุคคลเหล่านั้น ในด้านการค้าระหว่างประเทศ และสาขาหรือสาร์ตละของความตกลงในกรอบกลุ่ม และให้เพิ่มชื่อเหล่านั้นเข้าไปในบัญชี เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก

⁶ ในกรณีที่สหภาพศุลกากร หรือตลาดร่วมเป็นคู่พิพาท บทบัญญัตินี้ใช้บังคับกับพลเมืองของประเทศสมาชิกทั้งปวงของสหภาพศุลกากรหรือตลาดร่วม

ดีเอสบี สำหรับบุคคลแต่ละคนที่อยู่ในบัญชี บัญชีนั้นจะต้องระบุสาขาเฉพาะของ ประสพการณ์ หรือความชำนาญของบุคคลในสาขา หรือในสารถะของความ ดกกลงในกรอบคลุม

5. คณะพิจารณาจะประกอบด้วยผู้พิจารณาสามคน เว้นแต่คู่พิพาทจะ ดกกลงกันภายใน 10 วัน นับจากวันที่ตั้งคณะพิจารณา ให้คณะพิจารณาประกอบ ด้วยผู้พิจารณาห้าคน สมาชิกจะได้รับแจ้งถึงองค์ประกอบของคณะพิจารณา โดยเร็ว

6. สำนักเลขาธิการจะต้องเสนอชื่อผู้ที่เข้าร่วมในคณะพิจารณาให้แก่ คู่พิพาท คู่พิพาทจะไม่คัดค้านการเสนอชื่อ เว้นแต่จะมีเหตุผลที่จำเป็นบังคับ

7. ถ้าไม่มีการดกกลงในเรื่องผู้พิจารณาภายใน 20 วัน หลังจากวันที่ตั้ง คณะพิจารณา โดยการร้องขอของคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ผู้อำนวยการใหญ่ โดย การปรึกษาหารือกับประธานของดีเอสบีและประธานของคณะมนตรี หรือคณะ กรรมการที่เกี่ยวข้อง จะพิจารณากำหนดองค์ประกอบของคณะพิจารณา โดยการ ตั้งผู้พิจารณาซึ่งผู้อำนวยการใหญ่พิจารณาเห็นว่า มีความเหมาะสมที่สุดตามกฎหมาย หรือกระบวนการพิเศษหรือเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องใดของความดกกลงในกรอบคลุม ซึ่งเป็นประเด็นในข้อพิพาท หลังจากการปรึกษาหารือกับคู่พิพาท ประธานของ ดีเอสบีจะต้องแจ้งให้สมาชิกทราบถึงองค์ประกอบของคณะพิจารณาซึ่งได้จัดตั้ง ขึ้นไม่ช้ากว่า 10 วัน หลังจากวันที่ประธานรับคำร้องขอนั้น

8. โดยถือเป็นกฎทั่วไป สมาชิกรับที่จะอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ของตนทำ หน้าที่เป็นผู้พิจารณา

9. ผู้พิจารณาจะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะส่วนบุคคลและมีไว้ในฐานะผู้แทน รัฐบาลหรือผู้แทนขององค์การใด ดังนั้นสมาชิกจะต้องไม่ให้คำสั่งหรือหาทางใช้ อิทธิพลเหนือบุคคลเหล่านั้นในฐานะที่เป็นปัจเจกชน ในเรื่องที่เสนอต่อคณะ พิจารณา

10. ในกรณีที่เป็นการข้อพิพาทระหว่างสมาชิกประเทศกำลังพัฒนากับสมาชิกประเทศพัฒนาแล้ว ให้คณะพิจารณามีผู้พิจารณาจากสมาชิกประเทศกำลังพัฒนารวมอยู่ด้วย อย่างน้อยหนึ่งคน หากสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาร้องขอ

11. ค่าใช้จ่ายของผู้พิจารณารวมทั้งค่าเดินทางและค่าเบี้ยเลี้ยง ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณของดับบลิวทีโอ ตามหลักเกณฑ์ที่จะกำหนดโดยคณะมนตรีทั่วไป โดยอยู่บนพื้นฐานของข้อเสนอแนะของคณะกรรมการงบประมาณการเงินและการบริหาร

ข้อ 9

กระบวนการสำหรับโจทก์หลายราย

1. ในกรณีที่สมาชิกมากกว่าหนึ่งรายขอให้ตั้งคณะพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเดียวกัน คณะพิจารณาคณะเดียวอาจได้รับการจัดตั้งขึ้น เพื่อตรวจสอบคำฟ้องเหล่านี้ โดยพิจารณาถึงสิทธิของสมาชิกทั้งปวงที่เกี่ยวข้อง คณะพิจารณาคณะเดียวควรได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่อตรวจสอบคำฟ้องเช่นนั้น เมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้

2. คณะพิจารณาคณะเดียวจะทำการตรวจสอบและเสนอผลการตรวจสอบของตนต่อดีเอสบี ในลักษณะที่สิทธิซึ่งคู่พิพาทควรจะได้รับจะไม่ถูกทำให้เสียหายด้วยประการใดหากคณะพิจารณาซึ่งแยกกันเป็นหลายคณะเป็นผู้ตรวจสอบคำฟ้อง ถ้าคู่พิพาทฝ่ายหนึ่งร้องขอ คณะพิจารณาจะเสนอรายงานเกี่ยวกับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องโดยแยกกัน คำให้การเป็นลายลักษณ์อักษรของโจทก์แต่ละรายจะต้องมีให้กับโจทก์รายอื่นๆ และโจทก์แต่ละรายจะมีสิทธิที่จะปรากฏตัว เมื่อโจทก์อื่นผู้หนึ่งผู้ใดเสนอความเห็นของตนต่อคณะพิจารณา

3. ถ้ามีการตั้งคณะพิจารณามากกว่าหนึ่งคณะ เพื่อตรวจสอบคำฟ้องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเดียวกัน บุคคลคนเดียวกันจะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้พิจารณาในคณะพิจารณาที่แยกกันหลายคณะให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้และตารางเวลา

สำหรับขั้นตอนการพิจารณาของคณะพิจารณาในข้อพิพาทดังกล่าวจะต้องทำให้สอดคล้องกัน

ข้อ 10 บุคคลที่สาม

1. ผลประโยชน์ของคู่พิพาทและของสมาชิกอื่นภายใต้ความตกลงในกรอบกลุ่มซึ่งเป็นประเด็นในข้อพิพาท จะได้รับการพิจารณาอย่างเต็มที่ในระหว่างขั้นตอนการพิจารณาของคณะพิจารณา
2. สมาชิกใดซึ่งมีผลประโยชน์ที่ชัดเจนในเรื่องที่เสนอต่อคณะพิจารณา และซึ่งได้แจ้งให้ดีเอสบีทราบถึงสิทธิประโยชน์แห่งตน(ในความเข้าใจฉบับนี้เรียกว่า “บุคคลที่สาม”) จะมีโอกาสชี้แจงต่อคณะพิจารณาและทำคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณะพิจารณา คำให้การเหล่านี้จะต้องมอบให้คู่พิพาท และจะต้องปรากฏในรายงานของคณะพิจารณาด้วย
3. บุคคลที่สามจะต้องได้รับคำให้การของคู่พิพาทที่เสนอต่อการประชุมครั้งแรกของคณะพิจารณา
4. ถ้าบุคคลที่สามพิจารณาเห็นว่า มาตรการซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในกระบวนการพิจารณาของคณะพิจารณา ทำให้ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับตนภายใต้ความตกลงในกรอบกลุ่มใดสูญเสียไปหรือเสียหาย สมาชิกนั้นจะมีสิทธิที่จะใช้กระบวนการระงับข้อพิพาทปกติภายใต้ความเข้าใจฉบับนี้ ข้อพิพาทเช่นว่านั้นจะต้องเสนอต่อคณะพิจารณาเดิม ในกรณีที่เป็นไปได้

ข้อ 11 หน้าที่ของคณะพิจารณา

หน้าที่ของคณะพิจารณา คือ ช่วยดีเอสบีในการปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบของตนภายใต้ความเข้าใจฉบับนี้ และความตกลงในกรอบกลุ่ม ในการนี้คณะพิจารณาควรทำการประเมินเรื่องที่มีผู้เสนออย่างมีหลักเกณฑ์ รวมทั้ง

การประเมินข้อเท็จจริงแห่งคดี และความเป็นไปได้ในการใช้ และความสอดคล้องกับความตกลงในกรอบกลุ่มที่เกี่ยวข้องอย่างมีหลักเกณฑ์ และเสนอผลการตรวจสอบอื่นซึ่งจะช่วยตีเอสปีในการทำข้อเสนอแนะ หรือในการทำคำชี้ขาดที่ระบุไว้ในความตกลงในกรอบกลุ่ม คณะพิจารณาควรปรึกษาหารือกับคู่พิพาทโดยสม่ำเสมอ และให้โอกาสแก่คู่พิพาทอย่างเพียงพอ ในอันที่จะหาข้อยุติซึ่งเป็นที่พอใจร่วมกัน

ข้อ 12

กระบวนการของคณะพิจารณา

1. คณะพิจารณาจะปฏิบัติตามกระบวนการสำหรับการปฏิบัติงานในบัญชีแนบท้าย 3 เว้นแต่คณะพิจารณาจะตัดสินใจเป็นอย่างอื่น หลังจากปรึกษาหารือกับคู่พิพาทแล้ว
2. กระบวนการของคณะพิจารณาควรให้ความยืดหยุ่นเพียงพอที่จะประกันให้รายงานของคณะพิจารณามีคุณภาพสูง ขณะเดียวกันก็ไม่ทำให้ขั้นตอนการพิจารณาของคณะพิจารณาล่าช้าไปโดยไม่มีเหตุอันควร
3. หลังจากปรึกษาหารือคู่พิพาท ผู้พิจารณาจะกำหนดตารางเวลาสำหรับขั้นตอนการพิจารณาโดยเร็วที่สุดที่จะสามารถทำได้ และเมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้ ภายในหนึ่งสัปดาห์หลังจากองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะพิจารณาได้เป็นที่ตกลงกัน โดยคำนึงถึงบทบัญญัติของวรรค 9 ของข้อ 4 หากเกี่ยวข้อง
4. ในการพิจารณากำหนดตารางเวลาสำหรับขั้นตอนการพิจารณาของคณะพิจารณา คณะพิจารณาจะต้องให้เวลาที่เพียงพอสำหรับคู่พิพาทที่จะเตรียมคำให้การของตน

5. คณะพิจารณาควรกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนสำหรับการยื่นคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษรของคู่กรณี และคู่กรณีควรยึดถือกำหนดระยะเวลานั้น

6. คู่พิพาทแต่ละฝ่ายจะต้องมอบคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษรของตนต่อสำนักเลขานุการเพื่อให้เสนอต่อคณะพิจารณาและคู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่งในทันที คู่กรณีผู้ฟ้องร้องจะต้องยื่นคำให้การครั้งแรกของตนให้แก่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งก่อนที่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งจะเสนอคำให้การครั้งแรกของตน เว้นแต่คณะพิจารณาจะตัดสินใจในการกำหนดตารางเวลาตามที่อ้างถึงในวรรค 3 และหลังจากที่ปรึกษาหารือกับคู่พิพาทแล้วว่า คู่กรณีควรยื่นคำให้การครั้งแรกของตนพร้อมกันในกรณีที่มีการจัดลำดับสำหรับการยื่นคำให้การครั้งแรก คณะพิจารณาจะกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนสำหรับการรับคำให้การของคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง คำให้การเป็นลายลักษณ์อักษรที่เสนอในภายหลังใดๆ ให้เสนอพร้อมกัน

7. ในกรณีที่คู่พิพาทไม่สามารถบรรลุข้อยุติซึ่งเป็นที่พอใจร่วมกัน คณะพิจารณาจะเสนอผลการพิจารณาของตนในรูปของรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังดีเอสบี ในกรณีเช่นนั้น รายงานของคณะพิจารณาจะระบุผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ความเป็นไปได้ในการใช้บทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง และเหตุผลพื้นฐานที่รองรับผลการตรวจสอบและข้อเสนอแนะที่ตนได้ทำขึ้น ในกรณีที่มีข้อยุติเรื่องระหว่างคู่พิพาท รายงานของคณะพิจารณาจะมีเพียงคำบรรยายโดยย่อของคดีและรายงานว่าได้มีการบรรลุถึงข้อยุติแล้ว

8. เพื่อให้กระบวนการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยถือเป็นกฎทั่วไป ระยะเวลาดังที่คณะพิจารณาจะทำการตรวจสอบ จากวันที่องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะพิจารณาได้เป็นที่ตกลงกัน จนถึงวันที่ออกรายงานขั้นสุดท้ายให้แก่คู่พิพาท จะต้องไม่เกินหกเดือน ในกรณีเร่งด่วนรวมทั้งกรณีที่เกี่ยวกับสินค้าเน่าเสียง่าย คณะพิจารณาจะพยายามออกรายงานของตนให้แก่คู่พิพาทภายในสามเดือน

9. เมื่อคณะพิจารณาพิจารณาเห็นว่า คนไม่สามารถออกรายงานของตนได้ภายในหกเดือน หรือภายในสามเดือนในกรณีเร่งด่วน คณะพิจารณาจะต้องแจ้งให้ดีเอสบีทราบเป็นลายลักษณ์อักษรถึงสาเหตุของความล่าช้า พร้อมทั้งประมาณระยะเวลาซึ่งตนจะเสนอรายงานของตนได้ ไม่ว่าในกรณีใด ระยะเวลาจากวันที่มีการตั้งคณะพิจารณาจนถึงการเวียนรายงานให้สมาชิกทราบ ไม่ควรเกินเก้าเดือน

10. ในบริบทของการปรึกษาหารือที่เกี่ยวกับมาตรการที่สมาชิกซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนาใช้อยู่ คู่กรณีอาจตกลงให้ขยายระยะเวลาตามที่ได้มีการกำหนดไว้ในวรรค 7 และ 8 ของข้อ 4 ถ้าหลังจากระยะเวลาที่เกี่ยวข้องได้สิ้นสุดลง คู่กรณีซึ่งปรึกษาหารือกันไม่สามารถตกลงกันได้ว่า การปรึกษาหารือได้ยุติลงแล้ว ประธานของดีเอสบีจะตัดสินใจว่า จะขยายระยะเวลาที่เกี่ยวข้องออกไปหรือไม่ หลังจากการปรึกษาหารือกับคู่กรณี และหากจะขยาย จะขยายออกไปอีกนานเท่าใด นอกเหนือไปจากนั้น ในการตรวจสอบคำฟ้องที่มีต่อสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา คณะพิจารณาจะให้เวลาที่พอเพียง สำหรับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา ในอันที่จะเตรียมและเสนอคำโต้แย้งของตน ทั้งนี้การดำเนินการใดตามวรรคนี้ จะไม่กระทบต่อบทบัญญัติของวรรค 1 ของข้อ 20 และวรรค 4 ของข้อ 21

11. ในกรณีที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งหรือมากกว่านั้น เป็นสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา รายงานของคณะพิจารณาจะต้องระบุอย่างชัดเจนถึงรูปแบบซึ่งได้พิจารณาถึงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องว่าด้วยการประติบัติที่แตกต่างและที่เป็นการอนุเคราะห์ยิ่งกว่าสำหรับสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงในกรอบคลุม ซึ่งสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาได้ยกขึ้นในระหว่างกระบวนการระงับข้อพิพาท

12. คณะพิจารณาอาจจะรับการทำงานของตนในเวลาใดก็ได้ เป็นระยะเวลาไม่เกิน 12 เดือน เมื่อได้รับคำร้องขอของคู่กรณีฝ่ายที่ฟ้องร้อง ในกรณีที่มีการ

ระับการทำงานเช่นนั้น กรอบระยะเวลาที่ระบุไว้ในวรรค 8 และ 9 ของข้อนี้ วรรค 1 ของข้อ 20 และวรรค 4 ของข้อ 21 จะขยายออกไปเท่ากับระยะเวลาที่ได้มีการระับการทำงาน ถ้าการทำงานของคณะพิจารณาได้ระับไปเป็นเวลานานกว่า 12 เดือน อำนาจสำหรับการตั้งคณะพิจารณาจะสิ้นสุดลง

ข้อ 13

สิทธิในการขอข้อมูล

1. คณะพิจารณาแต่ละคณะจะมีสิทธิ์ที่จะขอข้อมูลและคำแนะนำทางเทคนิคจากบุคคลหรือองค์กรใดซึ่งคนเห็นว่าเหมาะสม อย่างไรก็ตาม ก่อนที่คณะพิจารณาจะขอข้อมูลหรือคำแนะนำเช่นนั้นจากบุคคลหรือองค์กรใดภายในเขตอำนาจของสมาชิก คณะพิจารณาจะต้องแจ้งหน่วยงานซึ่งมีอำนาจของสมาชิกนั้น สมาชิกควรจะสนองตอบคำขอใดของคณะพิจารณาสำหรับข้อมูลเช่นนั้น ซึ่งคณะพิจารณาเห็นว่าจำเป็นและเหมาะสมโดยเร็วและครบถ้วน ข้อมูลที่เป็นความลับซึ่งได้รับ จะต้องไม่ถูกเปิดเผยโดยไม่ได้รับการอนุญาตอย่างเป็นทางการจากบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานที่มีอำนาจของสมาชิกซึ่งให้ข้อมูล
2. คณะพิจารณาอาจขอข้อมูลจากแหล่งที่เกี่ยวข้องใดและอาจปรึกษาหารือผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้มาซึ่งความเห็นเกี่ยวกับบางแง่มุมของเรื่อง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์หรือเรื่องทางเทคนิคอื่นซึ่งคู่พิพาทยกขึ้น คณะพิจารณาอาจขอรายงานคำแนะนำเป็นลายลักษณ์อักษรจากคณะผู้เชี่ยวชาญที่ทำการทบทวน กฎสำหรับการตั้งคณะดังกล่าวและกระบวนการของคณะนั้นระบุไว้ในบัญญัติแนบท้าย 4

ข้อ 14

ความลับ

1. การพิจารณาของคณะพิจารณาจะต้องทำเป็นความลับ

2. รายงานของคณะพิจารณาจะต้องไม่ยกเว้นข้อพิพาท โดยพิจารณาจากข้อมูลและคำให้การที่ได้รับ
3. ความเห็นของผู้พิจารณาแต่ละคนที่ปรากฏในรายงานของคณะพิจารณาจะต้องไม่เปิดเผยชื่อผู้ให้ความเห็น

ข้อ 15 ขั้นตอนการทบทวนชั่วคราว

1. หลังจากที่ได้พิจารณาคำให้การแก้ฟ้อง และคำโต้แย้งด้วยวาจา คณะพิจารณาจะออกจากรายงานของตนในส่วนที่เป็นการบรรยาย (ข้อเท็จจริงและข้อโต้แย้ง) ให้แก่คู่พิพาท คู่กรณีจะเสนอข้อวิจารณ์ของตนเป็นลายลักษณ์อักษรภายในระยะเวลาที่คณะพิจารณากำหนด
2. หลังจากสิ้นสุดระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้สำหรับการรับข้อวิจารณ์จากคู่พิพาท คณะพิจารณาจะจัดทำรายงานชั่วคราวให้แก่คู่กรณี ซึ่งรวมถึงทั้งส่วนที่เป็นการบรรยายและผลการพิจารณาและข้อสรุปของคณะพิจารณา คู่กรณีอาจเสนอคำขอเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้คณะพิจารณาทบทวนในด้านความถูกต้องของรายงานชั่วคราว ก่อนที่จะเขียนรายงานขั้นสุดท้ายให้แก่สมาชิกภายในระยะเวลาที่คณะพิจารณากำหนด คณะพิจารณาจะจัดให้มีการประชุมกับคู่กรณีต่อไปในประเด็นที่ระบุไว้ในคำให้การที่เป็นลายลักษณ์อักษรตามคำขอของคู่กรณี ถ้าไม่มีข้อวิจารณ์จากคู่กรณีใดภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการส่งข้อวิจารณ์ จะถือว่ารายงานชั่วคราวเป็นรายงานขั้นสุดท้ายและจะเขียนให้สมาชิกทราบโดยเร็ว
3. ผลการพิจารณาของรายงานขั้นสุดท้ายของคณะพิจารณา จะรวมถึงการอภิปรายข้อโต้แย้งซึ่งได้ทำในขั้นตอนการทบทวนชั่วคราว ขั้นตอนการทบทวนชั่วคราวจะต้องดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรค 8 ของข้อ 12

ข้อ 16

การรับรองรายงานของคณะพิจารณา

1. เพื่อให้มีเวลาเพียงพอสำหรับสมาชิกที่จะพิจารณารายงานของคณะพิจารณา ดีเอสบีจะไม่พิจารณารับรองรายงานจนกว่าจะพ้น 20 วัน หลังจากวันที่ได้มีการเขียนรายงานให้แก่สมาชิก
2. สมาชิกซึ่งมีข้อคัดค้านต่อรายงานของคณะพิจารณา จะต้องให้เหตุผลเพื่ออธิบายข้อคัดค้านของตนเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเขียนให้สมาชิกอย่างน้อย 10 วัน ก่อนการประชุมของดีเอสบี ซึ่งจะมีการพิจารณารายงานของคณะพิจารณา
3. คู่พิพาทจะมีสิทธิที่จะเข้าร่วมอย่างเต็มที่ในการพิจารณาของดีเอสบีเกี่ยวกับรายงานของคณะพิจารณา และความเห็นของคู่พิพาทจะได้รับการบันทึกไว้ทั้งหมด
4. ภายใน 60 วันหลังจากวันที่ได้มีการเขียนรายงานของคณะพิจารณาให้แก่สมาชิก จะต้องมีการรับรองรายงานในการประชุมดีเอสบี⁷ เว้นแต่คู่พิพาทฝ่ายหนึ่งจะแจ้งให้ดีเอสบีทราบอย่างเป็นทางการถึงการตัดสินใจของคนที่จะอุทธรณ์ หรือดีเอสบีตัดสินใจโดยฉันทามติที่จะไม่รับรองรายงาน ถ้าคู่กรณีฝ่ายหนึ่งได้แจ้งให้ทราบถึงการตัดสินใจของตนที่จะอุทธรณ์ ดีเอสบีก็จะไม่พิจารณารับรองรายงานของคณะพิจารณา จนกว่าภายหลังการอุทธรณ์ที่สมบูรณ์แล้ว วิธิตำเนินการรับรองรายงานนี้จะไม่กระทบต่อสิทธิของสมาชิกที่จะให้ความเห็นของตนเกี่ยวกับรายงานของคณะพิจารณา

⁷ ถ้าไม่มีกำหนดการประชุมของดีเอสบี ภายในระยะเวลาซึ่งจะทำให้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดของวรรค 1 และ 4 ของข้อ 16 ได้ ให้มีการจัดประชุมดีเอสบีขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์นี้

ข้อ 17

การทบทวนคำอุทธรณ์

องค์กรอุทธรณ์ประจำ

1. ดีเอสพีจะจัดตั้งองค์กรอุทธรณ์ประจำองค์กรอุทธรณ์จะรับฟังคำอุทธรณ์จากคดีของคณะพิจารณา องค์กรอุทธรณ์ประจำจะประกอบด้วยบุคคลเจ็ดคน ซึ่งในจำนวนนั้นจะต้องมีบุคคลสามคนปฏิบัติหน้าที่อยู่ในคดีใดคดีหนึ่ง บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรอุทธรณ์จะปฏิบัติหน้าที่โดยการหมุนเวียน การหมุนเวียนเช่นว่านั้น จะกำหนดไว้ในกระบวนการการปฏิบัติงานขององค์กรอุทธรณ์
2. ดีเอสพีจะแต่งตั้งบุคคลให้ปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรอุทธรณ์คราวละสี่ปี และแต่ละบุคคลอาจได้รับการแต่งตั้งซ้ำอีกหนึ่งคราว อย่างไรก็ตาม วาระของบุคคลสามในเจ็ดคนที่ได้รับแต่งตั้งในทันทีหลังจากที่ความตกลงฉบับลิวีตีโอมีผลใช้บังคับจะสิ้นสุดลงเมื่อสิ้นสุดเวลาสองปี โดยจะได้รับการชี้ขาดด้วยวิธีจับสลาก ทั้งนี้ให้มีการบรรจุบุคคลแทนเมื่อมีตำแหน่งว่าง บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนบุคคลผู้ซึ่งวาระในการทำงานยังไม่สิ้นสุด จะดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบระยะเวลาที่เหลือในวาระของผู้ที่ตนเข้าไปแทน
3. องค์กรอุทธรณ์จะประกอบด้วยบุคคลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่ได้รับการยอมรับในความเชี่ยวชาญที่ปรากฏในด้านกฎหมาย การค้าระหว่างประเทศ และเรื่องต่างๆ ของความตกลงภายในครอบคลุมโดยทั่วไป บุคคลเหล่านั้นจะต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับรัฐบาลใด สมาชิกภาพขององค์กรอุทธรณ์จะเป็นตัวแทนของสมาชิกภาพของฉบับลิวีตีโออย่างกว้างขวาง บุคคลทั้งปวงที่ปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรอุทธรณ์จะต้องพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้ตลอดเวลา และโดยการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าในเวลาอันสั้น และจะต้องทราบกิจกรรมเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาท และกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องของฉบับลิวีตีโอ บุคคลเหล่านั้นจะต้องไม่เข้าร่วมในการพิจารณาข้อพิพาทใด ซึ่งจะก่อให้เกิดการขัดแย้งซึ่งผลประโยชน์ โดยตรงหรือโดยอ้อม

4. เฉพาะคู่พิพาทเท่านั้น โดยไม่รวมบุคคลที่สามที่อาจอุทธรณ์รายงานของคณะพิจารณาได้ บุคคลที่สามซึ่งได้แจ้งให้ดีเอสบีทราบถึงผลประโยชน์ที่ชัดเจนในเรื่องดาววรรค 2 ของข้อ 10 อาจทำคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังองค์กรอุทธรณ์และอาจมีโอกาที่จะชี้แจงต่อองค์กรอุทธรณ์

5. โดยถือเป็นกฎทั่วไป กระบวนการพิจารณาจะต้องไม่เกิน 60 วัน จากวันที่คู่พิพาทได้แจ้งการตัดสินใจของคนที่จะอุทธรณ์อย่างเป็นทางการ จนถึงวันที่องค์กรอุทธรณ์เวียนรายงานของตนในการกำหนดตารางเวลาของตน องค์กรอุทธรณ์จะต้องนำทบทวนคดีของวรรค 9 ของข้อ 4 มาประกอบการพิจารณาด้วย หากมีส่วนเกี่ยวข้อง เมื่อองค์กรอุทธรณ์พิจารณาเห็นว่า คนไม่สามารถจัดทำรายงานให้ได้ภายใน 60 วัน องค์กรอุทธรณ์จะแจ้งให้ดีเอสบีทราบเป็นลายลักษณ์อักษรถึงเหตุผลสำหรับความล่าช้า พร้อมทั้งประมาณระยะเวลาซึ่งตนจะเสนอรายงานของตน ไม่ว่าในกรณีใดกระบวนการพิจารณาจะต้องไม่เกิน 90 วัน

6. คำอุทธรณ์จะจำกัดอยู่เฉพาะประเด็นทางกฎหมายซึ่งครอบคลุมถึงในรายงานของคณะพิจารณา และการตีความกฎหมายซึ่งคณะพิจารณาได้ทำขึ้น

7. องค์กรอุทธรณ์จะได้รับการสนับสนุนทางด้านการบริหารและทางกฎหมายที่เหมาะสมตามที่ตนต้องการ

8. ค่าใช้จ่ายของบุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรอุทธรณ์ รวมทั้งค่าเดินทาง และเบี้ยเลี้ยง ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณของดับบลิวทีโอ โดยสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ซึ่งจะกำหนดโดยคณะมนตรีทั่วไป บนพื้นฐานของข้อเสนออนุญาตของคณะกรรมการงบประมาณ การเงินและการบริหาร

กระบวนการสำหรับการทบทวนคำอุทธรณ์

9. องค์กรอุทธรณ์จะยกร่างกระบวนการทำงานโดยการปรึกษาร่วมกับประธานของดีเอสบีและผู้อำนวยการใหญ่ และให้แจ้งให้สมาชิกทราบเพื่อเป็นข้อมูล

10. กระบวนวิธีพิจารณาขององค์กรอุทธรณ์จะต้องทำเป็นความลับ รายงานขององค์กรอุทธรณ์จะต้องไม่กร่างขึ้นต่อหน้าคู่พิพาท และโดยพิจารณาจากข้อมูลและคำให้การที่ได้มา
11. ความเห็นของผู้พิจารณาแต่ละคนในองค์กรอุทธรณ์ที่ปรากฏในรายงานขององค์กรอุทธรณ์จะต้องไม่เปิดเผยชื่อผู้ให้ความเห็น
12. องค์กรอุทธรณ์จะพิจารณาแต่ละประเด็นที่ถูกยกขึ้นโดยสอดคล้องกับวรรค 6 ในระหว่างกระบวนวิธีพิจารณาอุทธรณ์
13. องค์กรอุทธรณ์อาจตัดสินยืน แก้ไข หรือกลับผลการพิจารณาทางกฎหมาย และข้อสรุปของคณะพิจารณา

การรับรองรายงานขององค์กรอุทธรณ์

14. รายงานขององค์กรอุทธรณ์จะรับรองโดยดีเอสบี และจะได้รับการยอมรับจากคู่พิพาท โดยไม่มีเงื่อนไข เว้นแต่ดีเอสบีจะตัดสินใจโดยฉันทามติที่จะไม่รับรองรายงานขององค์กรอุทธรณ์ภายใน 30 วัน หลังจากได้มีการเขียนรายงานให้สมาชิก⁸ กระบวนการรับรองนี้จะไม่กระทบต่อสิทธิของสมาชิกที่จะออกความเห็นของคนเกี่ยวกับรายงานขององค์กรอุทธรณ์

ข้อ 18

การติดต่อกับคณะพิจารณาหรือองค์กรอุทธรณ์

1. จะต้องไม่มีการติดต่อเพียงฝ่ายเดียว กับคณะพิจารณาหรือองค์กรอุทธรณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ภายใต้การพิจารณาของคณะพิจารณาหรือองค์กรอุทธรณ์

⁸ ถ้าไม่มีกำหนดการประชุมของดีเอสบี ในระหว่างระยะเวลานี้ ให้มีการจัดประชุมดีเอสบี เช่นว่านั้นขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์นี้

2. ทำให้การเป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณะพิจารณา หรือองค์กรอุทธรณ์ จะต้องถือเป็นความลับ แต่จะต้องมีให้แก่คู่พิพาท ทั้งนี้ไม่มีบทบัญญัติใดในความเข้าใจนี้ที่จะห้ามคู่พิพาทไม่ให้เปิดเผยค่าแถลงท่าทีของตนต่อสาธารณะ สมาชิกจะต้องถือเป็นความลับซึ่งข้อมูลที่สมาชิกอื่นเสนอต่อให้กับคณะพิจารณาหรือองค์กรอุทธรณ์ โดยสมาชิกนั้นได้กำหนดให้เป็นความลับ คู่พิพาทจะต้องให้บทสรุปของข้อมูลที่ไม่เป็นความลับที่อยู่ในคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งสามารถเปิดเผยต่อสาธารณะได้ด้วย เมื่อได้รับการร้องขอจากสมาชิก

ข้อ 19

ข้อเสนอแนะของคณะพิจารณาและองค์กรอุทธรณ์

1. ในกรณีที่คณะพิจารณาหรือองค์กรอุทธรณ์สรุปว่า มาตรการไม่สอดคล้องกับความตกลงในกรอบคลุม คณะพิจารณาหรือองค์กรอุทธรณ์จะเสนอแนะให้สมาชิกซึ่งเกี่ยวข้อง⁹ ทำให้มาตรการดังกล่าวสอดคล้องกับความตกลงนั้น¹⁰ นอกไปจากข้อเสนอแนะของตน คณะพิจารณาหรือองค์กรอุทธรณ์อาจแนะนำวิธีการที่สมาชิกที่เกี่ยวข้องจะสามารถปฏิบัติตามข้อเสนอแนะได้
2. โดยสอดคล้องกับวรรค 2 ของข้อ 3 คณะพิจารณาและองค์กรอุทธรณ์ ไม่อาจเพิ่มหรือลดสิทธิและพันธกรณีซึ่งกำหนดไว้ในความตกลงในกรอบคลุม ในผลการพิจารณาและข้อเสนอแนะของตน

⁹ สมาชิกที่เกี่ยวข้องคือ คู่พิพาทซึ่งข้อเสนอแนะของคณะพิจารณาหรือองค์กรอุทธรณ์มุ่งใช้บังคับ

¹⁰ ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อเสนอแนะในคดีที่ไม่เกี่ยวกับการละเมิดภาค 1994 หรือความตกลงในกรอบคลุมอื่นใด ดูข้อ 26

ข้อ 20

กำหนดระยะเวลาสำหรับการตัดสินของดีเอสบี

เว้นแต่คู่พิพาทจะตกลงเป็นอย่างอื่น ให้ถือเป็นกฎทั่วไปว่า ระยะเวลาจากวันที่ดีเอสบีตั้งคณะพิจารณาจนถึงวันที่ดีเอสบีพิจารณารายงานของคณะพิจารณาหรือองค์กรอุทธรณ์เพื่อการรับรอง จะต้องไม่เกินเก้าเดือนในกรณีที่ไม่มี การอุทธรณ์รายงานของคณะพิจารณา หรือ 12 เดือนในกรณีที่มีการอุทธรณ์รายงาน ในกรณีที่คณะพิจารณาหรือองค์กรอุทธรณ์ได้ดำเนินการตามวรรค 9 ของข้อ 12 หรือวรรค 5 ของข้อ 17 เพื่อขยายเวลาสำหรับการเสนอรายงานของตน ให้เพิ่มเวลาที่ขยายออกไปเข้ากับระยะเวลาข้างต้น

ข้อ 21

การติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะและคำชี้ขาด

1. การปฏิบัติตามข้อเสนอแนะหรือคำชี้ขาดของดีเอสบีโดยเร็ว เป็นสิ่งสำคัญในอันที่จะประกันการระงับข้อพิพาทที่มีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ของสมาชิกทั้งปวง
2. ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษสำหรับเรื่องที่กระทบผลประโยชน์ของสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาในเรื่องที่เกี่ยวกับมาตรการที่อยู่ภายใต้การระงับข้อพิพาท
3. ในการประชุมของดีเอสบี ซึ่งจัดขึ้นภายใน 30 วัน¹¹ หลังจากวันที่มีการรับรองรายงานของคณะพิจารณาหรือองค์กรอุทธรณ์ สมาชิกที่เกี่ยวข้องจะแจ้งให้ดีเอสบีทราบถึงเจตจำนงของตนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะและคำชี้ขาดของดีเอสบี ถ้าไม่อาจปฏิบัติตามข้อเสนอแนะและคำชี้ขาดได้ใน

¹¹ ถ้าไม่มีกำหนดการประชุมของดีเอสบี ในระหว่างระยะเวลานี้ ให้มีการจัดประชุม ดีเอสบีเช่นว่านั้นขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์นี้

ทันที สมาชิกที่เกี่ยวข้องจะมีระยะเวลาที่สมควรที่จะปฏิบัติตามข้อเสนอแนะเช่นนั้น ระยะเวลาที่สมควรได้แก่

- (เอ) ระยะเวลาซึ่งสมาชิกที่เกี่ยวข้องเสนอ ทั้งนี้โดยระยะเวลาเช่นนั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคีโอสบี หรือในกรณีที่ไม่มีกรให้ความเห็นชอบดังกล่าวก็ได้
- (บี) ระยะเวลาซึ่งคู่พิพาทตกลงร่วมกันภายใน 45 วันหลังจากวันที่มีการรับรองข้อเสนอแนะและคำชี้ขาด หรือในกรณีที่ไม่มีกรตกลงเช่นนั้น
- (ซี) ระยะเวลาซึ่งพิจารณากำหนดโดยการอนุญาโตตุลาการซึ่งมีผลผูกพันภายใน 90 วัน หลังจากวันที่มีการรับรองข้อเสนอแนะและคำชี้ขาด¹² ในการอนุญาโตตุลาการเช่นนั้น แนวปฏิบัติสำหรับอนุญาโตตุลาการ¹³ ควรจะเป็นระยะเวลาที่สมควรจะปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของคณะพิจารณาหรือองค์กรอุทธรณ์ซึ่งไม่ควรเกิน 15 เดือน จากวันที่มีการรับรองรายงานของคณะพิจารณาหรือองค์กรอุทธรณ์ อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาที่อาจสั้นกว่าหรือยาวกว่า 15 เดือน ขึ้นอยู่กับสภาวะการณ์เฉพาะเรื่อง

¹² ถ้าคู่กรณีไม่สามารถตกลงกันเกี่ยวกับผู้ที่จะเป็นอนุญาโตตุลาการภายในสิบวันหลังจากได้ส่งเรื่องไปให้อนุญาโตตุลาการ ผู้อำนวยการใหญ่จะแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการภายในสิบวันหลังจากการปรึกษาหารือกับคู่กรณี

¹³ คำว่า อนุญาโตตุลาการ ให้ตีความว่าหมายถึงบุคคลคนเดียวหรือกลุ่มบุคคล

4. เว้นแต่ในกรณีที่คณะพิจารณาหรือองค์กรอุทธรณ์ได้ขยายระยะเวลาในการเสนอรายงานของदनออกไปตามวรรค 9 ของ ข้อ 12 หรือวรรค 5 ของข้อ 17 ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตีเอสบีตั้งคณะพิจารณา จนถึงวันที่มีการพิจารณากำหนดระยะเวลาที่สมควรจะต้องไม่เกิน 15 เดือน เว้นแต่คู่พิพาทจะตกลงเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่คณะพิจารณาหรือองค์กรอุทธรณ์ดำเนินการให้ขยายเวลาสำหรับการเสนอรายงานของदन ให้เพิ่มระยะเวลาที่ขยายออกไปเพิ่มเติมจากระยะเวลา 15 เดือน ภายใต้เงื่อนไขว่า เว้นแต่คู่พิพาทตกลงว่า มีสภาวะการณพิเศษ ระยะเวลารวมทั้งหมดจะต้องไม่เกิน 18 เดือน

5. ในกรณีที่มิข้อขัดแย้งเกี่ยวกับความมียู่หรือความสอดคล้องกับความตกลงในกรอบคลุมของมาตรการที่ดำเนินเพื่อปฏิบัติตามข้อเสนอแนะและคำชี้ขาดข้อพิพาทเช่นว่านั้นจะได้รับการตัดสินโดยใช้กระบวนการระดับข้อพิพาทเหล่านี้ รวมทั้งในกรณีที่เกินไปได้ ให้เสนอกลับไปยังคณะพิจารณาเดิม คณะพิจารณาจะเขียนรายงานของदनภายใน 90 วัน หลังจากวันที่มีการส่งเรื่องไปให้दन เมื่อคณะพิจารณาพิจารณาเห็นว่าदनไม่อาจเสนอรายงานของदनได้ภายในกรอบเวลานี้ คณะพิจารณาจะแจ้งให้ตีเอสบีทราบเป็นลายลักษณ์อักษรถึงเหตุผลสำหรับความล่าช้า พร้อมกับประมาณระยะเวลา ซึ่งदनจะเสนอรายงานของदन

6. ตีเอสบีจะติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะหรือคำชี้ขาดที่ได้รับการรับรอง ประเด็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะหรือคำชี้ขาดอาจถูกยกขึ้นต่อตีเอสบี โดยสมาชิกใด ๆ เมื่อใดก็ได้ หลังจากที่มีการรับรองข้อเสนอแนะหรือคำชี้ขาดนั้นแล้ว เว้นแต่ตีเอสบีจะตัดสินใจเป็นอย่างอื่น ประเด็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะหรือคำชี้ขาดจะบรรจุเข้าในวาระการประชุมของตีเอสบีภายหลังหกเดือน หลังจากวันที่มีการกำหนดระยะเวลาอันสมควรตามวรรค 3 และจะคงอยู่ในวาระการประชุมของตีเอสบีจนกว่าประเด็นนั้นจะได้รับการแก้ไข สมาชิกที่เกี่ยวข้องจะจัดทำรายงานสถานะของความคืบหน้าในการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะหรือคำชี้ขาดของदनเป็นลายลักษณ์อักษรให้แก่ตีเอสบีอย่างน้อย 10 วันก่อนการประชุมของตีเอสบีเช่นว่านั้นแต่ละครั้ง

7. ถ้าเป็นเรื่องซึ่งสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนายกขึ้น ดีเอสบีจะพิจารณาว่า ตนอาจจะดำเนินการต่อไปอย่างไรเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์

8. ถ้าเป็นคดีซึ่งสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนายกขึ้นในการพิจารณาว่า ควรจะดำเนินการที่เหมาะสมอย่างไร ดีเอสบีจะพิจารณาไม่เฉพาะแต่มาตรการทางการค้าที่ครอบคลุมซึ่งถูกร้องเรียนเท่านั้น แต่จะพิจารณาถึงผลกระทบของมาตรการต่อเศรษฐกิจของสมาชิกซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนาที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ 22

การชดใช้ค่าเสียหาย และการระงับสิทธิประโยชน์

1. การชดใช้ค่าเสียหายและการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นเป็นมาตรการชั่วคราวที่จะใช้ในกรณีที่ยกข้อเสนอนี้และคำชี้ขาดไม่ได้รับการปฏิบัติตามภายในระยะเวลาอันสมควร อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าการชดใช้ค่าเสียหายหรือการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นจะไม่ใช่สิ่งที่พึงประสงค์มากไปกว่าการปฏิบัติตามข้อเสนอนี้อย่างครบถ้วนเพื่อทำให้มาตรการสอดคล้องกับความตกลงในกรอบคลุม การชดใช้ค่าเสียหายเป็นเรื่องที่ทำโดยสมัครใจ และถ้าชดใช้ จะต้องสอดคล้องกับความตกลงในกรอบคลุม

2. ถ้าสมาชิกที่เกี่ยวข้องไม่สามารถทำให้มาตรการซึ่งพบว่าไม่สอดคล้องกับความตกลงในกรอบคลุม ให้มาสอดคล้องกับความตกลงในกรอบคลุม หรือมิฉะนั้นก็ไม่ได้ปฏิบัติตามข้อเสนอนี้และคำชี้ขาด ภายในระยะเวลาอันสมควรที่พิจารณากำหนดตามวรรค 3 ของข้อ 21 หากได้รับคำร้องขอ และไม่ช้ากว่าการสิ้นสุดของระยะเวลาที่สมควร สมาชิกดังกล่าวทำการเจรจาเกี่ยวกับกรณีใดซึ่งได้อำนาจกระบวนการการระงับข้อพิพาท เพื่อที่จะดำเนินการให้มีการชดใช้ค่าเสียหายซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันได้ หากไม่มีการตกลงในเรื่องค่าเสียหายซึ่งเป็นที่พอใจภายใน 20 วัน หลังจากวันที่สิ้นสุดระยะเวลาที่สมควร คู่กรณีฝ่ายใดที่อ้างกระบวนการการระงับข้อพิพาท อาจขออนุมัติจากดีเอสบีที่จะระงับการให้สิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นภายใต้ความตกลงในกรอบคลุมแก่สมาชิกที่เกี่ยวข้อง

3. ในการพิจารณาว่า จะระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นใด คู่กรณีที่ฟ้องร้องจะใช้หลักการและกระบวนการดังต่อไปนี้

- (เอ) หลักการทั่วไปคือ ในลำดับแรก คู่กรณีผู้ฟ้องร้องควรเลือกที่จะระงับการให้สิทธิประโยชน์ หรือพันธกรณีอื่นในสาขาเดียวกันกับสาขาที่คณะพิจารณาหรือองค์กรอุทธรณ์ได้พบว่า มีการละเมิดหรือมีการทำให้สูญเสียหรือเสียหาย
- (บี) ถ้าคู่กรณีฝ่ายนั้นพิจารณาเห็นว่า ไม่อาจทำได้ในทางปฏิบัติ หรือไม่เกิดประสิทธิผลที่จะระงับสิทธิประโยชน์ หรือพันธกรณีอื่นในส่วนที่อยู่ในสาขาเดียวกัน คู่กรณีฝ่ายนั้นก็อาจเลือกที่จะระงับการให้สิทธิประโยชน์ หรือพันธกรณีอื่นในสาขาอื่นภายใต้ความตกลงเดียวกัน
- (ซี) ถ้าคู่กรณีนั้นพิจารณาเห็นว่า ไม่อาจทำได้ในทางปฏิบัติ หรือไม่เกิดประสิทธิผลที่จะระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นในสาขาอื่นภายใต้ความตกลงเดียวกัน และเห็นว่าสถานการณ์มีความร้ายแรงเพียงพอ คู่กรณีนั้นอาจเลือกที่จะระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นภายใต้ความตกลงในกรอบคลุมฉบับอื่นได้
- (ดี) ในการใช้หลักการข้างต้น คู่กรณีนั้นจะพิจารณาถึง
 - (1) การค้าในสาขาหรือภายใต้ความตกลง ซึ่งคณะพิจารณาหรือองค์กรอุทธรณ์พบว่า มีการละเมิดหรือการทำให้สูญเสียหรือเสียหาย และความสำคัญของการค้าดังกล่าวที่มีต่อคู่กรณีนั้น
 - (2) ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ขยายผลซึ่งเกี่ยวกับการทำให้สูญเสียหรือการทำให้เสียหายผลสืบเนื่องทางเศรษฐกิจที่ขยายผลของการระงับการให้สิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่น

(อี) ถ้าผู้กรณีนั้นตัดสินใจที่จะขออนุมัติที่จะระงับการให้สิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นตามอนุวรรค (บี) หรือ (ซี) ผู้กรณีนั้นจะต้องระบุเหตุผลสำหรับการขออนุมัตินั้นในคำขอของตนในขณะเดียวกันกับที่ส่งคำร้องขอไปยังดีเอสบีให้ส่งคำร้องนั้นไปให้คณะมนตรีที่เกี่ยวข้องด้วย และเช่นเดียวกัน ในกรณีของการร้องขอตามอนุวรรค (บี) ให้ส่งคำร้องไปให้ห้องกรของสาขาที่เกี่ยวข้องด้วย

(เอฟ) เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ “สาขา” หมายถึง

- (1) ในส่วนที่เกี่ยวกับสินค้า หมายถึง สินค้าทั้งหมด
- (2) ในส่วนที่เกี่ยวกับบริการ หมายถึง สาขาหลักซึ่งระบุไว้ใน “บัญชีการจำแนกประเภทสาขาบริการ” ฉบับปัจจุบัน ซึ่งระบุสาขาเช่นนั้น¹⁴
- (3) ในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้า หมายถึง สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาแต่ละประเภทซึ่งอยู่ภายใต้ส่วน 1 หรือส่วน 2 หรือส่วน 3 หรือส่วน 4 หรือส่วน 5 หรือส่วน 6 หรือส่วน 7 ของภาค II หรือพันธกรณีภายใต้ภาค III หรือภาค IV ของความตกลงว่าด้วยทรัพย์สิน

(จี) เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ “ความตกลง” หมายถึง

- (1) ในส่วนที่เกี่ยวกับสินค้า หมายถึง ความตกลงตามบัญชีในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงดับบลิวทีโอทั้งหมด

¹⁴ บัญชีในเอกสารเอ็มทีเอ็น. จีเอนเอส/ดับบลิว/120 ระบุไว้สิบเอ็ดสาขา

และความตกลงการค้าหลายฝ่ายเท่าที่คู่พิพาทที่เกี่ยวข้อง
เป็นภาคีความตกลงเหล่านี้

(2) ในส่วนที่เกี่ยวกับบริการ หมายถึง “แกดส์”

(3) ในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หมายถึง
ความตกลงว่าด้วยทรัพย์สิน

4. ระดับของการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นซึ่งอนุวัติโดย
ดีเอสบีจะต้องเทียบเท่ากับระดับของความสูญเสียหรือความเสียหาย
5. ดีเอสบีจะไม่อนุวัติการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณี ถ้าความ
ตกลงในกรอบคลุม ห้ามการระงับเช่นนั้น
6. เมื่อมีสถานการณ์ที่บรรยายไว้ในวรรค 2 เกิดขึ้น ดีเอสบีจะอนุวัติให้
ระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นภายใน 30 วัน นับจากการสิ้นสุดระยะเวลา
ที่สมควร เมื่อได้รับการร้องขอ เว้นแต่ดีเอสบีจะคัดค้านใจโดยฉันทามติที่จะ
ปฏิเสธคำร้องขอนั้น อย่างไรก็ตาม ถ้าสมาชิกที่เกี่ยวข้องคัดค้านระดับของการ
ระงับที่เสนอ หรืออ้างว่ายังไม่มี การปฏิบัติตามหลักการและกระบวนการที่
ระบุไว้ในวรรค 3 ในกรณีที่ถูกกรณีผู้ฟ้องร้องได้ขออนุวัติที่จะระงับสิทธิประโยชน์
หรือพันธกรณีอื่นตามวรรค 3 (บี) หรือ (ซี) ให้เสนอเรื่องไปยังอนุญาโตตุลาการ
การอนุญาโตตุลาการเช่นนั้น จะดำเนินการโดยคณะพิจารณาเดิม หากยังมี
สมาชิกที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือโดยอนุญาโตตุลาการหนึ่งคน¹⁵ ซึ่งแต่งตั้งโดย
ผู้อำนวยการใหญ่ และจะต้องให้เสร็จสิ้นภายใน 60 วัน หลังจากวันสิ้นสุดระยะ
เวลาอันสมควร ทั้งนี้จะไม่มีการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นใน
ระหว่างการอนุญาโตตุลาการ

¹⁵ คำว่า อนุญาโตตุลาการ ให้ความหมายไปถึงทั้งบุคคลและกลุ่มบุคคล

7. อนุญาโตตุลาการ¹⁶ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามวรรค 6 จะไม่ตรวจสอบลักษณะของสิทธิประโยชน์ หรือพันธกรณีอื่นที่จะระงับ แต่จะวินิจฉัยว่าระดับของการระงับเช่นนั้นเทียบเท่ากับระดับของความสูญเสียหรือความเสียหายหรือไม่ อนุญาโตตุลาการอาจวินิจฉัยด้วยว่า การระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นที่เสนอนั้น สามารถทำได้หรือไม่ภายใต้ความตกลงในกรอบคลุม อย่างไรก็ตาม ถ้าเรื่องที่เสนอต่ออนุญาโตตุลาการรวมถึงข้อกล่าวอ้างว่า ยังไม่มีการปฏิบัติตามหลักการและกระบวนการที่ระบุไว้ในวรรค 3 อนุญาโตตุลาการจะต้องตรวจสอบข้อกล่าวอ้างนั้น ในกรณีที่อนุญาโตตุลาการวินิจฉัยว่าหลักการและกระบวนการเหล่านั้นไม่ได้รับการปฏิบัติตาม คู่กรณีผู้ฟ้องร้องจะใช้หลักการและกระบวนการเหล่านั้น โดยสอดคล้องกับวรรค 3 คู่กรณีจะยอมรับคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการว่าเป็นที่สุดและคู่กรณีที่เกี่ยวข้องจะไม่ขอให้มีการอนุญาโตตุลาการครั้งที่สอง ดีเอสบีจะได้รับการแจ้งโดยเร็วถึงคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการ และเมื่อได้รับการร้องขอ จะอนุมัติให้ระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่น เมื่อคำร้องขอสอดคล้องกับคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการวันแต่ ดีเอสบีจะตัดสินใจโดยคำนึงถึงข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคำร้องขอนั้น

8. การระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นจะเป็นการระงับชั่วคราว และจะใช้เฉพาะจนถึงเวลาที่ได้มีการยกเลิกมาตรการซึ่งพบว่า ไม่สอดคล้องกับความตกลงในกรอบคลุม หรือจนถึงเวลาที่สมาชิกซึ่งจะต้องปฏิบัติตามข้อเสนอแนะ หรือคำชี้ขาด สามารถหาวิธีการแก้ไขสำหรับการทำให้สูญเสียหรือเสียหายซึ่งผลประโยชน์ หรือได้มีการบรรลุถึงวิธีการแก้ไข ซึ่งเป็นที่พอใจร่วมกันได้เท่านั้น ตามวรรค 6 ของข้อ 21 ดีเอสบีจะต้องติดตามตรวจสอบต่อไปซึ่งการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะ หรือคำชี้ขาดที่ได้รับการรับรอง รวมทั้งกรณีทั้งหลายที่ได้มีการให้ค่าใช้จ่ายเสียหายหรือได้มีการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นแล้ว แต่ยังไม่มีการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะให้ทำมาตรการให้สอดคล้องกับความตกลงในกรอบคลุม

¹⁶ คำว่า อนุญาโตตุลาการ ให้ตีความว่าอ้างถึงทั้งบุคคลคนเดียวหรือกลุ่มบุคคลหรือสมาชิกของคณะพิจารณาเดิมในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะอนุญาโตตุลาการ

9. บทบัญญัติว่าด้วยการระงับข้อพิพาทของความตกลงในกรอบกลุ่ม อาจใช้อ้างได้ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับมาตรการซึ่งกระทบต่อการปฏิบัติตามความตกลง ในกรอบกลุ่มที่ดำเนินการโดยรัฐบาลหรือหน่วยงานภูมิภาคหรือท้องถิ่นภายใน อาณาเขตของสมาชิก เมื่อใดเอสบีได้ชี้ขาดว่า บทบัญญัติใดของความตกลงใน กรอบกลุ่มไม่มีการปฏิบัติตาม สมาชิกซึ่งรับผิดชอบจะต้องดำเนินการที่ สมควรตามที่ตนอาจมีอยู่ เพื่อประกันให้มีการปฏิบัติตามความตกลง บท บัญญัติของความตกลงในกรอบกลุ่มและความเข้าใจฉบับนี้เกี่ยวกับการชดเชย ค่าเสียหายและการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่น จะนำมาใช้ในกรณีที่ เป็นไปไม่ได้ที่จะดำเนินการให้มีการปฏิบัติตามความตกลง¹⁷

ข้อ 23

การทำให้ระบบพหุภาคีแข็งแกร่ง

1. เมื่อสมาชิกขอให้มีการเยียวยาการละเมิดพันธกรณี หรือความสูญเสีย หรือเสียหายอื่นซึ่งสิทธิประโยชน์ภายใต้ความตกลงในกรอบกลุ่ม หรือ การขัด ขวางมิให้บรรลุวัตถุประสงค์ของความตกลงในกรอบกลุ่ม สมาชิกเหล่านั้นจะ ต้องใช้และปฏิบัติตามกฎและกระบวนการของความเข้าใจฉบับนี้

2. ในกรณีเช่นนั้น สมาชิกจะ

(เอ) ไม่วินิจฉัยลงไปว่า ได้มีการละเมิดเกิดขึ้น ไม่วินิจฉัยลงไปว่า สิทธิประโยชน์ถูกทำให้สูญเสียไป หรือถูกทำให้เสียหาย หรือไม่ วินิจฉัยลงไปว่ามีการขัดขวางมิให้บรรลุวัตถุประสงค์ของความตกลงในกรอบกลุ่ม เว้นแต่โดยการใช้การระงับข้อพิพาท

¹⁷ ในกรณีที่บทบัญญัติของความตกลงในกรอบกลุ่มใดที่เกี่ยวข้องกับมาตรการที่ดำเนินโดย รัฐบาลหรือหน่วยงานภูมิภาคหรือท้องถิ่นภายในดินแดนของสมาชิกมีบทบัญญัติที่แตกต่างจากบทบัญญัติ ของวรรณคดี ให้ถือบทบัญญัติของความตกลงในกรอบกลุ่มเช่นนั้นเป็นสำคัญ

ตามกฎหมายและกระบวนการของความเข้าใจฉบับนี้ และจะทำให้การวินิจฉัยดังกล่าวนั้นสอดคล้องกับผลการพิจารณาที่ระบุในรายงานของคณะพิจารณาหรือองค์กรอุทธรณ์ที่ได้รับการรับรองจากดีเอสบีหรือในคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการตัดสินภายใต้ความเข้าใจฉบับนี้

- (บี) ปฏิบัติตามกระบวนการที่ระบุไว้ในข้อ 21 เพื่อพิจารณากำหนดระยะเวลาที่สมควรสำหรับสมาชิกที่เกี่ยวข้องที่จะปฏิบัติตามข้อเสนอแนะและคำชี้ขาดและ
- (ซี) ปฏิบัติตามกระบวนการที่ระบุไว้ในข้อ 22 เพื่อพิจารณากำหนดระดับของการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่น และเพื่อขออนุมัติจากดีเอสบีตามกระบวนการเหล่านั้นก่อนที่จะระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นภายใต้ความตกลงในกรอบคลุมเพื่อการตอบโต้ต่อการที่สมาชิกที่เกี่ยวข้องไม่ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะและคำชี้ขาดภายในระยะเวลาอันสมควรนั้น

ข้อ 24

กระบวนการพิเศษที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกที่เป็นประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

1. ในขั้นตอนทั้งหมดของการวินิจฉัยสาเหตุของข้อพิพาทและกระบวนการการระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกที่เป็นประเทศพัฒนาน้อยที่สุด จะต้องให้การพิจารณาเป็นการเฉพาะแก่สถานการณ์พิเศษของสมาชิกที่เป็นประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ในกรณีนี้ สมาชิกจะต้องใช้ความยับยั้งชั่งใจอันควร ในการยกเรื่องขึ้นภายใต้กระบวนการเหล่านี้ที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกที่เป็นประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ถ้าพบว่าการสูญเสียหรือการเสียหายเป็นผลจากมาตรการที่ดำเนินโดยสมาชิกที่เป็นประเทศพัฒนาน้อยที่สุด คู่กรณีผู้ฟ้องร้องจะใช้เวลาความยับยั้งชั่งใจอันควรในการเรียกร้องการชดเชยค่าเสียหาย หรือการขออนุมัติเพื่อระงับการให้สิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นตามกระบวนการเหล่านี้

2. ในกรณีการระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกที่เป็นประเทศพัฒนาน้อยที่สุด หากไม่สามารถหาข้อยุติซึ่งเป็นที่พอใจในระหว่างการปรึกษาหารือเมื่อสมาชิกซึ่งเป็นประเทศพัฒนาน้อยที่สุดร้องขอ ผู้อำนวยการใหญ่หรือประธานของดีเอสบีจะเสนอให้ใช้วิธีการประสานท่าที การประนีประนอม และการไกล่เกลี่ยของตนเพื่อช่วยคู่กรณีในการระงับข้อพิพาท ก่อนที่จะมีการขอให้ตั้งคณะพิจารณาในการให้ความช่วยเหลือข้างต้น ผู้อำนวยการใหญ่หรือประธานของดีเอสบี อาจปรึกษาหารือกับแหล่งใดซึ่งเห็นว่าเหมาะสม

ข้อ 25

การอนุญาโตตุลาการ

1. การอนุญาโตตุลาการที่รวดเร็วภายในดับบลิวทีโอในฐานะที่เป็นวิธีเลือกของวิธีระงับข้อพิพาทอย่างหนึ่งของการระงับข้อพิพาท สามารถอำนวยความสะดวกในการหาข้อยุติให้แก่ข้อพิพาทบางประเภทที่เกี่ยวข้องกับประเด็นซึ่งคู่กรณีทั้งสองฝ่ายได้กำหนดอย่างชัดเจน
2. เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในความเข้าใจฉบับนี้ การใช้การอนุญาโตตุลาการจะขึ้นอยู่กับข้อตกลงร่วมกันของคู่กรณี ซึ่งจะต้องตกลงกันเกี่ยวกับกระบวนการที่จะต้องปฏิบัติตาม ทั้งนี้ จะต้องมีการแจ้งความตกลงที่จะใช้การอนุญาโตตุลาการให้สมาชิกทั้งปวงทราบเป็นการล่วงหน้าอย่างพอเพียง ก่อนที่กระบวนการอนุญาโตตุลาการจะเริ่มขึ้น
3. สมาชิกอื่นอาจกลายเป็นคู่กรณีในกระบวนการวิธีพิจารณาของการอนุญาโตตุลาการ ได้เฉพาะเมื่อมีการตกลงเห็นชอบของคู่กรณีซึ่งเห็นด้วยที่จะใช้วิธีอนุญาโตตุลาการ คู่กรณีในกระบวนการวิธีพิจารณาจะต้องตกลงที่จะปฏิบัติตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการจะต้องแจ้งต่อดีเอสบี และคณะมนตรี หรือ คณะกรรมการของความตกลงใดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสมาชิกใดอาจยกประเด็นใดใดที่เกี่ยวข้องขึ้นได้

4. ข้อ 21 และ 22 ของความเข้าใจฉบับนี้ จะใช้บังคับโดยอนุโลมกับคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ

ข้อ 26

1. คำฟ้องประเภทที่มีใช้เรื่องการละเมิดตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 (บี) ของข้อ XXIII ของ แกตต์ 1994

ในกรณีที่บทบัญญัติของวรรค 1 (บี) ของข้อ XXIII ของ แกตต์ 1994 สามารถปรับใช้ได้กับความตกลงในกรอบกลุ่ม คณะพิจารณาหรือองค์กรอุทธรณ์ อาจทำคำชี้ขาดและข้อเสนอแนะได้เฉพาะในกรณีที่คู่พิพาทฝ่ายหนึ่งพิจารณาเห็นว่า ผลประโยชน์ใดที่เกิดขึ้นกับตนโดยตรงหรือโดยอ้อมภายใต้ความตกลงในกรอบกลุ่มที่เกี่ยวข้องกำลังสูญเสียไป หรือกำลังเสียหาย หรือเป็นอุปสรรคในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของความตกลงนั้น เนื่องมาจากการที่สมาชิกใช้มาตรการใด ๆ ไม่ว่ามาตรการนั้นจะขัดกับบทบัญญัติของความตกลงนั้นหรือไม่ ในกรณีที่และเท่าที่คู่กรณีฝ่ายนั้นพิจารณาเห็นว่า และคณะพิจารณาหรือองค์กรอุทธรณ์พิจารณากำหนดว่า คดีเกี่ยวข้องกับมาตรการซึ่งไม่ขัดกับบทบัญญัติของความตกลงในกรอบกลุ่ม ซึ่งบทบัญญัติของวรรค 1 (บี) ของข้อ XXIII ของแกตต์ 1994 สามารถปรับใช้ได้ ให้วิธีดำเนินการในความเข้าใจนี้ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (เอ) คู่กรณีผู้ฟ้องร้องจะเสนอเหตุผลโดยละเอียดในการสนับสนุนคำฟ้องใดที่เกี่ยวกับมาตรการซึ่งไม่ขัดกับความตกลงในกรอบกลุ่มที่เกี่ยวข้อง
- (บี) ในกรณีที่พบว่า มาตรการใดมาตรการหนึ่งทำให้ผลประโยชน์สูญเสียหรือเสียหาย หรือขัดขวางการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของความตกลงในกรอบกลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยไม่มีการละเมิดความตกลงนั้น จะไม่มีพันธกรณีที่จะต้องถอนมาตรการนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีดังกล่าว คณะพิจารณาหรือ

องค์กรอุทธรณ์จะเสนอแนะให้สมาชิกที่เกี่ยวข้องทำการแก้ไข ซึ่งเป็นที่พอใจร่วมกัน

- (ซี) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ 21 เมื่อได้รับการร้องขอจาก คู่กรณีฝ่ายใด อนุญาโตตุลาการที่มีให้ตามวรรค 3 ของข้อ 21 อาจทำการตัดสินเกี่ยวกับระดับของผลประโยชน์ซึ่งถูกทำให้ สูญเสียหรือถูกทำให้เสียหายด้วย และอาจแนะนำแนวทางที่จะ บรรลุถึงการปรับแก้ซึ่งเป็นที่พอใจร่วมกันด้วย คำแนะนำเช่นนั้น จะไม่ผูกพันคู่พิพาท
- (ดี) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของวรรค 1 ของข้อ 22 การชดใช้ค่าเสียหายอาจเป็นส่วนหนึ่งของการปรับแก้ซึ่งเป็นที่พอใจร่วมกัน โดยถือเป็นการระงับข้อพิพาทซึ่งถึงที่สุด

2. คำฟ้องประเภทที่ระบุไว้ในวรรค 1 (ซี) ของข้อ XXIII ของแอกต์ 1994

ในกรณีที่บทบัญญัติของวรรค 1 (ซี) ของข้อ XXIII ของแอกต์ 1994 สามารถใช้กับความตกลงในครอบครัวได้ คณะพิจารณาอาจทำคำชี้ขาดหรือ ข้อเสนอแนะได้เฉพาะเมื่อคู่พิพาทพิจารณาเห็นว่า ผลประโยชน์ใดที่เกิดขึ้นกับคน โดยตรงหรือโดยอ้อมภายใต้ความตกลงในครอบครัวที่เกี่ยวข้อง กำลังถูกทำให้ สูญเสียไป หรือถูกทำให้เสียหายหรือขัดขวางการดำเนินการเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของความตกลงนั้นเนื่องจากสถานการณ์ใดที่มีอยู่นอกเหนือจาก สถานการณ์ซึ่งบทบัญญัติของวรรค 1 (เอ) และ 1 (บี) ของข้อ XXIII ของแอกต์ 1994 สามารถนำมาใช้ได้ ในกรณีที่และเท่าที่คู่กรณีฝ่ายนั้นพิจารณาเห็นว่า และ คณะพิจารณาดัดสินว่า เรื่องนั้นอยู่ภายใต้วรรคนี้ วิธีดำเนินการของความเข้าใจ ฉบับนี้จะใช้จนถึงและรวมถึงกระบวนการพิจารณาซึ่งรายงานของคณะพิจารณา เวียนไปยังสมาชิกเท่านั้น กฎและกระบวนการการระงับข้อพิพาทที่อยู่ในมติของ วันที่ 12 เมษายน 1989 (ปีไอเอสดี 36 เอส/61-67) จะใช้กับการพิจารณาเพื่อ

การรับรองและการตรวจตรา และการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะและคำชี้ขาด กฎ และกระบวนการดังต่อไปนี้จะใช้ด้วยเช่นกัน :

- (เอ) คู่กรณีผู้ฟ้องร้องจะชี้แจงเหตุผลโดยละเอียดเพื่อสนับสนุนข้อโต้แย้งใดที่ได้ทำขึ้นเกี่ยวกับประเด็นที่อยู่ภายในบังคับของวรรคนี้
- (บี) ในคดีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อยู่ภายใต้บังคับวรรคนี้ ถ้าคณะพิจารณาพบว่า คดีนั้นเกี่ยวข้องกับการระงับข้อพิพาทอื่น นอกจากที่อยู่ภายใต้บังคับของวรรคนี้ด้วย คณะพิจารณาจะเวียนรายงานไปยังดีเอสบีระบุเรื่องดังกล่าว และรายงานแยกเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ภายใต้วรรคนี้อีกหนึ่งฉบับ

ข้อ 27

ความรับผิดชอบของสำนักเลขาธิการ

1. สำนักเลขาธิการจะมีความรับผิดชอบในการช่วยคณะพิจารณาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านกฎหมาย ประวัติศาสตร์ และในด้านกระบวนการของเรื่องที่เกี่ยวข้องอยู่ และในการให้ความสนับสนุนด้านงานเลขานุการและด้านเทคนิค
2. ในขณะที่สำนักเลขาธิการช่วยเหลือสมาชิกในการระงับข้อพิพาทตามคำร้องขอของสมาชิก อาจมีความจำเป็นที่จะต้องให้คำแนะนำ และความช่วยเหลือเพิ่มเติมทางกฎหมาย ในส่วนที่เกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทแก่สมาชิกซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนาด้วย เพื่อการนี้ สำนักเลขาธิการจะจัดผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมจากบริการด้านความร่วมมือทางเทคนิคของดับบลิวทีโอ ให้แก่สมาชิกซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนาใดที่ร้องขอ ผู้เชี่ยวชาญนี้จะช่วยสมาชิกซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนาในลักษณะที่จะประกันความเป็นกลางอย่างต่อเนื่องของสำนักเลขาธิการ
3. สำนักเลขาธิการจะจัดหลักสูตรอบรมพิเศษสำหรับสมาชิกที่สนใจเกี่ยวกับกระบวนการและการปฏิบัติในการระงับข้อพิพาทเหล่านี้ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญของสมาชิกได้รับทราบข้อมูลในเรื่องดีขึ้น

บัญชีแนบท้าย 1 ความตกลงที่อยู่ในกรอบคลุมของความเข้าใจ

(เอ) ความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก

(บี) ความตกลงการค้าพหุภาคี

ภาคผนวก 1 เอ ความตกลงพหุภาคีว่าด้วยการค้าสินค้า

ภาคผนวก 1 บี ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ

ภาคผนวก 1 ซี ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่
เกี่ยวกับการค้า

ภาคผนวก 2 ความเข้าใจว่าด้วยกฎและกระบวนการที่ใช้กับการ
ระงับข้อพิพาท

(ซี) ความตกลงการค้าหลายฝ่าย

ภาคผนวก 4 ความตกลงว่าด้วยการค้าอากาศยานพลเรือน

ความตกลงว่าด้วยการจัดซื้อโดยรัฐ

ความตกลงว่าด้วยนมและผลิตภัณฑ์นมระหว่างประเทศ

ความตกลงว่าด้วยเนื้อไก่ระหว่างประเทศ

การใช้ความเข้าใจนี้กับความตกลงการค้าหลายฝ่ายจะอยู่ภายใต้บังคับ
ของการรับรองมติโดยภาคีของความตกลงแต่ละฉบับที่กำหนดเงื่อนไขสำหรับ
การใช้ความเข้าใจกับความตกลงแต่ละฉบับ รวมถึงกฎหรือกระบวนการพิเศษ
หรือเพิ่มเติมใด ๆ เพื่อรวมเข้าในบัญชีแนบท้าย 2 ตามที่ได้แจ้งไปยังดีเอสบี

บัญชีแนบท้าย 2

กฎและกระบวนการพิเศษหรือเพิ่มเติมซึ่งระบุไว้ในความตกลง ในกรอบกลุ่ม

ความตกลง	กฎและกระบวนการ
ความตกลงว่าด้วยการใช้บังคับมาตรการ สุขอนามัยและสุขอนามัยพืช	11.2
ความตกลงว่าด้วยสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	2.14, 2.21, 4.4, 5.2, 5.4 5.6, 6.9, 6.10, 6.11, 8.1 ถึง 8.12
ความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า	14.2 ถึง 14.4 ภาคผนวก 2
ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VI ของแกดด์ 1994	17.4 ถึง 17.7
ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VII ของแกดด์ 1994	19.3 ถึง 19.5 ภาคผนวก II.2 (เอฟ), 3, 9, 21
ความตกลงว่าด้วยการอุดหนุนและ มาตรการตอบโต้	4.2 ถึง 4.12, 6.6, 7.2 ถึง 7.10 8.5 เชงอรรถ 35, 24.4, 27.7, ภาคผนวก V

ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ	XXII : 3, XXIII : 3
ภาคผนวกว่าด้วยการบริการการเงิน	4
ภาคผนวกว่าด้วยการบริการขนส่งทางอากาศ	4

มติว่าด้วยกระบวนการระงับข้อพิพาท	
บางประการสำหรับแกดส์	1 ถึง 5

บัญชีของกฎและกระบวนการในบัญชีแนบท้ายนี้รวมถึงบทบัญญัติในกรณี
 ส่วนของบทบัญญัติอาจเกี่ยวข้องในบริบทนี้เท่านั้น

กฎหรือกระบวนการพิเศษหรือเพิ่มเติมใด ๆ ในความตกลงการค้าหลายฝ่าย
 ตามที่ได้รับการพิจารณากำหนดโดยองค์กรผู้มีอำนาจของความตกลงแต่ละฉบับ
 และตามที่ได้แจ้งไปยังดีเอสบี

บัญชีแนบท้าย 3

กระบวนการทำงาน

1. ในกระบวนการพิจารณาของคน คณะพิจารณาจะปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของความเข้าใจนี้ นอกจากนี้ให้ใช้กระบวนการทำงานดังต่อไปนี้ด้วย
2. คณะพิจารณาจะประชุมเป็นวาระปิด คู่พิพาทและผู้มีส่วนได้เสียจะเข้าร่วมในการประชุมได้เฉพาะเมื่อได้รับเชิญจากคณะพิจารณาให้มาปรากฏตัวต่อหน้าเท่านั้น
3. การพิจารณาของคณะพิจารณาและเอกสารที่ยื่นต่อคณะพิจารณาจะต้องเก็บเป็นความลับ ไม่มีบทบัญญัติใดในความเข้าใจนี้ที่จะห้ามคู่พิพาทไม่ให้เปิดเผยคำให้การเกี่ยวกับท่าทีของตนต่อสาธารณะ สมาชิกจะต้องถือเป็นการลับซึ่งข้อมูลที่สมาชิกอื่นเสนอต่อคณะพิจารณา หากสมาชิกนั้นได้กำหนดให้เป็นความลับ ในกรณีที่คู่พิพาทได้ยื่นส่วนที่เป็นความลับของคำให้การของตนที่เป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณะผู้พิจารณา คู่พิพาทจะต้องให้บทสรุปที่ไม่เป็นความลับของข้อมูลที่อยู่ในคำให้การของตน ซึ่งสามารถเปิดเผยต่อสาธารณะได้ด้วยเมื่อได้รับคำร้องขอจากสมาชิก
4. ก่อนการประชุมในด้านสาระครั้งแรกของคณะผู้พิจารณากับคู่กรณี คู่พิพาทจะส่งคำให้การที่เป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งแสดงข้อเท็จจริงของคดีและข้อโต้แย้งของตนให้แก่คณะผู้พิจารณา
5. ในการประชุมในด้านสาระครั้งแรกกับคู่กรณี คณะผู้พิจารณาจะขอให้คู่กรณีซึ่งเป็นผู้ฟ้องร้องเสนอคำฟ้องของตน ต่อจากนั้นในการประชุมครั้งเดียวกันนี้ คู่กรณีฝ่ายที่ถูกฟ้องจะถูกขอให้เสนอความเห็นของตน

6. บุคคลที่สามทั้งปวงซึ่งได้แจ้งให้ดีเอสบี ทราบถึงผลประโยชน์ของตนในข้อพิพาท จะได้รับเชิญเป็นลายลักษณ์อักษรให้เสนอความเห็นของตนระหว่างวาระของการประชุมในสาระครั้งแรกของคณะผู้พิจารณา ซึ่งได้จัดไว้สำหรับวัตถุประสงค์ดังกล่าว บุคคลที่สามทั้งปวงเช่นว่านั้น อาจอยู่ร่วมโดยตลอดในการประชุมวาระนี้
7. การให้การแก้ฟ้องอย่างเป็นทางการจะกระทำในการประชุมในด้านสาระครั้งที่สองของคณะผู้พิจารณา คู่กรณีซึ่งถูกฟ้องจะมีสิทธิที่จะให้การก่อนแล้วตามด้วยคู่กรณีฝ่ายที่ฟ้องร้อง คู่กรณีจะเสนอคำให้การแก้ฟ้องที่เป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณะผู้พิจารณาก่อนหน้าการประชุมนั้น
8. คณะผู้พิจารณาอาจตั้งคำถามต่อคู่กรณีเมื่อใดก็ได้และอาจขอให้คู่กรณีอธิบายทั้งในระหว่างการประชุมกับคู่กรณีหรือโดยทำเป็นลายลักษณ์อักษร
9. คู่พิพาทและบุคคลที่สามใด ๆ ที่ได้รับเชิญให้เสนอความเห็นของตนตามข้อ 10 จะส่งบันทึกคำให้การด้วยวาจาของตนที่เป็นลายลักษณ์อักษรให้แก่คณะผู้พิจารณา
10. เพื่อประโยชน์ของความโปร่งใสอย่างสมบูรณ์ การเสนอเรื่อง การโต้แย้งและคำให้การที่กล่าวถึงในวรรค 5 ถึง 9 จะต้องทำต่อหน้าคู่กรณียิ่งกว่านั้น คำให้การที่เป็นลายลักษณ์อักษรของคู่กรณีแต่ละฝ่าย รวมทั้งข้อวิจารณ์ใด ๆ เกี่ยวกับภาคนิรยายของรายงานและการตอบคำถามของคณะผู้พิจารณา จะต้องมีให้แก่คู่ภาคีอื่น ๆ
11. กระบวนการเพิ่มเติมใด ๆ ที่เฉพาะเจาะจงสำหรับคณะผู้พิจารณา
12. ตารางเวลาที่เสนอสำหรับการทำงานของคณะผู้พิจารณา

(เอ) การรับคำให้การที่เป็นลายลักษณ์อักษรครั้งแรกของคู่กรณี

(1) คู่กรณีฝ่ายที่ฟ้องร้อง	3-6 สัปดาห์
(2) คู่กรณีฝ่ายที่ถูกฟ้องร้อง	2-3 สัปดาห์

- (บี) วัน เวลา และสถานที่ ของการประชุมในด้านสาระ
ครั้งแรกกับคูกรณี วาระการประชุมสำหรับ
คูกรณีที่เป็นบุคคลที่สาม 1-2 สัปดาห์
- (ซี) การรับคำให้การแก้ฟ้องที่เป็นลายลักษณ์อักษร
ของคูกรณี 2-3 สัปดาห์
- (ดี) วัน เวลา และสถานที่ของการประชุม
ในด้านสาระครั้งที่สองกับคูกรณี 1-2 สัปดาห์
- (อี) การออกภาคบรรยายของรายงาน
ให้แก่คูกรณี 2-4 สัปดาห์
- (เอฟ) การรับข้อวิจารณ์ของคูกรณีเกี่ยวกับ
ภาคบรรยายของรายงาน 2 สัปดาห์
- (จี) การออกรายงานชั่วคราวรวมถึง
ผลการพิจารณาและข้อสรุปให้แก่คูกรณี 2-4 สัปดาห์
- (เฮช) กำหนดวันสุดท้ายสำหรับคูกรณีที่จะขอให้ทบทวน
บางส่วนของรายงาน 1 สัปดาห์
- (ไอ) ระยะเวลาสำหรับการทบทวนโดยคณะผู้พิจารณา
รวมถึงการประชุมเพิ่มเติม ที่เป็นไปได้กับคูกรณี 2 สัปดาห์
- (เจ) การออกรายงานขั้นสุดท้ายให้แก่คู่พิพาท 2 สัปดาห์
- (เค) การเขียนรายงานขั้นสุดท้ายให้แก่สมาชิก 3 สัปดาห์

ปฏิทินข้างต้นอาจเปลี่ยนแปลงตามพัฒนาการที่ไม่อาจคาดการณ์ได้
การประชุมเพิ่มเติมกับคูกรณีจะมีการกำหนดถ้าต้องการ

บัญชีแนบท้าย 4

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อการทบทวน

กฎและกระบวนการดังต่อไปนี้จะใช้กับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อการทบทวน ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามบทบัญญัติของวรรค 2 ของข้อ 13

1. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อการทบทวนอยู่ภายใต้อำนาจของคณะผู้พิจารณา รายละเอียดของอำนาจหน้าที่และกระบวนการทำงานของกลุ่มจะถูกกำหนดโดยคณะผู้พิจารณาและกลุ่มนี้จะต้องรายงานต่อคณะผู้พิจารณา
2. การเข้าร่วมในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อการทบทวนจะจำกัดอยู่เฉพาะบุคคลซึ่งมีความชำนาญในวิชาชีพ และมีประสบการณ์ในเรื่องที่เป็นปัญหา
3. พลเมืองของคู่พิพาทจะไม่ปฏิบัติหน้าที่ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อการทบทวนหากไม่มีความเห็นชอบร่วมกันของคู่พิพาท ยกเว้นในสภาพการณ์พิเศษเมื่อคณะผู้พิจารณาพิจารณาเห็นว่าไม่สามารถหาผู้มีความชำนาญพิเศษทางด้านวิทยาศาสตร์ได้ นอกจากพลเมืองของคู่พิพาทดังกล่าวไม่อาจตอบสนองได้ด้วยวิธีอื่น เจ้าหน้าที่รัฐบาลของคู่พิพาทจะไม่ปฏิบัติหน้าที่ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อการทบทวนสมาชิกของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อการทบทวนจะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะส่วนบุคคล และไม่ใชในฐานะผู้แทนรัฐบาลหรือไม่ใชในฐานะผู้แทนองค์การใด ดังนั้น รัฐบาลหรือองค์การจะไม่สั่งการบุคคลเหล่านั้นเกี่ยวกับเรื่องที่เสนอต่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อการทบทวน
4. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อการทบทวนอาจปรึกษาหารือและขอข้อมูลและคำแนะนำทางเทคนิคจากแหล่งใดก็ได้ที่ตนเห็นสมควร ก่อนที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อการทบทวนจะขอข้อมูลหรือคำแนะนำจากแหล่งในเขตอำนาจรัฐของสมาชิก กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อการทบทวนจะต้องแจ้งรัฐบาลของสมาชิคนั้น สมาชิกใดจะต้องตอบคำขอของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

เพื่อการทบทวนโดยเร็วและครบถ้วนเกี่ยวกับข้อมูล ซึ่งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อการทบทวนพิจารณาเห็นว่าจำเป็นและเหมาะสม

5. กลุ่มพิพาทจะต้องสามารถเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งปวงที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อการทบทวนได้รับ เว้นแต่จะเป็นข้อมูลที่มีลักษณะเป็นความลับ ข้อมูลลับที่จัดให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อการทบทวนจะไม่ถูกเปิดเผยโดยไม่ได้รับอนุญาตอย่างเป็นทางการจากรัฐบาล องค์การหรือบุคคลผู้ให้ข้อมูล ในกรณีที่มีการขอข้อมูลนั้นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อการทบทวน แต่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อการทบทวนไม่ได้รับอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว รัฐบาล องค์การหรือบุคคลที่ให้ข้อมูลจะต้องให้สรุปข้อมูลที่ไม่เป็นความลับ
6. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อการทบทวนจะเสนอร่างรายงานให้แก่กลุ่มพิพาทเพื่อขอข้อวิจารณ์ของกลุ่มพิพาท และจะใช้ข้อวิจารณ์นั้นประกอบการพิจารณาตามความเหมาะสมในรายงานขั้นสุดท้าย ซึ่งจะต้องออกให้แก่กลุ่มพิพาทเมื่อเสนอรายงานขั้นสุดท้ายต่อคณะผู้พิจารณา รายงานขั้นสุดท้ายของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อการทบทวนจะเป็นเพียงข้อเสนอแนะเท่านั้น

ภาคผนวก 3

กลไกทบทวนนโยบายการค้า

ณ ที่นี้ บรรดาสมาชิกตกลงกันดังต่อไปนี้

เอ. วัตถุประสงค์

(1) ความมุ่งประสงค์ของกลไกทบทวนนโยบายการค้า (“ทีพีอาร์เอ็ม”) คือ เพื่อมีส่วนช่วยในการยึดมั่นที่ปรับปรุงแล้ว โดยสมาชิกทั้งปวงที่มีต่อกฎ วินัย และข้อผูกพันที่ทำภายใต้ความตกลงการค้าพหุภาคีและในกรณีที่ปฏิบัติได้ภายใต้ความตกลงการค้าหลายฝ่าย และอันจะก่อให้เกิดการทำงานที่ราบรื่นของระบบการค้าพหุภาคี โดยการบรรลุถึงความโปร่งใสยิ่งขึ้นได้และความเข้าใจของนโยบายและการปฏิบัติทางการค้าของสมาชิก โดยเหตุนี้ กลไกการทบทวนจะทำให้เกิดความพึงพอใจร่วม และการประเมินอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งนโยบายและการปฏิบัติทางการค้าอย่างกว้างขวางเต็มที่ของสมาชิกแต่ละประเทศ และผลกระทบต่อการทำหน้าที่ของระบบการค้าพหุภาคี อย่างไรก็ตามมิใช่เป็นความตั้งใจที่จะให้กลไกนี้ทำหน้าที่เป็นพื้นฐานเพื่อการใช้บังคับของพันธกรณีเฉพาะภายใต้ความตกลงทั้งหลายนี้หรือเพื่อกระบวนการระงับข้อพิพาท หรือเพื่อที่จะก่อให้เกิดข้อผูกพันใหม่ทางนโยบายต่อสมาชิก

(2) การประเมินที่ทำภายใต้กลไกทบทวนนี้เกิดขึ้น ครอบคลุมถึงหน้าที่มีนัยเกี่ยวข้องภายใต้ภูมิหลังของความจำเป็นทางเศรษฐกิจและการพัฒนาที่กว้างขวางขึ้น นโยบายและวัตถุประสงค์ของสมาชิกที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งของสภาพแวดล้อมภายนอกของสมาชิก อย่างไรก็ตาม หน้าที่ของกลไกทบทวน คือ เพื่อตรวจสอบผลกระทบของนโยบายและทางปฏิบัติทางการค้าของสมาชิกที่มีต่อระบบการค้าพหุภาคี

บี. ความโปร่งใสภายในประเทศ

สมาชิกยอมรับค่าที่อยู่ในตัวของความโปร่งใสภายในประเทศของการตัดสินใจของรัฐบาลในเรื่องนโยบายการค้าที่มีต่อเศรษฐกิจของสมาชิกและระบบการค้าพหุภาคีและเห็นด้วยที่จะสนับสนุนและส่งเสริมความโปร่งใสให้มากขึ้นภายในระบบของตนโดยรับทราบว่าการนำความโปร่งใสภายในประเทศมาปฏิบัติจะต้องอยู่บนพื้นฐานของความสมัครใจและคำนึงถึงระบบกฎหมายและการเมืองของสมาชิกแต่ละประเทศ

ซี. กระบวนการสำหรับการทบทวน

(1) ให้มีการจัดตั้งองค์กรทบทวนนโยบายการค้า (ต่อไปจะเรียกว่า “ทีพีอาร์บี”) ขึ้นเพื่อที่จะทำการทบทวนนโยบายการค้า

(2) นโยบายและการปฏิบัติทางการค้าของสมาชิกทั้งปวงจะต้องอยู่ภายใต้การทบทวนเป็นระยะ ๆ ผลกระทบของสมาชิกแต่ละรายต่อการทำงานของระบบการค้าพหุภาคีตามที่นิยามในแง่สัดส่วนของตนต่อการค้าโลกในระยะเวลาล่าสุดที่ใช้เป็นตัวแทนจะเป็นองค์ประกอบที่ใช้วินิจฉัยความถี่ของการทบทวนสมาชิก 4 รายแรกที่ระบุไว้ (นับประชาคมยุโรปเป็นหนึ่งใน) จะอยู่ภายใต้การทบทวนทุก ๆ 2 ปี ส่วนอีก 16 รายต่อไปจะได้รับการทบทวนทุก ๆ 4 ปี สมาชิกอื่น ๆ ให้ได้รับการทบทวนทุก ๆ 6 ปี ยกเว้นว่าระยะเวลาที่นานกว่าอาจถูกกำหนดให้แก่สมาชิกประเทศพัฒนาน้อยที่สุด เป็นที่เข้าใจกันว่าการทบทวนของหน่วยที่มีนโยบายภายนอกประเทศร่วมกันซึ่งครอบคลุมสมาชิกมากกว่าหนึ่งประเทศจะครอบคลุมเรื่องทั้งปวงของนโยบายที่กระทบต่อการค้ารวมทั้งนโยบายและทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องของสมาชิกแต่ละประเทศโดยเป็นข้อยกเว้นในกรณีของการเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการปฏิบัติทางการค้าของสมาชิกหนึ่งซึ่งอาจมีผลกระทบอย่างสำคัญต่อคู่ค้าของตน สมาชิกที่เกี่ยวข้องนั้นอาจถูกร้องขอโดยทีพีอาร์บีหลังจากการปรึกษาหารือ ให้ทำการทบทวนครั้งต่อไป

(3) ให้การอภิปรายในการประชุมของทีพีอาร์บีอยู่ภายใต้วัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในวรรค (เอ) การอภิปรายนี้ให้มุ่งไปที่นโยบายและการปฏิบัติทางการค้าของสมาชิกนั้น ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องประเมินภายใต้กลไกการทบทวนนี้

(4) ทีพีอาร์บีจะจัดทำแผนพื้นฐานเพื่อการดำเนินการทบทวนทีพีอาร์บีอาจหารือและบันทึกรายงานที่ทันสมัยจากสมาชิก ทีพีอาร์บีจะจัดทำโครงการของการทบทวนสำหรับแต่ละปีโดยการปรึกษาร่วมกับสมาชิกที่เกี่ยวข้องโดยตรง ในการปรึกษาร่วมกับสมาชิกนั้นหรือทั้งหลายที่ถูกทบทวน ประธานอาจเลือกผู้นำการวิจารณ์ซึ่งทำหน้าที่ในฐานะส่วนตัว เพื่อชี้นำการอภิปรายในทีพีอาร์บี

(5) ทีพีอาร์บีจะทำงานบนพื้นฐานของเอกสาร ต่อไปนี้

(เอ) รายงานฉบับเต็ม ซึ่งอ้างถึงในวรรค ดี ซึ่งสมาชิกนั้นหรือทั้งหลายที่ถูกทบทวนจัดส่งให้

(บี) รายงานซึ่งจัดทำโดยสำนักเลขานุการโดยความรับผิดชอบของตนเอง ซึ่งมีพื้นฐานบนข้อสนเทศที่ตนมีและที่ได้รับจากสมาชิกนั้นหรือทั้งหลายที่เกี่ยวข้อง สำนักเลขานุการต้องหาความกระจ่างจากสมาชิกนั้นหรือทั้งหลายที่เกี่ยวข้องในเรื่องนโยบายและการปฏิบัติทางการค้าของสมาชิกเหล่านั้น

(6) รายงานโดยสมาชิกที่ถูกทบทวนและโดยสำนักเลขานุการ รวมทั้งรายงานของการประชุมทีพีอาร์บีที่เกี่ยวข้อง จะต้องได้รับการจัดพิมพ์โดยพลันหลังจากการทบทวน

(7) เอกสารเหล่านี้จะถูกเสนอต่อที่ประชุมระดับรัฐมนตรี ซึ่งจะรับทราบเอกสารเหล่านี้

ดี. การรายงาน

เพื่อให้บรรลุระดับความโปร่งใสที่เป็นไปได้มากที่สุด สมาชิกแต่ละรายจะรายงานเป็นประจำให้แก่ทีพีอาร์บี รายงานฉบับเต็มจะบรรยายถึงนโยบายและการปฏิบัติทางการค้าที่ปฏิบัติต่อ ๆ มาโดยสมาชิกรายนั้นหรือสมาชิกทั้งหลายที่เกี่ยวข้องบนพื้นฐานของรูปแบบที่ตกลงกันแล้วที่ให้ตัดสินโดยทีพีอาร์บี รูปแบบนี้ในเบื้องต้นจะมีพื้นฐานมาจากรูปแบบโครงสร้างสำหรับรายงานของประเทศ ซึ่งจัดทำโดยซอมติ เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม ค.ศ. 1989 (บีไอเอสดี 36 เอส/406-409) ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงตามที่จำเป็น เพื่อที่จะขยายขอบเขตของรายงานให้คลุมทุกแง่มุมของนโยบายการค้าที่อยู่ภายใต้ความตกลงการค้าพหุภาคีทั้งหลายในภาคผนวก 1 และในกรณีที่ปฏิบัติได้ภายใต้ความตกลงการค้าหลายฝ่าย รูปแบบนี้อาจจะได้รับการแก้ไขโดยทีพีอาร์บีโดยอาศัยประสบการณ์ที่ได้ในช่วงระหว่างการทบทวน สมาชิกจะให้รายงานสรุปเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใด ๆ ต่อนโยบายการค้าของตน โดยให้มีการปรับข้อสนเทศทางสถิติให้ทันสมัยเป็นประจำปีตามรูปแบบที่ได้ตกลงกันแล้ว จะต้องมีการคำนึงถึงเป็นพิเศษในเรื่องความลำบากที่สมาชิกประเทศพัฒนาน้อยที่สุดประสบในการรวบรวมรายงานของตน สำนักงานเลขาธิการจะจัดให้มีการช่วยเหลือทางวิชาการเมื่อได้รับการร้องขอแก่สมาชิกประเทศกำลังพัฒนา และโดยเฉพาะแก่สมาชิกประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ข้อสนเทศอยู่ในรายงานควรจะได้รับ การประสานให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้กับการแจ้งภายใต้บทบัญญัติของความตกลงการค้าพหุภาคีและในกรณีที่ปฏิบัติได้ของความตกลงการค้าหลายฝ่าย

อี. ความสัมพันธ์กับบทบัญญัติคุณลักษณะการเงินของแอกต์ 1994 และแอกต์

สมาชิกยอมรับความจำเป็นที่จะต้องลดภาระของรัฐบาล ซึ่งต้องทำการปรึกษาหารือเต็มที่ภายใต้บทบัญญัติคุณลักษณะการเงินของแอกต์ 1994 หรือแอกต์ ด้วยเพื่อให้บรรลุถึงเรื่องนี้ ให้ประธานของทีพีอาร์บี โดยการปรึกษาหารือกับสมาชิกรายนั้นหรือสมาชิกทั้งหลายที่เกี่ยวข้อง และกับประธานของคณะกรรมการว่าด้วยมาตรการจำกัดเพื่อคุณลักษณะการเงิน จัดระเบียบทางด้านบริหารซึ่งทำให้

จังหวัดของการทบทวนนโยบายการค้าสอดคล้องกับตารางเวลาสำหรับการปรึกษาหารือเรื่องดุลการชำระเงินแต่มิให้เลื่อนการทบทวนนโยบายการค้าออกไปเกินกว่า 12 เดือน

เอฟ. การประเมินคุณค่าของกลไก

ทีพีอาร์บีจะทำการประเมินคุณค่าการดำเนินงานของทีพีอาร์เอ็มภายในเวลาไม่เกินกว่า 5 ปี หลังจากวันที่ความตกลงจัดตั้งดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ ผลของการประเมินคุณค่านี้จะได้รับการเสนอต่อที่ประชุมระดับรัฐมนตรี หลังจากนั้น ทีพีอาร์บีอาจจะดำเนินการประเมินคุณค่าทีพีอาร์เอ็มในช่วงเวลาซึ่งจะกำหนดโดยทีพีอาร์บีหรือตามที่ได้รับการร้องขอโดยที่ประชุมระดับรัฐมนตรีก็ได้

จี. ภาพรวมของการพัฒนาการของสภาพแวดล้อมทางการค้าระหว่างประเทศ

ทีพีอาร์บีจะดำเนินการทบทวนภาพรวมประจำปีของการพัฒนาการของสภาพแวดล้อมทางการค้าระหว่างประเทศซึ่งกำลังมีผลกระทบต่อระบบการค้าพหุภาคี การทบทวนในภาพรวมนี้จะต้องอาศัยรายงานประจำปีที่ทำโดยผู้อำนวยการใหญ่โดยระบุกิจกรรมหลักของดับบลิวทีโอ และเน้นปัญหาทางนโยบายที่สำคัญ ซึ่งกระทบต่อระบบการค้า

ภาคผนวก 4

ความตกลงการค้าหลายฝ่าย

ความตกลงว่าด้วยการค้าอากาศยานพลเรือน

ความตกลงว่าด้วยการค้าอากาศยานพลเรือน ทำขึ้น ณ นครเจนีวา เมื่อวันที่ 17 เมษายน 1979 (ปีไอเอสดี 26เอส/162) ซึ่งต่อมาได้ขยาย แก้ไข หรือเพิ่มเติม

ความตกลงว่าด้วยการจัดซื้อโดยรัฐ

ความตกลงว่าด้วยการจัดซื้อโดยรัฐ ทำขึ้น ณ เมืองมาร์ราเกช วันที่ 15 เมษายน 1994

ความตกลงว่าด้วยนมและผลิตภัณฑ์นมระหว่างประเทศ

ความตกลงว่าด้วยนมและผลิตภัณฑ์นมระหว่างประเทศ ทำขึ้น ณ เมืองมาร์ราเกช วันที่ 15 เมษายน 1994

ความตกลงว่าด้วยเนื้อโปวไนน์ระหว่างประเทศ

ความตกลงว่าด้วยเนื้อโปวไนน์ระหว่างประเทศ ทำขึ้น ณ เมืองมาร์ราเกช วันที่ 15 เมษายน 1994

มติและปฏิญญารัฐมนตรี

มติว่าด้วยมาตรการที่เอื้อประโยชน์ ต่อประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

บรรดารัฐมนตรี

ยอมรับ สภาพความลำบากของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและความจำเป็นที่จะประกันว่า ประเทศเหล่านั้นมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในระบบการค้าของโลกและที่จะใช้มาตรการต่อไปเพื่อปรับปรุงโอกาสทางการค้าของตน

ยอมรับว่า มีความต้องการเฉพาะของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดในด้านการเข้าตลาด การคงไว้ซึ่งสิทธิประโยชน์ในการเข้าสู่ตลาดยังคงเป็นวิธีที่จำเป็นสำหรับการปรับปรุงโอกาสทางการค้าของตน

ยืนยัน ที่จะปฏิบัติตามข้อผูกพันของตนอย่างเต็มที่ในบทบัญญัติเกี่ยวกับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ซึ่งระบุไว้ในวรรค 2 (ดี), 6 และ 8 ของมติเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 1979 ว่าด้วยการประติบัติที่แตกต่างและเอื้ออำนวยมากกว่า การถ้อยทีถ้อยปฏิบัติ และการมีส่วนร่วมมากขึ้นของประเทศกำลังพัฒนา

โดยคำนึงถึงข้อผูกพันของผู้เข้าร่วมเจรจาทั้งหลายตามที่ระบุไว้ในส่วน บี (7) ของภาค I ของปฏิญญารัฐมนตรีปุนตา เดล เอสเต

1. ตัดสินว่า ถ้ามิได้มีการระบุไว้แล้วในตราสารที่ได้เจรจากันในรอบอูรุกวัย แม้ว่าจะมีการยอมรับตราสารเหล่านี้แล้ว ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และครบเท่าที่ประเทศเหล่านี้ยังจัดอยู่ในประเภทนี้ ในขณะที่ปฏิบัติตามกฎทั่วไปที่กำหนดในตราสารที่กล่าวข้างต้น จะถูกกำหนดให้ปฏิบัติตามข้อผูกพันและข้อลดหย่อนเท่าที่สอดคล้องกับความจำเป็นในการพัฒนา การคลัง และการค้าของตนเท่านั้น หรือความสามารถทางด้านบริหารและทางด้านสถาบันของตน

ให้ประเทศพัฒนาน้อยที่สุดได้รับเวลาเพิ่มอีก 1 ปี นับจากวันที่ 15 เมษายน 1994 ที่จะยื่นตารางข้อตกลงหย่อนที่กำหนดในข้อ XI ของความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก

2. ตกลงว่า

- 1) จะต้องประกันว่ามีการปฏิบัติตามมาตรการพิเศษและแตกต่างทั้งปวงอย่างรวดเร็ว เพื่อเอื้ออำนวยประเทศพัฒนาน้อยที่สุดรวมทั้งมาตรการที่ใช้ภายในบริบทของรอบอุรุกวัย อาทิ การทบทวนเป็นประจำ
- 2) ข้อลดหย่อนเอ็มเอฟเอ็นวีด้วยมาตรการภาษีศุลกากรและมาตรการที่มีใช้ภาษีศุลกากร เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่เป็นผลประโยชน์ต่อการส่งออกของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดที่ตกลงกันได้ในรอบอุรุกวัย อาจจะปฏิบัติได้โดยล่วงหน้าโดยไม่ต้องลดอัตราภาษีลงเป็นขั้นตอนเท่าที่จะเป็นไปได้ ให้คำนึงถึงว่าจะปรับปรุง จีเอสพี และโครงการอื่นต่อไปสำหรับผลิตภัณฑ์ที่เป็นผลประโยชน์ต่อการส่งออกเป็นพิเศษของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด
- 3) กฎที่จัดทำขึ้นในความตกลงและตราสารต่าง ๆ และบทเฉพาะกาลในรอบอุรุกวัยควรจะนำมาใช้บังคับในลักษณะยืดหยุ่นและส่งเสริมสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด เพื่อให้เกิดผลเช่นนี้ให้คำนึงถึงอย่างเห็นใจต่อความกังวลเฉพาะเจาะจงและที่ได้รับแรงจูงใจ ซึ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุดได้ยกขึ้นในคณะมนตรีและคณะกรรมการทั้งหลายที่เหมาะสม
- 4) ในการยื่นขอมาตรการบรรเทาการนำเข้าและมาตรการอื่น ๆ ที่อ้างถึงใน วรรค 3 (ซี) ของข้อ XXXVII ของแกตต์ 1947

และบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกันของแอกต์ 1994 ให้คำนึงเป็นพิเศษต่อผลประโยชน์ต่อการส่งออกของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

- 5) ให้ประเทศพัฒนาน้อยที่สุดได้รับความช่วยเหลือทางด้านวิชาการเพิ่มขึ้นอย่างมากในเรื่องการพัฒนา การทำให้แข็งแรง และการทำให้หลากหลาย ซึ่งการผลิตและฐานการส่งออกของคนรวมทั้งการกระทำเช่นว่าค่าบริการทั้งหลาย ตลอดจนเงินในการส่งเสริมการค้า เพื่อที่จะทำให้คนได้รับผลประโยชน์จากการเปิดตลาดเสรีอย่างมากที่สุด

3. ตกลงที่จะให้มีการทบทวน ซึ่งความต้องการเฉพาะเจาะจงของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและหาทางต่อไปที่จะใช้มาตรการที่เป็นประโยชน์ ซึ่งเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวของโอกาสทางการค้าที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศเหล่านี้

ปฏิญญาว่าด้วยการมีส่วนร่วมช่วยต่อองค์การการค้าโลก ที่จะบรรลุถึงความสอดคล้องกันมากขึ้น ในการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจโลก

1. บรรดารัฐมนตรี ยอมรับว่า โลกานุวัตรของเศรษฐกิจโลกได้นำไปสู่การมีผลกระทบซึ่งกันและกันเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ระหว่างนโยบายเศรษฐกิจที่ปฏิบัติโดยแต่ละประเทศรวมทั้งการมีผลกระทบซึ่งกันและกันระหว่างเรื่องต่าง ๆ ของการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจเกี่ยวกับโครงสร้างเศรษฐกิจศาสตร์มหภาคการค้า การคลัง และการพัฒนา ภารกิจของการบรรลุความสอดคล้องระหว่างนโยบายเหล่านี้ตกอยู่กับรัฐบาลในระดับประเทศเป็นเบื้องต้น แต่การรวมตัวกันในระดับระหว่างประเทศก็เป็นสิ่งสำคัญและมีคุณค่าในการเพิ่มความมีประสิทธิภาพของนโยบายเหล่านี้ในระดับประเทศ ความตกลงทั้งหลายที่สำเร็จในรอบอุรุกวัยแสดงว่า รัฐบาลที่เข้าร่วมทั้งปวงยอมรับว่านโยบายการค้าเสรีสามารถมีส่วนช่วยต่อความเจริญเติบโตและการพัฒนาที่ยั่งยืนของเศรษฐกิจของตนและเศรษฐกิจของโลกเป็นส่วนรวม

2. ความร่วมมือที่ประสบความสำเร็จในแต่ละสาขาของนโยบายเศรษฐกิจมีส่วนช่วยให้เกิดความก้าวหน้าในสาขาอื่นด้วย ความมั่นคงของอัตราแลกเปลี่ยนที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของสภาพเศรษฐกิจและการเงินที่รองรับอยู่อย่างเป็นระเบียบมากขึ้น ควรจะมีส่วนช่วยให้เกิดการขยายตัวทางการค้า ความเจริญเติบโตและการพัฒนาที่ยั่งยืน และการแก้ไขความไม่สมดุลภายนอกประเทศ จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีการไหลเวียนอย่างเพียงพอและถูกจังหวะของแหล่งเงินทุนที่ให้มีเงื่อนไขพิเศษและไม่มีเงื่อนไขพิเศษ และทรัพยากรการลงทุนอย่างแท้จริงไปยังประเทศกำลังพัฒนาและความจำเป็นที่จะต้องมีความพยายามต่อไปที่จะแก้ปัญหาทางหนี้สิน เพื่อประกันการเจริญเติบโตและพัฒนาเศรษฐกิจการค้าเสรีเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในความสำเร็จของโครงการปรับตัว

ที่หลากหลาย ๆ ประเทศกำลังดำเนินอยู่ ซึ่งมักจะเกี่ยวพันกับค่าใช้จ่ายทางสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างสำคัญ ในเรื่องนี้ รัฐมนตรีทั้งหลายทราบถึงบทบาทของธนาคารโลกและไอเอ็มเอฟ ในการสนับสนุนการปรับตัวไปสู่การค้าเสรี รวมทั้งการช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาที่นำเข้าอาหารสุทธิ ซึ่งกำลังเผชิญปัญหาค่าใช้จ่ายระยะสั้นที่เกิดขึ้นจากการปฏิรูปการค้าสินค้าเกษตร

3. ผลลัพธ์ในทางบวกของรอบอุรุกวัย เป็นส่วนช่วยอย่างสำคัญต่อนโยบายทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่สอดคล้องและเกื้อหนุนกันมากขึ้น ผลของรอบอุรุกวัยจะประกันการขยายตัวของการเปิดตลาดเพื่อประโยชน์ของประเทศทั้งปวง รวมทั้งกรอบวินัยทางการค้าพหุภาคีที่แข็งแกร่งขึ้น ผลของการประชุมยังรับประกันว่านโยบายการค้าจะต้องดำเนินไปในลักษณะโปร่งใสมากขึ้น และมีการตระหนักถึงผลประโยชน์ของการแข่งขันภายในประเทศทางด้านสภาพแวดล้อมทางการค้าที่เปิดกว้างขึ้น ระบบการค้าพหุภาคีที่แข็งแกร่งขึ้นอันเป็นผลจากรอบอุรุกวัยสามารถที่จะปรับปรุงเวทีสำหรับการเปิดเสรี ที่จะมีส่วนช่วยต่อการตรวจตราอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นและที่จะประกันว่ามีการปฏิบัติตามกฎและวินัยที่ได้ตกลงกันในระดับพหุภาคีแล้วอย่างเคร่งครัด การปรับปรุงเหล่านี้หมายความว่านโยบายการค้าสามารถจะมีบทบาทที่สำคัญมากขึ้นในอนาคตในการประกันความสอดคล้องของการกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจโลก

4. อย่างไรก็ดี รัฐมนตรีทั้งหลายยอมรับว่า ปัญหาซึ่งในตอนต้นอยู่ภายนอกวงการการค้าย่อมไม่สามารถที่จะแก้ไขได้โดยใช้มาตรการทางการค้าโดยลำพัง สิ่งนี้เน้นความสำคัญของความพยายามที่จะปรับปรุงตัวประกอบอื่นของการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจโลก เพื่อที่จะเกื้อกูลการนำผลของการเจรจารอบอุรุกวัยไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ความเชื่อมโยงระหว่างด้านที่แตกต่างกันของนโยบายเศรษฐกิจ ทำให้จำเป็นที่สถาบันระหว่างประเทศซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละสาขาใช้นโยบายที่สอดคล้อง และสนับสนุนร่วมกัน ดังนั้น องค์การการค้าโลกจึงควรติดตามและ

พัฒนาความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศที่รับผิดชอบเรื่องการเงินและการคลัง ในขณะที่ยังต้องการพื่ออำนาจที่ได้รับมอบหมายข้อบังคับเรื่องความลับและความมีอิสระที่จำเป็นต่อการกระบวนกาตัดสินใจของแต่ละสถาบัน และหลีกเลี่ยงการกำหนดเงื่อนไขที่เป็นการขัดต่อเงื่อนไขของรัฐบาลหรือกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติม รัฐมนตรีทั้งหลายขอให้ผู้อำนวยการใหญ่ของดับบลิวทีไอ ทบทวนกับเลขาธิการบริหารของกองทุนการเงินระหว่างประเทศและประธานธนาคารโลก ถึงนัยสำคัญของความรับผิดชอบของดับบลิวทีไอสำหรับความร่วมมือของตนกับสถาบันเบรตตันวูดส์ ตลอดจนรูปแบบของความร่วมมือที่อาจจะทำขึ้นเพื่อให้บรรลุการกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจโลกที่สอดคล้องกันมากขึ้น

มติว่าด้วยกระบวนการการแจ้ง

บรรดารัฐมนตรี

ตัดสินใจที่จะเสนอแนะให้ที่ประชุมรัฐมนตรีรับรองมติว่าด้วยการปรับปรุงและทบทวนกระบวนการการแจ้งที่กำหนดไว้ข้างล่างนี้

บรรดาสมาชิก

ปรารถนาที่จะปรับปรุงการดำเนินงานของกระบวนการการแจ้งภายใต้ความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก (ต่อไปจะเรียกว่า “ความตกลงดับบลิวทีโอ”) และโดยมตินี้จะมีส่วนช่วยต่อความโปร่งใสของนโยบายการค้าของสมาชิกและต่อความมีประสิทธิภาพของการทำการตรวจตราซึ่งมีขึ้นเพื่อการนี้

รำลึกถึงพันธกรณีภายใต้ความตกลงดับบลิวทีโอ ที่จะจัดพิมพ์โฆษณาและแจ้งข้อยกเว้นและความตกลงอื่นที่ตกลงกันโดยสมาชิก รวมทั้งพันธกรณีที่ต้องปฏิบัติตามได้เงื่อนไขของพิธีสารเฉพาะของการภาคยานุวัติ

ตกลงกันดังต่อไปนี้

I. พันธกรณีทั่วไปที่จะต้องแจ้ง

บรรดาสมาชิกยืนยันข้อผูกพันของตนตามพันธกรณีภายใต้ความตกลงการค้าพหุภาคี และในกรณีที่ปฏิบัติได้ความตกลงการค้าหลายฝ่าย ในเรื่องการจัดพิมพ์โฆษณาและการแจ้ง

บรรดาสมาชิกรำลึกถึงหน้าที่ที่ระบุไว้ในความเข้าใจเกี่ยวกับการแจ้ง การปรึกษาหารือ การระงับข้อพิพาทและการตรวจตรา ซึ่งได้รับรองเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 1979 (บีไอเอสดี 26เอส/210) ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่ของตนตามที่ระบุไว้ใน การแจ้ง การใช้มาตรการทางการค้าของตนที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานของแกดต์ 1994 อย่างมากที่สุดที่เป็นไปได้ การแจ้งเช่นว่าโดยด้ว

ของมันเองมิได้กระทบต่อความเห็นในเรื่องความสอดคล้องของมาตรการ หรือ ความเกี่ยวข้องของมาตรการต่อสิทธิและพันธกรณีภายใต้ความตกลงการค้า พหุภาคี และในกรณีที่ปฏิบัติได้ความตกลงการค้าหลายฝ่าย บรรดาสมาชิก ทั้งหลายตกลงที่จะใช้บัญชีรายการของมาตรการที่ผนวกไว้เป็นแนวทางตาม ความเหมาะสม ดังนั้น สมาชิกจึงตกลงกันว่า การนำมาใช้หรือการแก้ไข มาตรการเช่นว่าย่อมอยู่ภายใต้บังคับของหน้าที่ที่จะต้องแจ้งตามความเข้าใจ 1979

II. สำนักงานทะเบียนกลางของคำแจ้ง

ให้จัดตั้งสำนักงานทะเบียนกลางของคำแจ้งขึ้นภายใต้ความรับผิดชอบ ของสำนักงานเลขาธิการ ในขณะที่สมาชิกจะยังคงดำเนินการตามกระบวนการ การแจ้งที่ยังใช้อยู่ ให้สำนักงานเลขาธิการประกันว่าสำนักงานทะเบียนกลาง นั้นได้บันทึกส่วนประกอบของข้อสนเทศเกี่ยวกับมาตรการของสมาชิกที่ เกี่ยวข้อง เช่น ความมุ่งประสงค์ของตน ขอบเขตการค้าของตน และรายละเอียดของมาตรการที่ต้องแจ้ง สำนักงานทะเบียนกลางจะต้องจัดทำดัชนี อ้างอิงของตน ซึ่งบันทึกคำแจ้งของสมาชิกเปรียบเทียบกับพันธกรณี

ให้สำนักงานทะเบียนกลางแจ้งให้สมาชิกแต่ละรายทราบเป็นประจำ ทุกปีถึงพันธกรณีที่จะต้องแจ้งเป็นประจำ ซึ่งคาดว่าสมาชิกนั้นจะต้องแจ้งให้ ทราบในปีถัดไป

ให้สำนักงานทะเบียนกลางเตือนให้สมาชิกแต่ละรายทราบข้อกำหนด ในการแจ้งเป็นประจำ ซึ่งสมาชิกนั้นยังมิได้ดำเนินการให้แล้วเสร็จ

สำนักงานทะเบียนกลางจะต้องจัดข้อสนเทศที่เกี่ยวกับการแจ้งแต่ละ ฉบับไว้ให้แก่สมาชิกใดที่มีสิทธิที่จะได้รับคำแจ้งที่เกี่ยวข้อง เมื่อได้รับคำร้องขอ

III. การทบทวนพันธกรณีและกระบวนการการแจ้ง

คณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าจะมีหน้าที่ทบทวนพันธกรณีและกระบวนการการแจ้งภายใต้ความตกลงทั้งหลายในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงดับบลิวทีโอ การทบทวนนี้จะดำเนินการโดยคณะทำงาน ซึ่งเปิดให้สมาชิกทั้งปวงเข้าเป็นสมาชิกได้ คณะทำงานนี้จะถูกก่อตั้งขึ้นโดยทันทีหลังจากวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ

อำนาจหน้าที่ของคณะทำงานจะเป็นดังนี้

- ดำเนินการทบทวนพันธกรณีในการแจ้งของสมาชิกที่มีอยู่ทั้งหมด ซึ่งกำหนดขึ้นภายใต้ความตกลงทั้งหลายในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงดับบลิวทีโอโดยละเอียด เพื่อที่จะทำให้พันธกรณีเหล่านี้ง่ายขึ้น มีมาตรฐานขึ้น และรวมพันธกรณีเหล่านี้เข้าด้วยกันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ตลอดจนเพื่อที่จะปรับปรุงความสอดคล้องกับพันธกรณีเหล่านี้ โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ทั่วไปของการปรับปรุง ความโปร่งใสของนโยบายการค้าของสมาชิกทั้งหลาย และความมีประสิทธิภาพของการทำการตรวจตรา ซึ่งมีขึ้นเพื่อการนี้ และโดยคำนึงถึงความต้องการความช่วยเหลือของสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาบางประเทศเท่าที่เป็นไปได้ เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามพันธกรณีของการแจ้งของคนได้

- จัดทำข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรีสำหรับการค้าสินค้าไม่ช้ากว่า 2 ปี หลังจากความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ

ภาคผนวก

บัญชีกำหนด¹ มาตรการที่สามารถทำได้

ภาษีศุลกากร (รวมทั้งช่วงอัตราและขอบเขตของการผูกพันทบสัญญาดีจีเอสพีอัตราที่ใช้บังคับต่อสมาชิกของเขตการค้าเสรี/สหภาพศุลกากรสิทธิประโยชน์อื่นๆ)

โควตาภาษีและค่าธรรมเนียมพิเศษ

ข้อจำกัดทางด้านปริมาณ รวมทั้งข้อจำกัดการส่งออกโดยสมัครใจ และข้อตกลงจัดระเบียบทางการตลาด อันมีผลกระทบต่อการนำเข้า

มาตรการที่มีใช้ภาษีศุลกากรอื่น ๆ เช่น ข้อบังคับเรื่องการออกใบอนุญาตและการกำหนดสัดส่วนภาษีผันแปร

การประเมินราคาเพื่อการศุลกากร

แหล่งกำเนิดสินค้า

การจัดซื้อโดยรัฐ

อุปสรรคทางเทคนิค

การดำเนินการปกป้อง

การดำเนินการต่อต้านการทุ่มตลาด

¹ บัญชีนี้มีได้เปลี่ยนแปลงข้อกำหนดเรื่องการแจ้งที่มีอยู่ในความตกลงการค้าพหุภาคีในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงดับบลิวทีโอ หรือในกรณีที่ปฏิบัติได้ความตกลงการค้าหลายฝ่ายในภาคผนวก 4 ของความตกลงดับบลิวทีโอ

การดำเนินการตอบโต้

ภาษีการส่งออก

การอุดหนุนการส่งออก การยกเว้นภาษีและการให้ข้อลดหย่อนทางการเงิน เพื่อ
การส่งออก

เขตการค้าเสรี รวมทั้งการผลิตที่วางตัวบน

ข้อจำกัดการส่งออก รวมทั้งข้อจำกัดการส่งออกโดยสมัครใจและข้อตกลงจัด
ระเบียบทางการตลาด

ความช่วยเหลืออื่นของรัฐบาล รวมทั้งการให้การอุดหนุน การยกเว้นภาษี

บทบาทของรัฐวิสาหกิจที่ทำการค้า

การควบคุมการปริวรรตเงินตราที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าและส่งออก

การค้าต่างตอบแทนตามคำสั่งของรัฐบาล

มาตรการอื่นใดที่ครอบคลุมโดยความตกลงการค้าพหุภาคีทั้งหลายในภาคผนวก 1
เอ ของความตกลงดับบลิวทีโอ

ปฎิญาณว่าด้วยความสัมพันธ์ขององค์การโลกรการค้า กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

บรรดารัฐมนตรี

ตระหนักถึง ความสัมพันธ์อันใกล้ชิดระหว่างที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาค่อแกดต์ 1947 และกองทุนการเงินระหว่างประเทศ และบทบัญญัติของแกดต์ 1947 ซึ่งใช้บังคับต่อความสัมพันธ์นั้น โดยเฉพาะข้อ XV ของแกดต์ 1947

ยอมรับ ความปรารถนาของผู้มีส่วนร่วมทั้งหลายต่อการสร้างพื้นฐานความสัมพันธ์ขององค์การการค้าโลกกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องที่ครอบคลุมถึงโดยความตกลงการค้าพหุภาคีในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงดับบลิวทีโอ โดยใช้บทบัญญัติที่ใช้บังคับความสัมพันธ์ของที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาค่อแกดต์ 1947 กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

โดยปฎิญาณนี้ ยืนยันซ้ำว่า เว้นแต่การได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในกรรมสารสุดท้ายนั้น ความสัมพันธ์ของดับบลิวทีโอกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องที่ครอบคลุมถึงโดยความตกลงการค้าพหุภาคีในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงดับบลิวทีโอ จะตั้งอยู่บนพื้นฐานของบทบัญญัติที่ใช้บังคับต่อความสัมพันธ์ของที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาค่อแกดต์ 1947 กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

มติว่าด้วยมาตรการที่เกี่ยวกับ ผลเสียที่เป็นไปได้ของ โครงการปฏิรูปสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและ ประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นผู้นำเข้าอาหารสุทธิ

1. บรรดารัฐมนตรียอมรับ ความคืบหน้าในการปฏิบัติตามผลของรอบอูรุกวัยโดยรวมจะเสริมสร้างโอกาสในการขยายการค้า และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเพื่อผลประโยชน์ของผู้มีส่วนร่วมทั้งหมด
2. บรรดารัฐมนตรียอมรับ ในระหว่างที่มีโครงการปฏิรูปซึ่งนำไปสู่การเปิดเสรีการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรให้มากขึ้น ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นผู้นำเข้าอาหารสุทธิ อาจเผชิญกับผลเสียในด้านการมีอุปทานของผลิตภัณฑ์อาหารพื้นฐานที่เพียงพอจากแหล่งภายนอก ภายใต้เงื่อนไขที่สมเหตุผล รวมทั้งอุปสรรคระยะสั้นในการชำระเงินในระดับปกติของการนำเข้าผลิตภัณฑ์อาหารพื้นฐานในเชิงพาณิชย์
3. บรรดารัฐมนตรีตกลง จัดตั้งกลไกที่เหมาะสมเพื่อประกันว่า การปฏิบัติตามผลของรอบอูรุกวัยในเรื่องการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรไม่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพการให้ความช่วยเหลือด้านอาหารในระดับเพียงพอที่จะให้ความช่วยเหลือตามความต้องการอาหารของประเทศกำลังพัฒนาต่อไป โดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นผู้นำเข้าอาหารสุทธิ ในการนี้บรรดารัฐมนตรีตกลงที่จะ

- (1) ทบทวนระดับความช่วยเหลือด้านอาหารที่ให้เป็นประจำ โดยคณะกรรมการด้านความช่วยเหลือด้านอาหารภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือด้านอาหาร 1986 และ

ริเริ่มการเจรจาในเวทีที่เหมาะสมเพื่อที่จะกำหนดระดับข้อผูกพัน ความช่วยเหลือด้านอาหารที่เพียงพอที่จะสนองความต้องการ ตามสิทธิของประเทศกำลังพัฒนาตลอดช่วงโครงการปฏิรูป

- (2) รับรองแนวทางที่จะประกันว่า การเพิ่มสัดส่วนของผลิตภัณฑ์อาหารพื้นฐานได้ถูกจัดไว้ให้ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นผู้นำเข้าอาหารสุทธิในรูปแบบการให้ โดยสมบูรณ์และ/หรือ ภายใต้งบเงื่อนไขที่ให้การลดหย่อนที่เหมาะสมโดยสอดคล้องกับข้อ IV ของอนุสัญญาว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือด้านอาหาร 1986
- (3) ให้การพิจารณาอย่างเต็มที่ในบริบทของโครงการให้ความช่วยเหลือของตน เพื่อขอให้จัดหาความช่วยเหลือด้านเทคนิค และการเงินแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นผู้นำเข้าอาหารสุทธิ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตร และโครงสร้างพื้นฐานของตน

4. บรรดารัฐมนตรีตกลง ต่อไปที่จะประกันว่า ข้อตกลงใด ๆ ที่เกี่ยวกับการให้สินเชื่อส่งออกภาคเกษตรมีบทบัญญัติที่เหมาะสมสำหรับการปฏิบัติที่แตกต่าง เพื่อเอื้อประโยชน์แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นผู้นำเข้าอาหารสุทธิ

5. บรรดารัฐมนตรียอมรับว่า จากผลของรอบอุรุกวัย ประเทศกำลังพัฒนาบางประเทศอาจเผชิญอุปสรรคระยะสั้นในการชำระเงินในระดับปกติของการนำเข้าเชิงพาณิชย์ และประเทศเหล่านี้มีสิทธิตามกฎหมายที่จะขอใช้เงินจากแหล่งสถาบันการเงินระหว่างประเทศตามที่มีอยู่ หรือที่จะมีการจัดตั้งขึ้นในบริบทของโครงการปรับตัวเพื่อที่จะแก้ไขอุปสรรคการเงินเช่นว่านั้น ในการนี้ บรรดารัฐมนตรีรับทราบวรรค 37 ของรายงานของเลขาธิการที่ประชุมใหญ่ภาคี

คู่สัญญาภาคี 1947 เกี่ยวกับการหารือของเลขาธิการฯ กับเลขาธิการบริหาร
ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ และประธานธนาคารโลก (เอ็มทีเอ็น.จีเอ็นจี/
เอ็นจี14/ดัมบลิว/35)

6. บทบัญญัติของมตินี้จะถูกทบทวนอย่างสม่ำเสมอโดยที่ประชุมระดับ
รัฐมนตรี และการติดตามมตินี้จะต้องถูกกำกับดูแลตามความเหมาะสมโดยคณะ
กรรมการว่าด้วยการเกษตร

มติว่าด้วยการแจ้งการนำสิ่งทอกลับมา อยู่ภายใต้เกตต์ครั้งแรกภายใต้ ข้อ 2.6 ของ ความตกลงว่าด้วยสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

บรรดารัฐมนตรี

ตกลง ว่าผู้เข้าร่วมที่คงข้อจำกัดไว้ภายใต้วรรค 1 ของข้อ 2 ของความตกลงว่าด้วยสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม จะต้องแจ้งรายละเอียดของมาตรการที่จะใช้ตามวรรค 6 ของข้อ 2 ของความตกลงนั้นต่อสำนักงานเลขาธิการเกตต์ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 ตุลาคม 1994 สำนักงานเลขาธิการเกตต์จะต้องเวียนคำแจ้งเหล่านี้โดยทันทีต่อผู้เข้าร่วมอื่นเพื่อทราบ คำแจ้งเหล่านี้จะมีไว้ให้องค์กรกำกับดูแลสิ่งทอเมื่อได้จัดตั้งขึ้น เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 21 ของข้อ 2 ของความตกลงว่าด้วยสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

มติว่าด้วยความเข้าใจเกี่ยวกับระบบข้อสนเทศ มาตรฐานฉบับลิวทีโอ-ไอเอสโอ

บรรดารัฐมนตรี

ตัดสินใจ ที่จะเสนอแนะว่าสำนักงานเลขาธิการขององค์การการค้าโลก
ทำความเข้าใจกับองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการกำหนดมาตรฐาน(ไอเอสโอ)
เพื่อจัดตั้งระบบข้อสนเทศซึ่ง

1. สมาชิกไอโซเนทจะต้องส่งคำแจ้งที่อ้างถึงในวรรคสี่ และเจ ของ
ประมวลการปฏิบัติที่ดี สำหรับการจัดทำ การออก และการใช้
บังคับมาตรฐานในภาคผนวก 3 ของความตกลงว่าด้วยอุปสรรค
ทางเทคนิคต่อการค้าต่อศูนย์ข้อสนเทศไอเอสโอ/ไออีซี ณ
นครเจนีวา ในลักษณะที่ได้แสดงไว้แล้ว
2. ในโครงการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องตามวรรค เจ จะใช้ระบบการ
จำแนก ตัวเลขและตัวอักษร ดังต่อไปนี้
 - (เอ) ระบบการจำแนกมาตรฐาน ซึ่งจะอนุญาตให้องค์กร
มาตรฐานจัดทำมาตรฐานแต่ละมาตรฐานที่ระบุไว้ในโครงการ
ดำเนินงานตามตัวเลขและตัวอักษรที่แสดงไว้
 - (บี) ระบบประมวลขั้นตอน ซึ่งจะอนุญาตให้องค์กรมาตรฐาน
จัดทำมาตรฐานแต่ละมาตรฐานตามที่ระบุไว้ในโครงการ
ดำเนินงานตามตัวเลขและตัวอักษร ที่แสดงถึงขั้นตอน
การจัดทำมาตรฐานเพื่อความมุ่งประสงค์นี้ อย่างน้อยจะ
ต้องแยกการจัดทำออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้ (1) ขั้นตอน
ซึ่งมีการตัดสินใจเพื่อจัดทำมาตรฐานแต่งงานทางด้านเทคนิค
ยังไม่ได้เริ่มต้น (2) ขั้นตอนซึ่งงานทางด้านเทคนิคได้เริ่มต้น

แล้ว แต่กำหนดเวลาการยื่นข้อคิดเห็นยังไม่ได้เริ่มต้น
 (3) ขั้นตอนซึ่งกำหนดเวลาการยื่นข้อคิดเห็นได้เริ่มต้นแล้ว
 แต่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ (4) ขั้นตอนซึ่งกำหนดเวลาการยื่น
 ข้อคิดเห็นได้เสร็จสมบูรณ์แล้ว แต่ยังไม่มีการรับรอง
 มาตรฐาน (5) ขั้นตอนซึ่งได้มีการรับรองมาตรฐานแล้ว

(จ) ระบบการระบุมาตรฐาน ครอบคลุมถึงมาตรฐานระหว่าง
 ประเทศทั้งหมด ซึ่งจะอนุญาตให้องค์กรมาตรฐานจัดทำ
 มาตรฐานแต่ละมาตรฐานตามที่ระบุไว้ในโครงการดำเนินงาน
 ตามตัวเลขและตัวอักษรซึ่งแสดงถึงการใช้มาตรฐานระหว่าง
 ประเทศเป็นพื้นฐาน

3. ศูนย์ข้อสนเทศไอเอสโอ/ไออีซีจะดำเนินการแจ้งใด ๆ ที่อ้างถึง
 ในวรรค ซี ของประมวลการปฏิบัติที่ดีต่อสำนักงานเลขาธิการ
 โดยพลัน
4. ศูนย์ข้อสนเทศไอเอสโอ/ไออีซี จะจัดพิมพ์โฆษณาข้อสนเทศที่ได้
 รับในคำแจ้งที่ดำเนินการภายใต้วรรคซี และเจ ของประมวลการ
 ปฏิบัติที่ดีอย่างสม่ำเสมอ คำโฆษณาจะมีไว้ให้แก่สมาชิกไอโซเนท
 และสมาชิกดัดแปลงที่ไอโดยผ่านสำนักงานเลขาธิการ ทั้งนี้ อาจจะ
 มีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมในอัตราที่สมควรก็ได้

มติว่าด้วยการทบทวนคำพิมพ์โฆษณาของ ศูนย์ข้อสนเทศไอเอสโอ/ไออีซี

บรรดารัฐมนตรี

ตัดสินใจ เพื่อให้สอดคล้องกับข้อ 13 วรรค 1 ของความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก คณะกรรมการว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าที่มีการแต่งตั้งขึ้นจะมีการทบทวนคำพิมพ์โฆษณาที่จัดทำโดยศูนย์ข้อสนเทศไอเอสโอ/ไออีซีเกี่ยวกับข้อสนเทศที่ได้รับตามประมวลการปฏิบัติที่ดีสำหรับการจัดทำ การออก และการใช้บังคับมาตรฐานในภาคผนวก 3 ของความตกลงนี้ อย่างน้อยปีละครั้ง โดยไม่กระทบต่อบทบัญญัติว่าด้วยการปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาทเพื่อความมุ่งประสงค์เพื่อให้สมาชิกมีโอกาสหารือถึงเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของประมวลนั้น

เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกต่อการหารือนี้ สำนักงานเลขาธิการจะจัดบัญชีสมาชิกขององค์กรมาตรฐานที่ได้ยอมรับประมวลนี้ รวมถึงบัญชีขององค์กรมาตรฐานเหล่านั้นที่ยอมรับหรือถอนตัวออกจากประมวลนี้ นับตั้งแต่ที่มีการทบทวนครั้งก่อนหน้า

สำนักงานเลขาธิการจะแจกสำเนาการแจ้งต่าง ๆ ที่ได้รับจากศูนย์ข้อสนเทศไอเอสโอ/ไออีซีแก่สมาชิกโดยทันที

มติว่าด้วยการต่อต้านการหลบเลี่ยง

บรรดารัฐมนตรี

รับทราบว่ ในขณะทีปัญหาของการหลบเลี่ยงการใช้มาตรการ
อากรต่อต้านการทุ่มตลาดก่อรูปเป็นส่วนหนึ่งของการเจรจาซึ่งเกิดขึ้นก่อนหน้า
ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VI ของแอกต์ 1994 ผู้เจรจาทั้งหลายไม่
สามารถตกลงกันในระยะเ็ียดของเรื่องนี้ได้

คำนึงถึง ความปรารถนาที่จะให้มีการใช้กฎระเบียบในเรื่องนี้ที่เป็นแบบ
เดียวกันโดยเร็วที่สุด

ตัดสินใจ ที่จะนำเรื่องนี้เสนอต่อคณะกรรมการว่าด้วยการปฏิบัติ
การต่อต้านการทุ่มตลาดที่ได้จัดตั้งขึ้นภายใต้ความตกลงนั้นเพื่อหาข้อยุติ

มติว่าด้วยการทบทวนของข้อ 17.6 ของความ ตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VI ของความ ตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994

บรรดารัฐมนตรี

ตัดสินใจ ดังต่อไปนี้

มาตรฐานของการทบทวนในวรรค 6 ของข้อ 17 ของความตกลงว่า
ด้วยการปฏิบัติตามข้อ VI ของแอกต์ 1994 ต้องถูกทบทวนหลังจากช่วงระยะ
เวลา 3 ปี เพื่อพิจารณาว่า มาตรฐานการทบทวนดังกล่าวสามารถใช้บังคับ
เป็นการทั่วไปได้หรือไม่

**ปฏินุญาว่าด้วยการระงับข้อพิพาท
ตามความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VI
ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและ
การค้า 1994 หรือภาค V ของความตกลงว่าด้วย
การอุดหนุนและมาตรการตอบโต้**

บรรดารัฐมนตรี

ยอมรับ ถึงความจำเป็นที่ผลของข้อพิพาทที่เกิดจากมาตรการต่อต้านการทุ่มตลาดและตอบโต้การอุดหนุนจะต้องสอดคล้องกันในส่วนที่เกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทตามความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VI ของแอกต์ 1994 หรือภาค V ของความตกลงว่าด้วยการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้

มติเกี่ยวกับกรณีที่หน่วยงานบริหารทางศุลกากรมี เหตุผลที่จะสงสัยข้อเท็จจริงหรือความถูกต้องของ มูลค่าที่สำแดงไว้

บรรดารัฐมนตรี

ขอให้ คณะกรรมการว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร ซึ่งก่อตั้งขึ้น
ภายใต้ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VII ของแอกต์ 1994 ที่จะตัดสิน
ดังต่อไปนี้

คณะกรรมการว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร

ยืนยันอีกครั้งว่า มูลค่าของธุรกรรมคือพื้นฐานขั้นต้นของการประเมิน
ราคา ภายใต้ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติของข้อ VII ของแอกต์ 1994 (ซึ่ง
ต่อไปนี้จะเรียกว่า “ความตกลง”)

ยอมรับว่า หน่วยงานบริหารทางศุลกากรอาจจะต้องหยิบยกกรณีซึ่ง
ตนมีเหตุผลที่จะสงสัยข้อเท็จจริงหรือความถูกต้องของรายการหรือของเอกสาร
ซึ่งจัดทำโดยผู้ทำการค้า เพื่อสนับสนุนมูลค่าที่สำแดงไว้

เน้นว่าในการปฏิบัติเช่นนี้ หน่วยงานบริหารทางศุลกากรไม่ควรมี
อคติต่อผลประโยชน์ทางพาณิชย์โดยชอบธรรมของผู้ทำการค้า

โดยคำนึงถึง ข้อ 17 ของความตกลง วรรค 6 ของภาคผนวก III
ของความตกลง และมติที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการทางวิชาการว่าด้วย
การประเมินราคาศุลกากร

ตัดสินดังต่อไปนี้

1. เมื่อได้ยื่นสำแดงรายการแล้วและในกรณีที่หน่วยงานบริหารทางศุลกากรมีเหตุผลที่จะสงสัยข้อเท็จจริงหรือความถูกต้องของรายการหรือของเอกสารที่จัดทำเพื่อใช้สนับสนุนใบสำแดง หน่วยงานบริหารทางศุลกากรอาจขอให้ผู้นำเข้าจัดหาคำอธิบายเพิ่มเติมรวมทั้งเอกสารหรือหลักฐานอื่น ว่ามูลค่าที่สำแดงไว้นั้นเป็นจำนวนรวมที่ได้จ่ายจริงหรือที่จะจ่ายสำหรับสินค้าที่นำเข้า ซึ่งได้รับการปฏิบัติตามบทบัญญัติของข้อ 8 หลังจากได้รับข้อสนเทศเพิ่มเติมแล้วหรือในกรณีที่ไม่มีคำตอบ หากหน่วยงานบริหารทางศุลกากรยังคงมีข้อสงสัยที่มีเหตุผลเกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือความถูกต้องของมูลค่าที่ได้สำแดงไว้ อาจจะถือได้ว่ามูลค่าทางศุลกากรของสินค้าที่นำเข้าไม่สามารถจะกำหนดได้ภายใต้บทบัญญัติของข้อ 1 โดยคำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ 11 ก่อนจะมีคำตัดสินชี้ขาดให้หน่วยงานบริหารทางศุลกากรติดต่อไปยังผู้นำเข้าถึงมูลฐานของความสงสัยต่อข้อเท็จจริงหรือความถูกต้องของรายการหรือเอกสารที่จัดหาเป็นลายลักษณ์อักษรถ้าได้รับคำร้องขอ และให้ผู้นำเข้าได้รับโอกาสที่สมควรในการตอบ เมื่อมีคำตัดสินชี้ขาดแล้ว ให้หน่วยงานบริหารทางศุลกากรติดต่อไปยังผู้นำเข้าถึงคำตัดสินและมูลฐานของคำตัดสินนั้นเป็นลายลักษณ์อักษร
2. เป็นการเหมาะสมอย่างยิ่งในการนำความตกลงนี้ไปใช้กับประเทศสมาชิกหนึ่งเพื่อให้ช่วยอีกสมาชิกหนึ่งบนเงื่อนไขที่เห็นชอบร่วมกัน

มติว่าด้วยตัวบทที่เกี่ยวกับมูลค่าต่ำที่สุดและ การนำเข้าโดยตัวแทนแต่ผู้เดียว ผู้แทนจำหน่าย แต่ผู้เดียวและผู้ได้รับสัมปทานแต่ผู้เดียว

บรรดารัฐมนตรี

ตัดสินใจที่จะส่งตัวบทต่อไปนี้ให้แก่คณะกรรมการว่าด้วยการประเมินราคา ซึ่งจัดตั้งขึ้นภายใต้ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VII ของแอกต์ 1994 เพื่อให้การรับรอง

I

ในกรณีที่ประเทศกำลังพัฒนาประเทศหนึ่งทำข้อสงวนที่จะยังคงรักษา มูลค่าต่ำที่สุดที่ได้จัดทำไว้อย่างเป็นทางการภายในเงื่อนไขของวรรค 2 ของ ภาคผนวก III และแสดงสาเหตุที่ดี คณะกรรมการจะพิจารณาคำร้องขอ ข้อสงวนอย่างเห็นอกเห็นใจ

ในกรณีที่ข้อสงวนเป็นที่ยอมรับ เงื่อนไขที่อ้างถึงในวรรค 2 ของ ภาคผนวก III จะต้องคำนึงถึงความจำเป็นด้านการพัฒนา การคลัง และการค้า ของประเทศกำลังพัฒนาที่เกี่ยวข้อง

II

1. ประเทศกำลังพัฒนาจำนวนมากกังวลว่าปัญหาอาจยังคงมีอยู่ใน เรื่องมูลค่าของสินค้านำเข้าโดยตัวแทนแต่ผู้เดียว ผู้แทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวและ ผู้ได้รับสัมปทานแต่ผู้เดียว ภายใต้วรรค 1 ของข้อ 20 สมาชิกประเทศกำลัง พัฒนา มีระยะเวลาที่จะชะลอการนำความตกลงมาใช้บังคับไปจนถึง 5 ปี ใน บริบทนี้ สมาชิกประเทศกำลังพัฒนาซึ่งใช้ข้อนี้อยู่สามารถนำระยะเวลานี้ไปใช้ทำ

การศึกษา ที่เหมาะสมและดำเนินการอื่นเช่นว่าตามที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกการนำความตกลงมาใช้บังคับ

2. ในการพิจารณาเรื่องนี้ คณะกรรมการฯ เสนอแนะให้คณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากรช่วยเหลือสมาชิกประเทศกำลังพัฒนาดามบทบัญญัติของภาคผนวก II เพื่อที่จะกำหนดและดำเนินการศึกษาในสาขาที่ถูกกำหนดแล้วว่าเป็นเรื่องที่น่ากังวลอยู่ รวมทั้งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าโดยตัวแทนแต่ผู้เดียว ผู้แทนจำหน่ายแต่ผู้เดียว และผู้ได้รับสัมปทานแต่ผู้เดียว

มติว่าด้วยการจัดการของสถาบัน สำหรับความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ

บรรดารัฐมนตรี

ตัดสินใจ ที่จะเสนอแนะว่า ในการประชุมครั้งแรกให้คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการรับรองมติเกี่ยวกับองค์กรย่อย ซึ่งกำหนดไว้ดังนี้

คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการ

ดำเนินการ ตามข้อ XXIV เพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน และส่งเสริมวัตถุประสงค์ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ

ตัดสินใจ ดังต่อไปนี้

1. องค์กรย่อยใดซึ่งคณะมนตรีอาจจัดตั้งขึ้น จะรายงานต่อคณะมนตรี ทุก ๆ ปี หรือบ่อยครั้งกว่านั้นตามความจำเป็น องค์กรย่อยดังกล่าวแต่ละองค์กร จะกำหนดกฎเกณฑ์วิธีดำเนินงานของตน และอาจจัดตั้งองค์กรย่อยของตนได้ตามความเหมาะสม
2. คณะกรรมการสาขาใด จะดำเนินงานในความรับผิดชอบตามที่ได้รับ มอบหมายจากคณะมนตรี และจะให้โอกาสแก่สมาชิกทั้งหลายได้หารือในเรื่อง ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการค้าบริการในสาขาที่เกี่ยวข้อง และการดำเนินการตาม ภาควงกในสาขาซึ่งอาจเกี่ยวข้อง ความรับผิดชอบดังกล่าว จะรวมถึง
 - (เอ) ให้บททวนและตรวจตราการใช้ความตกลงในสาขาที่เกี่ยวข้อง อย่างต่อเนื่อง

- (บี) ให้จัดทำข้อเสนอหรือข้อเสนอแนะเพื่อให้คณะมนตรีพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าในสาขาที่เกี่ยวข้อง
- (ซี) ถ้ามีภาคผนวกที่เกี่ยวข้องในสาขา ให้พิจารณาข้อเสนอเพื่อการแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวกของสาขานั้น และให้จัดทำข้อเสนอแนะที่เหมาะสมต่อคณะมนตรี
- (ดี) ให้จัดเวทีเพื่อการอภิปรายทางวิชาการ ให้ทำการศึกษาเกี่ยวกับมาตรการของสมาชิกและให้ทำการตรวจสอบว่ามีเรื่องทางเทคนิคใด ๆ ที่มีผลต่อการค้าบริการในสาขาที่เกี่ยวข้อง
- (อี) ให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่สมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา และประเทศกำลังพัฒนาที่เจรจาขอภาคยานุวัติความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามพันธกรณี หรือเรื่องอื่น ๆ ที่มีผลต่อการค้าบริการในสาขาที่เกี่ยวข้อง และ
- (เอฟ) ให้ร่วมมือกับองค์กรย่อยอื่นใด ที่จัดตั้งภายใต้ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ หรือองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่ดำเนินการในสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง

3. ในการนี้ให้แต่งตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการค้าบริการการเงิน ซึ่งจะมี ความรับผิดชอบดังระบุในวรรค 2

มติว่าด้วยกระบวนการระงับข้อพิพาทบางประการ สำหรับความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ

บรรดารัฐมนตรี

ตัดสินใจ ที่จะเสนอแนะว่า ในการประชุมครั้งแรกให้คณะมนตรี
สำหรับการค้าบริการรับรองมติซึ่งกำหนดไว้ ดังนี้

คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการ

คำนึงถึง ลักษณะเฉพาะของพันธกรณีและข้อผูกพันเฉพาะ
ของความตกลง และลักษณะเฉพาะของการค้าบริการ ในเรื่องการระงับข้อพิพาท
ตามข้อ XXII และ XXIII

ตัดสินใจ ดังต่อไปนี้

1. ให้กำหนดบัญชีรายชื่อชี้แนะผู้พิจารณา เพื่อช่วยในการคัดเลือก
ผู้พิจารณา
2. ในการนี้ สมาชิกอาจเสนอแนะชื่อบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามที่อ้างถึงใน
วรรค 3 เพื่อรวมไว้ในบัญชีรายชื่อชี้แนะ และจะให้ประวัติบุคคลระบุคุณสมบัติ
ซึ่งหากเหมาะสมให้รวมถึงการระบุความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา
3. คณะผู้พิจารณาจะประกอบด้วยบุคคลจากภาครัฐบาล และ/หรือมิใช่
จากภาครัฐบาล ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีประสบการณ์ในประเด็นที่
เกี่ยวข้องกับความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ และ/หรือการค้าบริการ รวม
ถึงเรื่องกฎข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ผู้พิจารณาจะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะส่วนบุคคล
และมีอิสระในฐานะผู้แทนรัฐบาลหรือผู้แทนขององค์กรใด

4. คณะผู้พิจารณาสำหรับข้อพิพาทเกี่ยวกับเรื่องในสาขาจะต้องมีความเชี่ยวชาญเท่าที่จำเป็นที่เกี่ยวข้องกับสาขาบริการเฉพาะซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อพิพาทนั้น
5. สำนักงานเลขานุการ จะรักษาสัญชีรายชื่อชี้แนะและจะกำหนดกระบวนการสำหรับการบริหาร โดยการหารือกับประธานคณะมนตรี

มติว่าด้วยการค้าบริการและสิ่งแวดล้อม

บรรดารัฐมนตรี

ตัดสินใจ ที่จะเสนอแนะว่า ในการประชุมครั้งแรกให้คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการรับรองมติซึ่งกำหนดไว้ ดังนี้

คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการ

ยอมรับว่า มาตรการที่จำเป็นเพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อมอาจขัดกับทบัญญัติของความตกลง และ

รับทราบว่ เนื่องจากมาตรการที่จำเป็นเพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อมตามปกติ จะมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช จึงไม่เป็นที่แน่ชัดว่า จะมีความจำเป็นที่จะกำหนดเกินกว่าที่ได้ระบุในวรรค (บี) ของข้อ XIV

ตัดสินใจ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อวินิจฉัยว่า การแก้ไขใดในข้อ XIV ของความตกลงจะต้องคำนึงถึงมาตรการดังกล่าวหรือไม่ จะขอให้คณะกรรมการว่าด้วยการค้าและสิ่งแวดล้อมตรวจสอบและรายงานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการค้าบริการกับสิ่งแวดล้อม

รวมทั้งประเด็นการพัฒนาแบบยั่งยืนพร้อมข้อเสนอแนะ ถ้ามี คณะกรรมการจะตรวจสอบความเกี่ยวข้องของความตกลงระหว่างรัฐบาลว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและความสัมพันธ์กับความตกลงนี้ด้วย

2. คณะกรรมการจะรายงานผลการทำงานของคนต่อที่ประชุมรัฐมนตรีครั้งแรกของการประชุมซึ่งจัดขึ้นปีละ 2 ครั้ง หลังจากวันที่ความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลกมีผลใช้บังคับ

มติว่าด้วยการเจรจาเรื่องการเคลื่อนย้าย บุคคลธรรมดา

บรรดารัฐมนตรี

รับทราบถึง ข้อผูกพันซึ่งเป็นผลจากการเจรจารอบอุรุกวัยว่าด้วยการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา เพื่อการให้บริการ

ระลึกถึง วัตถุประสงค์ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ รวมถึงการที่ประเทศกำลังพัฒนามีส่วนร่วมในการค้าบริการเพิ่มขึ้น และการขยายการส่งออกการบริการของตน

ยอมรับถึง ความสำคัญของการบรรลุระดับการผูกพันที่สูงขึ้นของการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา เพื่อกำหนดความสมดุลของผลประโยชน์ภายใต้ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ

ตัดสินใจ ดังต่อไปนี้

1. การเจรจาเรื่องการเปิดเสรีการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดาให้เพิ่มขึ้น เพื่อให้การให้บริการจะดำเนินการต่อไปหลังการสิ้นสุดรอบอุรุกวัย โดยมีจุดมุ่งหมาย

เพื่อให้ผู้เข้าร่วมเจรจาได้บรรลุถึงระดับข้อผูกพันที่สูงขึ้น ภายใต้ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ

2. ให้จัดตั้งกลุ่มเจรจาว่าด้วยการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดาเพื่อดำเนินการเจรจา กลุ่มจะกำหนดวิธีดำเนินการของคน และจะรายงานต่อคณะมนตรีว่าด้วยการค้าบริการเป็นระยะ ๆ
3. กลุ่มเจรจาจะจัดการเจรจาครั้งแรกไม่เกินวันที่ 16 พฤษภาคม 1994 กลุ่มจะสรุปผลการเจรจาเหล่านี้ และจัดทำรายงานฉบับสุดท้ายไม่เกินกว่า 6 เดือนหลังจากความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลกมีผลใช้บังคับ
4. ข้อผูกพันต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลจากการเจรจาเหล่านี้จะระบุไว้ในตารางข้อผูกพันเฉพาะของสมาชิก

มติว่าด้วยการบริการการเงิน

บรรดารัฐมนตรี

รับทราบว่า ข้อผูกพันด้านการบริการทางการเงินที่ผู้ร่วมเจรจาได้ระบุไว้ในตารางข้อผูกพันเมื่อสิ้นสุดรอบอุรุกวัย จะมีผลใช้บังคับตามหลักการเอ็มเอฟเอ็น ในเวลาเดียวกันกับความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก (ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า “ความตกลงดับบลิวทีโอ”)

ตัดสินใจ ดังต่อไปนี้

1. เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่ยุติลงไม่น้อยกว่า 6 เดือนหลังจากความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ สมาชิกจะมีอิสระที่จะปรับปรุง แก้ไข หรือถอนข้อผูกพันของคนทั้งหมดหรือบางส่วนในสาขานี้ โดยไม่ต้องให้การชดเชย

โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติในข้อ XXI ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ ในขณะเดียวกันสมาชิกจะต้องกำหนดทำที่สุดท้ายของตนเกี่ยวกับการยกเว้นจากหลักการเอ็มเอฟเอ็นในสาขานี้ โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของภาคผนวกว่าด้วยการยกเว้นตามข้อ II จากวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับและจนกระทั่งถึงระยะเวลาที่สิ้นสุดตามที่กล่าวถึงข้างต้น การยกเว้นที่ระบุในภาคผนวกว่าด้วยการยกเว้นตามข้อ II ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่ขึ้นอยู่กับระดับของการผูกพันที่ผู้เข้าร่วมเจรจาอื่นยอมรับไว้ หรือการยกเว้นของผู้เข้าร่วมเจรจาอื่น จะไม่นำมาใช้บังคับ

2. คณะกรรมการว่าด้วยการค้าบริการการเงิน จะติดตามดูแลความคืบหน้าของการเจรจาใดที่กระทำขึ้นตามเงื่อนไขของมตินี้ และจะรายงานผลต่อคณะมนตรีสำหรับการค้าบริการไม่เกินกว่า 4 เดือนหลังจากวันที่ความตกลงฉบับลิวทิงโฮมีผลใช้บังคับ

มติว่าด้วยการเจรจาเรื่องการบริการ การขนส่งทางทะเล

บรรดารัฐมนตรี

รับทราบว่ ข้อผูกพันด้านการบริการการขนส่งทางทะเลที่ผู้เข้าร่วมเจรจาได้ระบุไว้ในตารางข้อผูกพัน เมื่อสิ้นสุดรอบอุรุกวัย จะมีผลใช้บังคับตามหลักการเอ็มเอฟเอ็น ในเวลาเดียวกันกับความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก (ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า “ความตกลงฉบับลิวทิงโฮ”)

ตัดสินใจ ดังต่อไปนี้

1. การเจรจาจะดำเนินการบนพื้นฐานของความสมัครใจในสาขาการบริการขนส่งทางทะเล ภายในกรอบของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ การ

เจรจาจะครอบคลุมในทุก ๆ เรื่อง โดยมีจุดมุ่งหมายให้มีข้อผูกพันในการเดินเรือระหว่างประเทศ บริการเสริม และการเข้าถึงและการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของท่าเรือ ซึ่งจะนำไปสู่การยกเลิกข้อจำกัดภายในระยะเวลาที่กำหนด

2. ให้จัดตั้งกลุ่มเจรจาว่าด้วยการบริการการขนส่งทางทะเล (ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า “เอ็นจีเอ็มทีเอส”) เพื่อดำเนินการตามอำนาจที่ได้รับมอบ เอ็นจีเอ็มทีเอส จะรายงานความคืบหน้าของการเจรจาเหล่านี้เป็นระยะ ๆ

3. การเจรจาในเอ็นจีเอ็มทีเอส จะเปิดให้รัฐบาลทั้งปวงและประชาคมยุโรป ซึ่งประกาศเจตนารมณ์ของตนที่จะเข้าร่วมเจรจาด้วย ขณะนี้ รัฐบาลต่อไปนี้ ได้ประกาศเจตนารมณ์ของตนในการมีส่วนร่วมในการเจรจา

อาร์เจนตินา แคนาดา ประชาคมยุโรปและรัฐสมาชิก ฟินแลนด์ ฮังการี ไชล์แลนด์ อินโดนีเซีย เกาหลี มาเลเซีย เม็กซิโก นิวซีแลนด์ นอร์เวย์ ฟิลิปปีนส์ โปแลนด์ โรมานี ลิกโตเรีย สวีเดน สวิตเซอร์แลนด์ ไทย ตุรกี สหรัฐอเมริกา

การแจ้งเจตนารมณ์ต่อไปที่จะเข้าร่วมเจรจาจะแจ้งต่อผู้เก็บรักษาความตกลงฉบับลิวทิง

4. เอ็นจีเอ็มทีเอส จะจัดการเจรจาทันทีครั้งแรกไม่เกินวันที่ 18 พฤษภาคม 1994 กลุ่มจะเจรจาให้เสร็จสิ้นและจัดทำรายงานฉบับสุดท้ายไม่เกินเดือนมิถุนายน 1996 รายงานฉบับสุดท้ายของเอ็นจีเอ็มทีเอส จะระบุวันที่ที่จะมีการปฏิบัติตามผลการเจรจาเหล่านี้

5. จนกว่าการเจรจาจะยุติลง ข้อ II และวรรค 1 และ 2 ของภาคผนวกว่าด้วยการยกเว้นจากข้อ II จะไม่นำมาใช้กับสาขานี้ และไม่จำเป็นที่จะต้องระบุการยกเว้นจากเอ็มเอฟเอ็น เมื่อสิ้นสุดการเจรจาสมาชิกจะมีอิสระในการปรับปรุง แก้ไข หรือถอนข้อผูกพันใดในสาขานี้ที่กระทำในระหว่างรอบอุรุกวัย โดยมีต้องให้การชดเชย โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติตามข้อ XXI ของความตกลง

ในขณะเดียวกัน สมาชิกจะกำหนดทำที่สุดท้ายของตนเกี่ยวกับการยกเว้นจากเอ็มเอฟเอ็นในสาขานี้ โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของภาคผนวกว่าด้วยการยกเว้นจากข้อ II ถ้าหากการเจรจาไม่สำเร็จ คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการจะตัดสินใจว่า จะมีการเจรจาดำเนินไปตามอำนาจที่ได้รับมอบหมายหรือไม่

6. ข้อผูกพันใดซึ่งเป็นผลจากการเจรจา รวมถึงวันที่ที่มีผลใช้บังคับ จะระบุไว้ในตารางซึ่งผนวกกับความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ และจะอยู่ภายใต้บทบัญญัติทั้งปวงของความตกลง

7. โดยให้เริ่มต้นในทันทีและให้มีผลต่อเนื่องไปจนถึงวันที่มีการปฏิบัติตามผลการเจรจาซึ่งจะกำหนดขึ้นตามวรรค 4 เป็นที่เข้าใจว่า ผู้ที่เข้าร่วมเจรจาจะไม่ใช้มาตรการใดที่มีผลต่อการค้าบริการการขนส่งทางทะเล เว้นแต่เพื่อตอบโต้มาตรการที่ประเทศอื่นได้นำมาใช้ และเพื่อรักษาหรือปรับปรุงความเป็นเสรีในการให้บริการการขนส่งทางทะเล รวมทั้งจะไม่ใช้มาตรการใดในลักษณะที่จะปรับปรุงฐานะการเจรจาและช่องทางการเจรจาของตนให้ดีขึ้น

8. การปฏิบัติตามวรรค 7 จะอยู่ภายใต้การตรวจตราในเอ็นจีเอ็มทีเอส ผู้ที่เข้าร่วมเจรจาอาจจะเสนอการดำเนินการใดหรือการละเว้นใด ซึ่งตนเชื่อว่าจะเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามวรรค 7 ให้เอ็นจีเอ็มทีเอสได้รับทราบ ทั้งนี้จะถือว่าการแจ้งเรื่องดังกล่าวได้เป็นการยื่นเรื่องต่อเอ็นจีเอ็มทีเอสแล้ว เมื่อสำนักงานเลขานุการได้รับคำแจ้งนั้น

มติว่าด้วยการเจรจาเรื่องการโทรคมนาคมพื้นฐาน

บรรดารัฐมนตรี

ตัดสินใจ ดังต่อไปนี้

1. การเจรจาจะดำเนินการบนพื้นฐานของความสมัครใจเพื่อการเปิดเสรีแบบก้าวหน้าเป็นลำดับทางการค้าบริการและเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคม (ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า “การโทรคมนาคมพื้นฐาน”) ภายในกรอบของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ
2. โดยไม่ให้เกิดผลกระทบต่อผลการเจรจา การเจรจาจะครอบคลุมในทุก ๆ เรื่องโดยจะไม่มีกรยกเว้นการโทรคมนาคมพื้นฐานใดไว้ล่วงหน้าก่อน
3. ให้จัดตั้งกลุ่มเจรจาว่าด้วยการโทรคมนาคมพื้นฐาน (ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า “เอ็นจีบีที”) เพื่อดำเนินการตามอำนาจที่ได้รับมอบหมาย เอ็นจีบีทีจะรายงานผลสืบหน้าของการเจรจาเหล่านี้เป็นระยะ ๆ
4. การเจรจาในเอ็นจีบีทีจะเปิดให้รัฐบาลทั้งปวงและประชาคมยุโรปซึ่งประกาศเจตนารมณ์ของตนในการเข้าร่วมเจรจา ขณะนี้ รัฐบาลต่อไปนี้ได้ประกาศเจตนารมณ์ในการมีส่วนร่วมเข้าร่วมในการเจรจา

ออสเตรเลีย ออสเตรีย แคนาดา ชิลี ไซปรัส ประชาคมยุโรปและรัฐสมาชิก ฟินแลนด์ ฮังการี ญี่ปุ่น เกาหลี เม็กซิโก นิวซีแลนด์ นอร์เวย์ สาธารณรัฐสโลวัก สวีเดน สวิตเซอร์แลนด์ ตุรกี สหรัฐอเมริกา

การแจ้งเจตนารมณ์ต่อไปนี้จะเข้าร่วมเจรจาจะแจ้งต่อผู้เก็บรักษาความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก

5. เอ็นจีบีที่จะจัดการเจรจาครั้งแรกไม่เกินวันที่ 16 พฤษภาคม 1994 กลุ่มจะเจรจาให้เสร็จสิ้นและจัดทำรายงานฉบับสุดท้ายไม่เกินวันที่ 30 เมษายน 1996 รายงานฉบับสุดท้ายของเอ็นจีบีที่จะระบุวันที่ที่จะมีการปฏิบัติตามผลการเจรจาเหล่านี้
6. ข้อผูกพันใดซึ่งเป็นผลจากการเจรจา รวมถึงวันที่ที่มีผลใช้บังคับ จะระบุไว้ในตารางซึ่งผนวกกับความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ และจะอยู่ภายใต้บทบัญญัติทั้งปวงของความตกลง
7. โดยให้เริ่มต้นในทันทีและให้มีผลต่อเนื่องไปจนถึงวันที่มีการปฏิบัติตามผลการเจรจาซึ่งจะกำหนดขึ้นตามวรรค 5 เป็นที่เข้าใจว่า จะไม่มีผู้เข้าร่วมเจรจาใดใช้มาตรการที่มีผลต่อการค้าการโทรคมนาคมพื้นฐานในลักษณะที่จะปรับปรุงฐานะการเจรจาและช่องทางการเจรจาของตนให้ดีขึ้น เป็นที่เข้าใจว่า บทบัญญัตินี้จะไม่เป็นการกีดกันการดำเนินการตามข้อตกลงของรัฐบาลและด้านการพาณิชย์ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการการโทรคมนาคมพื้นฐาน
8. การปฏิบัติตามวรรค 7 จะอยู่ภายใต้การตรวจตราในเอ็นจีบีที่ ผู้ที่เข้าร่วมเจรจาใดอาจจะเสนอการดำเนินการใดหรือการละเว้นใด ซึ่งตนเชื่อว่าเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามวรรค 7 ให้เอ็นจีบีที่ได้รับทราบ ทั้งนี้จะถือว่าการแจ้งเรื่องดังกล่าวได้เป็นการยื่นเรื่องต่อเอ็นจีบีที่แล้ว เมื่อสำนักงานเลขาธิการได้รับคำแจ้งนั้น

มติว่าด้วยการบริการทางวิชาชีพ

บรรดารัฐมนตรี

ตัดสินใจ ที่จะเสนอแนะว่า ในการประชุมครั้งแรกให้คณะมนตรี
สำหรับการค้าบริการ รับรองมติซึ่งกำหนดไว้ดังนี้

คณะมนตรีสำหรับการค้าบริการ

ยอมรับ ถึงผลกระทบของมาตรการด้านข้อบังคับที่เกี่ยวกับคุณสมบัติ
ทางวิชาชีพ มาตรฐานทางเทคนิค และการให้ใบอนุญาตที่มีต่อการขยายการค้า
บริการทางวิชาชีพ

ปรารถนา ที่จะกำหนดกฎระเบียบพหุภาคี เพื่อประกันว่าเมื่อมีการ
ยอมรับข้อผูกพันเฉพาะแล้ว มาตรการด้านข้อบังคับดังกล่าวจะไม่สร้างข้อ
กีดขวางที่ไม่จำเป็นต่อการให้บริการทางวิชาชีพ

ตัดสินใจ ดังต่อไปนี้

1. แผนการทำงานที่คาดว่าจะดำเนินการตามวรรค 4 ของข้อ VI เกี่ยวกับ
ข้อบังคับภายในประเทศ ควรทำให้บังเกิดผลทันที ในการนี้ ให้จัดตั้งคณะทำงาน
ว่าด้วยการบริการทางวิชาชีพ เพื่อตรวจสอบและรายงานพร้อมข้อเสนอแนะ
เกี่ยวกับกฎระเบียบที่จำเป็นเพื่อประกันว่า มาตรการทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับ
เงื่อนไขทางคุณสมบัติและวิธีดำเนินการ มาตรฐานทางเทคนิค และเงื่อนไขใน
การออกใบอนุญาตในส่วนของการบริการทางวิชาชีพจะไม่เป็นการสร้างข้อ
กีดขวางทางการค้าโดยไม่จำเป็น

2. โดยถือเป็นเรื่องสำคัญลำดับแรก คณะทำงานจะจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อขยายรายละเอียดของกฎระเบียบพหุภาคีในสาขาการบัญชี เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติต่อข้อผูกพันเฉพาะในการจัดทำข้อเสนอแนะเหล่านี้คณะทำงานจะมุ่งเน้นถึง

- (เอ) การพัฒนากฎระเบียบวินัยพหุภาคีที่เกี่ยวกับการเข้าสู่ตลาด เพื่อประกันว่าเงื่อนไขด้านข้อบังคับภายในประเทศจะ (1) เป็นไปตามเกณฑ์ที่โปร่งใสและมีหลักเกณฑ์ เช่น ความรู้ความสามารถและความสามารถที่จะให้บริการ (2) ไม่เพิ่มภาระมากขึ้นเกินความจำเป็นในการประกันคุณภาพของการบริการ ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การเปิดเสรีการบริการด้านการบัญชีอย่างมีประสิทธิภาพ
- (บี) การใช้มาตรฐานสากลและ ในการดำเนินการดังกล่าว จะส่งเสริมความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ตามที่ระบุไว้ในภายใต้วรรค 5 (บี) ของข้อ VI เพื่อให้วรรค 5 ของข้อ VII เกิดผลอย่างสมบูรณ์
- (ซี) การใช้อำนาจให้การใช้วรรค 6 ของข้อ VI ของความตกลง เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการกำหนดแนวทางสำหรับการยอมรับคุณสมบัติ

ในการขยายรายละเอียดของกฎระเบียบเหล่านี้ คณะทำงานจะคำนึงถึงความสำคัญของหน่วยงานภาครัฐบาลและมิใช่จากภาครัฐบาล ซึ่งวางกฎข้อบังคับการบริการทางวิชาชีพ

มติว่าด้วยการภาคยานุวัติในความตกลง ว่าด้วยการจัดซื้อโดยรัฐ

1. บรรดารัฐมนตรีขอให้คณะกรรมการว่าด้วยการจัดซื้อโดยรัฐ ซึ่งจัดตั้งขึ้นภายใต้ความตกลงว่าด้วยการจัดซื้อโดยรัฐในภาคผนวก 4 (บี) ของ ความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก เพื่อที่จะอธิบายว่า

- (เอ) สมาชิกหนึ่งซึ่งสนใจที่จะภาคยานุวัติตามวรรค 2 ของข้อ XXIV ของความตกลงว่าด้วยการจัดซื้อโดยรัฐจะต้องแจ้งความสนใจของตนให้แก่ผู้อำนวยการใหญ่ของดับบลิวทีโอทราบ โดยการส่งมอบข้อเสนอสืบค้นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งขอบเขตของข้อเสนอเพื่อที่จะนำไปบรรจุในเอกสารแนบ I ซึ่งเกี่ยวกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของความตกลงโดยเฉพาะข้อ I และข้อ V ในกรณีที่เหมาะสม
- (บี) การแจ้งนี้จะเวียนให้ภาคีของความตกลง
- (ซี) สมาชิกที่สนใจจะภาคยานุวัติจะปรึกษาหารือกับภาคีทั้งหลายในเงื่อนไขสำหรับการภาคยานุวัติของตนในความตกลง
- (ดี) เพื่อที่จะเอื้ออำนวยต่อการภาคยานุวัติ คณะกรรมการฯ จะจัดตั้งคณะทำงานขึ้นคณะหนึ่ง ถ้าสมาชิกรายนั้น หรือภาคีใดของความตกลงร้องขอ คณะทำงานควรจะวินิจฉัย (1) ขอบเขตของข้อเสนอสืบค้นซึ่งเสนอโดยประเทศสมาชิกที่ยื่นขอภาคยานุวัติ และ (2) ข้อเสนอสืบค้นที่เกี่ยวข้องอันเนื่องด้วยโอกาสการส่งออกในตลาดของภาคีทั้งหลาย โดยคำนึงถึงความสามารถของการส่งออกที่มีอยู่และที่เป็นศักยภาพของสมาชิกที่ขอภาคยานุวัติ และโอกาสในการส่งออกของภาคีทั้งหลายในตลาดของสมาชิกที่ขอภาคยานุวัติ

(อี) เมื่อมีคำตัดสินของคณะกรรมการฯ ที่เห็นชอบกับเงื่อนไขของการภาคยานุวัติ รวมทั้ง บัญชีข้อเสนอของสมาชิกที่จะภาคยานุวัตินั้น สมาชิกที่จะภาคยานุวัติจะวางภาคยานุวัติสารไว้กับผู้อำนวยความสะดวกใหญ่ของดับบลิวทีโอ ซึ่งสารนั้นระบุเงื่อนไขที่ได้ตกลงกันแล้วบัญชีข้อเสนอของสมาชิกที่จะภาคยานุวัติ ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศสและภาษาสเปน จะผนวกเข้ากับความตกลงนั้น

(เอฟ) ก่อนถึงวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ กระบวนการข้างต้นจะนำมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับภาคีสัญญาทั้งหลายของแอกต์ 1947 ซึ่งสนใจที่จะภาคยานุวัติ และภารกิจที่มอบให้แก่ผู้อำนวยความสะดวกใหญ่ของดับบลิวทีโอ จะดำเนินการโดยเลขานุการที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาแอกต์ 1947

2. เป็นที่ทราบกันว่า การตัดสินของคณะกรรมการฯ จะอยู่บนพื้นฐานของฉันทามติ เป็นที่ทราบกันด้วยว่า บทบัญญัติเกี่ยวกับการไม่ใช้บังคับของวรรค 11 ของข้อ XXIV ยังคงใช้กับภาคีใด ๆ

มติว่าด้วยการใช้บังคับและการทบทวน ความเข้าใจว่าด้วยกฎและกระบวนการ ที่ใช้กับการระงับข้อพิพาท

บรรดารัฐมนตรี

รำลึกถึงมติเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 1994 ว่ากฎและกระบวนการที่ใช้ของแกตต์ 1947 ในด้านการระงับข้อพิพาทยังคงมีผลใช้บังคับอยู่จนกระทั่งวันที่ที่ความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลกผลใช้บังคับ

ขอให้คณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องทั้งหลายตัดสินใจว่า คณะมนตรีและคณะกรรมการทั้งหลายจะยังคงดำเนินงานอยู่เพื่อความมุ่งประสงค์ของการจัดการกับข้อพิพาทใด ซึ่งคำร้องขอให้มีการปรึกษาหารือได้มีขึ้นก่อนวันที่ดังกล่าว

ขอให้ที่ประชุมระดับรัฐมนตรีจัดทำการทบทวนกฎและกระบวนการระงับข้อพิพาทฉบับสมบูรณ์ภายใต้ต้องการการค้าโลกให้เสร็จสิ้นภายใน 4 ปี หลังจากการมีผลใช้บังคับของความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก และให้มีคำตัดสินในโอกาสที่มีการประชุมครั้งแรกของที่ประชุมระดับรัฐมนตรีหลังจากการทบทวนเสร็จสมบูรณ์ว่าจะให้กฎและกระบวนการระงับข้อพิพาทใช้ต่อไป แก้ไข หรือยกเลิกไปหรือไม่

มติว่าด้วยการรับรองและการภาคยานุวัติใน ความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก

บรรดารัฐมนตรี

รับทราบว่ ข้อ XI และ XIV ของความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “ความตกลงดับบลิวทีโอ” กำหนดว่าเฉพาะภาคีสัญญาภาคี 1947 เมื่อวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับที่มีตารางข้อตกลงหย่อนและข้อผูกพันแนบท้ายภาคี 1994 และมีตารางข้อผูกพันเฉพาะแนบท้ายความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “แกตส์”) อาจยอมรับความตกลงดับบลิวทีโอ

รับทราบต่อไปว่าย่อหน้าที่ 5 ของกรมสารสุดท้ายรวบรวมผลการเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัย (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “กรมสารสุดท้าย” และ “รอบอุรุกวัย” ตามลำดับ) กำหนดว่า ตารางข้อตกลงหย่อนของผู้เข้าร่วมเจรจาที่ไม่ได้เป็นภาคีสัญญาภาคี 1947 ณ วันที่กรมการสุดท้ายและต่อมาจะทำให้เสร็จสมบูรณ์ เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะภาคยานุวัติในภาคี 1947 และการยอมรับความตกลงดับบลิวทีโอของตน

โดยคำนึงถึง วรรค 1 ของมติว่าด้วยมาตรการที่เอื้ออำนวยต่อประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ซึ่งกำหนดว่าประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจะได้รับการขยายเวลาออกไปอีก 1 ปี นับจากวันที่ 15 เมษายน 1994 ที่จะยื่นตารางข้อตกลงหย่อนของตนตามที่กำหนดไว้ในข้อ XI ของความตกลงดับบลิวทีโอ

ยอมรับว่า ผู้เข้าร่วมในรอบอุรุกวัยบางประเทศซึ่งได้ใช้บังคับภาคี 1947 โดยพฤตินัย และกลายเป็นภาคีสัญญาภายใต้ข้อ XXVI : 5(c) ของภาคี 1947 จะไม่อยู่ในฐานะที่จะยื่นตารางข้อตกลงหย่อนต่อภาคี 1994 และภาคี

ยอมรับต่อไปว่า รัฐบางรัฐหรืออาณาเขตศุลกากรที่แยกต่างหาก ซึ่งไม่ได้เป็นผู้เข้าร่วมในรอบอุรุกวัยอาจกลายเป็นภาคีแกตต์ 1947 ก่อนการมีผลใช้บังคับของความตกลงดับบลิวทีโอ และยอมรับว่ารัฐหรืออาณาเขตศุลกากรควรมีโอกาสที่จะเจรจาตารางแนบท้ายแกตต์ 1994 และแกตส์เพื่อให้สามารถยอมรับความตกลงดับบลิวทีโอได้

โดยคำนึงถึงว่า รัฐบางรัฐหรืออาณาเขตศุลกากรที่แยกต่างหากซึ่งไม่สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนการภาคยานุวัติในแกตต์ 1947 ให้เสร็จสมบูรณ์ก่อนการมีผลใช้บังคับของความตกลงดับบลิวทีโอ หรือซึ่งไม่เจตนาที่จะเป็นภาคีแกตต์ 1947 อาจจะเริ่มขบวนการภาคยานุวัติของตนในดับบลิวทีโอก่อนความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ

ยอมรับว่า ความตกลงดับบลิวทีโอไม่แบ่งแยกไม่ว่ากรณีใด ๆ ระหว่างสมาชิกดับบลิวทีโอซึ่งยอมรับความตกลงนั้นตามข้อ XI และ XIV และสมาชิกดับบลิวทีโอซึ่งเข้าเป็นสมาชิกตามข้อ XII ของความตกลงดับบลิวทีโอ และต้องปรารถนาที่จะประกันว่า วิธีดำเนินการภาคยานุวัติของรัฐหรืออาณาเขตศุลกากรที่แยกต่างหาก ซึ่งยังไม่ได้เป็นภาคีคู่สัญญาแกตต์ 1947 ณ วันที่มีผลใช้บังคับของความตกลงดับบลิวทีโอ เป็นไปเพื่อหลีกเลี่ยงความเสียเปรียบหรือลำช้าที่ไม่จำเป็นใด ๆ ของรัฐเหล่านี้ และอาณาเขตศุลกากรที่แยกต่างหาก

ตัดสินใจว่า

1. (เอ) ผู้ลงนามในกรรมสารสุดท้ายใด ๆ

- ซึ่งวรรค 5 ของกรรมสารสุดท้ายใช้บังคับ หรือ
- ซึ่งวรรค 1 ของมติว่าด้วยมาตรการที่เอื้ออำนวยต่อประเทศพัฒนาน้อยที่สุดใช้บังคับ หรือ

- ซึ่งเป็นสมาชิกภายใต้มาตรา XXVI : 5(c) ของแกตต์ 1947 ก่อนวันที่ 15 เมษายน 1994 และไม่อยู่ในฐานะที่จะจัดทำตารางแนบท้ายแกตต์ 1994 และแกตส์ เพื่อรวมในกรรมสารสุดท้ายและรัฐหรืออาณาเขตศุลกากรที่แยกต่างหากใด
- ซึ่งเป็นภาคีแกตต์ 1947 ระหว่างวันที่ 15 เมษายน 1994 และวันที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ อาจจะเสนอต่อคณะกรรมการเตรียมการเพื่อการตรวจสอบและการอนุมัติตารางข้อลดหย่อนและข้อผูกพันต่อแกตต์ 1994 และตารางข้อผูกพันเฉพาะต่อแกตส์

(บี) ความตกลงดับบลิวทีโอจะเปิดให้มีการยอมรับตามข้อ XIV ของความตกลงนั้น โดยภาคีสัญญาแกตต์ 1947 ซึ่งได้เสนอดาร่างทั้งหลาย และได้รับอนุมัติก่อนความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ

(ซี) บทบัญญัติของอนุวรรค (เอ) และ (บี) ของวรรคนี้ จะไม่กระทบต่อสิทธิของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดที่ยื่นตารางของตนภายในหนึ่งปีนับจากวันที่ 15 เมษายน 1994

2. (เอ) รัฐหรืออาณาเขตศุลกากรที่แยกต่างหากใด อาจร้องขอต่อคณะกรรมการเตรียมการให้เสนอขออนุมัติจากที่ประชุมระดับรัฐมนตรีของดับบลิวทีโอ ที่จะเสนอเงื่อนไขในการภาคยานุวัติในความตกลงดับบลิวทีโอตามข้อ XII ของความตกลงนั้น เพื่อให้ที่ประชุมระดับรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบถ้าคำร้องขอดังกล่าวจัดทำโดยรัฐหรืออาณาเขตศุลกากรที่แยกต่างหาก ซึ่งกำลังอยู่ในขั้นตอนการเข้าเป็นภาคีแกตต์ 1947 เท่าที่จะกระทำได้ คณะกรรมการเตรียมการจะตรวจสอบคำร้องขอร่วมกับคณะทำงานซึ่งจัดตั้งโดยที่ประชุมใหญ่ภาคีแกตต์ 1947 เพื่อตรวจสอบการภาคยานุวัติของรัฐหรืออาณาเขตศุลกากรที่แยกต่างหากนั้น

(ปี) คณะกรรมการเตรียมการจะยื่นรายงานการตรวจสอบคำขอต่อที่ประชุมระดับรัฐมนตรี ซึ่งรายงานอาจรวมพิธีสารการภาคยานุวัติ รวมถึงตารางข้อลดหย่อนและข้อผูกพันต่อแกตต์ 1994 และตารางข้อผูกพันเฉพาะสำหรับแกตส์ เพื่อให้ได้รับการอนุมัติจากที่ประชุมระดับรัฐมนตรี ที่ประชุมระดับรัฐมนตรีจะต้องคำนึงถึงรายงานของคณะกรรมการเตรียมการในการพิจารณาการสมัครใด ๆ โดยรัฐหรืออาณาเขตศุลกากรที่แตกต่างหากที่จะเป็นสมาชิกความตกลงฉบับลิวทิงโฮ

มติว่าด้วยการค้าและสิ่งแวดล้อม

บรรดารัฐมนตรี

พบกันในโอกาสที่จะลงนามกรรมสารสุดท้ายรวบรวมผลการเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัยที่มารราเกซ เมื่อวันที่ 15 เมษายน 1994

รำลึกถึง อารัมภบทของความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก (ดับบลิวทีโอ) ซึ่งระบุว่า “ความสัมพันธ์ของสมาชิกในเรื่องของการค้าและความพยายามทางเศรษฐกิจ ควรจะกระทำโดยมีจุดประสงค์เพื่อยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ เพื่อประกันการจ้างงานอย่างทั่วถึง และเพื่อการเพิ่มอย่างมากของรายได้ที่แท้จริงและอุปสงค์ที่มีประสิทธิภาพ และเพื่อขยายการผลิตและการค้าของสินค้าและบริการ ในขณะที่ยอมให้มีการใช้ทรัพยากรของโลกอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อให้มีทั้งการปกป้องและรักษาสິงแวดล้อม และเพื่อส่งเสริมวิธีการที่จะกระทำสิ่งเหล่านี้ในทางที่สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นที่ระดับต่าง ๆ กันของการพัฒนาทางเศรษฐกิจ”

รับทราบ

- ปฏิญญาโอว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา แผนปฏิบัติการ 21 และการปฏิบัติตามในแอกต์ซึ่งปรากฏอยู่ในสุนทรพจน์ของประธานคณะมนตรีแอกต์ในที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญา สมัยที่ 48 เมื่อเดือนธันวาคม 1992 รวมทั้งงานของกลุ่มว่าด้วยมาตรการสิ่งแวดล้อมและการค้าระหว่างประเทศ คณะกรรมการว่าด้วยการค้าและการพัฒนา และคณะมนตรีแอกต์
- แผนงานซึ่งปรากฏอยู่ในมติว่าด้วยการค้าบริการและสิ่งแวดล้อม และ

- บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า

พิจารณาว่า ไม่ควรมี และไม่จำเป็นต้องมี ความขัดแย้งทางนโยบาย ระหว่างการคงไว้และการปกป้องซึ่งระบบการค้าพหุภาคีที่เปิดกว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเท่าเทียมกันในด้านหนึ่ง และความพยายามรักษาสິงแวดล้อมและ ส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนในอีกด้านหนึ่ง

ปรารถนา ให้มีการประสานนโยบายในเรื่องการค้าและสิ่งแวดล้อม โดยไม่เกินขอบเขตของระบบการค้าพหุภาคี ซึ่งจำกัดอยู่เพียงนโยบายการค้า และนโยบายสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการค้าซึ่งอาจส่งผลกระทบทางการค้า อย่างมากต่อสมาชิก

ตัดสินใจ

- ให้การประชุมครั้งแรกของคณะมนตรีทั่วไปของดับบลิวทีโอ จัดตั้ง คณะกรรมการว่าด้วยการค้าและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเปิดให้แก่สมาชิกทั้งปวงของ ดับบลิวทีโอ คณะกรรมการนี้จะรายงานต่อที่ประชุมครั้งแรกของที่ประชุมระดับ รัฐมนตรีซึ่งจะมีขึ้นทุก ๆ 2 ปี ภายหลังจากดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ โดยจะ ทบทวนงานและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ โดยคำนึงถึงข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ

- ว่า มติ ที่เอนซี เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 1993 ซึ่งมีบางส่วนเขียนว่า

“(เอ) เพื่อระบุความสัมพันธ์ระหว่างมาตรการการค้าและมาตรการ สิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน

(บี) เพื่อให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมว่าควรมีการแก้ไขบทบัญญัติ ของระบบการค้าพหุภาคีหรือไม่ โดยสอดคล้องกับลักษณะของระบบที่เปิดกว้าง เท่าเทียมกันและไม่มีการเลือกปฏิบัติ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ

- ความจำเป็นที่จะต้องมีกฎเกณฑ์ที่จะขยายความสัมพันธ์ในทางสร้างสรรค์ระหว่างการค้าและมาตรการสิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยพิจารณาเป็นพิเศษถึงความจำเป็นของประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และ
- การหลีกเลี่ยงมาตรการปกป้องทางการค้า และการยึดถือกฎระเบียบพหุภาคีที่มีประสิทธิภาพเพื่อประกันการตอบสนองของระบบการค้าพหุภาคีต่อวัตถุประสงค์ทางสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดไว้ใน แผนปฏิบัติการ 21 และปฏิญญาริโอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลักการข้อ 12 และ
- สอดส่องดูแลมาตรการการค้าที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในด้านสิ่งแวดล้อม และสอดส่องดูแลมาตรการสิ่งแวดล้อมในส่วนที่เกี่ยวกับการค้า และมีผลกระทบต่อการค้าอย่างสำคัญ และสอดส่องดูแลการปฏิบัติตามอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งกฎระเบียบพหุภาคีที่ใช้กับมาตรการเหล่านั้น”

เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการว่าด้วยการค้าและสิ่งแวดล้อม
ทั้งนี้รวมถึงอาร์มกบทข้างต้น

- ว่า ภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่เหล่านี้ และด้วยวัตถุประสงค์เพื่อการค้าระหว่างประเทศและนโยบายสิ่งแวดล้อมเป็นไปในทางสนับสนุนซึ่งกันและกัน คณะกรรมการจะพิจารณาประเด็นต่อไปนี้เป็นขั้นตอน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่าง ๆ ที่อาจถูกหยิบยกขึ้น

- ความสัมพันธ์ระหว่างบทบัญญัติของระบบการค้าพหุภาคี และมาตรการการค้าเพื่อวัตถุประสงค์ทางสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมาตรการการค้าที่อยู่ภายใต้ความตกลงพหุภาคีทางสิ่งแวดล้อม

- ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับการค้าและมาตรการสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบทางการค้าอย่างสำคัญและบทบัญญัติของระบบการค้าพหุภาคี
- ความสัมพันธ์ระหว่างบทบัญญัติของระบบการค้าพหุภาคี กับ
 - (เอ) ค่าภาระและภาษีเพื่อวัตถุประสงค์ทางสิ่งแวดล้อม
 - (บี) ข้อกำหนดเพื่อวัตถุประสงค์ทางสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ รวมทั้งมาตรฐานและข้อบังคับทางเทคนิค การบรรจุหีบห่อ การปิดฉลาก และการนำมาใช้ใหม่
- บทบัญญัติของระบบการค้าพหุภาคีที่เกี่ยวกับความโปร่งใสของมาตรการการค้าที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางสิ่งแวดล้อมและมาตรการสิ่งแวดล้อมและข้อกำหนดที่มีผลกระทบทางการค้าอย่างสำคัญ
- ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการระงับข้อพิพาทในระบบการค้าพหุภาคี และกลไกที่มีอยู่ในความตกลงพหุภาคีเรื่องสิ่งแวดล้อม
- ผลกระทบของมาตรการสิ่งแวดล้อมต่อการเข้าสู่ตลาด โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และผลประโยชน์ทางสิ่งแวดล้อมที่จะได้จากการยกเลิกการจำกัดและบิดเบือนการค้า
- ประเด็นที่เกี่ยวกับการส่งออกสินค้าที่ห้ามขายในตลาดภายใน

- ว่า คณะกรรมการว่าด้วยการค้าและสิ่งแวดล้อมจะพิจารณาแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในมติว่าด้วยการค้าบริการและสิ่งแวดล้อม และบทบัญญัติของความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าว่าเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของงาน ภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ข้างต้น
- ว่า ขึ้นอยู่กับการประชุมครั้งแรกของคณะมนตรีทั่วไปของดับเบิลทีโอ งานของคณะกรรมการว่าด้วยการค้าและสิ่งแวดล้อมควรดำเนินการโดยคณะอนุกรรมการของคณะกรรมการเตรียมการขององค์การการค้าโลก (พีซีดับเบิลทีโอ) ซึ่งเปิดให้แก่สมาชิกทั้งปวงของพีซีดับเบิลทีโอ
- ขอให้คณะอนุกรรมการของคณะกรรมการเตรียมการ และคณะกรรมการว่าด้วยการค้าและสิ่งแวดล้อมเมื่อได้จัดตั้งขึ้นแล้ว ให้ข้อมูลต่อองค์กรที่เกี่ยวข้อง เมื่อได้มีการจัดการเรื่องความสัมพันธ์กับองค์การของรัฐบาล และองค์การที่ไม่ใช่ของรัฐบาลที่ได้อ้างถึงในข้อ V ของดับเบิลทีโอแล้ว

มติว่าด้วยผลทางด้านองค์กรและการเงิน ที่สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตาม ความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก

บรรดารัฐมนตรี

ยอมรับ ความสำคัญของบทบาทและความสนับสนุนต่อการค้าระหว่างประเทศขององค์การการค้าโลก (ในที่นี้จะใช้ว่า ดับบลิวทีโอ)

ปรารถนา ที่จะประกันการทำงานของสำนักงานเลขาธิการดับบลิวทีโออย่างมีประสิทธิภาพ

ยอมรับ การปฏิบัติตามผลของรอบอุรุกวัยจะขยายขอบเขตและความซับซ้อนของหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการ และจะต้องมีการศึกษานัยสำคัญในเรื่องบุคลากรที่จะเกิดขึ้น

รำลึก ว่าสุนทรพจน์ของประธานคนก่อนของที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาและคณะมนตรีแอดดิส อับบาเบ ซึ่งเน้นความจำเป็นที่ต้องปรับปรุงเงื่อนไขการจ้าง รวมทั้งเงินเดือนและเงินบำนาญ สำหรับบุคลากรของสำนักงานเลขาธิการ

คำนึงถึง ความจำเป็นของดับบลิวทีโอที่จะต้องปรับเงื่อนไขการจ้างเพื่อจะได้สามารถจ้างบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถได้

รับทราบ ข้อเสนอของเลขาธิการที่ว่า ในการกำหนดเงื่อนไขการจ้างบุคลากรของดับบลิวทีโอ รวมเงินเดือนและเงินบำนาญ ควรคำนึงถึงเงื่อนไขของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ และของธนาคารโลก

รับทราบ ข้อ VI ของความตกลงจัดตั้งดับบลิวทีโอ โดยเฉพาะวรรค 3 ซึ่งได้ให้อำนาจผู้อำนวยการใหญ่ในการแต่งตั้งบุคลากรของสำนักงานเลขาธิการ เพื่อกำหนดหน้าที่และเงื่อนไขการจ้าง ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่รับรองโดยการ ประชุมรัฐมนตรี

รำลึก ว่า อาณัติของคณะกรรมการเตรียมการกำหนดว่า คณะกรรมการ ดำเนินการปฏิบัติหน้าที่เท่าที่จำเป็นที่จะประกันการดำเนินงานของดับบลิวทีโอ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยทันทีนับแต่วันที่มีการจัดตั้ง รวมทั้งการจัดเตรียม ข้อเสนอเพื่อให้องค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ของดับบลิวทีโอพิจารณา หรือภายใต้ ขอบเขตการตัดสินใจหรือการตัดสินใจชั่วคราว ตามที่เหมาะสม ที่เกี่ยวกับการ บริหาร งบประมาณ และเรื่องเกี่ยวกับการเงิน โดยมีข้อเสนอจากสำนักงาน เลขาธิการ

ณ ที่นี้ ตกลงว่า คณะกรรมการเตรียมการจะพิจารณาการปรับเปลี่ยน องค์กร ความต้องการบุคลากร และเงื่อนไขการจ้าง ที่จะเสนอพร้อมกับการจัด ตั้งดับบลิวทีโอ และการปฏิบัติตามความตกลงรอบอุรุกวัย และจัดเตรียม ข้อเสนอแนะ และตัดสินใจการเปลี่ยนแปลงที่ต้องมีขึ้น ในขอบเขตที่จำเป็น

มติว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการเตรียมการ สำหรับองค์การการค้าโลก

บรรดารัฐมนตรี

โดยคำนึงถึงความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก (ซึ่งต่อไปจะเรียก “ความตกลงดับบลิวทีโอ” และ “ดับบลิวทีโอ”) และ

คำนึงว่า มีความปรารถนาที่จะประกันการปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระเบียบไปสู่ดับบลิวทีโอ และการปฏิบัติการอย่างมีประสิทธิภาพของดับบลิวทีโอตั้งแต่วันที่มิผลใช้บังคับ

ณ ที่นี้ได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

1. ณ ที่นี้คณะกรรมการเตรียมการสำหรับดับบลิวทีโอ (ซึ่งต่อไปจะเรียก “คณะกรรมการ”) ได้ถูกจัดตั้งขึ้นนี้ นาย พี.ดี. ซุทเทอร์แลนด์ ในฐานะส่วนด้วได้รับการแต่งตั้งให้เป็นประธานของคณะกรรมการ
2. คณะกรรมการจะเปิดรับสมาชิกจากประเทศผู้ลงนามทั้งหมดในกรรมสารสุดท้ายของการเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัย และภาคีสัญญาใด ๆ ที่มีสิทธิจะเป็นสมาชิกดั้งเดิมของดับบลิวทีโอตามข้อ XI ของความตกลงดับบลิวทีโอ
3. คณะอนุกรรมการว่าด้วยงบประมาณ การเงิน และการบริหารซึ่งประธานที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาจะเป็นประธาน และอนุกรรมการว่าด้วยการบริการรับผิดชอบงานเตรียมการเรื่องต่าง ๆ ของแกตส์ก็ถูกจัดตั้งขึ้นเช่นกัน คณะกรรมการอาจจัดตั้งคณะอนุกรรมการเพิ่มเติมตามสมควร สมาชิกของคณะอนุกรรมการจะเปิดให้แก่สมาชิกทั้งหมดของคณะกรรมการ คณะกรรมการจะกำหนดกฎระเบียบของตนเองและกฎระเบียบทั้งหลายของอนุกรรมการของตน

4. คณะกรรมการจะทำการตัดสินใจทั้งหมดโดยฉันทามติ
5. เฉพาะสมาชิกทั้งหลายของคณะกรรมการที่เป็นภาคีสัญญาภาคีที่จะมีสิทธิเป็นสมาชิกดั้งเดิมของดับบลิวทีโอตามบทบัญญัติของข้อ XI และ XIV ของความตกลงดับบลิวทีโอ อาจร่วมในการตัดสินใจกับคณะกรรมการ
6. คณะกรรมการและอนุกรรมการทั้งหลายของคณะจะได้รับบริการจากสำนักงานเลขาธิการของแอกตด์
7. คณะกรรมการจะสิ้นสุดลงทันทีที่ความตกลงดับบลิวทีโอมีผลใช้บังคับ ซึ่งถึงเวลานั้นคณะกรรมการจะต้องเสนอบันทึกและข้อเสนอแนะทั้งหลายของตนต่อดับบลิวทีโอ
8. คณะกรรมการจะปฏิบัติหน้าที่ทั้งหลายดังกล่าวตามความจำเป็นเพื่อประกันการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพของดับบลิวทีโอทันทีในวันที่จัดตั้ง รวมถึงหน้าที่ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ข้างล่างนี้

(เอ) เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหาร งบประมาณและการเงิน เพื่อจัดเตรียมข้อเสนอแนะ เพื่อการพิจารณาขององค์กรที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ของดับบลิวทีโอ หรือเท่าที่จำเป็น ทำการตัดสินใจหรือตัดสินใจชั่วคราวตามความเหมาะสมก่อนการจัดตั้งดับบลิวทีโอ เกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เสนอโดยประธานของคณะอนุกรรมการว่าด้วยงบประมาณ การเงิน และการบริหาร ที่กล่าวถึงในวรรค 3 ข้างต้น โดยร่วมมือกับประธานของคณะกรรมการว่าด้วยงบประมาณ การเงิน และการบริหารของแอกตด์ และสนับสนุนโดยข้อเสนอต่าง ๆ จากสำนักงานเลขาธิการในเรื่อง :

- (1) ความตกลงสำนักงานใหญ่ที่กำหนดไว้ในข้อ 8:5 ของความตกลงดับบลิวทีโอ
 - (2) กฎระเบียบด้านการเงินรวมถึงแนวทางสำหรับงบประมาณสนับสนุนของสมาชิกดับบลิวทีโอ ตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ 7 ของความตกลงดับบลิวทีโอ
 - (3) ประมาณการงบประมาณสำหรับปีแรกในการดำเนินงานของดับบลิวทีโอ
 - (4) การโอนทรัพย์สิน รวมถึงสินทรัพย์ทางการเงินของไอซีไอทีโอ/แอกัดต์ ให้แก่ดับบลิวทีโอ
 - (5) การโอนและเงื่อนไขของการโอนเจ้าหน้าที่แอกัดต์ให้แก่สำนักงานเลขาธิการดับบลิวทีโอ และ
 - (6) ความสัมพันธ์ระหว่างศูนย์การค้าระหว่างประเทศและดับบลิวทีโอ
- (บี) เรื่องสถาบัน วิธีดำเนินการและประเด็นกฎหมาย
- (1) ดำเนินการตรวจสอบและอนุมัติตารางข้อลดหย่อนทั้งหลายที่ยื่นต่อคณะกรรมการตาม “มติการยอมรับและการภาคยานุวัติในความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก” และเงื่อนไขการภาคยานุวัติตามวรรค 2 ของมติดังกล่าว
 - (2) จัดทำข้อเสนอทั้งหลายเกี่ยวกับขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรของดับบลิวทีโอ โดยเฉพาะหน้าที่ที่กำหนดไว้ในข้อ IV ของความตกลงดับบลิวทีโอ และกฎของกระบวนการซึ่งองค์กรเหล่านั้นจะต้องกำหนดขึ้นโดยคำนึงถึงวรรค 1 ของข้อ XII

- (3) ทำข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรีทั่วไปของดับบลิวทีโอ เกี่ยวกับข้อตกลงที่เหมาะสมเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับองค์กรอื่น ๆ ที่กล่าวถึงในข้อ V ของความตกลงดับบลิวทีโอ และ
 - (4) เตรียมและเสนอรายงานเกี่ยวกับกิจกรรมทั้งหลายของคณะกรรมการต่อดับบลิวทีโอ
- (ซี) เรื่องทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการมีผลใช้บังคับของความตกลงดับบลิวทีโอ และกิจกรรมทั้งหลายของดับบลิวทีโอภายในขอบเขตและหน้าที่ของดับบลิวทีโอ
- (1) จัดและเตรียมการประชุมเพื่อปฏิบัติตามผลการเจรจา
 - (2) ริเริ่มแผนดำเนินงานที่เกิดขึ้นจากผลรอบอุรุกวัย ตามที่กำหนดไว้ในกรมสารสุดท้าย เช่น การตรวจตรา ในคณะอนุกรรมการว่าด้วยบริการที่กล่าวถึงในวรรค 3 ข้างต้น การเจรจาในสาขาบริการเฉพาะ ตลอดจนทำงานที่เป็นผลจากมติจากการประชุมที่มารรัเกชด้วย
 - (3)หารือเกี่ยวกับคำแนะนำสำหรับการรวมประเด็นเพิ่มเติมทั้งหลายในวาระของแผนการดำเนินงานดับบลิวทีโอ
 - (4) จัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับองค์ประกอบขององค์กรกำกับดูแลสิ่งทอตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ 8 ของความตกลงว่าด้วยสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และ
 - (5) จัดการประชุมระดับรัฐมนตรีครั้งแรก หรือคณะมนตรีทั่วไปของดับบลิวทีโอ แล้วแต่ว่าการประชุมใดจะมาก่อน พร้อมกับเตรียมวาระการประชุมชั่วคราว

ความเข้าใจว่าด้วยข้อผูกพันในการบริการการเงิน

ผู้เข้าร่วมเจรจาในรอบอุรุกวัยสามารถยอมรับข้อผูกพันเฉพาะที่เกี่ยวกับการบริการการเงินภายใต้ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า “ความตกลง”) บนพื้นฐานของแนวทางการเลือก ตามที่บทบัญญัติในภาค III ของความตกลงนี้ครอบคลุมถึง เป็นที่ตกลงว่าแนวทางนี้สามารถนำมาใช้โดยมีเงื่อนไขความเข้าใจดังต่อไปนี้

- (1) แนวทางดังกล่าวจะไม่ขัดต่อบทบัญญัติของความตกลง
- (2) แนวทางดังกล่าวจะไม่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อสิทธิของสมาชิกใดในการทำตารางข้อผูกพันเฉพาะ ตามแนวทางภายใต้ ภาค III ของความตกลง
- (3) ข้อผูกพันเฉพาะที่มีผลจะใช้ตามหลักการประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง
- (4) จะไม่มีการตั้งข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับระดับการเปิดเสรีซึ่งสมาชิกกำลังทำข้อผูกพันอยู่ภายใต้ความตกลง

สมาชิกที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง ได้ระบุข้อผูกพันเฉพาะในตารางของตนตามพื้นฐานการเจรจา และตามเงื่อนไขและข้อจำกัดที่ระบุไว้โดยสอดคล้องกับแนวทางที่กำหนดไว้ข้างล่าง

เอ. การคงมาตรการ

เงื่อนไข การจำกัดและข้อจำกัดใด ๆ ต่อข้อผูกพันที่ระบุไว้ข้างล่างนี้จะจำกัดเฉพาะมาตรการที่ไม่สอดคล้องเท่าที่เป็นอยู่

บี. การเปิดตลาด

สิทธิการผูกขาด

1. ให้ใช้ข้อความต่อไปนี้ เพิ่มเติมจากข้อ VIII ของความตกลง

สมาชิกแต่ละรายจะระบุสิทธิการผูกขาดที่เป็นอยู่สำหรับการบริการการเงินในตารางของตน และจะพยายามยกเลิกหรือลดขอบเขตลงโดยไม่คำนึงถึงอนุวรรค 1 (บี) ของภาคผนวกว่าด้วยการบริการการเงิน วรรคนี้จะใช้กับกิจกรรมซึ่งกล่าวถึงในอนุวรรค 1 (บี) (3) ของภาคผนวก

การบริการการเงินซึ่งจัดซื้อโดยหน่วยงานภาครัฐ

2. โดยไม่คำนึงถึงข้อ XIII ของความตกลง สมาชิกแต่ละรายจะประกันว่า ผู้ให้บริการการเงินของสมาชิกอื่นใดที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของตนจะได้รับการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง และการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติเกี่ยวกับการซื้อหรือการได้มาซึ่งการบริการการเงินโดยหน่วยงานภาครัฐของสมาชิกในอาณาเขตของตน

การค้าข้ามพรมแดน

3. สมาชิกแต่ละรายจะอนุญาตผู้ให้บริการด้านการเงินที่ไม่ใช่ผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรเป็นผู้ให้บริการหลักสำหรับบริการต่อไปนี้ โดยผ่านคนกลางหรือเป็นคนกลาง และอยู่ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่จะให้การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ

(เอ) การประกันความเสี่ยงภัยเกี่ยวกับ

- (1) การเดินเรือทะเลและการบินพาณิชย์ และการท่องเที่ยว และการบรรทุกสิ่งของ(รวมถึงดาวเทียม) ซึ่งมีการ

ประกันภัยที่ครอบคลุมสิ่งต่อไปนี้เป็นส่วนหรือทั้งหมด คือ สินค้าที่ได้รับการขนส่ง ยานพาหนะที่ขนส่ง สินค้าและความรับผิดชอบที่เกิดจากการกระทำความผิดและ

(2) สินค้าซึ่งขนส่งผ่านระหว่างประเทศ

- (บี) การประกันภัยต่อและการประกันภัยช่วงและการบริการสนับสนุนการประกันภัยตามที่กล่าวถึงในอนุวรรค 5 (เอ) (4) ของภาคผนวก
- (ซี) การจัดหาและการถ่ายทอดข่าวสารทางการเงินและการประมวลข้อมูลทางการเงินตามที่กล่าวถึงในอนุวรรค 5 (เอ) (15) ของภาคผนวก และการให้คำแนะนำและการบริการสนับสนุนอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการธนาคารและการบริการการเงินอื่น ๆ ตามที่กล่าวถึงในอนุวรรค 5 (เอ) (16) ของภาคผนวกยกเว้นการเป็นตัวกลาง

4. สมาชิกแต่ละรายจะอนุญาตให้บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ถาวรซื้อบริการการเงินภายในอาณาเขตของสมาชิกอื่นใดดังที่ระบุใน

(เอ) อนุวรรค 3 (เอ)

(บี) อนุวรรค 3 (บี) และ

(ซี) อนุวรรค 5 (เอ) (5) ถึง (16) ของภาคผนวก

การจัดตั้งทางพาณิชย์

5. สมาชิกแต่ละรายจะให้สิทธิในการจัดตั้งหรือขยายการจัดตั้งทางพาณิชย์ภายในอาณาเขตของตน รวมถึงการได้มาซึ่งวิสาหกิจที่มีอยู่ แก่ผู้ให้บริการการเงินของสมาชิกอื่นใด

6. สมาชิกอาจกำหนดข้อกำหนด เงื่อนไขและวิธีดำเนินการสำหรับการให้อำนาจในการจัดตั้งและขยายการจัดตั้งทางพาณิชย์ เท่าที่จะไม่เป็นการเสี่ยงพันธกรณีของสมาชิก ตามวรรค 5 และสอดคล้องกับพันธกรณีอื่น ๆ ตามความตกลง

การบริการการเงินใหม่

7. สมาชิกจะอนุญาตผู้ให้บริการการเงินของสมาชิกอื่นใดที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของตนให้เปิดบริการการเงินใหม่ใด ๆ ในอาณาเขตของตนได้

การถ่ายทอดข่าวสารและการประมวลข่าวสาร

8. สมาชิกจะไม่ใช้มาตรการใด ๆ ที่ห้ามการถ่ายทอดข่าวสาร หรือการประมวลข่าวสารทางการเงิน รวมถึงการถ่ายทอดข้อมูลด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือภายใต้บังคับของกฎระเบียบการนำเข้าที่สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศ สมาชิกจะไม่ใช้มาตรการใด ๆ ที่ห้ามการเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ในกรณีที่มีการถ่ายทอดข่าวสาร การประมวลข่าวสารทางการเงิน หรือการเคลื่อนย้ายอุปกรณ์เช่นว่านั้นจำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจปกติของผู้ให้บริการการเงิน ไม่มีข้อความใดในวรรคนี้จำกัดสิทธิของสมาชิกในการปกป้องข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิความเป็นอยู่ส่วนบุคคลและความลับของประวัติบุคคลและบัญชีตราบเท่าที่สิทธิดังกล่าวไม่ถูกใช้เพื่อเลี่ยนบทบัญญัติของความตกลง

การเข้าเมืองชั่วคราวของบุคลากร

9. (เอ) สมาชิกแต่ละรายจะอนุญาตบุคลากรต่อไปนี้ของผู้ให้บริการการเงินของสมาชิกอื่นใดที่กำลังจัดตั้งหรือได้จัดตั้งทางพาณิชย์ในอาณาเขตของสมาชิกแล้ว ให้เข้ามาในอาณาเขตของตนได้เป็นการชั่วคราว

- (1) บุคลากรที่เป็นผู้จัดการอาวุโสที่เป็นเจ้าของข้อมูลที่เป็น
ในการจัดตั้ง ควบคุม และดำเนินการบริการของผู้ให้
บริการการเงิน และ
 - (2) ผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินการของผู้ให้บริการการเงิน
- (บี) สมาชิกแต่ละรายจะอนุญาตบุคลากรต่อไปนี้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ
การจัดตั้งทางพาณิชย์ของผู้ให้บริการการเงินของสมาชิกอื่นใด
ให้เข้ามาในอาณาเขตของตนได้เป็นการชั่วคราว ทั้งนี้โดยขึ้น
อยู่กับบุคลากรที่มีคุณภาพในอาณาเขตของตน
- (1) ผู้เชี่ยวชาญในบริการคอมพิวเตอร์ บริการโทรคมนาคม
และการบัญชีของผู้ให้บริการการเงิน และ
 - (2) ผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายและนักคณิตศาสตร์ประกันภัย

มาตรการไม่เลือกปฏิบัติ

10. สมาชิกแต่ละรายจะพยายามจัดหรือจำกัดผลกระทบร้ายแรงที่สำคัญ
ใด ๆ ต่อผู้ให้บริการการเงินของสมาชิกอื่นใด อันเนื่องมาจาก
- (เอ) มาตรการไม่เลือกปฏิบัติซึ่งห้ามผู้ให้บริการการเงินจากการให้
บริการการเงินทั้งหมดซึ่งสมาชิกอนุญาตในอาณาเขตของสมาชิก
ในรูปแบบที่สมาชิกกำหนด
 - (บี) มาตรการไม่เลือกปฏิบัติซึ่งจำกัดการขยายกิจกรรมของผู้ให้
บริการเข้ามาในอาณาเขตทั้งหมดของสมาชิก
 - (ซี) มาตรการของสมาชิก เมื่อสมาชิكدังกล่าวใช้มาตรการเดียวกัน
กับการบริการทั้งด้านธนาคารและด้านหลักทรัพย์ และเมื่อผู้ให้
บริการการเงินของสมาชิกอื่นใดมุ่งดำเนินกิจกรรมในการให้
บริการด้านหลักทรัพย์ และ

- (ดี) มาตรการอื่น ๆ ซึ่งถึงแม้จะเป็นไปตามบทบัญญัติในความตกลง จะมีผลอย่างรุนแรงต่อความสามารถของผู้ให้บริการการเงินของสมาชิกอื่นใดในการดำเนินการ การแข่งขัน หรือการเข้าตลาดของสมาชิก

โดยมีเงื่อนไขว่า การกระทำใด ๆ ตามวรรคนี้จะไม่เป็นการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมต่อผู้ให้บริการการเงินของสมาชิกที่กระทำการนั้น ๆ

11. เกี่ยวกับมาตรการที่ไม่เลือกปฏิบัติที่กล่าวถึงในอนุวรรค 10 (เอ) และ (บี) สมาชิกจะพยายามที่จะไม่จำกัดหรือกักตุนระดับการเปิดตลาดในปัจจุบัน และไม่จำกัดผลประโยชน์ที่ผู้ให้บริการการเงินของสมาชิกอื่นใดไม่รับอยู่แล้วในฐานะเป็นกลุ่มในอาณาเขตของสมาชิก โดยมีเงื่อนไขว่าข้อผูกพันนี้ ไม่มีผลในทางเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้ให้บริการการเงินของสมาชิกที่ใช้มาตรการดังกล่าว

ซี. การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ

1. ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ให้การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ สมาชิกแต่ละรายจะให้ผู้ให้บริการการเงินของสมาชิกอื่นใดซึ่งจัดตั้งขึ้นภายในอาณาเขตของตน สามารถเข้าถึงระบบการจ่ายและชำระบัญชีที่ดำเนินการโดยหน่วยงานภาครัฐ และเข้าถึงการให้เงินทุนของทางการ และระบบการกู้ยืมต่อที่มีอยู่ในการดำเนินการทั่วไปของธุรกิจปกติ วรรคนี้มิได้มีเจตนาที่จะให้มีการเข้าถึงผู้ให้กู้แหล่งสุดท้ายของสมาชิก

2. เมื่อสมาชิกกำหนดให้มีการเป็นสมาชิก หรือการเข้าร่วม หรือการเข้าถึงองค์กรควบคุมกำกับตนเองใด ๆ หลักทรัพย์หรือการแลกเปลี่ยนล่วงหน้า หรือตลาดล่วงหน้า หน่วยชำระบัญชี หรือองค์การหรือสมาคมอื่นใด เพื่อให้ผู้ให้บริการการเงินของสมาชิกอื่นใดให้บริการการเงินบนพื้นฐานที่เท่ากันกับผู้ให้บริการการเงินของสมาชิก หรือเมื่อสมาชิกให้สิทธิพิเศษหรือผลประโยชน์ในการให้บริการการเงิน แก่หน่วยงานเช่นว่านั้นทั้งโดยทางตรงหรือทางอ้อม สมาชิกจะ

ประกันว่า หน่วยงานดังกล่าวจะให้การประคับคองแก่ผู้ให้บริการการเงินของผู้มีถิ่นที่อยู่ของสมาชิกอื่นใดในอาณาเขตของสมาชิก

ดี. คำจำกัดความ

เพื่อความมุ่งประสงค์ของแนวทางนี้

1. ผู้ให้บริการทางการเงินที่ได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวร คือผู้ให้บริการการเงินของสมาชิกซึ่งให้การบริการการเงินภายในอาณาเขตของสมาชิกอื่นจากสถานประกอบการซึ่งตั้งอยู่ในอาณาเขตของสมาชิกอื่น โดยไม่คำนึงว่าผู้ให้บริการการเงินดังกล่าวจะมีหรือไม่มีการจัดตั้งทางพาณิชย์ในอาณาเขตของสมาชิกซึ่งมีการให้การบริการการเงิน
2. “การจัดตั้งทางพาณิชย์” หมายถึง วิสาหกิจ ภายในอาณาเขตของสมาชิกเพื่อให้การบริการการเงิน และรวมถึงองค์กรย่อยซึ่งวิสาหกิจนั้นเป็นเจ้าของบางส่วน หรือทั้งหมด การร่วมทุน การเป็นหุ้นส่วน การเป็นเจ้าของแต่เพียงผู้เดียว การดำเนินงานแฟรนไชส์ สำนักงานสาขาตัวแทน สำนักงานตัวแทนหรือองค์กรอื่น ๆ
3. การบริการการเงินใหม่ คือการบริการที่มีลักษณะทางการเงิน รวมถึงการบริการที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ หรือในลักษณะที่ผลิตภัณฑ์นั้นนำออกใช้ซึ่งไม่สามารถให้บริการได้โดยผู้ให้บริการด้านการเงินใดในอาณาเขตของสมาชิกเฉพาะ แต่จะให้บริการได้จากอาณาเขตของสมาชิกอื่น

ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (แกตต์ 1947)

ส่วนเพิ่มนี้รวบรวมด้วยทบทวนสมบูรณของความตกลงทั่วไปและการแก้ไขทั้งหมดซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ความตกลงมีผลใช้บังคับ เพื่อความสะดวกของผู้อ่าน เครื่องหมายดอกจัน ควรจะอ่านไปพร้อมกับหมายเหตุและบทบัญญัติเพิ่มเติมในภาคผนวกไอของความตกลงนี้

ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า

รัฐบาลทั้งหลายของเครือจักรภพออสเตรเลีย ราชอาณาจักรเบลเยียม สหราชอาณาจักรแคนาดา ศรีลังกา สาธารณรัฐชิลี สาธารณรัฐจีน สาธารณรัฐคิวบา สาธารณรัฐเชโกสโลวาเกีย สาธารณรัฐฝรั่งเศส อินเดีย เลบานอน แกรนด์ดัชชีแห่งลักเซมเบิร์ก ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ ราชอาณาจักรนอร์เวย์ ปากีสถาน โรตัสเซียใต้ ซีเรีย สหภาพอาฟริกาใต้ สหราชอาณาจักรเกรตบริเตนและไอร์แลนด์เหนือ และสหรัฐอเมริกา

ยอมรับว่าการดำเนินความสัมพันธ์ในด้านการค้าและเศรษฐกิจของคนควรจะดำเนินไปเพื่อยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ เพื่อประกันการจ้างงานอย่างทั่วถึง และเพื่อการเพิ่มอย่างมากและสม่ำเสมอของรายได้จริงและอุปสงค์ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาการใช้ทรัพยากรของโลก อย่างเต็มที่ และเพื่อขยายการผลิตและการแลกเปลี่ยนสินค้า

ปรารถนาที่จะบรรลุวัตถุประสงค์เหล่านี้ด้วยการทำข้อตกลงต่างตอบแทนและเป็นประโยชน์ร่วมกันซึ่งมุ่งที่จะให้มีการลดภาษีศุลกากรและข้อกีดกันทางการค้าอื่น ๆ ให้มากขึ้นและจัดการเลือกปฏิบัติในการพาณิชย์ระหว่างประเทศ

ได้ตกลงโดยผ่านผู้แทนของตนดังนี้

ภาค I

ข้อ I

การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่งโดยทั่วไป

1. ในส่วนที่เกี่ยวกับอากรศุลกากรและค่าภาระชนิดใด ๆ ที่เรียกเก็บหรือเกี่ยวข้องกับการนำเข้า หรือส่งออก หรือเรียกเก็บจากการโอนเงินระหว่างประเทศที่ชำระสำหรับการนำเข้าหรือส่งออก และในส่วนที่เกี่ยวกับวิธีการเรียกเก็บอากรและค่าภาระเช่นนั้น และในส่วนที่เกี่ยวกับกฎเกณฑ์และพิธีการทั้งปวงเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออก และในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องทั้งปวงที่อ้างถึงในวรรค 2 และ 4 ของข้อ III* ผลประโยชน์ การอนุเคราะห์ เอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันใดที่ภาคีสัญญาใดให้แก่ผลิตภัณฑ์ใดซึ่งมีถิ่นกำเนิดในประเทศอื่นใดหรือมีจุดหมายปลายทางไปยังประเทศอื่นใดจะต้องให้โดยทันทีและปราศจากเงื่อนไขแก่ผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกัน ซึ่งมีถิ่นกำเนิดในภาคีสัญญาอื่นทั้งปวงหรือมีจุดหมายปลายทางไปยังอาณาเขตของภาคีสัญญาอื่นทั้งปวง
2. บทบัญญัติแห่งวรรค 1 ของข้อนี้จะไม่กำหนดให้มีการขจัดสิทธิพิเศษใดที่เกี่ยวกับอากรนำเข้าหรือค่าภาระซึ่งไม่เกินระดับที่กำหนดไว้ในวรรค 4 ของข้อนี้และที่เข้าลักษณะดังต่อไปนี้
 - (เอ) สิทธิพิเศษซึ่งมีผลใช้บังคับโดยเฉพาะระหว่างดินแดนตั้งแต่สองแห่งหรือมากกว่าขึ้นไปตามที่ระบุในภาคผนวก เอ ภายใต้บังคับของเงื่อนไขที่วางไว้ในนั้น
 - (บี) สิทธิพิเศษซึ่งมีผลใช้บังคับโดยเฉพาะระหว่างดินแดนตั้งแต่สองแห่งหรือมากกว่านั้นขึ้นไปซึ่งในวันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 1939 เกี่ยวพันกันโดยอธิปไตยร่วม หรือโดยความสัมพันธ์ของการป้องกัน หรืออาณาดินคม และซึ่งระบุไว้ในภาคผนวก บี ซี และ ดี ภายใต้บังคับของเงื่อนไขที่วางไว้ในนั้น

(ซี) สิทธิพิเศษซึ่งมีผลใช้บังคับโดยเฉพาะระหว่างสหรัฐอเมริกาและ
สาธารณรัฐคิวบา

(ดี) สิทธิพิเศษซึ่งมีผลใช้บังคับโดยเฉพาะระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน
ตามที่ระบุไว้ในบัญชีในภาคผนวก อี และ เอฟ

3. บทบัญญัติของวรรค 1 จะไม่ใช้กับสิทธิพิเศษระหว่างประเทศต่าง ๆ
ซึ่งเคยเป็นส่วนหนึ่งของอาณัติกรอดโดมัน และแยกตัวออกเมื่อวันที่ 24
กรกฎาคม ค.ศ. 1923 หากว่าสิทธิพิเศษนั้นได้รับการอนุมัติภายใต้วรรค 5¹
ของข้อ XXV ซึ่งจะใช้บังคับในเรื่องนี้ตามวรรค 1 ข้อ XXIX

4. ส่วนต่างของสิทธิพิเศษ*ซึ่งให้กับผลิตภัณฑ์ใดในส่วนซึ่งได้รับสิทธิ
พิเศษนั้นภายใต้วรรค 2 ของข้อนี้ แต่ไม่ได้กำหนดเป็นส่วนต่างสูงสุดของสิทธิ
พิเศษไว้โดยเฉพาะในตารางที่เหมาะสมซึ่งผนวกไว้กับความตกลงนี้จะต้องไม่เกิน

(เอ) ผลต่างระหว่างอัตราของชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง และ
อัตราของสิทธิพิเศษตามที่กำหนดไว้ในนั้น ในส่วนของอากร
หรือค่าการระต่อผลิตภัณฑ์ใดซึ่งระบุไว้ในตารางนั้น หากตารางมิ
ได้กำหนดอัตราของสิทธิพิเศษไว้ เพื่อความมุ่งประสงค์ของ
วรรคนี้ให้ใช้อัตราของสิทธิพิเศษตามที่มีผลในวันที่ 10 เมษายน
ค.ศ. 1947 และหากมิได้กำหนดอัตราของชาติที่ได้รับความ
อนุเคราะห์ยิ่งไว้ ส่วนต่างจะไม่เกินผลต่างระหว่างอัตราของชาติ
ที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง และอัตราของสิทธิพิเศษที่มีอยู่เมื่อ
วันที่ 10 เมษายน ค.ศ. 1947

¹ ต้นฉบับจริงพิมพ์ผิดเป็น “อนุวรรค 5 (เอ)”

(บี) ผลต่างระหว่างอัตราของชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่งและอัตราของสิทธิพิเศษที่มีอยู่เมื่อวันที่ 10 เมษายน ค.ศ. 1947 ในส่วนของอากรหรือค่าภาระของผลิตภัณฑ์ใดซึ่งมิได้ระบุไว้ในตารางที่เหมาะสม

ในกรณีของภาคีสัญญาซึ่งมีชื่อระบุไว้ในภาคผนวกจี เมื่อวันที่ 10 เมษายน ค.ศ. 1947 ที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) และ (บี) ของวรรคนี้ให้เปลี่ยนเป็นวันที่ซึ่งระบุไว้ในภาคผนวกนั้น

ข้อ II

ตารางข้อลดหย่อน

1. (เอ) ภาคีสัญญาแต่ละรายจะให้การปฏิบัติแก่การพาณิชย์ของภาคีสัญญาอื่น ๆ ด้วยการปฏิบัติที่ไม่ด้อยกว่าการปฏิบัติซึ่งระบุไว้ในภาคที่เหมาะสมของตารางซึ่งผนวกไว้กับความตกลงนี้

(บี) ผลิตภัณฑ์ซึ่งระบุไว้ในภาค I ของตารางที่เกี่ยวข้องกับภาคีสัญญาใด ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ของอาณาเขตของภาคีสัญญาอื่นเมื่อมีการนำเข้ามาในอาณาเขตของภาคีสัญญาของตารางที่เกี่ยวข้องจะได้รับการยกเว้นจากอากรศุลกากรปกติซึ่งเกินกว่าที่กำหนดไว้ในตารางนั้น ทั้งนี้จะต้องอยู่ภายใต้บังคับของข้อกำหนด เงื่อนไข หรือคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในตารางนั้น ผลิตภัณฑ์เช่นนั้นยังจะได้รับการยกเว้นจากอากร หรือค่าภาระอื่น ๆ ไม่ว่าในรูปแบบใดทั้งปวงที่เรียกเก็บจาก หรือเกี่ยวข้องกับการนำเข้าซึ่งเกินกว่าอัตราที่กำหนดในวันที่มีความตกลงนี้ หรือได้รับการยกเว้นจากอากรหรือค่าภาระที่จะเรียกเก็บโดยตรงและตามที่กำหนดบังคับไว้โดยกฎหมายซึ่งใช้บังคับในอาณาเขตของผู้นำเข้าภายหลังจากวันที่มีความตกลง

(จี) ผลิภัณฑ์ซึ่งระบุไว้ในภาค II ของตารางที่เกี่ยวข้องกับภาคีสัญญาใดซึ่งเป็นผลิภัณฑ์ของอาณาเขตซึ่งมีสิทธิภายใต้ข้อ I ที่จะได้รับการปฏิบัติเป็นพิเศษเมื่อนำเข้ามาภายในอาณาเขตของภาคีซึ่งเกี่ยวข้องกับตารางนั้น ในการนำเข้ามาในอาณาเขตนั้น จะได้รับการยกเว้นจากอากรศุลกากรปกติซึ่งเกินกว่าที่ระบุและกำหนดไว้ในภาค II ของตารางนั้น ทั้งนี้จะต้องอยู่ภายใต้บังคับของข้อกำหนด เงื่อนไข หรือคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในตารางนั้น ผลิภัณฑ์เหล่านั้นยังจะได้รับการยกเว้นจากอากร หรือค่าภาระอื่น ๆ ไม่ว่าในรูปแบบใดทั้งปวง ซึ่งเรียกเก็บจากหรือเกี่ยวข้องกับ การนำเข้าซึ่งเกินกว่าอัตราที่กำหนดในวันที่มีความตกลงนี้ หรือได้รับการยกเว้นจากอากรหรือค่าภาระที่จะเรียกเก็บโดยตรงและตามที่กำหนดบังคับไว้โดยกฎหมายซึ่งใช้บังคับในอาณาเขตของผู้นำเข้าภายหลังจากวันที่มีความตกลง ไม่มีบทบัญญัติใดของข้อนี้ที่จะห้ามมิให้ภาคีสัญญาใดที่จะคงไว้ซึ่งข้อกำหนดของคนที่เกี่ยวกับการใช้อัตราอากรพิเศษกับสินค้านำเข้าที่ตนใช้อยู่ในวันที่มีความตกลงนี้

2. ไม่มีบทบัญญัติใดของข้อนี้ที่จะห้ามมิให้ภาคีสัญญาใดเรียกเก็บไม่ว่าในเวลาใดจากการนำเข้าผลิภัณฑ์ใดซึ่ง

- (เอ) ค่าภาระซึ่งเท่ากับภาษีภายในซึ่งเรียกเก็บโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของวรรค 2 ของข้อ III* จากผลิภัณฑ์ภายในประเทศซึ่งเหมือนกัน หรือจากสิ่งของใดซึ่งประกอบขึ้นหรือผลิตขึ้นด้วยผลิภัณฑ์ที่นำเข้าไบนั้น ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน
- (บี) อากรต่อต้านการทุ่มตลาดหรือตอบโต้การอุดหนุนใด ซึ่งใช้บังคับโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อ VI*
- (ซี) ค่าธรรมเนียม หรือค่าภาระอื่นซึ่งสมควรกับต้นทุนการให้บริการ

3. ภาคิคุสัจญญาไม่อาจเปลี่ยนแปลงวิธีการในการกำหนดมูลค่าที่จะเรียกเก็บอากร หรือวิธีการในการปริวรรตเงินตราเพื่อที่จะทำให้เสื่อมเสียมูลค่าของข้อตกลงย่อหน้าที่ระบุไว้ในตารางที่เหมาะสม ซึ่งผนวกอยู่กับความตกลงนี้

4. หากภาคิคุสัจญญาใดก่อตั้ง กองไว้ หรืออนุญาต อย่างเป็นทางการ หรือให้มีผลในทางปฏิบัติ ในการผูกขาดการนำเข้าผลิตภัณฑ์ใดซึ่งระบุไว้ในตารางที่เหมาะสมซึ่งผนวกอยู่กับความตกลงนี้ การผูกขาดเช่นว่านั้นจะต้องไม่ทำไปเพื่อให้การคุ้มครอง โดยเฉลี่ยเกินกว่าจำนวนการคุ้มครองซึ่งระบุไว้ในตาราง เว้นแต่ว่าจะเป็นไปตามที่ระบุไว้ในตารางนั้น หรือตามที่ได้มีการตกลงกันเป็นอย่างอื่นระหว่างคู่ภาคี ซึ่งได้เจรจาข้อตกลงย่อหน้าแต่เริ่มแรก บทบัญญัติของวรรคนี้นี้จะไม่เป็นการจำกัดภาคิคุสัจญญาในการให้ความช่วยเหลือในรูปแบบใดต่อผู้ผลิตภายในประเทศ ซึ่งอนุญาตให้กระทำได้ตามบทบัญญัติอื่นของความตกลงนี้*

5. หากภาคิคุสัจญญาใดเห็นว่าผลิตภัณฑ์ไม่ได้รับการปฏิบัติจากอีกภาคิคุสัจญญาหนึ่งเท่าที่ภาคิคุสัจญญาฝ่ายแรกนั้นเชื่อว่ามีอยู่ในข้อตกลงย่อหน้าที่กำหนดไว้ในตารางที่เหมาะสมซึ่งผนวกอยู่กับความตกลงนี้ ภาคิคุสัจญญานั้นจะแจ้งเรื่องให้อีกภาคิคุสัจญญาหนึ่งทราบโดยตรง หากฝ่ายหลังเห็นพ้องว่าการปฏิบัตินั้นมีอยู่จริงตามที่ภาคิคุสัจญญาแรกอ้าง แต่ประกาศว่าไม่อาจให้การปฏิบัติเช่นนั้นได้เนื่องจากศาลหรือองค์กรที่มีอำนาจที่เหมาะสมอื่นได้ตัดสินว่าผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องไม่อาจได้รับการจำแนกหมวดหมู่ภายใต้กฎหมายภาษีอากรของภาคิคุสัจญญานั้น ในลักษณะที่จะทำให้สามารถให้การปฏิบัติได้ตามที่ระบุไว้ในความตกลงนี้ ภาคิคุสัจญญาทั้งสองรวมทั้งภาคิคุสัจญญาอื่นใดที่มีส่วนได้เสียอย่างสำคัญจะดำเนินการเจรจาโดยทันทีเพื่อให้มีการชดใช้ค่าเสียหายเพื่อแก้ไขเหตุดังกล่าว

6. (เอ) อากร และค่าภาระเฉพาะซึ่งรวมอยู่ในตารางซึ่งเกี่ยวข้องกับภาคิคุสัจญญาที่เป็นสมาชิกของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ และส่วนต่างของสิทธิพิเศษในอากรและค่าภาระเฉพาะซึ่งให้อยู่โดยภาคิคุสัจญญานั้น ควรกำหนดเป็นสกุลเงินที่เหมาะสมของค่าเสมอภาคซึ่งเป็นที่ยอมรับหรือรับรองชั่วคราวโดย

กองทุนฯ ในวันที่มีความตกลงนี้ ในกรณีที่มูลค่าเสมอภาคนี้ได้ลดลง โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลงกองทุนการเงินระหว่างประเทศมากกว่า ร้อยละยี่สิบ อากรและค่าภาระเฉพาะ และส่วนต่างของสิทธิพิเศษนั้นอาจได้รับการปรับได้เพื่อให้อำนาจการลดลงของมูลค่าเสมอภาคนั้น หากว่าที่ประชุมใหญ่ ภาคีสัญญา (ได้แก่ ภาคีสัญญาซึ่งกระทำการร่วมกันตามที่บัญญัติไว้ในข้อ XXV) เห็นพ้องกันว่าการปรับเปลี่ยนนั้นจะไม่ทำให้เสื่อมเสียมูลค่าของข้อตกลงหย่อนที่ได้กำหนดไว้ในตารางที่เหมาะสม หรือที่อื่นในความตกลงนี้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงปัจจัยทั้งหมดซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อความจำเป็นหรือความเร่งด่วนของการปรับเปลี่ยน นั้น

(บี) บทบัญญัติทำนองเดียวกันนี้จะใช้บังคับกับภาคีสัญญาซึ่งมิใช่สมาชิกของกองทุนฯ ตั้งแต่วันที่ภาคีสัญญานั้นเข้าเป็นสมาชิก ของกองทุน หรือได้ทำความตกลงปรัวรรคเงินตราเป็นพิเศษตามข้อ XV

7. ตารางที่ผนวกกับความตกลงนี้ให้ถือเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของ ภาค I ของความตกลงนี้

ภาค II

ข้อ III*

การประติบัติเยี่ยงชาติว่าด้วยการเก็บภาษีอากรและข้อบังคับภายใน

1. บรรดาภาคีสัญญายอมรับว่าภาษีภายในและค่าภาระภายในอื่น ๆ และกฎหมายข้อบังคับ และข้อกำหนดซึ่งมีผลกระทบต่อการขายภายใน การเสนอขาย การซื้อ การขนส่ง การจำหน่าย หรือการใช้ของผลิตภัณฑ์ และข้อบังคับภายใน เกี่ยวกับปริมาณซึ่งต้องมีการผสม การแปรรูป หรือการใช้ผลิตภัณฑ์ในจำนวน หรือสัดส่วนที่กำหนด ไม่ควรจะนำมาใช้บังคับกับผลิตภัณฑ์นำเข้าหรือผลิตภัณฑ์ภายในประเทศในลักษณะที่เป็นการให้ความคุ้มครองแก่การผลิตภายในประเทศ*

2. บรรดาผลิตภัณฑ์ของอาณาเขตของภาคีสัญญาใดซึ่งนำเข้ามาในอาณาเขตของภาคีสัญญาอื่นใดจะไม่ถูกเรียกเก็บภาษีภายในหรือค่าภาระภายใน

ไม่ว่าในรูปแบบใด ๆ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม เกินกว่าที่ใช้บังคับอยู่แก่ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ยิ่งไปกว่านั้นภาคีสัญญาไม้อาจเรียกเก็บภาษีภายในหรือค่าภาระภายในอื่น ๆ จากผลิตภัณฑ์นำเข้าหรือผลิตภัณฑ์ ภายในประเทศในลักษณะที่ขัดแย้งกับหลักการที่ระบุไว้ในวรรค 1*

3. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีภายในใด ๆ ที่ใช้บังคับอยู่ซึ่งไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของวรรค 2 แต่ได้รับอนุญาตให้เรียกเก็บได้เป็นการเฉพาะภายใต้ความตกลงการค้าซึ่งมีผลใช้บังคับในวันที่ 10 เมษายน ค.ศ. 1947 ซึ่งอาจนำเข้าสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ถูกเรียกเก็บภาษีได้ถูกผูกพันมิให้เพิ่มขึ้น ภาคีสัญญาซึ่งเรียกเก็บภาษีจะมีอิสระที่จะเลื่อนการบังคับใช้ของบทบัญญัติในวรรค 2 กับภาษีนั้นจนกว่าจะถึงเวลาที่ภาษีนั้นสามารถปลดปล่อยพันธกรณีจากความตกลงทางการค้านั้นเพื่อที่จะยอมให้เพิ่มอากรนั้นจนถึงระดับที่จำเป็นที่จะชดเชยต่อการจัดส่วนที่เป็นการให้การคุ้มครองของภาษีภายใน

4. บรรดาผลิตภัณฑ์ของอาณาเขตของภาคีสัญญาใดซึ่งนำเข้ามาในอาณาเขตของภาคีสัญญาอื่นใดจะได้รับการปฏิบัติซึ่งไม่ด้อยไปกว่าการปฏิบัติที่ได้ให้แก่ผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันซึ่งมีแหล่งกำเนิดภายในชาติในเรื่องทั้งปวงที่เกี่ยวกับกฎหมาย ข้อบังคับ และข้อกำหนด ซึ่งกระทบต่อการขายภายใน การเสนอขาย การซื้อ การขนส่ง การจำหน่าย หรือการใช้ บทบัญญัติของวรรคนี้นี้จะไม่ห้ามการใช้บังคับค่าภาระในการขนส่งภายในที่แตกต่างกันซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานโดยเฉพาะของการดำเนินงานทางเศรษฐกิจของวิธีการขนส่งและมีใช้บนพื้นฐานของสัญชาติของผลิตภัณฑ์

5. ภาคีสัญญาใดไม่อาจออกหรือคงไว้ซึ่งข้อบังคับเกี่ยวกับปริมาณภายในที่เกี่ยวข้องกับการผสม แปรรูป หรือการใช้ผลิตภัณฑ์ในจำนวนหรือสัดส่วนที่กำหนดเฉพาะ ซึ่งกำหนดไว้ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมว่า จำนวนหรือสัดส่วนที่กำหนดเฉพาะของผลิตภัณฑ์ใดที่อยู่ภายใต้ข้อบังคับจะต้องมาจากแหล่งภายในประเทศ ยิ่งไปกว่านั้นภาคีสัญญาจะต้องมิใช่ข้อบังคับภายในด้านปริมาณโดยประการอื่นในลักษณะที่ขัดต่อหลักการทั้งหลายที่กำหนดไว้ในวรรค 1*

6. บทบัญญัติของวรรค 5 จะไม่นำมาใช้กับข้อบังคับซึ่งเกี่ยวกับปริมาณ ภายในที่มีผลใช้บังคับอยู่ในอาณาเขตของภาคีสัญญาใดในวันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 1939 หรือ วันที่ 10 เมษายน ค.ศ. 1947 หรือ วันที่ 24 มีนาคม ค.ศ. 1948 ตามที่ภาคีสัญญานั้นจะเลือก หากว่าข้อบังคับนั้นซึ่งขัดกับบทบัญญัติของวรรค 5 จะไม่ถูกแก้ไขให้เป็นที่เสียหายต่อการนำเข้า และจะได้รับการปฏิบัติเสมือนอากรศุลกากรในความมุ่งประสงค์ของการเจรจา

7. ข้อบังคับภายในด้านปริมาณที่เกี่ยวข้องกับการผสม การแปรรูป หรือ การใช้ผลิตภัณฑ์ในจำนวนหรือสัดส่วนที่ระบุเฉพาะจะไม่ถูกนำมาใช้บังคับในลักษณะซึ่งเป็นการจัดสรรจำนวนหรือสัดส่วนในระหว่างแหล่งอุปทานภายนอกประเทศ

8. (เอ) บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่ใช้บังคับกับกฎหมาย ข้อบังคับ หรือข้อกำหนดซึ่งใช้กับการจัดซื้อโดยหน่วยงานของรัฐ ที่ซื้อผลิตภัณฑ์มาเพื่อใช้ในการความมุ่งประสงค์ของรัฐบาล และไม่มีวัตถุประสงค์ที่จะขายต่อในเชิงพาณิชย์ หรือเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อการพาณิชย์

(บี) บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่ห้ามการจ่ายเงินอุดหนุน โดยเฉพาะแก่ผู้ผลิตภายในประเทศ รวมทั้งการจ่ายเงินแก่ผู้ผลิตภายในประเทศ ซึ่งได้มาจากรายได้ของภาษีหรือค่าภาระภายในซึ่งใช้บังคับโดย สอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้ และการอุดหนุนซึ่งมีผลต่อผลิตภัณฑ์ภายในประเทศโดยการจัดซื้อของรัฐบาล

9. ภาคีสัญญายอมรับว่ามาตรการควบคุมราคาสูงสุดภายในซึ่งแม้ว่าจะสอดคล้องกับบทบัญญัติอื่นของข้อนี้ อาจมีผลกระทบเสื่อมเสียต่อผลประโยชน์ของภาคีสัญญาซึ่งเป็นผู้จัดส่งผลิตภัณฑ์นำเข้า เพราะฉะนั้น ภาคีสัญญาซึ่งใช้มาตรการนั้นจะคำนึงถึงผลประโยชน์ของภาคีสัญญาผู้ส่งออกเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงผลเสื่อมเสียเช่นนั้นอย่างมากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

10. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่ห้ามภาคีสัญญาใดในการออกหรือคงไว้ซึ่งข้อบังคับด้านปริมาณภายในที่เกี่ยวกับฟิล์มภาพยนตร์ซึ่งได้บันทึกภาพแล้ว และข้อบังคับนั้นเป็นไปตามข้อกำหนดของข้อ IV

ข้อ IV

บทบัญญัติพิเศษเกี่ยวกับฟิล์มภาพยนตร์

หากภาคีสัญญาใดออกหรือคงไว้ซึ่งข้อบังคับเกี่ยวกับปริมาณภายในของฟิล์มภาพยนตร์ซึ่งได้บันทึกภาพแล้ว ข้อบังคับนั้นจะต้องอยู่ในรูปของโควตาการฉายภาพยนตร์ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดดังต่อไปนี้

- (เอ) โควตาการฉายภาพยนตร์อาจกำหนดให้มีการฉายฟิล์มภาพยนตร์ ซึ่งมีแหล่งกำเนิดของชาติตนในช่วงเวลาซึ่งต้องระบุเป็นสัดส่วนขั้นต่ำของระยะเวลาการฉายภาพยนตร์ทั้งหมดซึ่งได้มีการฉายจริงโดยระยะเวลาที่กล่าวนี้จะต้องเป็น ระยะเวลาที่กำหนดไว้ไม่น้อยกว่า 1 ปี ในการฉายภาพยนตร์ในเชิงพาณิชย์ของฟิล์มทั้งปวงไม่ว่ามาจากแหล่งกำเนิดใด และให้คำนวณบนพื้นฐานของเวลาการฉายภาพยนตร์ในแต่ละโรงต่อปีหรือวิธีอื่นที่เทียบเท่า
- (บี) เวลาฉายภาพยนตร์ นอกเหนือจากเวลาที่สงวนไว้สำหรับภาพยนตร์ที่มีแหล่งกำเนิดจากชาติตน และรวมถึงเวลาฉายที่ฝ่ายบริหารอนุญาตให้นำมารวมจากเวลาที่สำรองไว้สำหรับภาพยนตร์ที่มีแหล่งกำเนิดของชาติตน จะต้องไม่แบ่งสรรไม่ว่าอย่างทางการ หรือโดยในทางปฏิบัติให้มีผลเป็นการกำหนดแหล่งที่มาของภาพยนตร์
- (ซี) แม้ว่าจะมีบทบัญญัติของอนุวรรค (บี) ของข้อนี้ ภาคีสัญญาใดอาจคงโควตาการฉายภาพยนตร์ตามข้อกำหนดของอนุวรรค

(เอ) ของข้อนี้ไว้ ในลักษณะที่สงวนสัดส่วนขั้นต่ำของเวลาการฉายให้แก่ภาพยนตร์จากแหล่งกำเนิดเฉพาะ ที่นอกเหนือจากการฉายภาพยนตร์ที่มีแหล่งกำเนิดของชาติตน หากว่าสัดส่วนขั้นต่ำของเวลาฉายภาพยนตร์เช่นว่านั้นจะไม่เพิ่มขึ้นเหนือระดับที่มีอยู่เมื่อวันที่ 10 เมษายน ค.ศ. 1947

(ดี) โทวตาการฉายภาพยนตร์จะต้องขึ้นอยู่กับ การเจรจาสำหรับการจำกัดการฉาย การเปิดเสรี หรือการจัดโควตา

ข้อ V

เสรีภาพในการผ่านแดน

1. สินค้า (รวมถึงสัมภาระ) รวมทั้งเรือ และวิธีการอย่างอื่นในการขนส่งให้ถือว่าเป็นการผ่านอาณาเขตของภาคีสัญญาเมื่อการเดินทางผ่านอาณาเขตนั้นไม่ว่าจะมีหรือไม่มี การขนถ่ายสินค้าระหว่างเรือ เก็บในคลังสินค้า แยกจำนวน หรือเปลี่ยนยานพาหนะในการขนส่ง เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการเดินทางทั้งหมดซึ่งเริ่มต้นและสิ้นสุดเลยเขตแดนของภาคีสัญญาซึ่งเส้นทางขนส่งนั้นตัดผ่านอาณาเขต การขนส่งในลักษณะนี้ให้เรียกโดยข้อนี้ว่า “การขนส่งในขณะผ่าน”
2. ให้มีเสรีภาพในการผ่านอาณาเขตของภาคีสัญญาแต่ละรายตามเส้นทางที่สะดวกที่สุดสำหรับการผ่านระหว่างประเทศ เพื่อการขนส่งผ่านไปยัง หรือมาจากอาณาเขตของภาคีสัญญาอื่น ๆ จะไม่มีการปฏิบัติที่แตกต่างกันบนพื้นฐานของการชักธงของเรือ แหล่งกำเนิด การออกไป การเข้ามา ทางออก หรือจุดหมายปลายทาง หรือในสภาพการณ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับกรรมสิทธิ์ของสินค้า ของเรือ หรือยานพาหนะประเภทอื่น
3. ภาคีสัญญาใดอาจบังคับให้การขนส่งผ่านอาณาเขตต้องผ่านด่านศุลกากรที่เหมาะสม เว้นแต่เฉพาะในกรณีที่ไม่มีการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับว่าด้วยการศุลกากร การขนส่งเช่นว่านั้นซึ่งมาจาก หรือไปยังอาณาเขต

ของภาคีสัญญาอื่นจะไม่ถูกทำให้ชักช้าหรืออยู่ใต้ข้อจำกัดโดยไม่จำเป็น และจะได้รับการเว้นจากอากรศุลกากรและอากรค่าผ่านแดนทั้งปวง หรือค่าภาระอื่น ๆ ซึ่งเรียกเก็บกับการผ่านแดน แต่ต้องชำระค่าภาระสำหรับการขนส่ง หรือค่าภาระซึ่งเทียบเท่ากับรายจ่ายทางบริหารที่เกิดจากการผ่านแดนหรือค่าบริการ

4. ค่าภาระและข้อบังคับทั้งปวง ซึ่งกำหนดโดยภาคีสัญญาในการขนส่งผ่านไปยังหรือมาจากอาณาเขตของภาคีสัญญาอื่น ๆ จะต้องเหมาะสมโดยคำนึงถึงเงื่อนไขต่าง ๆ ด้านการขนส่ง

5. ในส่วนที่เกี่ยวกับค่าภาระ ข้อบังคับ และพิธีการทั้งปวงซึ่งเกี่ยวข้องกับ การผ่านแดน ภาคีสัญญาแต่ละรายจะให้การปฏิบัติต่อการจราจรในขณะผ่านไปยังหรือมาจากอาณาเขตของภาคีสัญญาอื่น ๆ ไม่ด้อยไปกว่าการจราจรผ่านไปยังหรือมาจากประเทศที่สาม*

6. ภาคีสัญญาแต่ละรายจะให้การปฏิบัติแก่บรรดาผลิตภัณฑ์ซึ่งผ่านอาณาเขตของภาคีสัญญาอื่นใดไม่ด้อยไปกว่าการปฏิบัติที่ซึ่งจะให้แก่ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นหากได้มีการขนส่งจากแหล่งกำเนิดไปยังจุดหมายปลายทางโดยไม่ผ่านอาณาเขตของภาคีสัญญาอื่นใดเช่นว่า อย่างไรก็ตาม ภาคีสัญญาใด จะมีอิสระที่จะคงไว้ซึ่งข้อบังคับเกี่ยวกับการขนส่งโดยตรงซึ่งมีอยู่ในวันที่มีความตกลงนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับสินค้าใดที่การขนส่งโดยตรงเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นในการที่จะได้รับสิทธิการเข้ามาของสินค้าในอัตราอากรสิทธิพิเศษ หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับวิธีการประเมินราคาเพื่อการจัดเก็บอากรของภาคีสัญญา

7. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่ใช้กับการบินผ่านของเครื่องบิน แต่จะใช้กับการขนส่งสินค้าผ่านแดนโดยทางอากาศ (รวมถึงสัมภาระ)

ข้อ VI

อากรต่อต้านการทุ่มตลาดและตอบโต้การอุดหนุน

1. ภาคีสัญญาทั้งหลายยอมรับว่า การทุ่มตลาดโดยผลิตภัณฑ์ของประเทศหนึ่งได้ถูกนำเข้าไปเพื่อการพาณิชย์ในอีกประเทศหนึ่งในมูลค่าที่ต่ำ

กว่ามูลค่าปกติของผลิตภัณฑ์นั้น เป็นสิ่งที่ต้องถูกประณาม หากว่าได้ก่อให้เกิด หรือถูกความว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่อุตสาหกรรมที่ดำรง อยู่แล้วในอาณาเขตของภาคีสัญญา หรือทำให้เกิดความล่าช้าเป็นอย่างมากต่อ การเกิดขึ้นของอุตสาหกรรมภายในประเทศ เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งข้อนี้ จะ ถือว่าได้มีการนำผลิตภัณฑ์เข้ามาเพื่อการพาณิชย์ในประเทศผู้นำเข้าในราคาต่ำ กว่ามูลค่าปกติหากราคของผลิตภัณฑ์ซึ่งส่งออกจากประเทศหนึ่งไปยังอีก ประเทศหนึ่ง

(เอ) ต่ำกว่าราคาที่เปรียบเทียบกันได้ในทางการค้าปกติสำหรับ ผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกัน เมื่อขายสำหรับการบริโภคในประเทศ ส่งออก หรือ

(บี) ในกรณีที่ไม่มีราคาภายในประเทศ ราคานั้นต่ำกว่า

(1) ราคาสูงสุดของราคาที่เปรียบเทียบกันได้ของผลิตภัณฑ์ที่ เหมือนกันที่ส่งออกไปยังประเทศที่สามในทางการค้าปกติ หรือ

(2) ต้นทุนการผลิตของผลิตภัณฑ์ในประเทศแหล่งกำเนิดบวก กับค่าใช้จ่ายในการขายและกำไรตามความเหมาะสม

ในแต่ละกรณีให้พิจารณาโดยอะลุ่มอล่วยสำหรับความแตกต่างในเงื่อนไข และข้อกำหนดด้านการขาย ความแตกต่างของภาษีอากรและความแตกต่าง อื่น ๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อการเปรียบเทียบ เรื่องราคา*

2. เพื่อที่จะชดเชยหรือป้องกันการท่วมตลาด ภาคีสัญญาอาจจะเรียกเก็บ อากรต่อต้านการท่วมตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีการท่วมตลาดในอัตราไม่มากไป กว่าจำนวนของส่วนเหลือของการท่วมตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์นั้น เพื่อความมุ่ง ประสงค์ของข้อนี้ ส่วนเหลือของการท่วมตลาดคือส่วนต่างของราคาซึ่งกำหนด ตามบทบัญญัติของวรรค 1*

3. จะไม่มีการเรียกเก็บอากรตอบโต้การอุดหนุนสำหรับผลิตภัณฑ์ใดของอาณาเขตของภาคีสัญญาใด ซึ่งมีการนำเข้ามาในอาณาเขตของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง เกินจำนวนที่เท่ากับเงินสนับสนุนหรือการอุดหนุนตามที่ประมาณการ ซึ่งถือว่าได้มีการให้ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการอุดสาหกรรม การผลิต หรือการส่งออกผลิตภัณฑ์ดังกล่าวในประเทศแหล่งกำเนิดหรือประเทศผู้ส่งออก รวมถึงการอุดหนุนเป็นพิเศษแก่การขนส่งผลิตภัณฑ์ใด คำว่า “อากรตอบโต้การอุดหนุน” ให้เป็นที่เข้าใจว่าหมายถึงอากรพิเศษซึ่งเรียกเก็บโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อชดเชยเงินสนับสนุนหรือการให้การอุดหนุนใด ๆ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการอุดสาหกรรม การผลิตหรือการส่งออกสินค้าใด*

4. ผลิตภัณฑ์ของอาณาเขตภาคีสัญญาใดซึ่งนำเข้าไปยังอาณาเขตของภาคีสัญญาอื่นจะไม่ถูกเรียกเก็บอากรต่อต้านการทุ่มตลาดหรืออากรตอบโต้การอุดหนุนด้วยเหตุผลของการยกเว้นผลิตภัณฑ์นั้นจากอากรหรือภาษีซึ่งเรียกเก็บแก่ผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกัน เมื่อมีจุดมุ่งหมายสำหรับการบริโภคในประเทศ แหล่งกำเนิดหรือเพื่อส่งออกหรือด้วยเหตุผลของการคืนอากรหรือภาษีดังกล่าว

5. ผลิตภัณฑ์ของอาณาเขตภาคีสัญญาใดซึ่งนำเข้าไปยังอาณาเขตของภาคีสัญญาอื่นจะไม่อยู่ภายใต้ทั้งอากรต่อต้านการทุ่มตลาดหรืออากรตอบโต้การอุดหนุนเพื่อชดเชยสำหรับสถานการณ์ที่เหมือนกันในการทุ่มตลาดหรือการอุดหนุนส่งออก

6. (เอ) ภาคีสัญญาไม่อาจเรียกเก็บอากรต่อต้านการทุ่มตลาดหรืออากรตอบโต้การอุดหนุนในการนำเข้าผลิตภัณฑ์ใดของอาณาเขต ภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่จะพิจารณาได้ว่าผลของการทุ่มตลาดหรือการอุดหนุน ตามแต่กรณี ก่อให้เกิดหรือคุกคามว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมภายในที่ ดำรงอยู่ หรือทำให้เกิดความล่าช้าเป็นอย่างมากต่อการเกิดขึ้นของอุตสาหกรรมภายในประเทศ

(บี) ที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาอาจยกเว้นข้อกำหนดของอนุวรรค(เอ) ของวรรคนี้เพื่อที่จะอนุญาตให้ภาคีคู่สัญญาหนึ่งเรียกเก็บอากรต่อต้านการทุ่มตลาดหรืออากรตอบโต้การอุดหนุนกับการนำเข้าผลิตภัณฑ์ใดเพื่อความมุ่งประสงค์ในการชดเชยการทุ่มตลาดหรือการอุดหนุน ซึ่งก่อให้เกิดหรือคุกคามว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่อุตสาหกรรมในอาณาเขตของภาคีคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งส่งออกผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องไปยังอาณาเขต ของภาคีผู้นำเข้า ที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาจะยกเว้นข้อกำหนด ของอนุวรรค (เอ) ของวรรคนี้เพื่อที่จะอนุญาตให้การเรียกเก็บอากรตอบโต้การอุดหนุนในกรณีซึ่งเห็นว่าการอุดหนุนก่อให้เกิดหรือคุกคามว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมากแก่อุตสาหกรรมในอาณาเขตของภาคีคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งส่งออกผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องไปยังอาณาเขตของภาคีผู้นำเข้า*

(ซี) อย่างไรก็ดีตาม ในสถานการณ์พิเศษ หากการล่าช้าอาจก่อให้เกิดความเสียหายซึ่งเป็นการยากที่จะแก้ไข ภาคีคู่สัญญาอาจเรียกเก็บอากรตอบโต้การอุดหนุนเพื่อความมุ่งประสงค์ตามที่ได้กล่าวถึงในอนุวรรค (บี) ของวรรคนี้ได้ โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบ ก่อนจากที่ประชุมใหญ่ประเทศภาคี หากว่าจะได้มีการแจ้งถึงการดำเนินการเช่นนั้นไปยังที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาโดยทันที และอากรตอบโต้การอุดหนุนจะถูกยกเลิกโดยทันทีหากที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาไม่เห็นชอบด้วย

7. ระบบในการรักษาเสถียรภาพของราคาภายในประเทศหรือผลตอบแทนของผู้ผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ขั้นปฐมภายในประเทศ โดยไม่คำนึงถึงความเคลื่อนไหวของราคาส่งออก ซึ่งในบางครั้งมีผลทำให้การขายสินค้าโภคภัณฑ์เพื่อการส่งออกในราคาที่ต่ำกว่าราคาเปรียบเทียบกับขายสำหรับโภคภัณฑ์ที่เหมือนกันแก่ผู้ซื้อในตลาดภายในประเทศ ให้สันนิษฐานว่าจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมากในความหมายของวรรค 6 หากว่าเป็นที่ตกลงโดยการหารือระหว่างภาคีคู่สัญญาที่มีส่วนได้เสียอย่างสำคัญในโภคภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ว่า

- (เอ) ระบบนั้นก่อให้เกิดการขายสินค้าโภคภัณฑ์เพื่อการส่งออกในราคาที่สูงกว่าราคาเปรียบเทียบที่ขายสำหรับสินค้าโภคภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกันแก่ผู้ซื้อในตลาดภายในประเทศด้วย และ
- (บี) ระบบซึ่งนำมาใช้นั้น เนื่องจากเพื่อให้ข้อบังคับเกี่ยวกับการผลิตมีประสิทธิภาพ หรือ มิฉะนั้นก็มีใช้เพื่อกระตุ้นการส่งออกอย่างไม่จำเป็น หรือมีใช้กระทบต่อผลประโยชน์ของภาคีคู่สัญญาอื่นอย่างร้ายแรง

ข้อ VII

การประเมินราคาเพื่อการศุลกากร

1. ภาคีคู่สัญญาทั้งปวงรับรองความถูกต้องของหลักการทั่วไปว่าด้วยการประเมินราคาที่กำหนดไว้ในวรรคต่อไปของข้อนี้ และยอมจะปฏิบัติเพื่อให้หลักการนั้นมีผลในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทั้งปวงซึ่งอยู่ใต้บังคับของอากรหรือค่าภาระต่าง ๆ* หรือข้อจำกัดในการนำเข้าและส่งออกซึ่งอยู่บนพื้นฐานหรือควบคุมในลักษณะใด ๆ ด้วยมูลค่า ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อได้รับการร้องขอจากภาคีคู่สัญญาอื่น ภาคีทั้งปวงจะทบทวนการดำเนินงานของกฎหมายหรือข้อบังคับใดของคนที่เกี่ยวข้องกับการประเมินราคาเพื่อการศุลกากรโดยพิจารณาถึงหลักการเหล่านี้ ที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาอาจร้องขอรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการตามบทบัญญัติของข้อนี้จากบรรดาภาคีคู่สัญญาก็ได้
2. (เอ) ราคาเพื่อการศุลกากรของสินค้านำเข้าควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของมูลค่าจริงของสินค้านำเข้าซึ่งใช้ประเมินอากรหรือมูลค่าสินค้าที่เหมือนกัน และไม่ควรจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของมูลค่าของสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดของชาติตนหรือมูลค่าตามอำเภอใจหรือมูลค่าที่สมมุติขึ้น*

(บี) “มูลค่าจริง” ควรเป็นราคาซึ่งในขณะนั้นและสถานที่นั้นกำหนดโดยกฎหมายของประเทศผู้นำเข้า สินค้านั้นหรือสินค้าที่เหมือนกันนั้นได้มีการ

ขายหรือเสนอขายในกิจการปกติทางการค้าภายใต้เงื่อนไขที่มีการแข่งขันอย่างเต็มที่ ในกรณีที่ราคาของสินค้านั้นหรือสินค้าที่เหมือนกันนั้นถูกควบคุมโดยปริมาณใน ธุรกรรมเฉพาะอย่างหนึ่ง ราคาที่จะกำหนดควรเหมือนกันในแง่ที่เกี่ยวกับข้อใด ข้อหนึ่งดังต่อไปนี้ (1) ปริมาณที่เทียบเคียงหรือ (2) ปริมาณที่ไม่ก่อผลประโยชน์ แก่ผู้นำเข้าน้อยกว่าปริมาณที่ซึ่งมีจำนวนมากกว่าในการค้าระหว่างประเทศส่งออก และนำเข้า*

(ซี) เมื่อมูลค่าจริงไม่อาจรู้ได้ตามอนุวรรค (บี) ของวรรคนี้ ราคาเพื่อการศุลกากรควรคำนวณตามราคาใกล้เคียงที่สุดของราคาที่เท่ากัน*

3. ราคาเพื่อการศุลกากรของผลิตภัณฑ์ที่นำเข้าไม่ควรรวมถึงจำนวนภาษี ภายในซึ่งใช้บังคับอยู่ในประเทศแหล่งกำเนิดหรือประเทศผู้ส่งออก ซึ่งผลิตภัณฑ์ ที่นำเข้าได้รับการยกเว้นหรือได้ลดหย่อนหรือจะได้รับการลดหย่อนโดยวิธีการคืน ภาษี

4. (เอ) เมื่อมีความจำเป็นตามวัตถุประสงค์ของวรรค 2 ของข้อนี้ที่ภาคี คู่สัญญาจะเปลี่ยนราคาที่ระบุไว้ในสกุลเงินของประเทศอื่นเป็นสกุลเงินของตน อัตราแลกเปลี่ยนที่ใช้จะต้องตั้งอยู่บนมูลค่าเสมอภาค ที่กำหนดตามบทบัญญัติ ของความตกลงของกองทุนการเงินระหว่างประเทศสำหรับสกุลเงินที่เกี่ยวข้อง หรือตั้งอยู่บนอัตราแลกเปลี่ยนที่ยอมรับโดยกองทุนฯ หรือตั้งอยู่บนค่าเสมอ ภาคที่กำหนดตามความตกลงพิเศษเกี่ยวกับการปริวรรตเงินตราซึ่งได้มีการตกลงกันตามข้อ XV ของความตกลงนี้ เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

(บี) หากไม่มีค่าเสมอภาคหรือไม่มีอัตราแลกเปลี่ยนที่เป็นที่ยอมรับได้ อัตราแลกเปลี่ยนจะเป็นไปตามมูลค่าปัจจุบันของสกุลเงินนั้นสำหรับ ธุรกรรม ทางการค้าพาณิชย์ต่าง ๆ

(ซี) ตามความตกลงที่มีกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ที่ประชุม ใหญ่ภาคีคู่สัญญาจะกำหนดกฎเกณฑ์การควบคุมการปริวรรตเงินตราต่างประเทศ

ของภาคีสัญญาในส่วนที่เกี่ยวกับอัตราแลกเปลี่ยนหลายอัตราว่าเป็นไปโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลงของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ภาคีสัญญาได้อาจใช้กฎเกณฑ์ดังกล่าวกับสกุลเงินต่างประเทศนั้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 2 ของข้อนี้ เป็นทางเลือกของการใช้ค่าเสมอภาค จนกว่ากฎเกณฑ์นั้นได้รับการรับรองโดยที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญา ภาคีสัญญาได้อาจใช้กฎเกณฑ์ควบคุม การแลกเปลี่ยนเพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 2 ของข้อนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับสกุลเงินต่างประเทศ ซึ่งกำหนดราคาของสกุลเงินต่างประเทศนั้นสำหรับธุรกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

(ดี) ไม่มีข้อความใดของวรรคนี้จะตีความได้ว่าเป็นการบังคับภาคีสัญญาที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขวิธีการในการแลกเปลี่ยนสกุลเงินต่าง ๆ เพื่อวัตถุประสงค์การศุลกากรซึ่งให้อยู่ในอาณาเขตของตน ในวันที่มีความตกลงนี้ ถ้าการแก้ไขเปลี่ยนแปลงนั้นจะมีผลในการเพิ่มอากรที่จะต้องชำระโดยทั่วไป

5. ฐานและวิธีในการกำหนดมูลค่าของผลิตภัณฑ์ซึ่งอยู่ภายใต้การเรียกเก็บอากรหรือค่าภาระอื่น ๆ หรือบรรดาข้อจำกัดซึ่งขึ้นอยู่หรือถูกกำหนดอยู่ในลักษณะใดเป็นมูลค่าควรที่จะคงที่และควรจะได้รับ การเผยแพร่ต่อสาธารณชนอย่างเพียงพอที่จะทำให้ผู้ทำการค้าสามารถประมาณราคาเพื่อการศุลกากรได้อย่างแน่นอนพอสมควร

ข้อ VIII

ค่าธรรมเนียมและพิธีการเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออก*

1. (เอ) ค่าธรรมเนียมและค่าภาระต่าง ๆ ทั้งปวงไม่ว่าในลักษณะใด (เว้นแต่อากรสำหรับนำเข้าและส่งออกและภาษีอื่น ๆ ภายใต้ความหมายของข้อ III) ซึ่งเรียกเก็บโดยภาคีสัญญากับการนำเข้าหรือที่เกี่ยวกับการนำเข้าหรือส่งออกจะจำกัดอยู่เพียงจำนวนของต้นทุนโดยประมาณในการให้บริการและจะไม่เป็นการคุ้มครองทางอ้อมแก่ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ หรือเป็นภาษีอากรสำหรับการนำเข้าหรือส่งออกเพื่อวัตถุประสงค์ในการคลัง

(ปี) บรรดาภาคิคุ้มสัญญา ยอมรับถึงความจำเป็นในการลดจำนวนและความหลากหลายของค่าธรรมเนียมและค่าภาระที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ)

(ซี) บรรดาภาคิคุ้มสัญญา ยอมรับด้วยว่ามีความจำเป็นที่จะลดภาระและความซับซ้อนของพิธีการการนำเข้าและส่งออกให้เหลือน้อยที่สุด และมีความจำเป็นที่จะทำให้ข้อกำหนดเกี่ยวกับเอกสารในการนำเข้าและส่งออก* มีขั้นตอนน้อยลงและง่ายขึ้น

2. เมื่อได้รับการร้องขอจากภาคิคุ้มสัญญาอื่น หรือโดยที่ประชุมใหญ่ภาคิคุ้มสัญญา ภาคิคุ้มสัญญาจะทบทวนการดำเนินงานของกฎหมายและข้อบังคับของตนตามบทบัญญัติของข้อนี้

3. ภาคิคุ้มสัญญาจะไม่กำหนดโทษหนักสำหรับการกระทำผิดเล็กน้อยต่อข้อบังคับศุลกากรหรือข้อกำหนดในเรื่องวิธีการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โทษที่เกี่ยวกับการละเว้นหรือความผิดพลาดในเรื่องเอกสารทางศุลกากรซึ่งสามารถแก้ไขได้โดยง่าย และซึ่งเป็นที่ชัดเจนว่ามีได้กระทำลงไปโดยมีเจตนาฉ้อโกง หรือมิได้เกิดจากความประมาทอย่างร้ายแรง โดยโทษที่จะกำหนดจะไม่หนักกว่าที่จำเป็นเพื่อการดักเตือนเท่านั้น

4. บทบัญญัติของข้อนี้ให้ขยายออกไปใช้กับค่าธรรมเนียม ค่าภาระพิธีการ และข้อกำหนดซึ่งเรียกเก็บโดยหน่วยงานของรัฐบาลในส่วนที่เกี่ยวกับการนำเข้าและการส่งออก รวมถึงเรื่องที่เกี่ยวข้อง :

- (เอ) ชุกรรมทางด้านกงสุล เช่น ใบเรียกเก็บค่าบริการของกงสุล และหนังสือรับรองของกงสุล
- (บี) ข้อจำกัดด้านปริมาณ
- (ซี) การออกใบอนุญาต
- (ดี) การควบคุมการปริวรรตเงินตรา
- (อี) บริการทางข้อมูลสถิติ
- (เอฟ) เอกสาร การดำเนินการด้านเอกสาร และการรับรองเอกสาร

- (จี) การวิเคราะห์และการตรวจสอบ และ
 (เอช) การกักโรค การสุขอนามัย และการรณรงค์นำเข้า

ข้อ IX

เครื่องหมายแสดงแหล่งกำเนิด

1. ภาคีสัญญาแต่ละรายจะให้การปฏิบัติต่อผลิตภัณฑ์ของอาณาเขตของภาคีสัญญาอื่น ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดเครื่องหมายไม่ด้อยไปกว่าการปฏิบัติที่ให้แก่ผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันของประเทศที่สามใด ๆ
2. ในการออกและบังคับใช้กฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับเครื่องหมายแสดงแหล่งกำเนิด ภาคีสัญญายอมรับว่า ความยุ่งยากและความไม่สะดวก ซึ่งมาตรการเหล่านี้มีอาจก่อให้เกิดขึ้นแก่พาณิชย์กรรม และอุตสาหกรรมของประเทศผู้ส่งออกควรจะลดให้เหลือน้อยที่สุด โดยคำนึงถึงความจำเป็นในการคุ้มครองผู้บริโภคจากการฉ้อโกงหรือการชี้แนะที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิด
3. เมื่อเป็นที่ปฏิบัติได้ในทางบริหาร ภาคีสัญญาควรอนุญาตให้มีการติดเครื่องหมายแสดงแหล่งกำเนิดที่กำหนดไว้เมื่อมีการนำเข้า
4. กฎหมายและข้อบังคับของภาคีสัญญาเกี่ยวกับเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์นำเข้าจะต้องเป็นไปในลักษณะที่ให้มีการปฏิบัติตามได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผลิตภัณฑ์หรือลดมูลค่าของผลิตภัณฑ์ลงอย่างมาก หรือเป็นการเพิ่มต้นทุนโดยไม่จำเป็น
5. โดยหลักทั่วไป ภาคีสัญญาจะไม่เรียกเก็บอากรพิเศษหรือกำหนดโทษสำหรับการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในเรื่องเครื่องหมายก่อนการนำเข้าเว้นแต่การแก้ไขให้ถูกต้องมีความล่าช้าอย่างไม่สมควร หรือได้มีการติดเครื่องหมายหลอกลวง หรือละเว้นการไม่ติดเครื่องหมายที่กำหนดไว้โดยตั้งใจ
6. ภาคีสัญญาจะให้ความร่วมมือกันเพื่อป้องกันการใช้ชื่อทางการค้าในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดถึงแหล่งกำเนิดที่แท้จริงของผลิตภัณฑ์นั้น หรือทำให้

เสียหายต่อชื่อเสียงภาค หรือชื่อภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกันของผลิตภัณฑ์ของอาณาเขตของภาคีสัญญาซึ่งได้รับการคุ้มครองโดยกฎหมายของตน ภาคีสัญญาแต่ละรายจะให้การพิจารณาอย่างเต็มที่และอย่างเห็นอกเห็นใจแก่คำร้องขอหรือการชี้แจง ของภาคีสัญญาอื่นใดเกี่ยวกับการใช้บังคับภาระผูกพันที่กำหนดไว้ในประโยคก่อนหน้ากับชื่อผลิตภัณฑ์ซึ่งได้รับการแจ้งมายังตนโดยภาคีสัญญาอื่น

ข้อ X

การพิมพ์โฆษณาและการบริหารข้อบังคับทางการค้า

1. จะต้องพิมพ์โฆษณา กฎหมาย ข้อบังคับ คำพิพากษาของศาล และคำชี้ขาดของฝ่ายบริหารที่ใช้ในลักษณะทั่วไป ซึ่งทำให้มีผลโดยภาคีสัญญาใดเกี่ยวกับการจำแนกประเภท หรือการประเมินราคาของผลิตภัณฑ์เพื่อวัตถุประสงค์ในการศุลกากร หรือเกี่ยวกับอัตราอากร ภาษี หรือค่าภาระอื่น หรือเกี่ยวกับข้อกำหนด ข้อจำกัด หรือข้อห้ามของการนำเข้าหรือส่งออกหรือการโอนการชำระเงินสำหรับการดังกล่าว หรือซึ่งมีผลกระทบต่อการขาย การจำหน่าย การขนส่ง การประกันภัย การเก็บของในคลังสินค้า การตรวจสอบ การแสดงสินค้า ขั้นตอนการผลิต การผสมหรือการใช้อย่างอื่นโดยพลันในลักษณะที่จะทำให้รัฐบาลและผู้ทำการค้าคุ้นเคย จะต้องพิมพ์โฆษณาความตกลงที่กระทบกระเทือนนโยบายการค้าระหว่างประเทศซึ่งมีผลใช้บังคับระหว่างรัฐบาลหรือหน่วยงานรัฐบาลของภาคีสัญญาใด และรัฐบาลหรือหน่วยงานรัฐบาลของภาคีสัญญาอื่นใดด้วยเช่นกัน บทบัญญัติของวรรคนี้จะไม่บังคับให้ภาคีสัญญาใดเปิดเผยข้อมูลลับ ซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการมีผลบังคับใช้ของกฎหมาย หรือมีละเมิดก็ขัดต่อผลประโยชน์สาธารณะ หรืออาจทำให้เสื่อมเสียผลประโยชน์ที่ชอบธรรมเชิงพาณิชย์ของวิชาหกิจใดโดยเฉพาะทั้งของมหาชนหรือเอกชน

2. จะไม่บังคับใช้มาตรการใดที่ใช้เป็นการทั่วไปโดยภาคีสัญญาใดเพื่อเพิ่มอัตราอากรหรือค่าธรรมเนียมอื่นสำหรับการนำเข้าภายใต้แนวปฏิบัติที่ได้

สร้างขึ้นและที่เป็นแบบเดียวกันหรือวางข้อกำหนดข้อจำกัดหรือข้อห้ามการนำเข้าหรือการโอนการชำระเงินสำหรับการดังกล่าวใหม่ หรือที่เป็นภาระมากขึ้นก่อนที่จะพิมพ์โฆษณามาตรการนั้นอย่างเป็นทางการ

3. (เอ) ภาคิคุ้มสัญญาแต่ละรายจะบริหารกฎหมาย ข้อบังคับ คำตัดสิน และคำชี้ขาดตามที่กล่าวในวรรค 1 ของข้อนี้ในลักษณะที่เป็นแบบเดียวกันไม่ลำเอียงและสมเหตุผล

(บี) ภาคิคุ้มสัญญาจะคงไว้หรือจัดตั้งศาล อนุญาโตตุลาการ หรือศาลพิเศษของฝ่ายบริหารหรือกระบวนการวิธีพิจารณาดังๆ โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะปฏิบัติได้เพื่อความมุ่งประสงค์ให้มีการทบทวนและแก้ไขการดำเนินการทางบริหาร ที่เกี่ยวกับการตุลาการโดยทันทีหรือกระบวนการวิธีพิจารณาเหล่านั้นจะเป็นอิสระจากหน่วยงาน ซึ่งได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่บังคับในทางบริหาร และคำวินิจฉัยขององค์กรเหล่านี้จะต้องได้รับการปฏิบัติตามโดยหน่วยงาน บริหาร และคำวินิจฉัยจะอยู่เหนือประเพณีการปฏิบัติของหน่วยงานบริหารเช่นนั้น เว้นแต่จะได้มีการยื่นอุทธรณ์ต่อศาลหรือองค์กรซึ่งมีอำนาจเหนือกว่าภายในเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการอุทธรณ์ของผู้นำเข้า หากว่ามีเหตุผลที่ดีที่จะเชื่อว่าคำสั่งนั้นไม่สอดคล้องกับหลักการที่มีอยู่ของกฎหมายหรือข้อเท็จจริง องค์การบริหารส่วนกลางของหน่วยงานนั้นจะดำเนินการทบทวนเรื่องในกระบวนการพิจารณาอื่น

(ซี) บทบัญญัติของอนุวรรค (บี) ของวรรคนี้จะไม่เป็นการบังคับให้มีการจัดหรือเปลี่ยนกระบวนการวิธีพิจารณาซึ่งมีอยู่ในอาณาเขตของภาคิคุ้มสัญญาในวันที่มีความตกลง ซึ่งในความเป็นจริงเป็นการจัดให้มีการทบทวนการกระทำของฝ่ายบริหารอย่างมีหลักเกณฑ์และยุติธรรม แม้ว่ากระบวนการวิธีพิจารณานั้นจะไม่เป็นอิสระอย่างเต็มที่หรืออย่างเป็นทางการจากหน่วยงานซึ่งมีอำนาจด้านบริหาร เมื่อมีคำร้องขอภาคิคุ้มสัญญาใดซึ่งใช้วิธีการนั้นจะส่งข้อมูลทั้งหมดที่มีอยู่ให้แก่ที่ประชุมใหญ่ภาคิคุ้มสัญญาเพื่อที่จะตัดสินว่าวิธีการนั้นเป็นไปตามข้อกำหนดของอนุวรรคนี้หรือไม่

ข้อ XI*

การจำกัดข้อจำกัดด้านปริมาณโดยทั่วไป

1. ภาศักุ์สัณญาคะไจะไะริเริ่มหรือคงไว้ซึ่งข้อห้าม หรือการจำกัดอื่นใด นอกเหนือจากอากร ภาษี หรือค่าภาระอื่น ๆ ไะไจะทำให้มีผลโดยวิธีโควตา การอนุญาตให้นำเข้าหรือส่งออกหรือมาตรการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับนำเข้าผลิตภัณฑ์ใดของอาณาเขตของภาศักุ์สัณญาคะไอื่นใด หรือเกี่ยวกับการส่งออก หรือขายเพื่อการส่งออกผลิตภัณฑ์ใดซึ่งมีจุดหมายปลายทางไปยังอาณาเขตของภาศักุ์สัณญาคะไอื่นใด
2. บทบัญญัติของวรรค 1 ของข้อนี้จะไม่ครอบคลุมไปถึง
 - (เอ) การห้ามการส่งออกหรือข้อจำกัดที่ใช้บังคับชั่วคราวเพื่อป้องกันหรือบรรเทาความขาดแคลนอย่างวิกฤตในเรื่องอาหาร หรือผลิตภัณฑ์อื่นซึ่งจำเป็นต่อภาศักุ์สัณญาคะไที่ส่งออก
 - (บี) การห้ามการนำเข้าและส่งออกหรือข้อจำกัดที่จำเป็นต่อการใช้บังคับมาตรฐาน หรือข้อบังคับในการจำแนกประเภท การแบ่งชนิด หรือการตลาดของโภคภัณฑ์ในการค้าระหว่างประเทศ
 - (ซี) การจำกัดการนำเข้าผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมหรือประมง ไะไว่านำเข้าในรูปแบบใด*ซึ่งจำเป็นในการบังคับใช้มาตรการของรัฐบาลซึ่งดำเนินงาน
 - (1) เพื่อจำกัดจำนวนของผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกันภายในประเทศซึ่งอนุญาตให้มีการจำหน่ายหรือผลิต หรือถ้าไะมี การผลิตจำนวนมากของผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกันภายในประเทศ ผลิตภัณฑ์ที่นำเข้านั้นสามารถทดแทนได้โดยตรงหรือ

- (2) เพื่อจำกัดการล้นตลาดชั่วคราวของผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกันภายในประเทศ หรือถ้าไม่มีการผลิตจำนวนมากของผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงภายในประเทศ ผลิตภัณฑ์ที่นำเข้านั้นสามารถทดแทนได้โดยตรง ทั้งนี้โดยการจำกัดผลิตภัณฑ์ที่ล้นตลาดนั้นให้กับผู้บริโภคบางกลุ่มโดยให้เปล่าหรือคิดราคาต่ำกว่าราคาตลาดในขณะนั้น หรือ
- (3) เพื่อจำกัดปริมาณผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่อนุญาตให้ผลิตซึ่งการผลิตทั้งหมดหรือส่วนใหญ่พึงโดยตรงต่อโรคภัยที่นำเข้ามา หากการผลิตภายในประเทศของโรคภัยนั้นเมื่อเทียบเคียงแล้วมีจำนวนเพียงเล็กน้อย

ภาคีสัญญาใดที่ใช้บังคับข้อจำกัดการนำเข้าผลิตภัณฑ์ใดตามอนุวรรค (ซี) ของวรรคนี้จะต้องประกาศต่อสาธารณชนถึงปริมาณ หรือมูลค่าทั้งหมดของผลิตภัณฑ์ซึ่งอนุญาตให้มีการนำเข้าในระหว่างช่วงเวลาที่ระบุไว้ในอนาคต และรวมถึงการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในปริมาณหรือมูลค่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น ข้อจำกัดใดที่ใช้บังคับภายใต้ (1) ข้างต้น จะต้องไม่เป็นการลดจำนวนของการนำเข้าทั้งหมดเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนการผลิตภายในประเทศทั้งหมด โดยอาจเทียบได้กับสัดส่วน ซึ่งอาจคาดหมายได้ตามสมควรที่จะวัดระหว่างสองกรณี หากไม่มีข้อจำกัดในการกำหนดสัดส่วนนี้ ภาคีสัญญาจะต้องคำนึงถึงสัดส่วนที่มีอยู่ในช่วงระยะเวลาหนึ่งที่ผ่านมาก่อนหน้านี้ รวมถึงปัจจัยพิเศษ*อื่นใดซึ่งอาจกระทบหรืออาจจะมีผลกระทบต่อการค้าผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องนั้น

ข้อ XII*

ข้อจำกัดในการคุ้มครองดุลการชำระเงิน

1. แม้ว่าจะมีบทบัญญัติของวรรค 1 ของข้อ XI ในการที่จะคุ้มครองฐานะการเงินภายนอกและดุลการชำระเงินของตน ภาคีสัญญาใดอาจจะจำกัดปริมาณหรือมูลค่าของสินค้าซึ่งอนุญาตให้มีการนำเข้าได้ โดยอยู่ภายใต้บังคับบทบัญญัติในวรรคต่อไปนี้ของข้อนี้

2. (เอ) ภาคิคุ้มสัญญาจะไม่ก่อให้เกิด คงไว้ หรือเพิ่มการจำกัดการนำเข้ามากขึ้นเกินกว่าที่จำเป็น
 - (1) เพื่อที่จะหยุดยั้งการคุกคามที่ใกล้จะเกิดหรือระงับการลดลงเป็นอย่างมากของเงินทุนสำรองของตน หรือ
 - (2) เพื่อที่จะบรรลุการเพิ่มเงินทุนสำรองในอัตราที่สมควรในกรณีภาคิคุ้มสัญญาเงินทุนสำรองน้อย

ในกรณีใดกรณีหนึ่งจะต้องคำนึงถึงปัจจัยพิเศษซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อเงินทุนสำรองของภาคิคุ้มสัญญานั้น หรือความจำเป็นในการมีทุนสำรองของภาคิคุ้มสัญญานั้น รวมทั้งความจำเป็นที่จะจัดให้มีการใช้เงินกู้พิเศษจากภายนอกหรือทรัพยากรอย่างเหมาะสม ในกรณีที่มิเงินกู้ขึ้นหรือมีแหล่งทรัพยากรอื่น ๆ

- (บี) ภาคิคุ้มสัญญาซึ่งใช้ข้อจำกัดภายใต้อนุวรรค (เอ) ของวรรคนี้จะผ่อนคลาขข้อจำกัดต่าง ๆ นั้นเพิ่มขึ้นตามลำดับ เมื่อเงื่อนไขต่าง ๆ เอื้ออำนวยขึ้น และคงไว้ซึ่งข้อจำกัดตราบเท่าที่เงื่อนไขต่าง ๆ ที่กำหนดในอนุวรรคนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องให้อยู่ ภาคิคุ้มสัญญาจะขจัดข้อจำกัดทั้งปวงเมื่อเงื่อนไขต่าง ๆ ขาดเหตุผลอันควรที่จะต้องกำหนดหรือคงไว้ภายในอนุวรรคนั้น

3. (เอ) ในการปฏิบัติตามนโยบายภายในของตนภาคิคุ้มสัญญายอมรับว่าจะคำนึงถึงความจำเป็นที่จะคงไว้หรือธำรงความสมดุลในดุลชำระเงินของตนบนพื้นฐานของความมั่นคงและยั่งยืน และปรารถนาที่จะหลีกเลี่ยงการนำเข้าทรัพยากรที่มีประโยชน์มาใช้อย่างไม่คุ้มค่า เพื่อที่จะบรรลุวัตถุประสงค์เหล่านี้ ภาคิคุ้มสัญญายอมรับว่าควรออกมาตรการเท่าที่เป็นไปได้ที่จะขยายการค้ามากกว่าที่จะลดการค้าระหว่างประเทศ

(บี) ภาคิคุ้มสัญญาที่ใช้ข้อจำกัดภายใต้ข้อนี้อาจกำหนดให้ภาระของข้อจำกัดการนำเข้าของผลิตภัณฑ์ต่างชนิด หรือของผลิตภัณฑ์ต่างประเทศในลักษณะที่จะให้ความสำคัญก่อนกับการนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่จำเป็นมากกว่าได้

(ซี) ภาคิคุ้มสัญญาเมื่อใช้ข้อจำกัดภายใต้ข้อนี้รับที่จะ

- (1) หลีกเลียงการสร้างความเสี่ยงที่ไม่จำเป็นต่อพาณิชย์กรรม หรือผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของภาคิคุ้มสัญญาอื่นใด*
- (2) ไม่ใช่ข้อจำกัดเพื่อที่จะขัดขวางการนำเข้าสินค้าชนิดใดใน ปริมาณทางการค้าที่น้อยที่สุดอย่างไม่สมควร ซึ่งการห้าม นั้นจะทำให้เสื่อมเสียซึ่งช่องทางติดต่อทางการค้าปกติ และ
- (3) ไม่ใช่ข้อจำกัดซึ่งเป็นการขัดขวางการนำเข้าของตัวอย่างทาง การค้า หรือขัดขวางการปฏิบัติตามเรื่องสิทธิบัตร เครื่อง หมายการค้า ลิขสิทธิ์ หรือวิธีอื่นที่คล้ายคลึงกัน

(ดี) ภาคิคุ้มสัญญายอมรับว่า ผลจากการดำเนินจากนโยบายภายในที่ มุ่งเพื่อความสำเร็จ และเพื่อคงไว้ซึ่งการใช้หรือเพื่อพัฒนาทรัพยากร ทาง เศรษฐกิจอย่างเต็มที่และคุ้มค่า ภาคิคุ้มสัญญาหนึ่งอาจประสบกับสถานการณ์ที่ อุปสงค์ของการนำเข้าอยู่ในระดับสูง ซึ่งนำไปสู่การคุกคามต่อเงินทุนสำรอง ของตนตามที่ระบุไว้ในวรรค 2 (เอ) ของข้อนี้ ดังนั้น ภาคิคุ้มสัญญาซึ่งปฏิบัติ ตามบทบัญญัติของข้อนี้จะไม่ถูกบังคับให้ถอนหรือเปลี่ยนแปลงข้อจำกัดโดย เหตุผลว่าการเปลี่ยนแปลงในนโยบายเหล่านั้นจะทำให้ข้อจำกัดที่ใช้อยู่ภายใต้ข้อนี้ ไม่มีความจำเป็น

4. (เอ) ภาคิคุ้มสัญญาใดซึ่งบังคับใช้ข้อจำกัดใหม่ หรือยกระดับของข้อ จำกัดที่มีอยู่โดยเพิ่มมาตรการซึ่งใช้อยู่ตามข้อนี้เป็นอย่างมาก จะต้องหารือกับที่ ประชุมใหญ่ภาคิคุ้มสัญญาเกี่ยวกับลักษณะของปัญหาของดุลชำระเงินของตน ทางเลือกที่เป็นมาตรการแก้ไขซึ่งมีอยู่ และผลกระทบที่เป็นไปได้ของข้อจำกัด ต่อเศรษฐกิจของภาคิคุ้มสัญญาอื่น ทั้งนี้จะต้องดำเนินการโดยทันทีหลังจากที่ได้ ใช้หรือเพิ่มระดับข้อจำกัดนั้น(หรือในบางสถานการณ์อาจหารือกันก่อนถ้าเป็นไปได้ ก่อนที่จะทำเช่นนั้น)

(บี) ในวันที่ที่จะได้กำหนดโดยที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญา* ที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญาจะทบทวนข้อจำกัดทั้งปวงซึ่งยังคงบังคับใช้อยู่ภายใต้ข้อนี้ในวันนั้น เริ่มต้นหนึ่งปีหลังจากวันนั้น ภาคิคู่สัญญาซึ่งใช้ข้อจำกัดการนำเข้าภายใต้ข้อนี้จะต้องหารือกับที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญาตามแบบที่กำหนดไว้ในอนุวรรค (เอ) ของวรรคนี้ทุกปี

(ซี) (1) ถ้าในการหารือกับภาคิคู่สัญญาภายใต้อนุวรรค (เอ) หรือ (บี) ข้างต้น ที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญาเห็นว่าข้อจำกัดไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้ หรือบทบัญญัติของข้อ XIII (ซึ่งขึ้นอยู่กับบทบัญญัติของข้อ XIV) ที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญาจะชี้ลักษณะของความไม่สอดคล้องและอาจแนะนำให้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อจำกัดตามที่เหมาะสม

(2) อย่างไรก็ตาม ถ้าจากผลของการหารือที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญาพิจารณาว่าข้อจำกัดที่ใช้บังคับอยู่มีลักษณะไม่สอดคล้องอย่างมากกับบทบัญญัติของข้อนี้ หรือบทบัญญัติของข้อ XIII (ซึ่งขึ้นอยู่กับบทบัญญัติของข้อ XIV) และได้ก่อให้เกิด หรือคุกคามว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่การค้าของภาคิคู่สัญญาใด ที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญาจะแจ้งให้ภาคิคู่สัญญาที่ใช้ข้อจำกัดทราบถึงเหตุดังกล่าว และจะทำข้อเสนอแนะที่เหมาะสมเพื่อที่จะให้มีการปฏิบัติที่สอดคล้องกับบทบัญญัติเหล่านั้นภายในระยะเวลาที่กำหนด หากภาคิคู่สัญญาเช่นว่าไม่ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะในระยะเวลาที่กำหนด ที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญาอาจยินยอมให้ภาคิคู่สัญญาใดซึ่งการค้าของตนถูกระทบเป็นอย่างมากจากข้อจำกัดนั้นมีต้องปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้ความตกลงนี้ที่มีต่อภาคิคู่สัญญาซึ่งใช้ข้อจำกัดนั้นก็ได้ตามแต่ที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญาจะเห็นเหมาะสมตามพฤติการณ์

(ดี) ที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญาจะเชิญให้ภาคิคู่สัญญาซึ่งใช้ข้อจำกัดภายใต้ข้อนี้เข้าหารือกับตนตามคำร้องขอของภาคิคู่สัญญาใดซึ่งพิสูจน์ได้ว่ากรณีมีมูลว่าข้อจำกัดไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของ ข้อนี้หรือบทบัญญัติของข้อ XIII (ซึ่งขึ้นอยู่กับบทบัญญัติของข้อ XIV) และพิสูจน์ได้ว่าการค้าของตน

ถูกกระทบเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม จะไม่มีการออกคำเชิญนั้น เว้นแต่ที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาได้ทราบว่าการหารือโดยตรงระหว่างภาคีคู่สัญญาที่เกี่ยวข้องไม่ประสบความสำเร็จ หากการหารือกับที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาไม่สามารถตกลงกันได้ และที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาพิจารณาว่าข้อจำกัดที่ใช้อยู่ไม่สอดคล้อง กับบทบัญญัติเช่นนั้นและได้ก่อให้เกิด หรือคุกคามว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่การค้าของภาคีคู่สัญญาที่เริ่มกระบวนการ ที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาจะแนะนำให้ถอนหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อจำกัด หากไม่มีการถอนหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อจำกัดนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนด ที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาอาจยินยอมให้ภาคีคู่สัญญาผู้เริ่มกระบวนการมีต้องปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้ความตกลงนี้ที่มีต่อภาคีคู่สัญญาซึ่งใช้ข้อจำกัดตามแต่ที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาจะเห็นเหมาะสมตามพฤติการณ์

(อี) ในการดำเนินการภายใต้กระบวนการของวรรคนี้ ที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาจะต้องคำนึงถึงปัจจัยภายนอกพิเศษซึ่งกระทบเป็นอย่างมากต่อการส่งออกของภาคีคู่สัญญาผู้ใช้ข้อจำกัด*

(เอฟ) การพิจารณาดัดสินภายใต้วรรคนี้ จะทำโดยรวดเร็ว และหากเป็นไปได้ภายในหกสิบวันนับจากการเริ่มต้นการหารือ

5. หากมีการใช้ข้อจำกัดการนำเข้าภายใต้ข้อนี้อย่างต่อเนื่องและอย่างกว้างขวางซึ่งแสดงให้เห็นถึงความไม่สมดุลที่มีอยู่ทั่วไปของการกีดกันการค้าระหว่างประเทศที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาจะเริ่มต้นหารือเพื่อพิจารณาว่ามีมาตรการอื่นใดที่จะกระทำได้หรือไม่ ไม่ว่าโดยภาคีคู่สัญญาซึ่งดุลการชำระเงินอยู่ภายใต้ความกดดัน หรือซึ่งดุลการชำระเงินมีแนวโน้มที่ดีเป็นพิเศษหรือโดยองค์การระหว่างรัฐบาลที่เหมาะสม ที่จะขจัดสาเหตุที่แท้จริงของความไม่สมดุลนั้นโดยภาคีคู่สัญญาทั้งหลายจะต้องเข้าร่วมในการหารือนั้นตามคำเชิญของที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญา

ข้อ XIII*

การบริหารข้อจำกัดด้านปริมาณโดยไม่เลือกปฏิบัติ

1. ภาตีสัญญาใดจะไม่ห้ามหรือจำกัดการนำเข้าผลิตภัณฑ์ใดของอาณาเขตของภาตีสัญญาอื่นใด หรือจะไม่ห้ามหรือจำกัดการส่งออกผลิตภัณฑ์ชนิดใดซึ่งมีจุดหมายไปยังอาณาเขตของภาตีสัญญาอื่นใด เว้นแต่การนำเข้าของผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันของประเทศที่สามหรือการส่งออกผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันไปยังประเทศที่สามทั้งหมดถูกห้ามหรือจำกัดเช่นเดียวกัน

2. ในการใช้ข้อจำกัดการนำเข้าต่อผลิตภัณฑ์ใด ภาตีสัญญาทั้งหลายจะมุ่งในการกระจายส่วนแบ่งของการค้าในผลิตภัณฑ์นั้นให้มีสัดส่วนใกล้เคียงเท่าที่จะกระทำได้กับที่ภาตีสัญญาทั้งหลายคาดหมายว่าจะได้รับหากไม่มีข้อจำกัดนั้น และในการนี้จะปฏิบัติตามบทบัญญัตินี้

(เอ) เท่าที่จะกระทำไหว จะมีกำหนดโควตาเท่ากับจำนวนที่อนุญาตให้นำเข้า (ไม่ว่าจะมีการแบ่งสรรกันระหว่างประเทศผู้ส่งสินค้าหรือไม่) และแจ้งจำนวนโควตานั้นตามวรรค 3 (บี) ของข้อนี้

(บี) ในกรณีซึ่งการกำหนดโควตากระทำไม่ได้ ข้อจำกัดอาจใช้ด้วยวิธีของใบอนุญาตนำเข้าหรือใบอนุญาตนำเข้าซึ่งไม่กำหนดโควตา

(ซี) เว้นแต่เพื่อวัตถุประสงค์ในการควบคุมโควตาที่แบ่งสรรตามอนุวรรค (ดี) ของวรรคนี้ ภาตีสัญญาจะไม่กำหนดว่าใบอนุญาตหรือใบอนุญาตนำเข้านั้นจะใช้สำหรับการนำเข้าของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องจากประเทศหรือแหล่งใดโดยเฉพาะ

(ดี) ในกรณีซึ่งมีการแบ่งสรรโควตาระหว่างประเทศผู้ส่งสินค้าทั้งหลาย ภาตีสัญญาที่ใช้ข้อจำกัดอาจทำความตกลงเกี่ยวกับการจัดสรรส่วนแบ่งของโควตากับภาตีสัญญาอื่นทั้งปวงซึ่งมีผลประโยชน์

อย่างสำคัญในการส่งออกผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีซึ่งวิธีการนี้ไม่เหมาะสมที่จะปฏิบัติ ภาคิคู่สัญญาที่เกี่ยวข้องจะจัดสรรส่วนแบ่งให้ภาคิคู่สัญญาซึ่งมีผลประโยชน์อย่างสำคัญในการส่งออกโดยอยู่บนพื้นฐานของสัดส่วน ของจำนวนหรือมูลค่าของการนำเข้าผลิตภัณฑ์ทั้งหมดซึ่งส่งออกโดยภาคิคู่สัญญานั้น ในช่วงเวลาหนึ่งที่ผ่านมาก่อนหน้า โดยคำนึงถึงปัจจัยพิเศษซึ่งกระทบหรืออาจจะกระทบต่อการค้าผลิตภัณฑ์นั้นด้วย จะไม่มีการกำหนดเงื่อนไขหรือพิธีการซึ่งเป็นการขัดขวางภาคิคู่สัญญาใดในการใช้อย่างเต็มที่ซึ่งส่วนแบ่งของจำนวน หรือมูลค่า ทั้งหมด ใดๆ ซึ่งได้มีการจัดสรรแล้ว โดยมีเงื่อนไขว่าการนำเข้าที่เกี่ยวข้องกับโควตา* กระทำภายในเวลาที่กำหนด

3. (เอ) ในกรณีที่ใบอนุญาตนำเข้าได้มีการออกให้โดยเกี่ยวข้องกับ การจำกัดการนำเข้า เมื่อมีคำร้องขอจากภาคิคู่สัญญาใดซึ่งมีผลประโยชน์ในการค้า ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ภาคิคู่สัญญาที่ใช้ข้อจำกัดจะให้ข้อมูลทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับการบริหารข้อจำกัด ใบอนุญาตการนำเข้าซึ่งได้อนุมัติสำหรับระยะเวลาที่ผ่านมา และการแบ่งสรรใบอนุญาตระหว่างประเทศผู้ส่งสินค้า ทั้งนี้ ไม่มีพันธกรณีที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับชื่อของวิสาหกิจนำเข้าและส่งออก

(บี) ในกรณีที่การจำกัดการนำเข้าเกี่ยวข้องกับการกำหนดโควตาภาคิคู่สัญญาที่ใช้ข้อจำกัดจะประกาศแจ้งให้สาธารณชนทราบถึงจำนวนทั้งหมด หรือมูลค่าของผลิตภัณฑ์นั้นหรือบรรดาผลิตภัณฑ์ซึ่งจะอนุญาตให้มีการนำเข้าในระหว่างระยะเวลาที่ระบุในอนาคต และแจ้งให้สาธารณชนทราบถึงการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในจำนวนหรือมูลค่าของผลิตภัณฑ์นั้น ผลิตภัณฑ์ซึ่งอยู่ระหว่างขนส่งในเวลาที่ได้มีการประกาศแจ้งจะไม่ถูกห้ามการนำเข้า ทั้งนี้ อาจมีการหักจากจำนวนที่อนุญาตให้นำเข้าในระบะเวลานั้นหากทำได้ และหากจำเป็นก็อาจหักจากจำนวนที่อนุญาตให้นำเข้าในระบะเวลาถัดมา และหากว่าภาคิคู่สัญญาใดเคยได้รับการยกเว้นข้อจำกัดสำหรับผลิตภัณฑ์ซึ่งนำเข้ามาเพื่อการบริโภค หรือ

นำออก จากคลังสินค้าเพื่อการบริโภคในระยะเวลา 30 วัน หลังจากวันที่มีการแจ้งประกาศให้สาธารณชนทราบ การปฏิบัติเช่นนี้ให้ถือว่าเป็นไปตามอนุวรรคนี้

(ซี) ในกรณีที่มีการจัดสรรโควตาระหว่างประเทศผู้ส่งสินค้าทั้งหลาย ภาคิคู่สัญญาซึ่งใช้ข้อจำกัดจะแจ้งแก่ภาคิคู่สัญญาอื่นที่มีผลประโยชน์ในการส่งผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องโดยพลันถึงส่วนแบ่งโควตาซึ่งได้มีการจัดสรรล่าสุดโดยปริมาณหรือมูลค่าแก่ประเทศผู้ส่งสินค้าทั้งหลาย และจะแจ้งประกาศให้สาธารณชนทราบต่อไป

4. ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อจำกัดซึ่งใช้โดยสอดคล้องกับวรรค 2 (ดี) ของข้อนี้ หรือภายใต้ข้อ 2 (ซี) ของข้อ XI การเลือกช่วงเวลาหนึ่งที่ผ่านมาสำหรับผลิตภัณฑ์ใด และการประเมินปัจจัยพิเศษ*ซึ่งกระทบต่อการค้าผลิตภัณฑ์นั้น ในขั้นต้นจะกระทำโดยภาคิคู่สัญญาซึ่งใช้บังคับข้อจำกัด ทั้งนี้ มีเงื่อนไขว่าภาคิคู่สัญญานั้นเมื่อได้รับคำร้องขอจากภาคิคู่สัญญาอื่นใดซึ่งมีผลประโยชน์อย่างสำคัญในการส่งผลิตภัณฑ์ หรือเมื่อมีคำร้องขอจากที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญา ภาคิคู่สัญญานั้นจะหารือโดยพลันกับภาคิคู่สัญญาอื่น ๆ หรือหารือกับที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญาเกี่ยวกับความจำเป็นในการปรับสัดส่วนที่กำหนด หรือช่วงระยะเวลาที่เลือก หรือประเมินอีกครั้งเกี่ยวกับปัจจัยพิเศษที่เกี่ยวข้อง หรือจัดเงื่อนไข แบบพิธี หรือบทบัญญัติอื่น ๆ ที่ออกโดยฝ่ายเดียวเกี่ยวกับการจัดสรรโควตาอย่างพอเพียง หรือการใช้โควตาอย่างไม่จำกัด

5. บทบัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับกับโควตาภาษีใดซึ่งกำหนด หรือคงไว้โดยภาคิคู่สัญญาใด และเท่าที่ปฏิบัติได้ หลักการของข้อนี้ให้ใช้ไปถึงข้อจำกัดการส่งออกด้วย

ข้อ XIV*

ข้อยกเว้นจากกฎเกณฑ์ในเรื่องการไม่เลือกปฏิบัติ

1. ภาคิคู่สัญญาซึ่งใช้บังคับข้อจำกัดภายใต้ข้อ XII หรือภายใต้หมวด บี ของข้อ XVIII อาจไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของข้อ XIII ในลักษณะที่มีผลเท่า

เทียบกับข้อจำกัดเรื่องการชำระเงินและการโอนเงินสำหรับธุรกรรมระหว่างประเทศ ซึ่งภาคีสัญญานั้น ในขณะที่นี้อาจใช้ภายใต้ข้อ VIII หรือข้อ XIV ของบทบัญญัติของความตกลงของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ หรือภายใต้บทบัญญัติที่เทียบเคียงกันได้ของความตกลงพิเศษเกี่ยวกับการปรัวรรคเงินตราซึ่งทำขึ้นภายใต้วรรค 6 ของข้อ XV*

2. โดยความยินยอมของที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญา ภาคีสัญญาซึ่งใช้ข้อจำกัดการนำเข้าภายใต้ข้อ XII หรือภายใต้หมวด บี ของข้อ XVIII อาจจะไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของข้อ XIII ชั่วคราว ในส่วนที่เกี่ยวกับการค้าภายนอกของคนในจำนวนเล็กน้อยซึ่งเป็นประโยชน์ต่อภาคีสัญญานั้นหรือภาคีสัญญาทั้งหลายที่เกี่ยวข้องมากกว่าความเสียหายซึ่งอาจเกิดขึ้นต่อการค้าของภาคีสัญญาอื่น ๆ* เป็นอย่างมาก

3. บทบัญญัติของข้อ XIII จะไม่ห้ามกลุ่มของอาณาเขตซึ่งมีโควตาร่วมกันในกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ในการที่จะใช้ข้อจำกัดต่อการนำเข้าจากประเทศอื่นแต่มีไว้ในระหว่างกันเอง ซึ่งข้อจำกัดตามบทบัญญัติของข้อ XII หรือหมวด บี ของข้อ XVIII โดยมีเงื่อนไขว่าข้อจำกัดนั้นสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อ XIII ในทุกกรณี

4. ภาคีสัญญาซึ่งใช้ข้อจำกัดการนำเข้าภายใต้ข้อ XII หรือภายใต้หมวด บีของข้อ XVIII จะไม่ถูกห้ามโดยข้อ XI ถึง ข้อ XV หรือหมวด บี ของข้อ XVIII ของความตกลงนี้ที่จะใช้ควบคุมการส่งออกของคนในลักษณะที่เป็นการเพิ่มรายได้สกุลเงินต่าง ๆ ซึ่งคนสามารถใช้ได้โดยไม่ต้องเบี่ยงเบนจากบทบัญญัติของข้อ XIII

5. ภาคีสัญญาจะไม่ถูกห้ามโดยข้อ XI รวมตลอดถึงข้อ XV หรือโดยหมวด บี ของข้อ XVIII ของความตกลงนี้ในการที่จะใช้ข้อจำกัดด้านปริมาณ

(เอ) ซึ่งมีผลเท่ากับข้อจำกัดการปรัวรรตเงินตราซึ่งอนุญาตภายใต้หมวด 3 (บี) ของข้อ VII ของบทบัญญัติของความตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

(บี) ภายใต้ข้อตกลงพิเศษตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก เอ ของความตกลงนี้ ระหว่างรอผลการเจรจาตามที่ระบุไว้

ข้อ XV

ข้อตกลงเกี่ยวกับการปรัวรรตเงินตรา

1. ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาจะต้องแสวงหาความร่วมมือกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศเพื่อที่ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาและกองทุนฯ จะได้ดำเนินนโยบายที่สอดคล้องกันในส่วนที่เกี่ยวกับการปรัวรรตเงินตราซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจ ของกองทุนฯ และเกี่ยวกับปัญหาข้อจำกัดด้านปริมาณและมาตรการการค้าอื่น ๆ ซึ่งอยู่ภายใต้เขตอำนาจของที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญา
2. ในทุกกรณีซึ่งที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาได้รับการเรียกร้องให้พิจารณาหรือดำเนินการเกี่ยวกับปัญหาเรื่องเงินทุนสำรอง ดุลการชำระเงิน หรือข้อตกลงปรัวรรตเงินตราต่างประเทศ ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาจะหารืออย่างเต็มที่กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ในการหารือกันนั้น ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาจะยอมรับผลของข้อมูลสถิติ และข้อเท็จจริงอื่นซึ่งกองทุนฯ เสนอเกี่ยวกับการปรัวรรตเงินตรา เงินทุนสำรอง และดุลการชำระเงิน และจะยอมรับการพิจารณาตัดสินของกองทุนว่าการดำเนินการของภาคีสัญญาในเรื่องการปรัวรรตเงินตราสอดคล้องกับบทบัญญัติของกองทุนการเงินระหว่างประเทศหรือสอดคล้องกับเงื่อนไขของความตกลงพิเศษเกี่ยวกับการปรัวรรตเงินตราระหว่างภาคีสัญญานั้นกับที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาหรือไม่ ในการตัดสินขั้นสุดท้ายในกรณีที่เกี่ยวกับเกณฑ์พิจารณาที่กำหนดในวรรค 2 (เอ) ของข้อ XII หรือวรรค 9 ของข้อ XVIII ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาจะยอมรับการพิจารณาตัดสินของกองทุนว่า สิ่งใดก่อให้เกิดการลดลงอย่างมากของต่อเงินทุนสำรองของภาคีสัญญา

ก่อให้เกิดระดับที่ต่ำมากของเงินทุนสำรอง หรือก่อให้เกิดอัตราเพิ่มขึ้นที่เหมาะสมของเงินทุนสำรองและยอมรับในการพิจารณาตัดสินในด้านการเงินของเรื่องอื่น ๆ ที่การหารือนั้นครอบคลุมอยู่

3. ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาจะทำความตกลงกับกองทุนฯ เกี่ยวกับวิธีการในการหารือภายใต้วรรค 2 ของข้อนี้

4. ในการดำเนินการปฏิวรรตเงินตรา ภาคีสัญญาจะไม่ทำให้เสื่อมเสีย* ซึ่งเจตนารมณ์ของบทบัญญัติของความตกลงนี้ หรือในการดำเนินการทางการค้า จะไม่ทำให้เสื่อมเสียซึ่งเจตนารมณ์ของบทบัญญัติของความตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

5. หากที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาพิจารณาไม่ว่าในเวลาใดว่า ข้อจำกัดด้านการปฏิวรรตเงินตราเกี่ยวกับการชำระเงินและการโอนเงินที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า มีการใช้บังคับโดยภาคีสัญญาหนึ่งในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับข้อยกเว้นที่ได้กำหนดไว้ในความตกลงนี้ในเรื่องข้อจำกัดด้านปริมาณ ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาจะรายงานให้กองทุนฯ ทราบ

6. ภายในเวลาที่กำหนดโดยที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาหลังจากการหารือกับกองทุนฯ ภาคีสัญญาใดซึ่งมิใช่สมาชิกของกองทุนฯ จะเข้าเป็นสมาชิกของกองทุนฯ หรือมิฉะนั้นจะทำความตกลงพิเศษเกี่ยวกับการปฏิวรรตเงินตรากับที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญา ภาคีสัญญาซึ่งยุติการเป็นสมาชิกของกองทุนฯ จะทำความตกลงปฏิวรรตเงินตรากับที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาโดยทันที ความตกลงพิเศษเกี่ยวกับ การปฏิวรรตเงินตราใด ๆ ซึ่งภาคีสัญญาได้กระทำภายใต้วรรคนี้ จะเป็นพันธกรณีของตนภายใต้ความตกลงนี้

7. (เอ) ความตกลงพิเศษเกี่ยวกับการปฏิวรรตเงินตราระหว่างภาคีสัญญา และที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาภายใต้วรรค 6 ของข้อนี้ จะเป็นที่พอใจแก่ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาต่อเมื่อวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้จะไม่ถูกทำให้เสื่อมเสียเนื่องจากการกระทำในเรื่องปฏิวรรตเงินตราของภาคีสัญญานั้น

(บี) ข้อบทของความตกลงนั้นจะไม่เป็นการกำหนดพันธกรณีแก่ภาคีคู่สัญญาในเรื่องการปริวรรตเงินตราซึ่งโดยทั่วไปเป็นการจำกัดมากกว่าพันธกรณีที่กำหนดโดยบทบัญญัติของความตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ กับสมาชิกของกองทุนฯ

8. ภาคีคู่สัญญาซึ่งมิใช่สมาชิกของกองทุนฯ จะจัดส่งข้อมูลภายใต้ขอบเขตทั่วไปของหมวด 5 ของข้อ VIII ของบทบัญญัติของความตกลงกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ตามที่ที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาจะกำหนดเพื่อที่จะปฏิบัติตามหน้าที่ของตนภายใต้ความตกลงนี้

9. ไม่มีสิ่งใดในความตกลงนี้ที่จะห้าม

(เอ) การที่ภาคีคู่สัญญาจะให้การควบคุมการปริวรรตเงินตราหรือข้อจำกัดการปริวรรตเงินตราตามบทบัญญัติของความตกลงกองทุนการเงินระหว่างประเทศหรือตามความตกลงพิเศษเกี่ยวกับการปริวรรตเงินตราซึ่งภาคีคู่สัญญานั้นได้กระทำกับที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญา

(บี) การที่ภาคีคู่สัญญาจะใช้ข้อจำกัดหรือการควบคุมการนำเข้าหรือส่งออก ซึ่งมีผลเพียงประการเดียวที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการควบคุมการปริวรรตเงินตราหรือข้อจำกัดการปริวรรตเงินตรา นอกเหนือจากผลที่ใช้มาตรการภายใต้มาตรา XI XII XIII และ XIV

ข้อ XVI*

การอุดหนุน

หมวด เอ - การอุดหนุนโดยทั่วไป

1. หากภาคีคู่สัญญาใดให้หรือคงไว้ซึ่งการอุดหนุนใดรวมทั้งการสนับสนุนไม่ว่าในรูปเงินได้ หรือราคา ซึ่งดำเนินการทั้งโดยตรงหรือโดยอ้อมเพื่อเพิ่มการส่งออกผลิตภัณฑ์ใดจาก หรือลดการนำเข้าของผลิตภัณฑ์ใดในอาณาเขต

ของตน ภาคิคุสัณญานันจะต้องแจ้งให้ที่ประชุมใหญ่ภาคิคุสัณญาทราบเป็นลายลักษณ์อักษรถึงขอบเขตและลักษณะของการอุดหนุน ผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดจากการอุดหนุนต่อปริมาณของผลิตภัณฑ์ซึ่งถูกกระทบหรือผลิตภัณฑ์ที่นำเข้ามาซึ่งหรือส่งออกจากอาณาเขตตน และพฤติกรรมซึ่งทำให้การอุดหนุนมีความจำเป็น ในกรณีที่ภาคิคุสัณญาได้เห็นว่าการอุดหนุนได้ก่อให้เกิดหรือคุกคามว่าจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ของภาคิคุสัณญาอื่นเสียหายอย่างร้ายแรง ภาคิคุสัณญาซึ่งให้การอุดหนุนนั้นเมื่อได้รับการร้องขอจะต้องหารือกับภาคิคุสัณญาอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือกับที่ประชุมใหญ่ภาคิคุสัณญาเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของการลดการอุดหนุน

หมวด บี - บทบัญญัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับการอุดหนุนการส่งออก*

2. ภาคิคุสัณญายอมรับว่าการที่ภาคิคุสัณญาหนึ่งให้การอุดหนุนการส่งออกแก่ผลิตภัณฑ์ใดอาจก่อให้เกิดผลร้ายแก่ภาคิคุสัณญาอื่น ๆ ทั้งการนำเข้าและส่งออก อาจก่อให้เกิดผลกระทบที่ไม่สอดคล้องผลประโยชน์ทางพาณิชย์ตามปกติของภาคิคุสัณญาอันนั้นและอาจขัดขวางการบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้
3. ดังนั้น ภาคิคุสัณญาควรพยายามหลีกเลี่ยงการอุดหนุนการส่งออกของผลิตภัณฑ์ขั้นปฐม อย่างไรก็ตาม หากภาคิคุสัณญาให้การอุดหนุนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในรูปแบบใดซึ่งเพิ่มการส่งออกของผลิตภัณฑ์ขั้นปฐมจากอาณาเขตของตน การอุดหนุนนั้นจะไม่ใช้ในลักษณะซึ่งทำให้ภาคิคุสัณญานั้นมีส่วนแบ่งมากกว่าที่เป็นธรรมของการส่งออกผลิตภัณฑ์นั้นในตลาดโลก โดยคำนึงถึงส่วนแบ่งของบรรดาภาคิคุสัณญาในการค้าผลิตภัณฑ์นั้นในช่วงระยะเวลาหนึ่งที่ผ่านมาก่อนหน้าและปัจจัยพิเศษใดซึ่งกระทบหรืออาจกระทบการค้าในผลิตภัณฑ์นั้น*
4. ยิ่งไปกว่านั้น ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1958 หรือวันที่เร็วที่สุดที่เป็นไปได้หลังจากนั้น ภาคิคุสัณญาจะยุติการให้การอุดหนุนการส่งออกไม่ว่า

โดยตรงหรือโดยอ้อมไม่ว่าในรูปแบบใด กับผลิตภัณฑ์ใดที่มีใช้ผลิตภัณฑ์ขั้นปฐม ซึ่งการอุดหนุนทำให้การขายผลิตภัณฑ์นั้นเพื่อการส่งออกมีราคาต่ำกว่าราคาที่เทียบเคียงกันได้สำหรับผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันซึ่งขายต่อผู้ซื้อในตลาดภายในประเทศ ภาคีสัญญาใดจะไม่ขยายขอบเขตของการอุดหนุนเกินกว่าที่มีอยู่เมื่อวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1955 โดยการนำการอุดหนุนใหม่มาใช้หรือการขยายการอุดหนุนที่มีอยู่*จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 1957

5. ภาคีสัญญาจะทบทวนการดำเนินงานของบทบัญญัติของข้อนี้เป็นระยะ เพื่อตรวจดูความมีประสิทธิภาพภายใต้ประสบการณ์จริงที่ผ่านมา เพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้ และเพื่อหลีกเลี่ยงการอุดหนุนซึ่งกระทบอย่างร้ายแรงต่อการค้า หรือผลประโยชน์ของภาคีสัญญาทั้งปวง

ข้อ XVII รัฐวิสาหกิจเพื่อการค้า

1.* (เอ) ภาคีสัญญาแต่ละรายให้คำมั่นว่าหากว่าตนได้จัดตั้ง หรือคงไว้ซึ่งรัฐวิสาหกิจไม่ว่าจะตั้งอยู่ ณ ที่ใด หรือให้โดยทางการหรือโดยมีผล ซึ่งเอกสิทธิเฉพาะหรือเอกสิทธิพิเศษ*แก่วิสาหกิจใดในการซื้อหรือขายที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าหรือส่งออก วิสาหกิจนั้นจะปฏิบัติในลักษณะที่สอดคล้องกับหลักการทั่วไปว่าด้วยการไม่เลือกปฏิบัติตามที่กำหนดในความตกลงนี้ สำหรับมาตรการของรัฐบาลที่มีผลต่อการนำเข้าหรือส่งออกโดยผู้ทำการค้าเอกชน

(บี) บทบัญญัติของอนุวรรค (เอ) ของวรรคนี้จะเป็นที่เข้าใจว่าจะบังคับวิสาหกิจนั้นให้ซื้อหรือขายตามข้อพิจารณาทางพาณิชย์*เพียงอย่างเดียว รวมถึงราคา คุณภาพ การมีอยู่ ความยากง่ายของการซื้อขาย การขนส่ง และเงื่อนไขอื่น ๆ ของการซื้อหรือขายโดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่น ๆ ของความตกลงนี้ และจะให้โอกาสอย่างเพียงพอแก่วิสาหกิจของภาคีสัญญาอื่นที่จะเข้าแข่งขันในการซื้อหรือขายตามประเพณีปฏิบัติทางธุรกิจ

(ซี) ภาติกู้สัญญาใดจะไม่ขัดขวางวิสาหกิจใด (ไม่ว่าเป็นวิสาหกิจตามที่ระบุไว้ในอนุวรรค (เอ) ของวรรคนี้หรือไม่) ซึ่งอยู่ภายใต้เขตอำนาจของตนในการดำเนินการตามหลักการของอนุวรรค (เอ) และ (บี) ของวรรคนี้

2. บทบัญญัติของวรรค 1 ของข้อนี้จะไม่ใช้กับการนำเข้าผลิตภัณฑ์เพื่อการใช้ในทันทีหรือในขั้นสุดท้ายในกิจการของรัฐบาลซึ่งไม่เข้าไปเพื่อขายต่อหรือใช้ในการผลิตสินค้า*เพื่อขาย ในส่วนที่เกี่ยวกับการนำเข้านั้น ภาติกู้สัญญาแต่ละรายจะให้การปฏิบัติแก่การค้าของภาติกู้สัญญาอื่น ๆ อย่างยุติธรรมและเท่าเทียมกัน

3. ภาติกู้สัญญายอมรับว่าวิสาหกิจประเภทที่ระบุไว้ในวรรค 1 (เอ) ของข้อนี้ อาจดำเนินการที่ก่อให้เกิดอุปสรรคร้ายแรงแก่การค้า ดังนั้น การเจรจาบนพื้นฐานของประโยชน์ต่างตอบแทนและร่วมกันเพื่อจำกัดหรือลดอุปสรรคจึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อขยายการค้าระหว่างประเทศ*

4. (เอ) ภาติกู้สัญญาจะแจ้งแก่ที่ประชุมใหญ่ภาติกู้สัญญาเรื่องผลิตภัณฑ์ซึ่งนำเข้ามายังหรือส่งออกจากอาณาเขตของตนโดยวิสาหกิจชนิดที่ระบุในวรรค 1 (เอ) ของข้อนี้

(บี) ภาติกู้สัญญาซึ่งก่อตั้ง คงไว้ หรืออนุญาตการผูกขาดการนำเข้าของผลิตภัณฑ์ ที่ไม่อยู่ภายใต้ข้อลดหย่อนภายใต้ข้อ II จะแจ้งให้ที่ประชุมใหญ่ภาติกู้สัญญาทราบถึงราคานำเข้าที่เพิ่มขึ้น*ของผลิตภัณฑ์ในช่วงระยะเวลาหนึ่งที่ผ่านมามากที่สุด หรือเมื่อเป็นไปได้ที่จะกระทำเช่นนั้นก็ให้แจ้งราคาที่เรียกจากการขายต่อผลิตภัณฑ์นั้น เมื่อมีคำร้องจากภาติกู้สัญญาอื่นซึ่งทำการค้าอย่างมากในผลิตภัณฑ์นั้น

(ซี) เมื่อภาติกู้สัญญาหนึ่งซึ่งมีเหตุผลที่จะเชื่อได้ว่าผลประโยชน์ของตนภายใต้ความตกลงนี้ถูกระทบเป็นอย่างมากจากการดำเนินการของ

วิสาหกิจชนิดที่ระบุในวรรค 1 (เอ) ที่ประชุมใหญ่ ภาคีสัญญาอาจร้องขอภาคีสัญญาซึ่งก่อให้เกิด คงไว้ หรืออนุญาตวิสาหกิจนั้นให้ส่งข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง กับการปฏิบัติตามบทบัญญัติตามของข้อนี้

(ดี) บทบัญญัติของวรรคนี้จะไม่บังคับให้ภาคีสัญญาใดเปิดเผยข้อมูลลับซึ่งอาจเป็นการขัดขวางการบังคับใช้กฎหมาย หรือมีละเมิดก็ขัดแย้งกับผลประโยชน์สาธารณะ หรือทำให้เสื่อมเสียผลประโยชน์เชิงพาณิชย์อันชอบธรรมของวิสาหกิจใดโดยเฉพาะ

ข้อ XVIII*

ความช่วยเหลือของรัฐบาลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

1. ภาคีสัญญาทั้งหลายยอมรับว่าการบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้จะทำได้สะดวกขึ้นโดยพัฒนาเศรษฐกิจของตนให้ก้าวหน้า โดยเฉพาะเศรษฐกิจของภาคีสัญญาซึ่งสามารถคงเพียงมาตรฐานการครองชีพระดับต่ำ* และอยู่ในระยะแรกของการพัฒนา*

2. ภาคีสัญญาทั้งหลายยอมรับต่อไปอีกว่า อาจมีความจำเป็นสำหรับภาคีสัญญาเหล่านั้นในการที่จะเพื่อใช้มาตรการคุ้มครองหรือมาตรการอื่นซึ่งกระทบต่อการนำเข้าดำเนินการตามโครงการ และนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจซึ่งวางแผนไว้เพื่อยกมาตรฐานการครองชีพโดยทั่วไปของประชาชนของตน และมาตรการเหล่านั้นอาจใช้ได้ครบเท่าที่เป็นการส่งเสริมให้บรรลุวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้ ดังนั้น ภาคีสัญญาทั้งหลายจึงตกลงว่า ภาคีสัญญาเหล่านั้นควรจะได้รับความสะดวกเพิ่มเติมเพื่อทำให้ตน (เอ) คงไว้ซึ่งความยืดหยุ่นอย่างพอเพียงในโครงสร้างภาษีศุลกากรของตนเพื่อให้สามารถให้ความคุ้มครองทางภาษีสำหรับการก่อตั้งอุตสาหกรรมใดโดยเฉพาะ* และ (บี) ใช้บังคับข้อจำกัดด้านปริมาณเพื่อวัตถุประสงค์ด้านดุลการชำระเงินในลักษณะที่คำนึงถึงอย่างเต็มที่ต่ออุปทานของการนำเข้าซึ่งมีอย่างต่อเนื่องในระดับสูงที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการพัฒนาเศรษฐกิจของตน

3. ภาคิคุสัณญูทังหลายยอมรับในท้ายที่สุดว่า บทบัญญัติของความตกลงนี้โดยปกติพอเพียงที่ทำให้ภาคิคุสัณญูปฏิบัติตามความจำเป็นของการพัฒนาเศรษฐกิจของคนได้ตามบทบัญญัติซึ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมในหมวด เอ และ บี ของข้อนี้ อย่างไรก็ตาม ภาคิคุสัณญูยอมรับว่าในกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจอาจมีเหตุการณ์ซึ่งไม่มีมาตรการใดที่สอดคล้องกับบทบัญญัติเหล่านั้นที่จะใช้ได้เพื่อให้ภาคิคุสัณญูสามารถให้ความช่วยเหลือของรัฐบาลซึ่งจำเป็น เพื่อก่อตั้งอุตสาหกรรมใดโดยเฉพาะ* โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับมาตรฐานในการครองชีพของประชาชนโดยทั่วไป ในกรณีดังกล่าวได้ระบุวิธีการพิเศษไว้ในหมวด ซี และ ดี ของข้อนี้

4. (เอ) ดังนั้น ภาคิคุสัณญูซึ่งเศรษฐกิจของมาตรฐานการครองชีพอยู่ในระดับต่ำ* และอยู่ในระยะแรกของการพัฒนา* จะมีอิสระที่จะไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของข้ออื่นของความตกลงนี้ได้ชั่วคราว ตามที่ระบุไว้ในหมวด เอ บี และ ซี ของข้อนี้

(บี) ภาคิคุสัณญูซึ่งเศรษฐกิจยังอยู่ในกระบวนการของการพัฒนาแต่ไม่ได้อยู่ภายในขอบเขตของอนุวรรค (เอ) ข้างต้น อาจยื่นคำขอต่อที่ประชุมใหญ่ภาคิคุสัณญูภายใต้หมวด ดี ของข้อนี้

5. ภาคิคุสัณญูยอมรับว่าเงินรายได้จากการส่งออกของภาคิคุสัณญูทั้งหลายซึ่งมีเศรษฐกิจเป็นประเภทที่ระบุในวรรค 4 (เอ) และ (บี) ข้างต้น และซึ่งพึงพาการส่งออกสินค้าโภคภัณฑ์ขั้นปฐมจำนวนเล็กน้อย อาจลดลงอย่างร้ายแรงโดยการลดลงของการขายโภคภัณฑ์นั้น ดังนั้น เมื่อการส่งออกโภคภัณฑ์ขั้นปฐมโดยภาคิคุสัณญูนั้นถูกระทบเป็นอย่างมากโดยมาตรการซึ่งใช้โดยภาคิคุสัณญูอื่น ภาคิคุสัณญูนั้นอาจขอหารือภายใต้บทบัญญัติของข้อ XXII ของความตกลงนี้ได้

6. ที่ประชุมใหญ่ภาคิคุสัณญูจะทบทวนมาตรการทั้งหมดซึ่งใช้ภายใต้บทบัญญัติของหมวด ซี และ ดี ของข้อนี้ทุกปี

หมวด เอ

7. (เอ) หากภาติกู้สัญญาซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของวรรค 4 (เอ) ของข้อนี้พิจารณาว่ามีความจำเป็นที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิกถอนข้อตกลงหย่อนซึ่งรวมอยู่ในตารางที่เหมาะสม ซึ่งผนวกกับความตกลงนี้ เพื่อส่งเสริมการก่อตั้งอุตสาหกรรมใดโดยเฉพาะ* หรือเพื่อยกระดับมาตรฐานการครองชีพโดยทั่วไปของประชาชน ภาติกู้สัญญานั้นจะแจ้งให้ที่ประชุมใหญ่ภาติกู้สัญญาทราบถึงการพิจารณานี้ และเข้าร่วมเจรจากับรัฐภาติกู้สัญญาอื่นใดซึ่งเป็นผู้เจรจาเริ่มแรก และภาติกู้สัญญาซึ่งกำหนดโดยที่ประชุมภาติกู้สัญญาว่า มีผลประโยชน์อย่างสำคัญ หากภาติกู้สัญญาดังกล่าวบรรลุความตกลงกันได้ ภาติกู้สัญญานั้นมีอิสระที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิกถอนข้อตกลงหย่อนภายใต้ตารางที่เหมาะสม ซึ่งผนวกกับความตกลงนี้ เพื่อที่จะให้ความตกลงนั้นมีผล รวมถึงการปรับให้การชดเชยใด ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย

(บี) ถ้าไม่อาจบรรลุความตกลงภายในหกสัปดาห์หลังจากการแจ้งตามที่กำหนดในอนุวรรค (เอ) ข้างต้น ภาติกู้สัญญาซึ่งเสนอที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือเพิกถอนข้อตกลงหย่อนอาจส่งเรื่องไปยังที่ประชุมใหญ่ภาติกู้สัญญาเพื่อจะพิจารณาเรื่องโดยพลันหากเห็นว่าภาติกู้สัญญาที่เสนอจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิกถอนข้อตกลงหย่อนได้ใช้ความพยายามทุกวิถีทางที่จะให้มีการบรรลุข้อตกลงและการชดเชยใด ๆ ที่เสนอนั้นเพียงพอแล้ว ภาติกู้สัญญานั้นมีอิสระที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิกถอนข้อตกลงหย่อนนั้นได้ ถ้าในขณะเดียวกันนั้นตนเองได้ให้การปรับการชดเชยไปแล้ว หากที่ประชุมใหญ่ภาติกู้สัญญาพิจารณาว่าการชดเชยที่เสนอโดยภาติกู้สัญญาที่เสนอเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิกถอนข้อตกลงหย่อนนั้นไม่เพียงพอ แต่เห็นว่าภาติกู้สัญญานั้นได้พยายามโดยสมควรทุกวิถีทางที่จะเสนอการชดเชยที่เหมาะสม ภาติกู้สัญญานั้นมีอิสระที่จะดำเนินการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิกถอนข้อผูกพันนั้น หากได้ดำเนินการแล้ว ภาติกู้สัญญาอื่นใดซึ่งระบุถึงในอนุวรรค (เอ) ข้างต้นมีอิสระที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิกถอนข้อตกลงหย่อนที่เท่ากันซึ่งตนได้เจรจาไว้แต่เริ่มแรกกับภาติกู้สัญญาซึ่งได้ดำเนินการเช่นนั้น*

หมวด บี

8. ภาคิคุ้มสัญญายอมรับว่า ภาคิคุ้มสัญญาซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของวรรค 4 (เอ) ของข้อนี้ เมื่ออยู่ในกระบวนการพัฒนาการอย่างรวดเร็ว มีแนวโน้มที่จะเผชิญกับปัญหาเกี่ยวกับดุลการชำระเงินซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากความพยายาม ที่จะขยายตลาดภายในของตน รวมถึงเกิดจากความไม่มีเสถียรภาพของดุลการค้าของตน

9. เพื่อที่จะปกป้องฐานะการเงินภายนอกของตน และเพื่อจะประกันว่าระดับของเงินทุนสำรองจะพอเพียงต่อการดำเนินการตามโครงการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้บทบัญญัติของวรรค 10 ถึง 12 ของข้อนี้ ภาคิคุ้มสัญญาซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของวรรค 4 (เอ) ของข้อนี้ อาจจะควบคุมระดับทั่วไปของการนำเข้าของตนโดยการจำกัดจำนวนหรือมูลค่าของสินค้าซึ่งอนุญาตให้มีการนำเข้าหากว่าข้อจำกัดการนำเข้าที่กำหนดขึ้นคงไว้ หรือเพิ่มระดับขึ้นจะไม่เกินกว่าที่จำเป็น

(เอ) เพื่อหยุดยั้งการคุกคามต่อ หรือเพื่อหยุดการลดลงอย่างมากของเงินทุนสำรอง หรือ

(บี) เพื่อให้บรรลุถึงอัตราเพิ่มขึ้นตามสมควรของเงินทุนสำรองในกรณีที่ภาคิคุ้มสัญญาที่มีเงินทุนสำรองไม่พอเพียง

ในทั้งสองกรณีจะคำนึงถึงปัจจัยอื่นใดพิเศษ ซึ่งอาจจะกระทบต่อเงินทุนสำรองของภาคิคุ้มสัญญา หรือความจำเป็นในการมีเงินทุนสำรอง รวมถึงความจำเป็นที่จะให้มีการใช้เงินกู้หรือทรัพยากรอย่างเหมาะสมเมื่อมีเงินกู้พิเศษจากภายนอกหรือทรัพยากรอื่น ๆ ที่อาจจัดหาได้

10. ในการใช้ข้อจำกัดเหล่านี้ ภาคิคุ้มสัญญาอาจกำหนดการะกับการนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกัน หรือประเภทของผลิตภัณฑ์ในลักษณะที่จะให้ความสำคัญแก่การนำเข้าผลิตภัณฑ์เหล่านั้นซึ่งจำเป็นมากกว่ากับนโยบายด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของตน หากว่าข้อจำกัดนั้นได้มีการใช้บังคับเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงความเสียหายที่ไม่จำเป็นต่อพาณิชย์กรรม หรือผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของภาคิคุ้มสัญญาอื่นใด และข้อจำกัดนั้นจะไม่เป็นการห้ามอย่างไม่สมควรต่อการ

นำเข้าสินค้าในลักษณะใดในเชิงพาณิชย์ในจำนวนน้อยที่สุดซึ่งการห้ามนั้นจะ
 ลิดรอนช่องทางการค้าปกติ และหากว่าข้อจำกัดนั้นจะไม่มีการใช้บังคับเพื่อห้าม
 การนำเข้าตัวอย่างสินค้า หรือเพื่อห้ามการปฏิบัติตามสิทธิบัตร เครื่องหมาย
 การค้า ลิขสิทธิ์ หรือวิธีดำเนินการทำนองเดียวกัน

11. ในการปฏิบัติตามนโยบายภายใน ภาคีสัญญาที่เกี่ยวข้องจะต้องคำนึง
 ถึงความจำเป็นในการสร้างไว้ซึ่งความสมดุลในดุลการชำระเงินบนพื้นฐานที่มั่นคง
 และยั่งยืน และความจำเป็นที่จะประกันว่าจะมีการใช้ทรัพยากรที่เป็นประโยชน์
 อย่างคุ้มค่า ภาคีสัญญาจะผ่อนคลาขข้อจำกัดซึ่งใช้อยู่ภายใต้หมวดนี้อย่าง
 ค่อยเป็นค่อยไปเมื่อสภาพการณ์ต่าง ๆ ดีขึ้น โดยดำรงมาตรการเหล่านั้นไว้เท่าที่
 จำเป็นภายใต้ขอบทของวรรค 9 ของข้อนี้ และจะต้องจัดมาตรการเหล่านั้น
 เมื่อเงื่อนไขต่าง ๆ ไม่มีความชอบธรรมที่จะดำรงไว้ ทั้งนี้ภาคีสัญญาจะไม่ถูก
 บังคับให้ถอนหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อจำกัดบนพื้นฐานว่าการเปลี่ยนแปลงใน
 นโยบายการพัฒนาอาจจะทำให้ข้อจำกัดที่ใช้อยู่ภายใต้หมวดนี้*ไม่มีความจำเป็น

12. (เอ) โดยทันทีหลังจากกำหนดหรือเพิ่มความเข้มงวดของข้อจำกัดนั้น
 (หรือในพฤติการณ์ซึ่งอาจมีการหารือกันก่อนได้ ก่อนที่จะทำเช่นนั้น) ภาคิ
 สัญญาซึ่งนำข้อจำกัดใหม่มาใช้หรือเพิ่มระดับความเข้มงวดโดยทั่วไปของ
 ข้อจำกัดของมาตรการซึ่งใช้ภายใต้หมวดนี้เป็นอย่างมาก จะต้องหารือกับที่
 ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาเกี่ยวกับ ลักษณะของปัญหาของดุลการชำระเงินของคน
 ทางเลือกในการใช้มาตรการแก้ไขที่อาจมีอยู่ และผลกระทบของข้อจำกัดที่อาจ
 เกิดขึ้นต่อเศรษฐกิจของภาคีสัญญาอื่น ๆ

(บี) ในวันที่ที่จะกำหนดโดยที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญา*ที่ประชุมใหญ่
 ภาคีสัญญาจะทบทวนข้อจำกัดทั้งมวลซึ่งยังใช้อยู่ภายใต้หมวดนี้ในวันนั้น
 หลังจากวันนั้นสองปี ภาคีสัญญาซึ่งใช้ข้อจำกัดภายใต้หมวดนี้จะเข้าร่วมหารือ
 ตามที่กำหนดไว้ในอนุวรรค (เอ) ข้างต้น กับที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาเป็น
 ระยะ ๆ ประมาณ ไม่น้อยกว่าทุกสองปี ตามแผนการที่จะวางในแต่ละปีโดยที่
 ประชุมใหญ่ภาคีสัญญา ทั้งนี้ จะไม่มีการหารือภายใต้อนุวรรคนี้ภายในสองปี
 หลังจากการเสร็จสิ้นของการหารือเรื่องทั่วไปภายใต้บทบัญญัติอื่นของวรรคนี้

(ซี) (1) ถ้าในการหารือกับภาคีสถัญญาภายใต้อนุวรรค (เอ) หรือ (บี) ของวรรคนี้ ที่ประชุมใหญ่ภาคีสถัญญาเห็นว่าข้อ จำกัดไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของหมวดนี้หรือกับบทบัญญัติของข้อ XIII (ซึ่งขึ้นอยู่กับบทบัญญัติของข้อ XIV) ที่ประชุมใหญ่ภาคีสถัญญาจะชี้ลักษณะของความไม่สอดคล้องนั้น และจะให้คำแนะนำการเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อจำกัดที่เหมาะสม

(2) อย่างไรก็ตาม ถ้าตามผลของการหารือ ที่ประชุมใหญ่ภาคีสถัญญาพิจารณาว่าข้อจำกัดซึ่งกำลังใช้อยู่มีลักษณะที่ไม่สอดคล้องอย่างมากกับบทบัญญัติของหมวดนี้ หรือกับ บทบัญญัติของข้อ XIII (ซึ่งขึ้นอยู่กับบทบัญญัติข้อ XIV) และได้ก่อให้เกิดหรือคุกคามว่าจะก่อให้เกิดความเสียหาย ต่อการค้าของภาคีสถัญญาใด ที่ประชุมใหญ่ภาคีสถัญญาจะแจ้งภาคีสถัญญาที่ใช้ข้อจำกัดนั้นทราบ และจะให้คำแนะนำที่เหมาะสมในการปฏิบัติตามบทบัญญัตินั้น ภายในระยะเวลาที่กำหนด หากภาคีสถัญญานั้นไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำภายในระยะเวลาที่กำหนด ที่ประชุมใหญ่ภาคีสถัญญาอาจยินยอมให้ภาคีสถัญญาซึ่งการค้าถูกกระทบกระเทือนเป็นอย่างมากจากข้อจำกัดไม่ต้องปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้ความตกลงนี้ซึ่งมีต่อภาคีสถัญญาซึ่งใช้ข้อจำกัดตามที่ที่ประชุมใหญ่ภาคีสถัญญาเห็นสมควรตามพฤติการณ์

(ดี) ที่ประชุมใหญ่ภาคีสถัญญาจะเชิญภาคีสถัญญาใดซึ่งใช้ข้อจำกัดภายใต้หมวดนี้ให้เข้าหารือกับตนตามคำร้องขอของภาคีสถัญญาใด ๆ ซึ่งพิสูจน์ได้ว่ากรณีมีมูลว่ามีการใช้ข้อจำกัดโดยไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของหมวดนี้หรือกับบทบัญญัติของข้อ XIII (ซึ่งขึ้นอยู่กับบทบัญญัติของข้อ XIV) และเพราะเหตุดังกล่าวการค้าของตนถูกกระทบกระเทือนเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม จะไม่มีการออกคำเชิญนั้นจนกว่าที่ประชุมใหญ่ภาคีสถัญญาได้ทราบว่าการเจรจาโดยตรงระหว่างภาคีสถัญญาที่เกี่ยวข้องไม่บรรลุผลสำเร็จ ถ้าตามผลของการหารือกับที่ประชุมใหญ่ภาคีสถัญญาไม่อาจบรรลุผลสำเร็จได้และที่ประชุมใหญ่ภาคีสถัญญาพิจารณาว่ามีการใช้ข้อจำกัดโดยไม่สอดคล้องกับบทบัญญัตินั้น และได้ก่อให้เกิดหรือคุกคามว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นกับการค้าของภาคีสถัญญา

ซึ่งเป็นผู้เริ่มกระบวนการนี้ ที่ประชุมใหญ่ภาคิคุสัณญาจะแนะนำให้มีการถอนหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อจำกัดนั้น หากไม่มีการเพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อจำกัดภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยที่ประชุมใหญ่ภาคิคุสัณญา ที่ประชุมใหญ่ภาคิคุสัณญาจะยินยอมให้ภาคิคุสัณญาซึ่งเริ่มกระบวนการนี้ไม่ต้องปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้ความตกลงนี้ซึ่งมีต่อภาคิคุสัณญาซึ่งใช้ข้อจำกัดนั้นตามแต่ที่ที่ประชุมใหญ่ภาคิคุสัณญาจะเห็นสมควรตามพฤติการณ์

(อี) ถ้าภาคิคุสัณญาซึ่งถูกตอบโต้โดยการกระทำตามประโยคสุดท้ายของอนุวรรค (ซี) (2) หรือ (ดี) ของวรรคนี้ เห็นว่าการปลดปล่อยจากพันธกรณีซึ่งอนุญาตโดยที่ประชุมใหญ่ภาคิคุสัณญา กระทบต่อการปฏิบัติตามโครงการและนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของตนเป็นอย่างมาก ภาคิคุสัณญานั้นมีอิสระที่จะแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรแก่เลขาธิการบริหาร¹ ของที่ประชุมใหญ่ภาคิคุสัณญา โดยไม่ช้ากว่าหกสิบวันหลังจากการตอบโต้ นั้น ถึงความประสงค์ของตนในการที่จะถอนตัวจากความตกลงนี้ และการถอนตัวเช่นนั้นจะมีผลเมื่อครบหกสิบวันนับจากวันซึ่งเลขาธิการบริหารได้รับการแจ้งนั้น

(เอฟ) ในการดำเนินการภายใต้วรรคนี้ ที่ประชุมใหญ่ภาคิคุสัณญาจะคำนึงถึงเงื่อนไขที่ได้ระบุไว้ในวรรค 2 ของข้อนี้ การพิจารณาตัดสินภายใต้วรรคนี้จะกระทำโดยเร็ว และหากเป็นไปได้ภายในหกสิบวันนับจากการเริ่มหารือ

หมวด ซี

13. ถ้าภาคิคุสัณญาซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของวรรค 4 (เอ) ของข้อนี้เห็นว่าความช่วยเหลือจากรัฐบาลเป็นสิ่งจำเป็นในการก่อตั้งของอุตสาหกรรมใดโดยเฉพาะ* เพื่อยกมาตรฐานการครองชีพทั่วไปของประชาชนของตน แต่ไม่มีมาตรการใดซึ่งสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้ที่จะใช้ปฏิบัติได้เพื่อให้บรรลุ

¹ คู่อารัมภบท

วัตถุประสงคนั้น ภาติกุสัณฺญาที่เกี่ยวข้อนั้นอาจใช้บทบัญญัติและวิธีการซึ่งกำหนดไว้ในหมวดนี้*

14. ภาติกุสัณฺญาที่เกี่ยวข้องจะต้องแจ้งให้ที่ประชุมใหญ่ภาติกุสัณฺญาทราบถึงความยุ่งยากเป็นพิเศษซึ่งตนเองเผชิญในการบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้กล่าวในวรรค 13 ของข้อนี้ และจะชี้มาตรการเฉพาะ ซึ่งกระทบต่อการนำเข้าที่ดินเสนอจะใช้เพื่อแก้ไขความยุ่งยากนี้ ภาติกุสัณฺญาจะไม่ใช้มาตรการนั้นก่อนวันหมดอายุของกำหนดเวลาซึ่งระบุในวรรค 15 หรือ 17 ตามแต่กรณี หรือไม่ใช้มาตรการซึ่งกระทบกระเทือนการนำเข้าผลิตภัณฑ์ใดซึ่งอยู่ภายใต้ข้อลดหย่อนซึ่งอยู่ในตารางที่เหมาะสมแนบท้ายความตกลงนี้ เว้นแต่ตนเองจะได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่ภาติกุสัณฺญาตามบทบัญญัติของวรรค 18 ทั้งนี้ หากว่าอุตสาหกรรมซึ่งได้รับการช่วยเหลือได้เริ่มการผลิตแล้ว หลังจากแจ้งแก่ที่ประชุมใหญ่ภาติกุสัณฺญา ภาติกุสัณฺญาอาจจะใช้มาตรการเหล่านั้นเท่าที่จำเป็นเพื่อห้ามการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นอย่างมากของผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเหนือระดับปกติ* ในระหว่างช่วงเวลานั้น

15. ถ้าภายในสามสิบวันนับจากการแจ้งเรื่องมาตรการนั้น ที่ประชุมใหญ่ภาติกุสัณฺญาได้ร้องขอให้ภาติกุสัณฺญาที่เกี่ยวข้องหารือกับตน* ภาติกุสัณฺญานั้นจะมีอิสระที่จะไม่กระทำการตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของข้ออื่นของความตกลงนี้เท่าที่จำเป็นในการใช้มาตรการที่ดินเสนอ

16. ถ้าหากได้รับคำร้องขอจากที่ประชุมใหญ่ภาติกุสัณฺญาให้หารือ* ภาติกุสัณฺญาที่เกี่ยวข้องจะต้องหารือกับที่ประชุมใหญ่ภาติกุสัณฺญาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของมาตรการที่เสนอ ทางเลือกของมาตรการอื่นที่อาจมีอยู่ภายใต้ความตกลงนี้ และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากมาตรการที่เสนอต่อผลประโยชน์ทางการค้าและเศรษฐกิจของภาติกุสัณฺญาอื่น ๆ ถ้าจากผลของการหารือ ที่ประชุมใหญ่ภาติกุสัณฺญาเห็นพ้องกันว่าไม่มีมาตรการใดซึ่งสอดคล้องกับบทบัญญัติอื่นของความตกลงนี้ที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในวรรค 13 ของข้อนี้ได้ และที่ประชุมใหญ่ภาติกุสัณฺญาเห็นด้วย* กับมาตรการที่เสนอนั้น ภาติกุสัณฺญาที่เกี่ยวข้องจะได้รับ

การปลดปล่อยจากพันธกรณีของตนภายใต้บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของข้ออื่นของความตกลงนี้ที่ใช้อยู่ที่เท่าที่จำเป็นในการใช้มาตรการนั้น

17. ถ้าภายในเก้าสิบวันหลังจากวันที่มีการแจ้งให้ทราบถึงมาตรการที่เสนอภายใต้วรรค 14 ของข้อนี้ ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญามีได้อนุมัติมาตรการเช่นนั้น ภาคีสัญญาที่เกี่ยวข้องอาจจะใช้มาตรการที่เสนอหลังจากได้แจ้งแก่ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาแล้ว

18. ถ้ามาตรการที่เสนอนั้นกระทบต่อผลิตภัณฑ์ซึ่งอยู่ภายใต้ข้อลดหย่อนในตารางที่เหมาะสมแนบท้ายความตกลงนี้ ภาคีสัญญาที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าหารือกับภาคีสัญญาอื่นใดซึ่งได้เจรจาข้อลดหย่อนแต่เริ่มแรก และกับภาคีสัญญาอื่นใดซึ่งที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญากำหนดว่ามีผลประโยชน์อย่างสำคัญในผลิตภัณฑ์นั้น ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาจะอนุมัติมาตรการนั้นหากเห็นด้วย* ว่าไม่มีมาตรการใดซึ่งสอดคล้องกับบทบัญญัติอื่นของความตกลงนี้ ที่จะปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามวรรค 13 ของข้อนี้ได้และหากพอใจว่า

(เอ) ได้มีการบรรลุความตกลงกับภาคีสัญญาอื่นซึ่งเป็นผลมาจากการหารือตามที่ระบุถึงข้างต้น หรือ

(บี) ถ้าไม่มีการบรรลุความตกลงภายในหกสิบวันหลังจากที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาได้รับทราบการแจ้งตามที่กำหนดไว้ในวรรค 14 ว่าภาคีสัญญาซึ่งได้ใช้มาตรการภายใต้หมวดนี้ ได้พยายามตามสมควรทุกวิถีทางที่จะบรรลุความตกลง และได้ปกป้องผลประโยชน์ของภาคีสัญญาอื่นอย่างพอเพียง*

ภาคีสัญญาซึ่งได้ใช้มาตรการภายใต้หมวดนี้จะได้รับการปลดปล่อยให้หลุดพ้นจากพันธกรณีของตนภายใต้บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของข้ออื่นของความตกลงนี้เท่าที่จำเป็นตามที่ตนได้รับอนุญาตให้ใช้มาตรการนั้น

19. ถ้ามาตรการที่เสนอเป็นประเภทที่ระบุไว้ในวรรค 13 ของข้อนี้เกี่ยวข้องกับการก่อตั้งอุตสาหกรรมซึ่งอยู่ในระยะเริ่มแรกซึ่งได้รับการช่วยเหลือ

ด้วยการคุ้มครองโดยบังเอิญโดยภาคีสัญญาที่เกี่ยวข้องใช้มาตรการจำกัดเกี่ยวกับดุลการชำระเงินภายใต้บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของความตกลงนี้ ภาคีสัญญานั้นอาจใช้บทบัญญัติและวิธีการตามหมวดนี้ ทั้งนี้ หากภาคีสัญญานั้นจะไม่ใช้มาตรการที่เสนอเช่นว่าโดยปราศจากความเห็นชอบ*ของที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญา*

20. ไม่มีสิ่งใดในวรรคก่อนของหมวดนี้จะอนุญาตให้เลิวงการปฏิบัติตามบทบัญญัติของข้อ I, II และ XIII ของความตกลงนี้ บทบัญญัติของวรรค 10 ของข้อนี้จะใช้บังคับกับข้อจำกัดใด ๆ ภายใต้หมวดนี้ด้วย

21. ไม่ว่าในเวลาใดที่มีการใช้บังคับมาตรการภายใต้วรรค 17 ของข้อนี้ ภาคีสัญญาใดซึ่งถูกกระทบกระเทือนเป็นอย่างมากโดยมาตรการนั้น อาจระงับการให้ข้อลดหย่อนที่เท่าเทียมกัน หรือพันธกรณีอื่นภายใต้ความตกลงนี้ซึ่งที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญามีได้ปฏิเสธ*ต่อการค้าของภาคีสัญญาซึ่งได้ใช้มาตรการภายใต้หมวดนี้ ทั้งนี้ หากว่าได้แจ้งเป็นเวลาหกสิบวันถึงการระงับการให้ข้อลดหย่อนนั้นต่อที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาไม่ช้ากว่าหกเดือนหลังจากที่มีการใช้มาตรการนั้น หรือมีการเปลี่ยนแปลงมาตรการเป็นอย่างมากจนอาจเป็นอันตรายต่อภาคีสัญญาซึ่งถูกกระทบกระเทือน ภาคีสัญญานั้นจะต้องให้อีกโอกาสที่พอเพียงในการหารือกันตามบทบัญญัติของข้อ XXII ของความตกลงนี้

หมวด ดี

22. ภาคีสัญญาซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของอนุวรรค 4 (บี) ของข้อนี้ ประสงค์ที่จะใช้มาตรการประเภทที่ระบุในวรรค 13 ของข้อนี้ ในเรื่องการก่อตั้งของอุตสาหกรรมใดโดยเฉพาะ* เพื่อประโยชน์ของการพัฒนาเศรษฐกิจของตน อาจยื่นคำขอต่อที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาเพื่อให้ความเห็นชอบต่อมาตรการนั้น ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาจะต้องหารือโดยพลันกับภาคีสัญญานั้น และในการตัดสินใจจะอาศัยแนวทางโดยข้อพิจารณาซึ่งระบุไว้ในวรรค 16 หากที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาเห็นชอบ*ต่อมาตรการที่เสนอ ภาคีสัญญาที่เกี่ยวข้องจะได้รับ

การปลดปล่อยจากพันธกรณีของตนภายใต้บทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องของความตกลงนี้เท่าที่จำเป็น ในการใช้มาตรการนั้น หากมาตรการที่เสนอกระทบต่อผลิตภัณฑ์ซึ่งอยู่ภายใต้ข้อตกลงย่อมนั้นในตารางที่เหมาะสมแนบท้ายความตกลงนี้ บทบัญญัติของวรรค 18 จะใช้บังคับ*

23. มาตรการใดๆ ซึ่งใช้ภายใต้หมวดนี้ จะต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติของวรรค 20 ของข้อนี้

ข้อ XIX

การดำเนินการฉุกเฉินต่อการนำเข้าผลิตภัณฑ์บางประเภท

1. (เอ) หากโดยผลของพัฒนาการที่ไม่อาจคาดการณ์ถึงมาก่อน และโดยผลของพันธกรณีของภาคีสัญญานั้นภายใต้ความตกลงนี้ รวมทั้งข้อตกลงย่อมนานาชาติ การผลิตภัณฑ์ใดที่กำลังนำเข้ามาในอาณาเขตของภาคีสัญญานั้นมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และภายใต้ภาวะการณ์ซึ่งก่อให้เกิดหรือคุกคามที่จะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อผู้ผลิตในประเทศซึ่งผลิตผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกันหรือผลิตภัณฑ์ที่แข่งขันกันโดยตรง ภาคีสัญญามีอิสระที่จะระงับไว้ซึ่งพันธกรณีทั้งหมดหรือบางส่วน หรือเพิกถอน หรือแก้ไขข้อตกลงย่อมนั้นในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ดังกล่าวนั้น ภายในขอบเขตและในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายดังกล่าวนี้

(บี) หากผลิตภัณฑ์ใด ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับข้อตกลงย่อมนั้นในเรื่องสิทธิพิเศษได้ถูกนำเข้ามาในอาณาเขตของภาคีสัญญาในพฤติการณ์ดังที่ระบุไว้ในอนุวรรค (เอ) ของวรรคนี้ ซึ่งก่อให้เกิดหรือคุกคามที่จะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อผู้ผลิตในประเทศซึ่งผลิตผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกันหรือผลิตภัณฑ์ที่แข่งขันกันโดยตรงในอาณาเขตของภาคีสัญญาซึ่งรับหรือได้รับสิทธิพิเศษนั้น หากว่าภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งได้ร้องขอ ภาคีสัญญาผู้นำเข้ามีอิสระที่จะระงับพันธกรณีที่เกี่ยวข้องไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือเพิกถอน หรือแก้ไขข้อตกลงย่อมนั้นในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์นั้น ภายในขอบเขตและในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายดังกล่าวนี้

2. ก่อนที่ภาคีสัญญาใดจะดำเนินการตามบทบัญญัติในวรรค 1 ของข้อนี้ ภาคีสัญญานั้นจะต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรแก่ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาล่วงหน้าแต่เนิ่นๆ เทาที่อาจจะกระทำได้ในทางปฏิบัติ และต้องให้ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาและภาคีสัญญาอื่นเหล่านั้นซึ่งมีผลประโยชน์อย่างสำคัญในฐานะผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องได้มีโอกาสปรึกษาหารือกับตนในเรื่องการดำเนินการที่เสนอนั้น เมื่อได้มีการแจ้งในส่วนที่เกี่ยวกับข้อลดหย่อนในเรื่องสิทธิพิเศษ การแจ้งจะต้องระบุถึงชื่อภาคีสัญญาซึ่งได้ร้องขอการดำเนินการ ในพฤติการณ์ฉุกเฉิน ที่ความล่าช้าอาจก่อให้เกิดความเสียหายซึ่งยากที่จะแก้ไข การดำเนินการภายใต้วรรค 1 ของข้อนี้ อาจกระทำเป็นการชั่วคราวได้โดยไม่ต้องมีการปรึกษาหารือก่อน ทั้งนี้มีเงื่อนไขว่าการปรึกษาหารือนั้นจะต้องกระทำทันทีหลังจากการดำเนินการเช่นนั้น

3. (เอ) หากภาคีสัญญาผู้มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องไม่อาจทำความเข้าใจกันได้ ภาคีสัญญาผู้เสนอให้ดำเนินการหรือกองการดำเนินการไว้ ย่อมจะมีอิสระที่จะดำเนินการได้ และหากได้ดำเนินการเช่นนั้นแล้ว หรือยังคงดำเนินการเช่นนั้นอยู่ ภายในระยะเวลาไม่น้อยกว่า 90 วัน จากที่ได้ดำเนินการนั้น ภาคีสัญญาผู้ได้รับผลกระทบมีอิสระที่จะรับข้อลดหย่อนที่เทียบเท่าหรือพันกรณีอื่นภายใต้ความตกลงนี้ต่อการค้าของภาคีสัญญาผู้ดำเนินการนั้น หรือ ในกรณีที่ระบุไว้ในวรรค 1 (บี) ของข้อนี้ ต่อการค้าของภาคีสัญญาผู้ร้องขอให้ดำเนินการนั้น ซึ่งเป็นการระงับที่ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาได้ให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้จะมีผลเมื่อพ้นกำหนด 30 วัน จากวันที่ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาได้รับแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรถึงการระงับเช่นนั้น

(บี) แม้จะมีบทบัญญัติอนุวรรค (เอ) ของวรรคนี้ หากได้ดำเนินการภายใต้วรรค 2 ของข้อนี้โดยไม่ได้ปรึกษาหารือกันก่อน และก่อให้เกิดหรือคุกคามที่จะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงในอาณาเขตของภาคีสัญญาใดต่อผู้ผลิตภายในประเทศซึ่งผลิตผลิตภัณฑ์ซึ่งได้รับผลกระทบจากการดำเนินการนั้น ในกรณีที่ความล่าช้าอาจก่อให้เกิดความเสียหายซึ่งยากที่จะแก้ไขได้ ภาคี

คู่สัญญานั้นมีอิสระที่จะระงับข้อตกลงย้อนหรือพันธกรณีอื่นๆ ตามที่อาจจำเป็น เพื่อจะป้องกันหรือเยียวยาความเสียหาย ทั้งนี้ การระงับดังกล่าวจะกระทำได้อีก เมื่อได้มีการดำเนินการเช่นนั้นและดำเนินไปตลอดระยะเวลาของการปรึกษาหารือ

ข้อ XX ข้อยกเว้นทั่วไป

ภายใต้บังคับของข้อกำหนดที่ว่ามาตรการดังต่อไปนี้จะไม่ใช้ในลักษณะที่จะก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติตามอำเภอใจหรืออย่างไม่มีเหตุผลระหว่างประเทศต่างๆ ซึ่งอยู่ในสภาพการณ์เดียวกันนี้หรือก่อให้เกิดการจำกัดที่แอบแฝงต่อการค้าระหว่างประเทศ จะไม่มีข้อความใดในความตกลงนี้ที่ตีความห้ามมิให้ภาคีคู่สัญญารับรองหรือบังคับใช้มาตรการที่

- (เอ) จำเป็นเพื่อปกป้องศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (บี) จำเป็นเพื่อปกป้องชีวิต หรือสุขภาพมนุษย์ สัตว์ หรือพืช
- (ซี) เกี่ยวกับการนำเข้าหรือการส่งออกทองคำหรือเงิน
- (ดี) จำเป็นเพื่อให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบังคับที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลงนี้ รวมทั้งกฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวกับการบังคับทางศุลกากร การบังคับการผูกขาดที่ดำเนินการภายใต้วรรค 4 ของข้อ II และข้อ XVII การคุ้มครองสิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า และลิขสิทธิ์ และการป้องกันการปฏิบัติที่เป็นการหลอกลวง
- (อี) เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ใช้แรงงานของนักโทษ
- (เอฟ) กำหนดขึ้นเพื่อการคุ้มครองทรัพย์สินสมบัติแห่งชาติ ซึ่งมีคุณค่าทางศิลปะประวัติศาสตร์หรือโบราณคดี
- (จี) เกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถใช้ให้หมดไปได้ หากมาตรการเช่นนั้นได้ทำไปให้เกิดผลพร้อมกับการจำกัดการผลิตหรือการบริโภคภายในประเทศ
- (เอช) ดำเนินการตามพันธกรณีภายใต้ความตกลงโลกทัศน์ใดใดในระหว่างรัฐบาล ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่เสนอต่อที่ประชุมใหญ่

- ภาคีสัญญา และได้รับความเห็นชอบโดยที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาหรือซึ่งได้ยื่นเสนอและได้รับความเห็นชอบดังกล่าวแล้ว*
- (ไอ) เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดการส่งออกวัสดุภายในประเทศที่จำเป็นเพื่อประกันถึงปริมาณที่จำเป็นของวัสดุดังกล่าวนั้นต่ออุตสาหกรรมผู้ผลิตภายในประเทศระหว่างช่วงเวลาที่ราคาภายในประเทศของวัสดุนั้นต่ำกว่าราคาตลาดโลก โดยเป็นส่วนหนึ่งของแผนการให้มีเสถียรภาพของรัฐบาล ทั้งนี้ มีเงื่อนไขว่าข้อจำกัดนั้นจะต้องไม่ดำเนินการไปเพื่อเพิ่มการส่งออกหรือเพื่อการปกป้องต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ และจะต้องไม่เบี่ยงเบนไปจากบทบัญญัติของความตกลงนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับการไม่เลือกปฏิบัติ
- (เจ) จำเป็นต่อการได้มาหรือการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ซึ่งขาดแคลนโดยทั่วไปภายในประเทศ หรือในท้องถิ่น โดยมีเงื่อนไขว่ามาตรการใด ๆ ดังกล่าวนั้นจะต้องสอดคล้องกับหลักการที่ว่าภาคีสัญญาทุกภาคีมีสิทธิในส่วนแบ่งที่เป็นธรรมของอุปทานระหว่างประเทศของผลิตภัณฑ์นั้น และมาตรการใด ๆ ดังกล่าวนั้นซึ่งไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติอื่น ๆ ของความตกลงนี้จะต้องยุติลงทันทีที่เงื่อนไขที่ก่อให้เกิดมาตรการนั้นได้สิ้นสุดลง ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาจะพิจารณาบททวนความจำเป็นสำหรับอนุวรรคนี้นี้ไม่เกิน วันที่ 30 มิถุนายน ค.ศ. 1960

ข้อ XXI

ข้อยกเว้นด้านความมั่นคง

ไม่มีข้อความใดในความตกลงนี้ที่จะตีความไปในทางที่จะ

- (เอ) กำหนดให้ภาคีสัญญาใดให้ข้อเสนอสันติใด ๆ ซึ่งตนเห็นว่าการเปิดเผยข้อเสนอนั้นจะขัดต่อผลประโยชน์สำคัญในเรื่องความมั่นคงของตน หรือ

- (บี) กีดกันมิให้ภาคีคู่สัญญาใดดำเนินการใด ๆ ซึ่งตนเห็นว่าจำเป็นสำหรับการป้องกันผลประโยชน์สำคัญในเรื่องความมั่นคงของตน
- (1) เกี่ยวกับวัสดุที่แตกตัวทางอะตอมหรือจากวัสดุที่เกิดขึ้นมาจากสิ่งนั้น
 - (2) เกี่ยวกับการค้าอาวุธ กระสุน และเครื่องมือสงคราม และเกี่ยวกับการค้าสินค้าและวัสดุอื่นซึ่งกระทำไปโดยตรงหรือทางอ้อมเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดหาให้สำหรับฐานทัพทางทหาร
 - (3) ดำเนินการในยามสงครามหรือในยามฉุกเฉินอื่น ๆ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือ
- (ซี) กีดกันมิให้ภาคีคู่สัญญาใดดำเนินการใด ๆ ตามพันธกรณีของตนภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติสำหรับการชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

ข้อ XXII

การปรึกษาหารือ

1. ภาคีคู่สัญญาแต่ละรายจะให้การพิจารณาด้วยความเห็นใจ และจะให้โอกาสอย่างเพียงพอสำหรับการปรึกษาหารือเกี่ยวกับข้อร้องเรียนตามที่ภาคีคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งอาจจะทำขึ้นเกี่ยวกับเรื่องใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานของความตกลงนี้
2. ที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญา เมื่อได้รับการร้องขอจากภาคีคู่สัญญาหนึ่ง อาจปรึกษาหารือกับภาคีคู่สัญญาหนึ่งหรือภาคีคู่สัญญาอื่นๆ ในเรื่องใด ๆ ที่ไม่อาจจะหาทางแก้ไขที่เป็นที่พอใจได้โดยการปรึกษาหารือภายใต้วรรค 1

ข้อ XXIII

การลบล้างหรือการทำให้เสื่อมเสีย

1. หากภาคีสัญญาใดเห็นว่าประโยชน์ใด ๆ ซึ่งเกิดขึ้นแก่ตนเองโดยตรง หรือโดยทางอ้อมภายใต้ความตกลงนี้กำลังถูกลบล้างหรือเสื่อมเสียไป หรือเห็นว่าการบรรลุวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้ถูกขัดขวาง โดยเป็นผลมาจาก

- (เอ) การที่ภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้ความตกลงนี้ หรือ
- (บี) การใช้บังคับมาตรการใด ๆ โดยภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งไม่ว่ามาตรการนั้นจะขัดต่อบทบัญญัติของความตกลงนี้หรือไม่ หรือ
- (ซี) สถานการณ์อื่นใดที่มีอยู่

โดยความประสงค์ที่จะให้มีการแก้ไขปรับเปลี่ยนเรื่องดังกล่าวอย่างเป็นที่พอใจ ภาคีสัญญานั้นอาจทำข้อร้องเรียนหรือข้อเสนอเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งหรือภาคีสัญญาอื่นๆ ซึ่งคนเห็นว่ายกข้อด้วยก็ได้ ภาคีสัญญาใด ๆ ที่ได้รับการติดต่อดังกล่าวนั้น จะต้องให้การพิจารณาด้วยความเห็นใจแก่ข้อร้องเรียนหรือข้อเสนอที่ได้ยื่นแก่ตน

2. หากข้อแก้ไขปรับเปลี่ยนให้เป็นที่พอใจไม่บังเกิดผลขึ้นระหว่างภาคีสัญญาที่เกี่ยวข้องภายในเวลาอันควร หรือหากอุปสรรคนั้นเป็นอุปสรรคประเภทที่ระบุไว้ในวรรค 1 (ซี) ของข้อนี้ ก็อาจเสนอเรื่องดังกล่าวให้ที่ประชุมใหญ่ ภาคีสัญญา ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาจะต้องสอบสวนเรื่องใดๆ ที่ได้เสนอมานี้ โดยพลันและจะต้องให้คำแนะนำที่เหมาะสมแก่ภาคีสัญญาซึ่งคนเห็นว่าเกี่ยวข้องด้วย หรือจะต้องให้คำชี้ขาดในเรื่องนั้นตามที่เหมาะสม ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาอาจปรึกษากับภาคีสัญญาอื่น กับคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมของสหประชาชาติ และกับองค์การระหว่างประเทศในระดับรัฐบาลที่เหมาะสมอื่นใดในกรณีที่ดินเห็นว่าการปรึกษาหารือนี้เป็นสิ่งจำเป็น หากที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาเห็นว่าพฤติกรรมมีความร้ายแรงเพียงพอที่จะเป็นเหตุผลให้มีการดำเนินการดังกล่าวได้ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาอาจจะยินยอม

ให้ภาคีคู่สัญญาหนึ่งหรืออื่นๆ ระบุการใช้บังคับข้อตกลงหย่อน หรือพันธกรณีอื่น ภายใต้อาณัติของคณะมนตรีเศรษฐกิจว่าเหมาะสมในสถานการณ์นั้นต่อภาคี คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งหรือภาคีคู่สัญญาอื่นใดได้ หากได้มีการระบุการใช้บังคับ ข้อตกลงหย่อนใด หรือพันธกรณีอื่นแก่ภาคีคู่สัญญาใดจริง ภาคีคู่สัญญานั้นจะมี อิสระที่จะให้คำบอกกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรแก่เลขาธิการบริหาร¹ ของที่ ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาถึงเจตนาของตนที่จะถอนตัวออกจากความตกลงนี้ภายใน เวลาไม่เกิน 60 วันหลังจากการดำเนินการเช่นนั้น และการถอนตัวดังกล่าวนี้ นั้น จะมีผลในวันที่หกสิบหลังจากวันที่เลขาธิการบริหารได้รับคำบอกกล่าวนั้น

ภาค III

ข้อ XXIV

อาณาเขตการใช้บังคับ การค้าชายแดน สหภาพศุลกากร และเขตการค้าเสรี

1. บทบัญญัติของความตกลงนี้ให้ใช้กับอาณาเขตนครหลวงศุลกากรของ ภาคีคู่สัญญาทั้งหลายและกับอาณาเขตศุลกากรอื่นใดในส่วนซึ่งได้ยอมรับ ความตกลงนี้ภายใต้ข้อ XXVI หรือกำลังใช้บังคับความตกลงนี้ภายใต้ข้อ XXXIII หรือตามพิธีสารการใช้บังคับชั่วคราว อาณาเขตศุลกากรดังกล่าว แต่ละอาณาเขตจะได้รับการปฏิบัติประหนึ่งว่าเป็นภาคีคู่สัญญาเฉพาะเพื่อความ มุ่งประสงค์ของอาณาเขตการใช้บังคับความตกลงนี้ โดยมีเงื่อนไขว่าบทบัญญัติ ของวรรคนี้จะต้องไม่ตีความไปในทางที่ก่อให้เกิดสิทธิหรือพันธกรณีใดๆ ใน ระหว่างอาณาเขตศุลกากรสองอาณาเขตหรือมากกว่านั้น ในส่วนซึ่งได้ยอมรับ ความตกลงนี้ภายใต้ข้อ XXVI หรือในส่วนที่กำลังมีการใช้ความตกลงนี้ภายใต้ข้อ XXXIII หรือตามพิธีสารการใช้บังคับชั่วคราวโดยภาคีคู่สัญญาเดียว

¹ คู่อารัมภบท

2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ ให้เป็นที่เข้าใจว่าอาณาเขตศุลกากรหมายถึงอาณาเขตใด ๆ ซึ่งคงไว้ซึ่งภาษีศุลกากรหรือคงไว้ซึ่งข้อบังคับทางการพาณิชย์อื่น ๆ ที่แบ่งแยกต่างหากเป็นส่วนใหญ่สำหรับการค้าของอาณาเขตนั้นกับอาณาเขตอื่น ๆ

3. บทบัญญัติของความตกลงนี้ จะต้องไม่ตีความเพื่อขัดขวาง

(เอ) การให้สิทธิประโยชน์ของภาคีสัญญาใดแก่ประเทศที่อยู่ประชิดกัน เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกแก่การค้าชายแดน

(บี) การให้สิทธิประโยชน์แก่การค้ากับดินแดนอิสระแห่งเทรสเคโดยประเทศที่อยู่ติดต่อกับอาณาเขตนั้น โดยมีเงื่อนไขว่าสิทธิประโยชน์นั้นต้องไม่ขัดแย้งกับสนธิสัญญาสันติภาพซึ่งเกิดขึ้นจากสงครามโลกครั้งที่สอง

4. ภาคีสัญญายอมรับความเป็นที่พึงปรารถนาของการเพิ่มเสรีภาพทางการค้าด้วยการพัฒนาการรวมกลุ่มอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้นโดยความตกลงอย่างสมัครใจระหว่างเศรษฐกิจของประเทศภาคีในความตกลงนั้น ภาคีสัญญายอมรับด้วยความมุ่งประสงค์ของสหภาพศุลกากรหรือเขตการค้าเสรีควรที่จะอำนวยความสะดวกต่อการค้าระหว่างเขตต่าง ๆ ซึ่งเป็นส่วนประกอบของสหภาพศุลกากรหรือเขตการค้าเสรีนั้น และจะไม่เป็นการเพิ่มอุปสรรคต่อการค้าของภาคีสัญญาอื่น ๆ กับอาณาเขตทั้งหลายเช่นว่านั้น

5. ดังนั้น บทบัญญัติของความตกลงนี้จะไม่ขัดขวางการก่อตั้งสหภาพศุลกากรหรือเขตการค้าเสรี หรือการรับรองความตกลงเฉพาะกาลที่จำเป็นสำหรับการก่อตั้งสหภาพศุลกากรหรือเขตการค้าเสรี ในระหว่างอาณาเขตของภาคีสัญญา โดยมีเงื่อนไขว่า

(เอ) ในส่วนที่เกี่ยวกับสหภาพศุลกากร หรือความตกลงเฉพาะกาลที่ก่อให้เกิดการก่อตั้งสหภาพศุลกากร ค่าอากร และข้อบังคับอื่นๆ

ทางการพาณิชย์ที่กำหนดขึ้นเมื่อมีการจัดตั้งสหภาพใด ๆ นั้น หรือเมื่อมีความตกลงเฉพาะกาลในส่วนที่เกี่ยวกับการค้ากับภาคี คู่สัญญาที่ไม่ได้เป็นภาคีของสหภาพหรือความตกลงนั้น โดยทั้งหมดแล้วจะต้องไม่สูงกว่าหรือเคร่งครัดกว่าภาระทั่วไปของอากรและข้อบังคับทางการพาณิชย์ที่ใช้บังคับในอาณาเขตซึ่งเป็นส่วนประกอบของสหภาพศุลกากรก่อนการก่อตั้งสหภาพนั้นหรือการรับรองความตกลงเฉพาะกาลนั้นแล้วแต่กรณี

- (บี) ในส่วนที่เกี่ยวกับเขตการค้าเสรี หรือความตกลงเฉพาะกาลที่ก่อให้เกิดการก่อตั้งเขตการค้าเสรี ค่าอากรและข้อบังคับอื่นๆทางการพาณิชย์ที่ยังคงไว้ในแต่ละอาณาเขตที่ประกอบเป็นเขตการค้าเสรี และใช้บังคับต่อการค้าของภาคีคู่สัญญาซึ่งมิได้รวมอยู่ในเขตการค้าเสรีดังกล่าวนั้น หรือมิได้เป็นภาคีความตกลงดังกล่าวนั้น เมื่อมีการก่อตั้งเขตการค้าเสรีนั้นหรือเมื่อมีการ รับรองความตกลงเฉพาะกาลในทางการค้า จะต้องไม่สูงกว่าหรือเคร่งครัดกว่าค่าอากรที่เรียกเก็บอยู่ และข้อบังคับอื่นๆทางการพาณิชย์ที่มีอยู่ในอาณาเขตเดิมที่เป็นส่วนประกอบของเขตการค้าเสรีนั้นก่อนที่จะมีการก่อตั้งเขตการค้าเสรี หรือทำความตกลงเฉพาะกาลนั้นแล้วแต่กรณี และ

- (ซี) ความตกลงเฉพาะกาลใดที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) และ (บี) จะต้องรวมถึงแผนการและกำหนดการสำหรับการก่อตั้งสหภาพศุลกากรนั้น หรือเขตการค้าเสรีนั้น ภายในระยะเวลาอันสมควร

6. หากในการบรรลุถึงข้อกำหนดของอนุวรรค 5 (เอ) ภาคีคู่สัญญาเสนอเพิ่มอัตราอากรใดๆ โดยไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อ II ให้นำวิธีดำเนินการที่ระบุไว้ในข้อ XXVIII มาใช้ ในการปรับเปลี่ยนค่าชดเชย ให้คำนึงถึงค่าชดเชยที่ได้ให้ไปแล้ว เนื่องจากการลดอากรให้ตรงกับอัตราอากรของอาณาเขตส่วนอื่นๆของสหภาพ

7. (เอ) ภาคิคู่สัญญาใดซึ่งตัดสินใจที่จะเข้าร่วมสหภาพศุลกากรหรือเขตการค้าเสรีหรือทำความตกลงเฉพาะกาลซึ่งก่อให้เกิดการก่อตั้งสหภาพหรือเขตนั้น จะต้องแจ้งที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญา โดยพลันและจะจัดให้ที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญาสามารถทราบ ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับสหภาพหรือเขตที่เสนอเพื่อที่จะทำให้ที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญาสามารถจัดทำรายงานดังกล่าวขึ้นและให้ข้อเสนอแนะแก่ภาคิคู่สัญญาอื่นๆ ตามที่ตนอาจเห็นเหมาะสม

(บี) หากหลังจากที่ได้ศึกษาแผนการและกำหนดการซึ่งรวมไว้ในความตกลงเฉพาะกาลที่อ้างถึงในวรรค 5 โดยการปรึกษาหารือกับภาคิของความตกลงนั้น และโดยพิจารณาตามสมควรถึงข้อสนเทศที่มีอยู่ตามบทบัญญัติของอนุวรรค (เอ) แล้ว ที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญาพบว่าความตกลงนั้นไม่มีแนวโน้มที่จะเป็นผลให้เกิดการก่อตั้งสหภาพศุลกากรหรือเขตการค้าเสรีภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้โดยภาคิของความตกลงนั้น หรือพบว่าระยะเวลาดังกล่าวนั้นไม่ใช่ระยะเวลาตามสมควรที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญาจะต้องให้ข้อเสนอแนะแก่ภาคิของความตกลงนั้น ภาคิจะต้องไม่คงไว้หรือทำให้ความตกลงนั้นมีผลใช้บังคับแล้วแต่กรณี หากภาคิยังไม่พร้อมที่จะแก้ไขความตกลงนั้นตามข้อเสนอแนะเหล่านี้

(ซี) จะต้องมีการแจ้งการเปลี่ยนแปลงในทางสาระใดในแผนการหรือกำหนดการที่อ้างถึงในวรรค 5 (ซี) ไปยังที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญาซึ่งที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญาอาจร้องขอภาคิคู่สัญญาที่เกี่ยวข้องให้ปรึกษาหารือกับตน หากการเปลี่ยนแปลงนั้นมีแนวโน้มที่จะเป็นอันตรายต่อหรือทำให้เกิดความล่าช้าโดยไม่สมควรต่อการก่อตั้งสหภาพศุลกากรหรือเขตการค้าเสรี

8. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้

(เอ) ให้เป็นที่เข้าใจว่าสหภาพศุลกากรหมายถึงอาณาเขตทางศุลกากรที่รวมกันเป็นหน่วยเดียว ซึ่งใช้แทนอาณาเขตศุลกากรสองแห่งหรือมากกว่า เพื่อว่า

(1) จะได้มีการจัดอากรและข้อบังคับทางการพาณิชย์ที่เป็น
การจำกัดอื่นๆ (ยกเว้นที่อนุญาติไว้ภายใต้ข้อ XI XII

XIII XIV XV และ XX ในกรณีที่เป็น) ในส่วนที่เกี่ยวกับการค้าอย่างมากเกือบทั้งหมดระหว่างอาณาเขตต่าง ๆ ซึ่งเป็นส่วนประกอบของสหภาพหรืออย่างน้อยที่สุดในส่วนที่เกี่ยวกับการค้าผลิตภัณฑ์ที่มีแหล่งกำเนิดในอาณาเขตดังกล่าวนี้อย่างมากเกือบทั้งหมด และ

- (2) ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของวรรค 9 สมาชิกแต่ละรายของสหภาพจะใช้อาการและข้อบังคับทางพาณิชย์อื่นๆ ที่เหมือนกันอย่างมากต่อการค้าของอาณาเขตที่ไม่ได้รวมอยู่ในสหภาพ

- (บี) ให้เป็นที่เข้าใจว่าเขตการค้าเสรีหมายถึงกลุ่มของอาณาเขตทางศุลกากรสองแห่งหรือมากกว่า ซึ่งได้มีการขจัดอากรและข้อบังคับทางการพาณิชย์ที่เป็นการจำกัดอื่นๆ (ยกเว้นที่อนุญาตไว้ภายใต้ข้อ XI XII XIII XIV XV และ XX ในกรณีที่เป็น) สำหรับการค้าอย่างมากเกือบทั้งหมดระหว่างอาณาเขตต่างๆ ที่ประกอบเป็นส่วนหนึ่งของเขตการค้าเสรี ในผลิตภัณฑ์ที่มีแหล่งกำเนิดในอาณาเขตดังกล่าวนี้

9. การก่อตั้งสหภาพศุลกากรหรือเขตการค้าเสรีจะไม่กระทบต่อสิทธิพิเศษที่อ้างถึงในวรรค 2 ของข้อ I แต่อาจมีการขจัดหรือปรับเปลี่ยนสิทธิพิเศษนั้นได้โดยวิธีการเจรจากับภาคีสัญญาที่ได้รับผลกระทบ* โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีดำเนินการเจรจากับภาคีสัญญาที่ได้รับผลกระทบนี้จะใช้บังคับกับการขจัดสิทธิพิเศษที่กำหนดไว้เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของวรรค 8 (เอ) (1) และวรรค 8 (บี)

10. โดยคะแนนเสียงข้างมากสองในสาม ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาอาจให้ความเห็นชอบต่อข้อเสนอที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ของวรรค 5 ถึงวรรค 9 ทั้งหมด หากข้อเสนอ นั้นนำไปสู่การก่อตั้งสหภาพศุลกากรหรือเขตการค้าเสรีในความหมายของข้อนี้

11. โดยพิจารณาถึงพฤติการณ์พิเศษซึ่งเกิดขึ้นจากการสถาปนาอินเดียและปากีสถานเป็นรัฐเอกราชและโดยยอมรับข้อเท็จจริงว่าอินเดียและปากีสถานได้ประกอบเป็นหน่วยเศรษฐกิจหน่วยหนึ่งมาเป็นเวลานานแล้ว ภาคิคู่สัญญาจึงตกลงกันว่าทบัญญัติของความตกลงนี้จะไม่ขัดขวางประเทศทั้งสองจากการทำข้อตกลงพิเศษในส่วนที่เกี่ยวกับการค้าระหว่างกันในระหว่างการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการค้าร่วมกันของประเทศทั้งสองบนพื้นฐานที่ถาวร*

12. ภาคิคู่สัญญาแต่ละรายจะดำเนินมาตรการอันสมควรนั้นตามที่อาจมีอยู่เพื่อประกันว่ารัฐบาลระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจภายในอาณาเขตของตนจะปฏิบัติตามทบัญญัติของความตกลงนี้

ข้อ XXV

การกระทำการร่วมกันของภาคิคู่สัญญา

1. ตัวแทนของภาคิคู่สัญญาจะประชุมกันเป็นครั้งคราวเพื่อความมุ่งประสงค์ในการทำให้ทบัญญัติของความตกลงนี้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกระทำการร่วมกันมีผลใช้บังคับ และโดยทั่วไปก็เพื่อมุ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินการและส่งเสริมวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้ กรณีใดก็ตามที่มีการอ้างถึงภาคิคู่สัญญาซึ่งกระทำการร่วมกันในความตกลงนี้ ภาคิคู่สัญญาซึ่งปฏิบัติการร่วมกันนั้น จะถูกเรียกว่า ที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญา

2. เลขาธิการสหประชาชาติได้รับการร้องขอให้เรียกประชุมที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญาในครั้งแรก ซึ่งจะต้องจัดประชุมไม่เกินวันที่ 1 มีนาคม ค.ศ. 1948

3. ภาคิคู่สัญญาแต่ละรายจะมีสิทธิในการลงคะแนนเสียงหนึ่งเสียงในการประชุมทุกครั้งของที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญา

4. เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงนี้ คำตัดสินของที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญาจะถือเสียงข้างมากของคะแนนเสียงที่ออก

5. ในพฤติการณ์พิเศษที่มีได้บัญญัติไว้ที่อื่นในความตกลงนี้ ที่ประชุมใหญ่ภาคิคู่สัญญาอาจยกเว้นพันธกรณีที่ยังบังคับกับภาคิคู่สัญญาหนึ่งโดยความตกลงนี้ได้

โดยมีเงื่อนไขว่าคำตัดสินใดๆ นั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบโดยเสียงข้างมากสองในสามของคะแนนเสียงที่ออก และเสียงข้างมากนั้นจะต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนภาคีสัญญา ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาอาจใช้วิธีลงคะแนนเสียงนั้นด้วยในการ

- (1) กำหนดประเภทของพฤติการณ์พิเศษบางประเภทซึ่งใช้กับกรณีของข้อกำหนดในการลงคะแนนเสียงอื่นๆ สำหรับการยกเว้นจากพันธกรณี และ
- (2) วางเกณฑ์นั้นตามที่อาจจำเป็นสำหรับการใช้บังคับวรรคนี้¹

ข้อ XXVI

การยอมรับ การมีผลใช้บังคับ และการจดทะเบียน

1. วันที่ของความตกลงนี้จะเป็นวันที่ 30 ตุลาคม ค.ศ. 1947
2. ความตกลงนี้จะเปิดให้มีการยอมรับโดยภาคีสัญญาใดซึ่งในวันที่ 1 มีนาคม ค.ศ. 1955 เป็นภาคีสัญญาหรือกำลังเจรจาเพื่อขอภาคยานุวัติในความตกลงนี้อยู่
3. ความตกลงนี้ทำเป็นต้นฉบับภาษาอังกฤษหนึ่งฉบับ และต้นฉบับภาษาฝรั่งเศสหนึ่งฉบับ ทั้งสองฉบับเป็นต้นฉบับจริง ให้มอบเก็บรักษาไว้ที่เลขาธิการสหประชาชาติ ผู้ซึ่งจะส่งสำเนาความตกลงนี้ที่รับรองความถูกต้องแล้วให้แก่รัฐบาลผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมด
4. รัฐบาลแต่ละรัฐบาลที่ยอมรับความตกลงนี้จะมอบตราสารการยอมรับไว้กับเลขาธิการบริหาร¹ ของที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญา ผู้ซึ่งจะแจ้งให้รัฐบาลผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมดทราบถึงวันที่มีการมอบให้เก็บรักษาตราสารการยอมรับแต่ละฉบับ และวันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับภายใต้วรรค 6 ของข้อนี้

¹ ต้นฉบับพิมพ์ผิดว่า “อนุวรรค”

5. (เอ) รัฐบาลแต่ละรัฐบาลที่ยอมรับความตกลงนี้ได้ยอมรับความตกลงนี้ในส่วนของในอาณาเขตมหานครของตนและอาณาเขตอื่นซึ่งตนมีความรับผิดชอบในด้านระหว่างประเทศ ยกเว้นอาณาเขตทางศุลกากรที่แตกต่างหากจากตนตามที่จะได้แจ้งต่อเลขาธิการบริหาร¹ ของที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญา เมื่อเวลาที่ตน ยอมรับความตกลงนี้
- (บี) รัฐบาลใดที่ได้แจ้งเรื่องดังกล่าวให้เลขาธิการบริหาร¹ทราบภายใต้ข้อยกเว้นในอนุวรรต (เอ) ของวรรคนี้ อาจแจ้งให้เลขาธิการบริหาร¹ ทราบในเวลาใดก็ได้ว่าการยอมรับของตนจะมีผลบังคับในส่วนอาณาเขตทางศุลกากรใด ๆ ที่แตกต่างหากออกไปหรืออาณาเขตที่ได้รับการยกเว้นนั้น และการแจ้งดังกล่าวจะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบถัดจากวันที่เลขาธิการบริหาร¹ ได้รับแจ้ง
- (ซี) หากอาณาเขตทางศุลกากรใด ในส่วนซึ่งภาคีสัญญาได้ยอมรับให้ใช้ความตกลงนี้ มีหรือได้มาซึ่งอิสระอย่างสมบูรณ์ในการดำเนินความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์กับต่างประเทศและในเรื่องอื่นที่บัญญัติไว้ในความตกลงนี้ ให้ถือว่าอาณาเขตทางศุลกากรดังกล่าวนั้นเป็นภาคีสัญญาด้วย เมื่อภาคีสัญญาซึ่งก่อตั้งอาณาเขตทางศุลกากรดังกล่าวข้างต้นนั้น ได้ประกาศให้การสนับสนุน
6. ความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับระหว่างรัฐบาลที่ได้รับความตกลงในวันที่สามสิบถัดจากวันที่ได้มีการมอบตราสารการยอมรับกับเลขาธิการบริหาร¹ ของที่

¹ คูอารัมภบท

ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาในนามของรัฐบาลซึ่งมีชื่อในภาคผนวกเอช ซึ่งอาณาเขตของรัฐบาลเหล่านี้มีมูลค่ารวมของการค้ากับต่างประเทศเป็นจำนวนร้อยละ 85 ของมูลค่ารวมของการค้ากับต่างประเทศของอาณาเขตทั้งหลายของรัฐบาลนั้น โดยการคิดคำนวณตามช่องที่กำหนดค่าร้อยละที่ใช้ซึ่งระบุไว้ในความตกลงนี้ ตราสารการยอมรับของรัฐบาลอื่นแต่ละรัฐบาลจะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบถัดจากวันที่ได้มีการมอบตราสารนั้น

7. ให้สหประชาชาติเป็นผู้มีอำนาจจดทะเบียนความตกลงนี้ทันทีที่ความตกลงมีผลใช้บังคับ

ข้อ XXVII

การระงับหรือการเพิกถอนข้อตกลงย้อน

ภาคีคู่สัญญาใดจะมีอิสระที่จะระงับหรือเพิกถอนในเวลาใดก็ได้ซึ่งข้อตกลงย้อนทั้งหมดหรือบางส่วนที่บัญญัติไว้ในตารางที่เหมาะสม ซึ่งผนวกไว้ในความตกลงนี้ซึ่งเป็นข้อตกลงย้อนในส่วนที่ภาคีคู่สัญญาดังกล่าวนั้นพิจารณาว่าเป็นข้อตกลงย้อนที่ตนได้เจรจามาแต่แรกกับรัฐบาลที่ยังมิได้เป็นภาคีคู่สัญญาหรือยุติการเป็นภาคีคู่สัญญา ภาคีคู่สัญญาซึ่งได้ดำเนินการนั้นจะต้องแจ้งให้ที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาทราบ และเมื่อได้รับการร้องขอ จะปรึกษารื้อกักกับภาคีคู่สัญญาซึ่งมีผลประโยชน์อย่างสำคัญในผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องนั้น

ข้อ XXVIII*

การแก้ไขตาราง

1. ในวันแรกของช่วงระยะเวลาสามปีในแต่ละช่วง โดยช่วงระยะเวลาแรกเริ่มต้นในวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1958 (หรือในวันแรกของช่วงระยะเวลาอื่นใด* ซึ่งที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาอาจจะระบุ โดยการลงคะแนนเสียงสองในสามของคะแนนเสียงที่ออก) ภาคีคู่สัญญา (ต่อไปในข้อนี้เรียกว่า “ภาคีคู่สัญญาผู้ร้องขอ”) อาจแก้ไขหรือเพิกถอนข้อตกลงย้อน*ซึ่งรวมอยู่ในตารางที่เหมาะสม ที่ผนวกไว้

ในความตกลงนี้ได้ โดยการเจรจาและตกลงกับภาคีสัญญาใดซึ่งตนได้เจรจา ข้อลดหย่อนนั้นมาแต่เริ่มแรกและกับภาคีสัญญาอื่นใดที่ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญา ได้ตัดสินว่าเป็นผู้มีผลประโยชน์ในการส่งออกสินค้านี้เป็นหลัก (ซึ่งภาคีสัญญา สองประเภทแรกนี้ พร้อมด้วยภาคีสัญญาผู้ร้องขอต่อไปในข้อนี้จะเรียกว่า “ภาคีสัญญาผู้เกี่ยวข้องที่สำคัญ”) และโดยให้อยู่ภายใต้การปรึกษาหารือกับ ภาคีสัญญาอื่นใดซึ่งที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาตัดสินว่าเป็นผู้มีผลประโยชน์ อย่างสำคัญ* ในข้อลดหย่อนนั้น

2. ในการเจรจาและการตกลงดังกล่าวนี้ซึ่งอาจรวมถึงบทบัญญัติสำหรับการปรับค่าชดเชยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์อื่น ภาคีสัญญาที่เกี่ยวข้องจะ พยายามคงข้อลดหย่อนที่เป็นการให้ประโยชน์ต่างตอบแทนและผลประโยชน์ ร่วมกันไว้ในระดับทั่วไปซึ่งเป็นการอนุเคราะห์ต่อการค้าไม่น้อยไปกว่าที่ได้บัญญัติ ไว้ในความตกลงนี้ก่อนการเจรจาดังกล่าวนั้น

3. (เอ) หากในระหว่างภาคีสัญญาผู้เกี่ยวข้องที่สำคัญไม่สามารถตกลงกันได้ก่อนวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1958 หรือก่อนการ สิ้นสุดช่วงระยะเวลาที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้ แม้กระนั้น ก็ตามภาคีสัญญาผู้ซึ่งเสนอแก้ไขหรือเพิกถอนข้อลดหย่อนจะมีอิสระที่จะกระทำการดังกล่าว และหากมีการดำเนินการนั้น ภายในเวลาไม่เกินหกเดือนหลังจากที่ได้มีการดำเนินการนั้น ภาคีสัญญาใดซึ่งได้มีการเจรจาข้อลดหย่อนมาแต่เริ่มแรกด้วย ภาคีสัญญาใดซึ่งได้รับการตัดสินภายใต้วรรค 1 ว่าเป็นผู้ที่มี ผลประโยชน์ในการส่งออกสินค้านี้เป็นหลักและภาคีสัญญาซึ่ง ได้รับการวินิจฉัยโดยภายใต้วรรค 1 ว่าเป็นผู้ที่มีผลประโยชน์ อย่างสำคัญ จะมีอิสระที่จะเพิกถอนข้อลดหย่อนที่เทียบเคียง

¹ ดันฉบับพิมพ์คิดว่า “อนุวรรค”

กันได้อย่างมากซึ่งได้เจรจาไว้มาแต่แรกกับภาคีสัญญา
ผู้ร้องขอได้ เมื่อครบกำหนดสามสิบวันจากวันที่ที่ประชุมใหญ่
ภาคีสัญญาได้รับแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรถึงการเพิกถอนนั้น

- (บี) หากในระหว่างภาคีสัญญาผู้ที่เกี่ยวข้องที่สำคัญสามารถตกลง
กันได้แต่ภาคีสัญญาอื่นใดซึ่งถูกตัดสินภายใต้วรรค 1 ของ
ข้อนี้ว่าเป็นผู้มีผลประโยชน์อย่างสำคัญยังไม่พึงพอใจ ภายใน
เวลาไม่เกินหกเดือนหลังจากที่ได้มีการดำเนินการนั้น ภาคี
คู่สัญญาอื่นดังกล่าวนั้นจะมีอิสระที่จะเพิกถอนข้อตกลงหย่อนที่
เทียบเคียงกันได้อย่างมาก ซึ่งได้เจรจาไว้มาแต่แรกกับภาคี
คู่สัญญาผู้ร้องขอได้ เมื่อครบกำหนดสามสิบวันจากวันที่
ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาได้รับแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรถึง
การเพิกถอนนั้น

4. ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาอาจมอบอำนาจ*ในเวลาใดก็ได้ในพฤติการณ์
พิเศษให้ภาคีสัญญาหนึ่งเข้าร่วมเจรจาเพื่อการแก้ไขหรือการเพิกถอนข้อ
ลดหย่อน ที่รวมไว้ในตารางที่เหมาะสม ซึ่งผนวกไว้ในความตกลงนี้ภายใต้
วิธีดำเนินการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (เอ) การเจรจานั้น*และการปรึกษาหารือที่เกี่ยวข้องใด ๆ จะต้อง
ดำเนินการตามบทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 ของข้อนี้
- (บี) หากภาคีสัญญาผู้เกี่ยวข้องที่สำคัญสามารถบรรลุความตกลง
ระหว่างกันได้ในกรณีเจรจา บทบัญญัติของวรรค 3 (บี) ของ
ข้อนี้จะใช้บังคับ
- (ซี) หากภาคีสัญญาผู้เกี่ยวข้องที่สำคัญไม่สามารถบรรลุความตกลง
ระหว่างกันได้ในระยะเวลาหกสิบวัน*หลังจากที่ได้มีการ

อนุญาตให้เจรจา หรือภายในระยะเวลาที่เกินกว่าระยะเวลาที่
ที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาอาจจะได้กำหนดไว้ ภาคีคู่สัญญา
ผู้ร้องขอก็อาจเสนอเรื่องนี้ต่อที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาได้

- (ค) เมื่อมีการเสนอเรื่องดังกล่าวนี้ให้ที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญา ที่
ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาจะต้องตรวจสอบโดยพลันถึงเรื่องนั้น
และส่งข้อคิดเห็นแก่ภาคีคู่สัญญาผู้เกี่ยวข้องที่สำคัญนั้น โดยมี
จุดมุ่งหมายเพื่อให้บรรลุการระงับข้อพิพาท หากมีการบรรลุการ
ระงับข้อพิพาทได้ ให้ใช้บทบัญญัติของวรรค 3 (บี) ประหนึ่งว่า
ภาคีคู่สัญญาผู้เกี่ยวข้องที่สำคัญนั้นสามารถบรรลุความตกลง
ระหว่างกันได้ หากการระงับข้อพิพาทระหว่างภาคีคู่สัญญาผู้
เกี่ยวข้องที่สำคัญไม่อาจบรรลุได้ ภาคีคู่สัญญาผู้ร้องขอจะมี
อิสระที่จะแก้ไขหรือเพิกถอนข้อลดหย่อน เว้นแต่ที่ประชุมภาคี
คู่สัญญาจะวินิจฉัยว่าภาคีคู่สัญญาผู้ร้องขอไม่สามารถเสนอค่า
ชดเชย* อย่างเพียงพอได้โดยไม่มีเหตุผลอันควร หากมีการ
ดำเนินการนั้น ภายในเวลาไม่เกินหกเดือนหลังจากที่ได้มีการ
ดำเนินการนั้น ภาคีคู่สัญญาใด ซึ่งได้มีการเจรจาข้อลดหย่อน
ด้วยมาแต่เริ่มแรก ภาคีคู่สัญญาใดซึ่งถูกตัดสินภายในวรรค 4 (เอ)
ว่าเป็นผู้มีผลประโยชน์ในการส่งออกสินค้านี้เป็นหลัก และภาคี
คู่สัญญาใดซึ่งถูกตัดสินภายในวรรค 4 (เอ) ว่าเป็นผู้มี
ผลประโยชน์ อย่างสำคัญจะมีอิสระที่จะแก้ไขหรือเพิกถอน
ข้อลดหย่อนที่เทียบเคียงกันได้อย่างมาก ซึ่งได้เจรจาไว้มาแต่
เริ่มแรกกับภาคี คู่สัญญาผู้ร้องขอนั้นได้ เมื่อครบกำหนดสาม
สิบวันจากวันที่ที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาได้รับแจ้งเป็นลายลักษณ์
อักษรถึงการเพิกถอนนั้น

5. ก่อนวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1958 และก่อนการสิ้นสุดระยะเวลาใดที่ระบุไว้ในวรรค 1 ภาติกู้สัญญาอาจเลือกโดยการแจ้งที่ประชุมใหญ่ภาติกู้สัญญาว่าจะสงวนสิทธิที่จะแก้ไขตารางที่เหมาะสมตามวิธีดำเนินการของวรรค 1 ถึงวรรค 3 ในช่วงระยะเวลาครั้งต่อไป หากภาติกู้สัญญาเลือกเช่นนั้น ภาติกู้สัญญาอื่นจะมีสิทธิที่จะแก้ไขหรือเพิกถอนข้อลดหย่อนซึ่งได้เจรจาไว้มาแต่เริ่มแรกกับภาติกู้สัญญานั้น ในระหว่างช่วงระยะเวลาเดียวกัน

ข้อ XXVIII ทวิ การเจรจาภาษีศุลกากร

1. ภาติกู้สัญญายอมรับว่าอากรศุลกากรมักก่อให้เกิดอุปสรรคที่ร้ายแรงต่อการค้า ดังนั้นการเจรจาบนพื้นฐานการให้ประโยชน์ต่างตอบแทนและผลประโยชน์ร่วมกันซึ่งนำไปสู่การลดภาษีศุลกากรในระดับทั่วไปและค่าภาระอื่นในการนำเข้าและการส่งออกเป็นอย่างมากและโดยเฉพาะอย่างยิ่งนำไปสู่การลดภาษีศุลกากรที่สูงนั้นซึ่งเป็นการกีดกันการนำเข้าแม้จะเป็นในปริมาณขั้นต่ำและการเจรจาบนพื้นฐานที่ดำเนินการโดยคำนึงตามควรถึงวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้และความจำเป็นที่แปรเปลี่ยนไปของแต่ละภาติกู้สัญญา เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการขยายตัวของการค้าระหว่างประเทศ ดังนั้นที่ประชุมใหญ่ภาติกู้สัญญาจึงอาจสนับสนุนการเจรจาดังกล่าวนั้นเป็นครั้งคราว

2. (เอ) การเจรจาภายใต้ข้อนี้อาจดำเนินการบนพื้นฐานของผลิตภัณฑ์ที่คัดเลือกเป็นรายสินค้าไปหรือโดยการใช้วิธีดำเนินการพหุภาคีตามที่อาจเป็นที่ยอมรับโดยภาติกู้สัญญาที่เกี่ยวข้อง การเจรจานั้นอาจมุ่งไปที่การลดอากร การผูกพันอากร ณ ระดับที่เป็นอยู่ในขณะนั้น หรือการรับว่าอากรแต่ละรายการ หรืออากรถ่วงเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ในประเภทที่ระบุไว้จะต้องไม่เกินระดับที่ระบุไว้ โดยหลักการแล้วการผูกพันที่จะไม่เพิ่มอัตราอากรซึ่งอยู่ในอัตราต่ำหรืออยู่ในอัตราปลอดอากรจะได้รับการยอมรับว่าเป็นข้อลดหย่อนที่มีมูลค่าเท่ากับการลดอากรอัตราสูง

- (บี) ภาคีสัญญายอมรับว่า โดยทั่วไปความสำเร็จของการเจรจา พหุภาคีสจะขึ้นอยู่กับกรเข้าร่วมของภาคีสัญญาทั้งปวงซึ่ง ดำเนินการค้ำต่างประเทระหว่างกันในอัตราส่วนที่มาก
3. กรเจรจจะดำเนินการบนพื้นฐานซึ่งให้ออกาสอย่างเพียงพอที่จะ พิจารณาถึง
- (เอ) ความจำเป็นของแต่ละภาคีสัญญาและอุตสาหกรรมแต่ละ อุตสาหกรรม
- (บี) ความจำเป็นของประเทที่พัฒนาน้อยกว่าสำหรับการใช้การ คุ้มครองโดยภาคีสกุลการที่มีความยืดหยุ่นมากกว่า เพื่อ ช่วยเหลือในการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความจำเป็นพิเศษ ของประเทเหล่านี้ที่จะคงภาคีสกุลการไว้สำหรับการจัดเก็บ ภาษีเพื่อเป็นรายได้ และ
- (ซี) พฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ทั้งปวง ซึ่งรวมถึงความจำเป็นทาง การคลัง*ทางการพัฒนา ทางยุทธศาสตร์และความจำเป็นอื่น ๆ ของภาคีสัญญาที่เกี่ยวข้อง

ข้อ XXIX

ความสัมพันธ์ของความตกลงนี้กับกฎบัตรฮาวานา

1. ภาคีสัญญาบริที่จะปฏิบัติตามหลักการทั่วไปของหมวด 1 รวมถึง หมวด 6 และของหมวด 9 ของกฎบัตรฮาวานาด้วยในขอบเขตอำนาจบริหาร ของตนอย่างเต็มที่สูงสุดในระหว่างที่ตนกำลังดำเนินการยอมรับกฎบัตรฮาวานา ตามกระบวนการทางรัฐธรรมนูญ*ของตน
2. ให้ระงับการใช้ภาค II ของความตกลงนี้ในวันที่กฎบัตรฮาวานามีผลใช้ บังคับ

3. หากภายในวันที่ 30 กันยายน ค.ศ. 1949 กฎบัตรฮาวานายังไม่มีผลใช้บังคับ ภาติกู้สัญญาทั้งปวงจะประชุมกันก่อนวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 1949 เพื่อตกลงกันว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติม การจัดทำเพิ่มหรือคงไว้ซึ่งความตกลงนี้หรือไม่

4. หากในเวลาใดที่กฎบัตรฮาวานาสิ้นผลการใช้บังคับ ที่ประชุมใหญ่ภาติกู้สัญญาจะประชุมกันโดยเร็วเท่าที่สามารถปฏิบัติได้หลังจากนั้น เพื่อตกลงกันว่าความตกลงนี้จะมีการจัดทำเพิ่มเติม แก้ไขเพิ่มเติม หรือคงความตกลงนี้ไว้หรือไม่ ในระหว่างการตกลงดังกล่าวนี้ ให้ภาค II ของความตกลงนี้มีผลใช้บังคับอีกครั้ง โดยมีเงื่อนไขว่าให้นำบทบัญญัติของภาค II เว้นแต่ข้อ XXIII ในรูปแบบบทบัญญัติที่ปรากฏในกฎบัตรฮาวานามาใช้โดยอนุโลมแทน และโดยมีเงื่อนไขต่อไปว่าภาติกู้สัญญาจะไม่ถูกผูกพันโดยบทบัญญัติใดซึ่งมิได้ผูกพันตนในขณะที่กฎบัตรฮาวานาสิ้นผลการใช้บังคับ

5. หากภาติกู้สัญญาใดไม่ได้ยอมรับกฎบัตรฮาวานาในวันที่กฎบัตรมีผลใช้บังคับ ที่ประชุมใหญ่ภาติกู้สัญญาจะต้องปรึกษาร่วมกันเพื่อที่จะตกลงกันว่าความตกลงนี้ ครอบคลุมที่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างภาติกู้สัญญาดังกล่าวนั้นกับภาติกู้สัญญาอื่น จะต้องมีการจัดทำเพิ่มหรือแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ และหากต้องมีการจัดทำเพิ่มเติมหรือแก้ไขเพิ่มเติมจะต้องกระทำอย่างไร ในระหว่างการตกลงดังกล่าวนี้ ให้บทบัญญัติของภาค II ของความตกลงนี้ยังคงใช้ต่อไประหว่างภาติกู้สัญญานั้นกับภาติกู้สัญญาอื่นโดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของวรรค 2 ของข้อนี้

6. ภาติกู้สัญญาซึ่งเป็นสมาชิกขององค์การการค้าระหว่างประเทศจะไม่อ้างบทบัญญัติของความตกลงนี้เพื่อที่จะขัดขวางการดำเนินการของบทบัญญัติใดของกฎบัตรฮาวานา การใช้บังคับหลักการที่รองรับวรรคนี้กับภาติกู้สัญญาใดซึ่งมิได้เป็นสมาชิกขององค์การการค้าระหว่างประเทศจะเป็นเรื่องที่ต้องมีการตกลงกันตามวรรค 5 ของข้อนี้

ข้อ XXX การแก้ไขเพิ่มเติม

1. เว้นแต่ในกรณีที่มิชอบด้วยนิติสำหรับการแก้ไขไว้ในที่อื่นใดในความตกลงนี้ การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของภาค I ของความตกลงนี้หรือบทบัญญัติของข้อ XXIX หรือของข้อนี้ จะเริ่มมีผลเมื่อภาคีสัญญาทั้งปวงได้ยอมรับ และการแก้ไขเพิ่มเติมอื่นในความตกลงนี้จะเริ่มมีผลเมื่อภาคีสัญญาได้ยอมรับเป็นจำนวนสองในสามของภาคีสัญญาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคีสัญญาเหล่านั้น ซึ่งยอมรับการแก้ไขเพิ่มเติม และหลังจากนั้น การแก้ไขเพิ่มเติมจะเริ่มมีผลสำหรับภาคีสัญญาอื่นแต่ละภาคี เมื่อภาคีสัญญานั้นได้ยอมรับการแก้ไขเพิ่มเติมนั้น

2. ภาคีสัญญาใดซึ่งยอมรับการแก้ไขเพิ่มเติมความตกลงนี้จะมอบตราสารการยอมรับไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติภายในระยะเวลาดังกล่าวตามที่ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาอาจจะระบุไว้ ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาอาจวินิจฉัยว่าการแก้ไขเพิ่มเติมใด ๆ ที่ได้กระทำไปซึ่งมีผลภายใต้ข้อนี้มีลักษณะที่ทำให้ภาคีสัญญาใดซึ่งมิได้ยอมรับการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นภายในระยะเวลาที่ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาระบุไว้มีอิสระที่จะถอนตัวจากความตกลงนี้ หรือยังคงเป็นภาคีสัญญาอยู่ต่อไป โดยความยินยอมของที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญา

ข้อ XXXI การถอนตัว

โดยไม่มีผลกระทบต่อบทบัญญัติของวรรค 12 ของข้อ XVIII ข้อ XXIII หรือวรรค 2 ของข้อ XXX ภาคีสัญญาใดอาจจะถอนตัวจากความตกลงนี้ได้ หรืออาจจะแยกถอนตัวต่างหากในนามของอาณาเขตศุลกากรใด ๆ ที่แยกต่างหากซึ่งคนใดมีความรับผิดชอบในทางระหว่างประเทศอยู่และซึ่งในเวลานั้นมีอิสระสมบูรณ์ในการดำเนินความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์กับต่างประเทศ และในเรื่องอื่นที่บัญญัติไว้ในความตกลงนี้ การถอนตัวจะมีผลเมื่อครบหกเดือนนับจากวันที่เลขาธิการสหประชาชาติได้รับแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรถึงการถอนตัวนั้น

ข้อ XXXII

ภาคีสัญญา

1. ให้เป็นที่เข้าใจว่าภาคีสัญญาในความตกลงนี้ หมายถึง รัฐบาลของภาคีสัญญาเหล่านั้น ซึ่งกำลังใช้บังคับบัญญัติของความตกลงนี้ภายใต้ข้อ XXVI หรือ ข้อ XXXIII หรือตามพิธีสารการใช้บังคับชั่วคราว
2. ในเวลาใดก็ตามหลังจากการมีผลใช้บังคับของความตกลงนี้ตามวรรค 6 ของข้อ XXVI ภาคีสัญญาเหล่านั้นซึ่งได้ยอมรับความตกลงนี้ตามวรรค 4 ของข้อ XXVI อาจตัดสินใจว่าภาคีสัญญาใดซึ่งมิได้ยอมรับความตกลงเช่นว่านี้จะต้องยุติการเป็นภาคีสัญญา

ข้อ XXXIII

ภาคยานุวัติ

รัฐบาลที่มีได้เป็นภาคีแห่งความตกลงนี้ หรือรัฐบาลที่กระทำการในนามของอาณาเขตทางศุลกากรที่แยกต่างหาก ซึ่งมีอิสระสมบูรณ์ในการดำเนินการความสัมพันธ์ทางการค้ากับต่างประเทศและในเรื่องอื่นที่บัญญัติไว้ในความตกลงนี้อาจภาคยานุวัติความตกลงนี้ได้ ในนามของตนเองหรือในนามของอาณาเขตนั้น ตามเงื่อนไขที่จะได้ตกลงกันระหว่างรัฐบาลนั้นและที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญา คำตัดสินของที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาภายใต้วรรคนี้จะใช้คะแนนเสียงข้างมากจำนวนสองในสาม

ข้อ XXXIV

ภาคผนวก

ภาคผนวกของความตกลงนี้จะถือเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของความตกลงนี้

ข้อ XXXV

การไม่ใช้ความตกลงระหว่างภาคีคู่สัญญาบางราย

1. ความตกลงนี้หรืออีกนัยข้อ II ของความตกลงนี้ จะไม่ใช่บังคับระหว่างภาคีคู่สัญญาใดกับภาคีคู่สัญญาอื่นใด หาก
 - (เอ) ภาคีคู่สัญญาทั้งสองยังมีได้มีการเจรจาด้านภาษีศุลกากรระหว่างกัน และ
 - (บี) ภาคีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่ยินยอมให้มีการใช้บังคับเช่นนั้น ในขณะที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดกำลังจะเป็นภาคีคู่สัญญา
2. ที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาอาจพิจารณาทบทวนการดำเนินงานของข้อนี้เป็นเฉพาะกรณีไปตามคำร้องขอของภาคีคู่สัญญาใด และอาจให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมได้

ภาค IV

การค้าและการพัฒนา

ข้อ XXXVI

หลักการและวัตถุประสงค์

1. บรรดาภาคีคู่สัญญา
 - (เอ) ระลึกว่าวัตถุประสงค์หลักของความตกลงนี้รวมถึงการยกระดับมาตรฐานการครองชีพและการพัฒนาเศรษฐกิจของภาคีคู่สัญญาทั้งปวงให้ก้าวหน้า และพิจารณาว่าการบรรลุวัตถุประสงค์เหล่านี้เป็นเรื่องเร่งด่วนอย่างยิ่งสำหรับภาคีคู่สัญญาที่กำลังพัฒนา

- (บี) พิจารณาว่ารายได้จากการส่งออกของภาคีคู่สัญญาที่กำลังพัฒนาสามารถมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และขอบเขตของการพัฒนานี้ขึ้นอยู่กับราคาที่จ่ายโดยภาคีที่กำลังพัฒนาสำหรับการนำเข้าที่จำเป็น ปริมาณการส่งออกและราคาที่ได้รับสำหรับการส่งออกเหล่านี้
- (ซี) สังเกตว่ามีช่องว่างเป็นอย่างมากระหว่างมาตรฐานการครองชีพในประเทศกำลังพัฒนาและในประเทศอื่น ๆ
- (ดี) ยอมรับว่า การกระทำการโดยลำพังหรือร่วมกันเป็นสิ่งจำเป็นที่จะสานต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของภาคีคู่สัญญาที่กำลังพัฒนา และก่อให้เกิดความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในมาตรฐานการครองชีพของประเทศเหล่านี้
- (อี) ยอมรับว่าการค้าระหว่างประเทศเป็นวิธีการหนึ่งในการบรรลุความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมควรบังคับใช้โดยกฎเกณฑ์และวิธีดำเนินการด้วยมาตรการอันสอดคล้องกับกฎเกณฑ์และวิธีดำเนินการเช่นนั้น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในข้อนี้
- (เอฟ) สังเกตว่าที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาอาจยินยอมให้ภาคีคู่สัญญาที่กำลังพัฒนาว่าสามารถใช้มาตรการพิเศษเพื่อที่จะส่งเสริมการค้าและการพัฒนาของตนตกลงกันดังต่อไปนี้

2. มีความจำเป็นสำหรับการขยายรายได้จากการส่งออกของภาคีคู่สัญญาที่กำลังพัฒนาอย่างรวดเร็วและยั่งยืน

3. มีความจำเป็นสำหรับความพยายามอย่างแท้จริงซึ่งกำหนดไว้เพื่อประกันว่าภาคีคู่สัญญาที่กำลังพัฒนาได้รับส่วนแบ่งในการเติบโตทางการค้าระหว่างประเทศโดยสอดคล้องกับความจำเป็นในการพัฒนาเศรษฐกิจของตน

4. โดยที่ภาคีสัญญาที่กำลังพัฒนาดังฟังกอย่างค่อนึงต่อการส่งออกอย่างจำกัดของผลิตภัณฑ์ขั้นปฐม* จึงมีความจำเป็นที่จะให้มีมาตรการซึ่งมีเงื่อนไขทีเป็นการอนุเคราะห์และยอมรับได้มากขึ้นในการเข้าสู่ตลาดโลกสำหรับผลิตภัณฑ์เหล่านี้้อย่างมากที่สุดเท่าทีจะเป็นไปได้ และเมื่อเหมาะสม ก็จะมีมาตรการที่มุ่งทีจะก่อให้เกิดความมั่นคงและปรับปรุงสภาวะของตลาดโลกในผลิตภัณฑ์เหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรวมถึงให้มีมาตรการทีมีวัตถุประสงค์เพื่อทีจะให้ได้มาซึ่งราคาทีแน่นอน เป็นธรรม และได้รับผลตอบแทนคุ้มค่าซึ่งจะทําให้มีการขยายการค้าและอุปสงค์ของโลก และการเติบโตอย่างพลวัตและสม่ำเสมอของรายได้แท้จริงจากการส่งออกของประเทศเหล่านี้ เพื่อทีจะให้ประเทศเหล่านี้มีทรัพยากรทีเพิ่มขึ้นสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของตน

5. การปรับเปลี่ยน*โครงสร้างเศรษฐกิจและการหลีกเลี่ยงการพึ่งพาทีมากเกินไปต่อการส่งออกผลิตภัณฑ์ขั้นปฐมจะช่วยส่งเสริมการค้าอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจของภาคีสัญญาทีกำลังพัฒนา ดังนั้น จึงมีความจำเป็นทีจะมีการเข้าสู่ตลาดทีเพิ่มขึ้นภายใต้เงื่อนไขทีเป็นการอนุเคราะห์มากขึ้นสำหรับผลิตภัณฑ์แปรรูปและผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ส่งออกในปัจจุบันหรือมีศักยภาพในการส่งออกของภาคีสัญญาทีกำลังพัฒนา

6. เพราะการขาดประสิทธิภาพอย่างค่อนึงในการส่งออกและรายได้จากเงินตราต่างประเทศอื่น ๆ ของภาคีสัญญาทีกำลังพัฒนา ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างการให้ความช่วยเหลือด้านการค้าและการเงินเพื่อการพัฒนาจึงมีความสำคัญ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นสำหรับความร่วมมืออย่างใกล้ชิดและต่อเนื่องระหว่างทีประชุมใหญ่ภาคีสัญญาและองค์กรทีให้กู้ยืมเงินระหว่างประเทศ เพื่อทีทีประชุมใหญ่ภาคีสัญญาจะสามารถสนับสนุนให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดในการลดภาระของภาคีสัญญาทีกำลังพัฒนาเหล่านี้ทีต้องรับไว้เพื่อผลประโยชน์ของการพัฒนาเศรษฐกิจของตน

7. มีความจำเป็นสำหรับความร่วมมืออย่างเหมาะสมระหว่างที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญากับหน่วยงานระหว่างรัฐบาลอื่นและองค์กรและหน่วยงานของสหประชาชาติ ซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวข้องกับการค้าและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนา

8. ภาคีสัญญาที่พัฒนาแล้วไม่หวังการตอบแทนสำหรับข้อผูกพันที่ตนให้ในการเจรจาการค้าเพื่อที่จะลดหรือเลิกภาษีศุลกากรและอุปสรรคอื่นทางการค้าต่อภาคีสัญญาที่กำลังพัฒนา*

9. การออกมาตรการเพื่อบังคับใช้หลักการและวัตถุประสงค์เหล่านี้ เป็นเรื่องที่ภาคีสัญญาทั้งโดยลำพังหรือโดยร่วมกันจะต้องกระทำโดยมีจิตสำนึกและมีเป้าหมายให้บรรลุวัตถุประสงค์

ข้อ XXXVII

ข้อผูกพัน

1. ภาคีสัญญาที่พัฒนาแล้วจะบังคับใช้บทบัญญัติต่อไปนี้ในขอบเขตอย่างเต็มที่เท่าที่เป็นไปได้ที่จะให้บทบัญญัติต่อไปนี้บังเกิดผล ยกเว้นมีเหตุผลจำเป็นซึ่งอาจรวมถึงเหตุผลด้านกฎหมายซึ่งทำให้กระทำไม่ได้

(เอ) ให้ความสำคัญสูงสุดแก่การลดและการขจัดอุปสรรคทางการค้าแก่ผลิตภัณฑ์ที่ส่งออกไปปัจจุบันหรือที่มีศักยภาพในการส่งออกของภาคีสัญญาที่กำลังพัฒนารวมถึงอากรศุลกากรและข้อจำกัดอื่น ๆ ซึ่งก่อให้เกิดความแตกต่างอย่างไม่มีเหตุผลอันสมควรระหว่างผลิตภัณฑ์นั้นในขั้นปฐม และในรูปแบบที่ผ่านกระบวนการผลิตแล้ว*

(บี) ละเว้นจากการเรียกเก็บหรือการเพิ่มภาระอากรศุลกากรหรืออุปสรรคการนำเข้าที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากรในผลิตภัณฑ์ที่ส่งออก

ในปัจจุบันหรือมีศักยภาพในการส่งออกของภาคีสัญญาที่กำลังพัฒนา และ

- (ซี) (1) ละเว้นจากการบังคับใช้มาตรการใหม่ทางการคลัง และ
- (2) ในการปรับเปลี่ยนนโยบายทางการคลังใดให้ความสำคัญอย่างสูงแก่การลดและการขจัดมาตรการทางการคลังซึ่งอาจขัดขวางหรือซึ่งขัดขวางต่อการเติบโตของการบริโภคผลิตภัณฑ์ขั้นปฐมอย่างมาก ในรูปวัตถุดิบหรือในรูปที่ผ่านกระบวนการผลิตแล้วซึ่งผลิตทั้งหมดหรือส่วนใหญ่ในอาณาเขตของภาคีสัญญาที่กำลังพัฒนาและที่ใช้โดยเฉพาะกับผลิตภัณฑ์เหล่านั้น

2. (เอ) เมื่อใดก็ตามที่พิจารณาว่าไม่มีการปฏิบัติให้เป็นผลตามบทบัญญัติใดของอนุวรรค (เอ) (บี) หรือ (ซี) ของวรรค 1 จะต้องรายงานเรื่องนี้ต่อที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาโดยภาคีสัญญาที่ไม่ก่อให้เกิดผลตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องนั้นหรือโดยภาคีสัญญาผู้มีส่วนได้เสียอื่นใด

- (บี) (1) หากมีคำร้องจากภาคีสัญญาผู้มีส่วนได้เสียใดและโดยไม่กระทบต่อการปรึกษาหารือทั้งสองฝ่ายใดซึ่งอาจมีขึ้น ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาจะปรึกษาหารือกับภาคีสัญญาที่เกี่ยวข้องและภาคีสัญญาผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมดในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องที่มุ่งหมายเพื่อการบรรลุผลที่เป็นที่พอใจแก่ภาคีสัญญาทั้งปวงที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะสานต่อวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในข้อ XXXVI ในการปรึกษาหารือเหล่านี้จะต้องตรวจสอบเหตุผลที่ทำให้ไม่เกิดผลตามบทบัญญัติของอนุวรรค (เอ) (บี) หรือ (ซี) ของวรรค 1

- (2) ในการปฏิบัติตามบทบัญญัติของอนุวรรค (เอ) (บี) หรือ (ซี) ของวรรค 1 โดยแต่ละภาคีคู่สัญญาอาจบรรลุเป้าหมายได้ดียิ่งขึ้นในบางกรณีหากมีการดำเนินการร่วมกับภาคีคู่สัญญาที่พัฒนาแล้วอื่น ๆ หากเหมาะสม การปรึกษาหารือกันอาจมีขึ้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้
- (3) ในกรณีที่เหมาะสม การปรึกษาหารือโดยที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาอาจมุ่งต่อการมีความตกลงที่จะดำเนินการร่วมกันเพื่อส่งเสริมวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้ตามวรรค 1 ของข้อ XXX ก็ได้

3. ภาคีคู่สัญญาที่พัฒนาแล้วจะ

- (เอ) พยายามทุกวิถีทางเพื่อที่จะคงไว้ซึ่งส่วนเหลือทางการค้าในระดับที่เท่าเทียมกันในการที่รัฐบาลกำหนดราคาขายต่อของผลิตภัณฑ์ทั้งหมดหรือส่วนใหญ่ที่ผลิตในอาณาเขตของภาคีคู่สัญญาที่กำลังพัฒนาโดยตรงหรือทางอ้อม
- (บี) ให้การพิจารณาอย่างจริงจังในการรับรองมาตรการอื่น*ที่กำหนดขอบเขตที่กว้างขึ้นสำหรับการพัฒนาผลิตภัณฑ์นำเข้าจากภาคีคู่สัญญาที่กำลังพัฒนาและร่วมมือในการดำเนินการระหว่างประเทศอย่างเหมาะสมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้
- (ซี) ดำเนินถึงเป็นพิเศษต่อผลประโยชน์ทางการค้าของภาคีคู่สัญญาที่กำลังพัฒนาเมื่อพิจารณาการใช้มาตรการอื่นซึ่งอนุญาตไว้ภายใต้ความตกลงนี้ เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกรณีและสำรวจความเป็นไปได้ของการเยียวยาเชิงสร้างสรรค์ก่อนการใช้มาตรการนั้นซึ่งอาจมีผลกระทบต่อผลประโยชน์อันสำคัญของภาคีคู่สัญญาเหล่านั้น

4. ภาคิ์คู่สัญญาที่กำลังพัฒนาตกลงที่จะดำเนินการอย่างเหมาะสมในการปฏิบัติตามบทบัญญัติของภาค IV เพื่อผลประโยชน์ทางการค้าของภาคิ์คู่สัญญาที่กำลังพัฒนาอื่น ๆ ครอบงำที่การดำเนินการนั้นสอดคล้องกับความจำเป็นในปัจจุบันและในอนาคตทางการพัฒนา การเงิน และทางการค้าของตน โดยคำนึงถึงการพัฒนาทางการค้าที่ผ่านมดลอดจนผลประโยชน์ทางการค้าของภาคิ์คู่สัญญาที่กำลังพัฒนาโดยรวม

5. ในการปฏิบัติตามพันธกรณีที่ระบุไว้ในวรรค 1 ถึงวรรค 4 ภาคิ์คู่สัญญาแต่ละรายจะให้โอกาสแก่ภาคิ์คู่สัญญาหนึ่งหรือบรรดาภาคิ์คู่สัญญาผู้มีส่วนได้เสียอื่นใดในการปรึกษาหารืออย่างเต็มที่และโดยพลันภายใต้วิธีการดำเนินการตามปกติของความตกลงนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องใด ๆ หรืออุปสรรคใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้น

ข้อ XXXVIII การดำเนินการร่วม

1. บรรดาภาคิ์คู่สัญญาจะร่วมมือกันเพื่อสานต่อวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในข้อ XXXVI ภายในกรอบของความตกลงนี้และที่อื่นใด ตามที่เหมาะสม

2. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่ประชุมใหญ่ภาคิ์คู่สัญญาจะ

(เอ) ดำเนินการโดยรวมถึงการดำเนินการผ่านข้อตกลงระหว่างประเทศตามที่เหมาะสม ให้มีเงื่อนไขที่ดีขึ้นและเป็นที่ยอมรับในการเข้าตลาดโลกสำหรับผลิตภัณฑ์ขั้นปฐม ซึ่งเป็นผลประโยชน์กับแต่ละภาคิ์คู่สัญญาที่กำลังพัฒนา และใช้มาตรการที่กำหนดไว้เพื่อทำให้เกิดความมั่นคงและปรับปรุงสภาวะของตลาดโลกในผลิตภัณฑ์เหล่านี้ รวมถึงมาตรการที่กำหนดไว้เพื่อให้ได้มาซึ่งราคาที่คงที่ เป็นธรรม และคุ้มค่าสำหรับการส่งออกผลิตภัณฑ์นั้น

- (บี) แสวงหาความร่วมมืออย่างเหมาะสมในเรื่องนโยบายทางการค้า และการพัฒนากับสหประชาชาติและองค์กรและหน่วยงานของสหประชาชาติ รวมถึงสถาบันใดที่อาจก่อตั้งขึ้นบนพื้นฐานของข้อเสนอแนะจากที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา
- (ซี) ร่วมมือในการวิเคราะห์แผนและนโยบายการพัฒนาของแต่ละภาคีสัญญาที่กำลังพัฒนาและในการตรวจสอบความสัมพันธ์ทางการค้าและการให้ความช่วยเหลือ โดยมุ่งหมายเพื่อวางมาตรการที่เป็นรูปธรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพในการส่งออก และเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าสู่ตลาดส่งออก สำหรับผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมที่ได้รับการพัฒนา และในการนี้ แสวงหาความร่วมมืออย่างเหมาะสมกับรัฐบาลและองค์การระหว่างประเทศ และโดยเฉพาะกับองค์การที่มีความสามารถด้านการให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ในการศึกษาเชิงระบบด้านความสัมพันธ์ทางการค้า และการให้ความช่วยเหลือในแต่ละภาคีสัญญาที่กำลังพัฒนาที่มีเป้าหมาย เพื่อให้ได้มาซึ่งการวิเคราะห์อย่างชัดเจนของศักยภาพในการส่งออก กลุ่มตลาดในภายหน้า และการดำเนินการต่อไปที่อาจจำเป็น
- (ดี) ติดตามทบทวนการพัฒนาการค้าโลกอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเกี่ยวกับอัตราการเจริญเติบโตทางการค้าของภาคีสัญญาที่กำลังพัฒนา และให้ข้อเสนอแนะแก่ภาคีสัญญาตามที่จะเห็นสมควรในสภาวะการณ์ต่าง ๆ
- (อี) ร่วมมือในการแสวงหาวิธีที่เป็นไปได้เพื่อที่จะขยายการค้าเพื่อความมุ่งประสงค์ในการพัฒนาเศรษฐกิจผ่านการประสาน

ระหว่างประเทศและการปรับนโยบายและข้อบังคับแห่งชาติ
ผ่านมาตรฐานทางเทคนิคและทางพาณิชย์ที่มีผลกระทบต่อการ
ผลิต การขนส่งและการตลาด และผ่านการส่งเสริมการส่งออก
โดยการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเพิ่มการหมุนเวียนข้อ
สนเทศทางการค้าให้มากขึ้นและพัฒนาการวิจัยตลาด และ

(เอฟ) จัดทำข้อตกลงสถาบันนั้นตามที่อาจจำเป็น เพื่อสานต่อ
วัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในข้อ XXXVI และเพื่อทำให้บทบัญญัติ
ของภาคนี้นับเกิดผล

ภาคผนวก เอ

รายชื่ออาณาเขตที่อ้างถึงในวรรค 2 (เอ)

ของข้อ I

สหราชอาณาจักรและเกรตบริเตน ไอร์แลนด์เหนือ

อาณาเขตในความปกครองของสหราชอาณาจักรเกรตบริเตนและไอร์แลนด์เหนือ
แกนาดา

เครือจักรภพออสเตรเลีย

ดินแดนในปกครองของเครือจักรภพออสเตรเลีย

นิวซีแลนด์

ดินแดนในปกครองของนิวซีแลนด์

สหภาพแอฟริกาใต้รวมถึงแอฟริกาตะวันตกเฉียงใต้

ไอร์แลนด์

อินเดีย (เมื่อวันที่ 10 เมษายน ค.ศ. 1947)

นิวฟาวด์แลนด์

โรดีเชียใต้

พม่า

ศรีลังกา

อาณาเขตที่แน่นอนซึ่งระบุในรายชื่อข้างต้น ได้รับสิทธิพิเศษสำหรับผลิตภัณฑ์บางชนิดสองอัตราหรือมากกว่า อาณาเขตใดเช่นว่านั้น อาจใช้อัตราที่ได้รับสิทธิพิเศษอัตราเดียวซึ่งโดยรวมทั้งหมดจะไม่เป็นการอนุเคราะห์ที่น้อยไปกว่าที่ให้แก่ผู้ส่งออกที่ได้รับในอัตราเชิงชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง ผู้ส่งออกเมื่อเทียบกับสิทธิพิเศษที่บังคับก่อนการใช้อัตรานั้นแทน โดยทำความตกลงกับภาคีสัญญาอื่นซึ่งเป็นผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์นั้นในอัตราเชิงชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง

การใช้บังคับผลต่างของสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรที่เท่าเทียมกัน เพื่อแทนผลต่างของสิทธิพิเศษของภาษีภายใน เมื่อวันที่ 10 เมษายน ค.ศ. 1947 โดยเฉพาะระหว่างอาณาเขตสองแห่งหรือมากกว่าซึ่งระบุในรายชื่อในภาคผนวกนี้หรือเพื่อแทนข้อตกลงด้านปริมาณที่ได้รับสิทธิพิเศษที่กำหนดในวรรคต่อไป จะไม่ถือเป็นการเพิ่มผลต่างของสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร

ข้อตกลงด้านสิทธิพิเศษที่อ้างถึงในวรรค 5 (บี) ของข้อ XIV เป็นข้อตกลงที่มีอยู่ในสหราชอาณาจักรเมื่อวันที่ 10 เมษายน ค.ศ. 1947 ภายใต้อาณัติตามสัญญาบัตรรัฐบาลแคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อวัวและเนื้อลูกวัวแช่เย็นและแช่แข็ง เนื้อแกะและเนื้อลูกแกะแช่แข็ง เนื้อหมูแช่เย็นและแช่แข็ง และเบคอน เป็นเจตจำนงโดยไม่ให้มีผลกระทบต่อการดำเนินการใด ๆ ภายใต้อันวรรค (เอช)¹ ของข้อ XX ว่าข้อตกลงเหล่านี้จะถูกขจัดหรือแทนที่ด้วยสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร และการเจรจาเพื่อบรรลುವัตถุประสงค์นี้จะเกิดขึ้นทันทีที่จะทำได้ระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนร่วมอย่างมาก

¹ ดัชนีฉบับพิมพ์คิดว่า “ส่วนที่ I (เอช)”

ภาษีการเช่าฟิล์มภาพยนตร์ที่ใช้บังคับในนิวซีแลนด์เมื่อวันที่ 10 เมษายน ค.ศ. 1947 เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ จะได้รับการปฏิบัติเสมือนหนึ่งอากรศุลกากรภายใต้ข้อ 1 โควต้าภาพยนตร์ของผู้เช่าที่ใช้บังคับในนิวซีแลนด์เมื่อวันที่ 10 เมษายน ค.ศ. 1947 เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ จะได้รับการปฏิบัติเสมือนหนึ่งโควต้าฟิล์มภาพยนตร์ภายใต้ข้อ IV

ประเทศอินเดียและปากีสถานไม่ได้กล่าวแยกไว้ในรายชื่อข้างต้น เพราะประเทศเหล่านี้ยังไม่ได้เกิดขึ้น เมื่อวันที่ 10 เมษายน ค.ศ. 1947

ภาคผนวก บี

รายชื่ออาณาเขตของสหภาพฝรั่งเศส ที่อ้างถึงในวรรค 2 (บี) ของข้อ I

ฝรั่งเศส

เฟรนช์ อิกวาทอเรียล แอฟริกา (สนธิสัญญาคองโก¹ และอาณาเขตอื่น ๆ)

เฟรนช์ เวสต์ แอฟริกา

คาเมอรูนภายใต้ภาวะทรัสตีของฝรั่งเศส¹

เฟรนช์ โชมาลี โคสต์ และดินแดนในปกครอง

ประเทศที่จัดตั้งโดยฝรั่งเศสในโอเชียเนีย

ประเทศที่จัดตั้งโดยฝรั่งเศสในการปกครองร่วมกันของนิวเฮบริดีส์¹

อินโดจีน

มาดากัสการ์ และดินแดนในปกครอง

โมร็อกโก (เขตฝรั่งเศส)¹

นิวคาลิโดเนีย และดินแดนในปกครอง

เซนต์ปีแอร์ และมิเคอลอง

¹ สำหรับการนำเข้มาข้งเขตมหานครของฝรั่งเศสและอาณาเขตของสหภาพฝรั่งเศส

โคโกภายใต้ภาวะทรัสตีของฝรั่งเศส
ตุนีเซีย

ภาคผนวก ซี

รายชื่ออาณาเขตที่อ้างถึงในวรรค 2 (บี) ของข้อ I
ในส่วนที่เกี่ยวกับสหภาพศุลกากรของเบลเยียม ลักเซมเบิร์ก
และเนเธอร์แลนด์

สหภาพเศรษฐกิจเบลเยียม และลักเซมเบิร์ก

คองโกของเบลเยียม

รูอันดา อูรุนดี

เนเธอร์แลนด์

นิวกินี

ซูรินัม

เนเธอร์แลนด์ แอนติลลิส

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

สำหรับการนำเข้ามาในอาณาเขตที่เป็นของสหภาพศุลกากรเท่านั้น

ภาคผนวก ดี

รายชื่ออาณาเขตที่อ้างถึงในวรรค 2 (บี) ของข้อ I
ในส่วนที่เกี่ยวกับสหรัฐอเมริกา

สหรัฐอเมริกา (เขตศุลกากร)

อาณาเขตในปกครองของสหรัฐอเมริกา

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

การใช้บังคับผลต่างของสิทธิพิเศษทางภาษีสกุลการที่เท่าเทียมกัน เพื่อแทนผลต่างของสิทธิพิเศษของภายใน เมื่อวันที่ 10 เมษายน ค.ศ. 1947 โดยเฉพาะระหว่างอาณาเขตสองแห่งหรือมากกว่าที่ระบุในภาคผนวกนี้ จะไม่ถือเป็นการเพิ่มผลต่างของสิทธิพิเศษทางภาษีสกุลการ

ภาคผนวก อี

รายชื่ออาณาเขตที่ครอบคลุมโดยข้อตกลงด้านสิทธิพิเศษ
ระหว่างซีกกับประเทศเพื่อนบ้านที่อ้างถึงในวรรค 2 (ดี)
ของข้อ I

สิทธิพิเศษที่ใช้บังคับเฉพาะระหว่างซีกฝ่ายหนึ่ง และ

1. อาร์เจนตินา
 2. โบลิเวีย
 3. เปรู
- อีกฝ่ายหนึ่ง

ภาคผนวก เอฟ

รายชื่ออาณาเขตที่ครอบคลุมโดยข้อตกลงด้านสิทธิพิเศษระหว่าง
เลบานอนกับซีเรีย และประเทศเพื่อนบ้านที่อ้างถึงในวรรค 2 (ดี)
ของข้อ I

สิทธิพิเศษที่ใช้บังคับเฉพาะระหว่างสหภาพศุลการเลบานอน-ซีเรีย
ฝ่ายหนึ่งและ

1. ปาเลสไตน์
 2. จอร์แดน
- อีกฝ่ายหนึ่ง

ภาคผนวก จี

วันที่กำหนดผลต่างของสิทธิพิเศษสูงสุด ที่อ้างถึงในวรรค 4¹ ของข้อ I

ออสเตรเลีย	15 ตุลาคม ค.ศ. 1946
แคนาดา	1 กรกฎาคม ค.ศ. 1939
ฝรั่งเศส	1 มกราคม ค.ศ. 1939
สหภาพศุลกากรเลบานอน-ซีเรีย	30 พฤศจิกายน ค.ศ. 1938
สหภาพแอฟริกาใต้	1 กรกฎาคม ค.ศ. 1938
โรตเซียใต้	1 พฤษภาคม ค.ศ. 1941

ภาคผนวก เอช

ส่วนแบ่งคิดเป็นร้อยละของมูลค่าการค้ากับต่างประเทศทั้งหมดที่จะ
ใช้เพื่อความมุ่งประสงค์ของการพิจารณาตัดสินที่อ้างถึงใน
ข้อ XXVI (บนพื้นฐานค่าเฉลี่ยของปี ค.ศ. 1949-1953)

ก่อนการภาคยานุวัติความตกลงทั่วไปของรัฐบาลผู้ขึ้น หากความตกลงฉบับปัจจุบันได้รับการยอมรับโดยภาคีสัญญาซึ่งการค้ากับต่างประเทศที่อยู่ภายใต้ข้อ 1 คิดเป็นร้อยละของการค้านั้นที่ระบุไว้ในวรรค 6 ของข้อ XXVI ให้ใช้ข้อ 1 เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนั้น หากความตกลงฉบับปัจจุบันยังมิได้รับการยอมรับเช่นว่าก่อนรัฐบาลผู้ขึ้นภาคยานุวัติให้ใช้ข้อ 2 เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนั้น

¹ ดัชนีฉบับพิมพ์ผิดว่า “วรรค 3”

	ช่อง 1 (ภาคีคู่สัญญาเมื่อวันที่ 1 มีนาคม ค.ศ. 1955)	ช่อง 2 (ภาคีคู่สัญญาเมื่อวันที่ 1 มีนาคม ค.ศ. 1955 และญี่ปุ่น)
ออสเตรเลีย	3.1	3.0
ออสเตรเลีย	0.9	0.8
เบลเยียม-ลักเซมเบิร์ก	4.3	4.2
บราซิล	2.5	2.4
พม่า	0.3	0.3
แคนาดา	6.7	6.5
ศรีลังกา	0.5	0.5
ชิลี	0.6	0.6
คิวบา	1.1	1.1
เชโกสโลวาเกีย	1.4	1.4
เดนมาร์ก	1.4	1.4
สาธารณรัฐโดมินิกัน	0.1	0.1
ฟินแลนด์	1.0	1.0
ฝรั่งเศส	8.7	8.5
สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน	5.3	5.2
กรีซ	0.4	0.4
ไฮติ	0.1	0.1
อินเดีย	2.4	2.4
อินโดนีเซีย	1.3	1.3
อิตาลี	2.9	2.8
ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	4.7	4.6
นิวซีแลนด์	1.0	1.0

นิการากัว	0.1	0.1
นอร์เวย์	1.1	1.1
ปากีสถาน	0.9	0.8
เปรู	0.4	0.4
โรดีเชียและนิซาแลนด์	0.6	0.6
สวีเดน	2.5	2.4
ตุรกี	0.6	0.6
สหภาพแอฟริกาใต้	1.8	1.8
สหราชอาณาจักร	20.3	19.8
สหรัฐอเมริกา	20.6	20.1
อุรุกวัย	0.4	0.4
ญี่ปุ่น	-	2.3
	100.0	100.0

หมายเหตุ : ร้อยละเหล่านี้คิดคำนวณโดยพิจารณาถึงการค้าของอาณาเขตทั้งปวงในส่วนที่เกี่ยวกับความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า

ภาคผนวก โไอ

หมายเหตุ และบทบัญญัติเพิ่มเติม

ข้อ I เพิ่มเติม

วรรค 1

พันธกรณีที่ผนวกอยู่ในวรรค 1 ของข้อ I ที่อ้างถึงตามวรรค 2 และ 4 ของข้อ III และที่ผนวกไว้ในวรรค 2 (บี) ของข้อ II ที่อ้างถึงตามข้อ VI ให้พิจารณาอยู่ภายใต้ภาค II เพื่อความมุ่งประสงค์ของพิธีสารการใช้บังคับชั่วคราว

การอ้างอิงถึงกันในวรรคข้างต้นนี้และในวรรค 1 ของข้อ I ต่อวรรค 2 และ 4 ของข้อ III จะนำมาใช้หลังจากข้อ III ได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขโดยการมีผลใช้บังคับของพิธีสารเปลี่ยนแปลงแก้ไขภาค II และข้อ XXVI ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ลงวันที่ 14 กันยายน ค.ศ. 1948¹

วรรค 4

นิยามคำว่า “ผลต่างของสิทธิพิเศษ” หมายถึง ผลต่างของอัตราอากรประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่งกับอัตราอากรที่ได้รับสิทธิพิเศษสำหรับผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันและไม่ใช้สัดส่วนสัมพันธ์กันระหว่างอัตราเหล่านั้น ยกตัวอย่าง

(1) หากการประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่งเป็นร้อยละ 36 ตามราคา และอัตราสิทธิพิเศษเป็นร้อยละ 24 ตามราคา ผลต่างของสิทธิพิเศษจะเป็นร้อยละ 12 ตามราคา ไม่ใช่ 1 ใน 3 ของอัตราอากรประติบัติทั่วไปเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง

¹ พิธีสารฉบับนี้มีผลใช้บังคับ เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม ค.ศ. 1948

(2) หากอัตราอากรประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่งเป็นร้อยละ 36 ตามราคาและอัตราสิทธิพิเศษแสดงเป็น 2 ใน 3 ของอัตราอากรประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง ผลต่างของสิทธิพิเศษจะเป็นร้อยละ 12 ตามราคา

(3) หากอัตราอากรประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่งเป็น 2 ฟรังก์ต่อกิโลกรัมและอัตราสิทธิพิเศษเป็น 1.50 ฟรังก์ต่อ 1 กิโลกรัม ผลต่างของสิทธิพิเศษจะเป็น 0.50 ฟรังก์ต่อ 1 กิโลกรัม

การปฏิบัติการทางศุลกากรดังต่อไปนี้ ซึ่งดำเนินการไปตามขั้นตอนที่เป็นเอกภาพแล้วจะไม่ได้ถือว่าเป็นปฏิบัติต่อข้อผูกพันทั่วไปของผลต่างของสิทธิพิเศษ

- (1) การนำมาใช้อีกกับผลิตภัณฑ์ที่นำเข้าซึ่งแบ่งประเภทศุลกากรหรืออัตราศุลกากร ที่ใช้กับผลิตภัณฑ์นั้นอย่างถูกต้อง ในกรณีที่ใช้ในการแบ่งประเภทหรืออัตราสำหรับผลิตภัณฑ์นั้น ได้ถูกระงับโดยชั่วคราว หรือไม่ได้ใช้อยู่ในวันที่ 10 เมษายน ค.ศ. 1947 และ
- (2) การแบ่งประเภทของผลิตภัณฑ์บางชนิดภายใต้รายการศุลกากรรายการหนึ่ง นอกจากที่มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์นั้นที่ได้แบ่งประเภทแล้วในวันที่ 10 เมษายน ค.ศ. 1947 ในกรณีที่กฎหมายศุลกากรได้แสดงไว้อย่างเด่นชัดว่าผลิตภัณฑ์นั้น อาจจัดแบ่งประเภทภายใต้รายการศุลกากรมากกว่า 1 รายการ

ข้อ II เพิ่มเติม

วรรค 2 (เอ)

การอ้างอิงถึงกันในวรรค 2 (เอ) ของข้อ II ต่อวรรค 2 ของข้อ III จะนำมาใช้เฉพาะหลังจากข้อ III ได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข โดยการมีผลใช้

บังคับของการแก้ไขที่บัญญัติไว้ในพิธีสารการเปลี่ยนแปลงแก้ไขภาค II และข้อ XXVI ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้าลงวันที่ 14 กันยายน ค.ศ. 1948

วรรค 2 (บี)

ดูหมายเหตุที่เกี่ยวกับวรรค 1 ของข้อ I

วรรค 4

ยกเว้นจะมีการตกลงเป็นการเฉพาะเป็นอย่างอื่นระหว่างภาคีสัญญา ซึ่งได้เจรจาข้อตกลงย้อนมาแต่แรก บทบัญญัติของวรรคนี้นจะนำมาใช้ตาม บทบัญญัติข้อ 31 ของกฎบัตรฮาวานา

ข้อ III เพิ่มเติม

ภาษีภายในใด ๆ หรือค่าภาระอื่น หรือกฎหมายใด กฎเกณฑ์ หรือ ข้อกำหนดกฎเกณฑ์ตามประเภทที่อ้างถึงในวรรค 1 ซึ่งนำมาใช้กับผลิตภัณฑ์นำเข้าและผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันและได้ถูกเรียกเก็บหรือใช้บังคับในกรณีของ ผลิตภัณฑ์นำเข้า ณ เวลาหรือ ณ จุดที่นำเข้า ให้ถือเป็นภาษีภายใน หรือค่าภาระอื่น ๆ หรือ กฎหมาย กฎเกณฑ์ หรือข้อกำหนดตามประเภทที่อ้างถึงในวรรค 1 และอื่น ๆ ให้อยู่ภายใต้บังคับบทบัญญัติของข้อ III

วรรค 1

การใช้วรรค 1 แก่ภาษีภายในที่กำหนดโดยรัฐบาลท้องถิ่นและหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจภายในอาณาเขตของภาคีสัญญาให้อยู่ภายใต้บทบัญญัติของวรรคสุดท้ายของข้อ XXIV คำว่า “มาตรการที่มีเหตุผล” ในวรรคสุดท้ายที่ได้กล่าวถึงนี้ไม่จำเป็นต้องยกตัวอย่างยกเลิกกฎหมายของรัฐที่มีอยู่ที่ให้อำนาจรัฐบาลท้องถิ่นในการกำหนดภาษีภายใน ซึ่งแม้ว่าในทางเทคนิคไม่สอดคล้องกับตัวอักษรของข้อ III แต่ในความเป็นจริงไม่ขัดกับเจตนารมณ์ของข้อ III หากว่า

การยกเลิกนั้นก่อให้เกิดปัญหาทางการเงินสำหรับรัฐบาลท้องถิ่นหรือหน่วยงานรัฐที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง ในกรณีการเก็บภาษีของรัฐบาลท้องถิ่นหรือหน่วยงานรัฐที่มีอำนาจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับตัวอักษรและเจตนารมณ์ของข้อ III คำว่า “มาตรการที่มีเหตุผล” จะอนุญาตให้ภาคีสัญญาจัดภาษีที่ไม่สอดคล้องอย่างค่อยเป็นค่อยไปในช่วงระยะเวลาปรับตัว หากว่าการดำเนินการโดยทันทีจะก่อให้เกิดความยุ่งยากทางการบริหารและการเงิน

วรรค 2

ภาษีที่สอดคล้องกันกับข้อกำหนดของประโยคแรกของวรรค 2 ให้ถือว่าไม่สอดคล้องกันกับบทบัญญัติของประโยคที่สอง เฉพาะในกรณีที่เกี่ยวกับการแข่งขันระหว่างผลิตภัณฑ์ที่ถูกเรียกเก็บภาษีฝ่ายหนึ่งกับผลิตภัณฑ์ที่มีการแข่งขันโดยตรง หรือผลิตภัณฑ์ที่ทดแทนกันได้อีกฝ่ายหนึ่งซึ่งไม่ได้ถูกเรียกเก็บภาษีเหมือนกัน

วรรค 5

ข้อบังคับที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของประโยคแรกใน วรรค 5 จะไม่ถึงว่าขัดแย้งกับบทบัญญัติของประโยคที่สองไม่ว่าในกรณีใด ๆ ซึ่งผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่อยู่ภายใต้ข้อบังคับได้ผลิตขึ้นภายในประเทศในปริมาณมาก จะไม่สามารถถือว่าข้อบังคับอธิบายได้ว่า สอดคล้องกันกับบทบัญญัติในประโยคที่สอง โดยเหตุผลว่าสัดส่วนหรือจำนวนที่กำหนดแก่ผลิตภัณฑ์แต่ละประเภทที่อยู่ภายใต้ข้อบังคับก่อให้เกิดความสัมพันธ์อย่างเท่าเทียมกันระหว่างผลิตภัณฑ์นำเข้าและผลิตภัณฑ์ภายใน

ข้อ V เพิ่มเติม

วรรค 5

สำหรับค่าภาระการขนส่ง หลักเกณฑ์ที่วางไว้ในวรรค 5 อ้างถึงผลิตภัณฑ์เหมือนกันที่ได้ขนส่งในเส้นทางเดียวกันภายใต้เงื่อนไขที่เหมือนกัน

ข้อ VI เพิ่มเติม

วรรค 1

1. การทุ่มตลาดแอบแฝงโดยความร่วมมือระหว่างผู้นำเข้าและผู้ส่งออก (กล่าวคือ การขายโดยผู้นำเข้าในราคาที่ต่ำกว่าราคาจริงแม้ตรงกับราคาที่ผู้ส่งออกกำหนดในใบสั่งซื้อโดยที่ผู้นำเข้าให้ความร่วมมือ และราคาต่ำกว่าในประเทศผู้ส่งออกด้วย) ก่อให้เกิดรูปแบบของราคาการทุ่มตลาดในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องผลต่างของการทุ่มตลาด ซึ่งอาจคำนวณบนพื้นฐานของราคาที่ได้อำนาจต่อโดยผู้นำเข้า

2. เป็นที่ยอมรับว่า ในกรณีของการนำเข้าจากประเทศซึ่งการค้ามีการผูกขาดโดยสมบูรณ์หรือผูกขาดโดยส่วนใหญ่ และราคาผลิตภัณฑ์กำหนดโดยรัฐ อาจมีความยากลำบากเป็นพิเศษในการพิจารณาราคาที่เปรียบเทียบกันได้สำหรับวัตถุประสงค์ของวรรค 1 และในกรณีเช่นนั้น ภาคิคุ้มสัญญาผู้นำเข้าอาจมีความจำเป็นที่จะคำนึงถึงความเป็นไปได้ว่า การเปรียบเทียบที่เคร่งครัดกับราคาภายในในประเทศนั้นอาจจะไม่เหมาะสมเสมอไป

วรรค 2 และ 3

1. เช่นเดียวกับกรณีอื่น ๆ ในการบริหารศุลกากร ภาคิคุ้มสัญญาอาจกำหนดหลักประกันตามควร (หุ้นหรือเงินฝาก) สำหรับการชำระอากรต่อต้านการทุ่มตลาดหรืออากรตอบโต้การอุดหนุนในระหว่างการพิจารณาตัดสินขั้นสุดท้ายในกรณีที่สงสัยว่า มีการทุ่มตลาดหรือให้การอุดหนุน

2. หลักปฏิบัติในการทวิเงินตรา ในบางสภาวะการณ์สามารถก่อให้เกิดการอุดหนุนเพื่อส่งออก ซึ่งอาจถูกเรียกเก็บอากรตอบโต้การอุดหนุนภายใต้วรรค 3 หรืออาจก่อให้เกิดการทุ่มตลาดโดยวิธีการของการลดค่าเงินบางส่วนของเงินตราในประเทศซึ่งอาจถูกดำเนินการภายใต้วรรค 2 “หลักปฏิบัติทวิเงินตรา” หมายถึง หลักปฏิบัติโดยรัฐบาลหรือการลงโทษโดยรัฐบาล

วรรค 6 (บี)

ข้อยกเว้นภายใต้บทบัญญัติของอนุวรรคนี้ จะอนุญาตให้เฉพาะเมื่อมีการขอโดยภาคีสัญญาเสนอให้เรียกเก็บอากรต่อต้านการทุ่มตลาดหรืออากรตอบโต้การอุดหนุนการส่งออก แล้วแต่กรณี

ข้อ VII เพิ่มเติม

วรรค 1

การระบุ “หรือค่าภาระอื่น ๆ” จะไม่ถือว่ารวมภาษีภายในหรือค่าภาระที่กำหนดให้เรียกเก็บกับผลิตภัณฑ์ที่นำเข้า

วรรค 2

1. อาจถือว่าสอดคล้องกับข้อ VII ที่จะตั้งสมมุติฐานว่า “มูลค่าจริง” อาจใช้ราคาตามใบกำกับสินค้าบวกกับค่าภาระที่ไม่ได้รวมไว้สำหรับค่าใช้จ่ายตามกฎหมายซึ่งเป็นส่วนประกอบที่แท้จริงของ “มูลค่าจริง” และบวกกับการให้ส่วนลดใดที่ไม่เป็นไปตามปกติหรือส่วนลดอื่น ๆ จากราคาแข่งขันปกติ

2. อาจถือว่าสอดคล้องกับข้อ VII วรรค 2 (บี) สำหรับภาคีสัญญาที่ดีความวลี “ในกิจการปกติทางการค้า.....ภายใต้เงื่อนไขที่มีการแข่งขันอย่างเต็มที่” เป็นการไม่รวมถึงการค้าขายใดซึ่งผู้ซื้อและผู้ขายพึ่งพาซึ่งกันและกันและราคาไม่เป็นข้อพิจารณาแต่เพียงอย่างเดียว

3. มาตรฐานของ “เงื่อนไขที่มีการแข่งขันอย่างเต็มที่” ในการพิจารณาอนุญาตให้ภาคีสัญญาไม่รวมราคาซึ่งเกี่ยวข้องกับการให้ส่วนลดพิเศษที่จำกัดเฉพาะแก่บรรดาตัวแทนแต่เพียงผู้เดียว

4. ถ้อยคำของอนุวรรค (เอ) และ (บี) อนุญาตให้ภาคีสัญญากำหนดราคาเพื่อการสุලการอย่างเป็นรูปแบบเดียวไม่ว่า (1) บนพื้นฐานของราคา

เฉพาะของผู้ส่งออกในการนำเข้าสินค้านั้นหรือ (2) บนพื้นฐานของระดับราคาโดยทั่วไปของสินค้าที่เหมือนกัน

ข้อ VIII เพิ่มเติม

1. ในขณะที่ข้อ VIII ไม่ครอบคลุมการใช้อัตราแลกเปลี่ยนทวิคูณเช่นนั้นวรรค 1 และ 4 ประณามการใช้ภาษีหรือค่าธรรมเนียมแลกเปลี่ยนเป็นเครื่องมือสำหรับดำเนินการในทางปฏิบัติให้การแลกเปลี่ยนทวิเงินตราบรรลุผล อย่างไรก็ตาม หากภาคีสัญญากำลังใช้ค่าธรรมเนียมแลกเปลี่ยนทวิเงินตราเพื่อเหตุผลด้านการชำระเงินโดยความเห็นของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ บทบัญญัติของวรรค 9 (เอ) ของข้อ XV ป้องกันสถานะของภาคีสัญญาอย่างเต็มที่
2. โดยสอดคล้องกับวรรค 1 หากในการนำเข้าผลิตภัณฑ์จากอาณาเขตของภาคีสัญญาหนึ่งเข้ามายังอาณาเขตของภาคีสัญญาอื่น การออกหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดควรจะกำหนดเมื่อเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งเท่านั้น

ข้อ XI, XII, XIII, XIV และ XVIII เพิ่มเติม

ตลอดข้อ XI, XII, XIII, XIV และ XVIII นิยามคำว่า “ข้อจำกัดการนำเข้า” หรือ “ข้อจำกัดการส่งออก” รวมถึงการจำกัดที่มีผลบังคับโดยการดำเนินการของวิสาหกิจของรัฐ

ข้อ XI เพิ่มเติม

วรรค 2 (ซี)

นิยามคำว่า “ในรูปแบบใด ๆ” ในวรรคนี้ครอบคลุมถึงผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกัน ซึ่งอยู่ในกระบวนการผลิตเริ่มแรกและยังคงนำเข้าได้ ซึ่งผลิตภัณฑ์นั้นแข่งขันโดยตรงกับผลิตภัณฑ์สดใหม่ และถ้าให้นำเข้าได้โดยเสรีอาจทำให้ข้อจำกัดที่ใช้กับผลิตภัณฑ์สดใหม่ไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์

วรรค 2 อนุวรรคสุดท้าย

นิยามคำว่า “ปัจจัยพิเศษ” ครอบคลุมถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพของการผลิตระหว่างผู้ผลิตภายในประเทศและต่างประเทศ หรือระหว่างผู้ผลิตต่างประเทศแต่ไม่รวมถึงการเปลี่ยนแปลงที่ปรุงแต่งขึ้นโดยวิธีที่ไม่ได้อนุญาตไว้ภายใต้ความตกลง

ข้อ XII เพิ่มเติม

ที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาจะสร้างบทบัญญัติซึ่งกำหนดให้รักษาความลับอย่างสุดในการหารือภายใต้บทบัญญัติของข้อนี้

วรรค 3 (ซี) (1)

ภาคีคู่สัญญาที่ใช้บังคับข้อจำกัดจะพยายามหลีกเลี่ยงมิให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อการส่งออกโภคภัณฑ์ของภาคีคู่สัญญาใดซึ่งมีเศรษฐกิจส่วนใหญ่พึ่งพาการส่งออกนั้น

วรรค 4 (บี)

เป็นที่ตกลงกันว่า วันดังกล่าวจะเป็นวันที่ภายในเก้าสิบวันหลังจากการมีผลใช้บังคับของบทแก้ไขของข้อนี้ซึ่งมีผลโดยพิธีสารแก้ไขบทนำและภาค II และภาค III ของความตกลงนี้ อย่างไรก็ตาม หากที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาเห็นว่า ในเวลาที่กำหนดเลื่อนไฉยังไม่เหมาะสมสำหรับการใช้บทบัญญัติของอนุวรรคนี้ ที่ประชุมภาคีคู่สัญญาอาจกำหนดวันหลังจากนั้น หากว่าวันดังกล่าวไม่เกินกว่าสามสิบวันหลังจากเวลาตามที่พันธกรณีของข้อ VII หมวด 2, 3, และ 4 ของบทบัญญัติของความตกลงกองทุนการเงินระหว่างประเทศมีผลใช้บังคับแก่ภาคีคู่สัญญาซึ่งเป็นสมาชิกของกองทุนการเงินระหว่างประเทศที่มีสัดส่วนการค้าต่างประเทศรวมกันอย่างน้อยร้อยละห้าสิบของการค้าต่างประเทศรวมของภาคีคู่สัญญาทั้งหมด

วรรค 4 (อี)

เป็นที่ตกลงกันว่าวรรค 4 (อี) มิได้เพิ่มหลักเกณฑ์ใหม่ในการก่อตั้งหรือดำรงไว้ซึ่งข้อจำกัดด้านปริมาณเพื่อเหตุผลด้านดุลการชำระเงิน เป็นเจตนารมณ์แต่เพียงสถานเดียวที่จะประกันว่าจะคำนึงถึงปัจจัยภายนอกอย่างเต็มที่ เช่น การเปลี่ยนแปลงในดุลการค้า ข้อจำกัดด้านปริมาณ การกำหนดภาษีศุลกากร และการอุดหนุนที่สูงมากไปซึ่งอาจมีส่วนก่อให้เกิดความยุ่งยากของดุลการชำระเงินของภาคีสัญญาที่ใช้ข้อจำกัดนั้น

ข้อ XIII เพิ่มเติม

วรรค 2 (ดี)

ไม่มีการกล่าวถึง “ข้อพิจารณาเชิงพาณิชย์” เพื่อเป็นกฎเกณฑ์สำหรับการแบ่งสรรโควตาเพราะว่าการใช้มาตรการดังกล่าวโดยหน่วยงานของรัฐบาลมีอาจปฏิบัติได้เสมอไป ยิ่งไปกว่านั้น ในกรณีซึ่งอาจปฏิบัติได้ภาคีสัญญาอาจใช้ข้อพิจารณาเหล่านั้นโดยสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ทั่วไปซึ่งอยู่ในประโยคเริ่มต้นของวรรค 2 ในกระบวนการแสวงหาความตกลง

วรรค 4

โปรดดูหมายเหตุเกี่ยวกับ “ปัจจัยพิเศษ” ในส่วนที่เกี่ยวกับอนุวรรคสุดท้ายของวรรค 2 ของข้อ XI

ข้อ XIV เพิ่มเติม

วรรค 1

ในการหารือซึ่งกำหนดอยู่ในวรรค 4 ของข้อ XII และในวรรค 12 ของข้อ XVIII บทบัญญัติของวรรคนี้นี้จะไม่เป็นการตีความว่าห้ามที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาที่จะใช้ข้อพิจารณาอย่างเต็มที่เกี่ยวกับสภาพ ผลกระทบ และเหตุผลในการเลือกปฏิบัติกับการจำกัดการนำเข้า

วรรค 2

ตัวอย่างของสถานการณ์อันหนึ่งซึ่งเข้ากับวรรค 2 ได้แก่กรณีที่ภาคีคู่สัญญาหนึ่งได้ถูกละทิ้งเนื่องจากธุรกรรมปัจจุบัน ซึ่งตนเองเห็นว่าไม่อาจนำมาใช้ได้ โดยปราศจากมาตรการซึ่งเป็นการเลือกปฏิบัติ

ข้อ XV เพิ่มเติม

วรรค 4

เจตนารมณ์ของคำว่า “ทำให้เสื่อมเสีย” อาจยกตัวอย่างได้ เช่น การละเมิดเจตนารมณ์ของข้อใดข้อหนึ่งของความตกลงนี้ด้วยการปริวรรตเงินตราจะไม่ถือว่าเป็นการล่วงละเมิดข้อนั้น หากในทางปฏิบัติไม่มีการละทิ้งเจตนารมณ์ของข้อนั้นเป็นอย่างมาก ดังนั้น ภาคีคู่สัญญาซึ่งส่วนหนึ่งของการควบคุมปริวรรตเงินตราได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติความตกลงกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งบังคับให้มีการชำระเงินสำหรับการส่งออกของตนในสกุลเงินของตนหรือในสกุลเงินของสมาชิกประเทศใดประเทศหนึ่งของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ จะไม่ถือว่าขัดแย้งข้อ XI หรือข้อ XIII ตัวอย่างอีกอันหนึ่งได้แก่ภาคีคู่สัญญากำหนดซื้อประเทศที่อนุญาตให้นำสินค้าเข้ามาได้ในใบอนุญาตนำเข้า เพื่อวัตถุประสงค์ซึ่งมิใช่เป็นการเพิ่มเติมข้อกำหนดของการเลือกปฏิบัติในระบบการออกใบอนุญาต นำเข้า แต่เพื่อเป็นการบังคับใช้การควบคุมการอนุญาตปริวรรตเงินตรา

ข้อ XVI เพิ่มเติม

การยกเว้นผลิตภัณฑ์ส่งออกจากอากรหรือภาษีซึ่งอาจเรียกเก็บจากผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันเมื่อส่งไปเพื่อการบริโภคภายใน หรือการคืนอากรหรือภาษีเช่นว่านั้นในจำนวนไม่เกินกว่าจำนวนซึ่งเรียกเก็บ จะไม่ถือว่าเป็นเงินอุดหนุน

หมวด บี

1. ไม่มีสิ่งใดในหมวด บี ที่จะห้ามภาคีสัญญาใช้อัตราวิภูณในการปริวรรตเงินตราตามบทบัญญัติของความตกลงกองทุนการเงินระหว่างประเทศ
2. เพื่อวัตถุประสงค์ของหมวด บี “ผลิตภัณฑ์ขั้นปฐม” ให้เป็นที่เข้าใจว่าคือผลิตภัณฑ์ใดจากไรนา ปา หรือประมง หรือแร่ธาตุใด ในรูปแบบธรรมชาติ หรือซึ่งได้ผ่านการแปรรูปตามที่เคยปฏิบัติเพื่อเตรียมไว้สำหรับการค้าขายในปริมาณมากในการค้าระหว่างประเทศ

วรรค 3

1. ข้อเท็จจริงที่ว่าภาคีสัญญามีได้ส่งออกผลิตภัณฑ์เช่นว่าในระหว่างช่วงเวลาหนึ่งที่ผ่านมาก่อนหน้านี้จะไม่เป็นการกั้นภาคีสัญญานั้นจากสิทธิที่จะได้รับในส่วนแบ่งของการค้าผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง
2. ระบบในการรักษาเสถียรภาพของราคาภายใน หรือผลตอบแทนผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ขั้นปฐมโดยไม่คำนึงถึงการเคลื่อนไหวของราคาส่งออกซึ่งในบางครั้งส่งผลให้การขายผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออกมีราคาต่ำกว่าราคาที่เทียบเคียงกันได้ ที่เรียกจากผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันในตลาดภายในประเทศ จะไม่ถือว่าเกี่ยวข้องกับการอุดหนุนการส่งออกตามความหมายของวรรค 3 ถ้าที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาพิจารณาตัดสินว่า
 - (เอ) ระบบนั้นได้ส่งผลหรือถูกออกแบบเพื่อส่งผลให้การขายผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออกในราคาสูงกว่าราคาที่เทียบเคียงกันได้ ที่เรียกจากผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันในตลาดภายในประเทศ และ
 - (บี) ระบบนั้นได้มีการดำเนินการหรือถูกออกแบบให้มีการดำเนินการตามข้อบังคับับเรื่องการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ หรือเพื่อมิให้

เป็นการกระตุ้นการส่งออกอย่างไม่สมควร หรือลดรอน
ผลประโยชน์ของภาคีคู่สัญญาอื่นให้เสียหายอย่างร้ายแรง

แม้ว่าที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาจะพิจารณาตัดสินเช่นนั้น การดำเนินการ
ภายใต้ระบบเช่นว่าจะอยู่ภายใต้บทบัญญัติวรรค 3 ถ้ามีการสนับสนุนการเงินไม่
ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนจากงบประมาณรัฐบาลเพิ่มเติมจากเงินกองทุนซึ่งได้เรียก
เก็บจากผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

วรรค 4

เจตนารมณ์ของวรรค 4 มีเพื่อภาคีคู่สัญญาจะมุ่งบรรลุความตกลงก่อน
สิ้นปี ค.ศ. 1957 เพื่อจะยกเลิกการอุดหนุนที่เหลือทั้งหมดตั้งแต่ 1 มกราคม
ค.ศ. 1958 หรือเมื่อไม่เป็นไปตามนี้ให้บรรลุความตกลงที่จะให้คงสภาพเดิมต่อไป
จนถึงวันที่คาดคะเนได้ว่าจะบรรลุความตกลงเช่นนั้นโดยเร็วที่สุด

ข้อ XVII เพิ่มเติม

วรรค 1

การดำเนินการของคณะกรรมการการตลาด ซึ่งตั้งขึ้นโดยภาคีคู่สัญญา
และมีกิจกรรมเกี่ยวข้องกับการซื้อหรือขาย จะอยู่ภายใต้บทบัญญัติของอนุวรรค
(เอ) และ (บี)

กิจกรรมของคณะกรรมการการตลาดซึ่งตั้งขึ้นโดยภาคีคู่สัญญาแต่ไม่ได้
มีกิจกรรมเกี่ยวกับการซื้อหรือขาย แต่เป็นเพียงวางข้อบังคับครอบคลุมการค้า
ของเอกชนจะอยู่ภายใต้บังคับของข้อที่เกี่ยวข้องของความตกลงนี้

บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่ห้ามการที่รัฐวิสาหกิจเรียกราคาที่ต่างกัน
สำหรับการขายผลิตภัณฑ์ในตลาดต่างกัน หากว่าราคาที่แตกต่างกันนั้นได้เรียก
เพราะเหตุผลเชิงพาณิชย์ในการที่จะให้เป็นไปตามอุปทานและอุปสงค์ในตลาด
ส่งออก

วรรค 1 (เอ)

มาตรการรัฐบาลซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อประกันให้มีมาตรฐานคุณภาพและประสิทธิภาพในการดำเนินการการค้าภายนอก หรือเอกสิทธิที่ได้ให้เพื่อการใช้ทรัพยากรธรรมชาติของชาติตน แต่ที่ซึ่งมิได้ให้อำนาจแก่รัฐบาลที่จะควบคุมกิจกรรมการค้าของวิสาหกิจดังกล่าวจะไม่ถือว่าเป็น “เอกสิทธิเฉพาะหรือเอกสิทธิพิเศษ”

วรรค 1 (บี)

ประเทศที่ได้รับ “เงินกู้ผูกพัน” มีอิสระที่จะถือว่าเงินกู้นี้เป็น “ข้อพิจารณาเชิงพาณิชย์” เมื่อได้ซื้อของตามข้อกำหนดในต่างประเทศ

วรรค 2

คำว่า “สินค้า” ให้จำกัดเพียงผลิตภัณฑ์ตามที่เข้าใจกันในทางปฏิบัติเชิงพาณิชย์ และไม่มุ่งประสงค์ที่จะให้รวมการซื้อหรือขายบริการ

วรรค 3

การเจรจาซึ่งภาคีสัญญาดกลงที่จะเข้าร่วมภายใต้วรรคนี้อาจมุ่งให้มีผลต่อการลดอากร หรือค่าภาระการนำเข้าและส่งออกหรือเพื่อบรรลุข้อตกลงอื่นที่เป็นที่พอใจร่วมกันตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ (ดูวรรค 4 ของข้อ II และหมายเหตุในวรรคนั้น)

วรรค 4 (บี)

คำว่า “ราคานำเข้าที่เพิ่มขึ้น” ในวรรคนี้อือส่วนต่างซึ่งราคาที่เรียกโดยการผูกขาดการนำเข้าสำหรับผลิตภัณฑ์นำเข้า (ไม่รวมถึงภาษีภายในตามความหมายของข้อ III ค่าขนส่ง ค่าจำหน่าย และค่าใช้จ่ายอื่นซึ่งเป็นภาระส่วนหนึ่งของการซื้อขายหรือแปรรูปเพิ่มเติม และอัตราค่าไถ่ที่เหมาะสม) เกินกว่าราคาขายที่ผู้ขายได้รวมค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เมืองปลายทางแล้ว

ข้อ XVIII เพิ่มเติม

ที่ประชุมใหญ่ภาควิชาสัญญาและภาควิชาสัญญาที่เกี่ยวข้องจะรักษาความลับอย่างที่สุดในการดำเนินการตามข้อนี้

วรรค 1 และ 4

1. ในการพิจารณาเศรษฐกิจของภาควิชาสัญญาหนึ่งว่า “สามารถคงเพียงมาตรฐานการครองชีพระดับต่ำ” ที่ประชุมใหญ่ภาควิชาสัญญาจะคำนึงถึงสถานะปกติของเศรษฐกิจนั้น และจะไม่กำหนดข้อพิจารณาตัดสินใจบนพื้นฐานของพฤติกรรมพิเศษ เช่น เงื่อนไขที่เป็นคุณเป็นพิเศษต่อผลิตภัณฑ์ซึ่งส่งออกเป็นหลักของภาควิชาสัญญานั้นซึ่งเกิดขึ้นเพียงชั่วคราว

2. วลีที่ว่า “ในระยะแรกของการพัฒนา” มิได้หมายเพียงเพื่อให้ใช้กับภาควิชาสัญญาซึ่งเพิ่งเริ่มการพัฒนาเศรษฐกิจของตน แต่ให้ใช้กับภาควิชาสัญญาซึ่งเศรษฐกิจกำลังอยู่ในระหว่างกระบวนการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อแก้ไขการพึ่งพาผลิตภัณฑ์ขั้นปฐมมากเกินไปด้วย

วรรค 2, 3, 7, 13 และ 22

การกล่าวถึงการก่อตั้งของอุตสาหกรรมใดโดยเฉพาะมิได้ใช้เพียงกับการก่อตั้งอุตสาหกรรมใหม่ แต่ให้ใช้กับการก่อตั้งสาขาใหม่ของอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้วด้วยและใช้กับการขยายเป็นอย่างมากของอุตสาหกรรมที่มีอยู่ที่สนองตอบอุปสงค์ภายในประเทศด้วยสัดส่วนเปรียบเทียบเพียงเล็กน้อย นิยามนี้คลุมถึงการฟื้นฟูอุตสาหกรรมที่ถูกทำลาย หรือได้รับความเสียหายอย่างมากซึ่งเป็นผลจากการสู้รบหรือภัยธรรมชาติด้วย

วรรค 7 (บี)

การเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิกถอนตามวรรค 7 (บี) โดยภาควิชาสัญญาซึ่งมิใช่ภาควิชาสัญญาผู้ยื่นคำร้องตามที่ระบุไว้ในวรรค 7 (เอ) จะต้องกระทำ

ภายในหกเดือนนับจากวันที่มีการดำเนินการโดยภาคีคู่สัญญาผู้ยื่นคำร้องและให้มีผลในวันที่สามสิบหลังจากวันซึ่งได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิกถอนต่อที่ประชุมภาคีคู่สัญญา

วรรค 11

จะไม่แปลประโยคที่สองในวรรค 11 เพื่อให้หมายความว่าภาคีคู่สัญญาใดถูกบังคับให้ยึดหยุ่นหรือยกเลิกข้อจำกัด หากการยึดหยุ่นหรือยกเลิกนั้นจะก่อให้เกิดความชอบธรรมที่จะเพิ่มหรือกำหนดข้อจำกัดภายใต้วรรค 9 ของข้อ XVIII

วรรค 12 (บี)

วันที่ที่กล่าวถึงในวรรค 12 (บี) ให้หมายถึงวันที่พิจารณากำหนดโดยที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาตามบทบัญญัติของวรรค 4 (บี) ของข้อ XII ของความตกลงนี้

วรรค 13 และ 14

เป็นที่ยอมรับว่าภาคีคู่สัญญาอาจต้องใช้เวลาตามสมควรที่จะประเมินภาวะการแข่งขันของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องก่อนตัดสินใจนำมาตรการมาใช้ และแจ้งแก่ที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาตามวรรค 14

วรรค 15 และ 16

เป็นที่เข้าใจว่าที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาจะเชิญภาคีคู่สัญญาที่เสนอใช้มาตรการภายใต้หมวด ซี ให้เข้าหารือกับตนตามวรรค 16 ถ้าถูกร้องขอให้กระทำเช่นนั้นโดยภาคีคู่สัญญาซึ่งการคำอุทกกระทบกระเทือนเป็นอย่างมากจากมาตรการเช่นว่า

วรรค 16, 18, 19 และ 22

1. เป็นที่เข้าใจว่าที่ประชุมภาคีคู่สัญญาอาจเห็นชอบต่อมาตรการที่เสนอภายใต้เงื่อนไขหรือข้อจำกัดเฉพาะ หากมาตรการที่ใช้ไม่สอดคล้องกับเงื่อนไขการอนุมัติ ให้สันนิษฐานว่ามาตรการนั้นมิได้รับการเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญา ในกรณีซึ่งภาคีคู่สัญญาได้อนุมัติมาตรการนั้นสำหรับระยะเวลาที่กำหนด ถ้าภาคีคู่สัญญาที่เกี่ยวข้องเห็นว่าการดำรงไว้ซึ่งมาตรการนั้นอีกระยะเวลาหนึ่งมีความจำเป็นเพื่อบรรลุดุลประสงค์ที่ซึ่งได้ใช้มาตรการนั้นแต่แรก ภาคีคู่สัญญาที่เกี่ยวข้องอาจยื่นคำขอต่อที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาเพื่อให้มีการขยายเวลาตามบทบัญญัติและวิธีการของหมวด ซี หรือ ดี ตามแต่กรณี

2. ตามกฎแล้วเป็นที่คาดหมายว่าที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาจะต้องงดการอนุมัติมาตรการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อการส่งออกโภคภัณฑ์ซึ่งเศรษฐกิจของภาคีคู่สัญญาหนึ่งพึ่งพาอยู่เป็นส่วนใหญ่

วรรค 18 และ 22

วลีว่า “ได้ปกป้องผลประโยชน์ของภาคีคู่สัญญาอื่นได้อย่างพอเพียง” หมายความว่าให้เสรีภาพพอเพียงที่จะใช้ข้อพิจารณาในแต่ละกรณี ซึ่งวิธีการที่เหมาะสมที่สุดที่จะปกป้องผลประโยชน์นั้น อาจอยู่ในรูปข้อลดหย่อนเพิ่มเติมที่จะให้โดยภาคีคู่สัญญาที่ใช้หมวด ซี หรือ ดี ในระหว่างเวลาซึ่งไม่ปฏิบัติตามข้อบทอื่น ๆ ของความตกลงยังคงอยู่ หรืออยู่ในรูปของการระงับข้อลดหย่อนชั่วคราวโดยภาคีคู่สัญญาอื่นใดตามที่ระบุไว้ในวรรค 18 ซึ่งมีค่าเท่ากับความเสี่ยงภัยที่เกิดขึ้นจากการนำมาตราการดังกล่าวมาใช้ ภาคีคู่สัญญานั้นมีสิทธิที่จะปกป้องผลประโยชน์ของตนโดยอาศัยการระงับข้อลดหย่อนชั่วคราว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขว่าจะไม่มีการใช้สิทธินี้ในกรณีที่ประชุมใหญ่ภาคีคู่สัญญาได้พิจารณาคัดค้านว่าข้อลดหย่อนที่เสนอชดเชยนั้นพอเพียงในกรณีที่มาตรการที่ใช้โดยภาคีคู่สัญญาอยู่ภายใต้ขอบเขตของวรรค 4 (เอ)

วรรค 19

บทบัญญัติของวรรค 19 มีวัตถุประสงค์ที่จะครอบคลุมถึงกรณีซึ่งอุตสาหกรรมตั้งอยู่จนล่วงเลย “ระยะเวลาที่เหมาะสม” ตามที่ระบุไว้ในหมายเหตุของวรรค 13 และ 14 และไม่ควรจะจำกัดสิทธิของภาคีสัญญาซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของวรรค 4 (เอ) ของข้อ XVIII ในการที่จะอาศัยบทบัญญัติอื่นของหมวด จี รวมทั้งวรรค 17 เกี่ยวกับอุตสาหกรรมที่ก่อตั้งขึ้นใหม่ถึงแม้ว่าภาคีสัญญานั้นจะได้ประโยชน์จากการคุ้มครองโดยบังเอิญด้วยข้อจำกัดการนำเข้าด้วยเหตุผลดุลการชำระเงิน

วรรค 21

มาตรการใด ๆ ซึ่งใช้ภายใต้บทบัญญัติของวรรค 21 จะถูกเพิกถอนไปหากการดำเนินการตามวรรค 17 ถูกเพิกถอน หรือถ้าที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาอนุมัติมาตรการที่เสนอหลังจากสิ้นสุดระยะเวลา 90 วัน ที่กำหนดตามวรรค 17

ข้อ XX เพิ่มเติม

อนุวรรค (เอช)

ข้อยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในอนุวรรคนี้ให้กลุ่มไปถึงความตกลงว่าด้วยสินค้าโภคภัณฑ์ใด ๆ ซึ่งเป็นไปตามหลักการที่อนุมัติโดยคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมในข้อมติ 30 (IV) เมื่อวันที่ 28 มีนาคม ค.ศ. 1947

ข้อ XXIV เพิ่มเติม

วรรค 9

เป็นที่เข้าใจว่าบทบัญญัติของข้อ I จะให้มีการบังคับว่าเมื่อได้มีการนำผลิตภัณฑ์เข้ามาในอาณาเขตของสมาชิกของสหภาพศุลกากรหรือเขตการค้าเสรีในอัตราอากรพิเศษเพื่อส่งออกต่อไปยังอาณาเขตของสมาชิกอื่นของสหภาพ

หรือเขตการค้าเสรีนั้นแล้ว สมาชิกอื่นควรจะจัดเก็บอากรจำนวนเท่ากับส่วนต่างระหว่างอากรที่ได้จ่ายไปแล้ว และอากรที่สูงกว่าซึ่งจะต้องจ่าย หากผลิตภัณฑ์นั้นนำเข้ามายังอาณาเขตตนโดยตรง

วรรค 11

มาตรการที่ใช้โดยอินเดียและปากีสถานเพื่อที่จะปฏิบัติตามความตกลงทางการค้าระหว่างกัน เมื่อได้มีการทำความตกลงเช่นว่า มาตรการดังกล่าวอาจเบี่ยงเบนไปจากบทบัญญัติบางบทของความตกลงนี้ แต่โดยทั่วไปมาตรการเหล่านี้ต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของความตกลง

ข้อ XXVIII เพิ่มเติม

ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญา และภาคีสัญญาแต่ละรายที่เกี่ยวข้อง ควรทำการเจรจา และหารือกันโดยเป็นความลับที่สุดเท่าที่กระทำได้เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการเปิดเผยก่อนเวลาอันควรในรายละเอียดของอัตราภาษีอากรที่มีแนวโน้มจะเปลี่ยนแปลง

วรรค 1

1. ถ้าที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญากำหนดระยะเวลาซึ่งมิใช่ช่วงสามปี ภาคีสัญญาอาจดำเนินการตามวรรค 1 หรือวรรค 3 ของข้อ XXVIII ในวันแรกหลังจากการสิ้นสุดของระยะเวลาอื่นนั้น และระยะเวลาต่อมาจะเป็นสามปีหลังจากการสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนด เว้นแต่ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาจะกำหนดเป็นช่วงเวลาอื่นอีก

2. บทบัญญัติว่าเมื่อวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1958 และในวันที่กำหนดตามวรรค 1 ภาคีสัญญา “อาจ....เปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิกถอนข้อลดหย่อน” หมายความว่าในวันนั้น และวันแรกหลังจากการสิ้นสุดระยะเวลแต่ละช่วง พันธกรณีตามกฎหมายของภาคีสัญญานั้นภายใต้ข้อ II ได้ถูกเปลี่ยนแปลง แต่มิได้หมายถึงว่าการเปลี่ยนแปลงในภาษีสกุลการจำเป็นจะมีผลใช้บังคับในวันนั้น

ถ้าผลการเจรจาภายใต้ข้อนี้ล่าช้าออกไป การมีผลบังคับใช้ของข้อตกลงหย่อนเพื่อชดเชยอาจเลื่อนออกไปเช่นกัน

3. ในระยะเวลาไม่เร็วกว่าหกเดือน หรือช้ากว่าสามเดือนก่อนวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1958 หรือ ก่อนวันสิ้นสุดของระยะเวลาต่อมา ภาติกู้สัญญาที่ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือเพิกถอนข้อตกลงหย่อนซึ่งอยู่ในตารางที่เหมาะสมจะแจ้งที่ประชุมใหญ่ภาติกู้สัญญาถึงความประสงค์นี้ ที่ประชุมใหญ่ภาติกู้สัญญาจะพิจารณากำหนดภาติกู้สัญญาที่จะเข้าร่วมการเจรจาหรือการหาวิธีอนุวัติวรรค 1 ภาติกู้สัญญาตามที่กำหนดจะเข้าร่วมในการเจรจาหรือการหาวิธีกับภาติกู้สัญญาที่ยื่นคำขอเพื่อมุ่งที่จะบรรลุความตกลงก่อนสิ้นระยะเวลานั้น การขยายอายุปกติของตารางจะขึ้นอยู่กับตารางซึ่งถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไข หลังจากการเจรจาดามวรรค 1, 2 และ 3 ของข้อ XXVIII หากที่ประชุมใหญ่ภาติกู้สัญญากำหนดให้มีการเจรจาพหุภาคีเกี่ยวกับภาษีศุลกากรให้เกิดขึ้นภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1958 หรือก่อนวันอื่นใดที่ได้กำหนดตามวรรค 1 ที่ประชุมใหญ่ภาติกู้สัญญาจะรวมวิธีการที่เหมาะสมไว้ในการจัดการเจรจาดามที่ระบุไว้ในวรรคนี้

4. วัตถุประสงค์ในการจัดให้ภาติกู้สัญญาใด ๆ ที่มีผลประโยชน์หลักในการส่งสินค้าให้เข้าร่วมในการเจรจา นอกเหนือจากภาติกู้สัญญาใด ๆ ซึ่งได้เจรจาข้อตกลงหย่อนตั้งแต่เริ่มแรก ก็เพื่อประกันว่าภาติกู้สัญญาซึ่งมีสัดส่วนในการค้าที่มากกว่าภาติกู้สัญญาอื่นซึ่งได้เข้าร่วมเจรจาข้อตกลงหย่อนตั้งแต่เริ่มแรกซึ่งถูกกระทบกระเทือนโดยข้อตกลงหย่อนมากกว่า จะยังมีโอกาสที่จะป้องกันสิทธิตามสัญญาซึ่งตนมีอยู่ภายใต้ความตกลงนี้ ในขณะที่เดียวกัน ไม่ได้มีความมุ่งประสงค์ที่จะให้ขอบเขตของการเจรจาเป็นในลักษณะที่จะทำให้การเจรจาและการทำความตกลงภายใต้ข้อ XXVIII ขาดเกินปกติ หรือ เป็นการสร้างความยุ่งยากในการใช้ข้อนี้ในการเจรจาข้อตกลงหย่อนในอนาคต ดังนั้น ที่ประชุมใหญ่ภาติกู้สัญญาควรจะกำหนดว่าภาติกู้สัญญามีผลประโยชน์หลักในการส่งสินค้านั้นต่อเมื่อในระยะเวลาที่เหมาะสมช่วงหนึ่งก่อนการเจรจาภาติกู้สัญญานั้นมีส่วนแบ่งในตลาดของ

ภาคีสัญญาที่ขึ้นคำขอมากกว่าภาคีสัญญาที่ได้เข้าร่วมเจรจาข้อตกลงหย่อนตั้งแต่เริ่มแรก หรือวินิจฉัยของที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญา เห็นว่าภาคีสัญญานั้น จะมีส่วนแบ่งดังกล่าวเมื่อปราศจากซึ่งข้อจำกัดด้านปริมาณที่เป็นการเลือกปฏิบัติ ซึ่งให้อยู่โดยภาคีสัญญาที่ขึ้นคำขอ ดังนั้น จะเป็นการไม่เหมาะสมสำหรับที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาที่จะกำหนดให้มีภาคีสัญญามากกว่าหนึ่งภาคี หรือในกรณียกเว้นมากกว่าสองภาคี หากภาคีสัญญามีผลประโยชน์หลักในการส่งสินค้าเกือบเท่าเทียมกัน

5. ถึงแม้ว่าจะมีคำนิยามของผู้มีผลประโยชน์หลักในการส่งสินค้าในหมายเหตุข้อ 4 ในวรรค 1 ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาอาจจะกำหนดเป็นพิเศษว่าภาคีสัญญามีผลประโยชน์หลักในการส่งสินค้า หากข้อตกลงหย่อนที่เป็นปัญหาดังกล่าว กระทบกระเทือนการค้าซึ่งเป็นส่วนใหญ่ของการค้าทั้งหมดของภาคีสัญญานั้น

6. มิใช่เจตนารมณ์ของบทบัญญัติว่า ในการเข้าร่วมการเจรจาของภาคีสัญญาใดกับภาคีสัญญาซึ่งมีผลประโยชน์หลักในการส่งสินค้า และในการหารือกับภาคีสัญญาใด ซึ่งมีผลประโยชน์อย่างมากในข้อตกลงหย่อนซึ่งภาคีสัญญาผู้ขึ้นคำขอกำลังหาทางเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิกถอน ควรจะมีผลว่าภาคีสัญญานั้นจะต้องจ่ายค่าชดเชย หรือต้องยอมรับผลการตอบโต้มากกว่าการเพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขที่กำลังดำเนินการโดยพิจารณาจากสภาพการณ์ทางการค้าในขณะที่มีการเสนอเพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขในการอนุญาตให้คงข้อจำกัดด้านปริมาณที่เป็นการเลือกปฏิบัติที่ให้อยู่โดยภาคีสัญญาผู้ขึ้นคำขอ

7. คำว่า “มีผลประโยชน์อย่างสำคัญ” ไม่มีคำนิยามที่ชัดเจนและดังนั้น อาจก่อให้เกิดความยุ่งยากแก่ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญา อย่างไรก็ตาม เป็นความประสงค์ที่จะให้ตีความครอบคลุมถึงเพียงภาคีสัญญาซึ่งมีส่วนแบ่งเป็นอย่างสำคัญในตลาดของภาคีสัญญาซึ่งกำลังหาทางเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิกถอนข้อตกลงหย่อน หรือในกรณีที่ไม่มีข้อจำกัดด้านปริมาณที่เป็นการเลือกปฏิบัติ ซึ่งจะมีผลกระทบกระเทือนต่อการส่งออกของภาคีสัญญาเหล่านั้นที่อาจคาดหมายได้ตามสมควร

วรรค 4

1. คำร้องขอใดเพื่อการอนุญาตให้เข้าเจรจาจะยื่นมาพร้อมกับสถิติและข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวข้องทั้งปวง การตัดสินใจในคำร้องนั้นจะต้องกระทำภายในสามสิบวันนับจากวันที่ยื่น

2. เป็นที่ยอมรับว่าเพื่อที่จะอนุญาตภาคีสัญญาบางราย ซึ่งส่วนใหญ่พึ่งพาสินค้าโภคภัณฑ์ขั้นปฐมเพียงจำนวนเล็กน้อย และพึ่งพาภาษีศุลกากรเป็นเครื่องช่วยที่สำคัญในการขยายฐานเศรษฐกิจต่อไป หรือเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญในการจะเข้าเจรจาเพื่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิกถอนข้อตกลงย้อนตามปกติภายใต้วรรค 1 ของข้อ XXVIII เท่านั้น อาจจะเป็นเหตุให้ภาคีสัญญาเหล่านั้นเสียเวลาที่จะเปลี่ยนแปลง แก้ไขหรือเพิกถอนข้อตกลงย้อนซึ่งในระยะยาวอาจปรากฏว่าไม่มีความจำเป็น เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงสถานการณ์เช่นนั้นที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาจะอนุญาตภายใต้วรรค 4 ให้ภาคีสัญญานั้น ๆ เข้าเจรจา เว้นแต่ว่าที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาพิจารณาว่าการดำเนินการเช่นนั้นอาจก่อให้เกิด หรือมีส่วนเป็นอย่างมากต่อการเพิ่มขึ้นของระดับอัตราภาษีศุลกากรที่เป็นการคุกคามเสถียรภาพของตารางข้อตกลงย้อนของความตกลงนี้ หรือนำไปสู่ความวุ่นวายที่ไม่จำเป็นต่อการค้าระหว่างประเทศ

3. เป็นที่คาดหมายว่า การเจรจาซึ่งอนุญาตตามวรรค 4 เพื่อการเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือเพิกถอนเพียงรายการเดียว หรือรายการที่เป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยปกติจะสามารถเสร็จสิ้นภายในหกสิบวัน อย่างไรก็ตาม เป็นที่ยอมรับว่าระยะเวลาดังกล่าวอาจไม่เพียงพอสำหรับกรณีซึ่งเกี่ยวกับการเจรจาเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือเพิกถอนรายการจำนวนมาก และดังนั้นในกรณีนั้นจะเป็นการเหมาะสมที่ที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาจะกำหนดระยะเวลาที่นานกว่านั้น

4. การพิจารณาดัดสินตามที่ระบุไว้ในวรรค 4 (ค) จะกระทำโดยที่ประชุมใหญ่ภาคีสัญญาภายในสามสิบวันเมื่อมีการยื่นเรื่องต่อที่ประชุม เว้นแต่ภาคีสัญญาที่ยื่นคำร้องตกลงที่จะให้มีระยะเวลานานกว่านั้น

5. ในการพิจารณาคัดสินภายใต้วรรค 4 (ดี) ว่าภาคีสถิตินำร่องไม่เสนอคำขอชดเชยที่เพียงพอโดยไม่มีเหตุผลสมควรหรือไม่นั้น เป็นที่เข้าใจว่าที่ประชุมใหญ่ภาคีสถิตินำร่องจะคำนึงถึงสถานะพิเศษของภาคีสถิตินำร่องซึ่งได้ผูกพันภาษีศุลกากรส่วนใหญ่ของตนในอัตราที่ต่ำมาก และในการนี้ทำให้มีขอบเขตน้อยกว่าภาคีสถิตินำร่องอื่นที่จะจ่ายคำขอชดเชย

ข้อ XXVIII ทวิ เพิ่มเติม

วรรค 3

เป็นที่เข้าใจว่าการระบุถึงความจำเป็นทางการคลังให้รวมถึงรายได้ของอากร และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง อากรที่เรียกเก็บเบื้องต้นเพื่อวัตถุประสงค์ด้านรายได้ หรืออากรที่เรียกเก็บกับผลิตภัณฑ์ซึ่งสามารถใช้ทดแทนผลิตภัณฑ์ที่ต้องเรียกเก็บอากรรายได้เพื่อป้องกันการหลีกเลี่ยงอากรนั้น

ข้อ XXIX เพิ่มเติม

วรรค 1

หมวด VII และ VIII ของกฎบัตรฮาวานาได้แยกออกจากวรรค 1 เนื่องจากโดยทั่วไปเกี่ยวกับการจัดองค์กร ขอบเขตหน้าที่ และกระบวนการขององค์การการค้าระหว่างประเทศ

ภาค IV เพิ่มเติม

คำว่า “ภาคีสถิตินำร่องที่พัฒนาแล้ว” และคำว่า “ภาคีสถิตินำร่องที่กำลังพัฒนา” ตามที่ใช้ในภาค IV เป็นที่เข้าใจว่าให้หมายความถึงประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศที่กำลังพัฒนาซึ่งเป็นสมาชิกความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า

ข้อ XXXVI เพิ่มเติม

วรรค 1

ข้อนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ตามที่ระบุไว้ในข้อ I เพราะจะถูกแก้ไขโดยหมวด เอ ของวรรค 1 ของพิธีสารแก้ไขภาค I และข้อ XXIX และ XXX เมื่อพิธีสารมีผลใช้บังคับ¹

วรรค 4

คำว่า “ผลิตภัณฑ์ขั้นปฐม” ให้รวมถึงผลิตภัณฑ์เกษตรตามวรรค 2 ของหมายเหตุข้อ XVI หมวด บี เพิ่มเติม

วรรค 5

โครงการขยายฐานโดยทั่วไปรวมถึงการเพิ่มกิจกรรมสำหรับการแปรรูปผลิตภัณฑ์ขั้นปฐม และการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตให้มากขึ้น โดยคำนึงถึงสถานการณ์ของแต่ละภาคีสัญญาโดยเฉพาะ และสภาวะในโลกเกี่ยวกับการผลิตและการบริโภคสินค้าโภคภัณฑ์ต่าง ๆ

วรรค 8

ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุในข้อนี้เป็นที่เข้าใจว่าดี “ไม่คาดหวังการตอบแทน” ให้หมายความว่า ภาคีสัญญาที่กำลังพัฒนาไม่ควรถูกคาดหวังในการเจรจาจะให้ข้อลดหย่อนซึ่งไม่สอดคล้องกับความจำเป็นทางด้านการพัฒนาการคลัง และการค้าโดยคำนึงถึงการพัฒนาการค้าในอดีตของแต่ละภาคีสัญญา

¹ พิธีสารนี้ได้ยกเลิกไปเมื่อ 1 มกราคม ค.ศ. 1968

วรรคนี้จะใช้บังคับกับสถานการณ์ของการดำเนินการภายใต้หมวด เอ ของข้อ XVIII ข้อ XXVIII ข้อ XXVIII ทวิ (ข้อ XXIX ภายหลังการแก้ไขตามที่ระบุไว้ในหมวด เอ ของวรรค 1 ของพิธีสารแก้ไขภาค 1 และข้อ XXIX และ XXX จะเริ่มมีผล¹⁾) ข้อ XXXIII หรือกระบวนการอื่นใดภายใต้ความตกลงนี้

ข้อ XXXVII เพิ่มเติม

วรรค 1 (เอ)

วรรคนี้จะใช้บังคับกับการเจรจาในการลดหรือยกเลิกภาษีศุลกากร หรือข้อจำกัดอื่นใดเชิงพาณิชย์ภายใต้ข้อ XXVIII ข้อ XXVIII ทวิ (ข้อ XXIX ภายหลังการแก้ไขตามที่ระบุในหมวด เอ ของวรรค 1 ของพิธีสารแก้ไขภาค 1 และข้อ XXIX และข้อ XXX จะเริ่มมีผล¹⁾) และข้อ XXXIII รวมถึงส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ ของภาคีสัญญาที่จะทำให้มีผลลดหรือยกเลิกภาษีศุลกากรหรือข้อจำกัดนั้น ๆ

วรรค 3 (บี)

มาตรการอื่น ๆ ที่ระบุถึงในวรรคนี้อาจรวมถึงขั้นตอนเพื่อการส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายใน เพื่อกระตุ้นการบริโภคผลิตภัณฑ์โดยเฉพาะหรือนำมาตรการส่งเสริมการค้ามาใช้

¹ พิธีสารนี้เลิกใช้เมื่อวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1968

ห้องสมุดกฎหมาย

